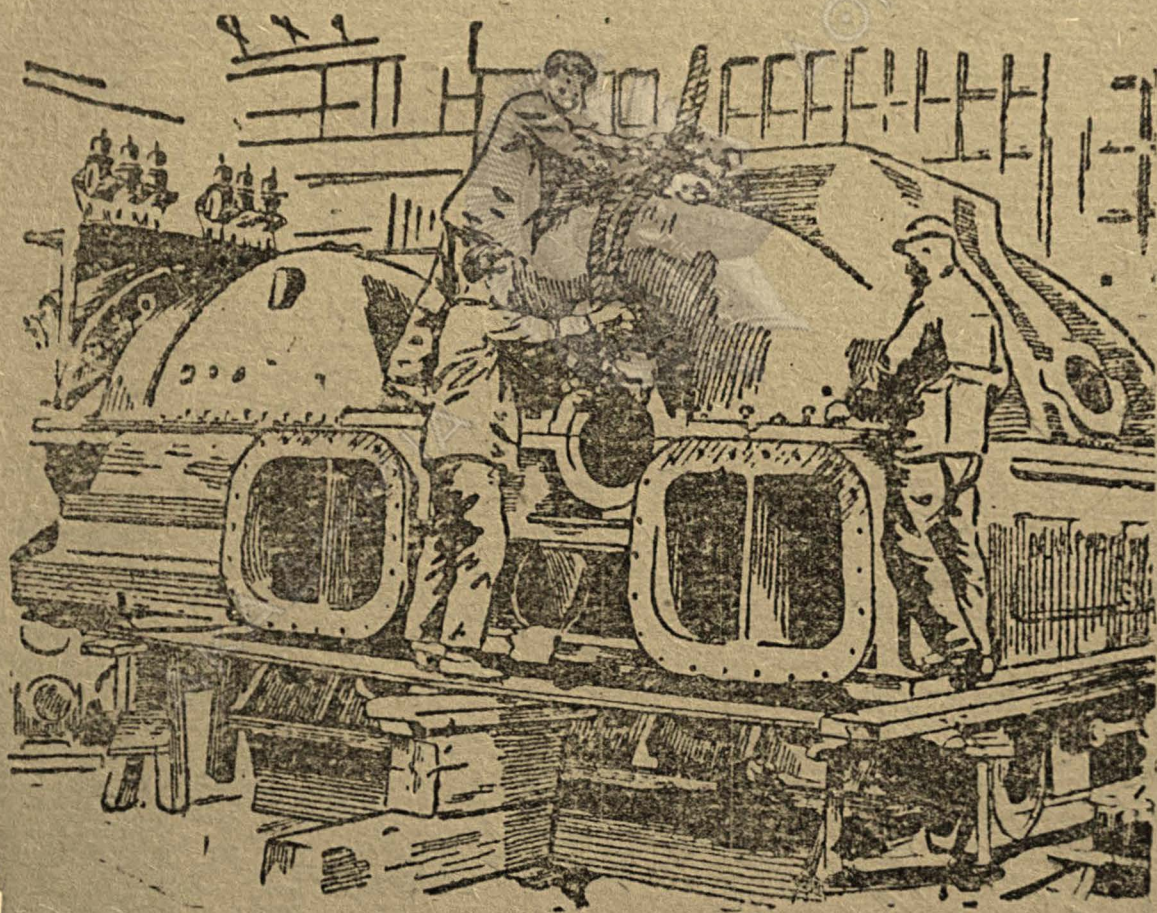

ΣΙΝΓΡΑΦΙΑΔΕΣ: ΙΛΙΟΠΥΛΟΣ, ΚΑΝΟΝΙΔΙΣ,
ΚΑΡΙΠΙΔΙΣ, ΠΙΛΙΔΙΣ, ΚΑΖΑΝΤΣΟΓΛΥ.

„ΤΟ ΠΕΝΤΑΧΡΟΝΟ
ΣΕ ΤΕΣΕΡΑ ΧΡΟΝΙΑ“

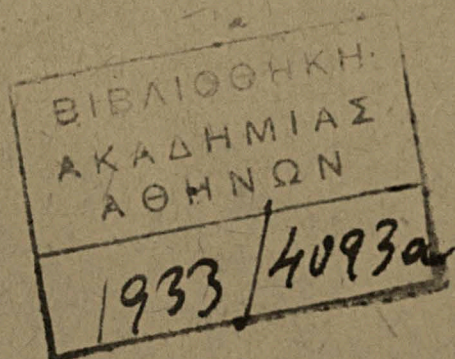
ΕΚΔΟΣΙ ΤΥ „ΚΡΑΙΝΑΤΣΙΖΤΑΤ“
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ
1931.

ΣΙΝΓΡΑΦΙΑΔΕΣ: ΚΑΝΟΝΙΔΙΣ, ΠΙΛΙΔΙΣ, ΚΑΡΙΠΙΔΙΣ,
ΚΑΖΑΝΤΣΟΓΛΥ, ΙΔΙΟΠΥΛΟΣ.

„ΤΟ ΠΕΝΤΑΧΡΟΝΟ ΣΕ ΤΕΣΕΡΑ ΧΡΟΝΙΑ“

ΑΝΑΓΝΟΣΤΙΚΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΜΤΗ ΤΑΞΗ
ΤΙΣ ΠΡΟΤΙΣ ΒΑΘΜΙΔΑΣ

ΠΡΟΤΙ ΕΚΣΑΜΙΝΙΑ

ΕΚΔΟΣΙ ΤΥ „ΚΡΑΙΝΑΤΣΙΖΤΑΤ“
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1931.

**АВТОРЫ: КАНОНИДИ, ПИЛИДИ, КАРИПИДИ,
КАЗАНДЖОГЛЫ, ИЛИОПУЛО.**

„ПЯТИЛЕТКА В ЧЕТЫРЕ ГОДА“

Книга для чтения для пятой группы школы I ступени
Первый семестр.

Издание С. К. „Крайнациздата“
Ростов-дон 1931 год.

рецензировали:
т. Качалов, Петриди

Технич. Редактор
т. МУТЕСИДИ

Сдана в набор 3 IX 31 год.
Сдана в печать 9 IX 31 год.

Упол. Крайлит № 3207 Ст. А.5—148x210 Заказ № 496 Тираж 5000

Ростов-дон тип. греч. изд-ва „коммунистис“

Ι. ΜΕΡΟΣ

Ι ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΦΤΙΑΝΗ ΦΑΠΡΙΚΕΣ ΚΕ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ

„Σίντροφι! Γεργασίες τις ειδιάσκαπείς-σας κοντέδουνα να τελιόσυν. Τώρα θα πάρετε απόφασης. Δεν αμφιβάλο πως θα τις δεχτίτε ομόφωνα. Στις απόφασης αφτες—λίγο τις κσέρο—επιδοκιμάζετε τος ελεχτικος αριθμος τις βιομηχανίας για το 1931 κε υποχρεόνεστε να τος πραγματοποιίσετε.

Ο λόγος του μπολσεβίκου, ίνε λόγος σοβαρος. Ι μπολσεβίκι ενίθισαν να εχτελυν τις υπόσκαπες που δύνουν. Τί όμως σιμένι υποχρεύμαστε να πραγματοποιίσαμε τος ελεχτικος αριθμος του 1931; Αφτο σιμένι—ότι εκσασφαλίζουμε τι γενικι άφκσις τις βιομηχανικισ παραγωγισ κατά 45%. Κιάφτο ίνε μεγάλο πρόβλημα.

Αφτο ίνε λίγο. Μια τέτια υποχρέοσι απο μέρος-σας σιμένι πως όχι μόνο υπόσκαπτε το πεντάχρονό-μας να το πραγματοποιίσαμε σε 4 χρόνια—αφτι ι δουλια ίνε πια αποφασίζέμενι κε δε χριάζετε πια καμια άλι απόφασι—αφτο σιμένι υπόσκαπτε να το πραγματοποιίσετε σε 3 χρόνια στις κιοριότερους, αποφασιστικους κλάδους τις βιομηχανίας“.

(Απτο λόγο του σ. Στάλιν στην πανσειδεζμικι ειδιάσκαπσι τον ίπέφτινον εργατον τις σοσιαλιστικισ βιομηχανίας).

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΙ ΒΙΟΜΙΧΑΝΟΠΙΣΙ ΤΙΣ ΧΩΡΑΣ ΚΕ ΤΙΝ ΕΚΠΛΗΡΟΣΙ ΤΥ ΠΕΝΤΑΧΡΟΝΥ ΣΕ ΤΕΣΕΡΑ ΧΡΟΝΙΑ!

(Παραδειγματικά προέχτια).

1. Ας οργανόσουμε γονία εργασίας.
2. Ας οργανόσουμε τι δουλιά-μας στα εργαστήρια τυ κολχοζιου.
3. Ας σπυδάσουμε το πεντάχρονο τις βιομιχανοπίσις κε ας το εκσιγίσαμε στους κολχόζνικους. Ας κάνουμε γονία τυ πεντάχρονου.
4. Ας βουθίουμε στι διάδοσι τυ δανίου „ο τρίτος αποφασιστικος χρόνος“ ανάμεσα στους κολχόζνικους.
5. Ας σιμετέχουμε στι μινιάτικι εκστρατία για τιν αποταμίεπισι.
6. Ας δόσουμε στα εργοστάσια χρίσιμα απορίματα.
7. Ας προκαλέσουμε σε άμιλα τιν άλι γρούπα για τι διάδοσι τυ δανίου „ο τρίτος αποφασιστικος χρόνος“ στι διεκσαγογι τις μινιάτικις εκστρατίας για τιν αποτίεπισι κε για τι σιλογι χρίσιμον αποριμάτων.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΝΥΝ ΑΦΤΑ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΚΣΕΡΕΤΕ

1. Το φτιάσιμο κε τιν επιδιόρθοσι τον πιο απλον μιχανον.
2. Το πεντάχρονο τις βιομιχανοπίσις τυ κολχοζιου, τις περιφέρειας (κράι) κε τις ΕΣΣΔ.
3. Πός αναπτίχνετε ι βιομιχανία-μας κε πιά ίνε τα κιορότερα ίδι-τις.
4. Απο πύ το κράτος πέρνι τυς όρουσ για τιν ανάπτυξι τις βιομιχανίας.

ΠΟΣ ΚΕ ΑΠΟ ΠΥ ΝΑ ΤΑ ΜΑΘΥΜΕ

1. Στις εκδρομες πυ θια κάνουμε στο εργοστάσιο κε το κοινονο σολχοζ.
 2. Δουλέβοντας στο εργαστήριο στο κολχοζιου.
 3. Απτα βιβλία κε τις εφιμερίδες.
-

ΜΕ ΠΙΥΣ ΘΑ ΣΙΝΑΠΣΥΜΕ ΣΚΕΣΕΣ

1. Με το εργοστάσιο ίτε σοβόζι.
2. Με τι διίκισι τυ κολχοζιου.
3. Με τον περιφεριακο τεχνικο πεδικο σταθμο.

Πός θα οργανοθύμε για τι δουλια: Με προιάτες.

*Κολεχτιβικα θα εχτελέσουμε το ένα ί το άλλο προ-
έχτο.*

*Πος θα κάνουμε υπολογιζμο τις εργασίας κε θα λο-
γοδοτίσουμε γιαφτι.*

1. Στι γονία τις εργασίας θα κάνουμε έχθεσι τον εργασιον.
2. Θα εκσετάσουμε τα αποτελέσματα τις σοσιαλιστικισ άμιλας κε θα δόσουμε άρθρα ετικητα στην εφιμερίδα τυ τίχου.
3. Θα λογοδοτίσι ι μπριγάντα στι σινεδρίαςι τον κολχόζνικον κε στο σκολιό-μας

Ι Ε.Σ.Σ. Δ. ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΓΙΝΙ ΧΟΡΑ ΜΕΤΑΛΟΥΡΓΙΚΙ

Ι φονες το σιρίνον

Δεν ίνε μόνο καλέσματα στι δουλια ι φονες το σιρίνον τον εργοστασιόν στις εργατικες σινικίεις! Ινε τραγύδια τυ μέλοντος.

Κάποτε δουλέδαμε σε πενιχρότατα εργαστίρια κε αρχίζαμε τι δουλια σε διάφορο κερο

Μα τόρα, τόρα ι φονες το σιρίνον κάθε προι: καλυν ολάκερο εκατομίριο.

Τόρα, στο λεφτο όλι μαζί αρχίζουμε.

Ολάκερο εκατομίριο δουλεφτάδον πέρνι το σφιρι τιν ίδια στιγμή.

Τα πρότα θίματα κε τα χτιπίματα κρατύνε μαζί.

Πιο τραγύδι τραγυδυν ι φονες το σιρίνον;

Ινε ο προινος ιμνος τις ενότιτας.

ΤΑ ΒΙΜΑΤΑ ΤΙΣ ΒΙΟΜΙΧΑΝΙΑΣ

Στις καπιταλιστικες χόρες όλο το λαικο πλότο διαχιρίζετε για χύφτα καπιταλιστόν, μα σε μας ο εργαζόμενος λαος.

Ι καπιταλιστες μι κσέροντας τί να κάνουν το τεράστια ποσά το χριμάτον, οργανόνυνε μάφτα αγόνες δρόμου για τα σκιλια, πολυφαγίας, φαλακρότητας, άμιλα τον κιλαράδον, στίνυνε χρισα μινιμία στα σκιλιά-τυς πυ πσοφον, στέλνυνε με αεροπλάνα τις γάτες-τυς πυ παραφάγανε σε ιδιέτερες εκσοχες „για τυς τετράποδους φίλυς-μας“. Κε κίνος πυ διμιουργι τον πλύτο τυ καπιταλιστι, ζι μισοπιναζμένος. Το σκιλι τυ καπιταλιστι έχι για πρόγεμα καιμάκι, ενό ι εργάτες τον καπιταλιστικόνε χορον προγεματίζυνε με κσερο πσομι, κε πιото για το „πρόγεμα“-τυς έχυνε το θολο νερο πυ φέρι το μεγάλο όνομα „καφες“

Συναγώνίζετε ο ένας καπιταλιστις τον άλο κε τον πολεμα για να πλυτίσι αφτος κ'έτσι να θεμελιόνι τιν καπιταλιστικί-τυ ικονομία. Ο αγόνας όμος αφτος δεν αφορα τιν εργατικι τάκσι. Ι εργάτες ίνε απλύστατα προσαρτίματα το μιχανον. Μα απτον αγόνα αφτον πιο πολι έχυνε να πάθον αφτι ι εργάτες.

Ι καπιταλιστικι ικονομία επιδιόκοντας τον πλυτιζμο καταλίγε σε αδιέκσοδο κε περιπλέκετε. Κλίνε το ένα εργοστάσιο ίστερα απτο άλο, χιλιάδες εργατον πετιόντε στις δρόμους, πλακόνι ι ανεργία, ι πίνα κε ι φτόχια. Ο εργατίς κε ι ικογένιά-τυ δεν μπορουν ποτες να ίνε ίσιχι για τιν άβριανι μέρα.

Τέτια κατάπτωσι τις ικονομίας περνύνε πολα καπιταλιστικα κράτι.

Κι αφτι ι Αμερικι, ι πιο δυνατι καπιταλιστικι χόρα, θρίσχετε τόρα σε κατάστασι παρόμιας ικονομικισ καταστροφισ.

Σε πολες καπιταλιστικες χόρες ανακόπτετε ι ανάπτυκισι κε περιορίζετε ι παραγογι. Ι βιομιχανία τις Γερμανίας λ.χ έπεσε κατα 7,8% σ'ένα χρόνο, τις Αμερικισ κατα 11%, τις Πολονίας κατα 16,7%.

Ο αριθμος τον ανέργον ανέβικε καταπλιχτικα: στιν Αμερικι 8-10 εκατ. ανέργον, στι Γερμανία 5 εκατ.,στιν Ανγκλία παραπάνο απο 2 εκ. Στιν Πολονία απτυς διο εργάτες ο ένας θάνε ίτε άνεργος ίτε μισόάνεργος.

Κι όλα αφτα επιδι ι ικονομία εκι ίνε καπιταλιστικι.

Αφτο δε σιμβένι σε μας. Ι δικί-μας ικονομία ίνε σοσιαλιστικι, Εδο δεν ιπάρχι εκμετάλεπσι τον εργατον κε ο νικοκίρις τις βιομιχανίας ίνε το εργατικο κράτος.

Στιν ΕΣΣΔ ήταν 700 χιλ. άνεργι. Ι ανάπτικσι τις βιομηχανίας-μας περιόρισε τον αριθμο αφτο σε 400 χ. στο τέλος τυ δέφτερου χρόνου τυ πεντάχρονου. Τόρα σε μας όχι μόνον δεν ίνε ότε ένας άνεργος, αλα επιδι γρίγορα αναπτίσετε ι βιομηχανία δε φτάνουν τα εργατικα χέρια.

Σε μας ο λαικος πλύτος ανέικι σε κίνον πυ τονε διμιουργι.

Κε όσο πιο πολι πλύσια γίνετε ι Σοβετικι δημοκρατία, ακόμη καλίτερα αρχίζουε να ζώνε ι νικοίριδες τυ πλύτου αφτου, ι δουλεφτάδες.

Στα χρόνια τυ τσάρου ι εργάτες δουλέβανε 12-14 όρες τι μέρα. Τι μισι ζοί-τους περνύσανε σε αποπειχτικα εργοστάσια κε φάμπρικες, μεταλοριχία κε ανθρακοριχία, κοντα στα καζάνια κε στα ντεζιάκια. Ι άλι μισι ζοί-τους πίγενε για το γέμα, τον ίπνο κε τον εκλυσιαζμό-τους. Για να ζίσουν τυς μένανε μια διο όρες.

Ι Σοβετικι κιθέρνισι εφτισ αμέσος με τα τιν Οχτοβριανι επανάστασι καθιέροσε τιν οχτάορι εργατικι μέρα, 8 όρες για τι δουλια, 8 όρες γις τον ίπνο κε αλες 8 για μορφοτικι ανάπαπσι κ. αλ.

Τόρα γίναμε πλυσιότερι. Τόρα μπορούμε να περιορίσουμε τιν εργατικι μέρα κατα μια όρα ακόμη. Πολα εργοστάσια δουλέβουν πια μόνο 7 όρες. Στα 1932 όλες ι βιομηχανικές-μας επιχίρισε θα περάσουνε σε εφτάορι εργασία.

Σιντομότερι απτιν εργατικι μέρα πυ έχουε ειμισ δε θα ιπάρχι πυθενα στο κόσμο.

ΤΟ ΠΕΝΤΑΧΡΟΝΟ ΒΙΜΑΤΙΖΙ

Τα αθρίζματα τις εκπλίροσις τυ πρώτου χρόνου τυ πεντάχρονου δίχσανε, προς βιματίζουμε με αφάνταστι ταχίτιτα. Εκπλιρόσαμε με περίσεμα μάλιστα τον πρώτο χρόνο τυ πεντάχρονου.

Σίφωνα με το πεντάχρονο ι ολικι παραγογι τις βιομηχανίας τις ΕΣΣΔ έπρεπε νάφκίσι στα 1929-30 κατα 44% κε άφκίσε κατα 65%.

Ι μεγάλη, ι θαρια βιομηχανία αφκίσανι γριγορότερα απτι λαφρια, τι μικρι. Ι θαρια βιομηχανία άφκίσε κατα 260% κε ι λαφρια κατα 163%.

Η ιλεχροπίσι μεγάλησε ζκετικα με τιν προπολεμικι κατα διοφορες ος το XV κομ. ζινέδριο κε πέντε φορές ος στο XVI κομ. ζινέδριο.

Στα 1929 ίχαμε 40 χ. τράχτορα. Το χινόπορο τυ 1930 ίχαμε 90 χ. κε στα 1931 θάχουμε 200 χ.

Στα 1928-29 αγροτικες μιχανες πυλιθίκανε 209 εκ. ρυβλ., στα 1929-30 437 εκ. ρυβλ. Η γρίγορι ανάπτικί-μας ζόλυς τυς κλάδους τυς βιομιχανίας μας πρόβαλε τιν πραματοπίσι τυ πεντάχρονου σε τέσερα χρόνια.

„Κάπι ροτυν: δε γίνετε να χαλαρόσουμε λιγάκι τα τέμπα, ν'ανακόψουμε τιν κίνισι. Όχι, δε γίνετε ζίντροφι! Δε γίνετε να χαλαρόσουμε τα τέμπα! Απεναντίας όσο μπορούμε κ'έχουμε δίναμες πρέπι να τα μεγαλόσουμε. Αφτο απετυν απο μας κε ι υποχρέοζές-μας απέναντι τον εργατον κε χορικον τυς ΕΣΣΔ. Αφτο απετυν απο μας ι υποχρέοζές-μας απέναντι τυς εργατικισ τάκζισ όλυ τυ κόζμου“ (ΣΤΑΛΙΝ).

Η ΕΣΣΔ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΓΙΝΙ ΧΟΡΑ ΜΕΤΑΛΥΡΓΙΚΗ

Για τι βιομιχανοπίσι τυς χόρας κε τι ζοζιαλιστικί-τις αναζινκρότιζι το μέταλο ίνε πολι ζπυδέος παράγοντας. Βάζι τυ ικονομικό-μας προγράματος κάνανε το ζίδιμα: 17 εκατ. τόνους μετάλυ αντι τα 10 εκατ. τόνους πυ ίχαν οριζι απτο πεντάχρονο κε επικροθίκανε απτο ζινέδριο το Σοβετ. 17 εκατομίρια τόνους ίνε τέτιος αριθμος πυ θα μας βάλι ιπζιλότερα απ'όλες τυς καπιταλιστικες χόρες τυς Εβρόπις. Για τα 17 αφτα εκατομ. τόνους πρέπι μπολζζεβίικα κε γενέα ν'αγωνιζόμε, γιατι αλιος δε θ'αρθύνε μόνα-τυς. Το μέταλο έγινε τόρα το αδίνατο μέρος τυς τυς ανάπτικζίς-μας. Βιομιχανοπιόμε όλυς τυς κλάδους τυς ικονομίας-μας, ρίχνουμε τεράζτια ποζα μετάλυνε στα χοράφια-μας ος αγροτικες μιχανες, τράχτορα κ. α. κ. α., φτιάνουμε με νέυς κε μεγάλυς ζιδεροδρόμους, μεγάλες διμόζιεζ ικοδομεζ, χριαζόμεζτε μιχανες για τα εργοζιάζια κε τυς φάμπρικεζ κε για όλα αφτα απετιέτε μέταλο.

(Απτο λόγο τυ ζιντροφου Κύιμπιζζεφ)

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΥ ΥΡΑΛΟ-ΚΥΖΝΕΤΣΙΚΥ ΚΟΜΠΙΝΑΤΥ

Μιλόντας για το μέταλλο, δεν μπορούμε να μιν πύμε για το μεγάλο πρόβλημα, τι λίσσι τυ οπίυ αναλάβασε κε πυ έγινε το ζήθισμα τον πλατιόνε μαζον τις εργατικισ τάκσις: το πρόβλημα τυ Υραλο-Κυζνέτσικυ κομπινάτυ. Δεν μπορούμε πια να βασίσουμε τιν ανάπτυξι-μας μόνο πάνο στι νότια ανθρακο-μεταλουργικι θάσι. Εχσον αφτο ο τεράστιος φυσικός πλύτος τυ Υραλ κε τις Σιβιρίας μπορούνε να δόσουν όλα όσα μας χριάζυντε για τι διμυργία μιας άεφτερικ δινατικ θάσις μετάλων κε κάψισις ίλις.

Μεγάλι προσοχι δόθηκε στο πρόβλημά αφτο απτυς σιντάχτες τυ πλάνυ τυ 1931. Σόλλεσ τις εργασίες πυ σκετίζοντε με τι λίσσι τυ Υραλο-Κυζνέτσικυ προβλήματος στι διάρκεια τυ 1931 παραχορόντε περίπυ 1.500 εκατ. ρύβλ. διλ. τόσα, όσα διατεθίκασε σ'όλι τι βιομηχανία στον πρότο χρόνο τυ πεντάχρονυ.

Απ'αφτα τα ποσα πάνο κάτω 850 εκατ. ρυβλ. δίνυντε για τι μεταλουργία τυ Υραλ.

Μεγάλα ποσα κσοδέβυντε στι Σιβιρία κε ιδιέτερα στο Κυζνετσικ για το κάρβυνο κε για τιν ικοδόμισι μεταλουργικον επιχιρίσειον.

Λεφτομεριακα δε θ'απαριθμίσο όλυς τυς σκοπυς πυ εκσιπι-ρετυν αφτες ι θεμελιακεσ εργασίες. Θα πο μονάχα πος το πρόβλημα τυ Υραλο-Κυζνέτσικυ κομπινάτυ ίνε ένας απτυς κεντρικυς σκοπός-μας στο πλάνο τυ 1931.

(Απτο λόγο τυ σιντροφν Κύιμπισσεφ)

ΤΑ ΤΕΜΠΑ ΠΥ ΔΕΝ ΙΔΕ Ι ΠΑΝΚΟΖΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ι τακσικί-μας οχτρι στο πρόσωπο τον βρεϊτέλον πολι φροντίσανε να χαλάσουν τι μεγάλι ανοικοδόμισι. Κε πρότάπόλα με κάθε τρόπο πασχίζανε να παρατίνυνε τις προθεζμιές τις ικοδόμισις, να νεκρόσουν τα κεφάλεα κε να επιφέρυνε διςαναλογία ανάμεσα στυς ιδιέτερυς κλάδυς τις λαικισ ικονομίας. Ι βρεϊτέλι όμως κσεσκεπα-στίκανε με τις φροντίδεσ τις εργατικισ τάκσις κε τιν δραστηριότιτα τον οργάνον τις προλετάρικισ διχτατορίας.

Με νέες δίνames πρέπει ν'αναλάβουμε τώρα τιν περετέρο ταχτοπίσι τυ μετόπυ τις θεμελιακίς ικοδόμίσίς, λίνοντας το κηριότερο πρεβλίμα πυ πρέπει ν'άνε ι χηρισμοπίσι τον πορον πυ καταθέσαμε.

Ένα απτα πιο χαρακτηριστικά γηορίζματα τυ πλάνυ τυ 1931 ίνε ο αγόνας για τιν επιτιχία αφτυ τυ σκοπυ διλ. ι ικοδόμίσί να γίνι πιο ικονομικα κε πιο γρίγορα. Σηγκεντρόνουμε για το σκοποαφτο τις κηριότερες φροντίδες-μας στις επιχίρísες εκίνες πυ μπορύνε γρίγορα ν'αρχίςυνε δουλια. Στα 1931 τεράστιος αριθμος επιχίρísεον, αρκετον εκατοντάδον, παραπάνο απο 600 θ'αρχίςυνε να δουλέψυν. Τιυτοτρόπος ο τρίτος χρόνος τυ πεντάχρονυ ίνε ο χρόνος πυ θ'αποτελιόσι τιν αρχηνιμένι μεγάλι ικοδόμίσί τον πρότονε διο χρόνον. Ανίγοντε πολα νέα ανθρακοριχία κε στι βιομηχανία τις νάφτας ισάγυντε νέα μηχανίματα, κρέκινκια, μέδυσεσ κε εργοστάσια καθαρίςμυ τυ νεφτιυ. Τα μεταλουργικα εργοστάσια τυ Μαγνητογορησκ κε Κυζνετςκ πρέπει πρώτα ν'ανάψυν τυς ιπςικάμινύς-τυς κε με το ζοντανό-τυς παράδιγμα να δίκσυν ποσ ειμς σοβαρα αναλάβαμε τι λίσι τυ Υραλοξιδιρικυ προβλίματος. Γίνετε ι ανασινχρότισι τον εργοστασιον „Τόμςκι“ κε „Τζερζίνςκι“ κε το μεταλουργίον τυ Υραλ κε θα εργαστυν το Υραλκεντςτρώι, το Υραλμαςτρώι, το εργοστάσιο Κραμάτορ, το εργοστάσιο τυ Σταλινγρατ πυ ε'ένα χρόνο πρέπει να δόσι δεκάδες χιλιάδες τράχτορα. Στο πρόγραμά-μας έχυμε 32 χιλ. τράχτορα απτο εργοστάσιο τυ Σταλινγρατ μα ι τηλεφτεί αριθμι μας λένε ποσ ο αριθμος ίνε πολι μικρότερος τυ πραματικυ κε όπος αποδίκσανε ι τηλεφτέες εργασίες πυ γίνανε για τιν καλιτέρεπςι τις παραγογίς, θ'άχυμε παραπάνο απο 40 χιλ. τράχτορα τυ εργοστασίυ Σταλινγρατ στο 1931. Πρέπει επίσης ν'αρχίσι να δουλέψι κε το τραχτορικο εργοστάσιο τυ Χάρκοβο.

Όλι-τυ τι δίνامي πρέπει ν'αναπτίξι ο γίγαντας τις παραγογίς τον αγροτικόνε μηχανον τυ Ροστοβιυ, πυ πρέπει να δόσι κάθε μίνα εκατοντάδες κομπάιν. Στο τέλος τυ χρόνυ πρέπει ν'αρχίσι τι δουλια σε πρότι σιρα το εργοστάσιο αφτομηχανον τυ Νίζζνι-Νόβγοροτ. Το εργοστάσιο τυ ΑΜΟ στι Μόσκοδα, πυ ανασινχροτιέτε αφτο το χρόνο πρέπει να στρόνι τι μαζικι παραγογι το φορτιγον αφτοκινίτον κε να παραδόσι χιλιάδες απάφτα στι χόρα.

Πρέπει ν'αρχίςυν τι δουλια κε τα εργοστάσια πυ παρασκευάζυν πολισίνθετα ντεζιάκια. Τιυτοτρόπος κάνυμε μεγάλο θίμα προς τιν

απολίτροσί-μας απτιν κσένη εκσάρτισι όσον αφορά τα ντεζιάκια κσ τις μιχανες πυ παράγουν άλες μιχανες.

. . . Εκσίςυ μεγαλιόδιχο στην κλίμακά-τυ εκσίςυ με το ικοδομιτικό πρόγραμμα τυ ερχόμενου χρόνου, ίνε κσ το πρόγραμμα τις ανάπτυκσις τις βιομιχανικίς παραγογίς τυ 1931. Τέτιο πρόγραμμα ίνε ακατανόιτο για όλυς εκίνυς πυ δεν κσέρυν τα ιδιέτερα γνορίζματα τις σοσιαλιστικίς-μας κσδιαζμένίς ικονομίας.

Ι βιομιχανικί παραγογι στον ερχόμενου χρόνο θ'αφκσίςι κατα 45% διλ. σ'ένα χρόνο θα προστεθόνε στην παραγογι-μας τόσα όσα έβγαλε ι τσαρικί Ροσία. Τέτια τέμπα ίνε άγνωστα στην παγκόζμια ιστορία. Ι παραγογι-μας στο 1931 θ'άνε τρις φορες παραπάνο απο την παραγογι τις τσαρικίς Ροσίας. Ι αριθμη αφτι λένε για το κολοσιέο τέμπα τις ανάπτυκσις πυ αναλάδαμε στην περιοχι τις παραγογίς τις βιομιχανίας.

(Απτο λόγο τυ ζιντρόφυ Κύιμπισζεφ)

„Καθιστερίσαμε απτις προοδεμένες χόρες κατα 50—100 χρόνια. Αφτιν την απόσταςι πρέπει να τι διατρέκσυμε σε 10 χρόνια“.

(ΣΤΑΛΙΝ)

ΑΠΟΦΑΣΙΣΔΜΕ ΚΕ ΕΧΤΕΛΕΣΔΜΕ

Διο χρόνια μπροστα αποφασίσαμε:

„Για ν'άμαστε ανεκσάρτιτι ικονομικα απο τις οχρικες προσ το Σίδεζμό-μας μπυρζυαζικες χόρες, πρέπει να φροντίσυμε να παράγι μιχανες ι ΕΣΣΔ“.

Ετσι αποφασίσαμε. Εχτελόντας αφτί-μας την απόφαςι μάθαμε να κάνυμε:

ΔΙΚΑ-ΜΑΣ ΤΡΑΧΤΟΡΑ

Στα 1927/28 τα εργοστάσιά-μας βγάλανε 1150 τράχτορα ενο ένα χρόνο αργότερα 3000. Κε δε μεγάλωσε μονάχα ο αριθμός, αλα κσ ι πίοτιτα. Οσότυ να μάθυμε, κάναμε πολα λάθια. Τα τράχτορα τυ „Κράςνοε Πυτίλοβετς“ τα πρώτα χρόνια μετα τη δοκιμι τα μισα γιρίζανε πίσο για να επιδιορθοθύνε στα εργαστίρια.

Τώρα απτα εκατον κομάτια, τα ενενίντα θγένυνε χορις καμια θλάδι. Το τράχτορο μας κοστίζει τόρα φτινότερα. Νορίτερα μπερ-δεθόμαστε στην άγνωστι για μας δουλια, τόρα όμως ρινηθίσαμε κε τιν κάνυμε γριγορότερα. Στο μάζεμα τον εκζαρτιμάτον τυ τράχτορου άλλοτε κοσδέβαμε 35 όρες, ενο τόρα μόνο 20.

Στα 1929/30 θα φτιαστυν 5000 τράχτορα, ενο στα 1932 τα εργοστάσιά-μας θα θγάλυμε για τα χοράφια-μας παραπάνο απο πενίντα χιλιάδες ατσάλινα άτια. Τόρα στο Σταλινγκρατ φτιάστηκε πελόριο εργοστάσιο τραχτόρον. Το V Πασιδέζμικο ρινέδριο το Σοβετ εκσον αφτο αποφάρισε να φτιαστι αμέεος τόρα ακόμι ένα γιγάντικο εργοστάσιο τραχτόρονε στην Τσελιάμπινσκ.

ΔΙΚΑ-ΜΑΣ ΑΦΤΟΚΙΝΙΤΑ.

Πριν απτιν επανάστασι η εμπόρι ρκοπέδανε να φτιάσυνε εργοστάσια αφτοκινίτον στη Ροσία μα δεν πρόκαναν. Κι αφτο πυ δεν μπόρεσαν εκίνι να κάνυν, το κάναμε ειμεις.

Στα 1923/24 θγάλαμε το πρώτο αφτοκινίτο: έφερε το όνομα „ΑΜΟ αρ. 1“. Το όοκιμάσανε κε άρξεε ρ'όλυς. Κάθε χρόνο ο αριθμοσ τον αφτομιχανον (φορτιγαν) άφκσανε τιωτοτρόποσ.

1924/25	100
1925/26	275
1926/27	450
1927/28	800
1928/29	1400

Σίφωνα με το πεντάχρονο πλάνο στα 1932/33 θα φτιαστυν 105000.

Δεν ίνε δα κε τόσο έφκολο πράμα να φτιάσι κανις αφτοκινίτο. Πολα κε διάφορα ιλιχα χοιιάζυντε για το φτιάσιμο τυ αφτοκινίτυ: τσιγόνι, ατσάλι, χαλκοσ, μπρυντζοσ, πλατίνα, αλυμίνιο, ρι-δερο (όλα αφτα ίνε μέταλα), δέρμα, λάστιχο κε πολα άλα.

Κάθε αφτοκινίτο αποτελιέτε απο 100 διάφορα κομάτια, χορις να λογαριάζυμε τισ θίδεσ. Η εκσέτασι θρίκε ότι τα αφτοκινιτά-μας

ανταποκρίνονται στον προοριζμό-τους. Δε μένουν πίσω ούτε ποσοτικά, ούτε ποιοτικά. Τα αφτοκινιτά-μας έδixσαν πως δεν ίνε χιρότερα τυ εχςυτερικυ στο δρόμο.

Τόρα ικοδομούμε το πελόριό-μας εργοστάσιο αφτοκινίτον τυ Νίζνι-Νοβγοροντ. Για να στρόσουμε όσο το δυνατο καλύτερα τι νέα για μας εργασία τις παραγογισ τον αφτοκινίτον, αμέσος απτιν αρχι κλίσαμε ζιμβόλεο τεχνικισ βοίθιας με τον πιο μεγάλο κάτοχο εργοστασίον αφτοκινίτον τον αμερικάνο Φόρτ, το όνομα τυ οπίυ φέρουν το πιο στερια κε φτινα αφτοκινιτα πυ ίνε διαδομένα ζόλο τον κόσμο.

ΔΙΚΙ-ΜΑΣ ΚΙΝΙΤΙΡΕΣ

Μεγάλη ζιμασία για τι βιομηχανία κε τι μεταφορα έχυνε ι κινιτίρες τυ Ντίτζελ. Παρασκευάζοντε κινιτίρες διαφόρον δινάμεον. Τυς κινιτίρες δε μετρώνε με τα κομάτια. Τιν παραγογι τον κινιτίρονε μετρώνε απο τι δινάμι πυ αναπτίχυννε στι δουλια. Τι δινάμι τον κινιτίρονε νά πως μετρώνε: πόσα άλογα μπορι νάντικαταστίσι στι δουλια ο ένας κινιτίρας.

Το εργοστάσιο τυ Κολομενςκ πριν απτον πόλεμο έβγαλε το χρόνο κινιτίρες με ολικι δινάμι 15000 αλ. δινάμι. Στα 192& βγάλαμε κινιτίρες 25000 αλ. δ. κε στα κοντινα χρόνια θα βγάλουμε κάθε χρόνο κινιτίρες ολικισ δινάμισ 100000 αλ. δ. Εχσον το Κολομενςκ κινιτίρες βγάλουν κε τα εργοστάσια „Κράςνοε Σόρμобо“ (κοντα στο Νίζνι-Νοβγοροντ) κε „Ρυςικι Ντίτζελ“ στο Λενινγρατ.

Στα τελεφτέα πέντε χρόνια ζίφονα με το πλάνο θα μεγαλόσουμε τι μιχανοπαραγογι σχεδον τέσερις φορες.

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΜΕ ΚΕ ΕΧΤΕΛΥΜΕ. Ι Ε. Σ. Σ Δ, ΘΑ ΓΙΝΙ ΜΕΤΑΛΙΚΙ. N. Σίνεφ

Κιτάχστε γίρο, πύ κε πιος μπορι τορα να κάνι χορις τσιγύνι, ζίδερο κε ατσάλι.

Μα μέταλο емις έχυμε λίγο, αν κε στα ζοθικα τις γίς-μας κίντε κολοσιέα θυνα ζίδερυ σχεδον άνχιχτα.

Νά γιατι ο πρώτος λόγος τυ πεντάχρονυ ίνε:, Μέταλο όσο το δυνατο περισότερο.“

Το ένα τρίτο τον τεράστιον εκσώδον που κάνουμε για τι θεμελιακι ικοδόμιας στο διάστημα του πεντάχρονου, θα πάει για τι μεταλλουργία και τι μηχανοπαραγωγή.

Στιν Αμερική το τσιγόνι που βγένι κάθε χρόνο αναλογι ζένει άνθρωπο 320 κιλ. και στη Γερμανία 160 κιλ. Σάφτο το πεντάχρονο δε θα μπορούμε να φτάμε τι Γερμανία, μα στο άλλο θα κσεπεράσουμε όχι μονάχα αφτι, αλα και τιν Αμερική.

Όλες, ι μηχανες, ατμομηχανες, τα θαπόρια, ι σιδερόδρομοι και ι ρολίνες τον ιδραγογιόν, τα αερόπλανα και τα αφτοκίνητα, τα τράχτορα και ι στεφάνι, απλι αγροτικι αραπια, όλα αφτα γίνυντε στην ιψικάμινο με θερμοκρασία 1135°. Στιν ιψικάμινο, τον πελόριο αφτο τριαντάμετρο τον καμομένο απο τσεμέντο και τύβλα που νάντέχι στη φωτια, γίνετε απο το μαβροκόκινο οριχτο το τσιγόνι. Βγένι απο τον κλίβανο και τρέχι στα αβλάκια τις αβλις του εργοστασιού ος πύρινο, κατακόκινο και σπινθηροβάλο ποταμάκι.

Ο σίχρονος κλίβανος λιώνι το μερόνιχτο 500-650 τόνους τσιγόνι. Στο διάστημα του πεντάχρονου θα φτιαστουν ενια μεταλλουργικι γίγαντες που θα δόσουν 2400 τ. τσιγόνι στα 1933.

Ι ΑΤΣΑΛΙΝΙ ΕΡΓΑΤΕΣ.

Πού πάει τόσο μέταλο;

Το ροβετικο ατσάλι δεν πάει θέβεια στα κανόνια και τα θοριχτα, αν και στην όρα του κιντινου θα χρισιμέψουν και ζάφτα.

Ο κριώτερος σκοπός-μας ίνε: το μέταλο που θγάουμε με τόσι θαρια εργασία πρέπει να το θάλουμε να δουλέψει για το καλο το δουλεφτάδον, για το ροσιαλιζμο.

Πρέπει το πσοροάλογο του χορικου νάντικαταστίζουμε με το ατσάλινο άτι, πρέπει το κάρβουνο και το νέφτι-μας να γιρίσουν οσον το δυνατο περισσότερα ντεζιάκια, πρέπει να μετατρέψουμε τον ατμο και το νερο σε ιλεχτριζμο.

Ι ΕΠΙΤΙΧΙΕΣ-ΜΑΣ

Ι

Κάθε μέρα το εργοστάσιο του Λιουμπερέτνικι κοντα στη Μοσκοβα θγάλι 480 θεριστικες μηχανες διαφόρονε ριστιμάτων.

Το ζινεργίο τον μπογιατσίδον μπογιατίζει τα κομάτια.
Το ζινεργίο το ζιναρμωστον τα ζιναρμώζει κε τα βιδόνι.
Αλο ζινεργίο τα βάλι σε κάσες.

Κε τις κάσες κλίνουνε στα μεταφορικά βαγόνια.
Κε τα τρένα κυβαλουν τις μηχανες στα χοράφια το χορικον.

II.

Κοντα στο Ροστοβ-Ντον ίνε το εργοστάσιο-γίγαντας—το Σελμασστροι—πυ φτιάνι για το χοριο αλέτρια, μηχανες θεριστικες, σπάρτικες, λιχμιτίρια κε πολα άλα αγροτικά εργαλία.

Το γίπεδο τυ εργοστασίυ ίνε 83 εκτ. Σ'αφτο δυλέβουν δεκαε-
νια χιλιάδες εργάτες κε παραπάνο απο 500 μηχανικι κε τέχνικι.
Νά τί εργοστάσιο ίνε.

Ολα τα ζινεργία τυ Σελμασσ εργάζουντε πια: το ζιδερά-
δικο, το πριονιστίριο κε άλ. Εργάζετε το ζινεργίο πυ παρασκευάζι
αραπάδες χορικον. Το ζινεργίο αφτο σε κάθε διο λεφτα βγάλι έτι-
μο πια αραπα τις πιος καλις πιότιτας.

Στα 1930 το Σελμασσ έβγαλε 65 χιλ. αραπάδες.

Δεκάδες, εκατοντάδες χιλιάδες μηχανόνε ρίχνι το εργοστάσιο
στα σοβετικά χοράφια.

III.

Δόδεκα χιλιόμετρα μακρια απο Σταλινκρατ, ανάμεσα στο Βόλ-
γα κε ζένα μικρο ποταμάκι τι Μόκρα Μετζέτκα, φτιάστηκε το
πελόριο εργοστάσιο τράχτορον, το Τραχτοροστρόι.

Εφτα χιλιάδες εργάτες δυλέβανε στην ικοδόμισι κε ι. άνθρωπι
δε φενόντανε γιατι ίσανε λιγότερι απτις μηχανες.

Πάνο στις πύλες απτις οποίες περνύσε κανις έβλεπε το ζίδιμα:
„Ας ετιμάσουμε το εργοστάσιο-μας στι 13-τι επετιρίδα τυ Οχτόβρι.“
Κε το εργοστάσιο άρχισε τι δουλια πριν απτι προθεζμία.

Στα 1933 το ζινεργίο το ζιναρμωστον τυ εργοστασίυ κάθε
έκς λεφτα βγάλι έτιμο τράχτορο.

Το εργοστάσιο τυ Σταλινκρατ θα βγάλι κάθε μέρα 141
τράχτορα.

Το Τραχτοροστρόι κάθε χρόνο θα δόσι για το σοσιαλιστικο
μετασκιματιζμο τυ χοριω 50 χιλ. ατσάλινα ατια ολικις δύναμις
1200 χιλ. αλ. δίν.

τον κε χορικον απο διάφορες περιφέρειες το επισκεφτίκανε κε διγι-
θήκανε στως γνωστύς-τους για τα θαμάσια ικοδομίματά-τυ:

Ιμαστε κε μισ στο Σελμας μια μαγιάτικι μέρα, κσάστερι κε ζεστι.

Το μεγαλύτερο στον κόσμο αμερικάνικο εργοστάσιο τυ Μακ
Κορμικ Ντιρινκ βγάζι τι μέρα 110 τράχτορα, ενο το Τραχτορ-
στρόι θα βγάζι 13 τράχτορα παραπάνο.

ΤΙ ΜΑΣ ΔΙΝΙ Ι ΓΙ ΤΥ ΚΡΑΙ-ΜΑΣ.

Το κραι τυ Βόριυ Κάφκασυ ίνε πλύσιο σε διάφορα οριχτα,
μα όλα απάφτα δεν επεκσεργάζοντε σε μεγάλες ποσότητες. Τι μεγα-
λίτερι σιμασία έχι ι εκσαγογι καρβύου κε νεφτιυ, τα αποταμιέβματα
τον οπίον ίνε τόσο σιμαντικα, οστε κατέχυνε περίβλεφτι θέσι στι
πασιδεζμικι κλίμακα. Προπάντον το νέφτι τις Γρόζνας ι θιομιχα-
νία τις οπίας κατέχι τι δέφτερι θέσι στιν Ε. Σ. Σ. Δ. κε τιν περνα
μόνο το Βαχυ. Στιν πρόιν περιφέρια τυ Κυμπαν θγένι νέφτι
κοντα στις στανίτσα Κρίμσκαγια, Ιλσκαγια κε Καλούζσκαγια. Στιν
πρόιν περιφέρια Σίνξενσκ θρίκανε νέφτι κοντα στως
σταθμυς Βοζνεσένσκι κε Σλεπεσσοφσκι, στιν Τζετζνε κοντα
στο Γορατσεβοτσκ, Γυντέρμες, Βέντενο κε σάλα μέρι. Τα πλυσιότερα
αποταμιέβματα τυ νεφτιυ θρίσκυντε στα περίχορα τις Γρόζνας.

Μεγάλι σιμασία αποχτα το νέφτι στο κραι-μας απτι στιγμα-
τυ φτιάστηκε το νεφταγογίυ Γρόζνας-Τυαπσε. Τιυτοτρόπος το νέφτι
διοχετέβετε άμεσα προς τι θάλασα. Το όλικο μίκος τυ νεφταγογίυ
ίνε 618 χιλ. κε το κόστος τις διοχέτεπσις ενοσ τόνου ιγρυ μέσο τυ
νεφταγογίυ ίνε 3ρ.05 καπίκια.

Δέφτερι έρχετε στο κραι-μας το νέφτι τυ Μαικοπ. Πιοτικα
το νέφτι τυ Μαικοπ ακσίζι πιο πολι, επιδι δίνι μπενζίνα για τιν
αεροπλοία.

Πετροκάρβυνο θρίσκετε σε πολα μέρι τυ κραι, μα εκσερετικα
μεγάλες ποσότητές-τυ θρίσκυντε στο Σσάχτινσκι κε Ντονετσκ.

Γα ίδι τον πετροκάρβυνον τυ μέρυς αφτυ τυ Ντονπας-ανθρακί-
τες κε άλα ίδι κάρβυνον-ίνε πολι πολίτιμα. Αρχετο πετροκάρβυνο
θρίσκετε κε στιν αφτόνομι περιογι τυ Καρατζάεφ. Βρίσκετε κάρβυνο
κε στις περιοχες τις Καπαρτίνκας, Τζετζένιας κε τις Οσέτιας.

Μεταλία διαφόρονε μετάλον θρίσκυντε σόλο το κραι σε μεγα-
λι πικιλία, μα τιν εκμετάλεπσί-τους δυσκολέβι το απρόσιτο τις θέσις-
τον κε τα μεγάλα έκσοδα πυ θα χριαστυν. Τι μεγαλύτερι σιμασία
έχυν τα μεταλία τυ μόλιβδου κε αργίρυ καθος κε τυ τσίγκου. (Κα-

ρατσαί, Οσετία.) Επειδή αυτά ίνε μέταλα σπάνια στη χώρα-μας κε τα ισαύουμε απτο εκσωτερικο, ι εκσόρικσί-τους έχι σημασία για όλο το κράτος. Μεταλία σίδερυ βρίσκυντε σε πολλα ορινα μέρη. Εκσερετικη σημασία έχυν τα μέταλα τις χερσόνησος τυ Ταμαν. Μεταλαχέματα σίδερυ βρίσκυντε στα περίχωρα τυ όρου Καζμπεκ κε προς το ποτάμι Τεμπερντα.

Απο τα άλλα μέταλα, στην περιφέρεια τι Γρόζνας εκσάγυνε μεταλέβματα θύυ κε προς το ποτάμι Αρντον μεταλέματα αρσενικυ. Απτα άλλα οριχτα τι στυδεότερη θέσι κατέχι το μεργέλι πυ χρισιμέδι για τιν παρασκεδι τυ τσιμέντυ. Ανεκσάντλιτα ίνε τὰ αποταμιέβματά-τυ για τι βιομηχανία-μας τυ τσιμέντυ.

Ι ανατολικη παραλία τις Μάβρις θάλασας κε τα γιτονικα μέρη τις πρώην περιφέρειας Κριμπαν θεωρόνε „περιοχι τυ τσιμέντυ.“ Κεπραματικα ολάκερες οροσιρες απτιν Ανάπα ος τι Σότζα ίνε κηρίος απο πέτρα τσιμέντυ κε μεργέλι πυ δίνι τσιμέντυ πρώτις πιότιτας καθος κε πρώτις πιότιτας λιθογραφικη πέτρα.

Εκσον απο το μεργέλι το κρσί-μας έχι αζβεστόλιθο, μάρμαρο γλίνα απίροτι, γίπσο αλαβάστρο, αμίαντο κε, αζβέστι.

Απτις πέτρες τυ βουυ Μεντάυ παρασκεδάζετε το γυαλι.

Στη χερσόνησο Ταμαν κε τι λίμνη Μπαταλπασσίνσκι βγένι ανκλικο άλας.

Ι τεράστιες παρακαταθίκες καρβόνυ, νάφτας, οριχτον στο κρσί-μας ιποβοιθον τιν ανάπτικσι τις βιομηχανίας.

Στα 1928/29 κσοδεφτίκανε για τι βιομηχανία 134,3 εκατ. ρύβλ. το δέφτερο χρόνο κσοδεφτίκανε 254 εκατ. ρύβλ.

ΕΚΔΡΟΜΙ ΣΤΟ ΣΕΛΜΑΣΣ

(εργοστάσιο αγροτικόνε μηχανον.)

Τρία χρόνια πριν στα περίχωρα τυ Ροστοφ ίρθαν άνθρωπι με σκαπάνες, φτιάρια, ακσίνες, σφιρια, μηχανες κε αρχίσανε να ικοδομυν.

— Ικοδομυν το Σελμασστροί.

Σελμασσ. Σ' όλο το κρσί-μας τóra δε θα βρεθι ύτε ένας πυ να μιν άκυσε γιαφτο το πελόριο εργοστάσιο πυ εκσαπλόυνετε σε 250 εκτ. κε φτιάστηκε για 20 χ. ανθρώπυς. Ιμαστε κε μισ στο Σελμασσ μια μαγιάτικη μέρα κσάστερι κε ζεστι.

Το πεντάχρονο σε τέσερα χρόνια

Σ'ένα μικρο καμπινέτο τυ Σελμαστρόι πυ κόστικσε 50 εκατ. ρύβλια μας δέχτικε ο ς. Ομπυχοφ ο αντικαταστάτις τυ διεφθιντι.

Ι τορινι ικοδομικι ςεζον ίνε ςε μας ι πιο πιρετόδιχι, λέγι ο ς. Ομπυχοφ, τόρα ίνε ανάνκι να ικοδομίσουμε διόμισι φορες παραπάνο απτον περισινο χρόνο.

Τί έχουμε πια;

Εχι ικοδομικι το ςινεργίο τον αγροτικον αραπάδον με τέτιο λογαριαζμο, όστε το χρόνο να θγάζι εκατο χιλιάδες αραπάδες.

Τόρα ι αγροτικες αραπάδες φτιάνουντε μόνο στο εργοστάσιο „Κράσνι Ακσάι“ Ένας αραπας στο εργοστάσιο κοστίζει 116ρ 55κ. Στο Σελμασσ θα κοστίζει 93ρ. 18καπ.

Το ςινεργίο τον αγροτικον αραπάδον κάθε διο λεφτα θγάζι κ'ένα.

Εχυν ικοδομικι τα ςινεργία: τις επεξεργασίας τυ κσίλυ το μηχανον τις ςινκομίδις κ.α.

Τελιόνι ι ικοδόμισι το ςινεργίον τον αρότρον το ςπαρτικον κε θεριστικον μηχανον κ.α.

Στιν ιστορία τυ εργοστασίυ πυ φτιάνετε έγινε κάτι το νόστιμο.

Το Γενάρι έφτασε μια αντιπροσοπία αγροτον στο Σελμασσ. Ισιχα κε εφπρεπος καθόντανε στο καμπινέτο τυ διεφθιντι κε κυβεντιάζανε.

—Γενικα όλι ι παραγογι πυ το εργοστάσιο θα θγάζι ς' ένα χρόνο θα κοστίζει-έλεγε ο Ομπυχοφ ίστερα όμος σταμάτισε ςαν κάτι ν'άθελε να θιμικι κε περιέφερε μια γοιτεφτικι ματια στους αγρότες πυ καθόντανε πολι ισιχα κε κσαχολύθιςε:—όλι ι παραγογι θα κοστίζει 36 εκατ. ρύβλια.

Χιλιάδες, εκατοντάδες χιλιάδες μηχανες θα πάνε στα χοράφια απτο εργοστασίό-μας.

—Ο-ο-ο! Εκπλιχτι φόνακσαν ι αγρότες.—Τί λιπον; Μίπος ίνε λίγα; Μίπος λίγες μηχανες κε αραπάδες μας δίνι το εργοστάσιο; Γιατί το πρόσοπο ενος αντιπρόσοπου δίχνι διαρήςκια. Τί θέλι;

—Όλα αφτα καλα μα.....

—Τί μα; Τί μα κε κσεμα; ροτυν τα θλέματα ανιπόμονα.

—Νά ςτιν Αμερικι—άρχικε να πι κε τραβύσε τι φονί-τυ ένας κε όλι ι άλι τον κιτάζανε, ςα να λέγανε.

—Ελα, μίλικε γρίγορα. Πες για τιν Αμερικί-ςυ.

—Στιν Αμερικι ίνε κομπάιν.

Ι ακροατές-τυ απονεχρόθικαν.

—Ίνε τέτια μηχανι πυ κε θεοίζι κε αλονίζι κε γεμίζι τα ςα-

κια άλα με σιτάρι κε άλα με άχιρο, κσεχωριστα το καθένα. Κε όλα αφτα γίνοντε μαζί.

Επρεπε ο Ομπυχοφ ν' απαντίσι ανιχτα, σαν μπολσεβικος στο ενδιαφερτικο αφτο ζίτιμα. Ι αγρότες μόνο με αφτια κε μάτια σπινθιροβόλα παρακολουθουν τιν κάθε κίνισι τυ προσόπου-τυ κε περιμένουν τιν απάντισι.

—Κε τί με τύτο, ανιγοκλίνοντας τα μάτια-τυ κε διακόφτο-ντας τιν ισιχία, λέγι ο Ομπυχοφ. Θα φτιάσουμε κε κομπάιν!

Μπορούμε να φτιάσουμε κε κομπάιν, κσαναίπε τα λόγια-τυ ο Ομπυχοφ κε τόνισε τισοβαρότητα κε θαρίτιτά-τους.

Για τιν ικοδόμισι τυ Σελμαστρόι συμπληροματικά τόρα παραχοριθίκανε εφτάμισι εκ. ρύβλια.

—Εκσαπλονόμαστε, λέγι ο Ομπυχοφ κε τα λόγια αφτα μας εφχαρίστισαν.

—Τόρα το εργοστάσιο θα θγάζι: κάθε χρόνο μιχανες όχι για 36 εκατ. ρύβλια αλα για 92.

ΣΤΙΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΥ ΝΤΟΝΜΠΑΣ

Το Στάλινο ίνε ι καρδια τυ Ντονμπας. Εδο ίνε τα μεγαλίτερα εργοστάσια κε τα περισότερα ανθρακοριχία.

Απο μακρια το εργοστάσιο τυ Στάλινο μιάζι τεράστια πικραια! Σίγκεφα καπνω κε αιμυ, γλόσες φλόγον κε μάβρι καπνοδόχι κατάμαβρι.

Πρέπι το πσοροάλογο τυ χορικυ ν' αντικαταστήσουμε με ατσάλινο άλογο, το τράχτορ, πρέπι το κάρβυνο κε το νέφτι να γιρίσουν όσον το δυνατο πιο πολα ντεζάκια, πρέπι τον ατμο κε το νερο να μεταβάλουμε σε ιλεχτριζμο.

ΠΥ ΠΑΙ ΤΟ ΠΕΤΡΟΚΑΡΒΥΝΟ

—Η, σι κσέρις πυ παι το πετροκάρβυνο κε τι θγάλυνε απ'αφτο;

—Κσέρο, απάντισε ο Βάσος. Το κάρβυνο, χρисиμοπιέτε ως κάφσιμι ίλι, στα εργοστάσια, στις σιδερόδρομυς κε στα πλία.

—Καλα. Πό ακόμη όμως μεταχιρίζοντε το κάρβυνο κε χορις αφτο τίποτε δεν ίνε δυνατο να κάνουν;

Ο Γιάνης ριόπιζε, μα τον έβγαλε απτι δυσκολία ο Θοδοράκης.

—Το πετροκάρβουνο ίνε απαρτίτο για το λιώσιμο τυ σίδερου απτα σιδερούχα μεταλέματα. Το περισσότερο πετροκάρβουνο κάνουμε κοκς κε το χρσιμοπιόνε για το λιώσιμο το μετάλον. Στυς ιπσικάμινυς πυ λιώνυν το σίδερο, το μετάλεμα σκορπίζετε στον κλίθανο, ανακατομένο με κοκς.

Το κοκς ανάβι αναπτίχνι μεγάλι θερμότιτα κε λιώνι το σίδερο.

Ανεβ αφτα πυ αναφέραμε απτο πετροκάρβουνο θγάζουμε πολες υσίεσ πυ οφελύνε στι θιομιχανία κε σε άλα κλάδι τυ νικοκιριύ-μας.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ

Ι Ε.Σ.Σ.Δ. στιν παραγογι τυ τζιγουνι έπρεπε να καταλάβε τιν τέταρτι θέσι στον κόζμο στο τέλος τυ πεντάχρονι.

Εμια όμος αναπτίξουμε τι μεταλυργία έτσι όστε τιν τετάρτι θέσι θα καταλάβουμε στα 1931/32.

Κε σε πολυς άλυς κλάδυς τις θιομιχανίας: τυ πετροκάρβουνο, τις νάφτασ, τις παραγογισ αγροτικο μηχανον, τι θιομιχανία ικοδομικον ιλον κε άλον το πεντάχρονο πλάνο θα εχτελεστι πια στα πρότα τρία χρόνια.

Ι ΝΕΙ ΜΑΧΙΤΑΔΕΣ

—Πεδια, προτίνο να κηρίκουμε τι γρύπα-μας μαχιτικια, δίλοσε στι σινεδρίασι ο πιονέρος Βάσος Χτενας.

—Μα πρότα εκσίγιε-μας, τί παι να πι αφτο: όλι ι σίντροφι τυ Βασυ τονε ροτίσανε μαζί.

—Ντροπι να μιν κσέρετε, τι σιμένι μαχιτικι γρύπα, απάντισε ο Βάσος. Ι μαχιτάδες στισ φάμπρικεσ, στα εργοστάσια, στα κολχόζια, ίνε όλι εκίνι πυ εχτελυν τα καθίκοντά-τυσ εφσινίδιτα, ίνε παράδιγμα για τυσ άλυς κε τυσ παρακαλυν να κάνυν το ίδιο πυ αφτι κάνυν.

—Κσέρο, κσέρο, διακόφτι ι Ελπίδα Καπνα. Νά ι ικοςπεντεχιλιαστεσ, πυ ίρθανε στα κολχόζια να τα θοιθίσυνε στι δουλια, ίνε αφτι μαχιτάδες.

— Σοστα, λεί ο Βάσος.

— Ε καλά! κε μισ τί θα κάνουμε, ότα θα κηρίκουμε τον εαφτό-
μας μαχιτικια μπριγάτα; ροτα ι Μαρίκα.

— Απρονόιτι! ίπανε γελόντας τα πεδια. Εμης αμέσος το μι-
ριστικάμε. Ι πατέρες-μας ίνε μαχιτάδες στη βιομηχανικη παραγογι
κε στα κολχόζια κε μισ θάμαστε μαχιτάδες στο σχολιο. Θα δόσουμε
το καλο παράδιγμα στάλα πεδια με τι δουλιά-μας.

— Ελάτε, πεδια ας ορίζουμε, τί θα κάνουμε ος μαχιτικια γρύ-
πα, πρότινε ο Βάσος.

— Πρώτα να φροντίσουμε όλι να προδέψουν κε να μι καθι-
στερίσι κανις στα μαθήματα.

— Δέρτερο: όλι νάρθουν στο σχολιο στην οριζμένι όρα χωρις
νάργίουν.

— Όλι να πάρουνε μέρος στην κινοτικι δουλια.

— Όλι να μπύνε στα προερετικα σοματία, προτίγανε όχι μαζι

— Διπον, αποφασίσαμε! Απο σήμερα, ίμαστε μαχιτικια γρύ-
πα, κε παράδιγμα για τις άλες γρύπες. Κε τόρα, ας σας δόμε,
πεδια! φόνακσε στη σινεδριάσι ο Βάσος.

Ι ΠΡΟΤΙ ΑΡΧΙ ΤΥ ΠΡΟΥΤΥ ΚΡΙΚΥ

Στο όρομο άσκιμα πολι: κρίς κε χιονόδροχο. Κε ι Βάλια ίνε
χαρούμενι, χαρούμενι, μα κε φοβίζμένι.

Χαρούμενι γιατι ο τρίτος κρίςος πρότος θα κσεκινίσι για την
ικονομ. εκστρατία. Σίμερα θα γηρίσουν όλα τα σπίτια.

Αλίμονο όμος α δε μαζεφτουν τα πεδια, ι εκστρατία δε θα
γίνη όπος πρέπει κε πολι πιθανο όλος διόλυ να χαλάσι όπος προ-
ίπε ι Ζίνα. Θα γελάσουν τότε τον τρίτο κρίςο. Να χαλάσουν τι δουλια,
δε γίνετε.

Ο ένας κατόπιν τυ άλυ μαζεφτίκανε όλα τα πεδια.

Ενα σορο θγίκαν απτιν αθλόπορτα κε χωριστίκανε σε τρις
γρύπες απο 4 άνθρωπι.

Τρις γρύπες μα με μια σκέπσι: θα πετίχουν άραγες;

Πός θα τυς δεχτουν;

Ι πρότι γρύπα διάσκισε τι γραμι το τραμ. Δεν περάσανε
διο-τρία λεφτα κε τα πεδια μπίκανε στο σπίτι αριθμος 27 κε γί-

νανε άφαντα. Εκι ζύσαν ι περισσότερι εργάτες-μας. Στον κομ-
ντάντο πύγανε κε μάθανε στις αριθμους τον κατίκον-τους.

Αρχίζανε να τα πάρυνε με τι σιρα.

Μπίκανε στο δομάτιο... Τσιμουδια: κανένας δε θέλι νάρχισε
πρότος. Τέλος ο Αλέκος αποφάσισε.

— Για-σας, σίντροφε, χερέτισε ο Αλέκος τον ιπσιλο άντρα
που σιναντίσανε, εκσονόματος όλον τον πεδιον. Ιμαστε απο το
πιονέριχο τάγμα. Εσις σε πίο σινεργίο δουλέβετε;

— Στο κσιλυργίο! τί θέλετε να πíte;

— Νά! άδρι στις πέντε το θράδι θα γίνι ι παραγογικί-μας
σίσκεπσι κε ίρθαμε να σας προιδοπίσουμε κε να σας καταπίουμε
νάρθίτε σάφτι τι σίσκεπσι, γιατι το σινεργίο καθόλυ δεν έρχετε...

— Κι αφοτου σας λέμε ίνε πολι σπυδέο, αποφάσισε να πί-
κ' ι Ζίνα.

Ο κσιλυργος χαμογέλασε. Με το παραπάνο διασκεδαστικι
του φανίκανε ι „πιτσιρίκι“ που κρίνανε έτσι σοδαρα για τις παρα-
γογικες σίσκεπσις. Τα πεδια σκεφτίκανε πως ολα όσα έπρεπε να
κάνυν, κάνανε κε σικοθίκανε να πάνε.

— Οχι, έτσι δε γίνετε δουλια πεδιά-μου. Ιρθατε να με προ-
παγαντίσετε, ελάτε λιπον να με προπαγαντίσετε γελόντας άρχισε
να τους πια ό κσιλυργος. Κε ταιδόνια με παραμίθια δεν τα τρέφυν,
καθίσατε λιπον να πíte τσάι μαζί-μου.

Ο Αλέκος κε ι Ζίνα στέχονταν αναποφάσιστι. Πίγανε στο
τάγμα απο σχολιο αμέσος μολις σχολάσανε. Πολι ίθελαν να φά-
νε κε νά που τους δίνονταν κε εφκερία.

Επρεπε όμως να γιρίσουν ακόμη κε άλες 30 κατικίες κε ίταν
ι όρα 7 κε κάρτο. Αφοτου σινκρατύσε.

— Ε πολι να μι το σκεφτίτε· καθίστε! Προκάνετε να γιρίσετε
όλα τα σπίτια.

Τα πεδια αλιλοχιταχτίκανε, γρίγορα κxenτίθικαν κε καθίσανε
στο τραπέζι.

— Έτσι λιπον, όπος λέτε, πολι σπυδέο ίνε να πάι κανις
στις παραγογικες σίσκεπσις; δίνοντας τσάι στα πεδια, άρχισε να λέε
ο κσιλυργος.

— Πολι καλο πιρογάκι ίπεν ι Ζίνα.

— Πολι καλο πιρογάκι ίπε κ' ι Βάλια.

— Για σκεφτίτε, α στις παραγογικες σίσκεπσις του εργοστασιου,
όπου λύντε όλες ι ιπόθεσις, δεν πάι κανις, τετε τί θα γίνι;

Πολι ακόμη θα προπαγαντίζανε τα πεδία του κσιλυργο, α δεν τα σταματούσε ι γινέκα-τυ.

—Αφίστε αφτα κε πίνετε το τσάι-σας, γιατι κρίοσε.

—Αλίθια βρε πεδία, ίπε κε ο κσιλυργος, πιέστε! Δόστε-μου χαρτι να υπογράψω.

Ο Αλέκος τυ έδοσε χαρτι, γρίγορα-γρίγορα ίπια το τσάι-τυ πυ κρίοσε κε άρχισε να ντιθι.

—Ε λιπο! για τελεφτέα φορα λεί ι Ζίνα. Θάρθίτε; Κατάλαβατε τι πάι να πι παραγογικι ρίσκεψι;

—Κατάλαμα, κατάλαβα, θάρθο χαμογελώντας διαβεβέοσε ο κσιλυργος κε έδοσε το φίλο με τιν υπογραφί-τυ.

Εχι πυ θγένανε απτιν κατικία, τα πεδία προσέχανε τιν υπογραφι κε αλιλοκιτάζονταν κε... χαχανίζανε. Με κόκκινο μολίθι στο φίλο πάνο έγραφε:

„Προσκαλο όλυς τυς εργάτες, πυ ζύνε στο σπίτι αρ. 27 να παραβρεθύνε στιν παραγογικι ρίσκεψι.

Ο πρόεδρος τις παραγογικις επιτροπις όλυ τυ εργοστασίυ Μ. Καισίδις“.

Πολιν κερο ακόμα γελύσαν τα πεδία για τιν πραπαγάντα-τυς κε γένυονταν ολοένα θαραλεότερα. Σε κίνον τον διάδρομο ιδοπιίσανε κι άλλυς 10 ανθρώπυς. Ο κατάλογος ολοένα μεγάλονε.

Στις διο τελεφτέες κατικίες τα θρίκανε ρύορα. Στι μια τυς άκυσαν κι άνικσαν, μα αμέσοσ „εθγενικα“ χτίπισαν απάνο τιν πόρτα μολις τυς ιδαν χωρις να τυς πυν τίποτε κε προπάντον τον αριθμο. Σε μια άλι κατικία τα πεδία πέσανε ρε φαγοπότι κε μόλις κατορθόσανε να φύγυν.

Στο δρόμο κάνανε το λογαριαζμο. Το όλο γίρισαν ίκοσι τρία σπίτια κε ρε πέντε μόνο δεν πέτιχαν.

Αργα το βράδι ι Μαρίκα πυ βοιθύσε τον αρχιγο τυ κρίκυ, έγραψε στο ιμερολόγιό-τις.

„Σίμερα ιδοπιίσαμε τυς εργάτες για τις παραγογικις ρίσκεψες. Ι πρόσκλιςι έγινε πολι καλα. Ιδοπιίσαμε 70 ανθρώπυς. Τα πεδία αποφασίσανε ι δουλια αφτι να γένη ταχτικα“.

Ο ΚΟΣΤΙΣ ΚΕ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ-ΤΥ

Ο πατέρας τιμαζότανε να διπνίσι. Ο Κόστις κάθισε στο τραπέζι αντίκρί-τυ κε άρχισε να δίχσι ριμία ανιπομονισίας.

—Ε! ςι! τίς κοντέδης να πεθάνης απτιν πίνα; ρότιςε ο πατέρας, δε μπορίς να περιμένις νά ςυ δόςι το πιλάφι-ςυ ι μαμα;

—Δε με κατάλαβες ίπε ο Κόςτις απλύςτατα θέλο να ςε μιλίςο.

—Να με μι-λί-ςις;

—Μάλιςτα! να ςε μιλίςο! Θέλο να κάνο άμιλα μαζί-ςυ.

—Αχα! Κε για πιο; Πιος παραπάνο θα φάγι πιλάφι; Ε, αφτυ πιςιχύλα-μυ απο τόρα ας ςυ το πο πος θα κερδίςις; Το κςέ-ρυμε προπολυ. Κε κανένας δεν ίνε τρελος να ςιναγωνιςτι μαζί-ςυ ςάφτο.

Ο πατέρας ίχε καλι διάθεςι.

—Αχυς, μαμα, γίριςε κε ίπε τι γινέκα-τυ. Ο Κόςτις-μας κςέρις τί ςιτι; Τί πονιρος πυ ίνει!

—Καθόλυ δεν ίθελα να πο για το πιλάφι. Δεν κςέρο, γιατι ςας πέραςε αφτι ι ιδέα. Εγγο ςοβαρα ςας μιλο κε ςις γελάτε.

Κε απομάχρινε το πιάτο πυ ίταν μπροςτά-τυ.

Ο πατέρας-τυ τον κίτακςε, ςίκοςε πιςιλα τα φριδία-τυ, έφερε πάνο τυς όμυς-τυ κε πίγε ςτο κελαράκι.

—Ε! ίπε θιμομένος; δεν μπόρεςε ς νάγοράςις.

—Φτάνι πια· ςύφροςε τα φριδία-τις ι μαμα τυ Κόςτι· δεν πίνυν κάθε μέρα. Οςο κε να πις, δε θα το τελιόςις. Κε έτςι θάνε καλα! Ελα κάτςε κε φάγε!

Ο πατέρας έβγαλε απτο κελάρι ένα άδιο γαραφάκι το κίτακςε ςτο φος κε τόβαλε ςτι θέςι-τυ μένα αναςτεναγμο.

.

Κε ι καλί-τυ διάθεςι λίγο-λίγο άρχιςε να χαλάνι.

Ο Κόςτις άρχιςε να όράςι, εφόςον ο πατέρας-τυ τελιοτικα δεν εκςεθρίςιτε.

—Εςι πατέρα πάντα θέλις να χορατέδης, ενο εγγο ςόμιλο ςοβαρα.

—Κε τί τέλος πάντων θέλις εςι;

—Τίποτε δε θέλο μονάχα επιθιμο να ιπογράψο ςιβόλεο μαζί-ςυ. Μίπος ςας ίνε διςκολο;

Ο πατέρας-τυ τον κίτακςε αφςτιρα.

— Τί ριβόλεο μυ πρσάλις;

— Τί ριβόλεο; Σοστο ριβόλεο. Νά!

Κε ο Κόστας έβγαλε απτον κόρφο-τυ ένα κομάτι χαρτι.

— Νά κε άρχισε να διαβάζι. Πρότα ένκερα να πας στο εργοστάσιο κε να μι το ρκάζις ποτες.

Ο πατέρας-τυ δεν έφερε ακόμα το κυτάλι στο στόμα, το κατέβασε κε το έβαλε στο πιάτο. Δεν τα περίμενε αφα πυ άκουε κε σταμάτιζε το γιό-τυ.

— Τί λές; ίπε. Μίπος ρε έδακε κάπιος πρσίλος;

Κε ι μιτέρα επίσις. Κυθαλύσε τι ρυπιέρα κε κι πυ τάκουσε έμινε έτσι όπος ρτεκότανε ρτι μέσι τυ δοματίυ.

— Κερος να κιμιθις, ίπε ριμπονετικα ρτον Κόστι. Ολι τι μέρα έτρεχες κε κυράςτικες κε τόρα λες ότι ρυ κατέβι Τί ανοιςίς λες στον πατέρα-ρυ;

Ο Κόστις θήκε απτιν ιπομονι. Πίδισε απτο τραπέζι, κοκίνισε κε άρχισε πια:

— Έτσι λιπον! Εγο πρέπι όλα να κάνο, μα όχι; Οταν ίνε για μένα: „Κόστι μάθενε καλα, μι κάνις ανοιςίς, με τα πεδια μι μαλόνις, στο ρκολιο μιν αρχις, τρέκε ρτο πετρέλεο, θάλε το ράδιο, τα παντελόνια-ρυ μι κρεσκίζις, τα ποδίματά-ρυ μι χαλνας, κίτακε τον Πετράχι,.. Εξις όμως τίποτε. Σε ρας όλα γίνυντε. Βέβρα εξις ίστε μεγάλι, τί ίμε εγο; Εξις μπορίτε κε ρτο εργοστάσιο νάργιτε...

— Τί τί;

— Κε ρακι να πίνετε! φωνακε ο Κόστις κε ο ίδιος κριπάςτικε.

— Σινχρίνι τι μίγα με τιν χαμίλα, ίπεν ι μιτέρα. Πός εσι θέλις να εκριςοθις με τον πατέρα-ρυ;

— Όχι εγο δεν εκριςόνομε, δεν ιποχόρισε ο Κόστις, απλύςτατα λέγο το ροστο. Ας πάι ο πατέρας-μυ ένκερα ρτι δυλια κε δε θάργιςο κ'εγο ρτο ρκολιο. Ας αφίσι ο πατέρας-μυ το ρακι κε τότες εγο με τα πεδια δε θα μαλόσο πια. Μίπος δεν ίνε ροστα πυ λέο;

— Αχ γυρυνόπουλο ίπε ο πατέρας κε ο ίδιος εγέλασε.

— Πός; Τί λες; Εγο ρτο εργοστάσιο κε ρι ρτο ρκολιο; Πιος ρυ τάμαθε αφα;

— Μόνος-μου, ίπε ο Κόστις. Κε τί! Κακι ίνε αφτι ι σκέ-
πσι-μου; Νά το σιβόλεο. Ιπογράψτε κε ας ιπογράψο κε ι μιτέρα
ας εκσετάσι πιος καλίτερα το εχτελι. Να δόμε, πιος θα νικίσι τον
άλο.

— Ετσι ει κύνισε το κεφάλι-τυ ο πατέρας. Μα ει πίες
τα έφκολα κε μ'ένα άφισες τα δίσκολα. Μα ας ίνε! Να πάμε
ένκερά στο εργοστάσιο κε το σχολιο, ίνε το ίδιο, σάφτο σιφονο.
Εδο όμος ψιχύλα-μου το παράκανες: εγο να μιν πιο κε ει με τα
πεδια να μι μαλόσις. Αφτο δεν ίνε το ίδιο. Ι ιποχρέοσι ι δικί-μου
ίνε βαρια, ι δικί-συ τιποτένια.

— Καλα τα λεί, ίπε θιμομένος ο Κόστις. Εμένα σε καθένα
δρόμο να πιράζουν κε να μιν πο τίποτε. Πσιχί-μου δεν ίνε έφκολο
πράμα, όπος το φαντάζεσε, κι αφτο!

Ο πατέρας έβλεπε το κατακόκινο πρόσωπο τυ ρίτορα κε
κε θάμαζε.

— Εσι θρε, ίπε, ίσε σοςτος προφέσορας. Μα τιν αλίθια προ-
φέσορας! Α μα λες πρέματα: μόνος-συ δεν τάμαθες αφτα, κάπιος
άλος συ τάμαθε.

— Μα τιν αλίθια μόνος-μου τα σκέφτικα, ίπε αναμένος ο
Κόστις. Τιν νίχτα δεν κιμίθικα, πλάγιασα κε σκεφτόμυνα.

Κε δεν πέρασε ύτε ένα λεφτο κε διο κεφάλια, απαφτες ι
μια μόλις άρχινη νάσπρίσι, ι άλι με μαλια κομένα με τι μιχανι,
ίσαν σκιμένες πάνα σένα κομάτι χαρτι. Ο πατέρας με το γιο σιζι-
τύσανε, κε επέμενε ο καθις στι γνόμι-τυ σε κάθε άρθρο τυ σιβόλεο.

— Ει καλα! εσένα κανις δε σε περνα στι σιζίτισι, έλεγε ο
πατέρας, κε τελεφετέα σιφονύσε.

— Δόσε, ένα μολίθι να ιπογράψουμε
Κε κλίσανε σιβόλεο.

II.

Περάσανε αρκετες μέρες. Ο Κόστις έβαλε τα δυνατά-τυ να
εχτελέσι κάθε άρθρο τυ σιβόλεο.

Διςκολότερο απόλα, θέθεα ίτανε να μι μαλόσι με τα πεδια,
μα κι στο δελταζμο αφτο σταθερα αντιστέκονταν. Παρακολουθύσε
δίμα προς δίμα τον πατέρα-τυ.

— Γιατί; πατέρα, σίμερα μια όρα αργότερα πίγες στι δουλια,
τυ ίπε τιν όρα πυ γεματίζανε.

— Κε πύ το κσέρης; Εσι ακόμι χιμόσουνα.

— Ι μιτέρα το ίπε.

— Ο πατέρας αγριοκίταχσε τι μιτέρα.

— Κε σι να μι φλιαρις πολι! τιν ίπε.

— Αχα, ίπε χαμογελόντας ι μιτέρα τυ Κόστι. Με χορατα θέλις να περάσις το ριβόλεο. Αφτο δε θα γίνι. Δε θα πο πσέματα για ρένα. Ο μικρος εφσινίδιχα όλα τα κάνι, ενο εσι... Αφτο δεν τεριάζι καθόλυ.

Ο πατέρας τάχασε.

— Με πιάσανε, χαμογέλασε. Τυλάχιστο τις μέρες τις ανάπαπσις ένα ποτιράκι. Θα μυ πάρετε τιν πσιχι, δε με λιπάστε. Κε σι Κοστι κσέρε-το απο άβριο θάκιρόσο το ριβόλεο.

— Πός πάι ο κσεπεζμος τυ κόστους; χορις να δόσι προσοχι στα χορατα τυ πατέρα, ρότιξε ο Κόστις. Πός; πατέρα, μιν τα μαςας, όλο το ίδιο, θα τα μάθο απτο κομιτέτο τυ εργοστασίυ.

Γιά διες, εμένα! τα υποδιμάτά-μυ δε χαλνο, φιλάγο το σπιτικο καθεστότο τις ικονομίας. Απορίματα μάζεπσα. Για πές-μυ κε τί πρότασες έκανες εσι στην παραγογι; Εγο έκανα ραδιοδέχτι για το χοριο τυ πατρονάρυμε. Εσι τί έκανες για το σιμπαγι κολεχτιβιζμο; Εγο φρόντισα κε ι άλι σιμαθιτές-μυ να προοδέπσυν· τί έκανες εσι για τιν ανίπσσις τις παραγογικότας τις θυλιας; Εγο το πλάνο τις εργασίας τυ κρίκυ τυ τάγματος τελιόνο στα κοντα· εσε το προμφινπλαν στην παραγογι το τράνταχσες καθόλυ; α;

— Ε, ρί, ίπε· ο πατέρας. Βρίχε να πιάσι ο ακύραστος σιμβαλόμενος. Δεν έχο κερο να μιλίσο μαζί-συ, θάργίσομε, αν εκσακολυθίσομε, στην παραγογιχι ρίσκεπσι. Πύνε το χαπέλο-μυ;

III.

Ίστερα απο ένα μίνα ο πατέρας φόναχσε τον Κόστι κε τυ ίπε:

— Άκουσε, σι, εραστι τις άμιλας, πολιν κερων ακόμι θα με πεδέπσις;

Ά όχι, όχι χοράτεπσα, χρισέ-μυ. Κσέρης εκσετίας-συ...

— Τί;

— Εκσετίας-συ, χαλέ-μυ, εκσετίας-συ με βάλανε στον κόκινυ πίναχα!

— Αλίθια; ίπε μάπορία ο Κόστις.

— Μάλιστα φιλαράκο-μυ. Έλα, σα θες; να κάνουμε νέο ζιβόλο. Το παλιο πια πέρασε. Ο Κόστις χοροπιδύσε απτι χαρά-τυ.

Το βράδι επιδι υπογράψανε το νέο ζιβόλο, έπιαν τσάι με γλιχο κε πακσιμάδια. Όλι ίσαν χαρούμενι. Ο πατέρας διηγόντανε στην ικαγένια για το εργοστάσιο κε ο Κόστις πιος έκλιζε ζιβόλο μετς γονιός-τυ κε τί λογισ ζιβόλο κε πός εχτελιέτε.

ΤΟ ΚΡΑΙ-ΜΑΣ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΓΙΝΙ ΒΙΟΜΙΧΑΝΟ-ΑΓΡΟΤΙΚΟ

Ο Βόριος Κάφκασος ίνε πολι μεγάλη κε πλύσια περιφέρια τις ΕΣΣΔ. Εδο θρίσκυντε ορμιτικι ορινι ποταμι (πιγες ιλεχτρικις ενέργιας), τεράστιες πιγες πρότις ίλις λογισ λογιον κε προπάντι ον κάψιμι ίλι: κάρβουνο κε νέφτι. Ο Βόριος Κάφκασος, έχι επίσης τεράστια πλύτι αγροτικις ίλις: διάφορα ίδι τεχνιτον κε κινον φιτον (καλαμπόκι, σόγια, τριφίλι, κενάφι, θαμβάκι, ρίζι κ. α.)

Έχοντας στι διάθεσί-τυ όλα αφτα ο Βόριος Κάφκασος μποριπραματικα νάχι πολι σημαντικο αριθμο εργοστασιον, πυ να ικανοπι τις ανάνκες όχι μονάχα τυ κράι, μα να προμηθέπει με μηχανες κε επεκσεργαζμένα προιόντα κε τις άλες περιφέρειες τις ΕΣΣΔ.

Γιάφτο έχι αποφασιστι ο Βόριος Κάφκασος να μεταβλιθι σε βιομηχανοπιμένο αγροτικο κράι, πυ πάι να πι, πος απο αγροτικο το κράι-μας να γίνι βιομηχανικο αγροτικο.

Κε τί έχι ορίσι ι έχτι κομ. ζιδιάσχεπσι τυ κράι-μας για τιν κατοπινι ανίπσοσι τις βιομηχανίας τυ κράι;

Τον περαζμένον χρόνο για τιν ικοδόμισι εργοστασιον διατεθίκανε 2 εκ. 407 χιλ. ρύθλια. Κι αφτο το χρόνο, 102 εκ. 956 χιλ. ρύθλια. Πάι να πι αφτο το χρόνο, στο κράι-μας θα ικοδομιθον πολι περισότερες βιομηχανικες επιχίριζες, παρόσον τον περαζμένο χρόνο.

Ίνε στον προιπολογίζμο διο πολι μεγάλη μεταλυργία: ένα στην περιφέρια Σσαχτ κι άλο στο λιμένα Μίως.

Σκοπέδυμε να φτιάσυμε κε 8 μηχανοπαραγογικα εργοστάσια. Στι Νοβοτσερκάσκι θάνεργεθι εργοστάσιο ικοδομιτικον μηχανον. Θα κσοδεφτόνε γιάφτο πάνο κάτω 14 εκ. ρύθλια. Στα Μινεράλνι Βόντι, εργοστάσιο θαριας μεταλικις τάρας, στην Τιχορέτσκα εργο-

στάσιο μηχανον τυ δρόμου, στο Νάλτσικ εργοστάσιο ίνκυπάτορον, στο Ροστοβ εργοστάσιο ζινάρτις τον εκσαρτιμάτον αφτομηχανον 12 χιλ. αφτοκινίτον.

Ορίστηκε να φτιαστουν κε διο μεγάλες επιχίρις για τιν επεκσεργασία τυ καλαμπουκι. Στα 1932/33 ι βιομηχανία-μας πρέπει να επεκσεργαστι περίπου 100 εκ. πύτια καλαμπόκι.

Ορίστηκε να φτιαστόνε αρκετα εργοστάσια ζάχαρις, κονσέρβας κε επεκσεργασίας τις ζόγιας. Στα 1932 σύμφωνα με το πλάνο πρέπει νάχουμε πια πάνω κάτο 40 εκ. πύτια ζόγιας.

Κε στα 1932 θάχουμε πια περίπου 18 εκ. πύτια θαμπάκι. Πάνο κάτο τόσο, όσο σήμερα ισάγουμε απτο εκσοτερικο. Γιάφτο έχουμε ιπόψει να φτιάσουμε στο κράι 14 ιφαντυργία για τιν επεκσεργασία αφτυ τυ θαμπακιου.

Ι παραγογι ιλεχτρικις δίναμις ορίζετε διο φορές παραπάνο. Αφτι τι στιγμή έχουμε πια στο κράι-μας ιλεχτρικι δίναμι 6 φορές παραπάνο απτιν προπολεμικι. Στι ζιρα τόρα ίνε: ικοδόμις τυ σταθμου Νεφτετάρφ στιν περιφέριαν τυ Ντον, ο μεγάλος σταθμος στον ποταμο Μπέλα, ι επιδιόρις κε το μεγάλομα τον παλιον κ.υ.κ.

Τυτοτρόπος το κράι-μας απο αγροτικο-βιομηχανικο θα μεταβλιθι σε βιομηχανικο-αγροτικο. Το όλο σύμφωνα με το πεντάχρονο για τι μεγάλι ικοδόμις θα διατεθουν 2 διςεκ. 900 εκ. ρύβλια αντισ 1 διςεκ. 50 εκ. ρυβ. πυ όρισε το προιγόμενο πλάνο.

Ι ΒΙΟΜΙΧΑΝΙΑ ΕΠΕΚΣΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΥ ΚΡΑΙ-ΜΑΣ

1. Κάντε εκδρομι στο εργοστάσιο, πυ θρίσκετε στο τόπο-ζας (στο ελεστριθίο, στο ποτασοπίο, στο μίλο, στο εργοστάσιο τύβλας κε επεκσεργασίας μετάλον).

2. Στον κερο τις εκδρομις προσέχστε τα ακόλυθα.

α. Απο πυ φέρνουν τις πρώτες ίλες στο εργοστάσιο.

β. Πός κε πια προιόντα παράγυνε απτις πρώτες ίλες.

γ. Πό κυθαλυν τα προιόντα πυ θγάλυνε.

δ. Πάρτε δίγματα πρώτις ίλις κε παρασκευαζμένον προιόντον.

ε. Ροτίστε, αν έχι το εργοστάσιο, βρεφοκομία, ιατρία, μαγερια.

ζ. Μάθετε, αν έχι κλυπ κε βιβλιοθήκι.

3. Μάθετε, αν το εργοστάσιο αφτο συμμετέχι στι σοσιαλιστικη άμιλα κε κατα πόσο ίπσοσε ι παραγογι-τυ απτον κερο πυ έχυνε άμιλα.

4. Μετα τιν επιστροφι απτιν εκδρομι επεκξεργαστίτε τις πληροφορίες πυ πέρατε στους κρίχους. Κάντε έχθεσι „Το εργοστάσιό-μας“.

5. Γράψτε τ.ν έχθεσί-σας, σκιματίστε σιλογι απτα δίγματα πυ φέρατε κε όλα αφτα βάλτε-τα μαζι σε μια πλακάτα.

Ι ΚΙΡΙΟΤΕΡΙ ΚΛΑΔΙ ΤΙΣ ΒΙΟΜΙΧΑΝΙΑΣ ΕΠΕΚΣΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΥ ΚΡΑΙ-ΜΑΣ

Για τιν ανάπτυξι τις βιομηχανίας επεκξεργασίας απετύντε ι ακόλυθη όρι: φτινες πρότες ίλες, καφσιμι ίλι κε εργατικα χέρια, αγορες εκπίσις κε καλα οργανομένη μεταφορα. Ολι ι όρι αφτι βρίσκυντε στο κραι-μας. Ο φυσικος πλύτος τυ κραι-μας ίνε μεγάλος: έχι πολα ακατέργαστα προϊόντα αγροτικισ ικονομίας κε διάφορα μέταλα.

Τα $\frac{4}{5}$ τις βιομηχανίας τυ κραι-μας αποτελυν ι βιομηχανία τροφίμον κε μετάλον. Στιν βιομηχανία τον τροφίμον τιν πρότι θέσι κατέχι ι βιομηχανία τυ λαδιου. Ίνε αναπτυγιμένη αφτι εκι ότυ σπέρ-νυν το ιλιοτρόπιο διλ. στις περιφέρειες Κυμπαν, Αρμαβιρ κε Μαικοπ.

Με τι βιομηχανία τυ λαδιου σινδιάζετε κε ι παραγογι τυ „σαλόμας“ παχια υσία πυ εκσάγετε απτο σιμισκόλαδο. Χρσιμεδι κίριος για τιν παραγογι τυ σαπониου, γιαφτο κε ι σαπονοπιία ανα-πτίγυντε στο κραι-μας.

Το ιλιοτρόπιο δίνι κε ένα άλο σπυδέο προϊόντο: τι στάχτι τον καθλόν-τυ απτιν οπία παρασκευάζετε ι πότασα, πυ χρσιμεδι στι βιομηχανία το γυαλιον.

Ι βιομηχανία τον καπνον κατέχι κε κίνι σπυδέα θέσι στι βιομηχανία-μας. Περίπου τα 20⁰/₀ τον καπνον παράγι το κραι-μας. Στο Ροστοβ βρίσκυτε ι πιο μεγάλη φάμπρικα τυ καπνου (ΔΚΦΚ).

Μετα τιν βιομηχανία τον τροφίμον έρχετε ι βιομηχανία τις εκσόρικισ κε επεκξεργασίας το μετάλον.

Για τιν εκσόρικισ τυ νεφτιυ κε τυ κάρβουυ κέρυμε πια. Ας πόμε για τι μεταλυργία. Εδο τιν πρότι θέσι κατέχι ι βιομηχανία αγροτικον μηχανον. Τέτια εργοστόσια καθος „το Κόκίνο Δκσάι“

„το Κόκινο ηλεκτρίδιο“, „το Κομπανολ“, „ο Κόκινος κινιτίρας“ „το Αρμαλιτ“ δίνουνε στο κράι-μας τις απαραίτιτες μηχανες όχι μόνο για τιν αγροτικι ικονομία, μα κε προμιθέβυνε νέες μηχανες στι βιομηχανία-μας. Τεράστια σημασία έχι το „Σελμασσ“ εργοστάσιο πελορίον διαστάσεων. Ινε αναπτιγμένι κε ι βιομηχανία τυ τσιμέντω. Φτάσαμε τιν προπολεμικι παραγογι τυ τσιμέντω στα 1927.

Ιπάρχυνε επίσης εργοστάσια τύβλας, γιαλιον κε δερμάτων

Ι βιομηχανία τυ κράι-μας αναπτίχυντε έτσι ώστε, να μπορέσουμε να εκσάγυμε εμπορέματα κε στο εκστοερικο κε να μιν περιοριστώμε μόνο στιν εστοερικι αγορά.

„ΤΟ ΚΟΚΙΝΟ ΑΚΣΑΙ“

Το εργοστάσιο τυ Ροστοβ „Κόκινο Ακσάι“ πυ παράγι αγροτικες μηχανες, στα 1929 έβγαλε 74 χιλ. αλέτρια κε στα 1930 185 χιλ. Θεριστικες μηχανες 24 χιλ. στα 1929 κε στα 1930 27 χιλ. Τσάπια 5 χιλ. κε 10 χιλ. αραπάδες χορικον

Το εργοστάσιο μεγαλόνι. Τον προπεραζμένο χρόνο κσοδεφτίκανε γιάφτο μισο εκατομίριο ρυβλιον κε τον περαζμένο χρόνο στα 1930 τριάμισι εκ. ρύβλια.

„ΤΟ ΣΕΛΜΑΣΣ“

Το Σελμασσ βγάλι τι μέρα 200 αραπάδες χορικον κε ο αριθμος αφτος σιγα-σιγα μεγαλόνι. Στα 1930 έβγαλε 50 χιλιάδες αραπάδες χορικον, 1.500 τραχτορικες σπαρτικες μηχανες, 50 χιλ. αλέτρια.

Κατεντολι τις κιβέρνιςις το Σελμασσ θα βγάλι κάθε χρόνο:		
τραχτορικα αλέτρια	100.000	κομάτια
„ „ βολοκόπια με δίσκος	10.000	„ „
τραχτορικες σπαρτικες μηχανες	30.000	„ „
„ „ χορτοθεριστικες μηχανες	30.000	„ „
τσυνκράνες πυ τραβυν άλογα	100.000	„ „
τραχτορικες δεματομαζόχτρες	40.000	„ „
αραπάδες χορικον	100.000	„ „

Το όλο πράματα ακσίας 115 εκ. ρυβλ.

Στο Σελμας η δουλια γίνεται εντατικά. Τα ζινεργία κε η εργά-
τες αμιλούντε αναμετακί-τους. Η άμιλα δίνι έχταχτα απότελέζματα.
Η παραγομικότιτα τις εργασίας περίζεπσε, λιγοςτέπσανε η άργιτες
κε η φιγοπονία, η εργάτες φέρνοντε πιο ζινιδιτα στα εργαλία, στο
ίλικο κε γενικα ζόλι τι δουλιά-τους.

Η άμιλα ο παντοδύναμος αφτος βοιθος τις ζοσιαλιστικις ικο-
δόμισις θα ζιντελέσι ενκέρος νάποτελιόσι η ικοδόμισι τυ γιγαντένιω
αφτυ εργοστασίω.

Κε δεκάδες, εκατοντάδες αγροτικον εργαλίον το εργοστάσιο
ρίχνι πια στα ακαλιέργιτα έφορα χόματα τυ κράι-μας, τυ χρόνια
τόρα περίμεναν τον καλιεργιτί-τους να βγάλι τα άπιρα πλύτι το
νέον αφάνταστον ζοδιον.

ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΤΩΝ ΚΟΜΠΑΪΝ

Στο Ροστοβ φτιάνετε εργοστάσιο πυ θα βγάλι 25000 κομπάιν
το χρόνο. Το καλοκέρι τυ 1931 θα δόσι πια 5000 κομπάιν.

Δέφτερο τέτιο εργοστάσιο φτιάνετε ζτιν Σιβιρία κε θα βγάλε
35000 κομπάιν το χρόνο.

ΤΟ ΠΕΝΤΑΧΡΟΝΟ ΤΙΣ ΒΙΟΜΙΧΑΝΙΑΣ ΤΥ ΚΡΑΙ-ΜΑΣ

Η παραγομι τις όλις βιομικανίας.

1927/28

18, 300 εκατ. ρ.

1932/33

43, 200 εκ. ρ.

ΣΤΥΣ ΙΔΙΕΤΕΡΥΣ ΚΛΑΔΥΣ.

Αγροτικες μικανες

1927/28

438 εκ. ρ.

1932/33

1, 015 εκ. ρ.

Βιομικανία τροφίμων

1927/28

1, 381 εκ. ρ.

1932/33

3, 250 εκ. ρ.

„Η πρόοδες τις ζοσιαλιστικις ικοδόμισις, η πρόοδες τυ πεντά-
χρονου ίνε τόσο ολοφάνερες, όστε δεν μπορι να μι τις αναγνωρίσε

ο καπιταλιστικός κόσμος. Η ΕΣΣΔ με αφάνταστη ταχύτητα μεταβάλετε από χώρα καθιστεριμένη, χώρα αγροτική, σε χώρα προοδεύουσα, χώρα μεγαλοβιομηχανική”.

Απτα λόγια του Κουμπίζεφ στο XVI συνέδριο του ΠΚΚ (μπ)

ΣΤΟ ΑΝΘΡΑΚΟΡΙΧΙΟ

Μιλώσα μέσα γέρο ανθρακορίχο· περιμένοντας τι σιρά-μου να κατεβό στο ανθρακορίχιό.

— Δίεσκολι η δουλιά-μας, έλεγε ο ανθρακορίχος. Ολάκερες ώρες μένουμε κάτω από τη γη. Πνιγερός αγέρας, σκοτάδι, υγρασία παντοτινά περιτριγυρίζουν τον ανθρακορίχο. Ίνε ανανακαζμένος ν'αναπνέπει τι σκόνι του καρβόνι. Έκατον άδες ανθρακορίχον με μακελιά αποσπών τον άνθρακα από τα στρώματά-του. Το παραμικρό χτίπιμα κε ο κρότος στα ανθρακορίχια κε άμέσος σικόνετε σκόνι. Η σκόνι μαζέβετε στι μίτι στο στόμα κε τ'άφτιζ. Λίγο-λίγο σιιιθίζομε τι βαρια δουλια.

Τον κερο αφτο τρίζανε αλιζίδες. Από το ανθρακορίχιό ανιπρόθικε το καλάθι κε από κι βγίκαν έκσο εργάτες. Τα τζακέτα-τους ίσανε σκεπαζμένα με ίγρι καπνια.

Τώρα η σιρά-μας, ίπε ο γέρος κε μπίκε στο σιδερένιο καλάθι τον ακολούθισα. Η πορτίτσα έκλιε κε γρίγορα-γρίγορα αρχίσαμε να κατεβόμε στον πιθμένα τι μάβρου πιγαδιου, στο ανθρακορίχιό.

Αρχίζο να στενοχοριόμε. Μου φένετε προς το πάτομα του καλάθιου φέβγι κάτω από τα πόδια-μου. Από τους τίχους του ανθρακορίχου τρέχουνε νερα. Τα ποτσειλίζματα του νερου πέφτουνε κε στο καλάθι. Μυσκεβουν το πρόσωπο κε το τζακέτο.

Επιτέλως! Το καλάθι πίγε κε χτίπιε σε στερεο έδαφος. Βγίκαμε από το καλάθι. Περνόμε από το διάδρομο. Πάνο απτα κε-

φάλια-μας πάχος χόματος ος 150 μέτρα. Ο γέρος που τόσο ομιλι-
τικός ήταν επάνω, εκεί κάτω στη γη έγινε ριπιδός.

Μα κε γο δεν ίχα όρεξι για κυβέντα. Βιάζουμε να κατατοπιστο
στο άγνωστό-μου περιβάλο. Μα ίνε δίσκολο να κσεχωρίσι κανις τος

θόλος του διαδρόμου. Ένα σίνολο μαβρίλας παντού. Η άνθρωποι γίνονται
αντίληπτοι μόνον όταν περνούν από μπροστά-ς. Κε αμέσως
κσαφανίζονται. Μακριά λάμπουν κοκκινοπες φωτιες. Η φωτιες αφτες

διεφτίνοντε σ'όλες τις διέφτιζες. Λάμπουν ι λάμπες τον ανθρακορίχον. Κάθε ανθρακορίχος έχι τέτια λαμπίτσα. Χορίς αφτιν εδο κα-
νις χάνετε.

Μες στο σκοτάδι αφτο ακόμει τον κρότο το βαγονέτκον πυ
τρέχουν πάνο στ ς ράγιες. Ι βαγονέτκες ίνε κατάφορτες με όνκυσ
πετροκάρβου. Τις τραβουν άλογα.

Πίρα τιν λαμπίτσα-μυ, τιν πλισίασα στον τίχο κε ίδα μαβρι
θαμπι πέτρα.

—Αφτο ίνε πετροκάρβουνο;

—Όχι, εδο πετροκάρβουνο δεν έχι. Το στρόμα τυ πετροκάρ-
βου σ' αφτο το μέρος έχι εκσαντλιθι.

—Γιατί ο τίχος εδο ίνε κατάμαβρος; ίπα κε τον πσιλάφισα
με το χέρι. Τα δάχτυλά-μυ έγιναν κε κίνα κατάμαβρα.

—Ι τίχι μαβριστίκανε απτις λαμπίτσες, μυ απάντισε ο γέρος
ανθρακορίχος.

Διασχίσαμε το ανθρακοριχίο. Όσο πιο μακρια πιγέναμε, άλο
τόσο στένεβαν ι διάδρομι κε χαμίλοναν ι θόλι. Περνύσαμε με σκιμέ-
να τα κεφάλια για να μι χτιπίσουμε στως στίλυσ κε στα δοκάρια.

Ακολουθύσα τον γέρο ανθρακορίχο κε φρόντιζα να κάνο ότι
έκανε κε κίνος. Εσκιθε, έσκιθα, έστριθε, άλαζα κε γο τι διέφτιζι.
Γίρο παντυ σκοτινα. Κελάριζε το νερο. Τα πόδια γλιστρύσαν.

—Δεξια, δεξια φόνακσε ο ανθρακορίχος. Ι φονί-τυ μυ φάνι-
κε ακαθόριστι κε ακατανόιτι.

Διπλόθικε. Είκανα κε γο το ίδιο. Σκεδο σερνόμαστε πάνο στι
χαμίλι κε στενι κρίφτι. Μπροστά-μας ακύστικε κρότος σφιριον κε
μακελιον.

Όταν βγίκαμε στον ίσιό δρόμο, ίδα δεκάδες κοκινοπες φωτιες.
Ίδα τυς ανθρακορίχυσ να σπάνουν τα στρόματα τυ καρβύου.

Ι άνθρωπι εδο δύλεβανε σ'όλες τις ετάσεις. Το παν εκσαρτιόταν
απο το πάχος τυ στρόματος τυ καρβύου. Αν το στρόμα ίταν αρκετα
χοντρο, κε το έσπαναν σ'όλο το ίπσος, τότες δυλέβανε ορθα. Μα
κι όπυ το στρόμα τυ καρβύου δεν υπερβένι τον μέτρο, δυλέβανε
καθιστι πάνο στα γόνατα κε κάπυ κάπυ κσαπλοτι πάνο στον όμο.

Παντυ όμος γίνονταν ι ίδια δυλια. Ι ανθρακορίχι ίτε ορθι, ίτε
καθιστι, ίτε κσαπλοτι σπάνανε τα στρόματα τυ καρβύου, αποσπά-
νοντας κομάτια μάβρυ, γιαλιστερυ καρβύου.

* *
*

Στι λεκάνι τυ Ντονετς ίνε κε τέτια ανθρακοριχία, όπου ι δυ-
λια γίνετε με μιχανες. Ι μιχανες αποσπυν τα στρόματα τυ καρ-
θόνου κε σπάνυν τα κομάτια τις πολίτιμις κάψιμις ίλις, αντ κατα-
στένοντας τυτοτρόπος τιν εργασία τον ανθρακορίχον. Για βοίθια τυ
ανθρακορίχου χρισμοπιον κε τις εκριχτικες ίλες το μπαρότι τι δι-
ναμίτιδα.

Επίσις πέρνυντε όλα τα μέτρα για τιν καλιτέρεπσι τον όρον
τις εργασίας τον ανθρακορίχον.

ΜΕΡΑ ΤΥ ΓΙΟΒΙΛΕΥ

Ανάμεσα απτα θολα τσάμια τον παραθίρον εσόρμιζε απο-
τον εριμιτικο δρόμο γνωστος βραχνος ίχος. Ο Στέφανος Κλίμοφ
κσίπνικε κε μιχανικα έτριπσε τά μάτια-τυ.

Το σφίριγμα απο πολι κσεχινόνταν κε ακύονταν πιο δυνατα.

Σαράντα χρόνια τόρα σχεδον ο ίδιος ίχος. Με μόνι τι δια-
φορα ότι έγινε πιο βραχνος.

Ο Κλίμοφ τον άκουσε κε χαμογέλασε κε κσανατράβικε πάνο-
τυ τιν κυβέρτα. Σίμερα μπορι να μι σικοθι.

• Ι μέρα ι σιμερινι ίνε εκσερερικι κε δε μιάζι τις άλες.

Σαράντα χρόνια τόρα ο Στέφανος Κλίμοφ έπρεπε να πιδίσει
απο το κρεβάτι-τυ κε ιπομονιτικα, να χόσι τα πόδια-τυ στα τσα-
λαπατιμένα κε κσεχαρβαλομένα ιποδίματα.

Ολάκερα σαράντα χρόνια κάθε μέρα τιν ίδια πάντα όρα.

Ενο σίμερα,.....Ας πάι να σφιρίκσι. Σίμερα μόνος αφτος έχι
το δικέομα αφτι τιν εργάτικι όρα να πλαγιάσι.

Σαράντα χρόνια μπροστα, παλικάρι δεκαφτα χρονον, ίρθε εδο
ο Κλίμοφ απ το νομο Βιάτσκις κε έγινε φορτοτις στιν κοριφι τυ
πίργου τυ ιψικάμινου. Ολο το εργοστάσιο φένυνταν κάτω απο τα
πόδια-τυ. Ανάμεσα στα μάθρα παραρτίματα πυ στενάζαν φεθγανε
ος σκιες ι μικρες ατμομιχανίτσες-κυχύσκες σφιρίζοντας με λεφτες
πεδικες φονες, κε τεμπέλιχα σέρνονταν στα πελόρια ανιφορικα γε-
ράνια. Κοντα στον ιψικάμινου πάνο στα εναέρια δοχάρια πίσω κε
μπρος κινόνταν στα πελόρια στρονκιλα μαστέλα πυ κυντύσανε μάθρι
άνθρωπι. Αλα πιγένανε να φορτοθύνε στις αποθήκες κε άλα φορτο-

μένα ανέβεναν. Στην πλατία του ιψικάμινου πολλα περιμένον τι ρι-
ρά-τους. Αργα κατιφορίζι πάιο στην εναέρια ράγια καθένα μαστέλο
θάρος αρκετον τόνον, αργα τοποθετιέτε στην στρονκιλι, στερεα κλι-
στι θιρίδα του ιψικάμινου. Μια στροφι του μοχλου κε το περιεχόμενον
του μαστέλου με κρότο καταπέφτι στο στόμιον που άνικσε. Στο
δεφτερόλεπτο εκσορμουν απο κι αποπνιχτικα αέρια κε ακύι κανις το
ιπόκοφο πάφλαζμα τις κριμένις μεγάλις δύναμις.

Σιγα σιγα απομακρίνετε το μαστέλο που άδιασε κε στι θέσι-του
έρχετε άλλο. Κε κσανα ι στρόφι του μοχλου κε ιπόκοφος κρότος τις
πτώσις στον π ιχτικο αόρατο καταποντίρα, διο μαστέλα με κοκς,
πέντε με μέταλα, διο με „μελίχρισο“ κε αφτο γίνετε ακατάπαφτα.

Κε κάτω στον ιψοκάμινον περιφέροντε ος εκιες δεκάδες ανθρώ-
πι, μάθρι κε ιδρομένι. Ο κάμινος βριχάτε κε κοχλίζι.

Πσιθιρίζουν τα ριάκια του νερου κε ακατάπαφτα δρέχουν το
πιραμένο-του στίθος, εκσφενδονίζον ι καπνοδόχι με κρότο ζεστο
αέρα κε αέρια. Ο μάστορις κιτάζι με το γαλάζιο ματάκι το στίθος
του καμίνου που κοχλάζι κε κάνι το σιμίο:

— Ετιμο!

Εδο σ νενούντε μόνο με σιμιά, φονες δεν ακύοντε. Μερικι
εργάτες αρχίζον να κάνουε με το μοχλο αβλάκι. Ένα μεγάλο
μέρος μπροστα στον κάμινον έχι αβλακοθι κε έχουε γένη μεγάλα
τετράγωνα. Φάνικε τόρα ι άσπρι παχια υσία του τσιγουνιου. Αργα
κιλα στο χονεφτίριο αβλάκι κε γεμίζι τις αμόδικες κιλότιτες. Ο
αγέρας γίνετε καφστικος κε πνιγερος, κει το πρόσωπο, τα χέρια,
πιρόνι τα ρύχα. Ι εργάτες όμοσ υπομονιτικα τρέχουν κε διεφτίουν
τα πιραμένα ριάκια στις φόρμες τις άδιες. Τα ρύχα-τους ίνε μυσκε-
μένα απτον ιδρότα κε τα πρόσωπα φωτιζμένα απο ματομένες
αναλαμπες ίνε κσερα κε κένε απο τιν ανιπόφρι ζέστι... Δινατι
μιροδια ιδρόθιου: ίνε ι εκβολάδα που φέβγι. Τι διοχετέθουε σε άλι
κίτι. Τα μαθριζμένα κε καφτερα ακόμι καλύπια του τσιγουνιου αρχί-
ζουε νάποσπουν απτις φόρμες. Ι εργάτες τρέχουε λαχανιαζμένι κε
καπσοκαμένι στο μέταλο που δεν κριόνι ακόμι.

Ο Στέφανος Κλιμοφ αρκετα έτρεκεσ κιαφτος. Τα χέρια-του
κε τα πόδια-του θιμόντε καλά τι δουλια σφτι.

Απαρατίριστες περνύσαν ι μέρες, ι βδομάδες, τα χρόνια
κε τιν κάπσα κε τον ίχο του μετάλου, τι βαρια δουλια κε τι στέρισι.

Ο Στέφανος Κλίμοφ απτον κάμινο πέρασε στο κλιστίριο σινεργίο με τες κιλαράδικυς κε μακρυλυς θερμαντικυς κλιβανυς. Ολο το μερόνιχτο εκσφενδονίζανε με κρότο ζεστο αέριο. Ο Κλιμοφ με μάδρα ματογιάλια, δερμάτινα γάντια, μύσκεμα απτον ιδρότα αχνιζμένω κε καπσοπιμένω απτιν κάψα τυ κλιβάνυ, έστεκε κοντα στο άνιγμα με μακρια σιδερένια μασια. Οταν άλος εργάτις ανέβαζε με τον τροχαλία τι θιρίδα τυ κλιβάνυ κε απο το στόμιο-τυ πετύζε αποτιφλοτικι άσπρι φλόγα, αφτωσ ο Κλιμοφ, αφτιν τιν στιγμή έπρεπε νάρπάξει απάφτο το αποπιραχτομένο, καλύπι θάρυς $\frac{1}{8}$ τόνυ. Απτιν ανιπόφερι ζέστι πονύζε το κορμί-τυ, κυράζονταν τα μάτια, το πυκάμισο ίταν έτιμο να σκάσει, κε μόνο ο εβεργετικωσ άφτωνωσ ιδρότασ ίταν ο στίρας-τυ.

Οσ ότυ το σιδερένιο δοκάρι—πιρομένη σαίτα—κυβαλιμένο απο τον τροχαλία κατα μίκωσ τυ χτιριω στα κλιστίρια για νάπλοθι σε λεφτι μακρυλι τενία, ο Κλιμοφ ίχε κερω στα διο τρία αφτα λεφτα νάνασάνι. Σκόπιζε απτο πρόσωπί-τυ το μάβρω ιδρότα κε ανάπνεε βαθια.

Κσανα κροτύζε ι θιρίδα τυ κλιβάνυ κε κσανα εκσορμούζε μανιομένα απτιν κάψα το κλιβάνυ ι βασανιστικι άσπρι φλόγα.

Απτο κλιστίριο τον Κλιμοφ μεταφέρανε στο τσιζιάκι τυ σιδιρυργίυ. Εδο ι δυλία αναπαφτικότερι: το θράδι ακατάπαφτα χτιπύσαν τα σφια κε ι ατμοκόπανι, στέναζε το πιραμένο σίδερο κε ι ατμόσφερα ίτανε παραγεμιζμένι απο θρομα κε καψίλα.

Ετσι περνύσαν τα χρόνια. Εχασε τιν οκσίτιτα τισ όρασις, εκσαστένισε ι ακοί-τυ, στα μαλιά-τυ φανίκανε άσπρες τρίχες κε τα πόδια-τυ αρχίσανε νάδινατίσυν.

Κε έκσαφνα . . . θιελοδικα αναποδογίριστικαν ολα τα παλια κε φανίκανε νει ορίζοντες: νέα ανιροπολίματα . . .

Τόρα καθόλυ δεν ίτανε φοβερα όλα αφτα.

Ο Στέφανωσ Κλιμοφ αργα σικόνετε απο το θάρω τυ μνιμίου κε κιτάζοντασ για μια ακόμη φορά το εργοστάσιο κε τωσ καπνοδόχωσ-τυ πάγι νάγοράσι εφιμερίδα. Πρέπι νάγοράσι κε αμέσωσ να γιρίσι στο σπίτι: τον περιμένι ι γινέκα-τυ κε τα ζεστα πιρόγια. Εφχάριστωσ κερωσ σίμερα: ακσίζι να γιρίσι κανις.

Στιν αρχι τυ δρόμυ στο ιπόστεγο τισ ίσοδοσ μεγάλυ σπιτιω κιματίζι κόκινι παλια σιφέα με μία απλι επιγραφι: „Περιφεριακι επιτροπι το Π. Κ. Κ. (μπ).“ Πίρανε στα μάτια-τυ: τα διο-τυ εδιπα—ο μεγαλίτερωσ κε ο μικρότερωσ-πύνε στο κόμα, ο ένας απ-

τα 1912. Ίνε ο πρώτος, ο Γιάνης. Τονε στίλανε τόρα, μέλος μιας οικονομικis επιτροπis κε περιοδέδι στο Ίραλ. Κε ο μεεός . . Αφτος δεν ακολύθισε τυς άλλυς. Ήμιασε τον πατέρα Μσ έγινε πρότος μάστορις κι αφτο δεν ίνε άσχιμο.

Ο Κλιμοφ πλισίασε τον εφιμεριδοπόλι.

— Τί νέα γράφυν ι εφιμερίδες; φίλε Δανιλ;

Ο γέρος εφιμεριδοπόλις απαντα ροβαρα κε γνωστικα;

— Στιν εφιμερίδα τυ κράι-μας, τίποτε. Μόνο νά μια επιτροπι κιβερνιτικι περιοδέδι κε παρατιρι πύ κε τί εργοστάσια φτιάνουντε. Κε σε μας παρατιρίζανε το εργοστάσιο πυ κάνι τις ράγεσ.

— Τάκυσα, τάκυσα. Κε ο Γιανκόλις-μυ μαζί-τυς γιρίζι.

Καλα, κε ι κεντρικεσ εφιμερίδεσ τί γράφυν; Ο Κλίμοφ κσεδίπλοσε τιν εφιμερίδα, κίτακσε τις επιγραφεσ κε ανιγόκλισε τα μάτια-τυ. — χωρις ματογιάλια θλέπο άσκιμα.

— Ι κεντρικεσ γράφυν πολα όλα δεν λέγουντε. Φτάνυνε για διάβαζμα ολάκερι μέρα . . . Σι είμερα δε γιορτάζις;

Ολοσ διόλυ το κσέχασαν. Ο εφιμεριδοπόλις έρικσε στο φίλο-τυ διαφορετικο θλέμα.

— Νε, γιορτάζο τάχατεσ απάντισε με χαμόγελο εκίνος. Σαράντα χρόνια αδερφε, περάσανε σαν ένας χρόνος; δε βλέπο ποσ φέδγυν τα χρόνια . . .

— Αλίθια δε φένοντε ποσ φέδγυν. Ίκοσι χρόνια τόρα σε κσέρο. Ε τόρα θα σε δόσυνε σίντακσι; Θα ράφισυνε να ισιχάσις;

— Ε, ακόμα θα δυλέπσο! Τί σίντακσι μυ πσάλις στενοχορίθικε χωρις να το θέλι ο Κλιμοφ. Εχο ακέμι δυναμίτσεσ. Βιαστικα τυ απλόνι το χέρι.

— Για-συ! Πρέπι να φίγο! . . .

Οχι μακρια απο τιν εργοστασιακι επιτροπι ίνε το νέο κλυπι: „Ο κόκινος μεταλίστασ“ Διο εργάτεσ, ο Ζυκοφ κε Πετροφ, φίλι-τυ απο πολα χρόνια, αναρτύσανε πανο στιν ίσοδο βιμπακερι επιγραφ'.

— Ε ρις τί μαγιρέβετε εκι;

Ι εργάτεσ όμοσ δε γιρίσανε να τονε δυν. Ο κρότοσ τυ εργοστασιύ κσέπασε τι φονί-τυ. Ο αγέρας κυντύσε το θαμπακερο ίφαζμα κε ο Κλιμοφ δεν μπουρύσε να διαβάσι τιν επιγραφι. Μα νά ι μια άκρι ιπσόθικε κε καθαρα έλαμπσε ι άσπρι κσεσχιζμένι ριρα:

. . . . ρεράντα χρόνια ακατάπαφτις δυλιασ“.

Κοκίνισε το κσερακιανο πρόσωπο του Κλιμοφ, έστριψε στην άλι πάντα θοριβιμένος και βιαστικά τράβηξε παρακάτω. Τα μάτια-του θυρκόσανε . . .

Όταν μπήκε στο σπίτι, ίδε ένα πιρόγι κατακόκινο πάνω στο τραπέζι και εκι κοντά-του ένα φάκελο με τι σφραγίδα του εργοστασιού. Νόστιμι, διεγερτικι μιρυδια έβγενε απο το πιρόγι, ο Κλιμοφ όμως τράβηξε όχι προς τα πιρόγι, μα στο νκρίζο φάκελο: τον άνικσε, μισοέβγαλε τι σιμίσι που ίχε και κσανα τιν έχουσε μέσα και προσεχτικα τον κσανόβαλε πάνω στο τραπέζι: τα χέρια-του τρέμανε.

Η Μαρία, η γινέκα του Κλιμοφ, έκοψε απο το πιρόγι ένα μεγάλο κομάτι και αφου το εβαλε στο πιάτο, τόςπροκσε προς τον άντρα-τις.

Δεν κσέρο-αν πσίθικε γιατι τα κσιλα σήμερα πολι άσκιμα ανάθανε. Ιστερα ρίχνοντας μια ματια στο γράμα κσανάπε.

Ο Πάβλος τόςφερε απο το γραφίο

— Ο Κλιμοφ άπλουσε το χέρι-του πάλι στο φάκελο

— Νε, νε απο το γραφίο. Απτι διέφτισι του εργοστασιού . . . Ο ίδιος ο διεφτιντις υπόγραψε.

— Ο ίδιος ο διεφτιντις; Τί του κατέβικε να συ γράψι; ρότισε με απορία η γινέκα-του.

— Πρόσκλισι. Καταλαβένις, πρόσκλισι . . . Πανίγιρι . . . Με τιν εφκερία τις δικίς-μου

Σινκινίθικε και κσανα θυρκόσανε τα μάτια-του. Για να μι δυν άλι αφου που πρότι φορα του σινέθενε, ο Κλιμοφ άπλουσε το τρομαμένο χέρι-του προς το πιάτο και αμέσος γιρισε στο παράθιρο. Κίταξε απο το παράθιρο και έβλεπε θολα να περνουν απο το δρόμο άγνωστι διαβάτες . . .

Ο Στέρανος Κλιμοφ γιρισε το βράδι απο το κλυπ „Ο Κόκινος μεταλίστος“ πολι αργα. Πίγνε με τους διό-του ενκόνους.

Στάφτιά-του αντιχόσαν ακόμη η ίχι τις εργοστασιακισ ορχίστρας, του φένουνταν ότι άκουγε τα ενθουσιαστικα χεροκροτίματα πολλον εκατοντάδων, εργατων και η λόγι το ριτόρον: του διεφτιντι, του ανότερου μηχανικου, του μελον τις εργοστ επιτροπισ, τον αντιπροσώπον του εργατων, του σβετ, τις επιτροπισ του ραιον . . . Πό να θιμιθι και να απαριθμίσι όλυς τους λόγους. Ιδιέτερα τονε σινκλόνικε ο λόγους του Παβλου μελυς τις εργ. επιτροπισ. Μίλιζε μένα τέτιο τρόπο, και

νάθελε να προκαλέσι τον ίχτο όλον. Απόρισε κε ο Κλιμοφ, όταν τον άκυγε προς περιέγραφε τιν τεσσαρακοντάχρονη εργασία-του· αλίθια αφτος ο Στέφανος Κλιμοφ ιπόφερε όλα αφτα; Απο πυ αντλύσε αφτος τόςι δίναμη; Κε ο Παβλοφ, στο τέλος-του πρόστεσε, προς παρόμια ζοι ζύσανε όλι ι εργάτες τυ εργοστασίυ. Ο δρόμος-τυ, ήτανε δρόμος όλον. . .

Αφτι τι στιγμή ο Κλιμοφ ενιοσε τα δάχρια να τρέχυνε απο μάγυλά-τυ κε τα μελίγκια-τυ να χτιπυν. Δοκίμασε να σινκρατιθι, μα δεν μπορόςε· τα μελίγκια-τυ όλο κε χτιπόσαν κε ένιοθε μια τρεμούλα εκσαστενιστικι ζόλο-τυ το ζόμα.

Ο Στέφανος Κλιμοφ άρχισε να ιχτίρι τον εαφτό-τυ. Πός-αφτος, άντρας σιδερένιος, σαράντα χρόνια κυθάλιζε στις πλάτες-τυ το θάρος τις δίσκοις εργατικις ζοις, άκσαφνα έγινε μαλακος σαν τις γινέκες αφτα σινκινιτικα λόγια; Γενικα λογάριαζε προς σίμερα έγινε ταν τρελος. Πολι μαλιστα;

Ο Κλίμοφ στενοχοριμένος έφτισε.

Ο Γριγόρις κε ο Στεφανάκις τ' ανκόνια-τυ, ι μαθιτες τις πρό-τις βαθμίδας, πυ κε κίνι ακόμη κάτω απο τιν εντίποσι τις πανι-γιρικις θραδίας, αφτι τι φορα στεκόντανε φρόνιμα, δεν πιδύσαν κε δε φονάζανε. Ο Στεφανάκις ρότισε:

—Παпу! Τί θα κάνις το παράσιμό-συ; Θα το φορέσις στο στίθος-συ;

—Παпу! Τί λογις ίνε; μαλιματένιο ίτε ασιμένιο; ενδιαφέρθηκε να μάθι κε ο Γριγόρις!

—Α; Τί; τί ροτίσανε; αποσπάστηκε αφτις ανάμισές-τυ ο Κλίμοφ.

Τι στιγμή εκίνι ο Γριγόρις χτίπιζε το πόδι τυ Στεφανάκι απο πίσο κε έφιγε· κίνος με φονες ρίχτικε κατόπιν-τυ. Ο γέρος έτσι έμινε χωρις απάντισι. Ιρθε στον εαφτό-τυ τότε κε θιμίθικε „το πα-ράσιμο.... το παράσιμο τυ κόπυ....“ Απλοσε το χέρι σтин τσέπι τυ κε πσιλάφισε το μικρο σκληρο αντικείμενο. Κε έκσαφνα ένιοσε φοθερι ιπερκόπιςι, σάνπος μόνι ι επαφι αφτυ τυ μικρυ πράματος διαμιας να τυ επιφορτίσι όλο το θάρος το σαράντα χρονον τις εργατικις-τυ ζοις. Κατάπεσε στο μαρμάρινο σκαλοπάτι τυ μνιμίυ. Ο έναςτρος υρανος ήτανε βαθιγάλαζος. Ι σιλυέτες τον εργοστασίονε χτιρίον με τυς διο πύργους τον ιπσικαμίον κε δεκάδες καπνοδόχους πυ καπνίζανε παρυσιαστικάνε όλος-διόλυ μπροστά-τυ. Τα θυνα μό-

λις φένονταν απο τις ριλιότες τον εργοστασίον. Κε εκι μακρια, ε' αφτα τα θυνα αντικατοπτρίζονταν ο μπρύντςινος ανθρωπος του μνιμιού.

Ο Στέφανος Κλίμοφ πολιν κερο καθόντανε. Κε ο ρφιριγμος του εργοστασίου χτίπιξε στο σκοτάδι μεθοδικα κε με πεπίθιςι στι δουλιά-τυ, όπος πελόρια μια καρδια γερι κε πολιέματι.

ΚΑΝΤΕ ΕΚΔΡΟΜΙ ΣΤΟ ΚΟΝΤΙΝΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ

Μάθετα τα κηριότερα ριμία τις παραγογίς.

Απο πύ κυθαλυν τις πρότεις ίλες.

Πιό ίνε κίνο πυ κινι τι μιχανι κε πος μεταδίνετε ι κίνιςι;

Προσέχστε κσεχοριστα τιν εργασία καθενος εργάτι.

Πια μέτρα παρθίκανε για τιν καλιτέρεπςι τι δουλιαν;

Σε πιον άνίκε το εργοστάσιο άλλοτε;

Σε πιον άνίκι τόρα; Πιος φροντίζι για τιν καλιτέρεπςι τις παραγογίς τον όρον τι εργασίας κε τις ζοίς τον εργατον;

Πια ίνε ι δουλια τις επιτροπίς του εργοστασίου, του πιρίνα του ΠΚΚ (μπ) κε του πιρίνα τις ΠΛΚΣΝ;

Πια ίταν ι ριμετοχι του εργοστασίου στα επαναστατικα γεγονότα;

Με πιόνα αμιλάτε το εργοστάσιο κε πια τα αποτελέζματα τις ροσιαλιστικίς άμιλας;

Πόσι εργάτες ίνε στο εργοστάσιο; Πιον εθνικοτίτον;

Εχυν τα ίδια δικεδματα ι εργάτες τον εθνικον μιονοτίτον κε ι ρόσι;

Σχιματίστε διάγραμμα τον εργατον πέρνοντας ιπόπςι τον αριθμό-τυς κατα εθνικότιτες.

ΑΠΟΛΙΤΡΟΣΙ ΑΠΤΟ ΕΚΣΤΕΡΙΚΟ.

Δίο ριρες ράγιες διαρκίζυν το μακρι, πελόριο χτίριο του μιχανικου εργαστηριού. Στα πλάγια ανιπςόνυντε τα γιγαντόδικα ροχανιστήρια φλέζερ.

Όλα αφτα γηρίζυνε, κυδυνίζυν κε απο κάτω-τυς έφχολα κε ρεφστα, ρα γεράκι κάτω απο τον υρανο πετα μεγάλο ιλεχτρικο γεράνι, μεταφέροντας απτι μια άκρι του χτηριού στιν άλι θάρι.

Όλος-διόλυ στιν άκρα του χτηριού, εκι, όπυ τελιόνυν ι ριρες τον τεζιαχιον, ανιπςόνυντε νέες μιχανες, πυ δε μιάζυν καθόλυ εκί-νες πυ ίδα στα εργοστάσια.

Ρότισα το διεφθιντι τυ εργαστιρίυ, τί ίνε αφτες.

Ισιχα κε απλα εκίνος απάντισε:

— Νέες ιφαντυργικες μιχανες, πυ άρχισε να θγάλι το εργο-
στάσιο.

— Αλοτε αφτες πυ παρασκευάζουνταν;

— Στι Γερμανία κε τιν Ανκλία. Αλοτε δεν ίχαμε εργοτάσια
πυ να παρασκευάζανε ιφαντυργικες μιχανες κε γιαφτο πέντε ός
έχει εκατομίρια χρισος το χρόνο έφεθγε στο εκσοτεριχο.

— Κε τόρα;

— Τόρα να θλέπετε.. .

— Τί μιχανες ίνε αφτες; τονε ροτο.

— Διάφορες. Να αφτος ο μιχανιζμος πυ θλέπετε χρισιμέθε
στις φάμπρικες το χρομάτον για πλίσι το θαμπακερον ιφαζμάτον.
Νά ι μιχανι πυ κόθι τα ιφάζματα: παρέκι θλέπετε τα καζάνια κε
όλα τα άλα πυ χρισιμέθουνε για τις φάμπρικες το χρομάτον κε τυ-
θερνικιυ.

— Αφτι ι παραγογι ίνε νέα;

— Νε, όλος διόλυ νέα.

— Πάι να πι μπορούμε να κάνουμε χορις βοίθια τυ εκσοτεριχυ;

— Νε κε χορις τι βοίθια τυ εκσοτεριχυ παράγουμε μιχανες όχι
χιράτερες. Ι γνωμοδότισες το φάμπρικον πυ πέραν τις μιχανες με
το παραπάνο εθνοικες, έμης όμος γνωρίζουμε τις έλιπές-μας κε πα-
σχίζουμε να τις διορθόσουμε...

Πλανόμουνα στο εργαστιριο ανάμεσα σε ταζιάκια κε μιχανες κε
σιλογιζόμουνα: „Το μεταλυργίο παρασκευάζι τυρμπίνες. Το εργο-
στάσιο „Καρλ Μαρκς“ θγάλι τις νορτρόπες κε άλες πολίπλοχες
μιχανες, ο „Κρασνι θίποροζεζ“ έφτιασε το πρότο ιλεχτροχιτίριο τις
ΕΣΣΔ“.

Κρατι κε ιχι ο ιλεχτρικος κάνυλας κε πάνο ς' όλο αφτο το
ζοντανο σαλεθόμενο σίδερο βασιλέθι ίρεμος κε χιρίαρχος νιχοίρις ο
εργάτις.

ΤΙ ΜΑΣ ΔΙΝΙ ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ „ΕΛΕΧΤΡΟΣΤΑΛ“ ΤΙΣ ΜΟΣΚΟΒΑΣ

Προτομαγια στι Μόσχοθα... Βρισκόμαστε στιν κόχινι πλατία
.... Χιλιάδες άλικες σιμέες... Μια θάλασα παράφορον κε έχσιπνον

πλακάτον. Εκατοντάδες χιλιάδων διάδילותον. Ιπεράνο-τους ιπσιλα διασκίζι τον αγέρα στολίσκος αεροπλάνον.

Ινε τα ροβετικα πυλια με τα κόκκινα αστράκια στα φτερα.

Ο κρότος το μοτοριόν-τους γεμίζει τον αγέρα....,

Τε μοτόρι ινε ι καρδιά τυ αεροπλάνου. Κάθε αεροπόρος πρι να κάμνι τιν ιπέφτινο πτίσι ιπομονιτικα κε επιμελιμένα δοκιμάζι το μοτόρι-τυ μηχανισμό-τυ. Με τιν εκλεπτιζμένι-τυ ακοι κατορθό-νι ν'ακούσι τος προδοτικος άταχτος χτίπος τις μηχανισ, πυ μπο-ρόνε να φέρυν τιν καταστροφι τον κερο τις πτίσις.

Βρισκόμαστε στην „Κόκκινη πλατιά“. Εκατοντάδες ροβετικον αφοτινιτον τι διασκίζυν. Ι κινιτ'ρια δύναμι ινε πάλι το ατσάλινο εκίνο μοτόρι πυ ινε κριμένο κάτω απτο αλυμίνικο περίδλιμα.

Αλοτε αφτα τα μοτόρια τα αγοράζαμε απτο εκσοτερικο απτις καπιταλιστικες ετερίες τον εχτρικό-μας χορον.

Τόρα κε ο ροβετικος αεροπόρος κε ο ροβετικος μοτορίστας μπορόνε ν'άνε ίσιχι, όταν κάθοντε κοντα στο τιμόνι.

Ι καρδιά τις μηχανίς-τους, τα ατσάλινα μοτόρια, ινε καμομέ-να απτο ροβετικό-μας ατσάλι πυ παρασκευάζετε στο εργοστάσιο „Ελεχτροσταλ“ κε δε θα τος εγκαταλίψουνε στην όρχ τυ κιντινιου.

ΤΙ ΛΟΓΙΣ ΘΑΝΕ ΤΟ ΑΦΤΟΖΑΒΟΤ

Το αφτοζαβοτ-γίγαντας θα βγάλι 140,000 φορτιγα κε λαφρα επιβατικα αφτοκίνιτα κε επιπλέον 30% διαφορρι εκσαρτίματα.

Το Αφτογιγαντ ανεγίρετε κίριος απο μέτχλα κε γιαλι.

Για να καταλάβι κανις πόσο μεγάλο ινε το εργοστάσιο, μορι να κρίνι απτο εμθαδο μερικόν-τυ σινεργίον: το μηχανο σιλεχτικο σινεργίο πιάνι μέρος 60 χ. τετρ. μετ, το σινεργίο τον πιεστιρίον 45 χ. τ. μ. κ.υ.κ. Το εργοστάσιο ινε το πρότο στην Εβρόπι στι δύναμι.

ΕΚΙ ΟΠΥ ΦΤΙΑΝΥΝ ΤΑ ΠΑΝΙΑ ΣΤΟ ΙΦΑΚΤΥΡΓΙΟ

Ι μαθιτες αρχίσανε να κιτάκσυνε τι φάμπρικα απτις αποθί-κες-τις. Εκι ίδανε μεγάλες μπάλες λερυ, άσπρυ ακχτέργαστυ βα-μπακιου. Ολι ι μαθιτες δοκιμάζανε με τα χέρια τος το βαμπάκι. Το

βαμπάκι δεν έμιαζε το μαλι. Το μαλι ίνε πιο σκληρο, στερεο κε δι ατο. Δεν έμιαζε κε το λινάρι.

Πιο πολι έμιαζε το θαμπάκι με το πόπουλο. Μα το πόπουλο ίνε πιο λεφτο, λαφρο κε μαλακο.

Με δυσκολία τα πεδια πιστέβανε προς απ' αφτες τις μπάλες τυ πορόδικυ θαμπακιυ ίνε δυνατο να γίνυν όμορφα φανταχτερα πανια.

Απις αποθίκες τα πεδια περάζανε στο κοπανιστίριο.

Απι σκόνι όλα αρχίζανε να φταρνίζυντε.

Ι κοπανιστικες μιχανες (τυ κάκυ δεν τις έλεγαν έτσι) αρεόνανε κε καθαρίζανε το θαμπάκι. Μετα το κοπάνιζμαν κε το καθάριζμα το ακατέργαστο θαμπάκι γινόταν πιο άσπρο κε πορόδικο.

Ιδιέτερι επιστροτικι μιχανι απόστελνε τι θαμπακερι ίνα ίσιο στρόμα παρόμοιο με άσπρο λεφτο κετσε (πίλιμα). Μα κι αφτος ο κετσεσ καθόλυ δεν έμιαζε ακόμη με το χοντρο καλικο ίφαζμα ί το πανι. Ι μαθιτες ίταν περιεργι να δύνε τί θα γίνει κατόπι.

Κε κατόπι, απο τιν επιστροτικι μιχανι το ακατέργαστο θαμπάκι,καθαριζμένο, πορόδικο κε σε σιδερομένο περνύσε εάλο τμίμα, όπου ίταν κσαστικες (λανοφικες) μιχανες. Ο προοριζμος τον κσαστικόνε μιχανον ίνε να δόσι μια διέφτισι εόλες τις θαμπακερες ίνες, να τις κάνι ίσιες κορδέλες με πάχος πάνο κάτο ενος δαχτίλυ. Ι θαμπακερι ίνα απο τα κσαστέρια θγένι ος ίσια κορδέλα, πορόδικη κε μαλακι. Αφτι ι ίνα ονομάζετε ισιάδι (ραβνίτσα).

Μα πολι ακόμη θέλυμε να φτάσυμε στο ίφαζμα κε στο φανταχτερο πανι.

Ι παχια κορδέλα το ισιάδι αργότερα εκίζετε σε λεφτα νίματα. Κε στα κλοστήρια τα λεφτα νίματα τυ πλέγματος μεταβάλυνε σε λεφτα νίματα απτα οπία ίνε σφιφαζμένα τα ιφάζματά μας.

Κόθε κλοστήριο αρέσος κοτεργάζετε εκατοντάδες νίματον κε προσέχι τι μιχανι μόνο μια εργάτρια. Φανταστίτε πόσες φορες ι μιχανι επιταχίني τι δουλια, αφυ τον ίδιο κερο ι ρόχα μπορι να κλόσι μόνο ένα νίμα.

Μόλις τα πεδια θγίκανε απτο κλοστήριο, ο οδιγος τα ρότιζε:

— Σε τί έχι μεταβλιθι ι θαμπακερι ίνα στο κλοστήριο;

— Σε λεφτα, δυνατα, στερεα νίματα,

— Αφτα τα νίματα ονομάζυντε πλέγματα. Το έτιμο θαμπακερο πλέγμα το κλοστήριο παραδίني στο ιφαντίριο. Εκι τα νίματα μεταβάλυντε σε ιφάζματα.

Αν προσεχτικά παρατηρίσετε το κυρλιαζόμενο πανι ίνε το χο-
ντρο καλιχο ίφαζμα, θα δίτε ότι το ίφαζμα ίνε χαμομένο απο νί-
ματα πυ ζιμπλέκυντε σταδροτα.

Αφτο το ζιμπλεγμα το νιμάτον ονομάζετε ίφαζμα κε γίνετε
ζε ιδιέτερες ιφαντικες μηχανες.

Τα πεδια πίγανε στο ιφαντυργίο.

Εκι ίτανε γιάρτα πιο ενδιαφερτικο. Μερικι μαθι:τες ι ίδι
κλόσανε νίμα απο στοπι διλ. απτιν ίνα τυ καναδιου. Κε δε δυσκο-
λεθόντανε να καταλάβουν πός ι ποροόδικι ίνα μπορι να μεταβλιθι σε
ίφαζμα, λεφτο κε παχι σκινι.

Στο ιφαντυργίο όμος το ποροόδικο θαμπάκι μεταβάλυνε σε ίφα-
ζμα απο οπίο μπορύνε να ράψουν ασπρόρουχα, μπλύζες κε ζεντόνια.

Ι δυλια τον ιφαντ.κόνε μηχανον ίτε τον τεζιακιον ίνε νάπλό-
ζυνε πάνο στο τεζιάκι, στην ίδια διέφτισι—τι θάσι—χιλιάδες νίματα
κε να τα κσαναπλέκουν με πλάγια νίματα πυ ίνε τιλιζμένα πάνο
στάδράχτι.

Ενοίτε πως το ίφαζμα μπορι να γίνι κε χορις τεζιάκι. Δο-
κιμάστε να τεντόσετε ίκοσι, πενίντα, εκατο νίματα σε μια διέφτισι
κε κατόπι φροντίστε να τα κσαναπλέξετε με πλάγια νίματα. Με
επίμονι εργασία μπορίτε να το επιτίχετε, μα θα κάνετε τεράστια
δυλια: να ιπζόνετε για το διαπέραζμα όλον τον νιμάτον, όλα τα
ζιγα νιματάκια, τεντόνοντας το πλάγιο νίμα σε μια διέφτισι, κε όλα
τα μονα νιματάκια, τεντόνοντας το νίμα στην αντίθετι διέφτισι.
Σκεφτίτε, πόσο κόπο κε χρόνο αποροφα μια τέτια δυλια.

Στα παλια τα χρόνια έτσι γινόντανε αφτι ι βαρια εργασία.

Αργότερα σκεφτίκαν κε θρίκαν το ιφαντικο τεζιάκι τυ χεριυ.
Το τεζιάκι λάφρυνε τι δυλια, επιδι τα νίματα άλλοτες τα μονα κε
άλοτες τα ζιγα ανασικονόντανε διαμιας με τι βοίθια επισιναμένον
σανιδιον κε διο άνθρωπι στο άνιγμα αποσπύσαν τα πλάγια νίματα
με ιδιέτερα, ραβδια.

Τόρα όλι αφτι τι δυλια κάνι ι μηχανι. Τα πεδια κιτάζανε τι
μηχανι πάνο στην οπία απλόνονταν τα αδιάκοπα νίματα. Ιδιέτερα
ράφια ανασικόνανε με τι ζιγα άλλοτε ζιγα, άλλοτε μονα νίματα κε
στο άνιγμα γρίγορα-γρίγορα, εδο κε εκι πιγενοερχότανε μηχανικι
βαρκύλα ζέρνοντας τα καθετα νίματα. Ι βαρκύλα ίνε ένα κσίλινο
(απο δυνατο κσίλο) κυτι, μέσα στο οπίο κίτε ένα σολινάρι με κυ-

βαριαζμένο πάνω σάφτο νίμα. Όταν η βαρκούλα πιγενοέρχере εδο κε κι, κσεκουβαριάζετε το νίμα απο το ρολινάρι κε συμπλέκι τα οριζόντια νίματα (τι θάσι).

Συμπλέκοντας τα οριζόντια νίματα με τα κάθετα, η βαρκούλα στερεώνι τα κσεζεβγαρομένα νίματα σε στερεο πανι, ίφαζμα.

Όταν τα πεδια ίδανε πως εργάζετε το ιφαντικο τεζιάκι πιστίκανε ότι το λερο πορόδιχο θαμπάκι μεταβλίθικε απο τις μηχανες πρότα σε στερεα νίματα κε κατόπι σε ίφαζμα.

Επρεπε όμως ακόμη να δυν πως το λερο κε άχρομο ίφαζμα θα γίνι άσπρο σαν το χιόνι ίτε θα αποχτίσι διάφορα φανταχτερα χρώματα.

Τα πεδια νομίζανε πως η πλίσι τον ίφαζμάτον γίνετε απτις πλίστρες μα λαθέψανε. Η πλίσι τον ετίμον ίφαζμάτον τυ ιφαν-
τουργίου γίνετε με πλιστικες μηχανες. Το ίφαζμα πλένετε όχι μά-
πλο νερο, μα σε ιδιέτερες διάλσεις. Το ίφαζμα πυ πλίσικε κε θα
χρωματιστι πάγι στο θαφίο.

Με πολι περισότερο ενδιαφέρη τα πεδια κιτάζανε πως μπο-
γιατίζανε το άσπρο ίφαζμα κε πέρνι πικιλόχρομα χρώματα.

Με τι βοήθια ιδιέτερονε μηχανον ζογραφίζετε το σχέδιο τυ
ίφαζματος. Η μηχανι αφτι αποτελιετε απο διο άκσωνες. Ο ένας-τους
ίνε καμομένος απο χαλκο. Πάνο σάφτο λακσεθετε το σχέδιο τυ
πανι πυ αντιστιχι σε κάπιο χρώμα. Το λάκσεμα γεμίζετε με μπο-
για. Απο τα ίσια μέρη ο μπογιας καθαρίζετε. Απο κάτω απο το
χάλκινο άκσωνα θρίσχετε άλλος άκσωνας πυ τον προσβάλι (χτιπι)
ο κετσεσ (το πόλιμα).

Αφίνον το κομάτι τυ ίφαζματος ανάμεσα στις διο άκσωνες.
Στο ίφαζμα αποτιπόνοντε η φιγούρες τυ σχεδίου όπιου χρώματος. Κε
αν το πανι θέλυνε να χρωματίζετε με διο χρώματα, περνύνε κε
κε απο τον κάτω χάλκινο άκσωνα τυ οπιύ τα λακσεματα αντιστιχύ-
νε στις φιγούρες άλυ χρώματος. Ιστερα απο τέτιο χρωματισμο το
πανι πέρνι διο χρώματα. Κε αν θέλυνε περισότερα χρώματα, τότες
περνουν το πανι απο τόζους χάλκινους άκσωνες με διαφορετικες ζο-
γραφίες, όσα χρώματα θέλυνε νάχι το πανι.

Τα χτιπιτα κε πολα χρώματα το φρεσκομπογιατισμένον ίφα-
ζμάτον θαμπόνυνε τα πεδια.

— Διπο βλέπετε, ίπε ο οδιγος, ίδαμε ένα πως απο το λερο
πορόδιχο θαμπάκι γενάνε στερεα, καθαρα πανια. Εσις όμως, μυ
φένετε, πιστέβατε πως ίνε δυνατο αφο να γένι.

Τί ονομάζετε ισιάδι: βάσι.

ΣΤΟ ΣΙΔΕΡΟΧΙΤΙΡΙΟ

Ότα για πρότι φορά μπίκα στο σιδερυργίο τυ εργοστασίυ, στην αρχι τίποτε δεν μπορούσα να καταλάβω. Στο σκοτάδι αποτιφλοτικά ανάδανε μόνο τα στόματα τον κλιβάνον.

Ίστερα, μόλις τα μάτια-μυ σινιθίσανε λιγάκι, κίτακσα τις φιγύρες τον ανθρώπον. Όλο τον κερο χίνανε νερο απο το κεφάλι στα πόδια-τυς κε πίνανε νερο με πάγο. Αφτι ι άνθρωπι κάτι ανακατόνανε στις κλιβάνους, ανασικόνανε τις τσιγόνικες επιγλοτίδες, αν κε ι κλιβάνι α αδίνανε, άσπρι, πираχτομένι ζέστι. Τα ιδρομένα πρόσοπα τον εργατον αμέσος στεγνόνανε τα φρίδια καψαλίζοντας κε ι θλεφαρίδες κέγονταν. Τα μάτια-τυς κάποτε γίριζαν προς εμένα, μα φένονταν καθαρα πως δε μέβλεπαν· αποτιφλόγουνταν απο τι λάμσι τον κλιβάνον τυς.

Σάφτυς τυς κλιβάνους το τσιγόνι γίνετε σίδερο. Γίνετε πιχτότερος, βαρ.τερο κε επιτέλως γίνετε σκληρο. Το πορόδικο κάτασπρο κε πираχτομένο σίδερο ι εργάτες πιάνυν με μασίες, το τοποθετύνε σε καροτσάκι κε τρέχυνε μαζί-τυ στο γιγάντινο ατμοκόπανο. Κανονικα ανιπσόνετε ο δινατος ατποκόπανος, πέφτι στην πираχτόδικι μάζα κε τι χτιπα με φόθερι δίναμι. Χιλιάδες ζοιρες σπίθεσ σκορπίζυντε εόλεσ τις μεριες πσιθιρίζοντας κε ζβίνοντας στο σκοτάδι κε ραντίζοντας τυς εργάτες απτα πόδια οσ τιν κορφι. Απτα βαρια χτιπίματα τυ σφιριυ ι πираχτομένι μάζα μεταβάλετε σε στερεο κομάτι σίδερυ. Το κυθαλύνε σε ιδιέτερος ατσάλινυς άκσυνες· ανάμεσα σάφτυς τυς άκσυνες πυ δινατα σισφίνκυν το κομάτι τυ σίδερυ, θγάλι αφτο διαπεραστικο ίχο κε θγένυν απο κάτω σαν πιρομένα κε λιγιζμένα φρίδια. Για να δόσουν τι φόρμα το φίλον στο σίδερο έτσι σπος ίνε πιρομένο το κιλυν ανάμεσα εάλυς άκσυνες, οσότυ να πάρι το πάχος πυ θέλυν κε ίστερα το κόβυν.

ΦΟΣ ΑΠΤΟ ΒΛΑΤΟ

Για τον ιλεχτροικο σταθμο Σσαιυρ.

Δόδεκα χρόνια μπροστα στις όχτυς το ζεστόνε βάλτον τις Μάθρις Λίμνις μόνο κάπυ κάπυ φένονταν κινιγος. Στυς βαλτυς

κινιγύσαν πάπιες κε στὶ λίμνι πσάρεθαν. Το πόδι διθιζόντανε στὰ θρία τὸ ζεστὸ θάλτο.

Στὶν ἀκρὰ τὸ θάλτο κοντὰ κε μονοπάτι κε μοναχικὸ φιλακίὸ ζύσε ὁ δασοφίλακας. Κοντὰ στὸ δάσος ἴταν πριονιστήριον. Ἀπο τὸ δάσος κυθαλύσαν δοκάρια πέφκινα κε σανίδια γιὰ ἰκοδομὲς. Βρία κινίγι κε πέφκα. Νά ὅλα γιὰ τὰ οπίᾳ μπορῦσε νὰ καφκιθῆ ἡ Μάβρι Λίμνι. Κε ἀκσαφνὰ ἀπο τὸ θάλτο κσεχίθικε φος, λαμπρο, ἰλεχτρικὸ φος στὶν προτέβουσα τὶς Ἐνοσις τὸ Σοβετικόνε Δημοκρατικόν.

Δόδεκα χρόνια πρὶ κσεφτίκανε νὰ φτιάσουν ἐδο ἰλεχτρικὸ σταθμό. Κε γιὰτί ἐδο; Ὁα ροτίσετε. Γιατί νὰ τονε φτιάσουνε κε τέτιο ἀπόκεντρο μέρος;

Ἐπιδο ὁ θάλτος τὶς Σσατυρ ἴχε ἀφτονὶ θερμαντικὶ ἰλι.

Στὸ θάλτο θρίκανε θερμαντικὶ ἰλι;—θαμάζετε δεν ἴνε ἔτσι;—Μάλιστα. Τί θάλτος ἴνε αφτος;

Ὁ θάλτος αφτος ἔχι τόρφα. Κε ἡ τόρφα ἴνε θαμάσια κάψιμι ἰλι. Ἀλίθια δεσιφέρει νὰ κυθαλιθῆ ἡ τόρφα ἴνε πολλὶ διςμετακόμιστι. Κέγοντας ὅμος τὶν τόρφα στὸ μέρος-τις, στὶς θερμάστρες τὸ ἰλεχτρικὸ σταθμὸ, ἴνε δυνατὸ νὰ μεταβάλουμε τὶν τόρφα κε ἰλεχτριζμο. Ὁ ἰλεχτριζμος ἔφκολα διοχετέθετε δεκάδες κε εκατοντάδες μαλιστὰ θέρστια μακριὰ.

Γίρο στὸν ἰλεχτρικὸ σταθμὸ Σσατυρ ἡ τόρφα ἴνε ἀθιχτὸ κάρθονο. Ἀπτὰ ἔνκατὰ τὸ θάλτο κε ἰδιέτερες μηχανὲς κόθουν κομάτια τόρφας. Τὰ κομάτια αφτὰ στιθάζοντε κε θιμονιες κε ἀποκσιρένοντε. Ἡ κσερι τόρφα ἔχταχτὰ ἀνάθι στὶς θερμάστρες τὸ ἰλεχτρικὸ σταθμὸ.

ἴτανε δίσκολο νάρχισι ἡ ἐργασία στὸς θάλτους τὶς τόρφας στὰ χρόνια τὶς φοβερὶς καταστροφὶς. Ἡ παλιὸ κἀτις τὶς Σσατυρ διγιέντε:

Ὁταν προτοίρθαμε ἐδο, ἴτανε μὶα κιλάδα ἀγρίου δάσους!

Ἐνὰ βίμα κε τὸ πόδι-κε διθιζότανε κε ζεστὸ χόμα. Το νερο μας ἔπνιγε. Ἀμέσος ἀρχίσανε νὰ ἀνίκουμε ἀβλάκια γιὰ ἀποκσίρανσι. Κε ὁ κερὸς τότε δίσκολος· μ'ἕνα τέταρτο πσομι ζύσαμε.

Μα νὰ πίσο ἀπο τὶ λίμνες, στὸ ἀδεντρο μέρος φτιάσανε σταθμὸ. Δύλεθαν ἡ μηχανὲς. Στὸς ατσάλινος οχετος κσεχίθικε ὁ ἰλεχτριζμος.

Απο τι στέγι το ιλεχτρικυ σταθμυ φένετε το πλίθος το στίλον πός απλόνετε πάνο στο δάσος. Στυς στίλυς ίνε τεντομένες χορδες, τα κίματα τον ιλεχτρικον οχετον:

—Στι Μόσκοβα.

—Στο Ορεχοβοζύεβο.

—Στο Γουσχρυστάλνι.

—Απτο βάλτο κσεχίνετε το φος στιν προτέβυσα. Απτα θαλτόδικα δάσι κσεχίνετε δίναμι στις φάμπρικες κε τα εργοστάσια τις Ορεχοβοζύεβας κε τις Γουσχρυστάλνι (μεγάλα βιομηχανικα κέντρα).

Τα θρία πυ κιτόντανε στον πιθμένα τις λίμνις θάρος άχριστο, μπίκαν κε αφτα στιν δουλια.

Ο σταθμος τις Σσατυρ ίνε σημαντικος κρίκος τις λαικίς-μας ικονομίας.

Ι ΤΟΡΦΑ

Στιν Ε.Σ.Σ.Δ. ιπάρχυνε 35 εκ. ντεςετινες θάλτον. Αφτι ι θάλτι περιέχυνε τεράστια ποσότητα κάψιμις ίλις.

Ι θάλτι κσιματίζυντε στα λιθάδια, τα δάσι κε τις λίμνες.

Α στο λιθάδι τα νερα—λιμνάζυν κε δε θρίσκυν οχετο, τότες πολα φυτα καταστρέφυντε κε το λιθάδι κσεπάζυν τα καλάμια, ι ιπυρίδες κε τα θρία. Τα θρία κσινκρατυν το νερο κε τυτωτρόπος το κσορέβυν στο λιθάδι. Εκσετίας αφτον το λιθάδι γίνετε πιο ιγρο κε μεταβάλετε σε ζεστο βάλτο. Τα θρία ολοένα κε πιο πολι αφκσάνυν. Τα κάτω μέρι-τυς μαβροκοκινίζυν, κατακάθοντε κε μεταβάλυντε σε ιδιόμορφι μάζα πυ ονομάζετε τόρφα. Απο πάνο τα θρία κσακολυθύνε να μεγαλόσυν πάρα πολι κε να κσιματίζυνε ολόκληρος λοφίσκυσ, πυ ίνε εμποτιζμένι με νερο όπος το σφυγκάρι.

Κάτο απτο νερο αγέρας δεν ίνε κε χορις αγέρα δεν μπορι να γίνι σίψσι. Γιαφτο τα κατό-ερα κστρόματα το θρίον μόνο μαθρίζυν, μα δε κσαπίζυν όπος το λίπαζμα στο χόμα.

Απτυς παλιως κε θαθιως θάλτυς θγάλυνε τιν τόρφα. Στιν αρχι αποσπυν το πάνο μέρο το θριον. Αλοτε με κσιδερένια φτιάρια κε κάποτε με μιγανες κόβυν τιν τόρφα σε τετράγωνα κομάτια. Αφτα τα κομάτια τα κσιθάζυνε μένα τέτιο τρόπο όστε ναεριστυν

καλα κε γλίγορα να κσερένουντε. Τιν κσερι τὸρφα μπορι να τινε χρισμοπιίσι κανις ος κάφσιμι ίλι. Κάθε κομάτι κσερις τὸρφας ίνε πολι λαφρο. Κε όταν ίνε πολι μεγάλο, το θάρως-τυ ίνε πολι μικρο. Για νάνά-πσι κανις μάφτα τα κομάτια τι θερμάστρα, πρέπει να θάλι πάρα πολα. Δίσκολα όμως μεταφέρετε τέτια τὸρφα, επιδι πιάνι μεγάλο μέρος. Για να κάνυν απο τιν τὸρφα κάφσιμι ίλι πιο εβμεταχομι-στι, κοπανίζυν τιν τὸρφα κε τιν κάνυνε κσόνι με ιδιέτερες μιχανες, κατόπιν τι ανακατόνυν, τιν πατύνε σε πιεστήρια κε κσιματίζυνε πλάκες τὸρφας μικρες, μα στερεες κε θαριες. Τέτια τὸρφα ίνε πολι πολίτιμι κάφσιμι ίλι κε πολες φορες μπορι να αντικαταστίσι το πετροκάρβουνο.

Ι Ένοσί-μας εκξερετικα ίνε πλύσια σε τὸρφα. Α θα υπολο-γίσαμε όλα τα ίδι τις κάφσιμις ίλις πυ αναθέτι ι αναγενόμενί-μας διομιχανία, θα δόμε, ότι ι παρακαταθίκες τις θερμαντικις ενέργιας τις ΕΣΣΔ, όταν τις σινκρίνουμε με τις παρακαταθίκες όλυ το κόζμυ ίνε:

Πετροκάρβουνο	έχουμε	70/ο	τις	πανκόζμιας	παρακαταθίκις.
Κσίλα	”	18,50/ο	”	”	”
νέφτι	”	37,4 ⁰ /ο	”	”	”
τὸρφα	”	78 ⁰ /ο	”	”	”

Σίμερα όταν το ζίτιμα τον παρακαταθίκον τις κάφσιμις ίλις ίνε για μας το σπυδεότερο, σιγα-σιγα αναπτίχνετε κε ι επεκξεργα-σία τις τὸρφας το θάλτο-μας.

ΤΙ ΜΑΣ ΕΔΟΣΕ ΤΟ ΒΟΛΧΟΦΣΤΡΟΙ ΣΕ ΔΙΟ ΧΡΟΝΙΑ

Γρίγορα κιλα τα νερά-τυ ο ποταμος Βολχοφ. Το πρόχομα τυ ιλεχτριку σταθμυ Βόλχοφ αντιτάζετε στον ποταμο Βόλχοφ. Ι ορμι το νερόνε γιρίζι τιν τυρμπίνα τυ Βολχοφστρόι. Ι δίναμι τυ νερυ μεταβάλετε σε νέα δίναμι, τιν ιλεχτρικι ενέργια. Ο ιλεχ-τριζμοσ διοχετέθετε μέσο το σιρμάτονε στις φάμπρικες κε τα εργοστάσια. Άλοτε εκι κέγανε κάρβουνο, ενο τόρα ι μιχανες εργά-ζοντε με τιν ενέργια τυ Βολχοφστρόι.

Χάριν στο Βολχοφστρόι, ικονομούμε 37000 βαγόνια πετρο-κάρβουνο. Κε πιο ίνε ακριβότερο; ι ιλεχτρικι ενέργια ι το πετρο-

κάρβουνο; Το πετροκάρβουνο θέβει πιο ακριβο. Έτσι ικονομώμε 13¹/₂ εκ. ρύβλια το χρόνο.

Πόρες επιχιρίσις εποφελύντε τιν ενέργια τυ Βολχοφστρόι; Εκατον πενίντα φάμπρικες κε εργοστάσια. Κε το καλοχέρι όλο το Δενινκρατ εποφελιέτε μονάχα τον ιλεχτριζμο τυ Βολχοφστρόι.

Τελεφτέα ο σταθμος τυ Βολχοφστρόι θα δόσι περιτότερι ενέργια.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟΜΑ ΤΙΣ ΙΛΕΧΤΡΙΚΙΣ ΕΝΕΡΓΙΑΣ ΣΤΙΝ ΕΣΣΔ

Στα	1913		2.000.000	χιλιοβ. όρες.
„	1927/28		5.000.000	„ „
„	1928/29		6.000.000	„ „
κε „	1929/33	θάνε	17.000.000	„ „

— Κάνε διάγραμμα τυ μεγαλόματος τις ιλεχτρικισ ενέργιας σύμφωνα νε τα πάνω δομένα.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΙΤΕΡΟ ΙΚΟΔΟΜΙΜΑ ΤΥ ΚΕΡΥ-ΜΑΣ ΤΟ ΔΝΕΠΡΟΣΤΡΟΙ

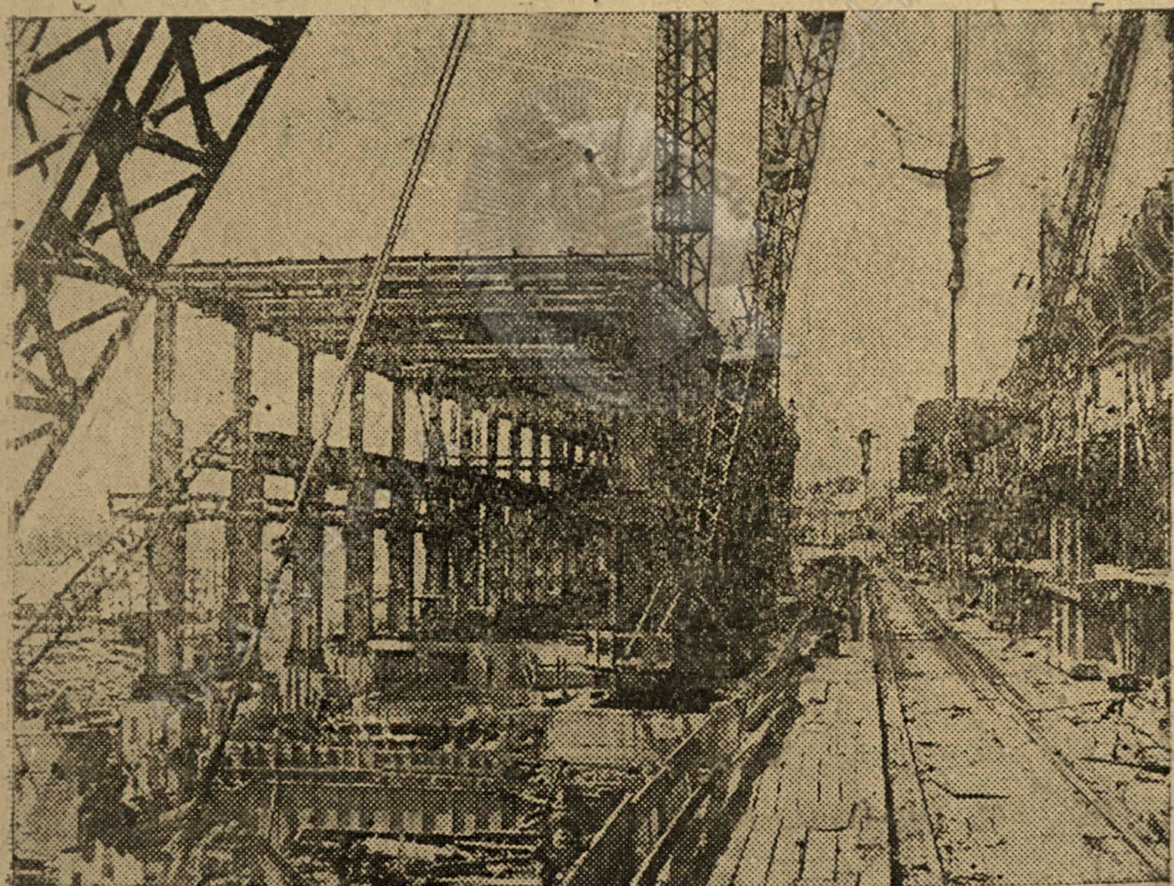
(I βράχι τις κίτις τυ Δνεπρο.)

Ιπάρχι ένα τέτιο μέρος στο ρέμα τυ Δνεπρ, πύνε ένας απο τυς μεγαλίτερος ποταμυς τις Ένοσίς-μας, πυ φράζυνε το δρόμο-τυ θυνα. Στυς παλιότερος κερυς το ποτάμι διάσχιζε τις πρόσιρες. Μα σάφτα τα μέρι το ίρεμο κε ίσιχο ρέμα τυ ποταμυ παραδιάζανε τα απομινάρια το θυνον πυ κατάστρεπε κε ζίντριπε το ποτάμι. Σάφτα τα μέρι ι κίτι τυ Δνέπρ γίνετε πιο απόκριμνι. Γιάφτο κε μεγαλόνι ι ταχίτιτα τυ ρέματος. Το ρέμα γίνετε πολι γλίγορο. Εκσον αφτο ι κίτι στα μέρι αφτα ίνε παραφορτομένι με μεγάλες πέτρες.

Ι βράχι αφτι τυ Δνεπρ απλόνυνε ο ένας κατόπιν τυ άλυ σε έχτασι εκατο χιλιόμετρα. Μετα τυς βράχυς, πριν ακόμι ο Δνεπρ να εκσορμίσι στιν απλοχορια το νοτιοροσικον πεδιάδον, μπένι σε στενι χαράδρα, πυ μιάζι με πελόριο διάδρομο στον οπίο κίλα βιαστικά. Κε ι διο όχτι μιάζυν ιπσιλυς πέτρινυς τίχυς, πυ κατεβένυνε απότομα στον ποταμο. Τέτιος ίνε ο Δνεπρ στο Κυτζκας. Θιμιθίτε το μέρος αφτο· εδοσ θα φτιασι ο μεγαλίτερος ιδροσταθμος τις Ένοσίς-μας.

ΠΟΣ ΣΚΕΦΤΙΚΕ ΝΑ ΕΠΟΦΕΛΙΘΙ ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΕΣ ΑΦΤΕΣ ΠΕΤΡΕΣ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

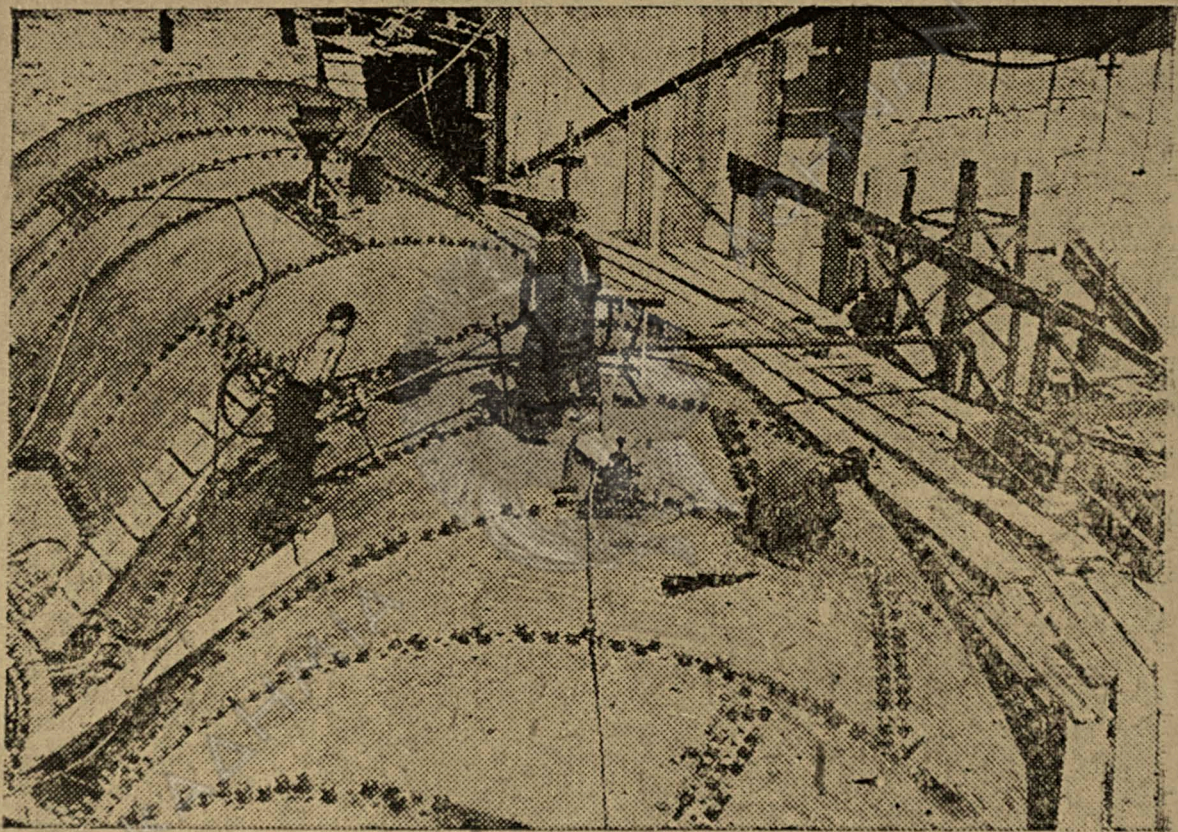
Ι πέτρες τις χίτις τυ Δνεπρ ίνε τόσο πολι μεγάλες, όστε δεν μπορυν απο κι να περάσυνε βαπόρια. Αφτο εμποδίζι το Δνεπρ να γίνι ένας απο τυς σημαντικότερυς θαλάσιυς δρόμυς τις Ένοσίς-μας. Κε το κατέβαζμα κσίλον κε σιτιρον στις θαλάσιυς λιμένες μέσο το βράχον ίνε αδίνατο. Προπολυ σκεφτόντανε πος να κάνυν το Δνεπρ πλοτο. Δοχιμάσανε να κάνυνε περιχιλοτιχα κανάλια, μα τα σχέδια αφτα ναβαγίσανε.

Απ τις ικόνες τυ Δνεπροστρόι

Ι βράχι τυ Δνεπρ έκαναν τον άνθρωπο να τυς χρисиμοποιίς διαφορετιχα. Απο τυς νκρεμυς το βράχον τυ Δνεπρ το νερο κιλα με τέτια δίναμι, όστε άθελα κανις σκέφτετε: Πόσο θάταν καλα αν αφτι τιν τεράστια δίναμι ο άνθρωπος έβαλε να δυλέπει χιάφτον.

Τι δύναμι τον κρεμνιζόμενον νερον εποφελιούντε για τιν εγκατάστασι ιλιχτρικόνε σταθμον. Το νερο, πέφτοντας, στρέφι τις τυρμπίνες (με ιδιέτερο τρόπο φτιαζμένι νερότροχι) με τι βοήθια τον οποίον μπένυνε σε κίνισι ι μηχανες, πυ παράγυνε τον ιλεχτριζμο. Ο ιλεχτριζμος με ιδιέτερα ζήματα απτυς σταθμός-μας διοχετέθετε στην πόλι κε το χοριο, στα εργοστάσια κε τις φάμπικες, όπου ο ιλιχτριζμος φωτίζι τυς δρόμους κε τα σπίτια κε κινι επίσης τις μηχανες τον εργοστασίον κε το φάμπρικον.

Απ τις ικόνες τυ Δνεπροστρόι. Εργασία επάνο στο μονταζξ τις τυρπίνας-μηχανις πυ θα παράγι ιλεχτριζμο.

Έτσι ανανάζυν ι άνθρωπι το νερο να τυς δουλέψει. Έφχολα ο καθένας καταλαβένι πόσο σπυδέο ίνε να εποφελιθι κανις τέτιες πιγες δύναμις, όπως ο Δνεπρ, πυ πιδα ανάμεσα στις απόκριμνους κε απότομους δράχους.

Ι άνθρωπι πυ ζύνε στα κάτω ρέματα τυ Δνεπρ πρέπει να κάνουν ακόμη κε κάτι άλλο. Ι έφορες πεδιάδες τυ κάτω Δνεπρ υποφέρουν απο κσιρασία. Μπροστά-τυς λιπον προβάλι ι άμεσι ανάνκιε να ποτίσουνε με νερο τις κσιραμένες πεδιάδες-τυς.

ΤΕΧΝΙΤΟ ΜΕΤΑΧΣΙ

Όλι-ζας πιθανο θα ιδετε όμορφα φανταχτερα πράματα απο ίφαζμα τριχο, λ.χ. ζάρφες, γραβάτες κε άλλα. Δε θα ιποπσιαστίκατε ίζος προς αφα δεν ίνε καμομένα απο ζοστο μετάκσι, μα απο τεχνιτο.

Παράγετε το τεχνιτο μετάκσι απο τιν τσευλόζα τον κσίλον.

Ι κριότερες εργασίες τις παραγογισ τυ τεχνιτυ μετακσιυ ένκιτε σε τότο: Τιν τσευλόζα τον κσίλον πατυν κε τιν πέρνυν απο μικρες τρίπες σε ιδιέτερι διάλιςι όπου αποσκλιρένετε ος νίματα πυ κατόπιν τευτόνυν κε κυβαριάζυνε πάνο σε καρύλια.

Το τεχνιτο μετάκσι πολι μιάζι το γνίςιο, μα δεν ίνε όσον εκίνο ζτερεο κε ίνε ελαςτικο. Είκρον αφα άμα θρέχετε χάνι τι ζτερεδιτά-τυ κε έφκολα κζεφτίζι.

Το τεχνιτο μετάκσι χριςιμέδι για τιν παραγογι ίφαζμάτον τριχο, τενιον κε ενγένι ζτιν ιφαντυργία για κυβάρια.

ΤΙΝ ΙΝΑ ΙΦΑΖΜΑΤΟΝ ΟΥ ΠΕΡΝΥΜΕ ΑΠΤΑ ΖΟΑ

Ι ίνα πυ πέρνυμε απο τα ζόα ίνε το μετάκσι κε το μαλι. Το τελεφτέο πέρνυμε απο το πρόδατο, τιν νκάμιλα, τι γίδα κ.α. Το μαλι τυ προδάτυ έχι τι μεγαλίτερι ζιμασία ζτιν ιφαντυργία.

Το γένος τον προδάτον κε ι περιπίςι-τυς πολι ζιντελύνε ζτιν καλιτέρεπςι τις πιότιτας τυ μαλιυ.

Το κοματιαζμένο μικρο αγροτικο νιχοκιορο δεν μπορύσε να ικανοπίςι τις μεγάλες ανάνκες τις ιφαντυργίας.

Δεν έφτανε το μαλί-μας για τις φάμπρικές-μας. Ίμαςτε αναναζζμένοι νάγοράζυμε απο το εκζοτερικο μαλι πολον εκ. χριςον ρυβλιον.

Για να γλιτόςι ι χόρα απο τέτια μεγάλα εκζοδα έπρεπε ζτο πεντάχρονό-μας πλάνο να περιλάδυμε κε τιν ανάπτικςι τις μεγά-λις προβατοκομίας.

Κε τόρα τα κινονιχοπιμένα πια αγροτικα νιχοκιορια σε πολα μέρι αρχίζανε να οργανόζυνε μεγάλα προβατοκομία. Σάφα με τιν καθοδιγίςι εμπίρον ιδικον κε με τιν καλιτέρεπςι τυ γένυς τον προ-δάτον θα κατορθόζυμε θέθεα να εκητελέζυμε τιν εργασία πυ προ-βλέπι το πεντάχρονο πλάνο

Το λαϊκό κομισταριό τις γεοργίας αγόρασε απτο εκσοτεριχο τα καλίτερα γένη τον προβάτον κε τα διαμίρασε, στα μεγάλα κολχόζια κε σοβχόζια

Στιν αρχι το πεντάχρονο.

100.

270.

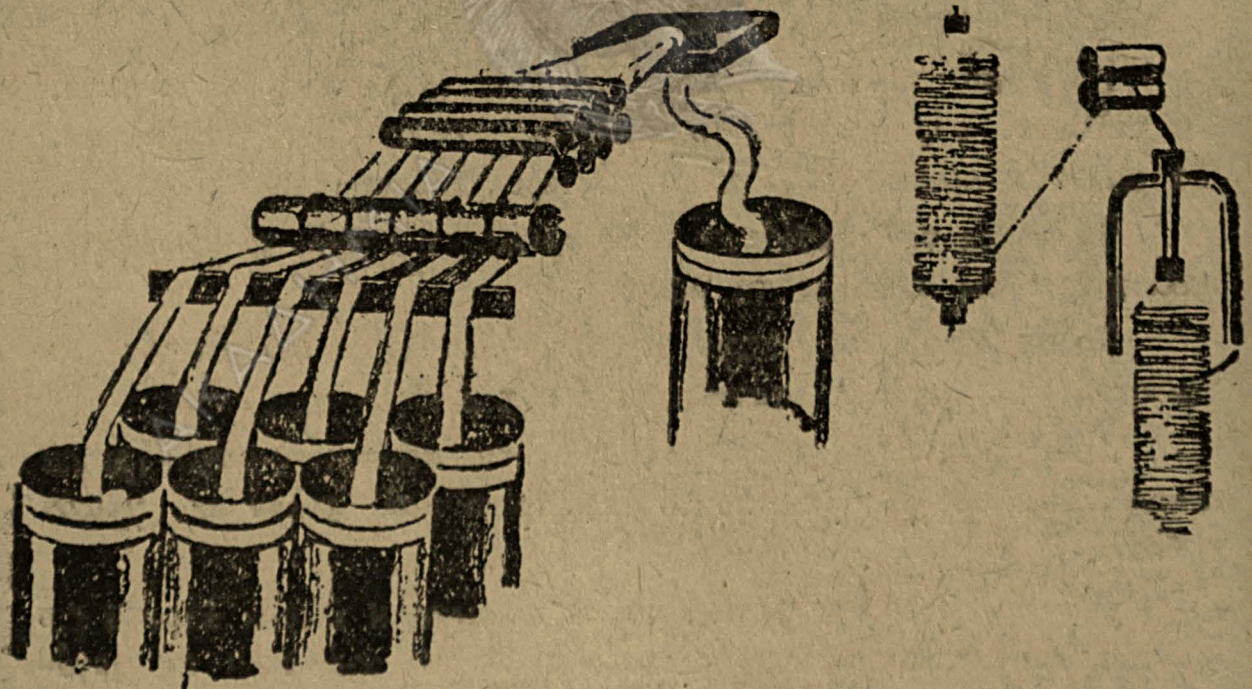

Στο τέλος το πεντάχρονο.

Διάγραμμα επεκσερογασίας μαλίνον ιφαζμάτων (σε εκατ. μετ.,)

ΜΕΤΑΚΣΙ

Το μετάκσι ίνε μακρι κε πολι λεφτο νίμα πυ θγάλι ο μετακσοσχόλικας, όταν κλίνετε μέσα στο κυχύλι-το.

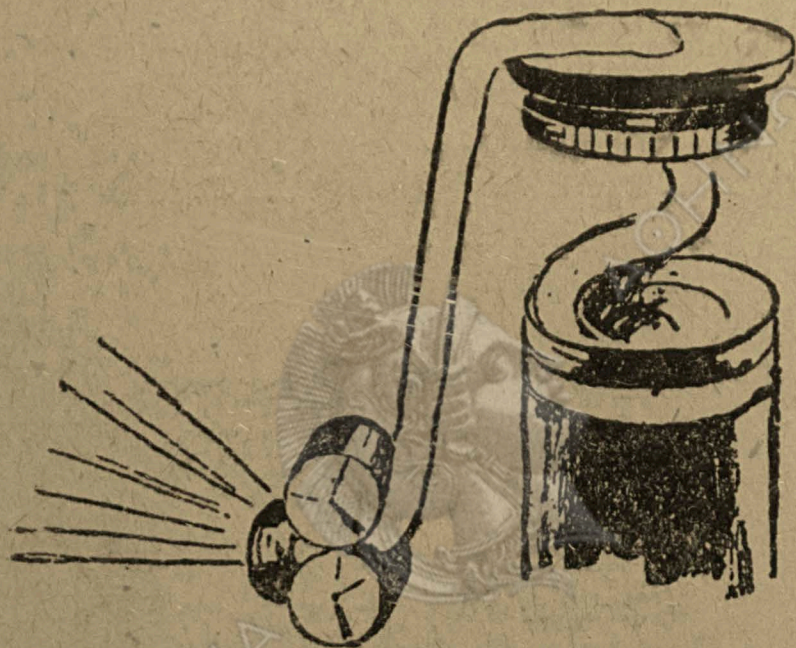

Επεκσερογασία τις κλοστις για το ιφαζμα.

Για να μαζεφτόνε καλίτερα τα κυχύλια-το τρέφουνε τυς μετακσοσχόλικυς σε ιδιέτερα μέρι πυ τα ονομάζουνε μετακσοσχολικο-τροφία. Ι κάμπες το μετακσοσχολικον όσο περισότερο τρόνε άλο τόσο κε μεγαλόνουνε.

Η θερμοκρασία του μετακροσκολικοτροφίου πρέπει να είναι κανονική (20°-22°). Η τροφή-τος (φίλα σικαμινίας) όλων των κερών πρέπει να είναι φρέσκη. Το μετακροσκολικοτροφίο πρέπει να είναι καθαρό.

Η κάμψη μεγαλώνει και περιτιλίγεται σε κυκλίου. Τα έτιμα κυκλίου μαζεύουν και τα θάλυνε πάνω σε καζάνι που θράζει ο ατμός του καζανιού σκοτώνει την κυτιλίτσα και έστερα σπάφτο τα κυκλίου δε γαλνουν και μπορούνε να φιλάγουντε σε πάρα πολλο μεγάλο χρονικο διάστημα.

Ότα θέλουμε να κρετιλίγουμε τα κυκλίου, τα θάλυνε μέσα σε ζεστο νερο 65°. Η υσία που κρατι κολιμένα τα νίματα του κυκλιου, διαλίστε στο ζεστο το νερο και τότες τα κυκλίου ελέφτερα κρετιλίζοντε.

Στι μετακροσκολικοτροφία σε μας κατεγένουντε κυρίως η νότι λαι: η κάτιχη του Τουρκεσταν και του Καφκάσου όπου φιτρόνι η σικαμινια.

Σίφωνα με το πεντάχρονο πλάνο η μετακροσκολικοτροφία πρέπει να τετραπλασιασσι.

ΕΚΔΡΟΜΙ ΣΤΟ ΚΛΟΣΤΙΡΙΟ

Τακσινομικο τμήμα.

Ας αρχίσουμε την επιθεόρισι του κλοστιριου.

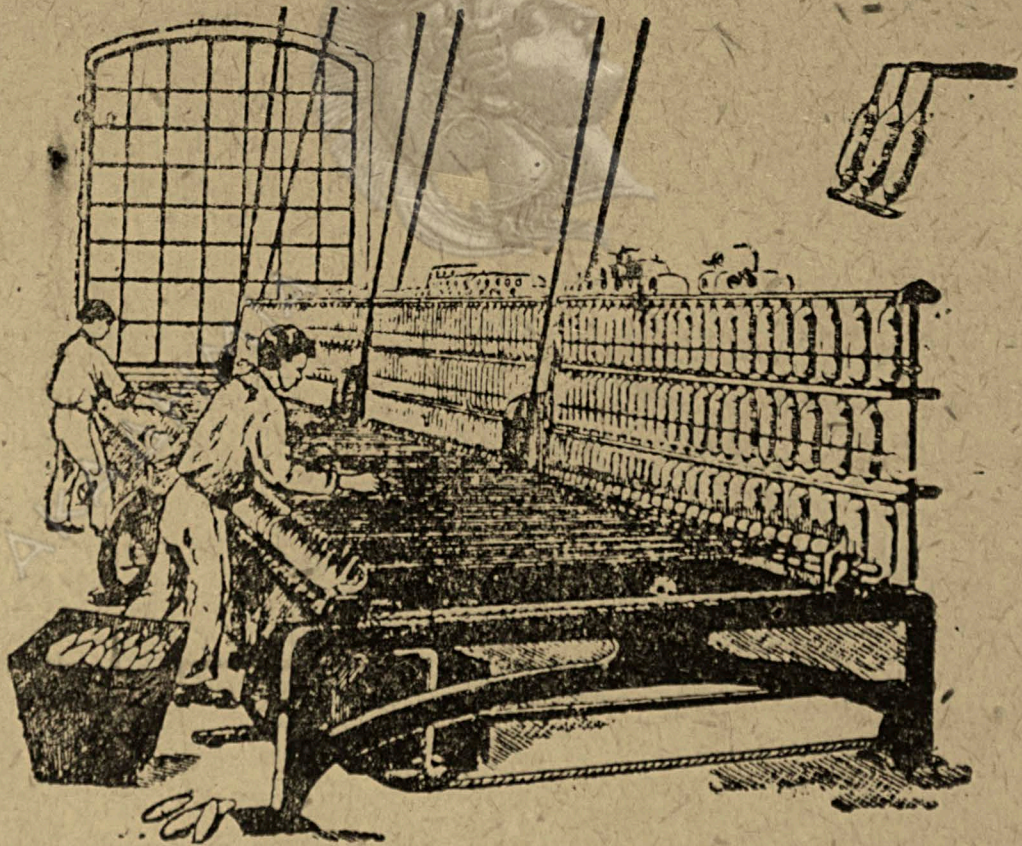
Πρότα πόλα μπένουμε στο τακσινομικο τμήμα. Μια παρτίδα θαμπακιου θάρους 30-40 χιλ.γρ. έρχετε εδο πάνω σε ετρομένο με

ράγες όρόμο φορτομένο σε μικρα καρτσάκια. Ι εργάτες επιδέξια ρίχνον το θαμπάκι στις μηχανες πυ αρχίζουνε να το κξένουν.

Κοπανιστικο-χτενιστικο τμήμα. Για να το κξένουν καλίτερα το στέλνουνε πρότα στην κοπανιστικι μηχανι, ίστερα στι χτενιστικι κε απο κι θγένι κατόπι μαλακο ίσιο στρόμα θαμπακιου καθαριζμένο απο τις ακαθαρσίες κε τι σκόνι.

Δεν μπόρι κανις να μιλίσι απτο θόριβο κε τον κρότο τον τιμπάνον, ακσόνον κε τροχον πυ περιστρέφουντε. Εδο ίνε φτιαζμένοι ιδιέτερι ρολίνες πυ τραβυν όλι τι σκόνι κε τιν αποστέλνυν έκσο έχουνε μεγάλη δίναμι.

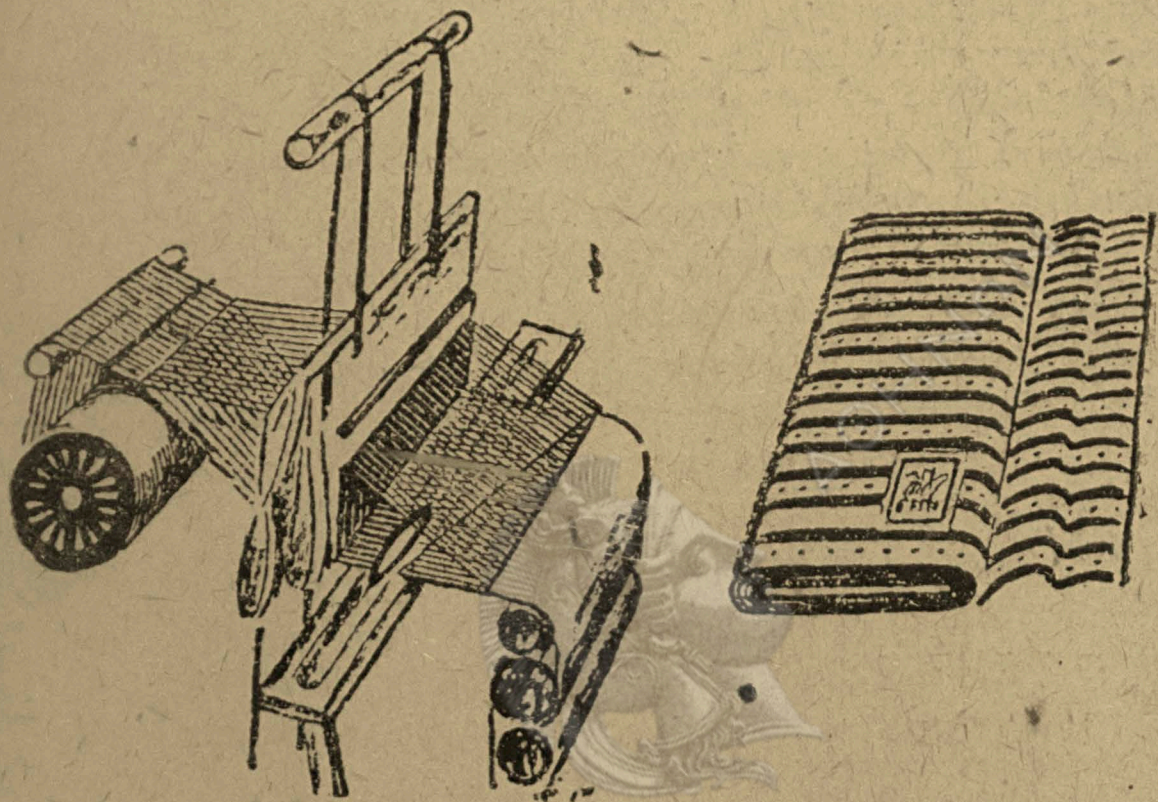
Το τμήμα τις κορδέλας. Το μαλακο θαμπακερο ίφαζμα πάγι στο τμήμα τις κορδέλας. Άλες μηχανες αφτες τις λέντες τις κάνυν ολοένα κε πιο λεφτες κε ενόνυν πολες μαζι σε μια για να γίνουντε στερεες.

Σε άλα τμήματα άλες μηχανες τεντόνυν ακόμη πιο πολε τις λέντες σιγα-σιγα κε τις ριστρέφυν κε κάνυν το νίμα.

Ι πλεχτικες μηχανες παρασκευάζουν το κυβαροτο κε βασικο πλέγμα. Ι μηχανι πυ κάνι τα κυβάρια έχι 420 αδράχτια πυ στο

λεφτο κάνυν 8000 στροφες. Η χειρότερι μηχανή έχει 428 αδράχτια και κάνει στο λεφτο 9500 στροφες. Φανταστίτε, τί θόρυβο κάνει η εργασία δεκάδων τέτιον μηχανων και η κίνισι και ο κρότος χιλιάδων αδράχτιον.

Στ' αριστερα το απλο ιφαντουργικο τεξιάκι. Στα δεκσια κομάτι ιφάζματος.

Η δουλια γίνεται γρίγορα. Η κλοστικι μηχανή σε 8 ώρες κάνει τόσι δουλια, όσι η καλι κλόστρα με τη ρόκα-τις σε 1350 ώρες.

Βρέστε, πόσες μέρες μπορι μια κλόστρα με τη ρόκα-τις να κλόσι όσα η μηχανή θα κλόσι σε μια εργατικι μέρα.

ΕΚΔΡΟΜΙ ΣΤΙ ΦΑΜΠΡΙΚΑ ΤΥ ΡΑΨΙΜΑΤΟΣ

Η φαμπρικα τις ραφτικισ ίνε ένα μεγάλο χτίριο με διάφορα τμήματα, σιντεχνίες.

Το πρότο τμήμα στο οπίο μπίκαμε, ίτανε τις κοφτικισ. Εδο ίδικι, που κξέρυν τιν ανατομία του ανθρώπου, σχεδιάζανε ζοστο κόψισμα διάφορον αναστιμάτων. Τα χάρτινα σχέδια κσανασχεδιαζόντανε πάνω στο καρτόνι, αριθμόνταν και μεταδινόντανε στο σινεργίο του κοψισματος. Ας πάμε και μισ εκι.

Νά μέρος που σου κινι το ενδιαφέρο! Κοντά-μας ο κόφτης στίβακσε παχι στρόμα ιφαζμάτων (για 100 παντελόνια), σχεδίασε με τιν χιμολία τι φόρμα-τους σίφωνα με το κομένο καρτόνι, άνικσε το ιλεχτρικο ρέμα κε με το ψαλίδι έκοπσε ολάκερο θυνο πανταλονιον. Παρακάτο αρχίζι το ράψιμο. Εδο όλα ίνε αφστια μιραζμένα κε ο καθένας κάνι μικρο μέρος τις όλις εργασίας. Μερικι ράθουνε μονάχα τα πλάγια τυ πανταλονιου, άλι τι ζόνι, τρίτι τις τσέπισ κτρ. κε όλα γίνυντε γρίγορα όπος στο κονδέγερ. Ι ραφτομιχανες κινύντε με ιλεχτρομοτόρι. Κάθε μορόρι έχι το νόμερό-τυ κε όλες ι μιχανες που γιρίζουν, έχυνε τον αριθμό-τους.

Τα έτιμα πια ρύχα σιδερόνυντε σε ιδιέτερο σινεργίο με καθαρα λαμπερα ιλεχτρικα σίδερα χορις τι μιρυδια τυ καρβύνου. Ι φάμπρικα τις ραφτικις ίνε ένα καθαρο, φωτινο, ιψιλο χτίριο, με αρκετο αέρα κε καλος αεριστίρες. Ολα ίνε τοποθετιμένα κε τακσινομιμένα όπος πρέπι. Ι εργάτριες ίνε όλες έφθιμες κε εδδιάθετες.

Κιτάκστε προσεχτικα το γαζι τις μιχανις κε τυ χεριου. Κσιλόστε-τα. Επιστίστε τιν προσοχι-σας σε τύτο: με πόσα νίματα γένικε το γαζι τις μιχανις κε πός τα νίματα πλέκυντε.

Σινκρίνανε το γαζι τις μιχανις κε τυ χεριου απτο πρόσωπο κε απτιν ανάποδι.

ΣΙΝΚΡΙΣΙ ΤΙΣ ΠΑΡΑΓΟΓΙΣ ΤΟ ΦΑΜΠΡΙΚΟΝ ΤΙΣ ΡΑΦΤΙΚΙΣ ΜΕ ΤΙΝ ΠΑΡΑΓΟΓΙ ΤΥ ΤΕΧΝΙΤΙ

Στι φάμπρικα

1. Ι μιχανες κινύντε με ιλεχ-τριζμο.

2. Ι παραγογι ίνε μιχανο-πιμένι: το κόψιμο με ιλεχτρικα ψαλίδια ολόκληρον παρτίδον, το σιδέρομα με ιλεχτρικα σίδερα.

3. Ι εργασία ίνε διαμιρα-ζμένι (ι εργασίες χορίζυντε σε μι-κρα μέρι, που εχτελύντε απο ιδιέ-τερος εργάτες).

4. Ι μετάδοσι γίνετε με κονδέγερ που επιταχίνυν τι δουλια.

Στο εργαστίρι τυ τεχνίτι.

1. Ι μιχανες εργάζυντε με τι δίναμι τυ ανθρόπου.

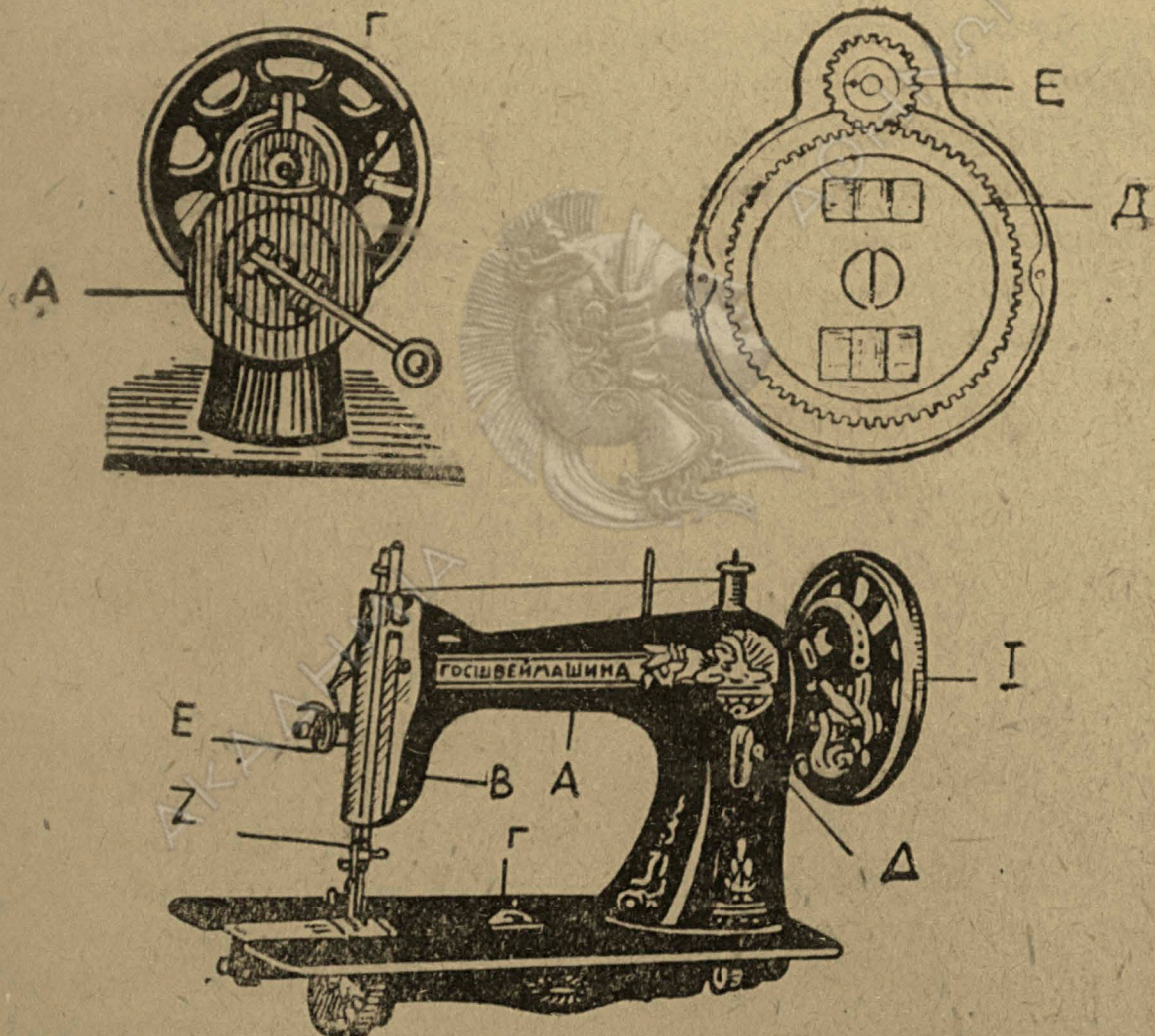
2. Κόθουνε ένα ένα με σινιθι-ζμένα ψαλίδια κε σιδερόνυντε με σίδερο που ζεστένυντε με κάρβουνα.

3. Ενας μάστορις ράβι ολόκληρο ρύχο απτιν αρχι ος το τέλος.

Πός ράβετε στο σπίτι- σας; χρ̑σιμοπιίτε μιχανι ίτε ράβετε με το χέρι; Πιος τρόπος ίνε καλίτερος κε γιατί;

ΠΟΣ ΙΝΕ ΚΑΜΟΜΕΝΙ Ι ΡΑΦΤΟΜΙΧΑΝΙ

Αν κε ιπάρχουν πολα ριστίματα ραφτομιχανις, όλες ι ραφτο- μιχανες μιάζουνε κε πολα. Ας κιτάκουμε μαζί- σας μια ραφτομιχανι: κε ας θιμιθόμε τις ονομασίες τον κιριστότερον μερόνε· θα δόμε πως ι ίδιες ονομασίες ίνε κε για τάλα ριστίματα.

Α. Β. Α. ο λεμος. Β. Το κεφαλάκι. Γ. Ι πλατφόρμα. Δ. Ο ριθμιστις του πάνου νιματοςίρτι Ζ. Το στίριγμα του ποδιού. Ι—Ο τροχος.

Σινκρίνατε τι ραφτομιχανι του ρκολιου με την ικόνα αφτι. Ορίστε τα μέρι-τις κέ ονομάστε-τα.

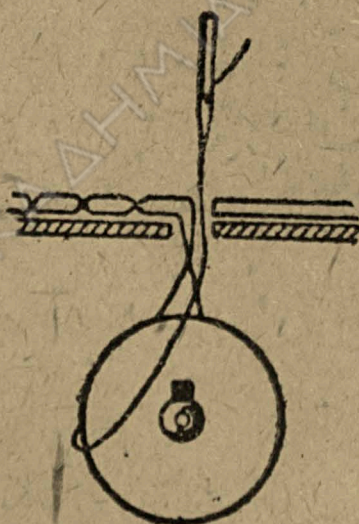
Ο ΜΙΧΑΝΙΖΜΟΣ ΤΙΣ ΡΑΦΤΟΜΙΧΑΝΙΣ ΚΕ Ι ΕΡΓΑΣΙΑ-ΤΙΣ

Με τιν ένοσι τον ιφαζμάτων διο νιμάτων ι είχρηνι ραφτομι-
χανι κάνι τιν εκσις δουλια: Διαπερόντας το ίφαζμα ι βελόνι είχρονα
τραβα μαζί-τις το πάνο νίμα κάτω απο τιν πλαστίνκα τις βελόνις,
όπου απάφτο το νίμα κάνι μικρι θελια. Ι ραφτομιχανι εάφτι τι
θελια πρέπει να τραβίξει το κάτω νίμα για να γίνι το πλέξιμο κε
το πλέξιμο αφτο το νιμάτων γίνετε απο το μαχόκι που θρίσκετε
κάτω απο τιν πλατφόρμα τις ραφτομιχανις.

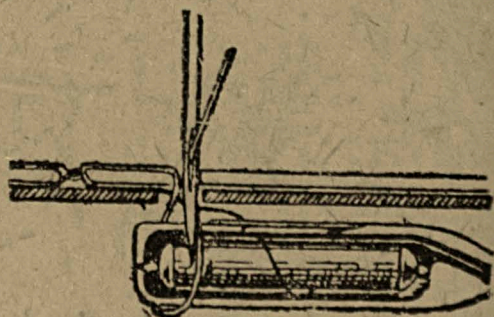
Μόλις πλεχτων τα διο νίματα ι ραφτομιχανι πρέπει γρίγορα
να τραβα προς τα απάνο το πάνο νίμα κε κσανα το δίνι στι βελόνι κε το
μαχόκι. Αφτι τι δουλια τιν κάνι ο νιματοφορέας που τρέχι στιν
μπροστινι πλάκα.

Εκσον απο τις βελόνες, το μαχόκι, το νιματοφορέα, ι ρα-
φτομιχανι έχι ακόμι μια άλι σπουδέα προσαρμογι, που σπρόχνη μπρο-
στα το νίμα: ίνε ι δοντοτι πλαστίνκα (το χτενάκι) που θρίσκετε
κατω απο το πόδι κε ονομάζετε προβολέας τυ ιφάζματος.

Βρέστε στι ραφτομιχανί-σας τα τέσσερα κηριότερα μέρι τις ρα-
φτομιχανις: 1. το βελονοφορέα με τι βελόνι 2. το μαχόκι 3. το
νιματοφορέα κε 4. τον προβολέα τυ ιφάζματος.

Ικ. 2 Βελονοφορέας κε
νιματοφορέας.

Ικ. 3 Το μαχόκι.

Εκσον απο τα τέσσερα κηριότερα μέρι τις ραφτομιχανις ίνε κε
άλα πολα που πέζυν βαιθιτικο ρόλο κε ίνε επίσης απαρέτιτα. Δε θα

παραμίνουμε λεπτομεριακα σ'όλα, θα'αναφέρουμε μονάχα ένα που επι-
σίρη τιν προσοχι όλον κε ίνε ο κινιτίριος τροχος.

Ο κινιτίριος τροχος ίνε ο δέχτις δινάμεον, τον κινύμε κε με
το χέρι κε με το πόδι, κε με τον ιλεχτριζμο κε αφτος πια μεταδίνι
τιν κίνισι στι ραφτομιχανι.

Ο μικρος δοντοτος τροχος ενόνετε με τον κινιτίριο τροχο. Ι
διαφορα που ιπάρχι στο ποσο το δοντιον ανάμεσα στο μικρο κε το
μεγάλο οδοντοτο τροχο, κάνι τον κινιτίριο τροχο να κινίτε πιο γρί-
γορα σινκριτικα με το μεγάλο οδοντο τροχο. Α λ. χ. ο μικρος
οδοντοτος τροχος έχι τρις φορες λιγότερα δοντια, τότες με μια
στροφι τυ μεγάλυ οδοντο τροχυ, ο κινιτίρας τροχος τις ραφτομι-
χανις κάνι μαζι με το μικρο οδοντοτο τροχο τρις ολάκερες στροφες.

Βρέστε τυς μηχανιζμυς κε τις προσαρμογες που κινύντε με τι
βοίθια το δοντοτον τροχον. Κιτάξτε τυς μηχανιζμυς το ρολογιον,
το φκιάσιμο το στροφιόν, σινκρίνατέ-τα με το μηχανιζμο τις ραφ-
φτομιχανις. Βρέστε που μιάζον κε που διαφέρουν.

ΠΟΣ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΠΕΡΙΠΙΘΥΜΕ ΤΙ ΡΑΦΤΟΜΙΧΑΝΙ

Ι ραφτομιχανι ίνε μια μηχανι πολι ακριδι (όχι στιν τιμι)
κε γοργοκίνιτι. Ι εργατικι μηχανιζμί-τις παραπολι καλα τεριάζον
αναμετακσί-τυς. Απτιν ταχίτιτα ομοσ τις δυλιάς-τυς τα μέρι τις
μιχανις που δυλέθον μπορύνε γρίγορα να παλιόσουν (να χαλάσουν),
α στα μέρι που τρίθοντε, δεν χίσαμε λάδι, που ολιγοστέβι τιν τριδι.
Κε ι τριδι τυ μετάλυ με το μέταλο στι ραφτομιχανι γίνετε πα-
ραπολι κε χορις το λάδι ι μιχανι αποσιντίθετε, τα μέρι-τις αλά-
ζον, αρχίζι να χτιπα, να κόψει το νίμα, να κάνι παραδρομες κ.τ.ρ.
Πρέπι νάλίψουμε τι ραφτομιχανι με λάδι ιδιέτερο· δεν ίνε αφο
ακρίδο κε ένα μικρο μπουκαλάκι μας φτάνι για πολιν κερο. Δεν
πρέπι να τάλίψουμε με το λάδι που μεταχιριζύμαστε στο φαγι
(σιμισκόλαδο, ελεόλαδο) μα ύτε κε με πετρέλεο (αφο εκσατμίζε-
τε γρίγορα). Με το πετρέλεο μπορύνε να πλίσουμε τι λερι, σκυ-
ριαζμένι ραφτομιχανι κε κατόπι να τιν αλίψουμε με λάδι.

Πρέπι να χίσαμε σε ιδιέτερουσ τρίπεσ απο 2-3 σταλαματιες.
Πολι δεν πρέπι να χίσαμε. Ιστερα πρέπι να καθαρίσουμε τι μηχανι
απο τι σκόνη κε να τινε σκεπάσουμε με το καπάκι-τις. Ι καθαριότι-
τα επίσις φιλάγι τι ραφτομιχανι.

ΕΚΣΤΡΑΤΙΑ

Η δεικνύει το νεόνε σπιτιον του σινετερτζιζμου τον κατίκον „Οργανοτις“ που θρίσκετε στο Μικρο Οστρούμοφσκι, ενα προι ιδοπίσε ολους τους κατίκους με το ράδιο:

„Πολίτες, θαρχίσι αμέσος τόρα ι σιλογι αποριμάτον! Δόστε ότι παλιο κε άχριστο έχετε: πατσαβύρες, κοκαλάκια, μπυκαλία, χαρτια, χαλκο, σίδερο. Κάθε γραμάρι αποριμάτον ίνε μια σινεσφορα στην ικονομία τις χόρας-μας!...

Στιν αβλι κοκινίζι μια πλακάτα:

„Τα απορίματα μας δίνον τράχτορα για τα κολχόζια“!

Κε νά στο θεσκρέσνικο μαζεφτίκανε ι νικοχίρες αχιθίστρες. Άλι με σακια, άλι με κιότια κε άλι με καρζίνκες!

Ετιμες για την εκστρατία.

Μαζί-τους ενοθίκανε κε ι άντρες.

Ο εργάτις του ιδραγογιού Μίτρος, άντρας χορατατζις ίρθε κε χόθικε στις τάκσες-τους με ένα πανέρι ασπρόρουχον.

— Ίνε καλο για τις γαλότσες.

— Τί ίρθες να κάνις μ'αφτο εδο; Άβγα να μαζέπσις;

— Αεροκοπάνα με τι γλόσα-σου ίπε με τι χοντρί-τις φονι μια παχια γινέκα.

Η αχιθίστρα Ελένι διάτακσε τον καθέναν που να πάγι:

— Εσις, ι άντρες τρέκστε στα τσαρτάκια κε τα ιπόγια κε μις στις κατιχίες.

— Κε μις πό να πάμε; ροτίσανε τα πεδια.

— Θα θρεθι κε για σας δουλια. Αντε στα σπίτια! Φονάκστε να ετιμάσυνε τα πράματα.

Τα πεδια αμέσες τρέκσανε στις αδλες,

— Δόστε απορίματα! Παλια! Ερχοντε ι σιλέχτες.

Η Άνα που ζόσε στην κατίκία 153, εργάτρια τις φάμπρικας ιποδιμάτον „Μπυρεβεστνικ“ κάθετε σταβροπόδι μπροστα στο κελάρι-τις.

Επιτέλος θα γλιτόσουμε απτο κυρέλι αφτο, έλεγε κε έβγαλε απο το κελάρι μια παλια θεσοφαγομένη γύνα.

Η γινέκα τυ ράφτι κιτάζει τις στίβες τον παλιον κε με ζίλια λέγι:
— Εγώ όμως πειχύλα μυ τίποτα δεν έχο να σας δόσο!

— Δεν έχις, ίπε πιραχτικα η Ανα κε έδixε τις παλιές-τις γα-
λότρες. Η γαλότρες όμως ακόμη ίνε καλες κε η γινέκα τυ ράφτι κυνα
με διαρέσκια το κεφάλι-τις.

— Τέτιες γαλότρες κρίμα ίνε να δόσι κανις, Ανα, ανακατόθικε
στιν ομιλία κε μια μιταρυ νικοκίρα, μπορι να τα διορθόσι κε να
τα φορέσι ακόμα.

— Φίγε απο δο! εσι όχι μονάχα δε δίνις, μα κε τυς άλυς απο-
τρέπις να δόσουν!

— Δε μας αποτρέπι, ίσιχα απαντα η Ανα.

Φορτομένι η σιλέχτες φτάσανε στο σπίτι τις εκσιντάρας γριας
Κάρποφ.

Η γρια επιμελιμένα μάζεπεσ απια ράφια μπυκάλια, ένα αδι-
όρθοτο πρίμυς, χαλκένιο τσαγερο χερις μίτι κε λαβίδα.

Κατόπι όμως-μετανόισε, έχοσε το χέρι-τις στο ντυλαπάκι κε
έβγαλε απο κι άπλοσε στυς σιλέχτες μια σκονιζμένι μικρι ικόνα τυ
όσιυ Νικολάυ στεφανομένον κε ντιμένονε στα ιερατικα άμφια.

— Κι αφτο;

— Δόσε, δόσε, γριύλα!

Κε ο όσιος Νικόλαος έγινε άφαντος μες στο σακι.

Η εργάτες φιλικα δεχόντανε τυς σιλέχτες τον αποριμάτον.

Ο κλιδαρας Σίντεροφ έβγαλε απο κάτω απο το κρεβάτι-τυ
ολάκερο ρεντύκι γεμάτο παλια βιβλία.

— Αφτα θα χριαστόνε για τι βιβλιοθήκι!

— Δε χριάζυντε! Ολα ίνε παλια! Ος απορίματα μόνο μπο-
ρόνε να χρισιμέψουν. Πυθενα αλυ! „ο θιος τυ κηρύιμον Ιησυ Χριστυ.“

Τι μέρα κίγι μαζεφτίκανε διο τόνοι απορίματα. Οταν τα κσε-
χορίζανε στο ιπόγιο, εβγίκε απο το πόδι το Μπρόφκιν χάθικε η νεά-
τυ γαλότσα. Ανακατόθικε με τα παλια. Πολιν κερο τι ζιτίσανε, μα
δεν τιν εβρίκανε.

— Ας πάι κι αφτι η άλι μαζί-τις ίπε ο Μπρόφκιν κε έβγαλε
λε απο το πόδι-τυ κε τιν άλι γαλότσα κε πέτακε στο σορο.

Δόστε μας τα παλια σιδερικα

Τί έκανε η γρύπα-σας για το μάζεμα τον αποριμάιον;
Πό πάνε τα απορίματα;

Δεν κσεχάσατε να πάρετε μέρος στην οργάνοσι τις ενγραφισ
στο δάνιο „Ο τρίτος αποφασιστικός χρόνο“.

Ο ΧΟΡΙΚΟΣ

Μια νύχτα τυ χινόπορου μπίκε στο σπίτι ενος χορικυ κλέφτις.
Μπίκε στο κελάρι κε με τιν ισιχία-τυ ψάχνονταν παντυ κατόρθο-
σε να μαζέψι ένα σορο κριμένα χρίματα κε δεν άφισε τίποτε ο
ασινίδιτος. Τιν άλι μέρα ο φτοχός προσκαλι τυς φίλυς-τυ κε τυς
σινκενίδες-τυ. — Δεν μπορίτε, λεί να με βοιθίζετε; — Να σε βοιθί-
με, θέβσα, μπορούμε: μα α. ίσε απο τόρα προσεχτικός κε τυς πα-
πάδες μιν ακυς κε τα περισέματά-συ μιν τα θάβις. Χορις ύτε στιγμή
να χάσις αμέσος να τα δόσις στα κιβερνιτικα αποταμιεφτίρια.

Όλα τα περισέματα ρούπλια κε καπίκια στα
αποταμιεφτίρια

Πός προπαγαντίζετε τα κιβερνιτικα αποταμιεφτίρια;

Πό πάνε τα έσοδα τις βιομηχανίας, κε μεταφορας, τυ εμπο-
ρίυ, το δανίον, το φόρον κε τον αποταμιεμάτον τις χόρας-μας;

Απαντίστε στην εκσις ερότισι: απο πό πέρνι το κράτος τα
μέσα για τιν εφαρμογι τυ πεντάχρονου;

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΜΕ ΤΟ ΜΕΤΑΛΟ

1. Στο σπίτι κε στο σχολιο μάζεψε τα πράματα πυ ίνε κα-
μομένα απο ατσάλι, τσιγόνι, σίδερο, χαλκο κε αλιουμίνιο.

2. Μάθετε απο πό ίνε καμομένο το πιρύνι-σας, η πένα-σας
με τιν οπία γράφετε, το ψαλίδι, ο διαβίτις κε η βελόνι.

Απο τί ίνε καμομενι η ραφτομηχανι κε ο μηχανιζμός-τις.

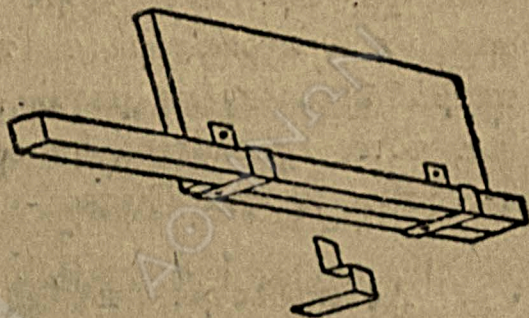
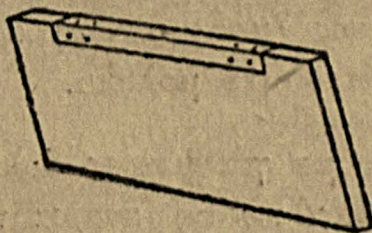
Απο τί κατασκευάζοντε τα καρφια, τα ιχιρα σίρματα, τα σφι-
ρια, τα πριόνια κε τάλα τα εργαλία τυ εργαστιρίυ-σας καθος κε
το σίδερο, το σαμοβάρι, το τιγάνι κε τα κλιδια;

3. Σχηματίστε τον κατάλογο τον ατσάλινο, τρυγυρένιο, σιδερένιο, χάλκινο αλιωμένικον πραγμάτων κε κοντα ς'αφτα παραθέστε δείγματα του αντίστοιχου μετάλλου.

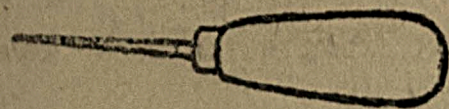
Ας δοκιμάσουμε τώρα ειδί να δουλέψουμε αφτο το μέταλλο.

Πρώταπόλα ας εφοδιάσουμε με τ' απαιτούμενα το εργαστήρι-μας.

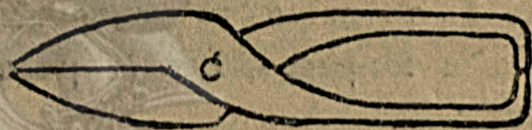
Πρέπει να φροντίσουμε να έχουμε στο εργαστήρι-μας δυνατο κείλινο τραπέζι, χαμομένο απο δυνατα σανίδια κορνιζοριζμένα απτις πλευρες που θα εργαστούμε με γονιέο σίδερο. Ικ. 1.

Ικ. 2

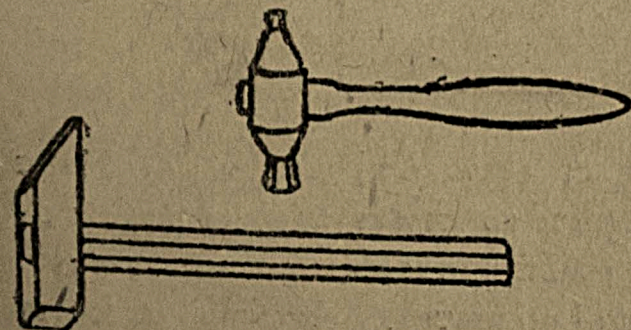
Ικ. 4. σιδλι.

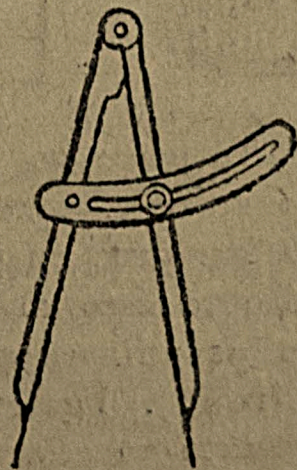
Ικ. 3 πσαλιδι για κοψιμο το σιδερο.

Το γονιέο σίδερο μπορούμε ν' αντικαταστήσουμε με κομάτι :φά-ζματος ίτε άλλο σιδερένιο κομάτι (το πόδι παλιου τραπέζιου.)

Τα εργαλία που ίνε απαραίτητα στις δουλιές-μας, ικονίζοντε στις ικόνες 3, 4, 5, 6, 7,

Ικ. 5. σφια. Ικ. 6.

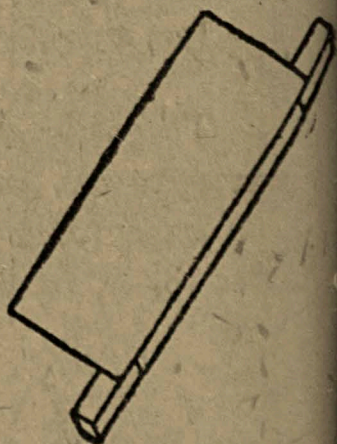

Ικ. 7

Ας πάρουμε τον τενεκε. Σιγίθος πυλιέτε σε ορθογόνια φίλα 710×505 μ.μ. βάρος 600-800 γραμ. το φίλο. Ο τενεκες ίνε κασιτερομένος (χαλασμένος) απτις διο μεριες, ίτε σκεπαζμένος με μίγμα κασίτερυ κε μολιβδιυ.

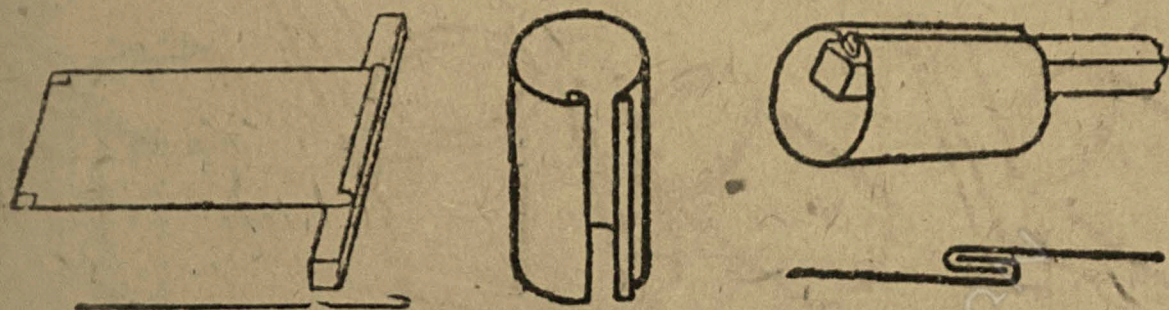
Μπορόμε για μικρες δουλιες να χρσιμοποιίσαμε τενεκεδένια κυ-
τια κονσέρβας, πυ ίνε ανάνκι προιγυμένος να κσεχωρίσουμε κε να το
ισιάκουμε. Πρι ν' αρχίσαμε τι δουλία με τον τενεκε, πρέπει στιν
αρχι να ιχνογραφίσαμε το πράμα πυ θέλουμε να κάνουμε. Κε αν το
πράμα αφτο δεν ίνε μεγάλο, το ιχνογραφύμε στο φυσικό-τυ μέγε-
θος, τότες εφκολότερα θα ορίσουμε πόσο πρέπει νάνε όλο στο μέγε-
θος καθος κε στα ιδιέτερα- τυ μέρι.

Ας υποθέσουμε ότι θέλετε να κάνετε μαστραπα για τις εκδρο-
μες πυ θα κάνετε έχσο απο τιν πόλι: 1) Ιχνογραφίστε-το, σε φι-
σικο μέγεθος (ικ.9) 2. Κάντε απο χαρτι σκέδιο τυ μαστραπά-σας,
δόστε-τυ το σκίμα τυ μαστραπα κε διέστε, αν έγινε επιτιχιμένα ι
αναλογία το μερον. Σίφωνα με το σκέδιό-σας κόψτε κατόπιν τον
τενεκε.

Το μέρος το γονιον λιγίστε σε στενο δίπλομα (ικ.10). Γίνετε
αφτο ος εκις: τοποθετύμε το κομάτι το τενεκε πάνω σε κομάτι σί-
δερυ έτσι ώστε, το μέρος πυ θα δουλέψουμε εκίςυ να εκσέχι παντω
ς' όλο το άκρο τυ σιδέρυ ος τρία μιλίμετρα. Κατόπιν αφτο το
άκρο με κσίλενο σφιρι κοπανιέτε έτσι ώστε να σχηματίζετε ορθογό-
νιο (ικ.11). Γιρίζετε το φίλο-σας στιν άλι πλεθρα κε κσανα με
χιπιμάτα τυ κσίλινυ σφιριυ στερεα σινκολίστε πάτο αφτο το άκρο,
όπος ικονίζετε στιν (ικ.12.) Το δίπλομα ίνε έτιμο.

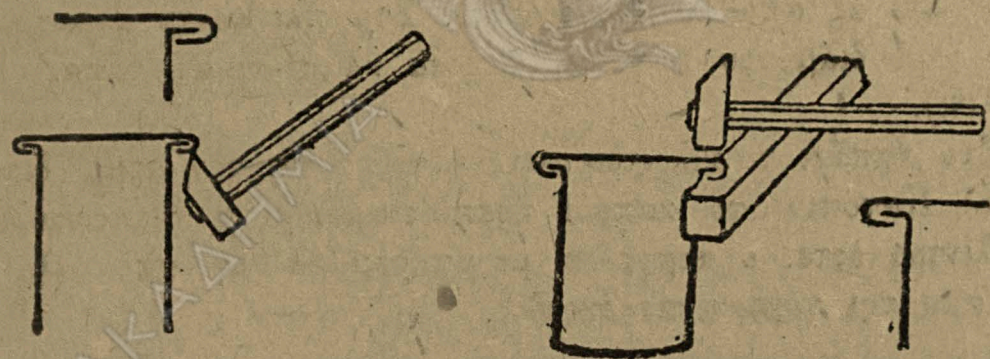
Ας δόμε τώρα πος γίνετε ι ένοσι τον κοντον πλεθρον τυ φί-
λυ σε κίλιντρο. Για το σκοπο αφτο τα προοριζμένα για τιν ένοσι
άκρα διπλόνυντε κε λαφρα λιγίγυντε σε διάφορες πλεθρες, όπος ικονίζετε
στις ικόνες 13 14.

Κατόπιν τα διο διπλόματα θάλνε το ένα στο άλλο κε με τα
χτιπίματα τυ κσίλινυ σφιριυ σ' όλιν τιν έχτασι τυ διπλόματος επι-
πεδόστετο όπος δίχνετε στιν ικόνα, 15.

Για να μι εκσέχι ι σινάρθροσι τιν ισιάζυνε με το κσίλινυ σφι-
ριυ σ' όλο το μάκρος τυτοτρόπος σχηματίζετε στερεα ένοσι σαν κλιδι.

Ι ικόνες 16-19 δίχυν πος ανακαλίπτετε το δίπλομα στυσ
κίλιντρος για να ενοθι με τον πιθμένα.

Ι ικόνα 20 δίχνη πος ο έτιμος κίλιντρος (με το δίπλομα
κάτο) τοποθετίτε στον τενεκε κε σκεδιάζετε με το συβλι, εκσον
αφτο προστένετε 5 μ.μ. σ' όλιν τιν περιφέρια τυ διπλόματος.

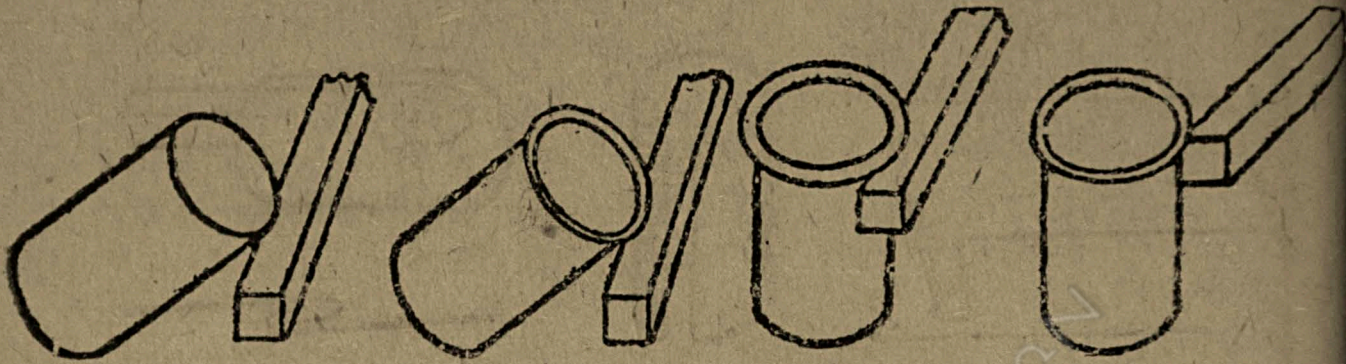
Ι ικόνα 21 δίχνη τιν ανακάλιπσι τυ διπλόματος για τιν κα-
τασκέδασι τυ μαστραπα.

Ι ικόνα 22 δίχνη πος τοποθετίτε ο διπλομένος κίχλος στο
δίπλομα τυ κίλιντρο.

Ι ικόνα 23 δίχνη το λιγίγμα τυ διπλόματος τυ κίχλυ.

Για το σχηματισμο τυ χερυλιυ κόδομε μια στενη λοριδα τενεκε
μάκρος λιγο παραπάνο απτο ίπσοσ τυ μαστραπα: κε απτις διο πλεθρές-
τυ κάνομε δίπλομα.

Το χερόλι σιχνολιέτε στην πλεδρα τυ μαστραπα όπου γίνετε
ι σινάρθροσι σε διο μέρι.

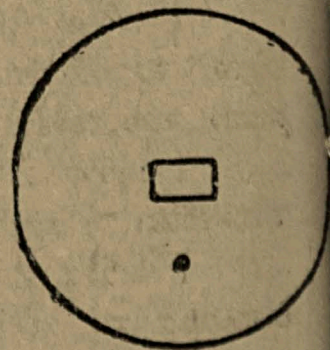
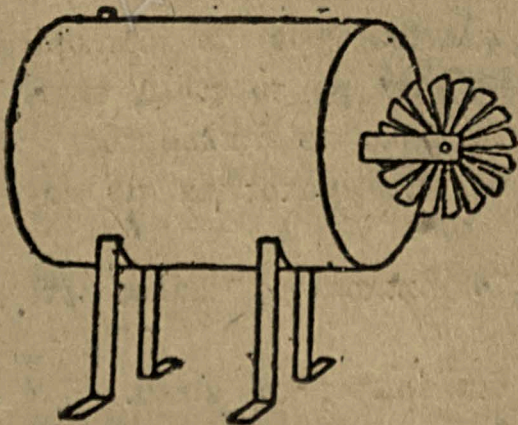
ΤΥΡΠΙΝΑ Μ' ΑΤΜΟ

Στιν ικόνα 1 ικονίζετε το μολέλο τις πιο απλις τυρμπίνας
μάτμο.

Ας δοκιμάσουμε να τι φτιάσουμε.

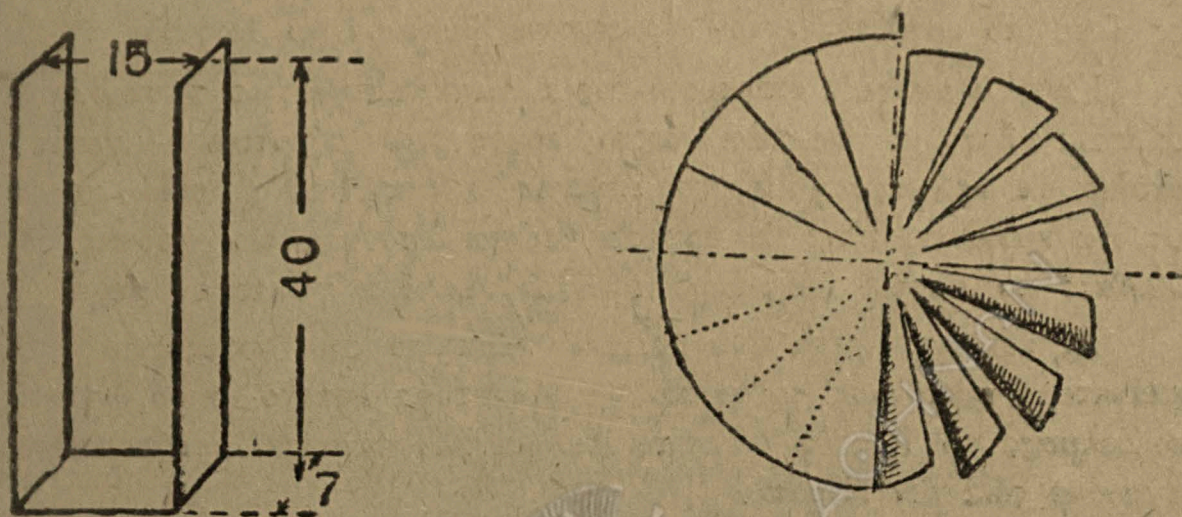
Ο ατμολέβιτας (το ατμοκαζάνι) φτιάνετε απο σιδερένιο κίλι-
ντρο (γίνετε κε απο κυτι κονσέρβας). Στο πλεβρό-τυ ανίχστε τρίπα
για το νερο διάμετρο 5 μ. μ. Στερεα κλίστε-το με τάπα, (ας ίνε
κε κσίλινι).

Στο καπάκι τυ κιλίντρο ανίχστε τρίπα για τον ατμο διάμετρο
1 μ. μ. Κατόπιν το καπάκι πρέπι επιμελιμένα να σιχνολιθι με
τον κιλίντρο όστε, ο ατμος να μι μπορέσι να θγι απο άλα μέρι
έχσον απο τιν τρίπαν τις έχσοδος.

Το ποτσίπνιχο (ικ. 2). γίνετε απο λορίδες τενεκε πλάτυς
7. μ. μ. κε μάκρυσ 95 μ. μ. Στιν άκρες το λορίδον ανίγουμε τρί-

πες για τος άξονες (χρησιμοποιώμε το καρφι για άξονα. Στην λο-
ρίδα δίνουμε τον τύπο τυ τυπικυ γράματος „Π“ (το ιππος τον πλε-
θρον ίνε 40 μ. μ. κε το πλάτος τις μέσις 15 μ. μ.)

Ο πλατιζμένος τροχος (ικ. 4) έχει διάμετρο 30 μ. μ. Για
το σχηματισμό-τυ σχεδιάζουμε στην αρχι κύκλο, τον κόβουμε απο τενεκε,
σχεδιάζυν τι γραμι τον ενκοπον κατα ακτίνες κε ενκόφτυν.

Τα μέρι τον ενκοπον ελαφρα τα λιγίζυν. Στι μέσι θάλυν τον
άξονα, τονε σινχολυν κε τον εμβάλυνε στο ποτσίπνικο. Το ποτσί-
πνικο με τον τροχο σινχολιέτε στον κύκλο με το άνιγμα τυ ατμυ
έτσι ώστε ο ατμος πυ θγένι να χτιπα στα άκρα τυ πλατιζμένυ
τροχυ.

Τα ποδια τυ ατμοκαζανιυ· μπορώμε να κάνουμε απο λορίδα
σίδερυ, ίτε απο παχι σίρμα, κε να τα σινχολίζουμε στο καζάνι

Δεν πρέπει να γιομίζουμε το καζάνι με νερο· φτάνι τα διό-
τρίτα τυ καζανιυ νάχυν νερο κε να το ζεστάνουμε με χαμινέτο πυ
ανάβι με σπίρτο ή πενζίνι. Ο ατμος πυ θα παραχτι απο τι θέρ-
μανσι δυνατα θα χτιπα το πλάτομα τυ τροχυ κε ο τροχος γρίγορα-
γρίγορα θα περιστρέφετε.

Αφτι ι ατμοτυρπίνα μπορι να κινίσι ένα μικρο μοντέλο
μηχανις.

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Κάθε μέρα ολάκερι αμακσοστιχία με πενήντα βαγόνια φορτωμένα σίδερο, τσιγόνι, ατσάλι, κσίλα κε κάρβουνα κε κοβαλίσυνε πρότες ίλες στο εργοστάσιο τον αγροτικόνε μηχανον τυ Ροστοβ.

Κάθε μέρα στην επιστροφί-τους ι αμακσοστιχία με τα πενήντα-τις πάλι βαγόνια θα πάρι απτο εργαστάσιο αγροτικες μηχανες, εργαλία κε άλα όσα χριάζυντε ι χωρικι ακσίας 140 χ. ρυβλ. κε θα τους τα κοβαλίσι. Έτσι θα εργασι ίστερα άπο ένα διο χρόνια το Σελμας τυ Ροστοβ. Μα αφτι ι δουλια κε τόρα γίνετε εν μέρι.

Άς κάνομε νοερα ένα μικρο περίπατο στο εργοστάσιο πυ φτιάνετε. Γιαφτό-μας το σκοπο θα χριαστώμε αρκετο κερο, γιατι το Σελμας τυ Ροστοφ θάνε το πιο μεγάλο εργοστάσιο αγροτικόνε μηχανόνε σόλι τιν Εβρόπι.

Ο καθένας-σας θέθεα κσέρι πως πολα κομάτια τον αγροτικόνε μηχανον παρασκεδάζυντε απο το κσίλο. Εργάζετε πια λιπον το κσι λυργικο σινεργίο (τμίμα) τυ Σελμας.

Άς μπόμε στην άβλι τον κσίλον. Ο χόρος ίνε ίσος με πέντε εχτάρια. Στην άβλι αφτι τον κσίλον μπορύνε σίχρονα να κσεφορτοθυν 700 βαγόνια κσίλον. Διασκίζοντας τιν άβλι βλέπομε δέκα τυνέλια. Κε τί τυνέλια ίνε αφτα; Για πια ανάνκι τα φτιάσανε στην άβλι τον κσίλον; Πιος ίνε ο προοριζμός-τους;

Κσέρετε τι διαφορα τυ κσερυ κε ιγρυ κσίλυ; Παι το κσίλο πυ δεν κσεράθηκε για τις ικοδομες; Επιρεάζι τιν πιότιτα τυ πρά-ματος; Κε πός τιν επιρεάζι;

Τα δέκα λιπον τυνέλια τις άβλις τον κσίλον ίνε δέκα κσιλο-κσιραστίρια. Στο καθένα απάφτα τα κσιραστίρια σίχρονα μπορόμε να κσεροφορτώσυμε πέντε βαγόνια κσίλα. Τα κσίλα στα κσιραστίρια κσερένυντε σε έκσι μερόνιχτα. Κσερο πια το κσίλο αποστέλνυτε στο γιγάντικο πριονιστίρι. Το πριονιστίρι κάνι τι δουλιά-τυ κε δίνι τιν ίλι πυ χριάζετε για τιν παρασκεβι τον κσίλινον κοματιον το μηχανον.

Δεν ίνε μικρότερο το σιδερυργίο

Ίνε ι επιφάνιά-τυ τρία εχτάρια κε έχι πάνο-τις μια λαφρι-στέγι.

Το σιδερυργίο τυ Σελμας ίνε το μεγαλύτερο σόλο το σίδεζμο. Μα δεν ίνε μόνο το πιο μεγάλο, ίνε το καλύτερο απο τιν άποπει

του εφοδιαζμυ με τα απαιτούμενα. Στο σιδηρουργίο αφτο δε θα δίτε ύτε ένα αμόνι· εδο δεν έχι σφισαλάτιμα με το χέρι. Στο σιδηρουργίο τυ Σελμας θα εγκατασταθύνε 562 τεζιάκια κε θα φτιαστυν 147 κλίβανι. Αφτο το σινεργίο, ο γίγαντας, θα βγάλι κάθε χρόνο 66 χ. τόνις διάφορον σιδηρουργικον πράματων (λογάριασε! πόσα χιλιογράμα κάνυν).

Γιρίζοντας στο Σελμας ακσίζι να στρέψουμε τιν προσοχί-μας στο εκσις: ι ικοδόμι εποφελιθίκανε ολοκληρωτικα τι φυσικι κλίσι τυ τόπου πυ παραχορίθικε στο εργοστάσιο. Δεν θα δίτε ύτε μια κλίμα-κα (σκάλα), ύτε ένα σκαλοπάτι σόλι τιν περιφέρια τυ εργοστασίυ. Αλο ενδιαφερτικο κατόρθωμα τον ικοδομον πρέπ να θεωρίσουμε τι στέγι τυ πριονιστιρίυ κε τυ κσιλουργικυ σινεργίυ. Σίφωνα με το πλάνο πυ κάνανε σтин αρχι, το διάμεσο τυ σιδηρομπετονιυ σκεφτό-ντανε να κάνυν απο τάπα (φελο). Αφτο όμως θα κόστιζε πολι ακριβα. Τάπες ειμις δεν έχυμε. Ι τάπα βγένι απτο φλύδι ιδιετέρυ δέντρυ.

Κι αφτο το δέντρο φιλτρόνι στις ζεστες χόρες. Πολα χρίματα θα κσοδέδυμε για τιν αγορα τάπας.

Το Ροστοφ ίνε πάνο στον ποταμον Ντον. Κε στις όχτες τυ ποταμυ Ντον φιλτρόνυν καλάμια σε τεραστίες ποσότητες.

Κε νά, χάρι σтин εφεβρετικότητά-μας, ι ικοδόμι-μας αντικα-ταστίσανε τιν τάπα τυ εκσοτερικυ με το καλάμι τυ Ντον.

Ετσι κάθε μέτρο ικονομίσαμε 1 ρ. 60 κ. Κε ι πιότιτα τυ πρεσαριζμένυ καλαμιυ δεν ίνε χιρότερι τις τάπας. Ετσι, ικοδομό-ντας, διδάσκόμαστε.

Πέντε χιλιάδες εργάτες το σινεργιον τυ Σελμας θα κατα-σκεδάσουν αγροτικα εργάλια για τυς χορικυς.

Ι ακσία αφτον καθορίζετε σε τριάντα πέντε εκατομίρια ρυθλια το χρόνο. Νά τί σιμένι όχι με λόγια, μα με έργα να γιρίσουμε το πρόσωπό-μας στο χοριο.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟ ΧΙΜΙΚΟΝΕ ΛΙΠΑΖΜΑΤΟΝΕ ΣΤΙΝ ΑΓΡΟΤΙΚΙ ΙΚΟΝΟΜΙΑ

Εκσερετικα σπυδέο ρόλο πέζι ι χιμιά σтин περιοχι τις αγρό-τικις ικονομίας.

Αν ένα χωράφι κατα σιρα πολα χρόνια το σπέρνουμε σιτιρα χωρίς να το λιπένουμε καθόλυ, ι σοδια απο χρόνο σε χρόνο θα ολιγοστέπει. Αφτο προέρχεται εκσετίας πυ εκσαντλύντε ιπαρακαταθίκες τον υσιον τυ εδάφους, πυ ίνε απαρέτιτες για τιν τροφι τον φυτον.

Στα μέσα τυ περαζμένου εόνα ι επιστίμονες εκσακριβόσανε πιες κίριος υσίες κε σε πόσο χιάζουντε για τι σοστι τροφι, τον ιδιέτερον ιδον το φυτον. Εκσακριβόθηκε ότι ι πιο σιμαντικες για τι ζοι το φυτον υσίες, ίνε εκίνες, πυ περιέχυνε φόςφορο, άζοτο κε κάλιο.

Ο γερμανος προφέςορας Λιμπιχ πρότινε να χίςυνε στο έδαφος όχι μόνο κοπρια, αλα κε φόςφορο, άζοτο κε κάλιο με τι μορφι μεταλικον αλάτον τα τεχνικα ι χιμικα.

Ι χρισιμοπίσι τον λιπαζμάτον ολοκληροτικα δικέοσε τις προιπόθεσεσ τυ Λιμπιχ κε τυτοτρόπος ο άνθρωπος κατόρθοσε με τεχνικα μέσα να περιζέπει τι σοδια τον καλιεργιμένονε χοραφιον.

Ι Γερμανία 50 χρόνια πριν τυ πολέμου περίζεπεσ τι σοδιά-τις 3 φορες κε στα 1913 κατα μέσον όρο μάζεβε απο κάθε εχτάρι απο 2 ος 2.5 τ. σιτιρον, ενο τον ίδιο κερο ι Ροσία κατα μέσον όρο έπερνε απο το εχτάρι όχι περισότερο τυ 0.8 τ. σιτιρον. Το μεγάλο αφτο περίζεμα τι σοδιασ κατορθόσανε ι γερμανι κίριος με τι χρισιμοπίσι χιμικο λιπαζμάτον.

Στα 1913 ι Γερμανία κσόδεβε χιμικα λιπάζματα 166 χ. γρ. στο εχτάρι τον ίδιο κερο ι Ροσία κσόδεβε όχι παραπάνο απο 7 χ. γρ. Τέτιες χόρες όπος το Βέλγιο, ι Δανία, ι Ολανδία, χίνανε στο χόμα ος 236 χ. γρ. στο εχτάρι κε πέρνανε σοδια πολι μεγαλύτερι απο τι Γερμανία.

Τον κερο τυ ιμπεριαλιστικου πολέμου ι Γερμανία ίχε αποκοπι απο τις πιγες τυ φοσφόρου κε τυ αζότυ. Εκσανανχαζμένοι τις παρακαταθίκες-τις όλεσ να δόσι για τις πολεμικες ανάνκες, στέρισε τα χοράφια-τις τον αζοτύχον κε φοσφορύχον λιπαζμάτον· γιάφτο κε ι σοδια το σιτιρον λιγόςτεπεσε σκεδον κατα διο φορες. Αφτο φένετε απτον ακόλυθο πίνακα.

Ι σοδια το κρισότερονε ζιτιρον τις Γερμανίας

	1913	1918.
	σε εκατομ.	τόνους.
Σίκαλι	12,1	8,0
Σιτάρι	4,4	2,4
Βρόμι	9,5	4,7
Πατάτα	52,9	29,7

Ι αριθμοι τις πτόσις τις σοδιας στι Γερμανία τον κερο τυ πολέμου αποδίχουν, πια τεράστια ζιμασία έχου τα χιμικα λιπάζματα όχι μόνο για τον επισιτιζμο τις χόρας, αλα κε για τιν άμινα. Ι παραγογι το χιμικο λιπζμάτων τον κερο τυ πολέμου έφκολα χρισμοπιίτε για αμιντικες εργασίες.

Στα 1913 στι Ροσία χιμικα λιπάζματα παράγουντα το όλο ος 218 χ. τ. κε 510 χιλ. τ. ισαγαμε απο το εκσοτερικο. Ενο ι σπαρτικι έχτασι 100 εκ. εκταρίον απετι αρκετες δεκάδες εκατομ-ρίον τόνον χιμικο λιπαζμάτων.

Α θα κατορθόσουμε να φτάσουμε τυς γερμανυς στι σοδια, τότες θα πάρουμε ζιτιρα τρις φορες παραπάνο διλ. ος 200 εκ. τ. ζιτιρον. Κε αν τα χιμικα λιπάζματα χρισμοπιύμε κε στιν καλιέργια τυ θαμπακιυ, λινο, κοκινογυλιυ, καπνο κε άλλον θα έχουμε πολι πιο περισότερα κε καλίτερα αποτελέζματα.

Μπορούμε να πάρουμε 5⁰/_ο περισότερο βαμπάκι διλ. 100 χ. τ. ίνες βαμπακιυ το χρόνο. Το συπερφοσφάτο περισέβι τι σοδια κάθε τόνου κοκινογυλιυ πυ ζπάρθικε τιντοτρόπος όστε μπορούμε να πάρουμε 7 τ. ζάχαρις παραπάνο.

Το πεντάχρονο πλάνο πρόβλεπε στιν αρχι άφκισι τις σοδιας κατα 35⁰/_ο για να λιπανθύνε 100⁰/_ο ι τεχνικες φιτίες χριαζό-ντανε στο τέλος τυ πεντάχρονου 8,5 εκ. τόνου χιμικο λιπαζμάτων.

Σίμερα ι τεράστια εκσάπλοσι τις κολεχτιβοπιυμένις γις θα επιτρέψει ζιμαντικα να περισέβσι ι σοδια. Στα 1931/32, τον τέταρτο χρόνο τυ πεντάχρονου, ορίστηκε άφκισι τις σοδιας κατα 39⁰/_ο.

Ι οργάνοσι μεγάλον σοβχοζιον ζιτιρον κε ι επιτιχιμένι, κολε-χτιβοπίσι τον περιφεριον κε περιοχον απετυν 100⁰/_ο λίπασνι όχι

μόνο τον τεχνικόν φυτόν, μα καί το σίτιρον. Τυποτόπος ἡ παραγωγή το χημικο λιπαζμάτων ασίνκριτα πρέπει να αφησθῆ για να επαρκέσι στις ανάγκες τις κινονικοπιιμένες αγροτικῆς ἰκονομίας.

Κε για να εχτελεσθῆ το παραγωγικο πρόγραμμα, πρέπει να εχσαπλοθῆ ἡ τεράστια ἰκοδόμισι εργοστασιον προοριζμένον για τιν παραγωγή χημικο λιπαζμάτων.

Μπορόμε να δόμε το ρόλο τις παραγωγῆς τις κηριότερης χημικῆς βιαμχανίας στην αγροτικῆ ἰκονομία απο τῆς ἀκόλυθους ἀριθμοῦς: το γενικο ποσο τις παραγωγῆς τις χημικῆς βιομχανίας ος στα 1927/28 ἴταν 100 εκ. ρυβ. κα ἀπάφτα 5 εκ. (50/ο) πιγένανε για τιν παραγωγή το λιπαζμάτων. Στα 1932/33 ἡ παραγωγή τις κηριότερης χημικῆς βιομχανίας 1.100 εκ. ρ. 330/ο πάνε για τιν παραγωγή λιπαζμάτων.

Ἡ πανκόζμια παραγωγή το χημικο λιπαζμάτων ἀποτελίτε σήμερα απο 12,5 εκ. τ. υπερφωσφάτι, περίπου 2 εκ. τ. ἀζοτικο λιπαζμάτων (μέσα σάφτα 0,5 εκ. τ. φυσικῆς σελίτρας τις Χίλις, 1,5 εκ. τ. διάφορες ἑνωσες ἀζότου). κα 1.900 χ. τ. λιπαζμάτων καλίου. Στο τέλος το πεντάχρονο ἡ παραγωγή τις Σοβetic Ἐνωσῆς θάνε περίπου 13,0 εκ. τ. λιπαζμάτων κα θάνε κολοσιέα νίκι πυ θα εφκολίνοι τι βιομχανοπίσι τις αγροτικῆς-μας ἰκονομίας.

Ἡ χηρισμοπίσι σιμαντικῆς ποσότηας χημικο λιπαζμάτωνε στην αγροτικῆ ἰκονομία γρήγορα γρήγορα θάφησῆ τιν παραγωγικότητα το κόπυ κα θα μεγαλόσι τιν παραγωγή κα ἑτσι θάχουμε σιμαντικο ποσο πρότον ἴλον για τι βιομχανία (βαμπάκι, λινο, κοκκινούλι, καπνο κ.α.) καθοσ κα περισέματα σίτιρον για εχσαγωγή στο εχσοτερικο.

Σοδιες ἴσες κατα το μέγεθος με κίνες τις Διτικῆς Ἐθρόπῆς θάχουμε, μόνο α σκιματίσουμε μεγάλη χημικῆ βιομχανία.

Γιάφτε σίφονα με το πεντάχρονο πλάνο ἑχυνε οριστι σιμαντικα ποσα για τιν ἀνάπτικῆς ἀφτυ το κλάδου τις βιομχανίας.

Ἡ ΚΗΡΙΟΤΕΡΗ (ΒΑΘΙΑ) ΧΗΜΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ. ΤΟ ΤΕΜΠΟ ΤΙΣ ΑΝΑΠΤΙΚΗΣΙΣ

Ἡ πραγματοποιπίσι το πλάνου ὅσον ἀφορα τι μεγάλη ἰκοδόμισι θα επιτρέψῆ το μεγάλομα τις ὅλις παραγωγῆς το χημικον προιόντων εφτα φορες. Κοντα σάφτα μεγάλο τέμπε ἀνάπτικῆς θα δοθῆ στην

χιριότερι χιμικι βιομιχανία, πυ θα περιζέπει τιν παραγογι-τις παρα-
πάνο απο 8 φορες κε θα κανι στο τέλος τυ πεντάχρονυ (στα
1932/33) περίπυ 1.100 εκ. ρ. (με τις τιμες τυ 1926/27).
Αφτι ι ανάπτυκις θα γίνι χιριός εκζετίας τις εκζάπλοσις τις παρα-
γογις το λιπαζμάτον. Α στα 1927/28 ι κατανάλοσι το χιμικον
προιόντον απο τιν αγροτικι ικονομία ίταν το όλο 5 εκ. ρ. απτα
100 εκ. ρ. τις παραγογις χιμικον προιόντον, στα 1932/33 ι αγρο-
τικι ικονομία θα πάρι χιμικα προιόντα ακζίας 350 εκ. ρ. διλ.
40% τις όλις παραγογις τις χιριότερις χιμικις βιομιχανίας. Τι-
τοτρόπος, πλάγι με τιν εκζάπλοσι τις όλις χιμικις βιομιχανίας τις
χόρας ιδιέτρι προσοχι δίνετε στι βαρια χιμικι βιομιχανία.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

II ΜΕΡΟΣ

ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΘΑ ΙΔΡΙΣΥΜΕ ΚΟΛΧΟΖΙΑ

ΤΙ ΘΑ ΚΑΝΥΜΕ:

Μαζί με την εργατική μπριγάτα και τα πεδία του σχολιού-μας θα μαζέψουμε τους κολλοζωνικούς κήπους. Θα εναθρίσουμε τα αποτελέσματα τον πειραματικόν εργασιό-μας στον κήπο.

Θα προετιμάσουμε κηπουρικό τμήμα στην μελούμενη σπορά.

Θα ορίσουμε εινάφια με τις προμθεφτικες οργάνωσης και πραχτικά θα τις βοιθίσουμε.

Θα κάνουμε εκδρομή στο ελεδάτορ (ιπσοτική μηχανή) ίτε στις είπκες.

Μαζί με το σχολείο που αναλάβαμε το πατρονάτο, και τους εργάτες, θα οργανόσουμε „Γιορτι τις εσοδίας και τις κολεχτιβοπίσεις“.

ΤΙ ΘΑ ΜΑΘΥΜΕ:

Πός η σοβετική κυβέρνηση αγωνίζεται για την αντίπωση τις εσοδίας.
Πός γίνεται η προμίθια τον αγροτικόν προϊόντων για τους κατήκους τις πόλεις και πως εμποδίζει αυτές.

Πό γίνοντε τα κηριότερα εγίρα.

Πό γίνεται το θαμπάκι.

Ο ρόλος τις κολεχτιβοπίσεις στην αντίπωση τις εσοδίας

ΚΑΝΕ ΤΟ ΠΛΑΝΟ ΤΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΙΑ ΟΛΟ ΤΟ ΧΡΟΝΟ

Σιζιτιίστε, πως θα διεκσάγετε φέτο τιν κινοφέλιμι εργασία στην ανίπσοσι τις αγροτικισ ικονομίας κε στην κολεχτιβοπίσι-τους, στις χλεποζαγατόφκας κε στι μόρφοσι. Να ορίσετε ίδι εργασίας κε να τις διαμιράσετε αναμετακσι στις πριγάτες.

Σε ιδιέτερα ίδι εργασίας προσκαλέστε σε σοσιαλιστικι άμιλα άλο σχολιο.

Ι μπριγάτες περιοδικα πρέπει να απολογιθύνε στο σχολικο κολεχτίβο κε στις γονιυς τον πεδιον για τιν πορία τις εργασίας κε χρεοστύνε νάνε ιπέφτινι για τιν εχτέλεσι-τις.

Οσότυ να σκιματιστι το πλάνο γνορισθίτε με τις απόφασης τυ κόματος κε τις σοβετικισ αρχις για το σιμπαγι κολεχτιβιζμο τυ Β. Καφκασιανυ κράι κε με τιν απόφασι τις 6-ις περιφεριακισ κοματικισ σιδιάσκεπσις.

ΒΟΙΘΙ ΣΤΟ ΚΟΛΧΟΖ

Πολι κοπιάσανε ι μαθιτες το καλοκέρι στο σχολικο τμήμα. Κρεστάσανε τα αθρίζματα τις εργασίας-τους, σιμιόσανε τα λάθια κε χαρίκανε για τις επιτιχίες-τους.

Δυλέψσανε μαζί, γιαφτο κε χέροντε όλι. Εγινε καλι εσοδιά. Κε όλα αφτα, γιατι εφάρμοσανε αρχι στι φιτία κε τιν επέκσεργασία τις γις.

—Εχ, όλι τέτια εσοδιά να ίχανε,—ιλικρινα επιθιμούσε ο μαθρομάτις Νίκος.

—Στο κολχόζι ίνε καλι εσοδιά κε τυ μονονικοκίρι δεν παραβάλετε με τι δικί-μας,—ίπε σκιθροπα ι Ολγα,

Απτο τελεφτέο θρανίο ανισιχι ο Γιόργος:

—Τί παράκσενι πυ ίνε, δεν πίγανε στο κολχοζ κε τόρα θα μίνουμε με λιγι εσοδιά. Μα ίνε κε φτοχι.

—Κε πρέπει να τυς αποδίκσυμε ότι στο κολχόζι ίνε καλίτερι εσοδιά—λέγι ο Νίκος. Ελάτε ασ πιαστόμε μ' αφτίνα τι δυλια.

—Μα πό θα τυς το αποδίκσυμέ;

—Μα τί θα κάνουμε;—ακούντε φονες απ' όλα τα μέρι.

—Βοιθόμε στο σκιματιζμο αγρο-ικονομικισ έχθεσις κε σιγκρί-νουμε τιν κολχόζικι εσοδιά με τιν εσοδιά τυ μονονικοκίρι.

—Ελάτε ας το κάνουμε!

—Καλα!

—Ας ίνε!

—Για να γίνει αφτι ι δουλια όπος πρέπι, ίνε ανάνκι να ορίζουμε τί θα κάνουμε, πός θα διαμιράσουμε τι δουλια. Σε πόςο κερο θα τιν εχτελέσουμε, πύ θα αποταθύμε για τις σκέτικες πληροφορίες, —πρότινε ο Νίκος.

—Κε έπιτα εκσετάζουμε, —προσθέτι ι Νίνα.

—Νε τα αθρίζματα τις δουλιας χορις άλο να εκσετάσουμε, ριφονι ο πρότος.

—Σταθίτε, καλύτερα θάνε να δουλέψουμε με μπριγάτες, —λέγι ο Γιάνις, —θιμάστε πος δουλέψαμε το καλοκέρι. Κάθε μια μπριγάτα θα εχτελέσι τιν εργασία πυ τιν αναθέσανε να εκπλιρόσι κε έπιτα μαζι τις εκσετάζουμε.

—Στιν αρχι ορίζουμε, τι θα κάνουμε κε έπιτα χοριζόμαστε σε μπριγάτας. Ολι δίνυν πρότασες.

—Πρέπι να μάθουμε, τί εσοδία πίρε απτο εκτάρι το κολχόζι κε ο μονονικοχίρις κε να κάνουμε διάγραμμα.

—Αφτο ίνε λίγο, —πρέπι να σιγκρίνετε ι επεκσεργασία τυ χοραφιου τυ μονονικοχίρι κε τυ κολχοζιου κι ακόμα τί μιχανι μεταχιριστίκανε

—Ακόμα τί σπόρουσ έπίρανε κε αν κάνανε απολίμανσι το σπόρον ι όχι.

—Πρέπι να καταπίσουμε το μονονικοχίρι, να φέρι στιν έχθεσι τιν εσοδία-τυ, —ίπε ι ριοπιλι Φροσίνι.

—Ολι-τυ τιν εσοδία;

—Οχι όλα αλα να ίνε μέρος τις εσοδιάς-τυ, —λέγι με τα-ραχι ι Φροσίνι.

—Αφτα λέγοντε εκσπονάτα. εκίνα πυ φέρυνε στιν έχθεσι, —βοιθι τι Φροσίνι ο Βασίλις.

—Νε κε γιαφτο πρέπι να φροντίσουμε, —λέγι ο Νίκος. —Τόρα πρέπι να ορίζουμε κερο για τιν εργασία.

—Διο πεντάμερα!

— Πεδία, σε δύο πεντάμερα δεν προφτένομα, προσθέτι ο δάσκαλος, κε ακόμα κσεχάσατε κε για τα ζόα.

— Αλίθια, αλίθια πρέπει να φέρουμε κε ζόα απο ράτσα τα καλύτερα!

— Πρέπει να ζογραφίζουμε κε χορταρικά!

— Καλύτερα κάνουμε κάτι πρότιπο τροφίς για τα ζόα.

— Κε πρότιπο αγροτικον μηχανον!— Φόναζε κάπιος. Κε αδιάκοπα δίνοντε πρότασις.

Νά κε ι έκθεσι. Ι μικρι μαχιτικι εχτελέσανε τις εργασίες-τους: Διαγράματα, χροματιζμένες πλακάτες, πρότιπα κε μάλιστα τρίμα έκθεσις λαχανικον απο σχολικο λαχανόκιπο.

Κε εδο ι μαθιτες εκσιγόνε, γιατι στο κολχόζι ίνε καλύτερα εσοδία παρόσο στο μονονικοχιρίο.

Ιστερα απτιν έκθεσι τα πεδια αποφασίζανε να εργασίονε για το δινάμομα τυ κολχοζιου.

Εκνέυ ορίζανε πλάνο κε ακύραστα με το κολεχτίβο-τυς βουίθονε τυς μεγάλυς να φτιάσουνε ζοι κατα το νέο.

Ι ΦΙΣΙΚΙ ΟΡΙ ΤΥ ΒΟΡΙΥ-ΚΑΒΚΑΣΙΑΝΥ ΚΡΑΙ

1. Βρέστε στο χάρτι το Βοριο-Καφκασιανο κράι.
2. Δίχστε απο πιες θάλασες βρέχετε, βρέστε τα θυνα κε τυς ποταμυς.
3. Χαράκστε πάνο σε χαρτι τα ζίνορα τυ κράι-μας, χροματίστε τι θάλασα, σχηματίστε τυς ποταμυς κε τα θυνα.

Εργασία για εχτέλεσι

1. Μάθετε απο ροβετ τυ χοριύ-σας πόσι κατάλιλι κε μι κατάλιλι γι έχετε στον τόπο-σας κε σχηματίστε διάγραμμα μ αφτες τις πληροφορίες.

2. Μάθετε πια εργασία γίνετε στο μέρος-σας για τον αγόνα με τυς νκρεμυς αν αποκσιρένυνε τα τέλματα.

3. Αν στυς τόπους-σας ιπάρχυνε τέλματα, θαθια μέρι, κινωτάφια, προσκαλίστε ζινεδρίασι τό γονιον κε κάντε έκθεσι για τα θλά-

φι το βαθιον μερον κε τον τελμάτον, διγιθίτε για τι μαλιαρία, τις ετίες-τις κε τιν καταπολέμισί-τις.

4. Φιτέπστε δέντρα πάνω στους νκρεμυς.

ΤΟ ΚΛΙΜΑ

Ι βροχες στο Βόριο Κάφκασο μεταφέροντε κιρίος με τυς ανέμυς, πυ φισύνε απτον Ατλαντικο οκεανο, γιαφτο όσο κε παρέχι προς τιν ανατολι, τόσο κε περισότερο το κλίμα γίνετε κσιρο με πιο ζεστο καλοχέρι κε βαρι χιμόνα.

Στο Βόριο Κάφκασο επικρατόνε ανατολικι κε διτικι άνεμι.

Ι ανατολικι άνεμι φισύνε σιχνα κε δυνατα κιρίος στο ανατολικο πεδινο μέρος τυ κράι. Εκσετίας αφτον τον άνέμον το χιμόνα κσαχολυθόνε χιονοστρόβιλι επι κάμπωσα ιμερονίχτια, σκεπάζοντε ι δρόμι καταστρέφοντε ζόα, παγόνυνε άνθρωπι. Επίσις κε τιν άνι κσι ι ανατολικι άνεμι ίνε πολι δυνατι κε διακρίνοντε για τιν κσιρα-σία. Ι κσιρι άνεμι πολι σιχνα διαρκύνε κάμπωσες μέρες κε καταστρέφονε στι: πεδιάδες τα φιτα κε τα σπαρτα.

Ι ανατολικι άνεμι προκαλόνε σιχνα στιν Αζοφικι θάλασα δυνατες τρικιμίες.

Απτο μαι μίνα στο κράι-μας ι ανατολικι άνεμι αποχορόνε προς τιν ανατολι κε αρχίζυνε να φισύνε διτικι άνεμι. Το χιμόπορο ανανεόνι κσανα ι κσιραρχία τον ανατολικον άνέμον.

Στις παραλιές τις Μάβρις θάλασας κσιραρχι ο βοριο-ανατολικος άνεμος — Νορντοστ, πυ φισα όλο το διάστημα τυ χρόνου κε προπάντον δυνατα στιν αρχι τυ χιμόνα.

Τις μεγαλίτερες δίναμες αποχτα αφτος ο βόριο-ανατολικος άνεμος — Νορντοστ στο ραίόνι τυ Νοβοροσίσκ. Κιρίος αρνιτικι ίνε ι επίδρασι τυ Νορντοστ στιν οσιχρι εποχι τυ χρόνου, το καλοχέρι δε, απεναντίας αποκσιρένι καλα το έδαφος, αερίζι τα δάσι κε θάλι σε κίνισι τον αέρα στα χαμιλοτόπια, κ. τ. λ.

Στι νοτιο-ανατολικι παραλία τις Μάβρις θάλασας ι άνεμι πυ φισύνε απτα θυνα, το χιμόνα ίνε θερμι κε κσιρι κε σιντελόνε στον ιψομο τις θερμοκρασίας. Τέτυ θερμι άνεμι ίνε κε σε όλο το κράι — σιχνότερι στο τέλος τυ χινοπόρω κε στιν αρχι τυ χιμόνα.

Εκσετίας αφτον ι θερμικρασία τυ αέρα ιψώνετε, κε π. χ. στο Κρασνονταρ, το δεκέβρι μίνα παρατιρύντε μέρες, οπόταν έχι ος 19 βαθμυς θερμότητα.

ΤΟ ΕΔΑΦΟΣ ΤΥ ΒΟΡΙΥ-ΚΑΦΚΑΣΙΑΝΥ ΚΡΑΙ

Εδαφος λέγετε το πάνο στρόμα τις γις πυ μεταβάλετε με τιν αμιθέα επίδασι τυ αέρα, τυ νερυ, τις φυτίας κε το ζόον. Τι μεγαλύτερι επιροι στο σχηματισμο τυ εδάφυς έχι το κλίμα κε ι φυτία.

Στιν ιγρι ζόνι τις γις αναπτίζετε πλύσια φυτία: δέντρον κε χόρτον, ζίποντε τα απομινάρια κε προέρχετε σαπίλα κε γίνετε το εδαφος μάβρο γόνιμο κε ιγρο. Ι πεδινι ζόνι ίνε πλύσια με μαβρόχομα, στο οπίο ιπάρχι πολι σαπίλα κε οριχτα άλατα, οφέλιμα για τι φυτία. Το μαβρόχομα ίνε το καλίτερο εδαφος για τιν εσοδία κε βαστα τιν ιγρασία τυ εδάφυς. Οσο κε πλισιέστερα στα ζίνορα τον πεδιάδον τις Καλμικίας τόσο κε φτοχοτερο ίνε το εδαφος, παρακάτο δε προς τιν Κασπία θάλασα έρχετε ζόνι αλατύχον εδάφον κε άμον.

Αφτι ι γιτονια δεν ίνε καθόλυ οφέλιμι για το κράι, αφυ ι ζιχνι ανατολιχι άνεμι μεταφέρυνε τον άμο στις περιφέρειες τυ Σάλσκι, Σταβρόπολις κε Τέρσκι, αποκσιρένυνε τις πιγες κε σκεπάζυνε τα σπαρτα.

Τέτια ίνε τα εδάφι τυ πεδινυ μέρυς τυ κράι. Στυς πρόποδες τυ θυνον, όπου ίνε δάσι, το εδαφος δεν ίνε πλύσιο απο σαπίλα κε στιν καλιέργια χριάζετε λιπάζματα. Το ορινο εδαφος ίνε αρκετα πιχίλο, αλα ι σαπίλα σισορέθετε κίριος, στις κιλάδες, στα βαθυλόματα. Στα στόμια το ποταμον Ντον, Κυμπανιυ κε Τέρεκ κσαπλόνοτε ελόδικα εδάφι.

ΤΑ ΔΑΣΙ ΤΥ ΒΟΡΙΥ-ΚΑΦΚΑΣΙΑΝΥ ΚΡΑΙ

Δάσι ιπάρχυνε στο κράι-μας σε πεδινα κε ορινα μέρι. Ι πιο δασόδικες περιφέρειες ίνε—τις Μάβρις θάλασας κε τυ Μικοπι.

Ι ορινες περιφέρειες έχυνε απο 30 ος 15% όλις τις έχτασες με δάσι· κε ι πεδινες περιφέρειες, σαν τυ Ταιγάνιυ, Σάλσκι κε Στα-ε λίγα δάσι.

Όλα τα δάσι δεν ίνε εκσίςυ προσίτα.

Τα δάσι τον ορινον μερον ίνε τα πιο απρόσίτα.

Τιν κσιλία κε στα ίδι το δέντρον, τα δάσι τον ορινον μερόν-μας έχυνε μεγάλη ακσία.

Απτα δέντρα το πιο σινιθιζμένο ίνε ι δρι, κε έπιτα ι οκσία, κατόπιν έρχοντε τα κονοφόρα κε αλα φιλοφόρα δέντρα. Όλα τα δάσι τυ κράι ίνε ος 3,27 εκ. εκτάρια.

Ι επιφάνια, το κλίμα κε ι φιτία τυ κράι-μας ίνε πικίλι. Γιαφτο ίνε διάφορα κε τα ζόα.

Στα δάσι τον ορινον μερον ιπάρχυνε, καφκασιανα ελάφια, αγροτάθρι, γίδια κε αρπαχτικα θιρία—αγριογάτες, πάνθιρες, αρχύδες, λίκι, αγριόχιρικυνάδια κε τζακάλια.

Ι ΑΓΡΟΤΙΚΙ ΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΥ ΚΡΑΙ-ΜΑΣ.

Ι φυσικι όρι τυ Βοριυ-Καφκασιανυ κράι ίνε πολι εβνοικι γιαε τιν ανάπτικσι το σπορικον φιτίον. Ι φιτίες αφτες κάθε χρόνο σκεπάζυνε τεράστιες πεδινες έκτασες τυ κράι-μας.

Στιν αρχι τυ καλοκεριυ φένοντε ολόκλιρες θάλασες, πυ κιματίζυνε απο χιμονιάτικα κε ανικσιάτικα σιτάρια, κριθάρια, λαζύδια κε αλα. Κοντα σάφτα μεγάλη σιμασία έχι στο κράι-μας κε ι σπορα τυ ιλιοτρόπιυ. Προπάντον σπίρετε πολι ιλιοτρόπιο στις περιφέρειες τυ Κυπανιυ κε τυ Αρμαθιρ. Ιδριθίκανε πολα μεγάλα εργοστάσια για τιν επεκσεργασία λαδιυ απτο ιλιοτρόπιο, σαπονιυ κ.τ.λ.

Στα τελεφτέα χρόνια, στα χοράφια τυ κράι-μας όλο κε περισσότερο ισχυόρυνε κε τέπιες φιτίες, σαν τα ζαχαρότεφτλα. το κενάφι ι σόγια, το θαμπάκι κ.λ. Αφτες ίνε ι τεχνικες φιτίες, πυ δίνυνε ιλιχο για τις φάμπρικες κε τα εργοστάσια.

Στα ορινα μέρι τυ Κυπανιυ καθος κε στην Μάθρι θάλασα ι κάτικι καταγίνοντε με τιν καπνοφιτία απτιν οπία έχυνε μεγάλη οφέλια:

Σε μερικα μέρι καταγίνοντε κε με τιν αμπελουργία.

Ι κιπουρικι ακόμα εκσιπερετε μόνο τις καταναλοστικες ανάνκες. Στο μέλο κε αφτι θα αναπτιχθι στο κράι-μας.

Εχτος αφτα, προπάντων εσπυδέα εημασία έχι στο κράτος-μας ι ανάπτυξει τις χτινοτροφίας. Ι 6-ι κοματικι εινδιάσκεπσι τυ κράι πάνο εάρτο το ζίτιμα πίρε απόφασι: στο τέλος τυ 1932-33 να περιέπει διπλάσια το ποσο το ζόον, να ιδριθύνε πολα χτινοτροφι-κα εοθχόζια κε κολχόζια.

Ι ΠΕΝΤΑΕΤΙΑ ΤΟ ΧΟΡΑΦΙΟΝ

Θα περάσуне τα πέντε χρόνια. Μακριες ειρες θαγόνια γεμάτα ειτάρι θα καταθύνε απτι Σιβιρία, το Βόλγα, τιν Υκράινα, το Υραλ κε το Καζακσιαν.

Τα τεράστια αποταμιέβματα τυ ειταριω θα επιτρέψуне να ετέλομε στο εκσωτερικο τα περιεέματα για να αλάεουμε με τις εβροπαικες μηχανες. Χιλιάδες-θαπόρια φορτομένα με χρικο θαρι ειτάρι, θα κσεκινίσуне απτυ εικύς-μας λιμένες εε άλες χόρες. Δε θάνε έλιπσι κε στο κρέας, στα λαχανικα, στο θύτιρο κε ετ'άβγα.

Σε πέντε χρόνια ι αγροτικι ικονομία τις Ε. Σ. Σ. Δ. θα μεταεκιματιστι πάνο εε νέες βάεες:

Στα χοράφια κε στις πεδιάδες θα θριαμβέψуне ι τραχτορικες κολόνες. Τα νέα χιμικα εργοεάεια θα δόεуне κάθε χρόνο 8.000.000 τόνυε λιπάεματα στα χοράφια το χορικον.

Στιε πεδιάδες θα απλόνυντε τιλεφονικα είρματα. Θα καπνί-ζуне τα κινιτα μαγιρία. Τα μεταφορικα αφτοκίνιτα θα κσεφορτόνυ-νε τυε επόρυε. Θα εργαστύνε απο διαετίματα ι μηχανοτραχτορικι εταθμι. Εκι όπυ ι χορικι αχομα δεν ενοθίκανε εε κολχόζια, τα χοράφια-τυε θα καλιεργίευνε ι τραχτορικες κολόνες το μηχανοτρα-χτορικον εταθμον.

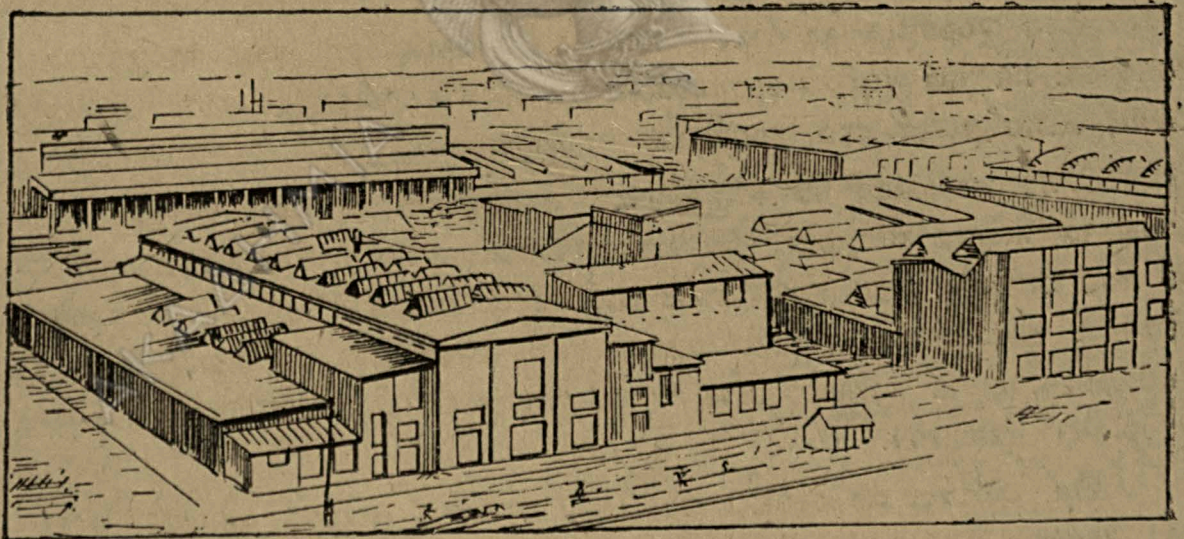
Θα αλάεσι κε ι όπει το χοριον. Στυε μικρυε κε τυε μεγά-λυε όρόμυε θα γεμίευνε φορτιγα αφτοκίνιτα. Τα ανόγια τον ιπσο-τικον μηχανον (ελεεάτορ) θα απαντιθύνε πικνότερα παρόεο ι κορφεε τον εκλιειον. Πάνο απτα χορια θα ιπσοθύνε πικνα κατάρτια με αντένεε. Στιε εκοτινεε πεδιάδες θα αρχίευνε να φενοβολύνε ι λά-μπεε τυ Ιλιτε, χιλιάδες ιλεχτρικα φρυτο — κειραντίρια, εργοεάεια κονεέρθιον κε επεκεργαστιριακα πόνκτα θα πιέευνε, κειρένυνε κε μεταεκεβάευνε τα φρύτα, πυ δεν μπορύνε να κυθαλιθύνε ακατέργαετα. Θα αλάεσι κε όλι ι „γεογραφία“ τις γεοργίεε-μαε. Ο Βόριοε

Κάφκαςος, η Ύκρανία, ο Βόλγας κη η Σιβηρία θα μεταβάλοντε σε διμοκρατικησ μπάζησ σιταριου. Η μέσο-μαβρο-χοματικη ζόνι θα γίνε φάμπρικα σίκαλισ.

Το βοριο-διτικο μέρος κη η Μπελορούσια θα σκεπάζοντε απο λινο κη κανάδι.

Στισ πεδιάδεσ τισ Ταβρίδασ κη στα θυνα τισ Κριμέασ θα πραινίζοντε εκτεταμένι αμπελόνεσ. Το λεφτο θαμπάκι κη το ρίζι θα εκτοπίζοντε απο το Τουρκεσταν τα σιτιρα.

Η μηχανοπίσι, που εκσπλόνετε στα χορια, θα αλάξει κη τι ζοι του χορικου. Δε θάνε ανάνκι να εργασι ο χορικος απο προιοσ το θράδι. Δε θάνε ανάνκι να εργασι με όλι-του τιν ικογένια απο 7 χρονα πεδια οσ τυσ πιο γέρυσ. Τα πεδια θα πάρυνε δικέομα στιν πεδικί-τυσ ιλιχία κη η γέρι — στα γιράτια-τυσ. Μέσον τον τράχτορον κη τον ατμον τισ θενζίνασ, με το θόριβο κη το κρότα εκσποντάδον κη χιλιάδον μηχανον, μέσον τισ κολεχτιθικησ εργασίασ κη τισ κοοπεράτσιασ, ο χορικος προχορι στι νέα ζοι, στο σοσιαλιζμο.

Το σελμαστρούδι θ'αλάξι των όψι του Κράι-μασ

ΤΑ ΣΙΤΙΡΑ

Στο Βόριο Κάφκασο γίνοντε πολα ίδι σιταριου.

Μόνο στα χιμονιάτικα κη ανικσιάτικα σιτάρια στο κράι-μασ υπολογίζοντε περιζότερα απο 30 ίδι.

Το πιο διαδομένο απτα εντόπια ανικσιάτικα ζιτάρια ίνε ι γαρνόφκα στην οπία αλιότικα ονομάζουνε ζελτύχα, ι αρναούτκα, ι κυμπάνκα. Αφτο το ζιτάρι έχι κόκκινο στάχι με άσπρο σκεδο στιλπνο κε κεχριπαρένιο καρπο. Ι γαρνόφκα εχτιμάτε για τιν πολι καλι πιότιτα τυ αλεδριού-τις.

Απτ' άλα ανικσιάτικα ζιτάρια, εχτος τι γαρνόφκα, θρίσκοντε σκεδο σε όλο τυ κράι ι ριδοκολόςκα, τζιορνοκολόςκα κε ριτούςκα

Απτα χιμονιάτικα ζιτάρια στο κράι-μας κηρός καλιεργόντε ι μπανάτκα. Ι μπανάτκα εχι άσπρο στάχι κε κόκκινο καρπο καθιστερι απτ' τα άλα ζιτάρια στην εσοδια..

Τιν πρότι θέσι στι ροδία αναμεταχι στα εντόπια χιμονιάτικα ζιτάρια κατέχι ι ρεντούςκα. Έχι καλι πιότιτα αλεδριου κε πσομιυ.

Τι δέφτερι θέσι στι διάδοσι, ίστερα απτα ζιτάρια, στο κράι-μας κατέχουνε τα κριθάρια. Τα κριθάρια ίνε χιμονιάτικα κε ανικσιάτικα. Το πιο διαδεδομένο κριθάρι, πυ θρίσκετε παντυ,—ίνε το εντόπιο ανικσιάτικο κριθάρι. Απτα χιμονιάτικα το πιο διαδεδομένο ίνε το „εντόπιο χιμονιάτικο κριθάρι“.

Τα ανικσιάτικα κριθάρια κηρός ίνε για τροφες το ζόον. Τα δε χιμονιάτικα κριθάρια για τιν κατασκευι πίρας.

Ι θρόμι κατέχι τιν πιο τελεφτέα θέσι απόλες τις επορικες φιτίες πυ καλιεργόντε στο Βόριο Κάφκασο κε δεν έχι μεγάλι ριμα-σία στην αγροτικί-μας ικονομία, ραν φιτία μικρας ακσίας.

Πολι διαδίδετε στο κράι ι θρόμι πυ λέγετε „Πομπέντα“ ιπάρχουνε κε άλες: Σρατίλοδκα, „εντόπια“ „πυζανοκ“.

ΤΑ ΠΛΕΟΝΕΧΤΙΜΑΤΕ ΤΥ ΚΟΛΧΟΖΙΥ ΣΤΙΝ ΑΝΙΚΣΙΑΤΙΚΙ ΣΠΟΡΑ

Ο Σ. Αντρέεβ στην 6-ι κοματικι ρινδιάσκεπσι τυ κράι με ιδιέτερα παραδίγματα απόδixε τα πλεονεχτίματα τυ κολχοζιυ.

Στον κερο τις ανικσιάτικις πορας τυ 1930 σε κάθε μια κολ-χόζνικι ικογένια αναλογόςε περίπυ 7 εκτ. επορας κε σε κάθε μονονικοχίρι—περίπυ 3 εκτάρια.

Ας πάρουμε παράδιγμα το χοριο Διμίτριεβςκαγια, τις περιφέ-ριας τυ Αρμαβιρ. Ίσαν στο κολχοζ—1.010 ικογένιες, μονονικοχί-

δίδες 811. Ελγτικι δύναμι ίχε το κολχόζι—1.020 ζόα, κε ι μονονικοίριδες—874. Σε κάθε μια ικογένια μονονικοίρι αναγογόνε περισσότερα παρόσο στο κολχόζι. Πός λιπον διαμιράζετε ι σπορα στα κολχόζια κε στus μονονικοίριδες; Τα κολχόζια σπείρανε 11.200 εκτ., ι μονονικοίριδες—4.800 εκτ. Σε κάθε μια ικογένια κολχοζιου αναλογόνε 11.2 εκτ. σε κάθε δε μονονικοίρι—6 εκτ.

Άλο παράδειγμα—το χωριο Εκατερίνοφσκαγια, στην περιφέρια τυ Κυπανιου το κολχόζι έσπυρε 8.954 εκ., ι μονονικοίριδες—5.800 εκτ.

Σε κάθε ικογένια τυ κολχοζιου αναλογόνε 10 εκτ. σε κάθε δε μονονικοίρι— $3\frac{1}{2}$ εκτ.

Αφτα ίνε καθαρα παραδείγματα τις νίεις τυ κολεχτιβικου νικοιριου κε τις καθιστέρεις τυ ιδιοτικου νικοιριου.

Μ. Τ. Σ.

Το σοβχοζ ονόματι Σεεβτζένκο οργάνωσε τιν πρότι φάμπρικα στον κόζμο χωρις τίχου.

Δε θα έφτανε ζίδερο, να σκεπαστι αφτο το χτίριο χωρις τίχου με έχτασε 100-120 τετραγον. χιλιομετρ. Ι καρδια τυ σταθμου— ι κινιτίρια μηχανικι δύναμι κε ι τεχνικι διεφθέτισι—χωρι σε κάμποσα σαράγια, το άλλο μέρος ανοχτο. Στι φάμπρικά αφτίνα για αέριζμα ίνε ο αέρας. Φοτίζετε με τον ήλιο κε το φενκάρι κε καμια φορα δε σκυπίζετε.

Αφτι ι προτόφαντι φάμπρικα παράγι ζιτίρα. Οργόνι με δικές-τις μηχανες 40-60 χιλ. εκτ. Σπύρι τα χοράφια με καθαρου σπόρου.

Θερίζι, δένη δεμάτια, αλονίζι. Καθαρο ζιτάρι παραδίνι στο χωρικο.

Ίνε ο μηχανοτραχτορικος σταθμος. Αφτι ι σταθμι ίνε ι οργανοτες τις κολεχτιβοπίεις.

Σε ιδιέτερο αγροτικο νικοιριό ίτε σε μικρο κολχόζι το τράχτορ δεν εργάζετε όσο πρέπει, κε κοστίζι ακριβά.

Ο μηχανο-τραχτορικος σταθμος επιβάλι το τράχτορ να εργάζετε ολόκληρα ιμερονίχτια. Με τι βοίθια τυ τράχτορ οργόνυνε κε σπύρυνε καλύτερα τι γι.

Η μηχανο-τραχτορικὴ σταθμὴ μεταβάλλουσε τὴν ὄψιν τοῦ χωριοῦ. Τα κολχόζια με τὴν ἀπλὴν τεχνικὴν μιμῶντες πᾶσι τοὺς τρόπους τῆς ἐργασίας τοῦ βιομηχανικοῦ ἐπιχειρήσεων, καὶ ἡ μηχανο-τραχτορικὴ σταθμὴ ἴνε πᾶσι πραγματικὰς φάμπρικας.

Σ' αὐτοὺς ἐκθαλίφετε ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας. Τὸ χωριὸν εἶναι νὰ μεταβάλλετε εἰς πόλιν.

ΣΤΟΝ ΚΕΡΟ ΤΙΣ ΚΣΕΡΑΣΙΑΣ

Ἐνας μῖνας κ' εἶδο δὲν ἔπεσε βροχὴ. Ἡ πυρομένη γῆ σκίστικη, τὰ χόρτα κιτρίνισαν, τὸ ζιτάρι ἔφτασε ὡς τὰ γόνατα καὶ ἔδοσε πᾶσι στάχες. Τα ἰλιοτρόπια φτάσανε ὡς ἓνα ἀνάστημα καὶ παραπονεμένα ζιτόσανε βροχὴν, γιρίζοντας πρὸς τὸν ἴλιον ποῦ ἔκειτο ἀλίπιτα. Ἐκεῖ ἀνιπόφορα εἶναι πὸς ἀποφάσισε νὰ κατακάψῃ ὅλην τὴν γῆν.

Ὁ παπᾶς Ἀλέξανδρος μέσα εἰς τὸ δωμάτιόν-του περπατοῦσε πάνω εἰς τριφερόν χαλιν, ψιθιρίζοντας τὸ βαρόμετρο. Τὸ βαρόμετρο καὶ πάλιν ἔδειχνε „κσιρασία“.

Κάποιος χτύπησε εἰς τὴν πόρταν.

— Ἐλάτε μέσα.

Μπήκε μέσα ὁ χωρικός Στέφανος, βιάστικα κατέβασε τὸ καπέλον-του, ἔκανε τὸ σταβρόν-του κοντὰ εἰς τὸ ἰκονοστάσι ποῦ ἴτανε εἰς τὴν γωνίαν, ἰποκλίνοντας χερετίσει τὸν παπᾶ καὶ ἔειπε:

Στο ἑλεός-σου πάτερ Ἀλέξανδρε. Πρέπει νὰ κάνουμε δεῖσι γιὰ νὰ βρέξῃ. Τα ζῶα ἔρχοντε πιναζμένα ἀπὸ τὸ βοσκί. Μεγάλιν διστιχία.

— Σις φτέετε, — ἔειπε ἀφστῖρα ὁ παπᾶς, — ἐκσοργίζατε τὸν ελεῖμονα θεοῦ! Ὅλη εἰς τὸς σινεδριάσεις τρέχετε καὶ τὸς ἐκλισίας κσιεχάζετε! Τί νὰ γίνῃ, προκαλέσατε τὴν ὀργὴν τοῦ θεοῦ καὶ τὸρα ἰποφέρετε.

Ὁ παπᾶς γίρεσε τὴν ῥάχιν-του εἰς τὸ χωρικό, πλίσιασε εἰς τὸς ἰκόνες καὶ ἀρχισε σιγα νὰ προσέφευκε.

Ὁ Στέφανος στάθηκε λίγο, δὲ θέλιζε ὅμως νὰ διακόψῃ τὴν προσευχὴν τοῦ παπᾶ καὶ σιγα σιγα βγήκε ἀπὸ τὸ δωμάτιον.

Περιμένοντας λίγο, ὁ παπᾶς κίταξε πίσω χαμογέλασε κατόπιν τοῦ χωρικοῦ, ποῦ βγήκε, καὶ κσιακολούθησε τὸ τραγυδάκι ποῦ τὸ διακόψανε.

Ἰρθε ὁ Στέφανος εἰς τὸ σπίτι κσιθροπος. Χωρὶς καμια εἰτία μάλοσε τὴν νύκτιν-τοῦ Μαρία.

—Νά λιπον, όλο κε στις σινεδριάσες τρέχισ κε δε λες ασ κάνο το σταθρό-μυ ίτε ασ πάγο στην εκκλησία. Νά κε τόρα ο παπας κε δέισι δε θέλισε να κάνι.

—Μα σι πατέρα, μιν πας σ'εκίνον,—ίπε ο Γριγόρις, . σε χοροιδέβι εκίνος. Εγο κε χορις τον παπα μπορο να συ πο πότε θα θρέκσι. Στο σχολιό-μας, έχυμε θαρόμετρο. Μ'εκίνο μπορις να κσέρις πότε θα θρέκσι. Το ένα κε το τ'άλο κε ο παπας δεν κάνι δέισι, γιατι το θαρόμετρο δε δίχινι θροχι. Κε ο παπας έχι αφτι τι σισκεβι.

—Σιόπα, θλαστιμε!—φόνακσε ο πατέρας κε βγήκε απτο σπίτι. Περάσανε κάμποσες μέρες.

Ο Γριγόρις σαν πυλι πέτακσε μες το σπίτι κε φόνακσε.

—Πατέρα! θα θρέκσι. Το θαρόμετρο δίχινι θροχι! Τόρα κε ο παπας δε θ'αρνιθι να κάνι δέισι: αφτος ίνε πανύργος, δόλιος.

Ο παπας, πραγματικα τιν άλι μέρα διλοσε, ότι ίνε κερος να γίνι δέισι, ότι ο θεος ίνε ελεείμονας κε ιπομονιτικος κε ίσος να σιχορίσι τιν αμαρτία-μας κε στίλι θροχι.

Ιρθε ο Στεφανος απτιν εκκλησία κε διιγίθικε, ότι ο παπας πρότινε να γίνι δέισι.

Ο Γριγόρις τρεχάτος πήγε στο δάσκαλο κε γίρεπε το θαρόμετρο να το δίκσι τον πατέρα-τυ.

Εφερε το θαρόμετρο, το έδικσε τον πατέρα-τυ κε τυ διάβασε ένα βιβλιαράκι για το θαρόμετρο.

Στο αναμετακσι ακύστικε απο μακρια θροντι.

—Κίτακσε πατέρα, ο παπας δεν πρόφτασε ακόμα να κάνι δέισι κε ι θροχι να πός πλισιάζι.

Κε σε λίγο ι πρώτες χοντρες σταλαματιες τις θροχισ χτιπίσανε πάνο στι στέγι.

Ο Στέφανος σκέφτικε λίγθ κε έπιτα σρότισε:

—Κε ο παπας έχι τέτιο μηχανιζμο;

—Εχι, έχι! Ο Μίμις το ίδε. Ι μιτέρα-τυ τον έστισε να φέρι τυ παπα τα ρύχα, πυ τυ έπλισε εκίνι.

—Αχ, τον κατεργάρι! Τόρα πια εγο δεν τον πλισιάζο. Μάθε, πεδί-μυ. Μπράβο!

Θα δυναμόσι το νικοχιριό-μας όχι ι δέισι, αλα το τράχτορ, όχι ι δίναμι τυ θευ, αλα ι δίναμι τυ κολεχτιβιυ, όχι ο παπας, αλα ο αγρονόμος κε ο χτινιάτρος.

ΕΚΔΡΟΜΙ ΣΕ ΣΟΒΧΟΖΙ ΙΤΕ ΣΕ ΚΟΛΧΟΖΙ

Ι ίδια έχτασι τις γις 'μπορι να δόσι διάφορι εσοδία. Π. χ.

1 εχτάρι λαχανόκιπυ δίνι πατάτες:

Σε ζινιθιζμένι φιτία 10 τόνους.

Σε παραδειγματικο νικοχιριο, απο 40 ος 50 τόνους.

Επίσις κε ι εσοδία τις ζίκαλις, τυ ζιταριυ σε παραδειγματικο νικοχιριό κατα 3-4 φορές ίνε ανότερι απτι ζινιθιζμένι εσοδία το χορικον. Εκι όπου ι δουλια γίνετε κατα το παλεο, με τιν ελπίδα στο θεο, με ακατάλιλα εργαλία κε αδίνατο αλογάκι, εκι κε ι εσοδία ίνε φτοχι. Εκι όπου ι γι καλιεργίτε με τράχτορ, λιπένετε καλα κε ζπίρετε με εκλεχτυς κε καθαρυς ζπόρος, εκι κε ι εσοδία γίνετε κάμποζες φορές περισότερι.

1. Ας κάνυμε εκδρομι σε ζοβχόζι ίτε σε κολχόζι τυ χοριύ-μας.

Εκι ας εροτύμε κε γράφυμε στο τετραδίό-μας:

πιας φιτίες καλιεργύντε, πια εσοδία-έχυνε στο εκτάρι, πια μέσα μεταχιρίζυντε για τιν ανίπσοσι τις εσοδίας.

2. Ας ζινκρίνυμε τιν εσοδία το χοραφιον τυ ζοβχοζιυ ίτε τυ κολχοζιυ με τιν εσοδία τυ μονονικοχιρι.

3. Γιατί ι κολχόζικες γέες δίνυνε καλίτερι εσοδία;

Πός να καθοριστύνε τα ίδι τον κολχοζιον: ότι αφτο ίνε—κομύνα, αγρο—ικονομικο αρτέλι ίτε τοβαρίςζεστβο, (ετερλια).

Ι ΠΙ

Πια απτα χτίματα θρίζοντε σε κινι χρίσι: το χοράφι, ο λαχανόκιπος, ο κίπος το δάσος, ι βοσκι;

Τα περιδόλια θρίζοντε σε κινι χρίσι ίτε σε ιδιοτικι;

Στιν κομύνα όλα ίνε κινια.

Στο αγρο—ικονομικο αρτέλι κινια ίνε μόνο: το δάσος, το χοράφι, ι βοσκι κε κάποτε ι κίπι κε ι λαχανόκιπι. Τα περιδόλια ίνε χοριστα.

Στο αγρο-ικονομικο τοβαρίςζεστβο κινια ίνε μόνο μερικα χοράφια: κινιο όργωμα το χοράφιον, ίτε κινιο κίπος, ίτε λαχανόκιπος.

ΤΑ ΖΟΑ

Πια ζόα κε πυλερικα διατιρόντε μαζι: εργατικα άλογα, αγελάδες, γυρόνια, πρόβατα, πυλερικα;

Αν ιπάρχυνε ζόα πυ διατιρόντε σε ιδιέτερα νιχοκιρία κε πια ίνε αφτα τα ζόα;

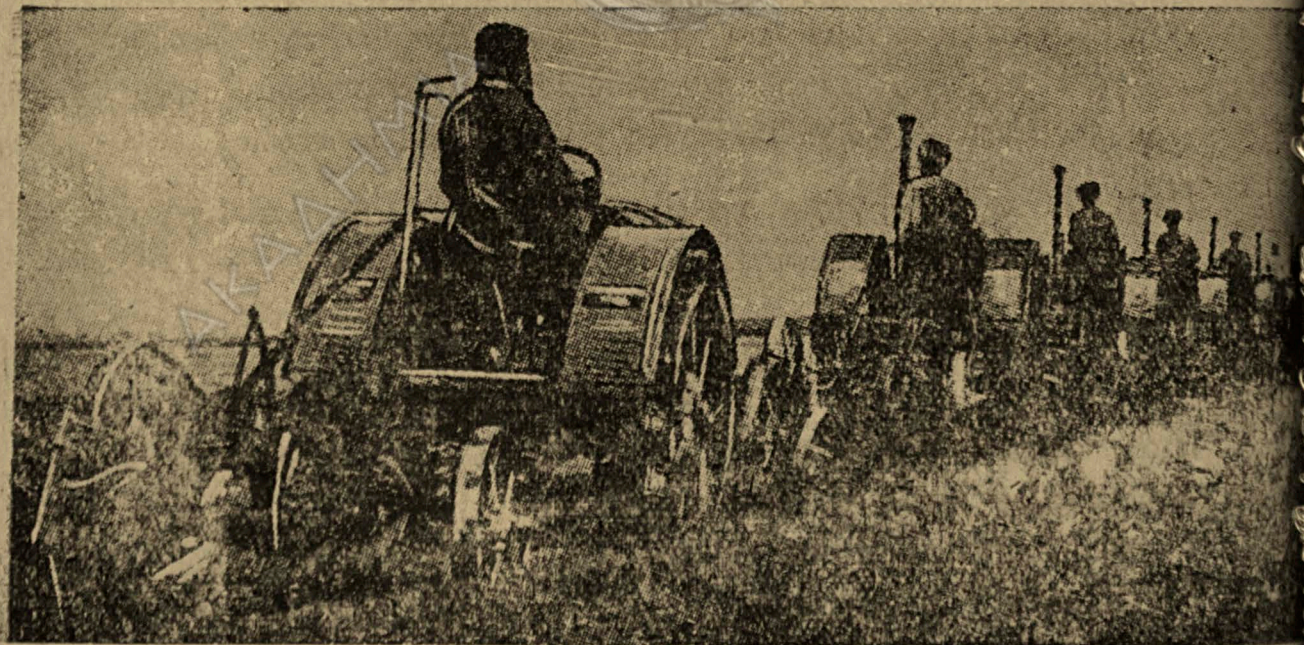
Στιν κομόνα όλα ίνε κινα.

Στα αγρο-ικονομικα αρτέλια διατιρόνε μαζι τα εργατικα ζόα, μερικες αγελάδες κε κάποτε διατιρόντε μαζι πολα ίδι ζόον, αν αφτα τα ζόα ίτε τα πυλερικα έχυνε εμπορικι ζιμασία (τρέφυντε για πύλιςι, για επεκξεργασία τυ γάλατος.

ΤΑ ΕΡΓΑΛΙΑ

Τί εργαλία ιπάρχυνε; Αν ιπάρχι τράχτορ κε πος φιλάτοντε τα εργαλία: σε κινο ζαράγι ίτε σε ιδιέτερα σπίτ.α το χορικον;

Τί λογισ εργαλία θρίσκοντε στα ιδιέτερα αγροτικα νιχοκιρια; Στιν κομόνα όλα ίνε κινα.

Στο αγρο-ικονομικο αρτέλι μόνο ι μεγάλες μιχανες κε τα τράχτορ ίνε κινα, κε τα μικρα εργαλία φιλάτοντε σε ιδιέτερα περιβόλια.

Στο αγρο-οικονομικο τοβαρίζεσθε κινα ίνε μόνο τα μεγάλα εργαλία ίτε μερικα απτα μεγάλα εργαλία, π.χ. μονο εκίνα που καθαρίζουνε τος σπόρους.

ΤΑ ΧΤΙΡΙΑ

Πια χτίρια ίνε κινα; Περιγράψτε τις κατικίες κε τα άλλα χτίρια τις αδλις.

Στιν κομόνα όλα ίνε κινα.

Στο αγρο-οικονομικο αρτέλι κινα ίνε μόνο τα χτίρια τις αδλις κε κινα μερικα, π.χ. κολεχτιδιχι άβλι για ζόα.

Ι ΤΡΟΦΙ ΤΟΝ ΚΟΛΧΟΖΝΙΚΟΝ

Τρέφοντε ι κολχοζίτες μαζι, ίτε κάθε ικογένια χωριστα:

Στιν κομόνα ι τροφι ίνε κινα.

Στα αγρο-οικονομικα αρτέλια κε τοβαρίζεσθεβα τρέφετε χωριστα κάθε ικογένια.

„ΚΑΡΑΒΙ ΤΟ ΧΟΡΑΦΙΟΝ“ — ΚΟΜΠΑΙΝ ΗΙ

Οπος το καράβι διασκίζι τι θάλασα έτσι κε το κομπάιν έφκο-λα σκίζι κε προχορι στα χοραφια τυ ζιταριου-Κατόπιν τυ αφίνε κίματα αχίρον.

Κανονικα χίνοντε ι σπόρι στα σακια...

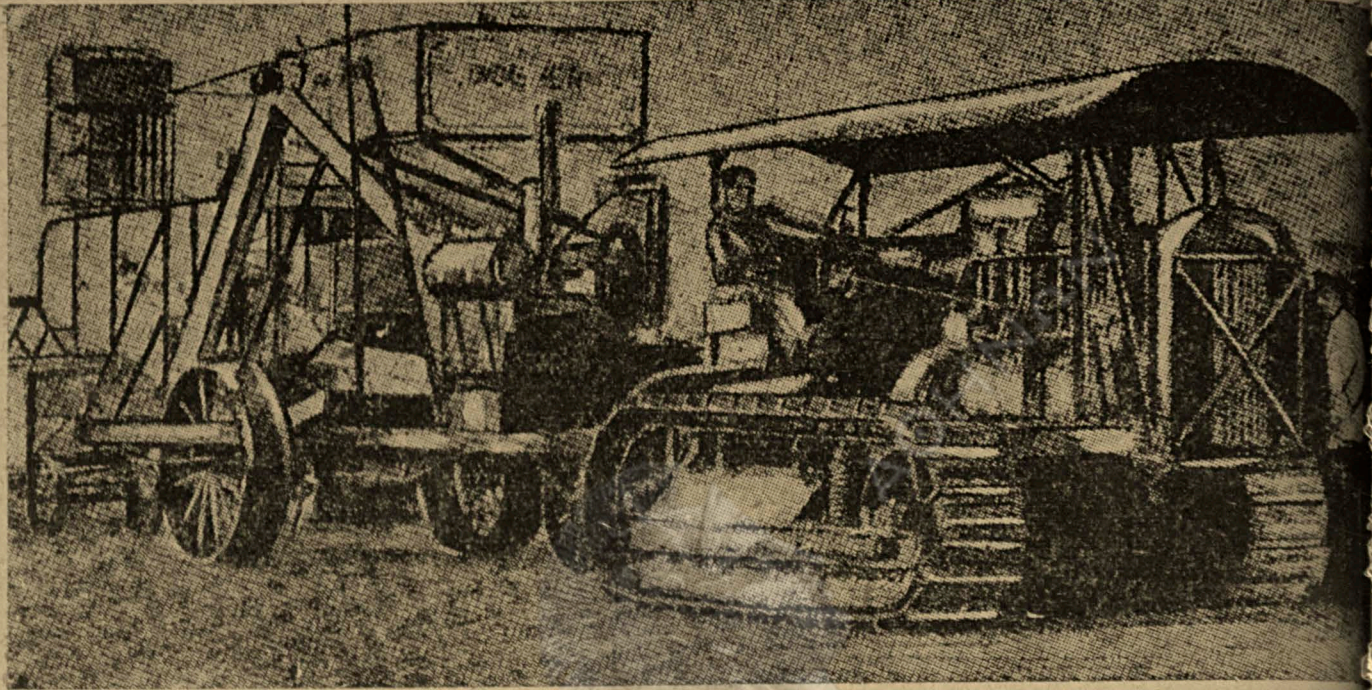
Βλέποντας αφτίνα τιν εκσέρετι μιχανι να διασκίζι τα κιματί-ζοντα χοράφια μπορι κανις να τις αποδόσι το όνομα — „καράβι το χοραφιον“:

Σε 10 όρες καθάρισε 10 εχτάρια. Κε προς τα καθάρισε. Η σπόρι δεν έχυνε φόβο ύτε απτι βροχι, ύτε απτον αέρα, γιατι πια ίνε στα σακια.

Το κομπάιν ίνε μιχανι, ίτε ένοσι διο μιχανον — θεριστικις κε αλονιστικις.

Το σοβιετικό κομπάιν, που έφτασε ο ρόσος τέχνηκος Μποροντιν, ίνε θαμαστι μια μιχανι!

Το αλονιστικό-τις τίμπανο, αλονίζι τόσο καλα, χορις να χάσι κανένα σπόρο κε χορις νάχι ύτε ένα εκατοστο χτιπιμένο σπόρο.

Το κομπάιν.

Το σοβιετικό κομπάιν ζιγίζι το όλο ένα τόνο κε διεφτίνετε απο ένα τραχτορίστο. Εργάζετε με ένα ματόρι με 3-4ον αλογόνα, δίναμι κε ακσιζι το όλο χίλια ρύθλια.

Με όλες τις ιδιότητες που έχει το κομπάιν το Μποροντιν ίνε μιχανι δισαναπλήροτι για τα μεγάλα-μας σοσιαλιστικά νικοκίρια.

Τώρα χτιζοντε τρία μεγάλα εργοστάσια κομπάιν στο Ζαποροζζι, στο Σαράτοβ, στο Ροστοβ κε στο Νοβοσιμπέρσκι. Ιγενικι παραγογικότητά-τυς ίνε 50 χιλ. μιχανον το χρόνο.

ΤΙ ΙΝΕ Ι ΚΟΝΤΡΑΚΤΑΤΣΙΑ

Το κολχόζι υποχρεώνετε να παραδόσι στην κιβέρνισι σε οριζμένες προθεζμιές οριζμένο ποσο διαφόρον προιόντων κίπορικισ, χτινο-τροφίας κ.τ.λ.

Γιαφτο ι κιβέρνισι δίνι στο κολχόζι μιχανες, σπόρους, χριμα-τικά δάνια.

Καλι όμως εσοδία ίτε μεγάλι παραγογικότιτα μπορι να γίνι μόνο, όταν θα ισαχτύνε τα καλίτερα μέσα στιν οργάνοσι τυ νικοκίριυ.

Το αγρομίμιυμ κε το ζοομίμιυμ ίνε τα πιο ανανκέα μέσα για τιν ανίπσοσι τις εσοδίας.

Το κολχόζι πρέπι να σκιματίσι πλάνο, να υποχρεόνετε να εχτελέσι όχι ολιγότερα απο εφτα διάτακσις τυ αγρομίμιυμ κε τότε με τέτιυς ύρυς ι κιβέρνισι τυ παραχορι τα μέσα τις κοντραχτάτσιας.

Ι κοντραχτάτσια σιντελι, όπος ι εργασία στιν αγροτικι ικονομία γίνετε με πλάνο κε εκσασφαλίζι τι διεκσαγογι τυ αγρομίμιυμ κε το ζοομίμιυμ.

Πεδια εκσιγίστε τι σιμασία τις κοντραχτάτσιας! Παρακολυθίστε τιν εχτέλεσι τον υποχρεόσεων στιν κοντραχτάτσια.

Μάθετε στιν εχτελεστικι επιτροπι τυ ραγιονιυ, πόσι γι κε πιες φιτίες καπαρόσανε στο ραιόνι-σας.

Διαβάστε για τιν κοντραχτάτσια.

Εργασία για εχτέλεσι

1. Ας πάρυμε μέρος στι χινοποριάτικι καμπάνια τις σπορας: ας ετιμάζυμε πλακάτες κε φιλάδια κε τις διαμιράζυμε στυς χορικυς.

2. Ας πάρυμε δίγματα σπορικισ ίλις αποτο κολχόζι, καθαρίζυμε τι θλάστισί-τυς κε κατα πόσο ίνε καθαρα. Τα αποτελέζματα ιδοπιύμε σ' εκίνες τις στοντόρχες πυ πέραμε τυς σπόρυς.

3. Ας πάρυμε μέρος στο καθάριζμα το σπόρον κε ιδοπιύμε τυς κολχοζίτες για τιν καθάρισι το σπόρον.

4. Ας οργανόσυμε μπριγάτες για να παρασίρυμε τι διαφίλακσι τον αγροτικον εργαλίον.

5. Ας πάρυμε μέρος στιν επίκερι επιδιόρθοσι τον αγροτικον εργαλίον στι χινοποριάτικι καμπάνια τις σπορας.

6. Ας κάνυμε πρότιπα αγροτικον μηχανον.

7. Ας γνωριστόμε με το πλάνο τυ εφοδιαζμυ το μηχανον τυ κράι-μας.

8. Ας ριζιτίσυμε στιν τάκσι-μας, ποσ θα εχτελέσυμε τιν εργασία πυ ορίσαμε.

9. Να περιγράψυμε τιν εργασία πυ κάναμε.

ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟ ΚΟΛΧΟΖΙ

Ίρθε το χινόπορο. Αρχίσανε ι εργασίες στα χοράφια. Αποφασίσαμε στην πρότις-μας μαθιτικι σινεδρίασι 'να ριζιτίσουμε, πως να πάρουμε μέρος στην εργασία τυ κολχοζιου.

—Πεδια για να δουλέψουμε έτσι, όπως δουλέβυνε ι μεγάλι δεν μπορούμε. Δε μας φτάνυνε ι δινάμες-μας ύτε ι ιγία-μας το επιτρέπι,
—ίπε ο Βασίλις.

—Μα εμια πρέπει κε να μάθυμε,—κσακολύθισε ο Μίμις.

—Ε, καλα, κε πως λέτε να κάνουμε: πρέπει να πάρουμε μέρος στην εργασία τυ κολχοζιου;—αρότιζε ο οδιγος τυ πιονέριχου τάγ-γματος ο Γιάνις.

—Ενοίτε, πρέπει!—φονάκσανε τα πεδια. Τί εργατικο θα ήταν τότε το σχολιό-μας, πυ δε θα θοιθύσαμε τυς μεγαλύτερυς στι μεγάλι-τυς εργασία! Μόνο νά τί ίνε: δεν κσέρυμε πως πρέπει να οργανοθι ι εργασία τον εφιβον στο κολχοζι,— ακύστικαν φονες.

Πίρε το λόγο ο οδιγος.

—Πεδια, ισιχάστε. Γιαφτο το ζίτιμα κσεφτίκανε ι μεραλίτερι ρίντροφι. Το μπυρο τον πιονέρον τυ κράι αρκετα εργάστηκε μ' αφτο το ζίτιμα. Το καλοκέρι ι κολχοζικι τρόικα τυ κράι απτο Κραι-σπολχομ, επεκσεργάστηκε κανονιζμο για τιν εργασία τον πεδιον κε τον εφιβον στο κολχοζι. Τόρα ρασ γνωρίζο μ' αφτο. Θέλετε,

—Βέβεια θέλυμε! Λέγε Γιάνι!

—Εγο ρίντομα θα ρασ διγιθο το κιριότερο μέρος. Κε λεπτο-μερος θα ριζιτίσουμε γιαφτο στι σινεδρίασι τις διίικις τυ κολχοζιου στι γενικι σινεδρίασι.

Αχύστε:

„ Ο κόπος τον πεδιον κε τον εφιβον πρέπει να θοιθίσι στιν κομμυνιστικι ανατροφι τον πεδιον κε να δόσι προετιμαζμένυς εργά-τες στο κολχοζι.

Αφτος ο παραγογικος κόπος πρέπει να ριδέετε με τιν ρπυδι, τιν πολιτικι εκπέδεβςι, τι φυσικι μόρφοσι (φιζκυλτύρα).

Ι έφιβι πυ εργάζοντε στο κολχοζι πρέπει πλέρια να περάσυν τα σχολια τις Ι θαθμίμας κε το Σ. Κ. Ν. Ι εργατικι μέρα τον κεφιβον ρε ιλικία απο 12 ος 14 χρονον πρέπει νάνε όχι περισότερο πο 6 ορες, απο 14 ος 16 χρονον — όχι περισότερο

απο 8 ώρες. Σάφτόνα τον κερο σινπεριλαθένετε κε ι σπουδι. Τα πεδια κε ι έφιθι πυ σιμετέχυνε στην εργασία τυ κολχοζιου, ενόνυντε σε μπριγάτες με την οδιγία τυ Σ Κ Ν κε τυ πιονέριку τάγματος. Ο βασικός πιρίνας τον μπριγάτον ίνε το ζθενο τον πιονέρον, πυ ενόνι γίρο-τυ τα αναδιοργάνοτα πεδια.

Ι μπριγάτες σχηματίζυντε κατα την ηλικία κε τις τάχες τυ σχολιου· στην μπριγάτα δεν πρέπει νάνε περισσότερι απο 15 άνθρωπι.

Ολι τι σχολικι κε παραγογικι εργασία τον πεδιον κε τον εφίθον οδιγι ι σχολικι παραγογικι επιτροπι, πυ εργάζεστε κατο απτιν-οδιγία τις κομοσολιστικις—πιονέρικις οργάνοσις.

Ολι ι εργασία τον μπριγάτον γίνετε με τι σοσιαλιστικι άμιλα κε τι μαχιτικότητα.

Ιπάρχι κανονίζμος τις ιπεράσπισις τυ κόπυ.

Στις πιο ζεστες μέρες δεν πρέπει ν' αφίσυνε τα πεδια στην εργασία.

Δεν πρέπει να θάλυνε τα πεδια κε τυς έφιθους σε πολι δίσκο-λι-εργασία κε ελεφτερόνοντε απτις νιχτερινες εργασίες. Ολι πυ εργάζυντε πρέπει ιποχρεοτικα να κιταχτύνε απτο γιατρο, στο πεντάμερο δίνετε μια μέρα ανάπαπσις.

Εκίνα πυ κερδίζυνε τα πεδια, απτιν εργασία, ος 12 χρονο, πρέπει να κσοδέθοντε στην τροφι, στην ενδιμασία, στα παπύτσια κε στι θεραπία τον πεδιον. Αφτα τα μέσα να διαχιρίζετε το πεδικο κολεχτίθο κάτο απτιν οδιγία τυ σχολιου κε τυ πιονέριку τάγματος.

Ι έφιθι πλιρόνοντε ανάλογα με τον κερο τις εργασίας-τυς. Ι εργασία με αποκοπι απαγορέθετε. Καθένας έχι το βιβλιαράκι τυ λογαριαζμο τις εργασίας-τυς“.

— Νά λιπον, πεδια, σίντομα πυ ίθελα να σας πο για τον κανονίζμο τις εργασίας για τα πεδια κε τυς έφιθους στο κολχοζ.—Αλιος σινέθενε κάποτε, πυ ι έφιθι δυλέβανε εκσίςυ με τυς μεγάλους κε μάλιςτα κάτι χιρότερα.

— Δυλέβανε με αποκοπι, θισιάζυνταν για να κερδίσυνε περισσότερα κε καταστρέφανε την ιγία-τυς.

— Εγο έχο πρότασι, — ίπε ο Βασίλις-πρέπει αφτόνα τον κανονίζμο να αντιγράψυμε κε να τον κρεμάςυμε σε μέρος πυ να φένετε καλά, στο σχολιο κε στο αναγνοστίρι.

— Γίνετε, κε εχτος αφτο, στι μαθιτικι σινεδρίασι κε στι σινεδρίασι το μεγάλον να ριζιτίσουμε αφτους τυς κανόνες, — αποφασίσανε τα πεδια.

Ι ΜΙΧΑΝΕΣ ΣΤΟ ΧΟΡΙΟ.

Ι κιβέρνισι εφοδιάζι τυς εργαζόμενους χορικους με διάφορες μιχανες κε ελχτικι δίναμι.

Σ' ένα χρόνο το κράι-μας θα προμιθέετε τόσες σπαρτικες μιχανες που όλι ι σπορα θα γίνι μάρφτες τις σπαρτικες μιχανες που σπύρυνε σε σιρες.

Ι σπαρτικες μιχανες δεν ίνε πολι ακριβες κε ρένα χρόνο πλέρια μπορύνε να κσαγοραστούμε με τιν ικονομία που δίνι στους σπόρους ι σπορα, που γίνετε σε σιρες.

Ο εφοδιαζμος με σπαρτικες μιχανες ίνε ο πρώτος σκοπος που προβάλι ι κιβέρνισι. Ο δεύτερος σκοπος ίνε ι σποροκαθαριστικι μιχανι.

Το κράι πρέπει να εφοδιαστι 100% με τρίερα.

Ο τρίτος σκοπος — να μεταφερθύνε στο κράι ος 10 χιλ. τράχτορα, για να καλίψει τις ανάνκες τυ κράι στιν ελχτικι δίναμι. Αφτος ο σκοπος εχτελέστηκε πια πέρισι.

Στιν πρώτι σιρα πάνε ι μιχανες στα κολχόζια-μας, κατόπιν στα ενικιαστικα πόνκτα, για το σχηματισμο τραχτορικον καλόνον κε για τι στερεοπίσι τον κολχοζιόν-μας.

Κε τα μικρα, ιδιοτικα φτοχο-μεσέα νικοκρια προμιθέοντε μιχανες με σινκαταβατικες τιμες. Ομος για τα μικρα νικοκρια ι μιχανες δε σιφέρυνε, γιαφτο πρέπει να ενοθύνε πολα αγροτικα νικοκρια, για να μπορύνε να εποφελιθύνε πλέρια τι μιχανι.

Π.χ. ι θεριστικι μιχανι επεκσεργάζετε 100 εκτάρια, ενο στο μικρο ιδιοτικο νικοκριο επεκσεργάζετε 16 εκτάρια. Ι σπαρτικι μιχανι σπύρι 40-50 εκτάρια, ενο στυ μονονικοκίρι μόνο 15 εκτάρια.

Ο εφοδιαζμος με μιχανες σιντελι τυτοτρόπος στιν ένοσι τις φτοχομεσέας μάζας σε κολχόζια, σε μιχανικα τοβαρίσσεσθια, σε τοβαρίσσεσθια κινις επεκσεργασίας τις γις.

Ι β-ι κοματικι σινδιάσκειπει τυ κράι αποφάσισε να επεχτίσι τι μιχανοπίσι-μας.

Το Σελμαστρόι μετασκευάζετε σε παραγωγή τραχτορικών εργαλίων και θα παράγει μηχανές 150 εκ. ρυθμίον το χρόνο.

Τα εργοστάσια „Κράσνι Ακσάι“ και „Αρμαλιτ“ θα επεκταθούν και θα παράγουν τραχτορικά προσαρτήματα, εργαλεία για τις σπορικές και τεχνικές φυτίες.

Στο Ροστοβ θα φτιαστεί εργοστάσιο κομπάν, που θα παράγει 25 χιλ. μηχανές το χρόνο.

Κομπάν στη δουλία

ΑΓΡΟΜΙΝΙΜΥΜ.

Το κόμα και η σοβιετική κυβέρνηση, στον αγώνα για την εξοδία και την κολεχτιβοπίσι καταβάλουν μεγάλες δύνამες και μέσα στο χοριο.

Η κυβέρνηση φροντίζει με κάθε τρόπο, ώστε η ίδια η αγροτιά να καταπιαστεί με την οικοδόμηση του νέου νικοχίριου και με την ανίπωση τις εξοδίας.

Τα σχολία ε'αφτίνα τη δουλία πρέπει να πέχουν μεγάλο ρόλο. Τα σχολία και τα πιονέρικά τάγματα πρέπει να βάλουν το ζίτιμα στο σοβιετικό χοριο, να διεκσαχτύτε τα πιο απλά τεχνικά μέσα στη γεοργία, στην κίπουρική, στην χτινοτροφία και πυλερικοτροφία, ώστε ο λαός να υποχρεώνετε να εχτελέσει αυτά τα μέσα. Αφτι κάνουν και προπαγάνδα αναμετακσι στο λαό.

Αγρομίνιμυμ ίνε τα πιο απλά μέσα, που μπορούν να εφαρμοστώνε και στο πιο αδύνατο και φτοχο νικοχίριο. Στο αγρομίνιμυμ

ιπάγοντε τα ακόλυθα μέσα: ιποχρεωτικι καθάρισι το σπόρον, ι σορτιρόφκα το σπόρον, ι απολίνμανσι, ι σπορα με σπαρτικι μηχανι, πυ μπορύνε να πάρυνε απτο ενικιαστικο πύνκτο, ίτε απτο μηχανικο τοβαρίσσεστρο, ι χρίσι καθαρων σπόρον, το καλο κε επίκερο όργωμα, ι σοστι χρίσι το λιπαζμάτον, ι καλι περιπίισι το σπαρτον, το πρόιμο όργωμα ο αγόνας με τα βλαθερα χόρτα κε τα έντομα, το σεβοαπαροτ, ταχτοπιύνε τα λιβάδια κε τα βοσκοτόπια κ.τ.λ.

Τα φτοχα νικοκρια, πυ εφαρμόζυνε το αγρομίνιμυμ, έχυνε βοίθια απτιν κιβέρνισι μέσο τις κοντρακτάτσιας ίτε με χριματικα δάνια. Αφτα τα νικοκρια επιστρέφυνε τα δάνια το χινόπορο με τα μέσα πυ πέρνυνε απτιν εσοδιά-τυς.

Μπορύνε επίσης σε λογαριαζμο το δανίον, πυ πέρανε να παραδόςυνε στην κιβέρνισι απτα προϊόντα τις εσοδιάς-τυς.

Στα κολχόζια κε τα σοβχόζια, σαν τις πιο δυνατες οργάνο-σες, δεν περιορίζοντε με το αγρομίνιμυμ. Εκι γίνετε καλι έπεκσεργασία το χοραφιον με τα τράχτορα κε σίνθετα αλέτρια, διαφιλάτυνε τιν κοπρια για λίπαζμα, χρισιμοπιύνε κε άλα χορταρικα λιπάζματα κε τόρφα, χρισιμοπιύντε καθαρως σπόρος κε περιπιύντε τα λιβάδια κε τα βοσκοτόπια-τυς.

Μάθετε αν παρασκευάσανε αγρομίνιμυμ στο κολχοζ τυ οπίυ αναλάβατε το πατρονάτο. Πός θα βοιθίσετε σάφτο το κολχοζ;

„ΓΙΟΡΤΙ ΤΙ ΕΣΟΔΙΑΣ“

Στις 10 ι όρα το προι τα πεδια αρχίσανε να μαζεφτόνε στο σχολιο. Σίμερα ίνε „γιορτι τις εσοδιάς“. Αποφασίσαμε οργα-νομένι να θγόμε με παράτακσι στυ δρόμυς.

Το αμάκσι ίταν στολιζμένο με πράσινα κλαδια, με χροματι-στα χαρτια, κε τα πεδια έφθιμα μαζεφτίκανε κοντά-τυ, περιμένο-ντας το „κιριότερο“. Επιτέλος αρχίσανε να κυθαλύνε απτο σχολιο κεράσια καρπούζια, κολοκίνθια, λάχανα, λαζύδια, πατάτες απτυς πιονέρικυς λαχανόκιπυς. Όταν τοποθετίσανε ολα αφτα, θγίκανε πε-δια στολιζμενα. Ίσαν „αγρονόμος“, „εσοδιά“, „κσιρασία“, „λαζύδι“, „ιλιοτρόπιο“ „πρόιμο όργωμα“ κε άλι πολι με ενδιμασίες, πυ εφέδρανε τα πεδια κε φτιάσανε απο κυρέλια, φίλα κε κλαρια.

Όλοι αφτι η πιχιλόχρομι μάζα, οπλιζμένι με δικράνια κε δρεπάνια κσεκινίσανε στον κεντρικο δρόμο του χοριου. Μπροστά οδιγύσανε τ'αμάκσι κε κατόπιν-του, με τραγύδια κε χορυσ στι σιρα προχορύσανε η μαθιτες κε η πιονέρι. Μας προσέκσανε η χορικι πως πάμε κε ος ότου φτάσαμε στι άκρα του δρόμου, μς περιτριγίρισε πλίθος χορικον. Σταματίσαμε κε αρχίσαμε το καλιτεχνικο μέρος του προγράματος. Τα πεδια απανκίλανε πείματα, τραγυδίσανε, διγιθίκανε για τιν αγροτικί-τους εργασία κε δίχνοντας τους καρπυς απτους δικύς-τους λαχανόκιπυς, αποδίκσανε τα πλεονεχτίματα τις μορφοτικις καθοδίγιςις του νικοκιριου.

ΠΥ ΠΑΓΙ ΤΟ ΣΙΤΑΡΙ;

Πυ πάγι το σιτάρι, πυ προμιθέβι η κοοπεράτσια κε η κιβερνιτικι προμιθεφτες;

Αφτο πρόταπόλα πάγι στον εφοδιαζμο του Κόκινου Στρατου, πυ φιλάγι ασφαλιζμένα τα ζίνορα του Σοβετικου Σιδέζμου. Η πολεμικι ικανότιτα η σταθερότιτα του Κόκινου Στρατου κατα πολι θα εκσαρτιέτε απάφτο, πως ίνε οπλιζμένι, πως ίνε ντιμένι, πως τρέφοντε η στρατιότες.

Ο Κόκινος Στρατος ίνε—η πρότι φροντίδα τον εργατον κε χορικον. Του Κόκινου Στρατου όλα πρέπι νάνε καθος πρέπι κε πρόταπόλα—το πσομι.

Επιτα το πσομι πυ προμιθέβετε στο χοριο πάγι στις πόλες κε στις εργοστασιακες ζινικίες για τον εφοδιαζμο τον εργατον.

Μπορι ο εργάτις να εργαсти εοστα στο τεζγιαχι-του, αν θα ίνε πιναζμένος ίτε αν θα κσέρι πως η ικογένιά-του πινα. Βέβεια, όχι. Ο βασικος όρος τις επιτιχιμένις εργασίας το φάπρικον κε τον εργοστασιόν ίνε—ο επίκερος εφοδιαζμος τον εργατον με πσομι τόσο, όσο ορίστηκε γιαφτυς. Η ανίπσοσι τις εργατικις πιδαρχίας—όλα αφτα στιρίζοντε πάνο στο ζίτιμα του εφοδιαζμου τον εργατον με πσομι. Όταν θάνε ο εργάτις χορταζμένος—θα χιθύνε στο χοριο άφτονα απτις φάμπρικες κε τα εργοστάσια αγροτικες μιχανες, πράματα, θάνε περισσότερο το κάρβουνο, το μέταλο, η μιχανες, γριγορότερα θα αναπτιχτι η βιομιχανία, κε μαζί-τις κε η αγροτικι-ικονομία, πυ ολοτικα απάφτινα εκσαρτιέτε.

Το ψομι ίνε ι θάσι τις επιτιχίας στι θιομιχανικοπίσι τις χόρας, ι θάσι τις επιτιχίας στιν εργασία τυ κόματος κε τις Σοβετικis αρχis στο σοσιαλιστικο μετασχιματισμο τις χόρας.

Πύ ακόμα πάγι το ψομι; Στον εφοδιαζμο τις φτοχολογίας, πυ δεν έχι δικό-τις ψομι, κε στον εφοδιαζμο τις αγροτίας τον καταναλοτικον ραγιονιον. Εχίνα τα ραγιόνια πυ δίνουνε ιλιχο για τι θιομιχανία-μας: κσίλα λινο, θαμπάκι, ζαχαρότεφτλα. Ι κιβέρνισι δεν μπορι νάφισι αφτα τα ραιόνια χωρις ψομι. Τότε θα αναγκάζονταν ι χωρικι αφτον το ραγιόνιον να σπύρυνε θρίζα κε σιτάρι αντι λινο, θαμβάκι, ζαχαρότεφτλα. Κε τότε θα σταματύσανε ι φαμπρικες κε τα εργοστάσια πυ επεκσεργάζοντε ιφάζματα ζάχαρι κε άλα.

ΠΡΙΝ ΚΕ ΤΟΡΑ

Ο γέρος παπύς-μου, 70 χρονο άνθρωπος, ίδε κε πέρασε πολα στα χρόνια-τυ, θιμάτε κε τον κερο τυ τσάρου, κε το 1905, όταν ρίχσανε τον τσάρο απτο θρόνο-τυ. Εμεις, τα πεδια, πολι επιδιμόμε να μιλήσουμε μαζί-τυ κ' εκίνος το ίδιο το αγαπα να μας διγίτε για τα παλια, για τις διστιχίες, πός τότε ζύσανε ι εργαζόμενι. Κάποτε, μόλις ο παπυς κάθετε ζένα μέρος κε μισ αμέσος θρισκόμαστε κοντά-τυ.

— Παпу, α παпу! Λέγε-μας κάτι-τι.

Χαμογελα ο παπυς, κε έπιτα, νά-συ—κε αρχίζι κυθέντα μαζί-μας.

Μια φορα, στι „γιορτι τις εσοδιάς“, ο παπυς μόλις κε γίριζε απτιν αγρο-ικονομικι έχθεσι, όπου πίγενε να κιτάκσι, αν κε ήταν 70 χρονο γέρος. Πάγι κε στο αναγνοστήρι ακόμα, να ακύσι πως διαβάζουνε εφιμερίδες, κε στι διάλεκσι, προπάντον τον „αθέον“ κε αγαπα αφτίνα τι θυλια.

Γίριζε ο παπυς απτιν έχθεσι κε μισ απτο ύτρενικ, πυ κάναμε στο σχολιο. Καθίσαμε στο παράπιγμα πίσο απτιν κσόπορτα, κε ο παπυς αφτίνα τι φορα μόνος-τυ άρχισε κυθέντα μαζί-μας.

— Ε πεδια, γίρασα πια κε πολι λιπόμε, πυ δεν μπορο να ρίξο απο πάνο-μου καμια 10-20. χρόνια. Εφχάριστο ίνε να ζισι κανις τόρα. Ζύμε καλα κατα το νέο.

Ιμυνα σίμερα στιν έχθεσι, ίδα τί φίτεπσε κε έχανε το κολχόζι-μας, τί γυρόνια έχι κε όρνιθες κε αγελάδες, ίδα κε τιν έχθεσι

το βιβλίον-τους. Μόνο μάθε, διάβασε, και η σοβιετική κυβέρνηση σε βοήθει να ανιπυρώσεις το νικοκίριο.

Θιμούμε, πως στον παλιο κερο, στον κερο του τσάρου, το χινόπορο γιορτάσαμε τι μέρα τις ποκρόβας. Επίσης σαφτόνα τον κερο μαζέψανε την εσοδία, τελιόσανε τις δουλιες. Και τί κάνανε τότε στο χοριο. Η παπάδες χτιπύσαν τις καμπάνες, μαζέβανε χρίματα απτους χορικους, τα καπιλία πωλύσανε μπόλικα το ρακι, στους δρόμους μεθιζμένοι, στα σπίτια μεθιζμένοι, εδο χτιπιθίκανε, εκι άλος ος το σπίτι δεν μπορι να φτάσι, τα πόδια δεν τον ακύνε απτι μεθισια.

Βρισιες παντου, και τα μικρα πεδια γιρνουν και βλέπυνε.

Πόσα χρίματα του κάκου κσοδέβονταν σαφτίνα τι μέρα! Και πως οφελίτε απάφτο;

— Η παπάδες και η νικοκίριδες τον καπιλίον—η κυλάκι, πω μεθίσανε το λαο με τι τσαρική θόικα.

Και τωτοτρόπος πάντοτε τις άλες μέρες — εργασία, και άμα έρχετε γιορι — ο παπας στην εκκισια κοροιδέει, και έπιτα στο καπιλίο τα τελεφτέα χρίματα κσοδέβοντε.

· Τόρα πια δεν ίνε έτσι. Νά εγω πια γίρασα, και όμος με προ-σελκί το κλυπ, το αναγνωστήρι.

Ιπάρχει μέρος πω οφέλιμα μπορις να περάσις τον κερό-συ.

Νά εκι στο σπίτι, πω ίτανε το καπιλίο, τора ίνε „Σπίτι τι μόρφωσις“. Και νά εκίνο το σπίτι πω τόρα ίνε η βιβλιοθήκη και το σχολιο το μεγαλιτέρον ζύσε ο πλυσιότερος του χοριου, ο έμπορος Λατκοφ έφίγε, λένε, στο εκσωτερικο. Και το σπίτι-του το εποφελιθίκαμε.

— Νέ, πεδια, — λέγι τελεφτέα ο παπυς, — ίχαμε τότε στο χοριο μόνο εκκισιες και καπιλία για τυς εργαζόμενους — και όλα ίσαν να τυς επισκοτίσουνε. Μα τόρα η σοβιετική κυβέρνηση φρονιζι να βοήθισι το φτοχο και μεζέο χορικο, να τυς μάθι γράματα και να τυς μορφόσι. Εμεις τόρα έχομε και κλύπια και αναγνωστήρια και βιβλιοθήκες και σχολια τον αγραμάτον.

Παντου γίνετε μορφωτική εργασία. Κατα το νέο περνύνε και η γιορτες: Νά σήμερα — απτο προι έκθεσι, το θράδι — ομιλίες, πα-ράστασεις. Θα πάγο κ' εγω ο γέρος ν' ακύσο. Κατα το νέο όλα ίνε καλά.

Το προτοπόρο κράι τυ συμπαγι κολεχτιβιζμυ
πρέπι να γίνι προτοπόρο μορφοτικο κράι,
πρέπι να περάσι στις πρότες σιρες τον αγωνι-
στον για τι μορφοτικι επανάστασι

Απτι ρεζολιύτσια τις 6-ις κοματικις
σινδιάσκεπσις τυ Κράι

Ι ΙΡΟΕΣ-ΜΑΣ

Ο άνθρωπος, πυ δεν κσοδέδι αδικα τον κερσ τις εργασίας-τυ, πυ υποστάσι τα ατομικά-τυ σιφέροντα στα κολεχτιβικά σιφέροντα, πυ εργάζεστε πλέρια επιφορτισμένος, πυ ίνε αφοσιωμένος στι σοσιαλιστικι ανικοδόμισι, πυ μόνος-τυ ικοδομι το σοσιαλιζμο — αφτος ίνε ο σιμερινος ίροας.

Ίνε — ο μαχιτικός, ο κολχοζίτις, ο εχτελεστις τις πιατιλέτ-κας

Νά απο πιάνα πρέπι να πέρνετε παράδιγμα, να απο πιάνα πρέπι να μάθι κανις.

Κατα το νέο τώρα μπένι το ζίτιμα για το
στίριγμα τις σοβετικις αρχις στο χοριο. Απο
σίμερα στα κιοριότερα ριτοπαραγογικα ραιόνια τις
ΕΣΣΔ το χοριο χορίζετε σε διο βασικα μέρη:
στους κολχοζίτες, πυ ίνε το πραγματικο στίριγμα
τις σοβετικις αρχις κε στους μι κολχοζίτες απο
εφτοχυσ κε μεσένυς, πυ ακόμα δε θέλυνε νο μπύ
νε στα κολχόζια, τυς οπίυς όμως ι μαξικη πύρα
τον κολχοξιον χορις καμια αμφιβολία θα τυς
καταπίσι σε λίγο κερα να καταλάβυνε, ότι ίνε
ανάγκη να μπύνε στο δρόμο τις κολεχτιβοπίσις.

Απτις θέσεις τυ ς. Πιάκοβλεφ στο ΧVΙ ςινέδριο τυ
κόματος.

ΥΠΟ ΤΗΝ ΟΔΙΓΙΑ ΤΥ ΚΟΜΑΤΟΣ

Τί ίπε ο Β. Ι. Λένιν για το ςιμπαγι κολεχτιβιζμο:

„Μόνο τότε,—έγραψε ο Λένιν,—αν θα κατορθόσμε να
αποδίκουμε στους χορικυς στιν πραγματικότητα τα πλεονεχτίματα τις
κινις, κολεχτιβικις επεκερργασίας τις ςις, μόνο τότε,—αν θα κα-
τορθόσμε να βοιθίσμε το χορικο με τιν οργάνοσι κολεχτιβικυ νι-
κοκιριυ, τότε μόνο ι εργατικη τάκσι, πυ κρατι στα χέρια-τις τιν
κιδερνιτικη εκυςία, πραγματικα θα αποδίκει στο χορικο τι νομιμότι-
τά-τις κε πραγματικα θα προσελκίσι στο μέρος-τις τις εκατομίριες
αγροτικες μάζες.“

„Αν θα μπορούσαμε να δόσμε άδριο 100 χιλ. τράχτορια
πρότις τάκσις, τότε ο μεσέος χορικος θα έλεγε: ίμε ιπερ τις
κομόνας“.

Εδο κσεκάθαρα φένετε—απετόντε διο όρι:

Πρότο: χριάζοντε μιχανες, χριάζετε διλ, καλα αναπτιγμένι
διομιχανία. Χορις τι διομιχανία, χορις τι διομιχανοπίσι τις χόρας
δεν μπερι να μεταςκιματιστι ι αγροτικη ικονομία

Το κόμα διεκσάγι πολιτικη τις διομιχανοπίσις τις χόρας, τις
ανιχοδόμισις νέον φάμπρικον κε εργοστασίον, μετακσι τον οπίον κε

κε εργοστάσια που παράγουν τράχτορια, κομπάνι και άλλες διάφορες αγροτικές μηχανές, που χρειάζονται για το μετασχηματισμό τις αγροτικές οικονομίας.

Δέφτερο: Πρέπει να αποδείξουμε στους χωρικούς με παραδείγματα τα πλεονεχτίματα τις κολεχτιβικές εργασίας. Κιαφτο τόρα γίνετε. Χιλιάδες αρτέλια και κομύνες ιφίσταντε, αποδείξανε στην πραγματικότητα, στην πέρα, τα πλεονεχτίματα του κολεχτιβικού νικοκίριου.

Όστε, η βασική όρι, για τη διεκσαγωγή τις κολεχτιβοπίσεις όλων το μονονικοκίρικον φτοχο-μεζέον νικοκίριον, πια υπάρχουνε. Και αφού έτσι, τότε η απόφαση για το σιμπαγι κολεχτιβισμό ίνε σωστή και επίκερι.

Η κολεχτιβική εργασία—ίνε ο μόνος δρόμος που θα βγάλει το χωρικό απτι φτόχια και τη δυστυχία.

Γιαφτο σαφτόνα το δρόμο προσκαλι τους φτοχους και μεζέους χωρικούς το κομμουνιστικό κόμμα, σαφτόνα το δρόμο προσκάλεσε και ο οδιγος και δασκαλός-μας ο Βλαδίμιρος Ιλιτς Λένιν.

Η επιτροπή του κόματος του κράι πήρε απόφαση για τη διεκσαγωγή του σιμπαγι κολεχτιβισμού όλου του Βόριου—Καφκασιανου κράι.

III ΜΕΡΟΣ

ΣΙΝΚΙΝΟΝΙΑ

Να δρίτε στο χάρτι τα μέρη όπου βρίσκοντε τα περισσότερα μεταλία τυ σίδερυ κε τα ανθρακοριχία.

— Πύ εδοχιμι περισσότερο το παμπάκι, το ζιτάρι, το λάδι κσιλιχι.

— Απο πια μέρη το κολχόζι-σας πέρνι αγροτικες μιγανες!

— Πός μεταφέρυν τα εμπορέματα απο το ένα μέρος στο άλλο!

— Βρέστε στο χάρτι τις πολιτίες όπου πιο πολι διασταθρόντε κσιδερόδρομι.

ΑΠΟ ΤΑ ΜΟΝΟΠΑΤΙΑ ΣΤΥΣ ΕΝΑΕΡΙΥΣ ΔΡΟΜΥΣ.

Ο άνθρωπος κόπιασε πάρα πολι οσότυ να νικίσι τις απόστα-
σες. Ιταν κερως κατα τον οπίον κ άνθρωπι τακσιδέθανε πεζι. Με
τι ράχι-τυς κυθαλύσαν τα φορτία-τυς. Ιστερα απο κάμποσο κερω
μάθανε να κυθαλέσουν τα φορτία πάνω στι ράχι τον ζόον κατόπιν
εφέβρανε τυς τροχους.

Μα για τι μεταφορα τον φορτίον πάνω σε τροχους χριαστίκα-
νε ιδιέτερι δρόμι. Αρχισαν να κόψουν τα δέντρα τον δασον για νά-
νίκσουνε δρόμους, να γεμίσουνε τυς βάλτυς, να κάμυνε σκεδιες. Λίγο,
λίγο φτιάσανε τυς αμακσιτυς δρόμους.

Το χτίσιμο τέτιον δρόμον κόστιζε πολι ακριθα. Επιτα ι αμακσιτι δρόμι ίσαν στιν αρχι πολι λίγι κε γιάφτο ίταν κε δίσχολι κε πολιέκσοδι ι σινκινονία.

Ι μεταφορα τον εμπορεμάτων ίπσονε κατα πολι τις τιμές-τυς. 400 χρόνια πριν, στα μεταλέματα άρχισαν να φτιάνουν δρόμους με κσίλινες γραμες. Πάνο ζάφτος κιλίζανε τις θαγονέτκες-τυς με μέταλο γεμάτες.

150 χρόνια πριν εφέδραν τις σιδερένιες γραμες πάνω απο τις σπιές ένα άλογο μπόρúσε να τραθίκσι κάμποσες φορτομένες θαγονέτκες. Μετα κάμποσο κερο φάνικαν ι σιδερόδρομι.

Στις αρχες τυ XIX εόνα έχι εφεδρεθι ι ατμομιχανι. Ι εφέδρεσι αφτι άλακσε όλος διόλυ τιν πανκόζμια σινκινονία. Στα τέλι τυ XIX εόνα φάνικε το αφτοκίνιτο κε στις αρχές τυ εόνα-μας το αερόπλανο.

Τα κιριότερα ίδι τις μεταφορας σίμερα ίνε:

- 1) Ι αμακσιτι—με άλογα, θόδια κ.τ.λ.
- 2) Ι ατμοπλοικι—κατα θάλασα κε με τα ποτάμια.
- 3) Ι σιδεροδρομικι— σιδερόδρομος με ατμο ί με ιλεχτριζμο.
- 4) Ι αεροπλοικι —σινκινονία με αερόπλανα κε αερόπλια.
- 5) Ι αφτοκινιτικι—με αφτοκίνιτα.

Ι ταχίτιτα τον μέσον τις μεταφορας.

Αμακσιτι	—————	30 χμ.	στο μερονίχτι.
Φορτιγα θαπόρια	—————	17 χμ.	στιν όρα.
Επιβατικα „	—————	20 χμ.	στιν όρα.
Τρένα φορτιγα	—————	21 χμ.	στιν όρα.
Τρένα επιβατικα	—————	42 χμ.	στιν όρα.
Ταχίες αμακσοστιχίες	———	64 χμ.	„ „
Αφτοκίνιτα φορτιγα	—————	31 χμ.	„ „
„ „ επιβατικα	———	100 χμ.	„ „
Αερόπλανα „	———	160 χμ.	„ „

ΕΡΓΑΣΙΕΣ

- 1) Σκιματίστε διάγραμμα τις ταχίτιτας τον μέσον τις μεταφορας.
- 2) Λίστε το ακόλυθο πρόβλημα: Σε πόσο κερο μπόρúμε να πάμε απο το Κρασνονταρ στι Μόσχα, με αμάκσι, με αφτοκίνιτο, με σιδερόδρομο, με αερόπλανο. Πλιροφορίες. Τιν απόστασι μπόριτε να πέρνετε απο τον κλίμακα τυ χάρτι.

ΣΙΝΚΙΝΟΝΙΑ ΚΕ ΤΟ ΝΙΚΟΚΙΡΙΟ

Η σινκινονία πέζει σπυδέο ρόλο για το νικοκιριο καθεμιας χώρας κε γενικα όλυ τυ κόζμυ.

Η σινκινονία μας χρισιμέβι για τι μεταφορα ακατέργαστυ ιλι-κυ κε κάψιμις ίλις στις φάμπρικες κε στα εργοστάσια, για τι μεταφορα κατεργαζμένον εμπορεμάτων όχι μονάχα μέσα στη χώρα αλα κε απο τι μια χώρα στην άλι.

Η περιφέρια ίτε η χώρα εκίνι όπου φτιάνυντε σιδερόδρομι κε θαπόρια αναζοογονίτε. Περισέβυν η κάτικί-τις, μεγαλόνη το εμπόριο κε η θιομιχανία-τις, αναπτίσετε το αγροτικο νικοκιριό-τις.

Για να χτιστυν όμως πολι σιδερόδρομι, αφτοκίνιτα, θαπόρια κε αερόπλινα πρέπι να κσοδεφτυν πολα χρίματα. Γιάφτο όσο πιο πλύσια ίνε μια χώρα τόσο κε περισότερα μέσα σινκινονίας μπουρι νάχι. Οσο καλύτερι ίνε η σινκινονία-τις τόσο γριγορότερα μπουρι να μεταφέρει τα εμπορέματά-τις. Έτσι κσεπέφτυν η τιμες κε γριγορό-τερα αναπτίσετε το νικοκιριό-τις.

Μεγάλη σιμασία έχι επίσης η σινκινονία κε εν κερο πολέμυ.

ΓΙΑΤΙ ΜΑΣ ΧΡΙΑΖΟΝΤΕ Η ΣΙΔΕΡΟΔΡΟΜΗ

Η κιριότερες πόλες τυ ΣΣΣΔ σινκινονύνε σιδερόδρομικος.

Η σιδερόδρομι πολι γρίγορα κε φτινα μεταφέρυν τυς ανθρόπυς κε τα φορτία απο το ένα μέρος στο άλλο. Ολο το Σίδεζμό-μας απο τι Μάβρι ος τι Βαλτικη θάλασα μπουόμε να τον διασκίςυμε σε 2¹/₂ μερονίχτια. Άλοτες για να μπουόσε να πάγι κανένας καβά-λα απο τι Μόσχα στο Δεβινγκρατ ίταν ανάνχι να κάνι μια βδομά-δα στο δρόμο με το σιδερόδρομο όμως μονάχα μια νίχτα. Το ισι-τίριο απτι Μόσχα στο Δεβινγκρατ, κοστήζι 16 ρύβλια, ενο καβάλα ο παγεμος έχι πολες κχυτύρες κε ίνε πολιέκσοδος.

Η παλιί-μας σιχνα στο μέρος πυ γενιόντανε εκι σινίθος κε πε-θένανε χορις να γνωρίζυν κε άλλα μέρι.

Μα τόρα η ανθροπι σιχνα πιγενοέρχυντε απο τι μια πόλι σε άλι, απο τι μια χώρα σε πιο μακρινι, βλέπυν ο ένας τον άλλο, γνωρίζυντε πιο κοντα, μαθένυν όσα δεν κσέρυν, απο τυς άλλυς, τις εφέβρεσες, τιν επιστίμι κε γενικα τις εργασίες-τυς.

Ι ατμομηχανες όχι μονάχα κυβαλάνε τος ανθρώπους μα κε τα εμπορέματα απο τι μια πόλι στην άλι, περιοδικα επιμερίδες κ.τ.λ.

Κάμετε τις ακόλυθες εργασίες:

1) Μάθετε, στον κοντινο σιδεροδρομικο σταθμο, το πρόγραμμα τον τρένον κε αντιγράψτε-το στα τετράδια-σας.

2) Πότε το τρένο αναχορι απο τι στανίτσα-σας κε πότε καταφθάνι.

3) Με πια εμπορέματα κι απο πυ, εφοδιάζετε ι πόλι-σας, ι στανίτσα-σας.

4) Πόσο εμπόρεμα σινκεντρόνετε στο σταθμό-σας κάθε μίνα.

5) Πός μπορούμε να φορτόσουμε κε να κσεφορτόσουμε ένα εμπόρεμα. Μάθετε τον τρόπο-το.

Ι ΑΜΙΝΑ

Ι σιδερόδρομι μας χρισιμέβον όχι μονάχα για τι μεταφορα τον εμπορεμάτον, μα κε για τιν άμινα τις χόρας. Μας επιτρέπι κε διεφκολίνι τι μετατόπισι το στρατο αν ίνε κσαφνικι απο το ένα μέτοπο στο άλλο τι μεταφορα πλιγομένον στη νοσοχομία, τι μετακόμισι πολεμοφοδίων κ.τ.λ.

Εχτος τύτου τα μέσα κε ι καλι σιδεροδρομικι σινκινονία μας επιτρέπον να κάνομε ανταλαγι το σιταριό-μας με μηχανες του εκσοτερικου.

Νά πόσο σιτάρι πολύζε ι τσαρικι Ρυσία στο εκσοτερικο:

στο 1804—1814=200.000 τόνους

1850—1854 1.000.000 τόνους.

Μετα τιν ανάπτυκισι του σιδεροδρομικου δίχτυ:

στα 1890=8.000.000 τόνους

1910=13.000.000 τόνους.

Φανταστίτε τι μπορούσε να σίβι αν έκσαφνα σταματούσανε τα τρένα;

Απαντίστε στην ερώτισι τύτι.

ΤΟ ΜΑΚΡΟΣ ΤΥ ΣΙΔΕΡΟΔΡΟΜΙΚΥ ΔΙΧΤΙΥ ΣΤΑ ΑΛΛΑ ΚΡΑΤΙ

Χόρες	Μακρος σιδηροδ. σε χμ.	Σε 100 τετ. χμ. πόσο αναναλογι
Εν. πολιτίες	403.900	52
ΣΣΣΔ	77619	14
Γερμανία	58000	123
Γαλία	53600	97
Ανκλία	39300	126
Βέλγιο	11100	310

Στα 1932 το μάκρος το σιδηρ. γραμον στο **Ε.Σ.Σ.Δ.** θα φτάσι σε 90.000 χιλ. Κάθε χρόνο περισέβι το μάκρος το σιδηρ. γραμον που μας δίχτι πως θα φτάσουμε κε θα περάσουμε τα καπιταλιστικα κράτι.

Ο ΑΤΜΟΣ ΚΕ Ι ΑΤΜΟΜΙΧΑΝΙ

Ι ατμομικχανι εργάζετε με τον ατμο. Ο ατμος αναπτίσετε μέσα στο καζάνι με νερο κάτω απτο οπίο κένυ κσίλα, κάρβουνα ίτε κε νάφτα.

Απο το σπίτι ακόμα, όλι ι μαθητες κέρυν πως όταν βράζι το τσαγερο, το πόμα-τυ κάτω απτιν επίδρασι τυ ατμου ανεβοκατεβένι.

Οστε ο ατμος ίνε εκίνος πυ ανεβοκατεβάζι το πόμα.

Κάμετε το ακόλυθο πέραμα

Πάρτε ένα γιαλένιο σολίνα κλιστο απο το ένα μέρος. Γεμίστε-το με νερο κε κλίστε-το ορμικα με πόμα. Κατόπιν βάλτε-το να βράσι.

Παρατιρίστε τί θα σιμδι;

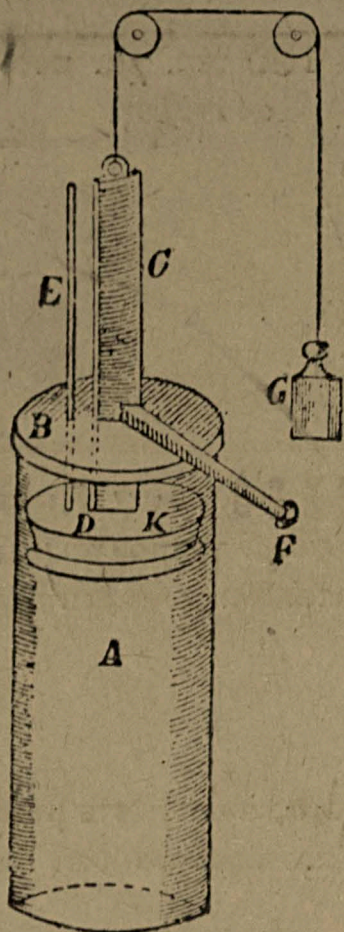
Ο ατμος θα πετάκσι το πόμα, γιατι διαστέλετε.

Το νερο, όταν μεταβάλετε σε ατμο περισέβι κατα 1700 φορές ο όγκος-τυ.

Αν θέλυμε να εκσατρίσουμε το νερο μιας ποτίλιας με το βράζμο κε τον ατμο το μαζέψουμε, θα μας χριαστυν 2 θαρέλια 40 βετρον για να χορέσι ο ατμος πυ προίρθε απο μια ποτίλια νερο.

Στα 1707 ο σοφος Παπίνος πρώτος χρισμοπίσε τι δίναμι τυ ατμου σαν κινιτίρια δίναμι.

Μια μέρα, λιπον πίρε τι μηχανί-τυ πυ τιν κατασκέδαζε ο ίδιος
χε αφυ τιν τοποθέτιζε κατάλιλα στο πλίο αποφάριζε να ταξιδιέπει.

Πίρε τιν ιχογένια-τυ κε έκσαφνα ανε-
χόριζε κατα τον ποταμο. Ιστερα απο λίγο
κερο έφτασε κοντα σε μια μικρι πόλι Δόχ
πυ θρίσκονταν στι εκβολι τυ ποταμου Βέζερ.
Απο το μέρος αφτο άρχιζε ι δικεοδοσία τις
σιντεχνίας τον θαρχάριδον. Αφτι βλέπον-
τας το θαπόρι τυ Παπίνου να περύζε στα νε-
ρά-τους ιδοπιουν αμέσος τον πρόεδρο, ο οπίος
απο περιέργια επισκέφτικε το πλίο τυ Πα-
πίνου. Τον εροτα κε ο Παπίνος εκσιγι τιν
περιέργι μηχανι, με τιν οπιαν μπορούζε να ο-
διγι το πλίο-τυ χωρις κατάρτια κε πανια.
Ο πρόεδρος, όμως αφτις τις σιντεχνίας τον
θαρχάριδον επιδι ήταν άνθρωπος διλος δεν τολ-
μούζε να προστατέπει τον εφεβρέτι κε τον
κατακρατι. Τιν άλι μέρα, προι, προι βλέπει
ο Παπίνος πολυς θαρχάριδες νάρχυντε κατα
πάνο-τυ.

Τονε πλισίασαν κε τ' ύπαν πος επιδι
τυ πλίο-τυ ταξιδιέβι χωρις άδια γιαφτο κε τον κατακρατυν.

Τυ κάκυ ο Παπίνος διαμαρτίρετε. Ιταν ένας εναντίον πολον.
Τυ κάκυ ζιτα τι βοίθια τον κατίκον τυ Δόχ. Ι θαρχάριδες χωρις να
χάσουν κερο κατακοματιάζυν το πλίο κοντα στα μάτια τυ εφεβρέτι.

Ετσι σινέβικε ι θάρθαρι καταστροφι τυ πλίυ, πυ πισοδρόμι-
ζε ίσος κατα ένα εύνα τιν ναφτιλία με τον ατμο.

Δεν ίνε ος τάτόρα γνωστο πος απέθανε ο Παπίνος, μα ίνε θέ-
θεο, ότι κάτο απο το θάρος τις σιντίρισις τις ιχογένιάς-
τυ πέρασε τα γερατία-τυ πολι διςιχιζμένος.

Γιατί δεν ιποστιρίχτικε ο Παπίνος σαν εφεβρέτις;

Πός ι σοβετικι κιβέρνισι ιποστιρίζι τυς εφεβρέτες;

Ι μηχανι τυ Παπίνου ίταγ φτιαζμένι τιυτοτρόπος:

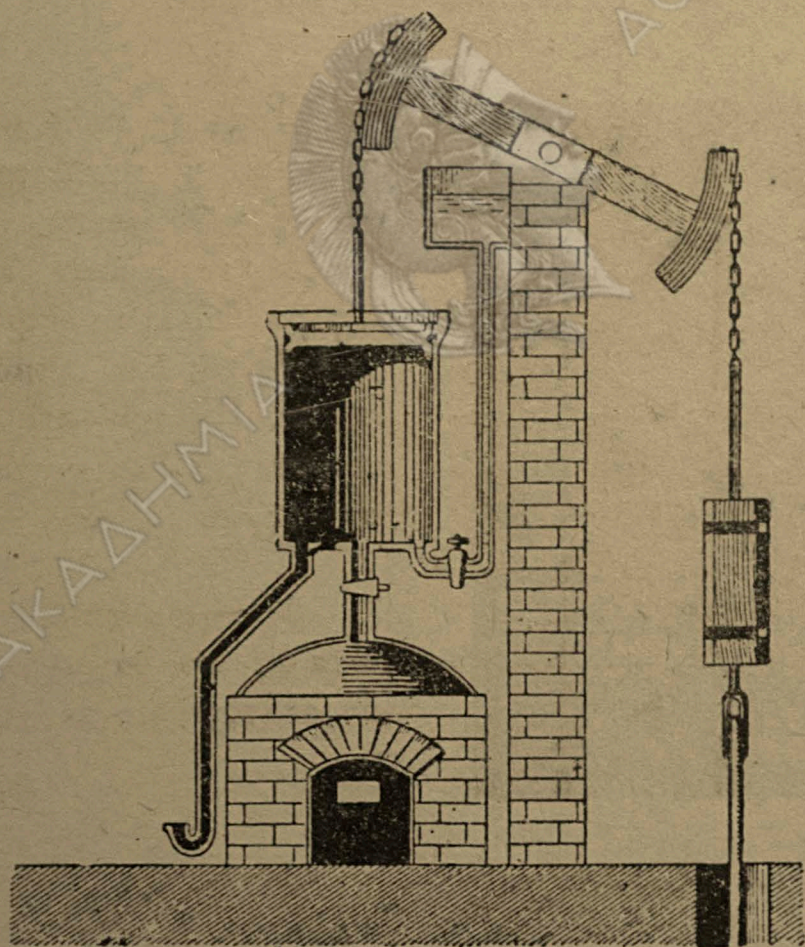
Ιχε ένα σιδερένιο σολίνα με νερο, ερμιτικο κλιζμένο με σιδε-
ριένιο πόμα πυ εμπόδιζε να θγι ο ατμος.

Το πόμα αφτο ονομάζεται έμβολο. Στο έμβολο ήταν στερεομένο χερύλι σιδερένιο. Η φωτιά ανάβει κάτω απο το ζολίνα και ο ατμος του νερου που έβραζε σίκογε λέφτερα το πόμα (έμβολο) με το πάνο-του θάρος ενος πυτιου. Για να κατεβόσι το έμβολο απομάκρινε-τι φωτια.

Ενοίτε, πως τέτια μια μηχανη δεν μπορούσε να δουλέψει καλά και γιαφτο δεν έχει εφαρμοστι πυθενα.

Η ΜΙΧΑΝΗ ΤΥ ΝΙΥΚΟΜΕΝ

Στα μέσα του 18 εόνα ο άνγκλος μηχανικος Θομας Νιυκομεν έφτιασε μια θερμαντικη μηχανη που τ'εχρισμοπίσε στα ανθρακορι-χία για να αντλίσει νερο. Η μηχανη αφτι ίχε ιδιέρο καζάνι όπου

έβραζε το νερο. Το καζάνι τυτό ήταν ενομένο με σιδερένιο κίλιντρο και το έμβολο. Για να περάσι ο ατμος απο το καζάνι στον κίλιντρο έπρεπε νάνιχτι ο στρόφιγκας. Κάτω απο τιν επίδρασι του ατμου

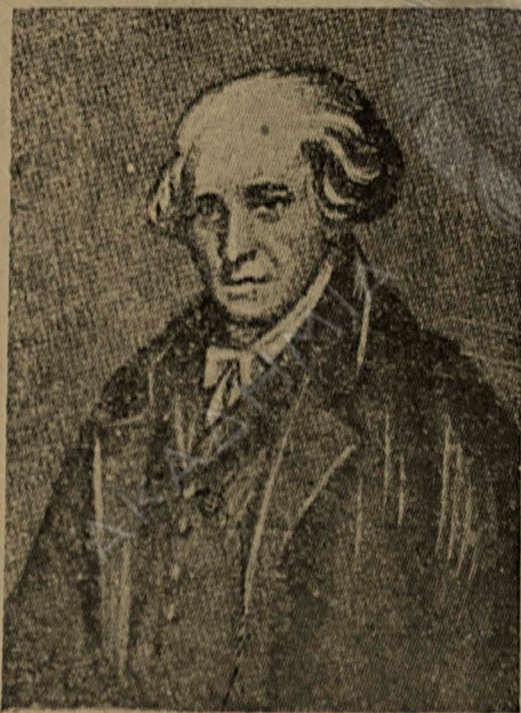
„Το πεντάχρονο σε τέσερα χρόνια“

το έμβολο ανέβενε μα για να κατεβι χριάζονταν να ανιχτι άλος στρόφινκας πυ να οδιγίσι στον κίλιντρο κριο νερο πυ πίκνονε τον ατμο κε ανάνκαζε τον έμβολο να κατεβι. Οστε ι δουλία τυ μιχανικυ ήταν νάνιγοκλίι τον ένα κε τον άλον στρόφινκα.

Ι ΜΙΧΑΝΙ ΤΥ ΓΑΤΤ

Ι ατμομιχανι τελιοπίθικε απο έναν άνκλο μιχανικον αφτοδί-δαχτον Τσέμς ΓΑΤΤ πυ ήταν γιος απλυ εργάτι στα τέλι στο 18 εόνα.

Ο Γαττ διοχέτεπε τον ατμο κε στα διο μέρι τυ εμβόλου εναλαχτικα. Εχτος τότο τον ατμο πυ εχτελύσε τι δουλιά-τυ τον διοχέτεβε για να ψσιχτι σε ιδιέτερο ψσιχτιρά.

Τόρα σε πολα μέρι ι ατμο-μιχανι κε τι γι καλιεργα, κε αλο-νίζι κε αλέθι κε πριονίζι κε κλόθι κε ιφένι κε ζίδερα κοπανίζι κε διάφορα βιβλία κε εφιμερίδες τιπό-νι. Ι δύναμι τις ατμομιχανις ίνε μεγίσι. Ιπάρχυν ατμομιχανες πυ μπορυν να κάνυν 30χιλ. αλό-γον εργασία.

Ι ατμομιχανες κάνυν τόσι δουλια όσι δεν θα μπορούσαν να κά-νυν εκατοντάδες εκατομίρια εργά-τες.

- 1) Πιός επενόισε πρότι φορα τιν ατμομιχανι;
- 2) Πιές ζιμαντικες αλαγες έκανε ο Νιυκομεν στι μιχανι τυ Παπίνου;
- 3) Πιές ίνε ι κηριότερες ελίπσις τις μιχανις Νιυκομεν.

ΤΟ ΠΡΟΤΟ ΤΡΕΝΟ

Με τιν εφεδρεςι κε τι χρισιμοπίσι τις ατμομιχανις στι βιομι-
χανία, ο άνθρωπος κατόρθωσε να παράγι τόσα πολλα εμπορέματα,
όσα ήταν αδύνατο να μεταφέρυν, ύτε άνθρωπι, ύτε ζόα κε ύτε
ιστιοφόρα πλία.

Ι ανάπτυκις τις βιομιχανίας έπρεπε να διμιουργίσι επανάστασι
στα μέσα τις μεταφορας. Ι ατμοκινιτιρες έπρεπε να χρισιμοπιθουν
κε στα μεταφορικα μέσα.

Κε πραγματικα πολι γρίγορα κσεπρόβαλε ι ατμομιχανι, κίριος
σε κίνυν τον κλάδο τις βιομιχανίας πυ άρχισε ταχέος ανάπτυκτι:
στιν εκξαγογι τον πετροκάρβυον. Απο τον 18-ο εόνα κε δο στιν
Ανκλία έβγενε πετροκάρβυον, κε πολλα κέρδι απολάβεναν ι Ενκλέ-
ζι πυλόντας το πετροκάρβυον-τυς σε άλα κράτι.

Μά πολι διςκόλεθε τι μεταφορα τον πετροκάρβυον εκίνο, πυ
άνθρακοριχία θρίσκυνταν πολι μακρια απο τι θάλασα.

Στις αρχες ι μεταφορα τον πετροκάρβυον γίνονταν με καλάθια
κε σακία, μα ίστερα άνικσαν όρόμυς προς τι θάλασα στρομένυς με
πέτρες. Μα κε ι όρόμι δε διεφκόλιναν διόλυ τι μεταφορα τυ κάρβυον.

Σκέφτικαν λιπον κε χτίσανε στυς όρόμυς αφτυς κσιλένιες γρα-
μες πάνω απτις οπίες τραδύσαν τα θαγόνια, αμάκσια γεμάτα με
πετροκάρβυον, τάλογα.

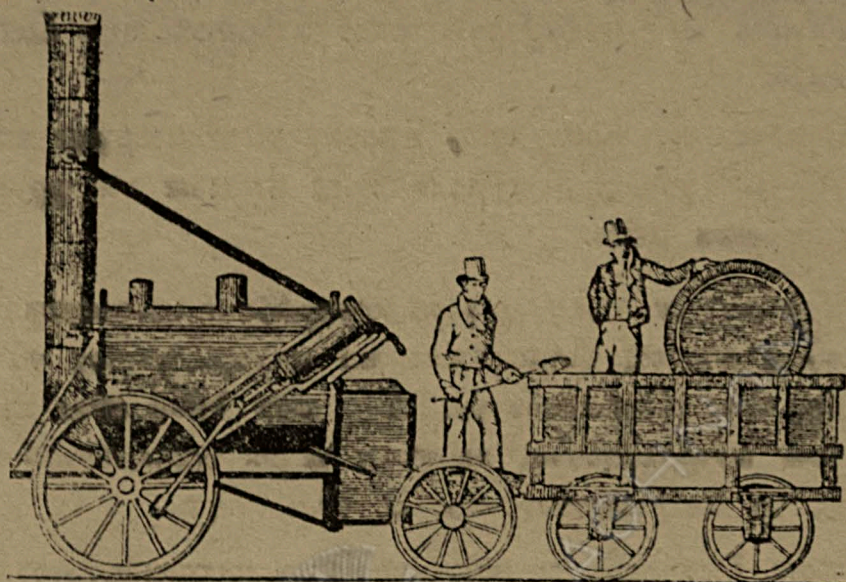
Ακρίβος τιν εποχι αφτι στα εργοστάσια κε στις φάμπρικες
άρχισαν να χρισιμοπιύνε τις ατμομιχανες. Κε σε μερικα μέρι
προσπαθύσαν να χρισιμοπιύσουν τι μιχανι τυ Ίάττ για τι μεταφορα
τον πετροκάρβυον αντικαθιστόντας τις κσίλινες γραμες τον όρόμον
με σιδερένιες.

Πρότα πρότα χτίσανε ατμομιχανες με οδοντοτυς τροχυς πυ
κινόνταν πάνω σε σιδεροδρομικι γραμι. Μα αφτες ι ατμομιχανες
πίγεναν πολι αργα, σιχνα χαλνύσαν κε χριάζονταν επιδιόρθωσες.

Μόνον στα τελεφετέα ο Ανκλος Στέφενσον κατόρθωσε να χτί-
σι ατμομιχανι με τυς σιμερινυς λίυς τροχυς κε τι σιδεροδρομικι γρα-
μι λία.

Τιν ατμομιχανι τυ Στέφενσον πρότα χρισιμοπιύσαν στα ανθρα-
κοριχία. Μα κατόπιν ο Στέφενσον έχτισε μια μικρι σιδεροδρο-
μικι γραμι μάκρος 15 χιλιομέτρον για τι μεταφορα πετροκάρβυον

απο τα ανθρακοριχία στο λιμένα. Το πρώτο τρένο-τυ φορτομένο με πετροκάρβυνα αποτελούνταν απο 10 βαγόνια κε πίγενε με ταχίτα-τα 6 χμ. τιν ώρα.

Στα 1823 ο Στέφενσον έφτιασε τον πρώτο σιδηρόδρομο με-ταξι τον πόλεον Στόκτον κε Δαλιντον.

Ι πρότι μέρα πυ έπρεπε να πάγι ι μηχανι (τυ Στέφενσον τραβόντας 26 βαγόνια κε με ταχίτιτα 16 χιλ. ορίθι ι 27 τυ Σεπτέβρι 1825.

Ο λαος μαζόχτικε στις δρόμους να δι με περιέρχια προς μό-νι-τις ι μηχανι θάρχίσι να πάγι. Μέρικι λέγανε πως κιαν πάγι ακό-μα πια οφέλια θα μας δόσι; Απο το καπνό-τυ κε (τον ατμό-τυ θα πσοφίςουν τα πυλια, ι αγελάδες-μας θα πάψουν να μας δόσουν γάλα κε απο τις σπιθες-τυ θα γίνουν σιχνα πικραιες.

—Μα πός θα πάγι πάνο σε ίσιο δρόμο; θα γλιστρίσι κε θα κατακοματιαστι έλεγαν άλι.

Εκσαφνα φάνικε ο Στέφενσον, πλισίασε τιν ατμομηχανι κε ανέ-θικε πάνο σάφτι.

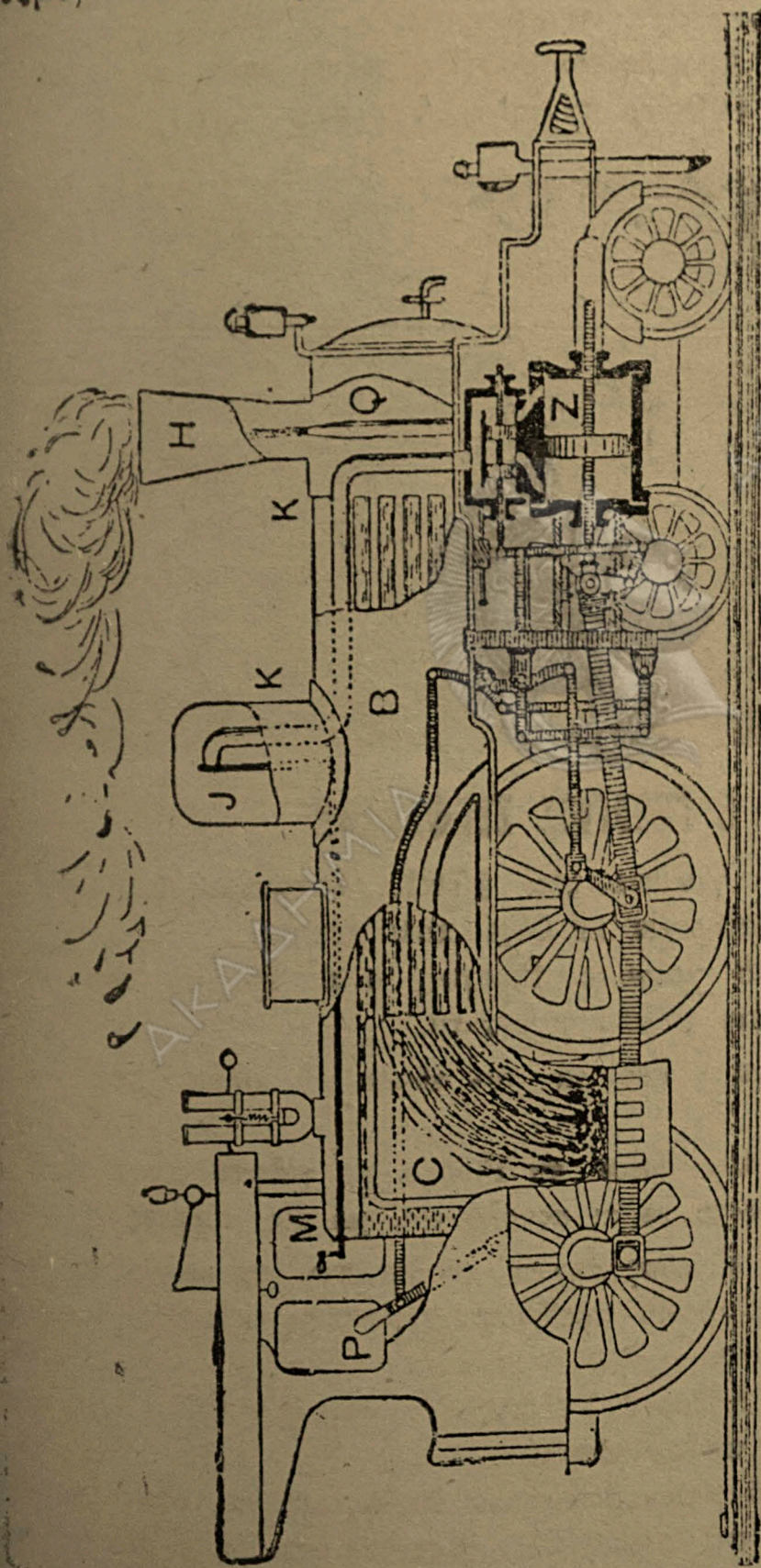
Ι άνθρωπι τον χοροίδεθαν γιατι δεν πίστεθαν τόσα βαγόνια να κινίθουν όλα μαζι.

Ο Στέφενσον άκουε ψίχρημα τις ιρονίες-τους. Χορις να χάσι κερο έστρεψε ένα τροχο, ι μηχανι μόνκρισε, σφίρικσε δυνατα κε κσε-κίνισε.

—Για δεσ, για δεσ προς πάγι; κε έτρεκσαν κατόπι-τυ να τιν φτάσουν. Μα πύ νάχουν τέτια πόδια; ο Στέφενσον γρίγορα επέστρε-ψε, έδεσε στι μηχανί-τυ τα γεμάτα απο κάρβυνα βαγόνια κε με τιν ίδια ταχίτιτα τα κυβάλεσε.

Νά—συ άλογο φόναζαν περίεργα ι παρατιριτες.

Ι εφεβρεσι τυ Στέφενσον βραβέφτικε. Αφτο σινέδικε 100 χρό-
νια πριν. Απο τότε άρχισαν να θγάλυν ατμομιχανες εόλο τον
κόζμο, πιο τελιοπιμένες.

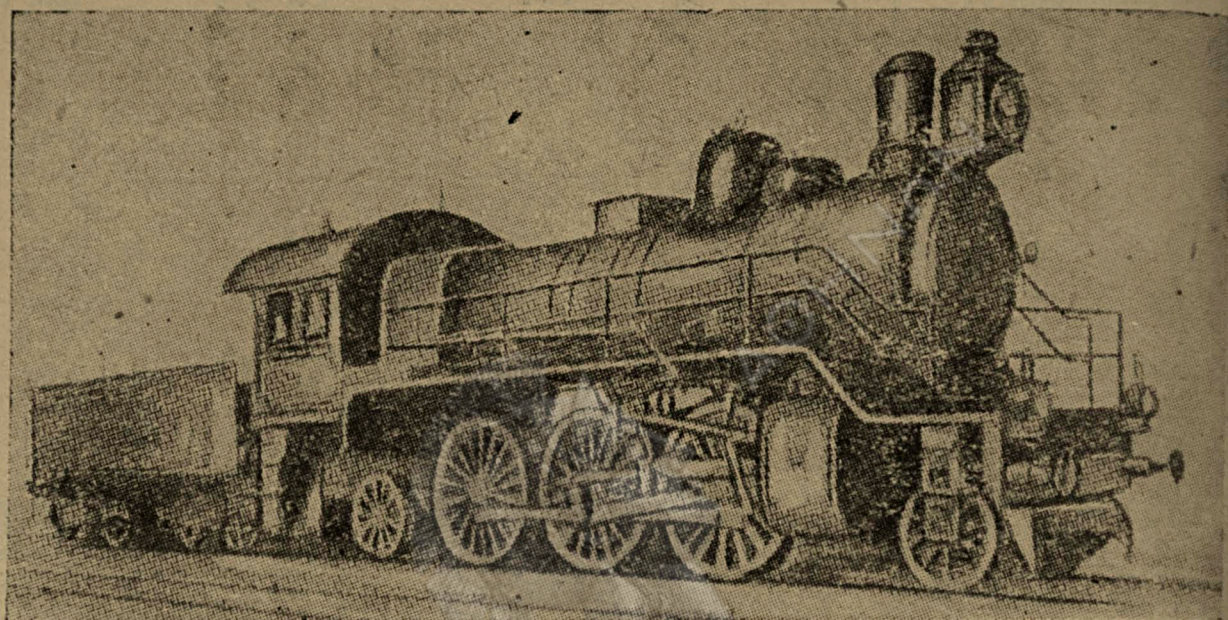

Ατμομιχανι. Β—το καζάνι, C—η θερμάστρα ΚΚ — σολίνας πυ διοχετέβι
τον ατμο, Ζ—ατμοκίλινδρος, Ο—σολίνας πυ βγάξι τον επεξεργαζόμενο
ατμο, Η—καπνοδόχι.

Κε τόρα δέν ιπάρχι καμια πολιτιζμένι χόρα πυ να μιν έχι σιδερόδρομο.

Ι ατμομιαχι τυ Στέφενσον μπορύσε να τραθίξει $12\frac{3}{4}$ τόνυς φορτία με 22 χμ. ταχίτιτα τιν όρα.

Μα τόρα ένα Αμερικανικο φορτιγό τρένο μπορι να κοβαλίσει 50 λιχ. τόνυς κε 160 χμ ταχίτιτα τιν όρα.

Ο ΓΕΟΡΓΙΟΣ ΣΤΕΦΕΝΣΟΝ

Ο Στέφενσον γενίθιχε στα 1781. Ο πατέρας-τυ ιπιρετύσε θερμαστις στα ανθρακοριχία κε ζύσε πολι άσχιμα.

Όταν έγινε 8 χρονο ο Γιόργος, ο πατέρας-τυ τον έκανε βοσκο κοντα σε κάπιο πλύσιο γίτονά-τυ.

Μετα 2 χρόνια ι νικοχιρα τον έβαλε να δουλέπει στα χορά-φια-τις.

Μα ι δουλία δεν άρεσε τυ Γιόργυ κε γιάφτο σιχνα επισκέ-φτονταν τον πατέρα-τυ κε κι ασκολόνταν με τις μιχανες.

14 χρονον ο Γιόργος άρχισε να δουλέπει στα οριχία σα θερ-μαστις. Με τα τρία χρόνια προβιδάστικε κε πήρε τι θέσι τυ μιχανικυ τις ιδραυιλίας.

Γράματα δεν ίκσερε ο Στέφενσον κε μόλις σε ιλιχία 18 χρονο άρχισε να μάθι τα πρότα γράματα.

Σε διάστιμα 6 μινον άρχισε να διαβάζι κε να γράπει. Εμαθε κε τις 4 πράκτες τις αριθμητικις. Ίστερα απο αφτο μονάχος-τυ επιδόθιχε σε μελέτι διαφόρον βιβλίον.

Όταν ακόμα ήταν μικρός κε έπεξε με τος σινιλικιότες-του έδιχνε προς πολι αγαπούσε να φτιάσι μίλυσ, μικρα θαγονάκια κε διάφορες κσίλινες μικροσκοπικες μιχανες.

Ο πόθος κε ι κλίσι πυ ίχε απο μικρο πεδι ο Στέφενσον στις μιχανες εκσακολυθύσε κε στα κατοπινα χρόνια. Κε νά, όταν θήικε ι ατμομιχανι, πρότος σκέφτικε να φτιάσι σιδερόδρομο.

Στα 1825 έχτικε τον πρότο σιδερόδρομο στην Ανκλία πυ πύγενε 16 χ.μ. τιν ώρα.

Ο Στεφενσον πέθανε στα 1848.

Όλες ι χόρες τον έγιραν ένα πολι μεγάλο μνιμίο.

Το μνιμίο τύτο ίνε τα εκατομίρια χιλιόμετρα τον σιδερόδρομον πυ διασκίζυν τι γί-μας απο τι μια άκρι στην άλι.

Απαντίστε γραφτος στις ακόλυθες ερώτικες:

- 1) Πιός ίταν ο πατέρας τυ Στέφενσον;
- 2) Πύ άρχικε πρότα να δουλέψει;
- 3) Πότε άρχικε να μάθι τα πρότα γράματα;
- 4) Τί εφέβρε;
- 5) Γράψε τα ονόματα των άλλον μεγάλον αντρον πυ κσέρετε κε τέ εφέβρε καθένας-τους.

Δ.χ. Ο Γιατ επενόισε τιν ατμομιχανι

Πότε χτίστικαν ι πρότι σιδερόδρομι.

Χρονολογίες	Χόρες	Μάκρος σε χιλιόμετρα
1825	Ανκλία	31
1830	Εν. πολιτ. Αμερικις	64
1832	Γαλία	58
1835	Γερμανία	7
1837	Ρυσία	26

Γιατί ι Ανκλία κε ι Εν. Πολιτίες ίσαν ι πρότες χόρες στις οπίες φτιάστικαν ι σιδερόδρομι;

Πός εκσιγίτε ι ταχία ανάπτυκσι το σιδερόδρομον;

Ο ΠΡΟΤΟΣ ΣΙΔΕΡΟΔΡΟΜΟΣ ΣΤΙ ΡΟΣΙΑ

Ο πρότος σιδερόδρομος στι Ρυσία χτίστικε μετάκσι τυ Δενιν-γρατ κε τυ Παβλοβσκ. Το μάκρος-του ίτανε 26 χ.λ. Κόστισε δε παραπάνο απο 1.400.000 ρύβλια.

Ο σιδηρόδρομος αφτος έκαμε μεγάλη εντίποσι στον κόσμο. Ο λαος κατα χιλιάδες μαζόχτικε γίρο στο δρόμο να δει πως θα πάνε τα τρένα. Ιδέα τις ατμομηχανις ίχε απο τις ικόνες πυ ίσαν τιπομένες στα πανια, στα διάφορα κυτια κε στα χαρτια τυ γραψίματος.

Πολι απάφτυς δεν το πίστεθαν κε άλι στέκυνταν εχθρικα με τι νέα εφέδρεςι.

Ι πιο αμόρφοτι απο το λαο διέδιναν διάφορες ανοισίεις λ.χ. λέγανε πως στυν ατμομηχανι κάθετε κάποιος δράκοντας κε γιάφτο πρώτα πολι φοβύνταν να τακσιδέψουν σιδηροδρομικος.

Λίγο, λίγο όμως κατάλαθαν τι μεγάλη σιμασία τυ σιδηρόδρομου κε τιν οφέλια πυ δίνι αφτος σένα κράτος.

Ι ΑΝΑΠΤΙΚΣΙ ΤΥ ΣΙΔΕΡΟΔΡΟΝΙΚΥ ΔΙΧΤΙΥ ΣΤΙΝ ΠΑΛΕΑ ΡΥΣΙΑ ΚΕ ΣΤΟ ΣΣΣΔ

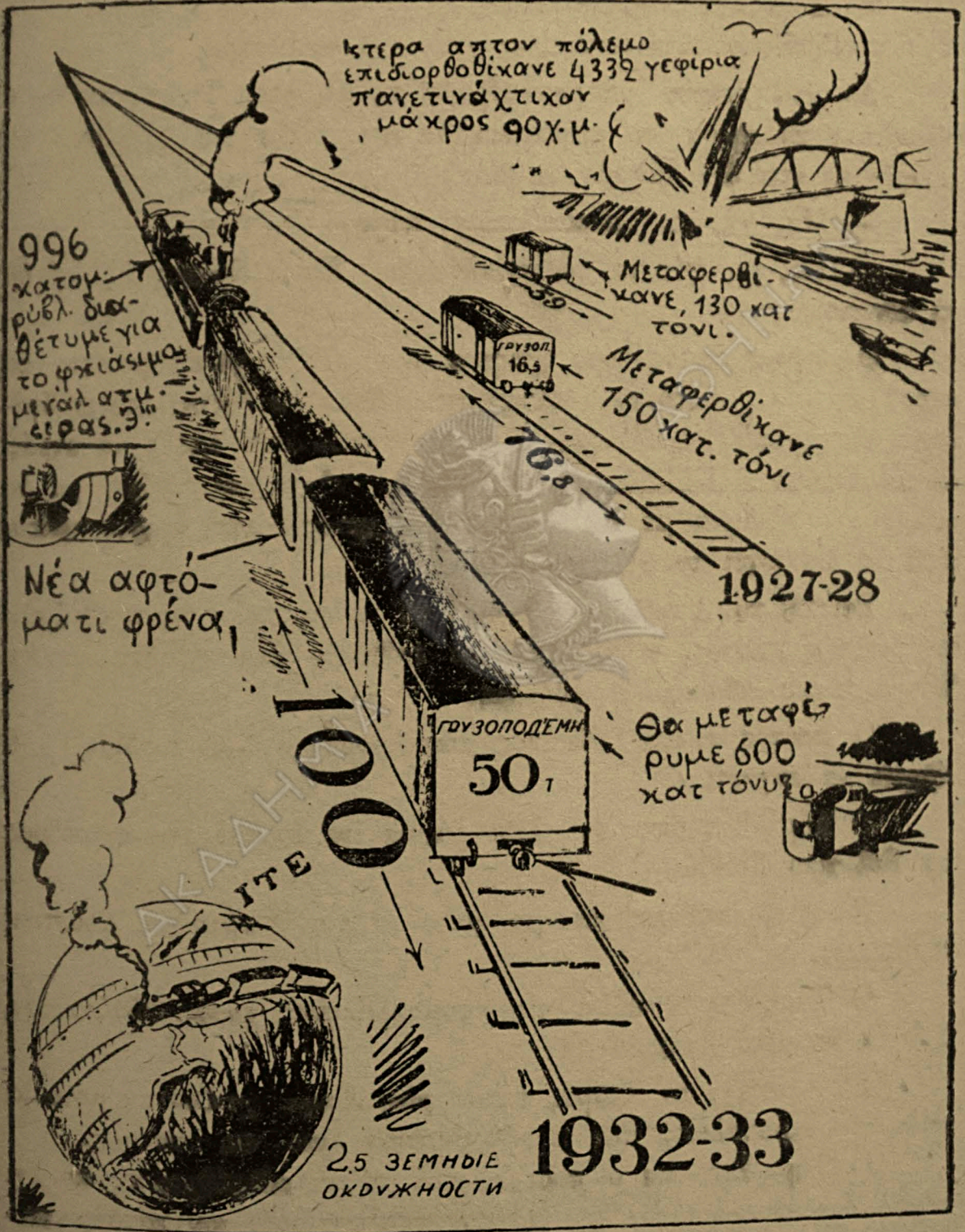
Χρονολογίεις	Μάκρος σε χ.μ.
1837	26
1860	1.588
1880	23.421
1901	53.031
1913	58.538
1923/24	73.858
1925/26	74.594
1926/27	76.837
1927/28	77.619
1930/31	90.000

Βρέστε κατα πόσο άρχισε το δίχτυ τον σιδηρόδρομον απο τα 1880 ος τα 1913 κε απο τα 1923/24 ος τα 1927/28 κε 1927/28 ος τα 1930/31.

Ι ΝΕΙ ΣΙΔΕΡΟΔΡΟΜΙ

Δεν αρχι μονάχα να διορθόσι κανένας τυς παλιος δρόμους. Απο ίνε έφκολο πράμα. Ινε ανάνκι κε να χτιστυν κε πολι νέι άλι δρόμι.

Σέμας, σε πολλα μέρη η σιδηρόδρομοι δεν φτάνουν ίνε λίγη κε γιάφτο μένων ανεκμετάλεφτα πολλα μεταλία, ανθρακοριχία, δάσι κε εκατομύρια δεντρα άδικα τον άδικον σαπίζονε κε χάνυντε.

Στο Τυρκεσταν μονάχα το 1/4 τον χοραφιον πυ αρδέβυντε καλιεργόντε με παμπάκι, πυ τόσο μας χρισιμέδι κε χριάζετε σακ-αλιχο για τά εργοστάσια τυ Λενινγκρατ, τις Μόσχας, τυ Ιβανο-

βοζνεζένσκι. Ενο έχουμε τόσες γέες ισαίγουμε απο το εκσωτερικο παμπάκι Αμερικις-Εγίπτου πυ μας κοστίζει εκατομύρια ρύβλια.

— Γιατι λιπο τότες στο Τυρχεσταν παντου εζλι τιν περιφέρια αφτι δεν εσίρουν το παμπάκι;

— Γιατί ίνε ανάνκι εκι να επέρνετε κε ειτάρι.

Αν ίτο δυνατο να μεταφέρουμε πσομι στο Τυρχεσταν τότε μάλιστα ι καλιέργια τυ παμπακιου θα ιποσκέλιζε τιν καλιέργια τυ ειταριου κε έτσι δεν θάχαμε κε έλιπσι.

— Μα, νά, ετι Σιθιρία ιπάρχι αφτονο το ειτάρι.

— Νέ, μα πός να το κυβαλέσουμε; Χορις δρόμο; Νά τί θα πι εινκινονία!

Ο δρόμος αφτος τόρα χτίστηκε πια. Τρία χρόνια μποστα τα αεροπλάνα-μας, πετόντας πάνω απτα θυνα τυ **Чокпаско** θγάλανε τοπογραφίες, ερεθόνυσαν το δρόμο απτον οπίο έμελε να περάσει ο ειδερόδρομος. 1442 χ.μ ιταν ανάνκι νάνικουμε δρόμο για να ειδέσουμε τι Σιθιρία με το Τυρχεσταν. Ι εργασία αφτι άρχισε αμέσος απο τα δύο άκρα τυ μελύμενου δρόμου.

Στις 28 τυ Απρίλι 1930 διλ. 17 μίνες πριν τις προθεζμίας πυ όριζε ο πλάνος, ι διο μισοδρομι ενόθικαν εένα γιγάντιο μεγάλο Τυρχεστάνικο-Σιθιριακο ειδερόδρομο.

Ο πρώτος αφτος Σοβετικος ειδερόδρομος ετιν 1 τυ Μάι 1930 άρχισε να εργασι.

Ο Τύρχ-Σιπ όπος τον λένε ρύσικα ίνε ένα μεγάλο κατόρθομα τυ Σοβετικου Σιδέζμου.

Χτίστηκε αποκλιςτικα με μέσα κε τις δύναμες τις Σοβετικις Κιθέρνιςις.

Ο Τύρχ-Σιπ εινεδένη τις απομακριζόμενις χόρες: Καζακσταν, Σιθιρία κε μέσι Ασία.

Στιν εποχι τυ τσαρου, τέτι ειδερόδρομι χτίζονταν μόνο κε μόνο για εκμετάλεπσι τον πισοδρομιμένον λαον τις ανατολις.

Ο Τύρχ-Σιπ ίνε ο πρώτος στον κόζμο ειδερόδρομος, πυ έχι εσκοπο όχι τιν εκμετάλεπσι μα τιν απολεφτέροσι τον καταδιναστεβεμένοννε λαον απο τα δεζμα τις αμάθιας, τις φτόχιας, κε τιν προεέλκισί-τυς ετι εοσιαλιςτικι ανικοδόμισι.

Ο Τύρχ-Σιπ ίνε το πρώτο μεγάλο κατόρθομα τυ 5 χρονου πλάνου.

Η βασική εργασία τελίωσε με τη μεγάλη δραστηριότητα, τη σοσιαλιστική άμικλα, τη μαχικηκότητα κε την αφοσίωση τον εργατον κε τον μηχανικον.

Ο σιδερόδρομος αφτος χτίστηκε σε έριμος τόπος όπου δεν βρίσκονταν ούτε ιλικα, ούτε εργατικη δύναμη κε ούτε τρόφιμα. Ολα αφτα ήταν ανάνηι να μεταφερθουν απο άλλα μέρη του Σινδέζμου.

Κε μ'όλες αφτες τις δικολίες που απαντίσαμε κατορθώσαμε να κάνουμε γιγάντιο έργο το Τουρκ—Σίπ.

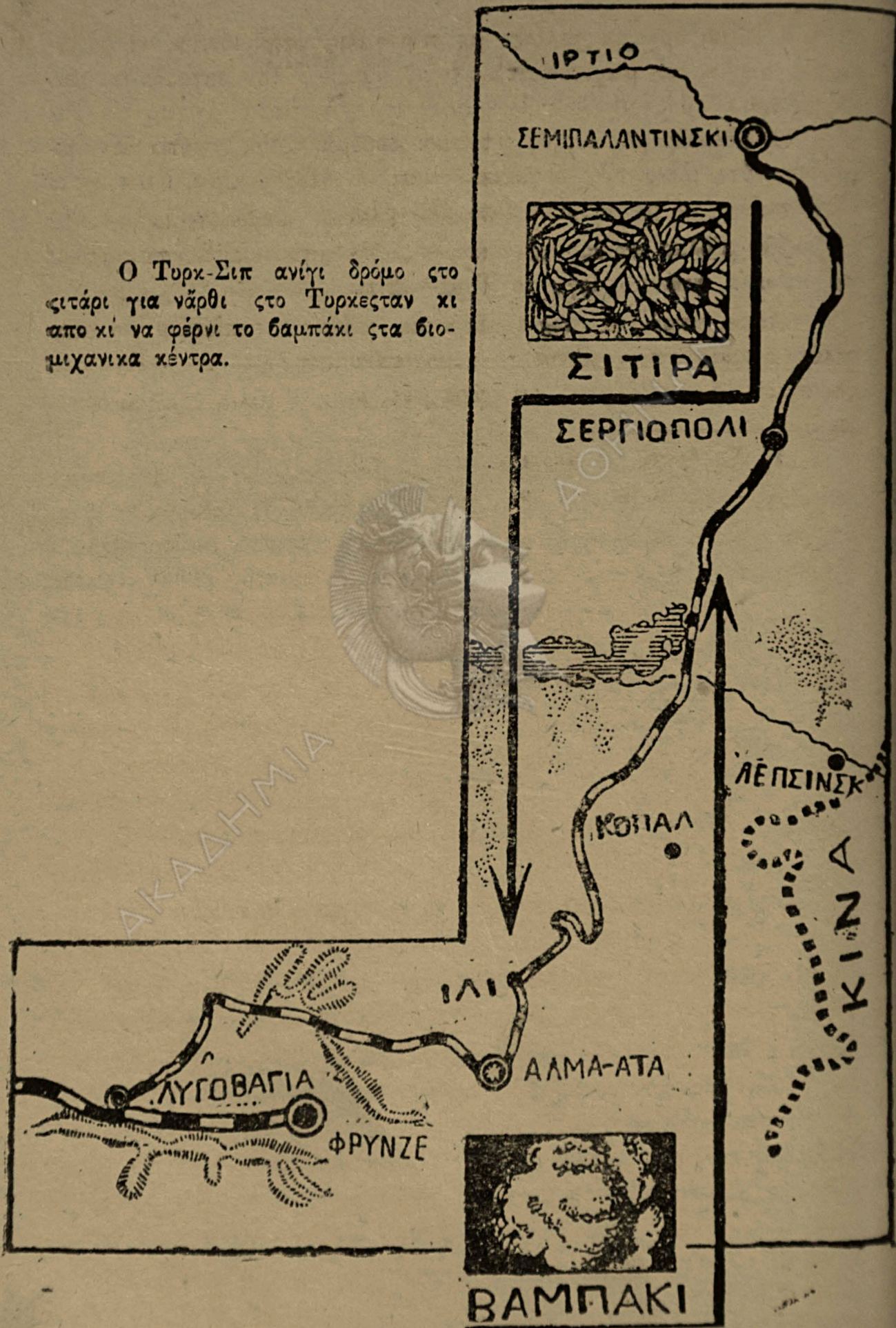
Αφτο αποδίχνη, πως η Σοβητικη κίβερνισι εκπλιρόνη την πιατιλέτκα κάτω απτην οδιγία του κομμουνιστικου κόμματος, στο μέτοπου τις σοσιαλιστικησ ανηκοδόμησις στη χώρα-μας.

-
- 1) Να βρείτε στο χάρτη τα μέρη που περνάει το Τουρκσιπ.
 - 2) Γράψτε επιά μέρη του ΣΣΣΔ ενόνη σιδεροδρομικος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ο Τυρκ-Σιπ ανίγει δρόμο στο
σιτάρι για νάρθη στο Τυρκεσταν κι
απο κί να φέρνι το θαμπάκι στα βιο-
μηχανικά κέντρα.

ΤΟ ΑΝΙΓΜΑ ΤΥ ΤΥΡΚ-ΣΙΠ.

Γ-αν προι, όταν αναχορίσαμε στο πανιγρικο άνιγμα τυ Τυρ-
είπ τυ μεγάλυ τύτυ Σοβετικυ ριδερέδρομυ, πυ χτίστηκε ρε έρι-
μο τύπο.

Μετα τυ Ορεμπύργο έκσαφνα κρεφάντυσε μπροστά-μας ι έριμο,
ι αμύδικι, ι μιζέρια, ι κατακακίτρινη, καμένη απο τις ιλιακες αχτίνες.

Περάσαμε την Αραλικι θάλασα κε μπροστά-μας φάνικαν τα
χιονοσκεπι θυνα. Ανάμεσα στα θυνα κε ρτις ρτέπεσ απλόνονταν ι
κατάφιτι κε πρασινοπι δρόμι τις Αλμα-άτασ.

Ι Αλμα-άτα ίνε πόλι, όπου εβδοχιμι, ι μιλια, τυ αμπέλι, ι
κοχιμιλια, ι αμιγδαλια ι καριδια.

Τι ρτιγμα πυ κολνύσαμε τις ομόρφοτιπομένεσ οφίρτεσ κε ορί-
ζαμε την ήμέρα κε την όρα τις ρινάντις τον τρένον, τι ρτιγμα
πυ τα αερόπλανα πετύσαν αχόρταγα τα φιλάδια κε προεκαλύσαν
τυσ κάτικυσ να πάνε ρε προιπάντις, ι πόλι ολάκερι γένικε ανάστατι.

Ι κάτικι δεν ίκτεραν πυ να προτοτρέκουν. Ο ρταθμοσ απέχι
απο την πόλι 8 χμ. Απο δο έπρεπε να πάνε ρε προιπάντις.

Όλι ι δρόμι πλιμρίσαν απο ανθρόπουσ: αντρεσ, γινέκεσ κε πε-
δια καθένασ-τυσ γίρεθε κάνα αμάκσι, να πάι πιο γρίγορα, καθένασ-
τυσ έσπεθνε προσ τυ ρταθμο.

Πολι καζάκι φτάσανε ρτο ρταθμο καθάλα απο 500-600 βέρ-
ρτια μαγρια, μόνο κε μόνο να δύνε τυ ρσειτάνι, όπου λέγανε την
ατμομηχανι.

Έκσαφνα ακύστηκε τυ πρότο ρφίριγμα. Ι ανθροπι ρτρέπσανε
τα θλέματά-τυσ προσ ρτι μηχανι, τα πυλια τρομάκσανε, τα άλογα
κε τα άλα ρόα τις ερίμυ ακροάστικαν με ριχομένα τα αφτιά-τυσ
τι γιγάντια, τι γενέα κε διαπέραστικι φονι τις πόλις, τι φονι τις
διομηχανιάσ.

Χοντρογραμένα ρτο ρτίθοσ τις ατμομηχανισ όλι διαβάσανε με-
θοι „Даешъ Сибир“ Ο διεφθιντις την πίγεγε ριγα ριγα, ενο ι
ανθροπι ρτο δρόμο-τις πετύσαν χιλιάδεσ λυλύδια. Έκσαφνα ρτα-
μάτιςε.

Κάμποσι κοζάκι μαζόχτικαν γίρο ρτο τρένο, τυ νκίζανε απο
δο, τυ νκίζανε απο κι μα δεν μπορύσαν να καταλάβου προσ πάι.
Διο μάλιςτα απο αφτυσ μπίκαν ρτο θαγόνη τις τραπεζαρίασ, όπου τι-

χέα, πρότι φορα στι ζοί-τους ίδαν τον εαφτό-τους στο καθρέφτι. Κί-
ταζαν τι μύρι-τους κε γελύσανε. Προσπαθύσαν να πιάσουν τον εα-
φτό-τους μέσα στον καθρέφτι μα μπόδιζε το γιαλι

Ο ήλιος μεσυρανόσε· ζέστι καφτερι, 50°.

Σε τριάντα κσεχοριστα μέρι κάπνιζαν τα μαγερια.

Ι διέφθινσι τυ Τυρσιπ τράτχε τυς φιλοκxenόμενους με φαγια
πιοτα κε παπιρόζια κάτο απο ιδιέτερες σκινες.

Ετσι τέλιωσε το πανιγυρικότατο άνιγμα τυ Τυρκσίπ.

Μα μις χριαζύμαστε κε άλυσ δρόμους τέτιυς.

Πρέπι να ενόσυμε σιδεροδρομικυς τι Μαγνίταγια γορα με το
το Κυζπας γιατι αλιότικα δεν μπορούμε να απολαβένουμε το χιτο-
σιδερο εκίνο πυ περιέχι το οριχίο τύτο

Πρέπι νάνίςυμε δρόμους τέτιυς στα απέραντα δάσι τυ θορα
κε τις Σιθιρίας. Πρέπι να δόσυμε δρόμο στο σιτάρι απο τιν Πα-
ραβόλγια χόρα, στο κρέας απο το Καζακσταν κε στο φοσφορίτι
απο τι Βιάτκα! Αν εμις ι ίδιι δεν πάμε στυς φοσφορίτες, μόνι-
τυς δεν θάρθουν σ'εμας κε τα σοβχόζια κε κολχόζια-μας θα μένυν
χορις λίπαζμα.

18 χιλιάδες χμ! νά πόσο ακόμα σιδερόδρομο χριαζύμαστε
στιν όρα. Κε κάθε νέος σιδερόδρομος μας ανίγι τιν κλιζμένι πόρτα
τις φίσις

Ι ΠΡΙΓΑΤΑ ΤΥ ΚΟΖΛΟΦ

Ενας νέος εργάτις Κοζλόφ εκι πυ δύλεθε σκέφτικε μια φο-
ρα για μαχιτικι ομάδα.

„Να, εγο εργάζυμε—έλεγε μες το νύ-τυ— χορις να χάσο ύτε
ένα λεφτο, εχτελο καλα κε εφσινίδιτα ότι εργασία πυ με αναθέτυν.
Μα τί μπορο μανάχος-μυ να κάνο; Ενας μονάχος μαχιτις; Πρέπι
να διαλέκσο 10-20 κε άλα πεδια, εργάτες σαν κε μένα πυ νά-
γαπάνε τιν παραγογι“.

Ι ιδέα αφτι δεν τον άφινε ίσιχο. Σκεφτόντανε πάντα πος να
κάνι για να τιν προγματοπιίσι.

Μια μέρα λιπον πάγι στον κομυνιστικο πιρίνα κε κάμι μια
τέτια πρότασι. Ο πιρίνας εβαλε τιν πρότασί-τυ αφτι στιν παρα-
γογιχι σίσκεπσι, αφυ δέχτικε ο ίδιος τιν πρότασί-τυ ος καλι κε οφέ-

λιμι. Κε ι παραγογικι εϊςκεπει τιν ιδε φρόνιμι κε οφέλιμι κε αποφάσιζε να οργανοθι μια τέτια πριγάτα πυ νάνε παραδιματικι.

Αρχιςι λιπον ι διαγογι τον ανθρόπον απο τυς καλίτερυς νέυς εργάτες. Κε νά-συ ι πριγάτα οργανόθικε.

Στιν πρότι εϊςκεπει τις πριγάτας ι πριγατίρι δόσανε το λόγο-τυς πως θα εργαστυν με όλι τυς τι δύναμι κε τιν καρδια. Οδιγο εκλέκσανε ομόφωνα το ς. Κοζλοφ.

Ιχοματικι κε επανκελματικι οργάνοσις, ιποσκέθικαν να ιποστιρίκτυν τιν πριγάτα. Ι λιπι εργάτες πρότα, πρότα τυς χοροΐδεβαν.

—Ι νεί-μας να κιμιθύνε θέλυν μα όχι κε να δυλέδυν.

Ιταν ντροπι στυς γέροντες εργάτες να πάρυν παράδιγμα απο τυς νέυς.

—Θα δόμε μετα μια ὄδομάδα πίοσ θα μίνι στιν πριγάτα— λέγανε αφτι.

Μα γελάστικαν. Ι πριγάτα πολεμόσε γερα με τις διςκολίες πυ απαντύσε στι δυλια.

Ετρεχε στα ρίγματα τις παραγογις, ὄσο διςκολα κε νάσανε δύλεβε χορις να αποκάμι κε έτσι απόχτισε τιν εμπιστοσινι τις διέφθινσις

Παντυ εῶλες τις δυλιες ι πριγάτα πίγενε πρότι.

Ο ΠΕΝΤΑΧΡΟΝΟΣ ΠΛΑΝΟΣ ΤΙΣ ΑΝΑΠΤΙΚΣΙΣ ΤΥ ΣΙΔΕΡΟΔΡΟΜΙΚΥ ΔΙΧΤΙΥ

Ο ΣΣΣΔ εφαρμόνι τι βιομιχανοπίσι τις χόρας.

Το κιριότερο, πυ έχομε να λίσυμε για να πετίχυμε το σκοπό-μας τύτο ίνε να φτάσυμε κε να περάσυμε τις καπιταλιστικες χόρες. Εχομε σκιματίσι τον πεντάχρονο πλάνο τυ λαικυ νικοκίριυ πυ κάθε γράμα εφαρμόζυμε.

Ι ανάπτικσι τις σιδεροδρομικις μεταφορας διλ. τυ σιδεροδρομικυ διχτιυ ίνε ένα απτα βασικα μέρι όλυ τυ πλάνυ.

Στο τέλος τις πιατιλέτκας ο γίρος τον σιδεροδρομικον φορτίον θα μεγαλόσι κατα πολι. Μα γιάφτο ίνε ανάνκι πρότα απόλα να χτίσυμε μια σιρα νέον ὄρόμον, νέον πόλον ατμομιχανον, σινάμα κε να αντικαταστήσυμε επιδιορθόνυντας τις παλιες.

Σε 5 χρόνια υπολογίζετε να θγάλουμε σχεδόν $2\frac{1}{2}$ χιλιάδες ατμομηχανές.

Χριάζετε κατόπιν να ηλεκτροποιήσουμε μερικά σιδηροδρομικά δίκτυα σαν: τη γραμμή Μινεράλνιε Βόντι, Κισλόβσκι στο Υραλ, τις Μόσκας Πύσσκινο θόριο δρόμο.

Η παραγωγικότητα της εργασίας στα μέσα της σιγκινοβίας πρέπει να ιπσώσει κατά 60% και ο μισθος τον εργατον κατά 50%.

Ι ΠΙΑΤΙΛΕΤΚΑ ΤΟΝ ΣΙΔΕΡΟΔΡΟΜΟΝ

Χρονολογίες	Χιλιόμετρα
1913	59.000
1922	71.000
1927	77.000
1932	90.000

Προβλήματα.

1) Λογαριάστε κατά πόσο θα αφκείσει το σιδηροδρομικό δίκτυο στο τέλος τις πιατιλέτκας.

2) Κάμετε γραμμικό διάγραμμα τις ανάπτυξεις του σιδηροδρομικού δικτύου τις πιατιλέτκας.

Ι ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΝ ΣΙΔΕΡΟΔΡΟΜΟΝ

Χρονολογίες	Επιβάτες με πληρομ.	Μεταφορα φορτίον σε τόνους
1913	184.800.000	132.000.000
1922	77.600.000	40.000.000
1924	154.400.000	68.000.000
1926	262.700.000	117.000.000
1928	280.800.000	150.000.000
1930	455.000.000	236.000.000

ΙΛΕΧΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΕΣ

Ι ατμομηχανες τον σιδηροδρομον χριάζετε πετροκάρβουνο που πρέπει να κυβαλεθι απο τα ανθρακοριχία κε να μετακομιστι σχεδον σόλος τυς στάθμυς.

Στυς σταθμυς αφτυς πρέπει νάχουμε ιδιέτερες αποθήκες, απο τις οπιές θα εφοδιαστι κάθε ατμομηχανι με πετροκάρβουνο που θάνε υποχρεομένοι να πάρι μαζί-τις για κάψι, σόλο-τις το δρόμο.

Απο όλα αυτά τα περιτα έκσοδα μας λεφτερόνι ο ιλεχτροκι-νιτίρας.

Ο ιλεχτροκινιτίρας δεν κυβαλάι μαζί-τυ τιν κάψιμι ίλι που χριάζετε για να κυνιέτε αλα τιν πέρνι απο τα σίρματα τυ ιλεχτρι-κυ σταθμυ με τα οπία σινεδένετε.

Ο ιλεχτρικος σταθμυς χτίζετε εκσεπίτιδες εκι όπου βγένι κά-ψιμι ίλι: νάφτα, πετροκάρβουνο, ίτε σε μέρι όπου θρίσκοντε ποτάμια, καταράχτες κ.λ.

Στον ιλεχτρικο σταθμυ θάλουε δυναμο-μηχανι που μοπορι να κινιθι με ατμομηχανι ίτε με μηχανι εσωτερικις κάψις.

Ι δυναμο-μηχανι μετατρέπει τι μηχανικι ενέργια σε ιλεχτρικι.

Ο ιλεχτριζμοσ που αναπτίσετε τιυτοτρόποσ διαδίνετε μέσον τον αγωγον σε άλι δυναμο-μηχάνι που ίνε το ποθετιμένι 50, 100, 500 χμ. μακρια όπου χριάζετε ιλεχτρικι ενέργια κε κινι τι μηχανι τότε, μεταμορφόνοντας τιυτοτρόποσ τιν ιλεχτρικι ενέργια σε μηχανικι.

Στυς υδροιλεχτρικυς σταθμυς ι δυναμομηχανες χτίζοντε στυς καταράχτες κε εργάζοντε με τι δορεα δίναμι τυ νερου που πέφτι απτα πσιλότερα μέρι.

Στα ιλεχτρικα τραμ, ι ιλεχτρικι ενέργια που παράγετε στον ιλεχτρικο σταθμυ μεταδίνετε μέσον τον αγωγον στυς ιλεχτροκινιτί-ρες που θρίσκοντε στερεομένοι κάτω απο τα βαγόνια κε κυνόνε τυς τροχυς.

Σε λίγο διάστιμα (45 σχεδον χρόνια) ι εφαρμογι τον τραμ πίρε κολοσιέες διαστάσις.

Το σιδηροδρομικο δίχτι τον τραμ, μονόχα στιν Αμερικι μοπορι να περιτριγίρισι τον κόζμο 2 φορες.

„Το πεντάχρονο σε τέσερα χρόνια“.

Ενοείτε πως ο άνθρωπος με την τελειοπύσι και την εφαρμογή του τραίμ, αρχισαν να σκεφτούν και πός να αντικαταστήσουν τους σιδηρόδρομους με ηλεκτρικές αμακσοστιχίες.

Η ηλεκτροπύσι τον δρόμον σέμας άρχισε πια. Σίφωνα με τον 5 χρόνο πλάνο ο Ε Σ Σ Δ χτίζει πολυς ηλεκτρικους σιδηρόδρομους. Πρώτα πρώτα σκεδιάσαμε να ηλεκτροπύσουμε μονάχα τα περίχωρα τις πολιτίας. Μα τώρα καθορίστηκε πια πως πρέπει σε πρώτι σιρα να ηλεκτροπυθουν οι δρόμοι που μεταφέρουν λάφτα, κάρβουνο και μέταλα.

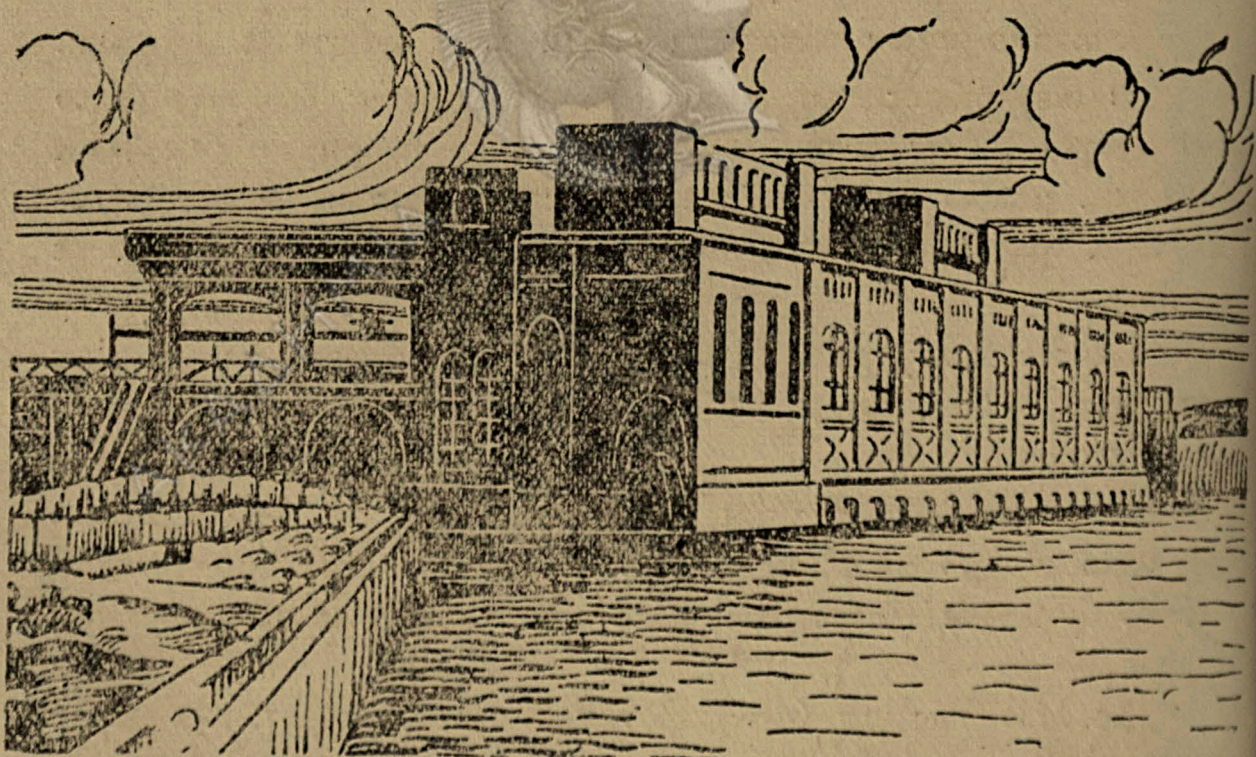
Η ηλεκτροπύσι τον σιδηροδρόμον θα εκσικονομίζει πετροκάρβουνο κατα 30%.

Η δέφτερι δυναμομηχανή ονομάζεται ηλεκτρο-κινιτίρας για τι κινιέτε σαν το σινιθιζμένο κινιτίρα.

Η ενέργεια που πέρνετε μεταδίνετε πια στις εργατικες μηχανες.

Τώρα υπάρχουν ηλεκτρικη σταθμη χιλιάδων αλόγων δύναμης.

Στα 1925 χτίσαμε τον ηλεκτρικο σταθμο τις Σσατουρ που εκσικιπυρετάι τι Μόσκιθα σε ακτίνα 130 χμ. Εχι 100 χιλ αλόγων δύναμη.

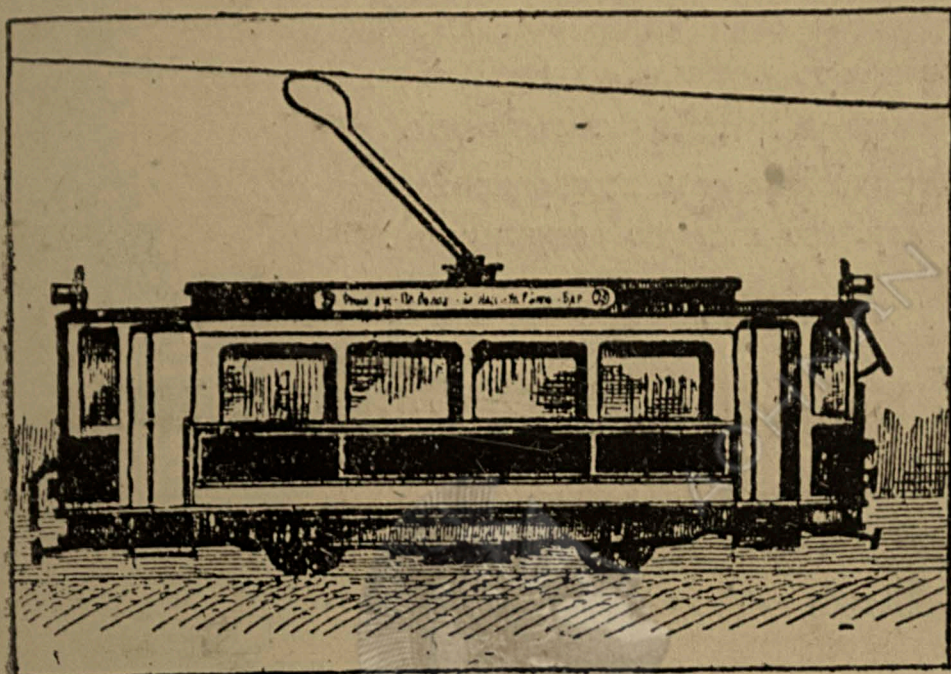

Ο ηλεκτρικος σταθμος Βόλγοβ τροφοδετι το Λενινγκρατ με ακτίνα 120 χμ.

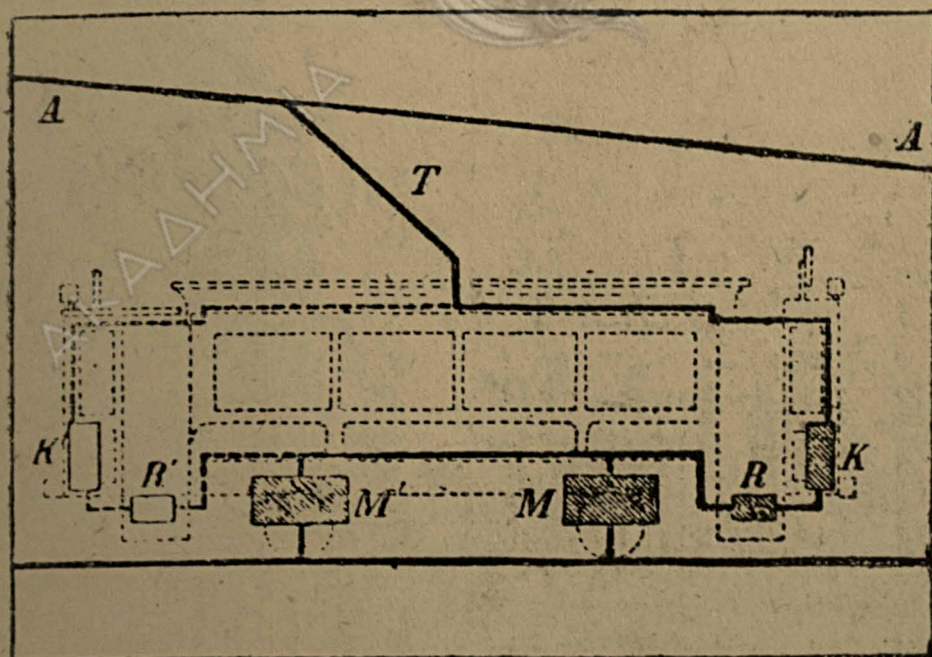
Σε πολα μέρη του Σινδέζμου χτίζουντε τώρα παρόμοιη ηλεκτρικη σταθμη.

Στα 1927 αρχίσαμε να φτιάσουμε το Δνεπροστρόι. Η ολική δύναμή-του θα αποτελέσει 900.000 αλόγων.

Το Δνεπροστρόι ίνε ο μεγαλύτερος υδροιλεχτρικός σταθμός της Εβρώπης.

Η εκδοτερικι όψη τυ τραμ.

Το σχήμα τις μηχανίς. Το ρέμα απο τον αγωγο Α μεταδίνετε στο Τ κε μέσον τυ κοντρολιόρυ Κ κε τυ ριθμιστι Ρ στυς ιλεχτροκινιτίρες, κε απο κι στι γι.

Σάντίθεσι με τιν ιλεχτροκινιτικι μηχανι ι ατμομηχανι για κάθε χμ δρόμο χριάζετε 11-13 κιλα πετροκάρβουνο. Τα 7% τις

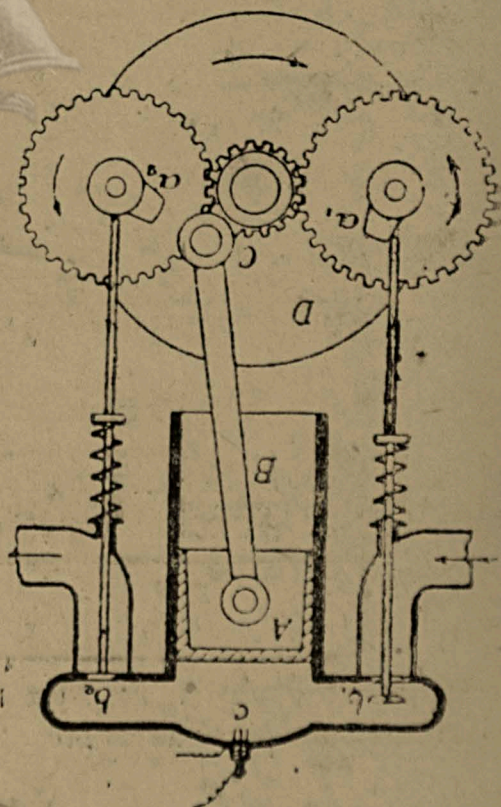
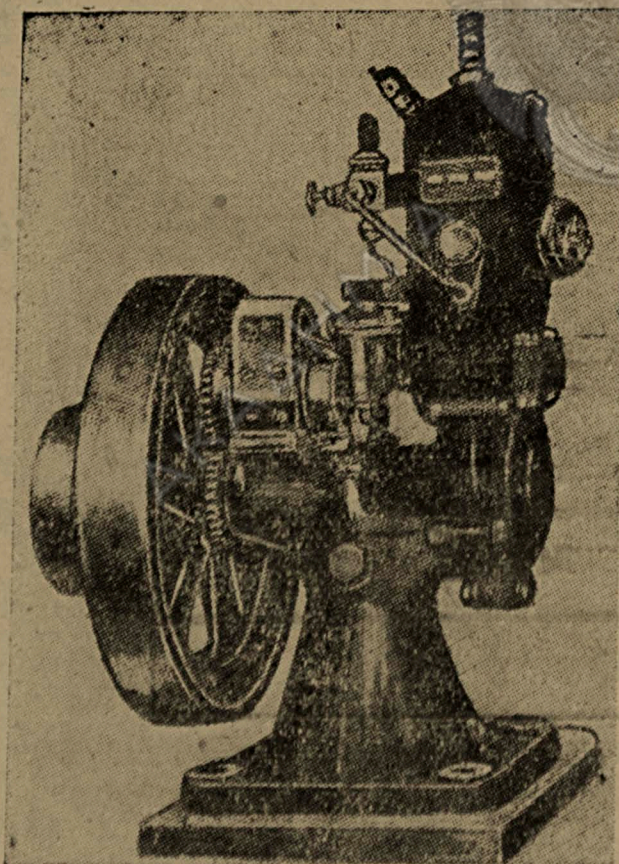
κάψιμις ήλις κσοδέθετε για τιν κίνισι τυ τρένου ενο τα 93% πάγι για αλι ανόφελι εργασία. Γιάφτο κε τ'άνθρωπι κσέφτικαν κε τελιοπίσαν τιν ατμομιανι.

Στι θέσι τισ ατμομιανισ ήρθε ι θερμοκινιτίρια μιχανι όχι με ατμο μα με εσοτερικι κάψι διλ. κινιτίρας παρόμιος με τι μιχανι τυ αφοκίνιτυ τυ αεροπλάνου. Θέτι σε κίνισι τυς ήλεχτρο-κινιτίρες πυ με τι κισρά-τυς γιρίζυν τυς τροχους.

Ι θεμαντικι μιχανι εσοτερικισ κάψις κσοδέθει κάψιμι ήλι κατα 4 φορές λιγότερο απο τιν ατμομιανι.

ΚΙΝΙΤΙΡΙΕΣ ΜΙΧΑΝΕΣ ΕΣΟΤΕΡΙΚΙΣ ΚΑΨΙΣ.

Στις ατμομιανες ι θερμαντικι ενέργια τισ κάψιμις ήλις μετακισματίζετε σε ενέργια τυ ατμου, πυ με τι κισρά-τυ μεταδίνετε στην ατμομιανι κε έτσι εκτελι τιν κισιαζόμενι κέμας μιχανικι εργασία.

Για να παράγετε ατμος κισιάζετε ήδιο καζάνι, όπου κάνουντε τα 25% τισ θερμότητας πυ παράγι ι κάψιμι ήλι.

Τος ατμος που αναπτύσσουμε απο θραζμο ίνε ανάνκι να διατηρί-
σουμε πάντα με ανάλογι φωτια ακόμα κε τότε όταν ι μηχανι πάθι
να δουλέθι, γιατι πρέπει πάντα νάμαστε υπο ατμον διλ έτιμι για
κσεκίνισι.

Τιν ατμομηχανι δεν ίνε δυνατο να χρικισμοπίσουμε σε μικρες
εργασίες γιατι ίνε πολι θαρια κε πολι έκσοδι. λ. χ. Τα αερόπλια
ίτε τα αερόπλινα δεν μπορουν να τινε ρικόςουν.

Γιαφο κε στα τελεφτέα 40-χρονια στι ρίχρουι τεχνικι άρχι-
σαν να εφορμόςουν τις κινιτίριες μηχανες με εςοτερικι κάπσι.

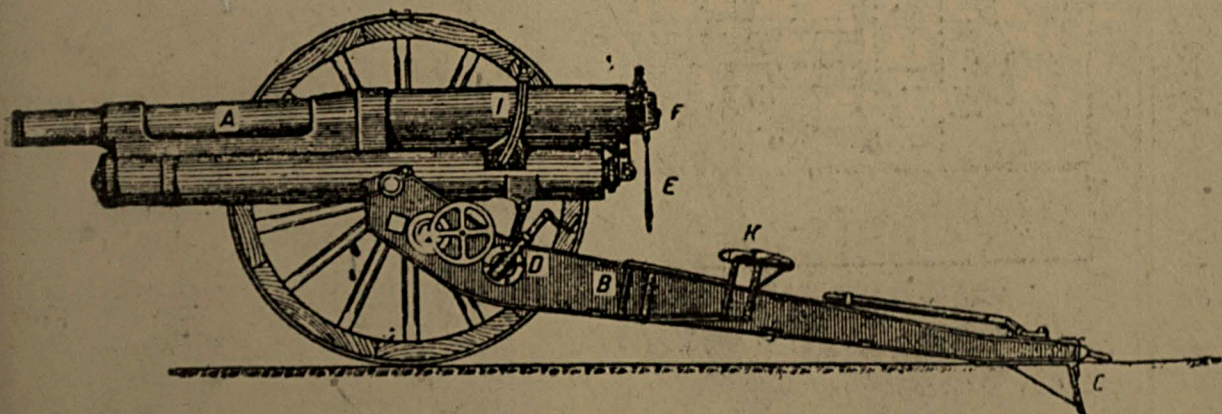
Ονομάζουντε μηχανες εςοτερικις κάπσις γιατι ι κάπσιμι ίλι
ανάθι μεσα ράρφου τον κίλιντρο κε τα αέρια τα οπία ρικματίζουντε
απο τιν κάπσι καθος κε ο αέρας που διαστέλετε μέσα απο τι θερ-
μότητα ρπρόχουν το έμβολο κε θέτουν σε κίνισι-τι μηχανι.

Οστε ι μηχανες αφτες καθόλα ίνε πολι ανότερες κε καλίτερες
απο τις ατμομηχανες. Ι μηχανι εςοτερικις κάπσις δέν έχι πολι
θάρος κε μπορι κανένας να τι μεταχικισι όπου θέλι.

Στα μεταφορικα μέσα — ριδερόδρομους, θαπόρια, — χρικισμοπιουν
πολες παρόμιες μηχανες.

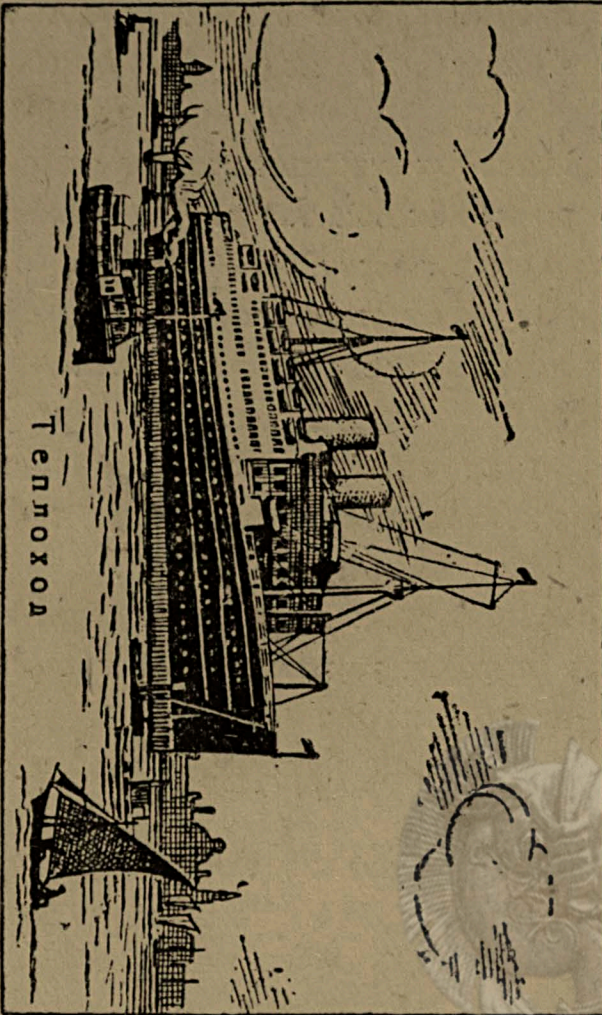
Τι μηχανι τότε όταν τινε προσαρμόςανε κε τιν χρικισμοπίσαν
οσαν κινιτίρια δίναμι στο αμάκσι, ρικματίςτικε αφο που λέμε ρίμερα
αφοκίνιτο.

Αν δεν υπίρχε αφοι ι μηχανι ο άνθρωπος δε] θα μπρορύσε
να γίνι κίριος τυ αέρα κε ι αεροπλοία θα ίταν για τον άνθρωπο
αδίνατι, ενο τότε τελεφτέα ι αεροπλοία επιτελι ένα απο τα ρινι-
θιζμένα μέσα τις ρινκινονίας.

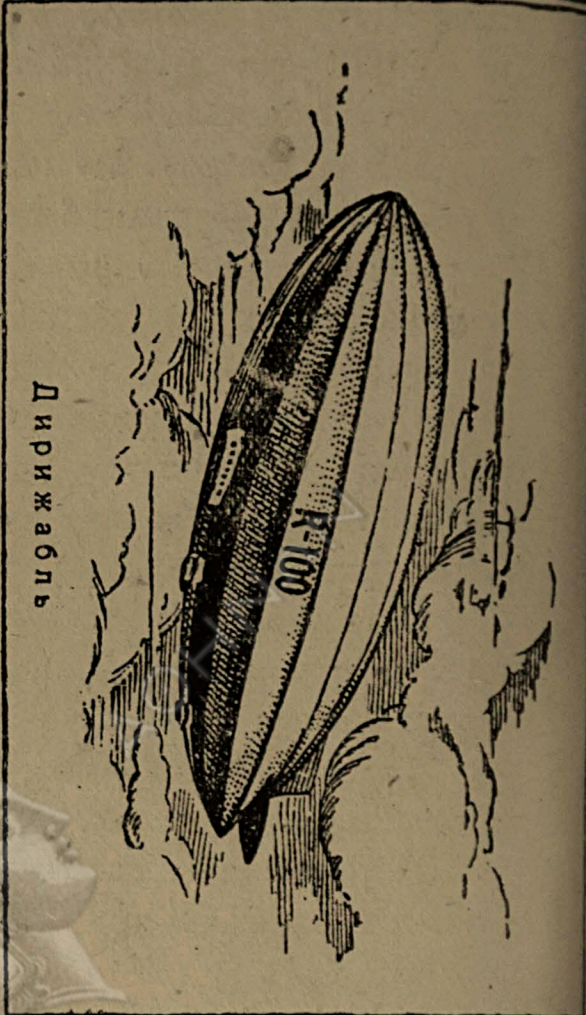

Τι μετατροπι τις θερμαντικις ενέργιας σε μηχανικι χρικι-
σοπιύνε κε στα διάφορα ίδι τον τυφεκιον κε κανονιον.

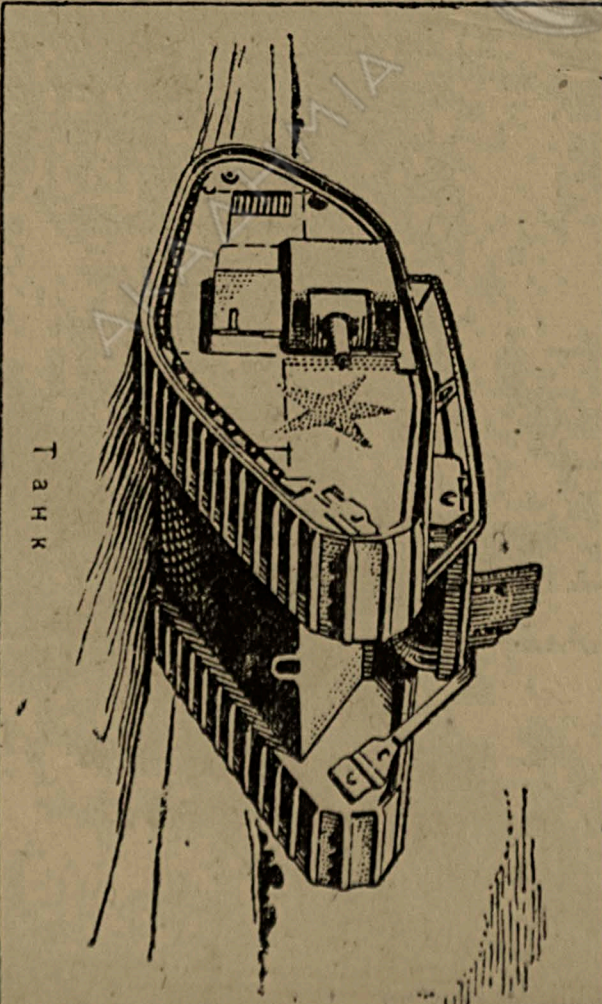
Διάφορα είδη εφευρέσεων ναυπηγικής και αεροναυτικής

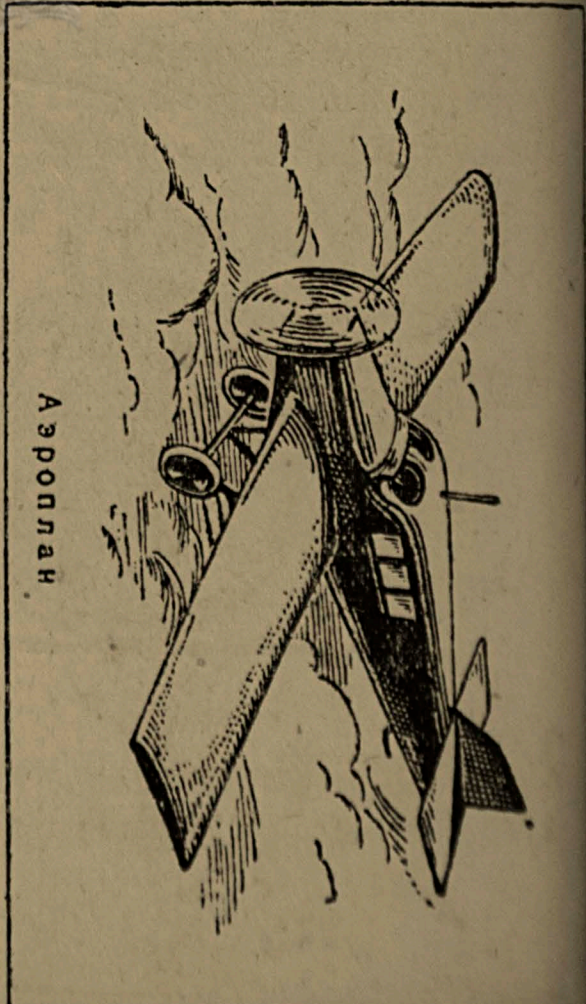
Теплоход

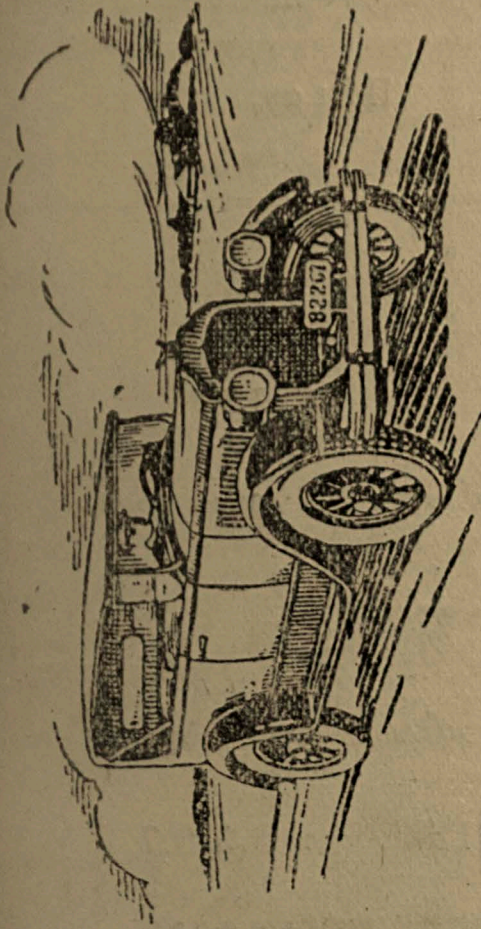
Дирижабль

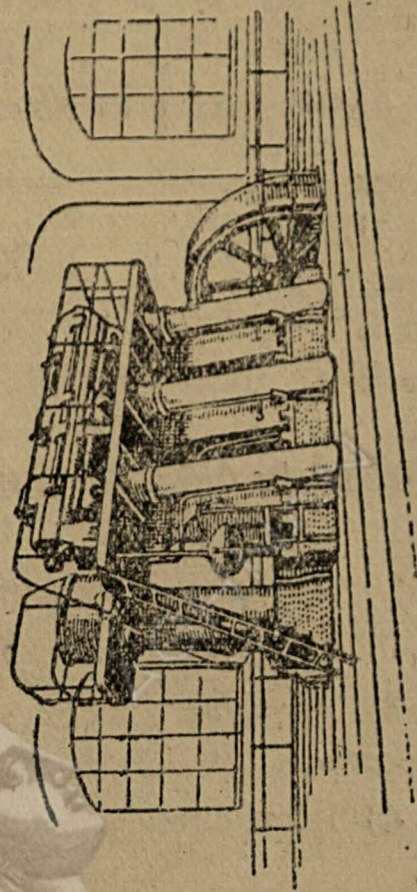
Танк

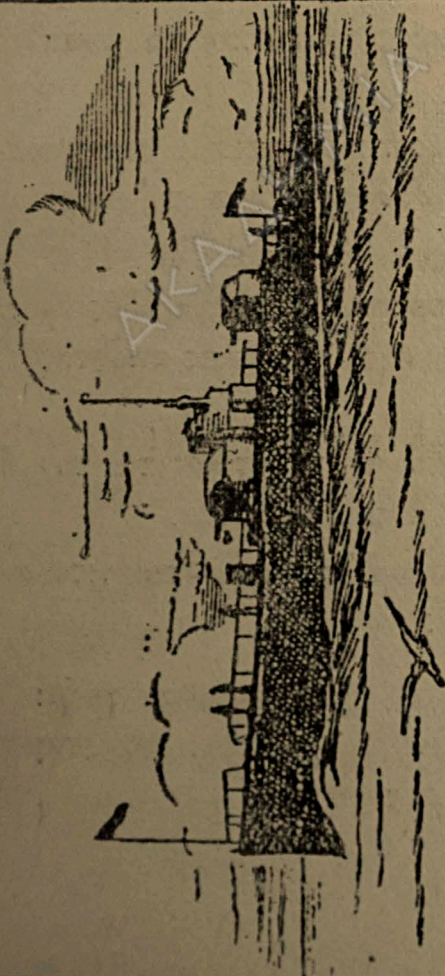
Аэроплан

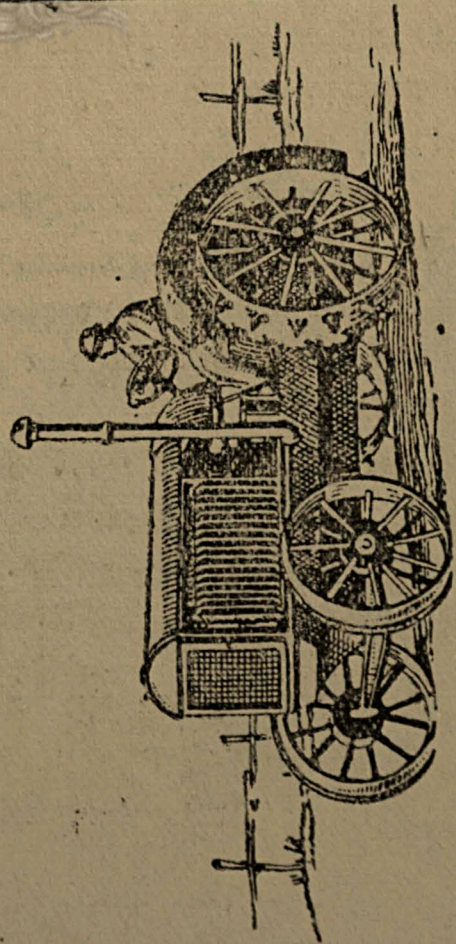
Αὐτομобиль.

Установка на фабрике.

Подводная лодка.

Трактор

Διάρθρα ἰδι ἐφαρμογῆς τῶ κινήτρα τῆς ἐξοτερικῆς κάπσις.

ΑΦΤΟΚΙΝΙΤΑ ΚΕ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ

Πόσα αφτοκίνιτα υπάρχουν στις διάφορες χώρες κατά το 1927

Χώρες	Το όλο αφτοκινιτα	Πόσι αναλογουν κάτι- κι σε ένα αφτοκίνιτο
Ενομ. Πολιτίες	22.187.000	5
Ανκλία.	1.024.000	49
Γαλία	891.000	45
Γερμανία	369.000	171
ΕΣΣΔ	18.500	7.750
Στα 1933 θα βγάλουμε 200.000 αφτοκίνιτα το χρόνο		

- 1) Να βρείτε τις παραπάνω χώρες στο χάρτι.
- 2) Σινκρίνετε τον αριθμο τον αφτοκινίτον στις διάφορες χώρες.
- 3) Λογαριάστε πόσα αφτοκίνιτα αναλονουν στην Αμερικι για 3 ανθρώπους, 5,6,7,8,9.
- 4) Πόσα αφτοκίνιτα αναλογουν στη Γαλία για 2,5,9,7,

ΤΟ ΑΦΤΟΚΙΝΙΤΟ ΟΣ ΦΟΡΤΙΓΟ ΜΕΣΟ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ

Ο σιδερόδρομος έχει κε κίνος τ' αρνιτικά-τυ που τα αναπλιρό-
νι το φορτιγο αφτοκίνιτο.

Οταν σιδεροδρομικος μεταφέρουμε κάπια φορτία ι μεταφορά-τυ
δεν κοστίζει τόσο, όσα το φόρτομα κε το κσεφόρτομα τυ φορτίυ

Τα έκσοδα τυ φορτόματος αναλογουν με τακσίδι 100 χμ.
Γιάφτο ι σιδεροδρομικι μεταφορα τον φορτίον ίνε επικερδέστερι μο-
νάχα τότε όταν το εμπόρεμα μεταφέρετε σε μεγάλες απόστασεσ με
γιομάτα βαγόνια.

Ι μεταφορα ολιγότερον φορτίον απο τι χοριτκότιτα τον βα-
γονιον κε σε απόστασι σκετικα, λιγότερι κοστίζει ακριβα.

Σάφτι τιν περίπτοσι κε σ'άλεσ παρόμιεσ το αφτοκίνιτο ανα-
λαβένι να κάμι μοναχό-τυ τι μεταφορα.

Το αφτοκίνιτο δεν έχει ανάγκι απο σιδεροδρομικι γραμι κε
μπορι να μεταφέρει φορτίο 1 τόνο κε λιγότερο. Μπορι να σταματα
κε να πάγι όπου περιμένι ι εργασία κε ι εργάτεσ.

Ι ΠΑΡΑΓΟΓΗ ΑΦΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΣΤΟ ΣΣΣΔ

Αν εινκρίνομε τον αριθμο τον αφτοκινίτων τυ Σιδέζμου-μας με τον άλλον κρατον, θα δόμε πως ίμαστε κε μίναμε πολι πίσο.

Για τιν ανάπτυξι όμως τις βιομηχανίας ίνε ανάνκι νά εκσασφαιλιστι ι χόρα-μας με αφτοκίνιτα.

Ο πεντάχρονοσ πλάνοσ τις βιομηχανίας καθορίζι φαρδια πλατια τιν παραγογι τον αφτοκινίτων στι ΣΣΣΔ.

Χτίζοντε δύο νέα εργοστάσια στο Νίτζνι-Νόβγοροτ κε στο Γιαροσλαβ. Μεγαλόνομε τα διο εργοστάσια πυ έχουμε το „Αμο“ κε τον Σπάρταχο.

1927-28

0,7 χ

1929-30

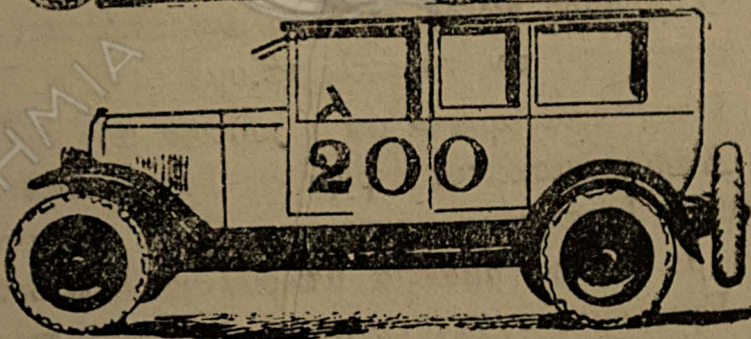
12

1930-31

40

1931-32

1932-33

Το όμο 500 χ

Στα 1930-31 θα ίνε έτιμα 12.000 αφτοκίνιτα κε στο τέλοσ τυ πεντάχρονοσ πλάνοσ παραπάνο απο 200.000.

Εχτοσ τότο, χτίζοντε κε εργοστάσια μοτοτσικλέτοσ με παραγογικότιτα 35.000 το χρόνον κε ποδιλατικο εργοστάσιο με παραγογι 165.000.

Για να ιποστιριχτι το φτιάσιμο τον αφτοκινίτων κε τις οδοπιάσ στι ΕΣΣΔ οργανόθηκε εθελοντικο σοματίο „Αφτοτορ“. Πίρινεσ αφτο τυ σοματίο ίνε οργανομένοσ στα χορία κε στα εργοστάσια.

1) Γράψτε σε πίες πολιτίες χτίζοντε νέα εργοστάσια αφτοκινίτον.

2) Γράψτε, τα εθελοντικά ζοματία πυ κσέρετε στο ΕΣΣΔ κε τί εργασία κάνυν καθένα.

Ι ΔΙΜΟΣΙΗ ΔΡΟΜΙ (αμακσιτι)

3385 νέες ατμομιχανες, 155,000 νέα θαγόνια νά πυ πρέπι να χτίζουμε ζίφωνα με τον 5 χρονο πλάνο.

Ι ατμομιχανες αφτες κε τα θαγόνια πυ θα ετιμάσουμε δεν θάχυν να κάνυν τόσι δουλια αν δεν έχουμε τα αφτοκίνιτα.

Δεν ίνε δυνατο κε δεν μπορούμε στο κάθε κολχοζ, στο κάθε χοριο, στο κάθε κοπερατίβο να χτίζουμε ζιδερόδρομο.

Ο ζιδιρόδρομος ίνε σαν να πόμε ο μεγαλοπόταμος πυ δεν μπορι να ιφίστατε χορις τα απιράριθμα ποταμάκια κε τα ριάκια, πυ τρέχυν μέσα-τυ.

Χριαζόμαστε όχι μονάχα ατμομιχανες αλα κε αφτοκίνιτα.

Διμόσιυς δρόμυς έχομε 3 εκατ. χμ.

Ο αριθμος αφτος αποτελι μια απόστασι απο τι γι στο φενκάρι ίστερα αφυ τιν πολαπλασιάζουμε επι 8.

Ι ποζότιτα αρκετα μα ι πιότιτα τον δρόμον ελεινι!

Καλυς αμακσιτυς στρομένυς δρόμυς δεν έχουμε, παρα μόνο 190000. Ι επίλιπι ίνε τιποτένι. Γιατι ζάφτυς τυς δρόμυς όχι αφτοκίνιτα μα ύτε κε αμάκια μπορυν να τακσιδέπσυν.

Εμυς όμως έχομε σκοπο μονάχα απο το εργοστάσιο τυ Νιζζι-Νόβγοροτ να θγάζουμε το χρόνο 140000 αφτοκίνιτα, κε στα 1932 θάχουμε παραπάνο απο 600 χιλιάδες αφτοκινιτικες μιχανες.

Στι Σιβιρία, στις Ταιγες, ζις Κιργίζικες ζτέπες παντυ θα ιςχορίσι το αφτοκίνιτο.

Χριαζόμαστε δρόμυς!

Κε αφτοκίνιτο χορις δρόμο ίνε το ίδιο σαν να λέμε ζιδεροδρομικι μιχανι χορις ζιδερόδρομικι γραμι.

Στο εκσοτερικο για τάφτοκίνιτα ιπάρχυν καλι δρόμι, στρομέτι με ασφάλτο κε πετόνι. Νά τέτυς δρόμυς αρχίσαμε κε μυς να χτίζουμε στο Κριμ, στον Αντικάφκασο, στο Β. Κάφκασο.

Γινε ι αλίθια, πως σε διάστημα 5 χρονον δεν μπορόμε να στρό-
σομε 3 εκατομίρια χμ. δρόμους με ασφάλτο κε πετόνι.

Ι πιατιλέτκα τον αμακσιτον δρόμον μας λέγι: Πρέπι να χτί-
ζοντε 36000 χμ. καλι δρόμι. Μα για τότο κάθε χοριο καθεμια
πολιτία πρέπι ι ίδια με τις δίναμες-τις να διορθόσι τυς δρόμους-τις
για το σιφέρο-τις γιατι, κάθε εργαζόμενος χάνι πολα όταν ι δρό-
μι ίνε άχτιστι.

Αφτα πρέπι πάντα να θιρόμαστε.

ΠΟΣΑ ΑΦΤΟΚΙΝΙΤΑ ΘΑ ΒΓΥΝΕ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΙΣ ΠΙΑΤΙΛΕΤΚΑΣ

Εργοστάσια	Χρονολογίες				
	1929	1930	1931	1932	1933
1. Νιζζεγορότски	—	8000	30.000	80.000	140.000
2. Αμο (Μόσχα)	1110	2800	4.500	25.000	50. 000
3. Γιαροσλάβски	-270	900	2.000	4.000	10. 000
το όλο					

1) Κάμετε τις πράχσες κε θα δίτε το άθριζμα σε κάθε
χρονο.

2) Κάμετε καμπιλο διάγραμμα τις ανάπτικσις τις αφτοκινιτι-
κις παραγογις τυ ΣΣΣΔ.

ΤΟ ΠΕΝΤΑΧΡΟΝΟ ΠΛΑΝΟ ΤΙΣ ΟΔΟΠΙΑΣ

РСФСР	36.730 χ.μ.
УССР	11.300 χ.μ.
БССР	2.600 χ.μ.
ЗСФСР	0.685 χ.μ.
Турк. ССР	2.080 χ.μ.
Тадж-ССР	1.605 χ.μ.

1) Δίχστε στο χάρτι τις παραπάνο διμοκρατίες τυ ΣΣΣΔ.

2) Σε τί θα μας χρισιμέψουν ι αμακσιτι δρόμι.

I ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

I σημασία τι αμοπλοίας.

Τα $\frac{3}{4}$ τυ πλανίτι-μας ίνε σκεπαζμένα με νερο.

Γα βαπόρια κε τα καράβια-μας χρισιμέβυν για τι ναφτιλία κε γενικα για τιν ατμοπλοικι σινκινονία.

Ι ναφτιλία διερίτε σε διο μέρι: σε ναφτιλία ανα τα ποτάμια κε ναφτιλία κατα θάλασα.

Ι ναφτιλία κατα θάλασα χρισιμέβι προπάντον στι σινκινονία μεταξι τον διαφόρον κρατον τις Εβρόπις κε Αμερικις.

Τα πλία πυ τακσιδέβυν κατα θάλασα ίνε ακατάλιλα για το τακσίδι ανα τα ποτάμια.

Το βαπόρι το θαλασινο ίνε φτιαζμένο έτσι όστε να μποχέσι να αντέχι σтин τρικιμία κε τις κατεγίδες τις θάλασας. Ινε μεγάλο κε βαρι. Αν το διεφτίνομε κατα τον ποταμο, μπορι να κάτσει σтин κίτι-τω.

Έτσι κε το πλίο τυ ποταμιω δεν μπορι να τακσιδέπσει στι θάλασα γιατι ίνε πολι λαφρο.

Ι ατμοπλοικι σινκινονία, τις περισότερες φορες, ίνε καταλιλό-τερι απο τι σιδεροδρομικι, γιατι ι σινκινονία κατα θάλασα δεν έχι ανάνκι απο χτίσιμο κε στρόσιμο ιδιέτερον δρόμον.

Όσα θέλις καράβια κε βαπόρια μπορυν να τακσιδέπσουν στο στο νερο χωρις νάχυν το φόβο να σινκρυστυν.

Τα βαπόρια μπορυν να κυβαλάνε φορτία πολι περισότερο παρα ο σιδεροδρομος.

Ενα βαπόρι τυ Βόλγα λέφτερα μπορι να κυβαλέσι φορτίο 9000 τόνον ενο το φορτιγο τρένο με ακολουθία 40 βαγόνια μπορι να μεταφέρει 800 τόνους. Μεγάλο ιδικο φορτιγο βαπόρι σικόνι 9—10 χιλ. τόνους.

Μα κε ι ατμοπλοία έχι τις έλιπσές-τις.

Ι θόριες θάλασες, όπως κε τα ποτάμια παγόνυν το χιμόνα για κάμποσο διάστημα κε ι σινκινονία τιυτοτρόπος στα-ματα. Επιτα ι μεταφορα ι ατμοπλοικι ίνε βραδίτερι παρα ι σιδε-ρόδρομι.

Όλος ο στόλος-μας κατα τις θάλασες κε τα ποτάμια έχι μεγάλη σημασία σтин ανάπτυξι τις βιομηχανίας-μας.

Στο Βόλγα, στο μεγαλύτερο πλοτο ποτάμι το ΣΣΣΔ ταξιδεύουν πολλα θαπόρια επιβατικά κε φορτία.

Ι θάλασές-μας χρισιμέδουν για τιν εμπόρικι ναφτιλία. Καταθάλασα κάνουμε εξαγογι το ζιταριω, τισ κσιλικις κ.τ.λ.

Μα μις χρισζύμαστο μεγάλο εμπορικο στόλο. Για τούτο κε αρχίσαμε να φτιάσουμε νέα μεγάλα τελιοπιμένα θαπόρια.

Να τί θα κσοδέψουμε για τιν κατασκευβι νέον πλίον.

Χρονολογίες	Σοβεμστόλος (Σοβετ. εμπορ. στολος)
1929	51. 350. 000
1930	69. 700. 000
1931	79. 240. 000
1932	79. 850. 000
1933	91. 620. 000

1) Σκιματίστε καμπίλι τον εκσόδον.

Ι κατασκευβι θαλασινον πλίον στο ΣΣΣΔ.

Χρονολογίες	Αριθμοσ τον πλίον που φτιάνοντε	Χοριτικότιτα (σετόνυς).
1926	17	48. 110
1927	20	37. 610
1928-33	231	803. 900

Κάμετε σίνκρισι τισ χοριτικότιτασ τον πλίον που χτίστικαν στο 1926/27 με τα χρόνια τισ πιατιλέτκασ.

Ι ΠΑΝΚΟΖΜΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΒΙ ΑΤΜΟΠΛΙΟΝ ΣΤΑ 1927.

(Σε χιλιάδες τόνυς)

Αγκλία	1. 226
Γερμανία	290
Εν. Πολιτίεσ	148
Γαλία	44
Γιαπωνία	42
Ε Σ Σ Δ	38.

Ο ΧΡΙΣΤΟΦΩΡΟΣ ΚΟΛΟΜΒΟΣ.

Ι εφέβρеси τις ναφτικις πικσιδας κε τυ βαποριυ, όθισε τυς ανθρόπυς να τακσιδέπσυν με τα πλία στις πιο μακρινες θάλασες.

Πρότος ο Χριστόφορος Κολόμβος αποφάσισε να πλέπει απο τα παράλια τις Ισπανίας προς τι δίσι με σκοπο να ανακαλίπει το δρόμο στις μυθικες στο πλύτο τότε Ινδίες.

Σκέφτικε διλ. να κάμι γίρο στον κόζμο να φτάσι στα παράλια τον Ινδιον κε απο κι να επιστρέπει πίσο στην πατρίδα-τυ.

Για να επιτίχι στο σκοπό-τυ χριάστηκε νάχι στόλο απο κάμ-ποσα πλία. Μα κανένας δεν τολμούσε να τυ εμπιστεφτι το στόλο-τυ γιάνα τέτιο επικίντινο κε παράτολμο τακσίδι γίρο στον κόζμο.

Ιστερα απο πολες δισκολίες κατόρθωσε να πάρι μαζί-τυ τρία πλία κε 120 ανθρόπυς για πλήρομα.

Στα 1492 ο Κολόμβος ανεχώρισε για το επικίνδινο αφο τακσίδι.

Το πλήρομα τυ Κολόμβυ ίσαν ανθροπι τολμιρι κε θαραλεί, λίκι τις θάλασας, μα δεν ίσαν θέθει στην επιτιχία τυ σκοπό-τυς. Πολι δίσκολο πράμα αναλάθεναν να εχτελέσουν. Μπίκανε στο δρόμο.

Ιστερα απο ολι γοίμερι σινεμία φύσικσε ύριος άνεμος κε τα τρία καράβια τυ Κολόμβυ σκίζανε, σαν τα πυλια τον αέρα, τον άγνωστο ος τότε οκεανο.

Περάσανε 5, 10, 20, 50, μέρες κε κσιρα δεν κσεφάντονε πυθενα. Το πλήρομα άρχισε να γονκίζι, να παραπονεθι, γιατι ο Κολόμβος όλο κε διέφτινε τα πλία προς τι δίσι ενο το πλήρομα ζιτύσε να γιρίσι πίσο.

Τυ κάχυ, ίστερα απο εβδομίντα μέρες κοπίαζαν στα νερα με τις τρικιμίες. Το πλήρομα έχασε πια την ιπομονί-τυ κε άρχισε στα σοβαρα να επαναστατίσι, ζιτόντας απο τον Κολόμβο, νέ κε καλά να στρέπει τα πλία προς την ανατολι.—Πίσο κε τίποτα άλο δεν ενούμε — φονάζανε με μια φονι.

Κατα καλι τίχι όμος την άλι μέρα διλ. την 71-ι φάνικαν κάπια σιμάδια τις κοντινις κσιρας.

Ενα φρέσκο κλαδι με φρούτα έπλεσε στι θάλασα. Με μιας άστραψαν ι νάφτες απο χαρα αλιλοφιλιούνταν κε ίχαν τα βλέμα-τά-τυς στρομένα προς την κσιρα. Μα κσιρα δεν βλέπανε.

Μα νά τι νίχτα φάνικαν κάπιες φωτιες,ς στην κοντινι παραλία
κε με τα κάμποσο κερο κε ι κσιρα.

Ιταν ο νέος κόσμος — ι Αμερικι.

Ετσι ο Κολόμβος πιγένοντας στις Ινδίες έπεσε κατα τίχι στην
Αμερικι. Ι σίνκρουσι τον Εθροπέον με τυς αφτόχθονες κόστισε ακρι-
θα στους τελεφτέυς, γιατι τα καίικια κε ι σαίτες-τυς δεν μπόρεσαν
νάντισταθον μπροστα στα τυρέκια κε τα καράδια τον Εθροπέον.

Ο Κολόμβος αμέσος διέταχε να μιραστι ι γις ανάμεσα σόλυς
τυς νάφτες-τυ. Ι αφτόχθονες έγιναν δούλι-τυς.

Οτι πολίτιμο αντικίμενο, ότι καλο κε μεγάλις ακσίας πράμα
κιάν βρίσκονταν στις απικίες-τυς αμέσος το κυθαλέσανε στην Εθρόπι.

Τον ίδιο κερο κε ο πορτυγάλος ναφτικος Βασκο—δε—γάμα
έκαμε ανάλογο τακσίδι.

Εφτασε στο νότιο ακρο τις Αφρικις, στο ακροτίριο τις Καλις
Ελπίδας κε έτσι ανεκάλιπσε το δρόμο στις Ιντίες.

Το τακσίδι κε τον διο ίχε σκοπο τιν αρπαγι κε το σφετε-
ριζμο τον μιθικον πλύτον τον Ινδιον.

ΛΙΜΑΝΙΑ

Σινίθος τα θαπόρια δε φοβύντε τις τρικιμίες όταν βρίσκοντε
ανιχτα στι θάλασα. Μα κοντα στην παραλία ι τρικιμιά μορι να
κατακοματιάσι κε το πιο δίνατο θαπόρι. Γιαφτο κε ι άνθρωπισκέ-
φτικαν κε έφραχαν με τσιμεντένιες πέτρες ένα μέρος τις θάλασας όπου
μεσα στέκοντε τα θαπόρια, θάρκες κε τα άλα πλία χορις να εσταθον
τιν τρικιμιά. Γιατι τα κίματα προσκρύουν στους κιματοθράφστες
(φράχτες) κε έτσι δεν μορου να μπύνε μέσα. Αφτα τα μέρι ονο-
μάζοντε λιμάνια.

Λιμάνια έχουμε: φυσικα κε τεχνικα.

Τί κσοδέπσαμε κε τί προιπολογίζουμε να κσοδέψουμε για τιν
κατασκευβι λιμανιον.

1929	16.700.000	ρύβλια.
1930	34.300.000	”
1931	39.000.000	”
1932	43.500.000	”
1933	50.000.000	”

Κάμετε ικονικο διάγραμμα σίφωνα με τυς παραπάνο αριθμυς.

ΤΥΑΠΣΕ

Στα 1924 στο μικρο κε φτοχο λιμάνι το Τυαπσε, έφτασε απο τι Μόσχα μια κρατικι επιτροπι. Προσκάλεσε σε 'ρίσκεπσι τις εργάτες κε ιπάλλυς το λιμανιου για τιν επιδιόρθοσί-το.

Προ τις ρίσκεπσις ι επιτροπι ρικμάτιζε πια μια ιδέα, να κρο-δέπσι άδिका χρίματα στο μισοχαλαζμένο αφτο λιμάνι πυ δεν έδι-χνε καμια ελπίδα ροτιρίας.

Μα στι ρίσκεπσι αφτι ι εργάτες κηίχτικαν ενάντια με τι γνώ-μι τις επιτροπισ κε ζίτιζαν μονάχα κρετίτο να το επιδιορθόσουν ι ίδι.

Κεπραματικα με τιν επίμονο εργασία τον εργατον κε μετά κρετίτα τις κибέρνις, το άλλοτε μισοχαλαζμένο λιμάνι κατάντιζε άγνωστο. Ι επιδιόρθοσι τέλιωσε, κε τόρα έπρεπε να διοχετεφτι ι νάφτα απο τι Γρόζνα στο λιμάνι για εκσαγογι. Αμέσος άρχισε κε ι εργασία αφτι πυ τελίωσε πολι ρίντονα με τιν ακράδαντι θέλις τον εργατον.

Για τιν πολίτιμο νάφτα τις Γρόζνας καταφτάνουν στο λιμάνι το Τυαπσε πολα εβροπαικα θαπόρια. Έτσι ο λιμένας το Τυαπσε πέζι ρυδέο ρόλο στο εκσοτεριχο εμπόριο το ΣΣΣΔ.

Ο πεντάχρονοϛ πλάνοϛ τον εκσόδοϛ ρτυϛ ακόλυθοϛ λιμένες.

λ. Μόρμανσκ	==	6.250.000	ρύβλια.
λ. Τυαπσε	—	15.160.000	ρύβλια.
λ. Βλαδιβοστοκ	==	25.630.000	ρύβλια.

ΝΟΒΟΡΟΪΣΚ

Το λιμάνι το Νοβοροζίςκι θεωρίτε ένα απο τα κηιότερα λι-μάνια το ΕΣΣΔ.

Απο το Νοβοροζίςκ ρτέλνυνε στο εκσοτεριχο, νάφτα, τριμέ-ντο, πότασα, κρασία κσιλικι, κρέας κε διμιτριακα.

Κάθε μέρα στο λιμάνι το Νοβοροζίςκ καταφτάνουν για το φόρ-τομα κε κροφόρτομα διάφορα εμπορικα θαπόρια, ανκλικα, γαλικα, γερμανικα κε ελινικα.

Μια μέρα ι νάφτες ενοϛ ελινικυ ατμοπλίυ απεφάριζαν να επισκεφτυν τυϛ νάφτες το ροβετικυ θαποριου „Αρμένια“ πυ ίταν ανκηροβολιμένο δίπλα-τυϛ. Θέλανε να δύνε με τα μάτια-τυϛ, πόϛ ζόνε ι ριναδέρφι-τυϛ.

Την άλι λιπον μέρα, με τιν άδια τυ πλιάρχου ανεθένυν στη „Αρμένια“. Εφτις άμα πατίσανε στο κατάστρομα θάμασαν τιν καθαριότητα πυ επικρατι στο θαπόρι. Ι ρύσι σίντροφι-τους τυς ιπεδέχτικαν σίντροφικα κε φιλόφρονα τυς δίκσανε όλα τα διαμερίζματα τυ βαποριού-τους, τον κιτόνα-τους, τι βιβλιοθήκισ κε το αναγνωστήριό-τους, το ταχιδρομίο-τους, το ράδιό-τους, το μαγιριό-τους κε το σαλόνη-τους.

— Τα σαλόνια σέμας, έλεγε ο Γιάνις, ίνε μονάχα για τυς καπετάνιυς κε τυς καρχαρίες σιναδέρφυς-τους. Εμιοι χομένι εκι στην πλόρη κοντα στυς απόπατυς κιμύμαστε. Ι δουλιά-μας ίνε θαρίτερι κε σινοδέθετε με θρισιοις.

Ιστερα απο Σορι επίσκεπσι ι νάφτες γίρισαν πίσο κατενθυσιαζμένι.

7 απο αφτυς ίχαν επισκεφτι τιν πόλη Κρασνονταρ μαζί-τους κένας τύρκος σίντροφος.

Γνωρίστικαν με το ελινικο διδισκαλίό με τα εργοστάσιά-τις με τιν πολιτικο-μορφοτικι δουλια τον ρομιον.

Ι εργαζόμενι τυ Κρασνονταρ, ι ιπάλιλι κε ι φιτιτες, θερμα χερετίσανε τυς προλετάριυς τις Ελλάδας.

Σε ιδιέτερι πανιγυρικι σινεδρίασι πυ έγινε στο ελινικο εργατικο κλυπ, σίντροφι νάφτες απο τιν Ελλάδα μίλισαν για τιν κατάσταση τις μπυρζυαζικισ Ελλάδας για τιν ικονομικι κρίσι για τιν 10-ορι κε δωδεκάορι εργασία, για τον πεδικο κόπο, κ.τ.λ.

— Εμιοι κέρυμε καλά, λέγανε, ποσ ι καπιταλιστες ετιμάζυν πόλεμο ενάντια στη Σοβητικί-μας πατρίδα. Μα εμιοι ασ το κέρυμε καλά, ποσ ύτε ένα θόλι, ύτε μια οβίδα δεν θα ρίκσυμε ενάντια στο ΕΣΣΔ, μα θα τα στρέψυμε τα όπλα-μας ενάντια στυς εκμεταλεφτές-μας μπυρζυάδες.

Ο ΦΥΛΤΟΝ

Ο Φύλτον γενίθικε στην Πενσυλθανία τις Αμερικισ στα 1765 ι γονί-τυ ίσαν φτοχι. Ο πατέρας τυ πέθανε όταν ήταν 3-ον χρονον.

Μόλις έμαθε να γράψι κε να διαβάζι, πήγε στη Φιλαδέλφια, όπου μπίκε μαθιτις στο εργαστίρι ενος χρισοχού.

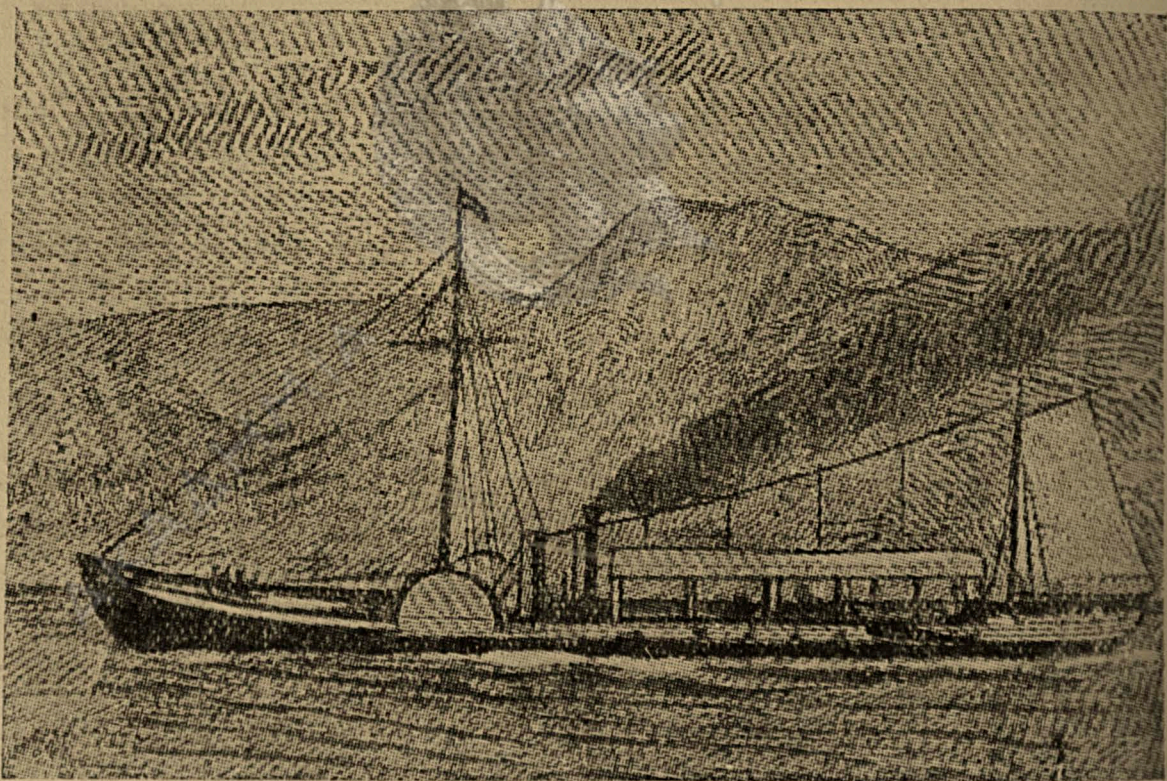
„Το πεντάχρονο σε τέσερα χρόνια“.

Ο νεαρος Φύλτον ίχε μεγάλη κλίση στη ζογραφικη. Ολες τις όρες τις ανάπαψις-τυ περνύσε ζογραφίζοντας τόνον καλα, όστε σε ηλικία 17 χρονον κέρδιζε τα προς το ζι.

Ο μελόμενος διμιουργος τις ναφτιλίας δι' ατμο περιπλανόντανε σαν ζόγραφος, απο κξενοδοχία σε κξενοδοχία, αφτοςκεδιάζοντας τόπια κε προσοπογραφίες.

Κατόπιν άνικσε εργαστίριο ζογραφικη κε σε λίγο χρόνο κέρδιζε αρκετα χρίματα με τα οπία αγόρασε ένα μικρο σπίτι με κίπο για τι μιτέρα-τυ, ενο ο ίδιος ανεχώρισε στην Ανκλία για να σινεχίσι τις σπουδές-τυ.

Με μεγάλο πόθο αρχισε ο Φύλτον να σπουδάσι τι ζογραφικη μα γρίγορα ίδε πως δε θα μπορέσι να γίνι τόσο καλος ζογράφος, γιάφτο κε αμέσος άφισε τι ζογραφικη κε επιδόδιχε σε μηχανικες μελέτες.

Το πρώτο βαπόρι τυ Φύλτον.

Τρία χρόνια εργαστικε ο Φύλτον στις φάπρικες κε τα εργοστάσια τις Ανκλίας κε γρίγορα άρχισε να κάμι πιράματα για την κατασκευη ατμοπλίον. Σκεδιάσε διάφορα ίδι βαποριον.

Μα στην Ανκλία δεν πίστεθαν πολι πολι τον Φύλτον κε δεν έδιναν σιμασία στα σκεδιά-τυ. Τότε ο Φύλτον ανεχώρισε στη Γα

λία μα κε δο δεν τον λογαρίασαν για τίποτε. Χορις να χάνι κερο επιστρέφι στιν πατρίδα-τυ. Εδο πια επραματοπίεσε όλα τα σκέδια.

Στα 1807 το ατμόπλιό-τυ „Κλερμοντ“ έκαμε το πρότο τα-κσιδι στι Νέα Ιόρχι κε έτσι ο Φύλτον έγινε ο προτοπόροσ τις ατμοπλοίας.

Το „Κλερμοντ“ τυ Φύλτον ίχε ατμομιχανι 13 αλόγον δίνα-γαις, κε κυνιόνταν με τροχυσ,

Ιστερα απο λίγο κερο πολα θαπόρια-τυ διέσχιζαν τα νερα τον ποταμον τις Αμερικις.

Ο Φύλτον ίδε επίσης ποσ ι εφέβρεσι-τυ νίκισε τον οκεανο, όταν πρότο το θαπόρι-τυ πίγε απο τιν Αμερικι στιν Εθρόπι.

Ι σίνχροι-τυ εκσετίμισαν πολι τι σιμασία τις εφέβρεσι τυ Φύλτον. Τιν ιμέρα τυ θανάτυ-τυ όλι ι πολιτία μαβροφόρεσε κε απιράριθμο πλίθος ακολύθισε τιν κιδιά-τυ. Τον τελεφτέο χερετιζμο τΰ-δοσε με κανονιοβολιεσ το πολεμικο θαπόρι-τυ „Φύλτονοά“ τιν οπία άρχι-σε μα δεν πρόφτασε να το τελίοσι.

Απαντίστε γραφτοσ στισ ακόλυθεσ ερότισεσ:

1. Πιοσ ίταν ο πατέρας τυ Φύλτον;
2. Πύ άρχισε να δουλέπει πρότι φορα;
3. Πότε ο Φύλτον τελίοσε τιν κατασκευι τυ πρότου ατμοπλιύ;
4. Γιατί ο Φύλτον άπόχτισε μεγάλι φίμι;

ΤΟ ΔΙΑΜΕΤΡΙΜΑ ΤΟΝ ΠΛΙΟΝ

Στα 1492 ο Κολόμβοσ ανεκάλιπεσ τιν Αμερικι με καράδια μάκροσ 24 μέτρον.

Το πρότο θαπόρι τυ Φύλτον ίχε μάκροσ 40 μέτρον κε πλά-τοσ 5 μέτρον.

Ενα απο τα θαπόρια, πυ πίρε ι Αμερικι οσ πολεμικι λία απι Γερμανία μετα τον πανκόζμιο πόλεμο „Το Λεβιάφαν“ ίχε τις ακόλυθεσ διάστασεσ.

Μάκροσ	205 μέτρον.
Πλάτοσ	28 μέτρον.
Χοριτικότιτα	64.800 τόνον.
Δίναμι τις τυρπίνας	70.000 αλόγον.
Καζάνια	46
Πλίρομα	4513

ΔΙΟΡΙΓΑ ΒΟΛΓΑ—ΝΤΟΝ

Η πιο φτινι ζινκινονία ίνε η ατμοπλοικη

Τα κηριότερα εμπορέματα πυ εκσάγομε ίνε: ζιτάρι, νεφτι, κσιλικη κ.α. Η μεταφορα τον προιόντων [τύτον σιδεροδρομικος κοστίζει πολη ακριβα.

Ίνε ανάνκη λιπον να χτίσουμε τη διόριγα τυ Βόλγα—Ντον, πυ θα εκσικονομάη κατα πολη τα έκσοδα τις μεταφορας.

Ακόμα απο τα 1918 ο Β. Λένιν έλεγε:

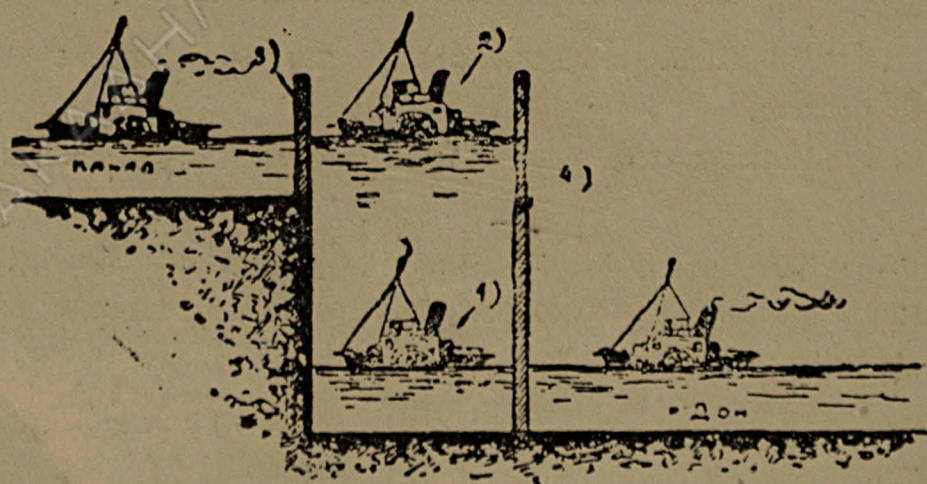
„Η διόριγα τυ Βόλγα-Ντον θα ίνε ισχιρότατος μεταφορικος μοχλος πυ θα κάμη τελικη στρσφι στο πιο πισοδρομιμένο νικηκιριο τυ ανατολικη μέρυς τις δημοκρατίας“

Ο εμφίλιος πόλεμος στάθηκε σαν πρόσκομα στην κατασκευη τις διόριγας αφτις.

Στα 1927 άρχισαν η εργασίες.

Το μάκρος τις διόριγας ίνε 100 χμ.

Απλύστατα να ενοθη ο ποταμος Βόλγας με τον Ντον, ίνε πολη έφκολο να γίνη αμέσος, μα επειδη ο Ντον κίτε πσιλότερα απο το Βόλγα κατα 43 μέτρα, γιάφτο αποφασίστηκε κε στα διο μέρη τις διόριγας να χτιστων μεγάλες δεχσαμενες.

Η διόριγα τυ Βόλγο-Δον

Τιωτοτρόπος, το θαπόρη πυ έρχετε απο το Βόλγα κε θέλε να περάσι στον Ντον, θα σικοθη απο τη μια δεχσαμενη στην άλλη, σαν να πύμε θα ανεβη τη σκάλα για να μπορέσι να περάσι.

Στο Βόλγα ταξιδεύουνε ριμυλκα που τραβάνε μπάρτζες χωρι-
τικότητας 50.000 τσέτνερον σιτάρι. Μια τέτια μπάρτζια μπορι να
φορτόσι 10 φορτιγα τρένα.

Ινε πολες ι ορέλιες που θα έχι το κράτος-μας απο τι διό-
ριγα αφτι. Αρχι μονάχα να αναφέρουμε προς τόρα ι μεταφορα 16
κιλ. σιταριου απο τι Σαμάρα στο Ροστοφ κοστίζει 23 καπίκια, ενο
απο τι διόριγα του Βόλγα-Δου θα κοστίζει $3\frac{1}{2}$ καπίκια.

Εχτος τούτο ι διόριγα θα μας διεφκολίνι πολι στι μεταφορα τις
κιλικις απο τις πιγες του Βόλγα, τον μετάλον απο τα υραλικα
μεταλία στα ανθρακοριχία του Δουπας.

Ι διόριγα αφτι θα χρισιμέπσι επίσης κε σαν μέσο για την
άμυνα τις χώρας, για τι μεταφορα του στρατου, τον εφοδιασμό-του απο
τιν κεντρικι Ας.α, απο τα Ιράλια, κε τι Σιδιρία.

Θα κοστίζει 140 εκατομίρια ρύβλια μα για το λαικο νικοιρίο
του ΕΣΣΔ θάχι μεγάλη σιμασία.

Ι ΑΕΡΟΠΛΟΙΑ

Ι ιστορία τις εφέβρεςις τις αεροπλοικις μηχανις

Προ πολυ ι άνθρωπι θέλανε να γίνουν κίρι κε του αέρα όπος
τις κσιρας κε τις θάλασας.

Βλέπανε, προς πετόνε τα πουλια στον αέρα κε κατα μίμισι
κάνανε κε αφτι τέτια μεγάλα φτερα που τα στερέοναν στα χέρια-
τους κε νόμιζαν προς κινόντας-τα θα μπορέσουν να πετάκσουν πσιλα
στον αέρα.

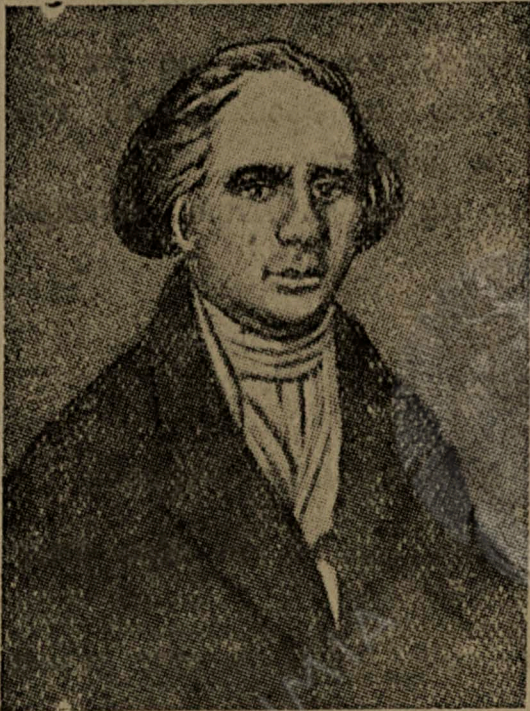
Στα 1631 ο ρύσος εφεβρέτις Φυρβιν έκαμε μια μεγάλη σφε-
ρα τινε γέμιζε απο καπνο δέθικε σάφτι κε σικόθικε πσιλότερα απο
Ι δεντρο. Έχι που πετόσε χτίπισε στο καμπαναριο, έπιασε στο
σκινι τις καμπάνας κε έτσι διεσόθικε.

Ι άνθρωπι του κερυ εκίνου τότε καταδιόκσαν γιατι λέγανε προς
έχι σκέσι με τους διαβόλους κε πετάι πσιλα, γιαφτο αποφασίζανε
να τονε κάψουν. Ιστερα όμως το λιπιθίκανε κε τον εκσόρισαν. Τέ-
τια ήταν ι τίχι του πρώτου ρύσου εφεβρέτι.

Στι Γαλία, ιστερα απο 150 χρόνια, ι αδερφι Μονκολφιέρι,
κείιοιχτίτες ενος εργοστασιό ιφαζμάτον κατασκέβασαν ένα πολι μεγά-
λο τόπι απο πανι. Το τόπι αφτο απο μέσα το αλίψανε με χαρτι.

Στο κάτω μέρος τις ογκώδεις αερόσφερας αφτίς έκαναν ένα στόμιο, όπου πάνω σε μεταλική σφέρα ανάψανε φωτιά, που γρήγορα γέμιζε με ζεστό αέρα και καπνο το αερόστατο. Η άνθρωποι που βοηθούσαν τους Μονκολφιέρους κρατώντας από τα πλαγια εστάνθικαν προς κάποια δύναμη τους τραβάει και φοβούμενοι μήπως πετάκουν αφίσανε την αερόσφερα. Αφτί αμέσως τότε σιχόθηκε σιγα σιγα και πέταξε ως 200 μέτρα ψηλά.

Πετάξε προς το ρέμα του αέρα.

Ιοσηφ Μονκολφιέρι

ταξίδι. Και πραγματικός η τρεις αφτί ταξιδιόττες πέτακσαν 5 χμ. μακριά από το μέρος που σιχόθικαν και χωρίς να πάθουν τίποτε γιοθίκανε.

Ίτερα από το πέραμα τότε δέθικαν η ίδιη Μονκολφιέρι στο αερόστατο και έτσι πέτακσαν χωρίς να πάθουν τίποτε.

Τελεφετέα ο γάλλος Πιλάτος δε Ροζιέ στις 21 του Νοέμβρη 1783 στα Παρίσια έκανε το πρώτο ταξίδι με το αερόστατο τον αδελφον Μονκολφιέρι καθιζμένος σε ένα κοφίνι πύχε δέσι στο αερόστατο.

Στα 178 ο γάλλος φυσικός Ζιαν Σιάρλ αντικατέστησε το ζεστό αέρα του αεροστάτου με υδρογόνο (αέριο 14 φορές λαφρότερο από τον αέρα) και τυτοτρόπος κατόρθωσε να διατηρηθί στον αέρα ολόκληρες ώρες.

Μετ'ολίγον άρχισε να προσγιοθί.

Αφτί σινέβενι στα 1783 στις 5 του Γιούνι.

Η αδελφι Μονκολφιέρι νόμιζαν πως ο καπνος ίνε η ετία και πετάει το αερόστατο-τους, ενο ήταν ο ζεστός αέρας που διαστέλετε και καταντα ελαφρότερος από τον γίρο αέρα.

Επιδι όμως ο ζεστός αέρας του αεροστάτου σιγα σιγα άρχισε να παγώσει γιαφτο και άρχισε να προσγιοθί.

Άλο πέραμα τον Μονκολφιέρον ήταν το ακόλυθο: Πέραν ένα πρόβατο, ένα πετινο και μια πάπια, τις έδεσαν στο αεροστάτο-τους για

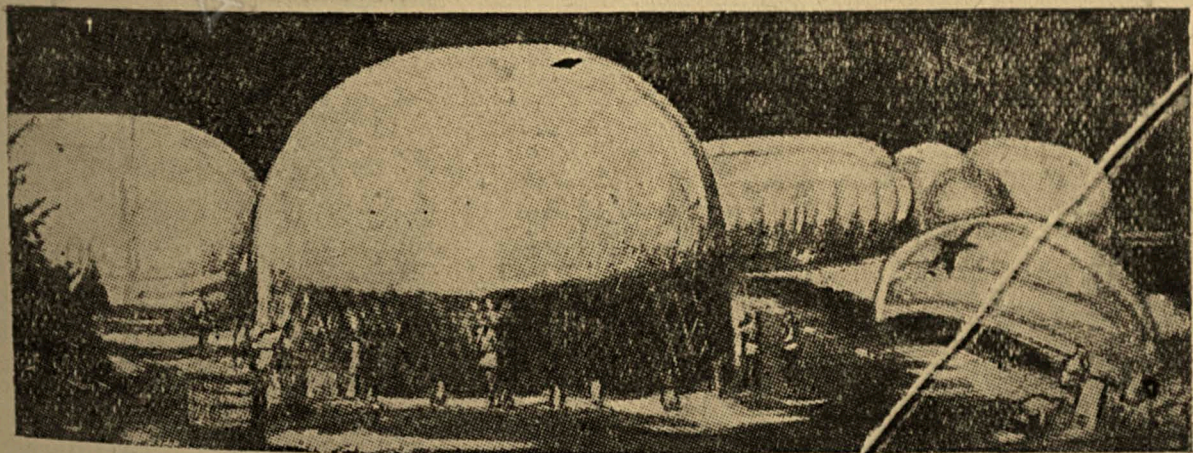
Σιχόθηκε όχι τόσο απερίλα μα προσγιόθηκε 30 χ.μ. μακριά.

Τα σιμερινα κατασκευοπικα αερόστατα στυ βάσι ίνε φτιαζμένα με το σίστιμα τυ Σσιάρλ. Μα όλα τυ παραπάνυ αερόστατα ίχαν

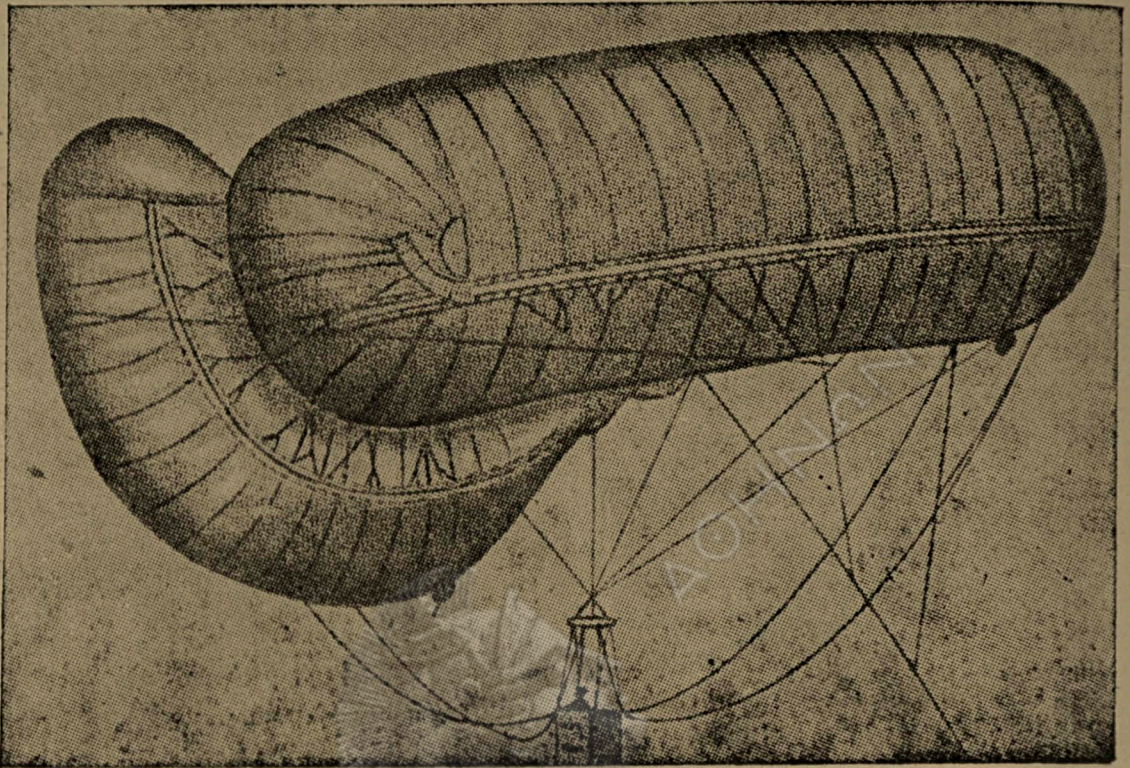
Ο Ζιάκ Σσιαρλ.

Το ταξίδι του πρώτου αεροπόρου Πιλατυ δε Ροζιε
κε μαρκίζυ ντ'Αρλαντ

μα μεγάλι έλιπσι. Πετύσαν μονάχα εκι τυ φισύσε ο αέρας. Ι αε-
ροπόρι δεν μπορούσαν να δόσουν σάφτο μια οριζμένη κατέφθινσι.

Γιαφτο ι άνθρωπι κέφτικαν κε εφέβρανε τι μέθοδο τύτι τις διέφθινσις τον αεροστάτον. Ο έλικας ήταν ι ζοτιρία-τυς.

Με τον έλικα κατορθωσαν τα αερόστατα τα οπία ονομάστικαν πια αερόπλια, κε αεροπλάνα, πυ μπορυν να τακσιδέψυν όπου θέλυν, να διασκίζυν κε θάλασες κε οκεανυς κυθαλόντας μαζί-τυς φορτία κε ανθρώπυς.

Ι ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΥ ΑΕΡΟ-ΣΤΟΛΥ ΤΥ Σ Σ Σ Δ.

	1924	1928
	σε χιλιόμετρα	
Το μάκρος τον αεροπορικον γραμον.	400	11.971
Ι αποστάσεις πυ περάσανε (σε χ.μ).	54.000	2.380.000
Πόση τακσιδέψυν.	2.618	8.966
Πόσο φορτία (σε κιλα).	48.000	22.800

ΓΙΑΤΙ ΠΕΤΑΡΣΑΝΕ ΣΤΟΝ ΠΟΛΟ;

Στις 15 το Απρίλι 1928 απο την Ιταλικη πόλι Μιλάνο ανεχώρισε το αερόπλιο „ Ιταλία“ με δικητι το στρατιγο Νόμπιλε. Ιχε σκοπο να ερεθνίσει το θόριο πόλο.

Ο κερως του Βορ. ημισφέρου εκαρτιέτε απο τον κερω του πόλου. Ετσι λένε η μετεωρολόγη επιστίμονες που προλένε το κερω.

— Πρέπι να γνωρίζουνε καλα αν ιπάρχη γίς γίρω στον πόλο ή αν ίνε σκεπαζμένος όλος με πάγο;

— Πρεπι να σκιματίσουμε χάρτι τον ρεμάτον τον θαλασον κε του αέρα του Β. Πόλου. Κε γνωρίζοντας όλα αφτα μπορούμε να προλέγουμε τον κερω.

Εχτος τότε ο σιντομότερος όρδμος απο την Εβρόπη στι ανατολικη Ασία περνάει μέσον του Πόλου.

Όλα αφτα έκαναν πολυς αεροπόρους να τακσιδέσουν στο Β. πόλο.

Ο στρατιγος όμος Νόνπιλε ίχε σκοπο όχι μόνο να ερεθνίσι τον πόλο μα για να θρίσκι πλύτι στους καπιταλιστες της οπίους ιπηρετι. Σινάμα δε ίθελε κε να δοκασατι.

Ι ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ „ΙΤΑΛΙΑΣ“

Στις 23 λίπον του Μάι „η Ιταλία“ έφτασε στο νισι Σσιπίτςπεργεν κε στις 25 στον θόριο πόλο. Διο ολάκερες όρες το αερόπλιο περιτρεγίριζε τον πόλο, ίθελε να κατεβάσι μια θάρκα μα δεν το κατόρθωσε γιατι μπόδιζε αέρας θινατος. Στις 2 το προι η Ιταλία άρχισε να επιστρέψι στο Σσιπίτςπεργεν.

Όλα πίγεσαν καλα· μα έκσαφνα φίσιχσε θινατος αέρας απο εμπροστα. Αργα τι νίχτα κατόρθοσαν κσανα να ραδιοσινκινονίσουνε με την „Ιταλία“ που ιδοπιύσε“ ελπίζουμε ν'άμαστε στο Κίνσπει στις 25 του Μάι, όλο το αερόπλιό-μας σκεπάστηκε απο πάγο“.

Το προι άλο ραδιοτιλεγράφιμα ιδοπιύσε·

„Μια μηχανί-μας σταμάτισε μεγάλη τρικιμία απο το νότο“. Κε τηλεφτέο ραδιοτιλεγράφιμα „Ο πάγος που σκιματίστηκε γίρω στο αερόπλιό-μας όλο κε παχένι“.

Ιστερα απο αφτο δεν ίκφερε κανέναν τι απόγινε η „Ιταλία“ κε που θρίσχετε.

Στο χοριο Βοzhесение Нохмы απο το νομο Βόριας Δβίνας ο ραδιο-εραστις Σσιμιτ με ραδιοδέχτι μιας λάμπας στις 4 τι

Ιόνι έπιασε ένα ραδιοτιλέγραφιμα τις „Ιταλίας“ με τα σινθήματα ΣΟΣ, ΣΟΣ, ΣΟΣ, διλ, σόςτε τις ψυχές-μας. Βοιθίστε-μας, περιμένουμε.

Τί σινέβικι;

Η „Ιταλία“ κατο απο το θαρος τυ πάγυ πυ σχηματίστηκε γίρο στο πλίο-τους επεσε κσαφνικα κε ι καμπίνα-τις αποχορίστηκε απο αφτι, μαζι με 9 ανθρώπους. Μα τοτε κε λάφρινε κσανα κε με το επίλιπο πλήρομά-τις απο 6 ανθρώπους ανέβικε κσανα κε έγινε άφαντι μετα κάμπουσα λεφτα, ετσι πυ τόρα ίνε άγνωστι ι τίχι αφτον το διστιχιζμένον αεροπόρον.

Η επίλιπι ενέα απο τυς οπίς ι 2 πλιγοθήκανε έμιναν απάνο-στους πάγυς κε περιμένανε βοίθια.

ΒΟΙΘΙΑ !

Σε βοίθια ίρθε πρότα απόλυς το Οσζάβιαχιμ.

Με μιας διάτακσε τα παγοθραφστικα Μαλίγιν κε Κράσιν να αναχορίσουν για το Σσπίτζπεργεν σε αναζίτισι τον Ιταλον. Πάνο στα θαπόρια αφτα πίγεσαν κε διο αεροπόρι ρόσι ο Τζυχνόβσκι κε ο Παπόβσκιν.

Στις 20 τυ Ιόνι ο Ιταλος αεροπόρος Ματαλένα βρίκε τι γρύπα τυ Νόμπιλε κε μετα 4 μέρες ο Σουιδος αεροπόρος **Лунд-берг** κατόρθωσε να παραλάβι ένα μονάχα τον Νόμπιλε.

Τι δέφτερι φορα πυ αποπιράθηκε να σόςι κε τυς άλυς, ίχε σπάσι το αερόπλανο κατα τιν προσγίοςί-τυ.

Ολος ο κόσμος έστρεψε ανιπόμονα τα βλέματά-τυ στον „Κράσιν“ κε „Μαλίγιν“ ελπίζοντας απο αφτυς να δόσουν τιν τελιοτικι βοίθια.

Κεπραματικος ο αεροπόρος Τζυχνόβσκι πετόντας ανεκαλί-πσε τυς τρις πυ πεζος αποφάσισαν να πάνε στο Σσπίτζπεργεν. Αμέσος ιδοπιίθηκε ο Κράσιν κε στις 12 τυ Ιύλι κατόρθονε να γλιτόςι όλυς εκτος τον Μαλγρέμι πυ απο τιν πίνα πέθανε πάνο στους πάγυς γιατι τον άφισαν ι σίντροφί-τυ Ιτάλι.

Σε βοίθιά-τους πίγε κε ο Αμυντσειν με το αερόπλανο „Λαταρ“ ο μεγάλος, αφτος ερεβνιτις, ο λίκος τον διο πόλον. Μα διστιχος το αερόπλανό-τυ έπεσε στον οκεανο κε πνίγικε.

Ετσι ο Κράσιν με τιν ιροικότητα τυ πλιρόματος-τυ κατεγοί-τεπσε όλον τον κόσμο κε κατόρθωσε να σόςι εκίνυς πυ δεν περιμέναν ίσος βοίθια απο το Σίνδεζμό-μας.

ΑΚΥΤΕ! ΜΙΛΑΙ ΤΟ ΛΕΝΙΓΡΑΤ!

Φορέστε γρήγορα τα τηλέφωνα. Τώρα θαχύσουμε γνωστο φωνι:

— Μιλái ο ραδιοσταθμος τυ Λενίνγκρατ ΡΒ 3. Κίμα 1000 μέτρον.

ΡΒ 3—αφτο σιμένι ραδιοσταθμος σινκινονίας αριθμος 3. Ι ραδιοσταθμι όλυ τυ κόσμυ έχυν τον αριθμό-τυς. Ο σταθμος τυ Λενίνγκρατ έχι αριθμο τρίτο.

Χιλιάδες χιλιόμετρα μακρια, ακύετε πως μιλάι ο ΡΒ 3. Ι φο-νί-τυ διαδίδετε ος εκίνα τα μέρι όπου μόνο το ράδιο, ίνε μέσο σινκινονίας με τυς ανθρώπους.

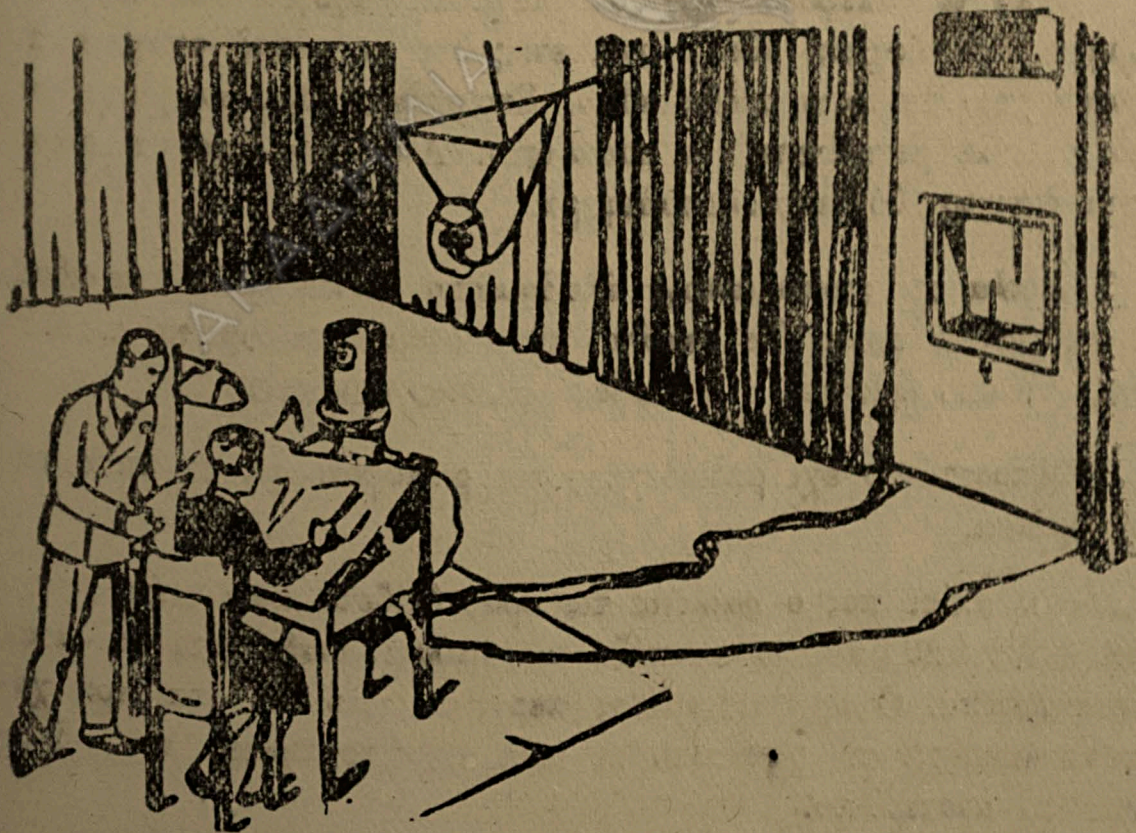
ΣΤΙ ΡΑΔΙΟΣΤΥΤΙΑ

Απο πύ έρχοντε κε μεταδίνυντε ζέμας τα ραδιοκίματα;

Τα κίματα μεταδίνυντε ζέμας απο τι ραδιοστύτια τυ ραδιο-κεντρικυ σταθμου.

Ι ραδιοστύτια ίνε δομάτια όπου ιπάρχυνε μικρόφωνα.

Μικρόφωνο ονομάζετε ο μηχανιζμος εκίνος πυ σιλαβένι τις φωνες.

Μπροστα στο μικρόφωνο μιλυν, τραγουδυν, πέζυν, απανχέλυν κ.τ.λ.
Στο Λενίνγκρατ ιπάρχυν διο στύτιες, μια μεγάλη κε ι άλι μικρ

Το δομάτιο τις στύτιας ίνε φτιαζμένο διαφορετικα απο τα κσινιθιζμένα δομάτια.

Ι τίχι απο πάνω ος κάτω ίνε σκεπαζμένοι με παχι, πικνο κε στερεο μάλινο ίφαζμα. Το πάτομα ίνε στομένο με μαλακο χαλι. Ι οροφι σκεπάζετε με πανι.

Χτίζον έτσι το δομάτιο τύτο για να μι κσένη φονι απόκσο έρχετε μέσα, κε για να μι τα θίματά-μας ακύοντε.

Οταν αρχίζι να εργάζετε ι στύτια, τι στιγμή πυ θάλουμε σε ενέργια το μικρόφονο κανένας δεν έχι το δικέομα να μπι μέσα.

Στι στύτια βρίσκοντε μονάχα εκίνοι πυ θα μιλίσουν, ίτε θα τραγουδίσουν κ.τ.λ.

Ο ομιλιτις πρέπι να μιλίσι καθαρα προσεχτικα κε αργα, αλιό-τικα δεν θα τον καταλάθι κανένας.

Ο ομιλιτις δεν μπορι να μιλάι πολιν κερο. Ι φονί-τυ μετα 15-20 λεφτα χαμιλένι. Τότε τον διαδέχετε άλλος.

ΠΟΣ ΠΑΙ Ι ΦΟΝΙ

Απο το τιλέφονο αρχίζον ιλεχτρικι αγογι ι οπίι πάνε στο δομάτιο τις ενίσχισις. Εκι ι φονι ενισχίετε κε μεταδίνετε μέσον τον αγωγον στον κεντρικο ραδιοσταθμο. Στο ραδιοσταθμο ενισχίετε ι φονι πιο πολι κε μεταδίνετε στο ράδιο-ιστο. Απο τον ιστο τα ραδιοκί-ματα διασχορπίζοντε στην ατμόσφερα.

Δίπλα στι στύτια ιπάρχι άλλο δομάτιο, πυ παρακολουθι κε ριθμίζι τι διάθγια τις φονις. Το δομάτιο τύτο ονομάζετε δομάτιο τις έλεν-κσις, κε όπου θρίσχετε ο ανότερος ομιλιτις (ДИКТОР).

Μπροστά-τυ έχι ραδιοδέχτες κε ραδιόφονο με τα οπία ακύι τον ομιλιτι.

Αν ακύσι προς ο ομιλιτις τις όρας θιάζετε πολι αμέσος τιλε-φονι στι στύτια, κε στο τραπέζι τυ ομιλιτι ανάθι τότε μια μικρι κόκινι λάμπα. Ο ομιλιτις αμέσος πέρνι το τιλέφονο στα χέρια χο-ρις να διακόψι τιν ομιλία-τυ κε ακύι τις παρατίριςες κε τις διόρ-θωσες τυ ανότερού-τυ.

ΡΑΔΙΟ—ΘΕΑΤΡΟ

Δίπλα στη μεγάλη στύτια βρίσκετε το ραδιοθέατρο. Αφτο ίνεσαν τα σινιθιζμένα θέατρα με μόνι τι διαφορα, πως αφτα έχουν τυς-τύχους-τυς σκεπαζμένους με ιφάζματα κε το πάτομα στρομένο με χαλια.

Μπροστα στη σκινι, κοντα στο ιποβολίο βρίσκετε το μικρόφονο. Πάνο στη σκινι ι ιθοπιι, ι ερασιτέχνες κ.τ.λ. πέζυν, τραγυδου, μιλάνε, απανκέλυν. ¶ ¶

Μέσον τυ μικροφόνου ι ομιλίες κε το τραγύδι τον ιθοπιον μεταδίνοντε όπος ίπαμε παραπάνο στο ράδιο-ιστο κε απο κι διασκορπίζοντε στον αέρα.

Ραδιο-θέατρο.

Στι ραδιοστύτια τυ Κρασνονταρ ι μαθιτες τυ ελινικυ πεδα γογιку τέχνικουμ σιχνα τραγυδάνε ελινικα τραγύδια, λένε διάφορα πύματα. Ι δάσκαλι κάνυν έχθεσι κ.τ.λ. Ολι ι ρομμι τυ ΕΣΣΔ πυ έχουν ραδιοδέχτες κε ραδιόφονα τυς ακύν.

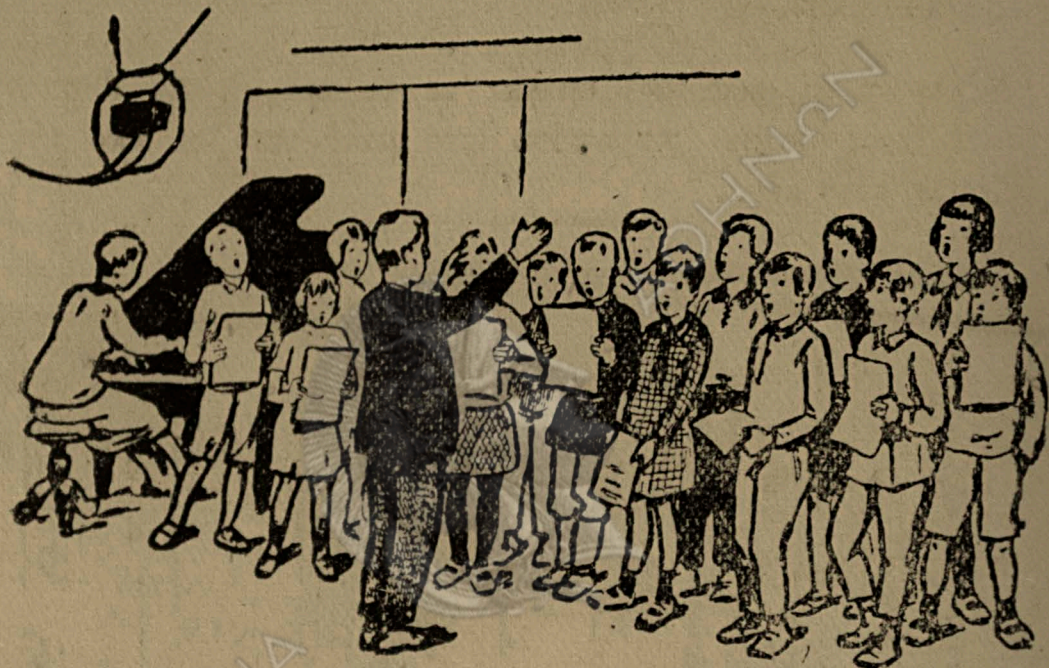
Ι ΡΑΔΙΟ—ΣΙΝΤΑΞ

Πολες ίδιςες μας φέρι το ράδιο.

Μα πός τις κσέρι όλες;

Στο ράδιο-κέντρο ιπάρχουν παραπάνο απο 10 σινταχτικες επιτροπες „Εργατικι φιμερίδα“ „αγροτικι“ „ο κολχοζνικος“ κ.τ.λ.

Ο ραδιο-σταθμος τυ Δενινγκρατ πέρνι το μίνα 10-15 χιλιάδες γράματα!

Ολα αφτα ι σινταχτικι επιτροπι τα εκσετάζι κε όσα θρίσκι κατάλιλα επιτρέπι να μεταδοθουν με το ράδιο.

Το ράδιο μπορουν κε πρέπι νάκόςουν όλι. Κάθε σκολιο πρέπι νάχι ράδιο.

ΠΟΣ ΝΑ ΧΤΙΣΥΜΕ ΡΑΔΙΟΔΕΧΤΙ

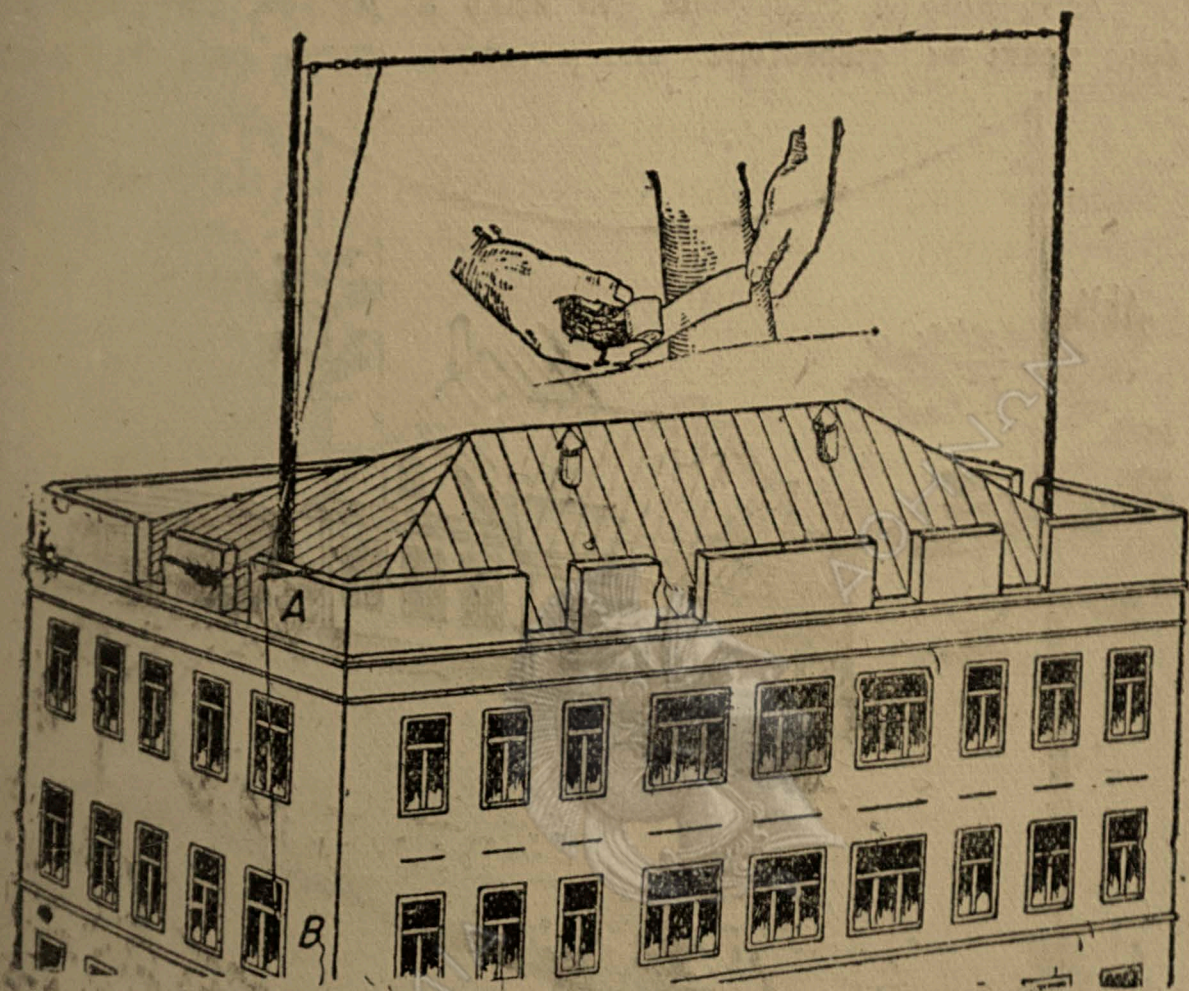
Πεδια! Σιχνα μας γράφετε κε ζιτάτε να μάθετε πός να χτίσετε ράδιο. Διαβάστε!

Αντένα

Εςις κσέρετε πως ι φονες, πυ πετάνε απο το Δενινγκρατ, απο τι Μόςχαίτε κε απο άλι πόλι σιλαβένουντε με τιν αντένα. Ι αντένα ίνε σίρμα πυ πρέπι να κρεμάσουμε πσιλα απο τι γι. Οσο πσιλ ότερα κρέμετε τόσο καλίτερα μπορούμε νάκόςουμε.

Τί χρειάζεστε νάχουμε για να φτιάσουμε τιν αντένα-μας;

1) Πάνο, κάτο 60 μέτρα σίρμα απο χαλχο. Το σίρμα τις αντένας ονομάζετε σκινάχι για αντένα.

2) 4 ίτε 6 μονοτίρες.

3) Διο ιστους 5-10 μέτρα μάκρος το καθένα.

Το μάκρος τις αντένας πρέπει νάνε 40-50 μέτρα.

Το επίλιπο μέρος τις αντένας, αν ίνε λ.χ. 60 μ. αφτο θα χρισιμέπσι στο κατέβαζμα κε θα ενοθι με το ραδιο-δέχτι.

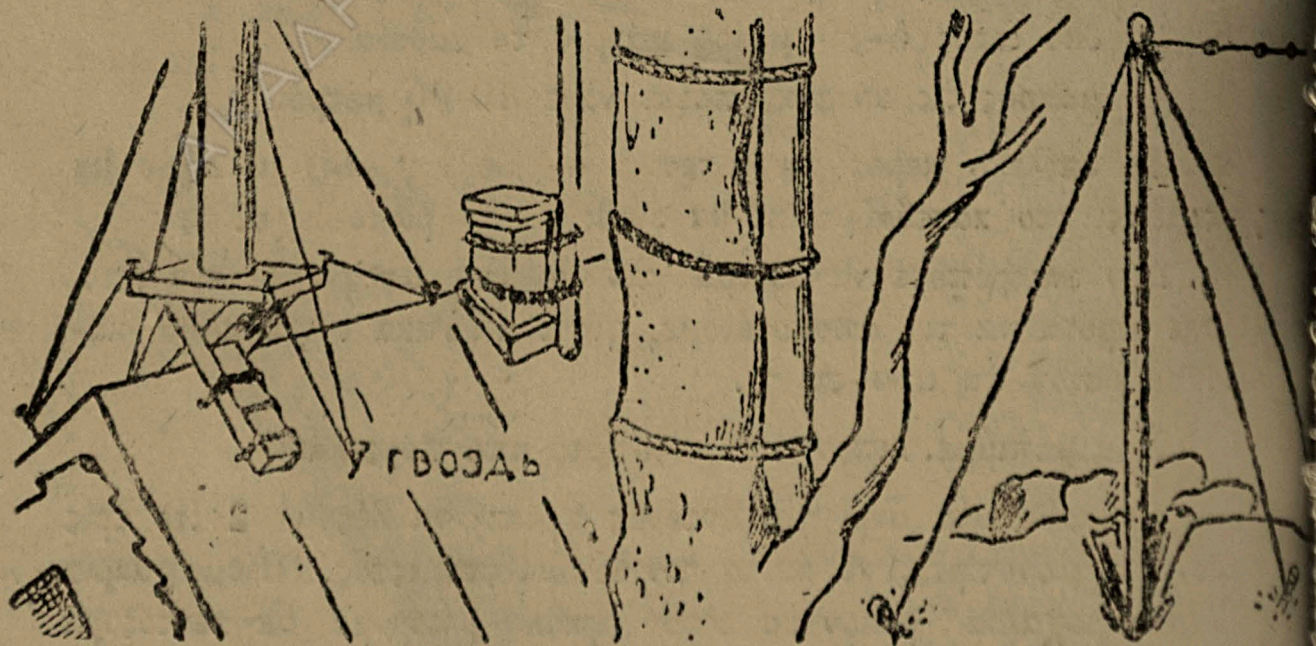
Δεν επιτρέπετε να δέσουμε τιν αντένα απεφθίας στον ιστο. Πρέπει πρότα να τιν απομονόσουμε, γιατι αλιότικα ι φονες θα δια-δίδοντε μέσον τυ ιστυ στι γι.

Χρισιμοπιύμε λιπον τυς μονοτίρες απο πορσελάνι.

Σε κάθε μια άκρι τις αντένας πρέπει να δέσουμε 2 ίτε τρις κατα-σιρα μονοτίρες, κε έπιτα τιν δένουμε στους ιστους. 10 σμ. μακρια θάλουμε τροχαλία μέσον τυ οπίυ έφχολα μπορούμε να τεντόσουμε τιν αντένα.

Θάνε καλο κε το κατέβαζμα ν'άνε ζινέχια τις αντένας Ετσι
ι αρχι τις αντένας θάνε στο ζιμίο Δ κε το τέλος-τις στο ραδιοδέχτι.

Στο ζιμίο Α στερεόνουμε ένα κσίλο 3 μέτρον, στην άκρα-το
όμος πρέπι να στερεόσουμε αλο μονοτίρα απτον οπίο θα περάσι

Στι στέγι, στο δέντρο, στι γι.

δεμένη η αντένα, για να απέχει αρκετά από τη στέγη, προπάντων όταν αυτή ίνε μεταλική.

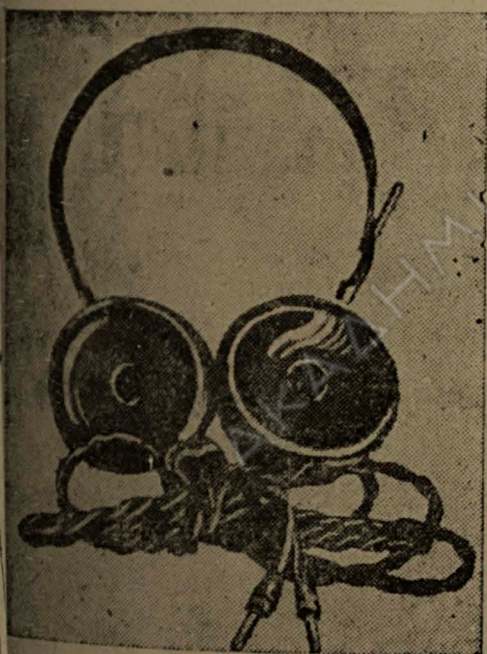
Έτσι μέσω του παραθύρου Β από μια τρίπα απομονωμένη κε κίνι διαπερούμε την αντένα κε την ενδύουμε με τον ραδιο-δέχτι.

Για να στερεώσουμε το ράδιο—ιστο στη στέγη ίτε στο δέντρο ίτε στη γη, χριάζετε να κέρουμε τα ακόλυθα.

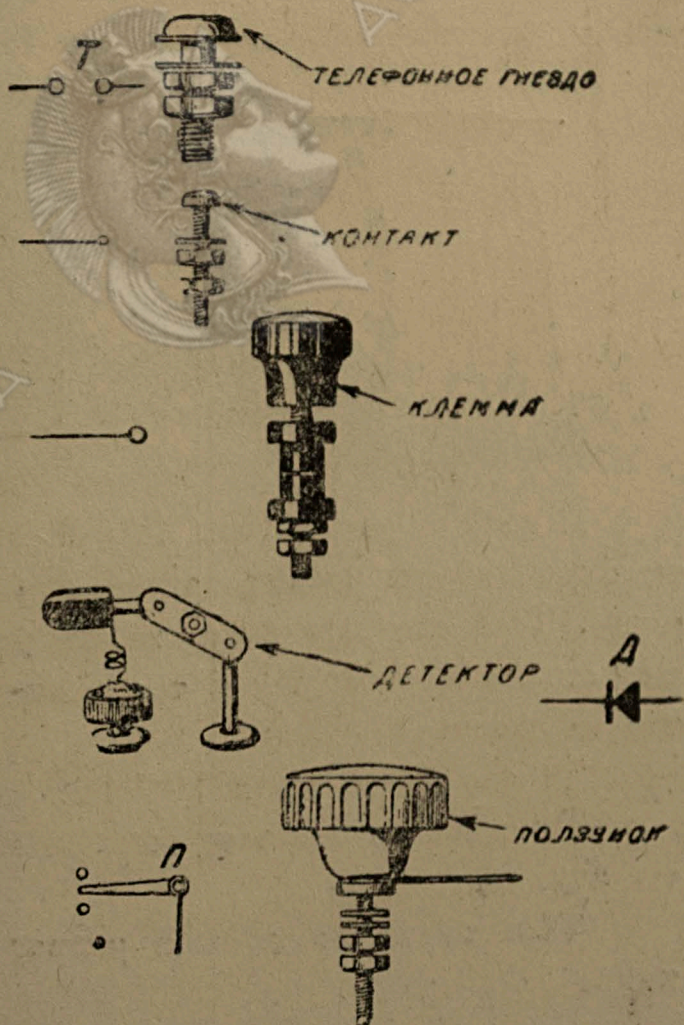
Εαν η στέγη-σας ίνε σιδερένια, δε πρέπει να καρφόσιτε καρφια γιατί έτι χαλνα η στέγη. Δέστε τότε ένα μικρο ιστο στην καπνοδό-γι, ίτε στερεώστε-το στο παρχίμενο δέντρο

Ραδιο-δέχτις

Για να κέρουμε κίνες τις φονες που σιλαθένι η αντένα-μας, πρέπει να κέρουμε ραδιο-δέχτι.

Δίωτο τηλέφωνο.

Μικρος δέχτις με τηλέφωνα ακρίζι 7ρ. 50κ.

Μα μπορόνε κε τα πεδια μονάχα-τους να χτίσουν ραδιο-δέχτι

Τί πρέπει να αγοράσουμε.

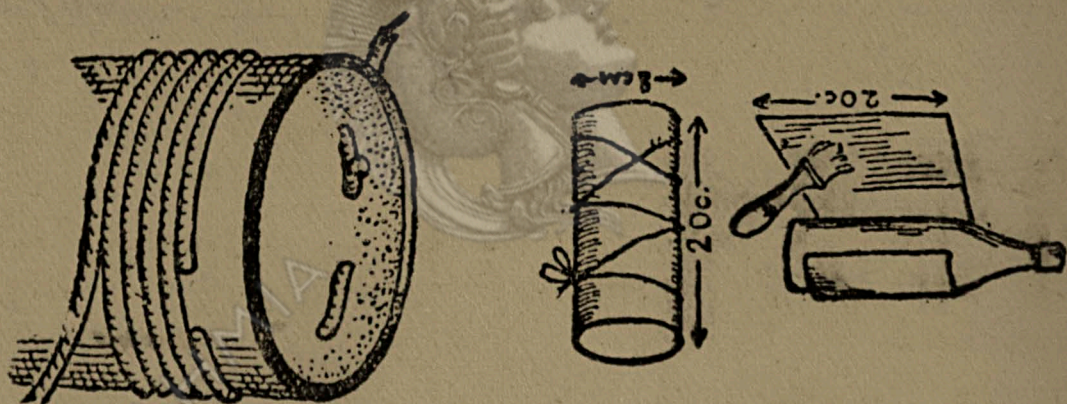
- 1). 30 μέτρα απομονωμένο σύρμα $1/2$ मिलιμέτρου πάχος
- 2). 4 θιλίες. 1 θιλια αφτι ίνε ένας κοντούτσικος μεταλικος ζολίνας, όπου μέσα δάλυνε τα δίματα τυ τιλέφονυ ίτε τυ τετέχτορ.
- 3). Διο θίδες όπου πρέπει να στερεοθι το σύρμα τις αντένας κε τις προσγίσις.
- 4) Τιλέφονο—δίστο; ακσίζι 5 ρύθλια.
- 5). Τετέχτορ—35 καπίκια κε παραπάνο.

Τώρα χριάζετε να χτίσετε ένα μεγάλο καρύλι με καρτόνι 20 σμ. μάκρος, γίρο στο οποίο θα τιλίξουμε το σύρμα.

Νά πως θα το κάνετε:

Πέρνετε ένα κομάτι καρτόνι, το αλίφετε με κόλα κε το πλίζετε γίρο σ'ένα πυκάλι πάχος 7-8 σμ. Γίρο κολνάτε χαρτι.

Ετσι το καρύλι ίνε έτιμο. Το δένετε γίρο γίρο κε το αφίνετε να κσεραθι.

Ιστερα με μια χοντρι βελόνα, ένα ζαντίμετρο μακρια απο τις άκρες, κάνετε μερικες τρίπες, όπου στερεώνετε τιν αρχι τυ ζίρματος. Τώρα αρχίζετε καλα κε προσεχτικα να τιλίξετε το σύρμα γίρο στο καρύλι πολι πιχνα τι μια απο τιν άλι σπίρα¹, ώστε όλες τυς να πιάσουν 17-18 σμ.

Το όλο πρέπει ν'άνε 100-120 στροφες (σπίρες).

Το τέλος τυ ζίρματος στερεώνετε με τον ίδιο τρόπο όπως κε τιν αρχί-τυ.

Τώρα πάρτε ένα ζανιδάκι μάκρος 25 σμ. πλάτος 20 σμ. κε πάχος $1\frac{1}{2}$ —2 σμ.

Πάνο ζάφτο στερεόστε το καρύλι, πυ στιν ιλεκτροτεχνικι ονομάζετα πινίο.

1) Σπίρα- μια στροφι τυ ζίρματος γίρο στο καρύλι

Καρφώστε στα πλάγια δύο μικρά σανιδάκια ώστε το πινίον να εφαρμόσι ακριβώς μέσα σάφτα.

Τώρα κιτάχτε την ικόνα αρ. 9.

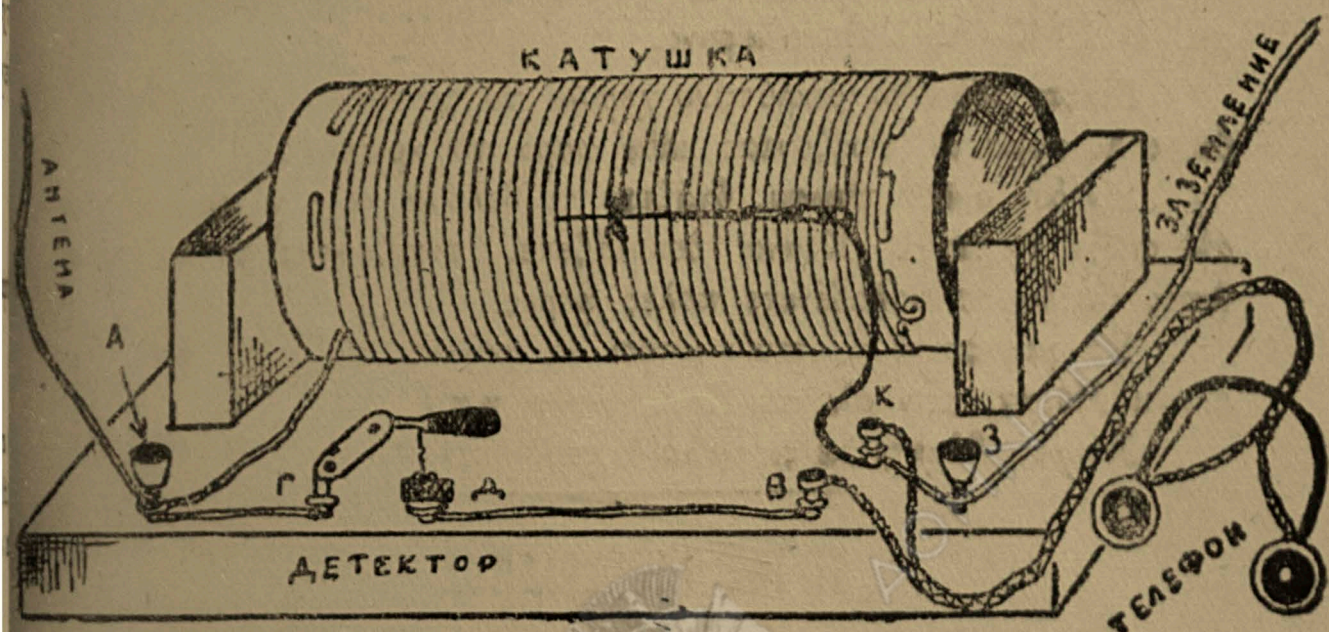

Fig. 9.

Α—αφτι ίνε ι θίδα, όπου στερεόνετε το ένα άκρο τις αντένας. Στι θίδα αφτι ενόστε τι μια άκρι τυ πινιυ κε το θίμα τυ τετέχτορ, μένα μικρο σίρμα.

Ο τετέχτορ στιν άκρι-τυ έχι ένα λεφτο σίρμα κε απομονομένη λαβίδα, απτιν οπιαν κρατόντας μπορόμε να ενίχσομε το χρίσταλο πυ ίνε στερεομένο σένα μικρο μεταλιχο θαθύλομα.

Στι θιλια τυ τηλέφονυ ενόστε ενα λεφτο σίρμα 0,3 ίτε 0,1 μ.μ. με μια καρφίτσα.

Απο δο άλλο σίρμα στερεόνετε στι θίδα όπου ενόνετε ι γι κε ο δέχτις ίνε έτιμος.

Προσγιοςι

Ιτε σινκινονία με το έδαφος

Βρέστε ένα παλιο βέτρο κε στερεόστε σάφτο ένα χάλκινο σίρμα. Γεμίστε το βέτρο με στάχτι κε κάρθυνα κε ανίχστε βαθι λάχο όπου να θρίτε αρκετι ιγρασία κε κι βαθια θάφτετε το βέτρο, ενο το σίρμα πυ ίνε κολιμένο στο βέτρο, πέρνετε κε την άκρι-τυ στερεόνετε στι θίδα 3.

Πος νάκῶσυμε

Στις βίδες Α κε Β ενόνουντε ι αντένα κε ι γι.

Στις μεταλικες θιλίες ΓΔ μπένι το δίμα τυ τέτεχτορ. στα σιμ. Β κε Κ—το δίοτο τιλέφονο.

Πιάστε τόρα το μικρότσιχο χερύλι τυ τιτέχτορ κε ανεβοκατιβάστε το σίρμα-τυ, ενκίζοντας κάθε φορα το κρίσταλο.

Αν δεν ακύτε τίποτα, θγάζετε τι θελόνα κε τιν σφινόνετε σε άλι σπέρα τυ πινίου. Κσανα δοκιμάζετε, ενκίζοντας το κρίσταλο. Αφτο το ίδιο επαναλαθένετε πολες φορες.

Στι μια σπέρα τυ πινίου μπορι να ακύσετε το Δενινγρατ, στιν άλι τι Μόσχα, στιν άλι το Κρασνονταρ κ.τ.λ.

Να έτσι θάχετε κε σις ραδιο-δέχτι.

ΤΙ ΙΝΕ ΙΛΕΧΤΡΙΖΜΟΣ

Για να λίζετε τιν απορία-σας, χριάζετε να προμιθεφτίτε πρότα τα ακόλυθα:

1). Σίρμα ιλεχτριχο κυδουνω 5 ίτε 10 μέτρα.

2). Μια ί διο ιλεχτρικες λάμπες τυ φαναριυ τις τσέπις.

3 Τρία στιχία „Δεκλανσσε“ ίτε ένα απο το φανάριυ τις τσέπις.

Ολα αφτα τυ αναφέραμε παραπάνο μπορίτε να τάγοράσετε απο τα ραδιο-μαγαζια ίτε απτο κοπερατίθο.

Ι λάμπα κε το ιλεχτριχο στιχίο κοστίζυν 60 καπίκια, ι αγογι 25 καπίκια.

Αμα αγοράσετε όλα αφτα, θρέστε τότε ένα κομάτι τσίγκο κε τα ιλεχτρικα στιχία πολι έφχολα μπορίτε μόνι-σας να χτίσετε.

ΧΤΙΣΤΕ ΑΠΛΥΣΤΑΤΟ ΣΤΙΧΙΟ—ΤΟ ΙΛΕΧΤΡΙΚΟ ΣΤΙΧΙΟ ΤΥ ΒΟΛΤΑ

Κάμετε έτσι όπος σας δίχνι ι ικόνα αφτι.

Για να χτίσετε το στιχίο τυ Βόλτα θα χριαστίτε να έχετε;

Ένα ποτίρι, διο φίλα το ένα απο χαλκο κε το άλο απο πσεβδάργιο (τσίνκο) (9X5).

Χίστε στο ποτίρι νερο κε προστέστε κατόπιν $\frac{1}{10}$ θιικυ οκσε-ίτε δινατο κε ίδι.

Πρέπι να χίσετε το οκσι μέσα στο νερο κε όχι το νερο στο κσιδι. Επιτα ανακατόςτε-τα.

Πάρτε τόρα ένα τετραγονικο κσιλο' στι μια πλεθρά-τυ καρφό-στε το χάλκινο φίλο κε στιν /αν-τικρινι το φίλο τυ τσίγκυ.

Βυτίκστε-τα τόρα όπος ίνε καρφομένα στι διάλιςι, έτσι όπος φένετε στιν πλάγια ικόνα.

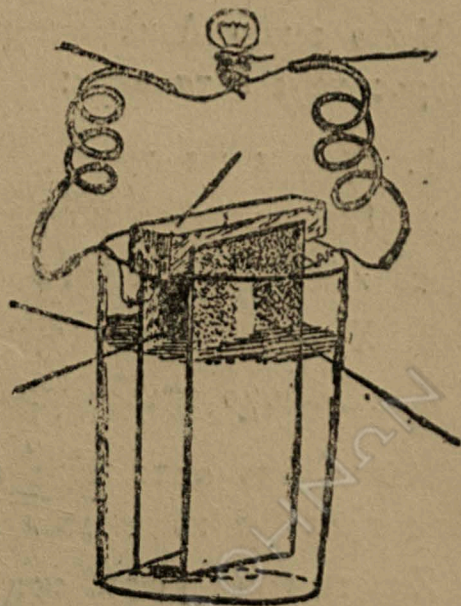
Πάρτε τόρα διο ιλεχτριχα

σίρματα κε ενόςτε τις άκρες-τυς τι μια στο χαλκο κε τιν άλι στον τσίγκο.

Τις άλες άκρες-τυς, τι μια ενκίζετε στο κάτο μέρος τυ δί-ματος τις λάμπας κε τιν άλι στον κοχλία διλ. στο δίμα τις λάμπας.

Αμέσος θα παρατιρίσετε πως ι λάμπα θανάπσι.

Ετσι θάχετε ιλεχτριχο ρέμα.

ΤΑ ΠΙΟ ΚΑΛΑ ΚΕ ΠΙΟ ΑΠΛΑ ΣΤΙΧΙΑ ΙΝΕ ΤΑ ΣΤΙΧΙΑ ΤΥ ΔΕΚΛΑΝΣΣΕ

Στο στιχίο τυ Δεκλανσσε ός ιλεχτρόδια χρισιμέθουν όχι ο τσίγκος κε ο χάλκος, μα ο τσίγκος κε το κάρβυνο.

Ι διάλιςι τις στιλις τυ Δεκλανσσε ίνε χλοριύχο αμόνι (νιςσατιρ)

Αν όμος δεν θρίσχετε νιςσατιρ, μπορίτε να χτίσετε μέσα δινατι διάλιςι αλατιυ.

Κάθε ιλεχτριχι στιλι τυ φαναριυ τις τρέπις αποτελίτε απο διο ίτε τρία παρόμια στιχία τυ Δεκλανσσε.

ΠΟΣ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΜΟΝΉ-ΜΑΣ ΝΑ ΧΤΨΟΥΜΕ ΣΤΨΧΪΟ ΤΥ ΛΕΚΛΑΝΣΣΕ

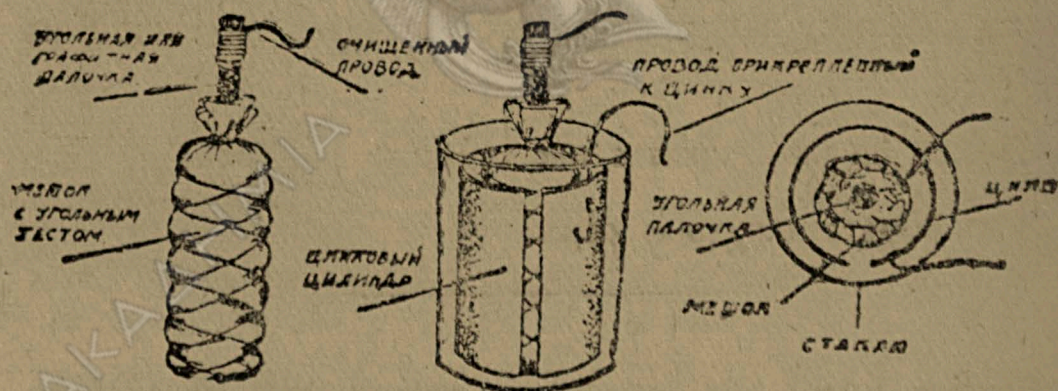
Μικρο στιχίο Λεκλανσσε, μπορίτε να κάνετε μέσα σε ποτίρι: χριά-
ζετε όμως νάχετε τα εκςις:

1. Γραφίτι ίτε κοκς	15 γραμ.
2. Ιπεροκςίδιο τυ μανκανίου
ίτε κοπανιζμένο θιάφι	20 γραμ.
25 γραμ.
3. Χλοριύχο αμόνι (νιςσατιρ)	5 γραμ.
4. Χλοριύχο πςεβδάργιρο	1 γραμ.

Μερικα απο αφτα θάνε σε ςκόνι κε μερικα σε κομάτια. Τα
κομάτια πρέπι να κοπανιςτυν κε ίςτερα να κοςκινιςτυν.

Ζιτίςτε απο γνοςτό-ςας κίνο-μικανικο κάρβυνο κιλινδρικο κε
αν δεν θρίτε πάρτε το γραφίτι απο το μολίβι-ςας.

Ράψτε ένα ςτενο ςακυλάκι απο πανι, όπος φένετε ςτιν πα-
ρακάτο ικόνα.

Χίςτε τόρα ςτο ποτίρι το χλοριύχο τςίνο κε το χλοριύχο
αμόνι (νιςσατιρ). Προςτέςτε ζεςτο νερο ος ότυ να διαλιθυν. Ος το
μιο ςτο ποτίρι θάλτε γλιτςερίνα. Έπιτα όλα τα άλα ίλικα πυ ίνε
σε ςκόνι χίςτε-τα ςτι διάλιςι αφτι κε ανακατόςτε-τα. Θα ςκιματιςι
μια μάζα. Μένα κυτάλι πέρνετε απο αφτι τι μάζα κε αρχίςτε να
γεμίςτε το ςακυλάκι. Αμα φτάςτε ος το μιο-τυ χόςτε το κάρ-
βυνο ίτε το γραφίτι ςτι μέσι τυ ςακυλιό-τις εκςακολυθίςτε κατόπιν
να το γεμίςτε ος απάνο.

Ίςτερα το δένετε απο πάνο καλα, το τρίβετε ςτα χέρια-ςας
να γίνι κιλιντριχο κε το δένετε με δινατι κε χοντρι κλοςτι, όπος
φένετε ςτιν ικόνα.

Κυράστε τώρα το φίλο τυ τσίγκου κε κάμετέ-το κιλιντριχο.

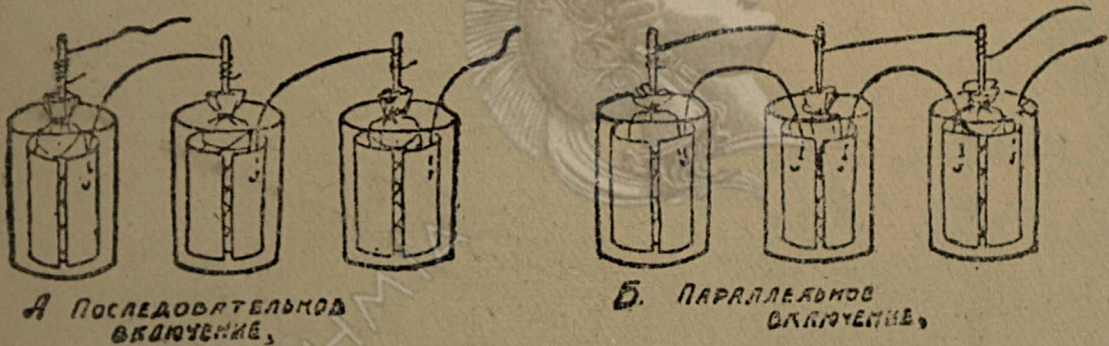
Δέστε στην άκρη-τυ ένα σίρμα κε θάλτε-το στο ποτίρι. Μέσα στον κιλιντρο τοποθετίστε το σακυλάκι, μα να προσέχσετε να μιν τιχι κ' ενκίτσι τον τσίγκο.

Το στιχίο ίνε πια έτιμο.

Τώρα χριάζετε να κάνετε δυνατι διάλισι νισσατιριυ με χλιαρο νερο ίτε αλατιυ κε να τιν χίσετε στο ποτίρι. Το σακυλάκι με τα μιξι όρα θάποροφίσι τι διάλισι. Πέρνετε τότε τιν ιλεχτρικι λάμπα κε δοκιμάζετε αν παρατιριέτε ιλεχτριχο ρέμα γιατι πρέπι νάνάπσι ι λάμπα.

Τέτια ιλεχτριχα στιχία μπορίτε να κάνετε καμπόσα κε ενό-νοντάς-τα μπορίτε να σχηματίσετε ιλεχτρικι στίλι.

Ο σινδιαζμος αφτόν τον στιχίον μπορι να γίνι κατα σιραν κε παράλιλος.

ΑΓΟΓΙ ΚΕ ΜΟΝΟΤΙΡΕΨ

Κάμετε τα πράματα αφτα, ακριδος όπος φένοντε στις ικόνες Α. Β. κε Β.

Τί θα παρατιρίζετε;

Τα μέταλα ίνε καλι αγωγι τυ ιλεχτριζμου.

Τα σώματα εκίνα πυ δεν επιτρέπουν τον ιλεχτριζμο να πε-ράσι ίνε καχι αγωγι κε ονομάζοντε μονοτίρες.

Ϊ σινιθιζμένι μονοτίρες ίτε το φάρφορο, το γιαλι, το λάστιχο ι παραφίνι, το μετάξι.

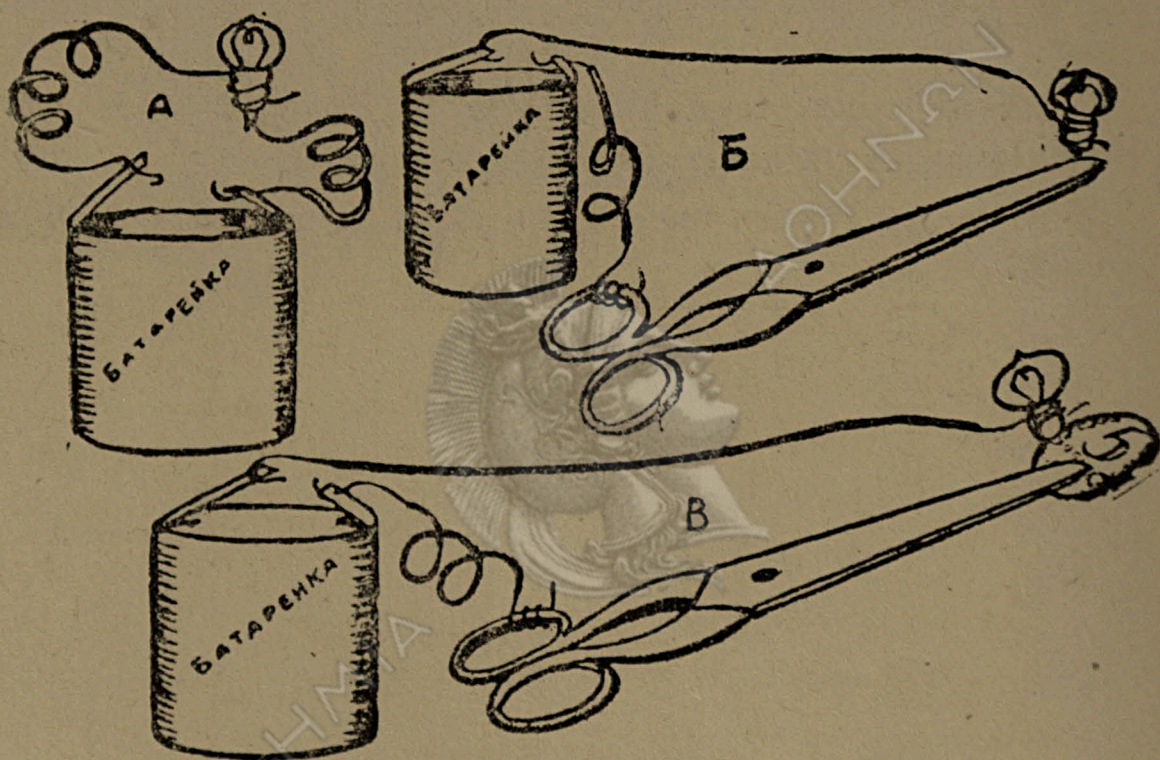
Καλος ιλεχτρικος αγωγος ίνε το χάλκινο σίρμα μονομένο με λάστιχο.

Αφτα ίνε ανάνχι να τα κζέρετε για να μπορέσετε να κάμε-τε κάπια ιλεχτρικι ενκατάστασι.

ΕΝΚΑΤΑΣΤΙΣΤΕ ΗΛΕΧΤΡΙΚΟ ΦΟΣ ΣΤΟ ΔΟΜΑΤΙΟ-ΣΑΣ

Πρώτα πρώτα πρέπει να κάνετε πειραματικό σχέδιο εγκατάστασης ηλεκτρικής λάμπας τυ φαναριου τις τσέπης.

Γιαφτο θα σας χρισιμέψουν κε πάλι τα ηλεκτρικα στιχία που ι ίδι κατασκευάζατε.

Αν το σχέδιό-σας πετιχένη δοκιμάστε τότε να το εφαρμόσετε κε στο δομάτιό-σας.

ΗΛΕΧΤΡΟΜΑΓΝΗΤΙΣ

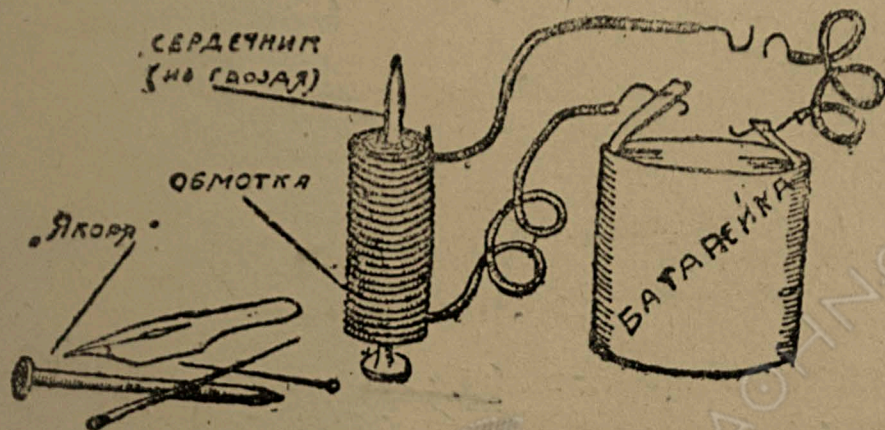
Πάρτε ένα μεγάλο κε χοντρο καρφι.

Περιτιλίχστε-το, σε κανονικες σπύρες με ηλεκτρικο κυδυνίσιο αγογο.

Αν τόρα διοχτετέψετε το ηλεκτρικο ρέμα στο καρύχι αφτο πο σκιματίστηκε, το καρφι θα γίνι μαγνήτις κε θα έλκι διάφορα άλα μεταλικά σώματα.

Πρέπει όμως να προσέξετε να μη μεταδοθι το ηλεκτρικο ρέμα στο καρφι.

Το ρέμα διαρέι το μονομένο αγωγο πυ ίνε τιλιγμένος γίρο στο καρφι, όπως φέτετε στην ακόλουθι ικόνα.

Ετσι θάχουμε ηλεκτρομαγνίτι.

Τα σώματα πυ έλκι ο ηλεκτρομαγνίτις ονομάζοντε „σφίρες“

Το καρφι γίρο στο οπίο τιλίξσαμε το μονομένο σύρμα ονομάζετε πρίνας.

Το καρφι αφοτο πρέπει να το πιαχτόσουμε κε να τάφίνουμε μόνο-τυ να ψιχρένι.

Αν πέρνουμε καρφι πυ απο εμπροστα δεν πιαχτόθηκε. τότε η μαγνιτικι δύναμί-τυ θα ίνε παντοτινι κε τα μέταλα πυ θα έλκι δεν θα τάφίσι πια, κιαν ακόμα διακοπι το ηλεκτρικο ρέμα.

Με τον ίδιο τρόπο κάνουν κε τυς σινιθίζμένους πεταλοιδις μαγνίτες τυς αγορας. Τιλίξουν γίρο στο ατσαλένιο πέταλο μονομένο αγωγο τον οπίο επι πολι κερο διαρέι με ηλεκτρικο ρέμα. Ετσι κε σις μπορίτε να μαγνιτίσετε το ψαλίδι-σας, τα μαχέρια-σας.

ΤΙΛΕΓΡΑΦΟΣ

Απλόστατο τηλεγραφικο μοντέλο ίνε το μοντέλο τυ Μόρζε
Δίχστε πό ίνε τα πινία τυ ηλεκτρομαγνίτι;
Πό ίνε η σφίρα;

ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΣΤΟΝ ΤΙΛΕΦΟΝΙΚΟ ΣΤΑΘΜΟ

Τιλεφωνικός σταθμος σε μεγάλη στανίτσα.

Πικνο σκοτάδι. Δυνατος αέρας κουνά τα κλαδια τον δέντρον τις
αβλις κε το σφίριγμά-τυ γλικά ναυορίζι τιν τιλεφονίτρα

Αφτι κάθετε μπρος ετιν τιλεφονικι μηχανι με τα τιλέφωνα
ετάρτια.

Ι μικρες δικλίδες μπροστά-τις ανιγοκλίονε, ι μια κατόπιν τις
αβλις κε τις δίχυνν πύ να προτοβάλι το ιλεχτρικο θίμα για νάκύσι,
τί θα τις πύνε ι τιλεφονικι πελάτες.

— Δόστε το ταχιδορομίο!

Το άλο θίμα στο χέρι. ενο τα τιλέφωνα φονάζυν κε [πάλι:

— Το επίτι τυ πρόεδρου τυ ΡΙΚ.

Τί, άραγε, να λένε όλι αφτι;

Εκι μακρια ετιν άκρι τις ετανίτσας άναπσε πιρχαια. Όλι ι
ετανίτσα με μιας κοκίνισε.

— Πιρχαια! Πιρχαια! Κάπιος φόναζε στο τιλέφονο τυ γρα-
φίο τυ κολχοζ.

— Στάντσια! Στάντσια! Τί διάβολο; Κιμάστε; Δόστε γρίγορα
τον πιροζθεστικο σταθμο.

— Αμέσος! Ετιμος!

— Στάντσια! δεν ακυς; κοφόθικες;

Εδο κοντέβι ο άνθρωπος να πεθένι κε ει κιμάσε; Δόστε γρί-
γορα το νοσοκομίο!

— Αμέσος! έτιμος!

Εκσαφνα άλι διαπεραστικι φωνι ακύετε θιμομένα.

— Αν θα κιμάστε θα σας κατανκέλο.

Θέλο βιαστικα το φρυρο τυ τμίματος.

— Αμέσος! Ετιμος!

Με μιας ανίγουντε τρις δικλίδες.

— Δόστε τι Μόσχα!

— Τί άριθμο;

401—17.

— Στάντσια! Δεχτίτε αφτο το τηλεφονόγραμμα κε αμέσος να το στίλετε στο σπίτι τυ Πετρίδι.

— Στάντσια! Στάντσια! Τί σκέφτεστε δεν ακύετε;

Τιν ίδια όρα το πιροζβεστικο αφτοκίνιτο πετάι σαν πυλι στο μέρος τις πιρχαιας.

Ο μιλιτσιονέρος με τάλογό-τυ, κολπάζοντας, προζτένι να κρατίσι τιν τάξι.

Ο γιατρος, βιαστικα αναχορι για τον άροστο.

Ο κυριέρος τρέχι να παραδόσι το τηλεφονογράμα στον Πέτρίδι.

Ι τηλεφονίτρα γιρέβι τον αριθμον 401-17 τις Μόσχας.

Το προι τιν διαδέχετε άλι.

— Πος πίγε απόπσε ι δουλι; Τιν αροτάι.

— Καλα. Μα τιν περαζμένι νίχτα κυράστικα πολι. Χέρετε Φέδγι βιαστικα νάναπαφτι να κιμιθι κε με νέες δίναμες να αρχίσι τι δουλια.

ΤΑ ΓΡΑΜΑΤΑ ΤΡΕΧΥΝ ΣΑΝ ΠΟΤΑΜΙ

Απο τις 6 το προι στον ταχιδρομικο όρομο τυ Λενινγκρατ αρχίζι μεγάλη κίνισι.

Τα φορτιγα αφτοκίνιτα πετάνε στα διάφορα μέρι τις πόλις.

Πάνε να παραλαβένουν απο τα τιπογραφία τις εφμερίδες.

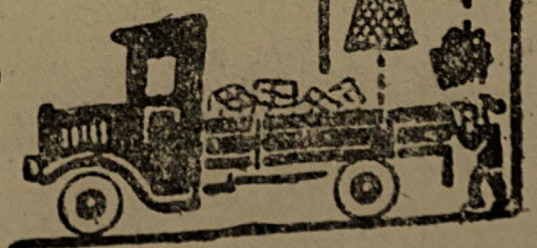
1
 Η μηχανοπιμένη δουλια του ταχυδρομίου του
 αγγραδ.

Με ζερπίλια τα γράματα κε η εφημερί-
 ανεθένον στο τακσινομικο τμήμα κε απο
 κε το μεταφορέα πάνε σε άλλο τμήμα στο
 ομικο, όπου ορίζουμε την αποστολι το
 μάτον κε εφημερίδον στο χρισζόμενο
 ος.

Ετσι γίνετε η εργασία στα μηχανοπι-
 α ταχυδρομία ποστα.

- 1). διανομικο τμήμα
- 2). Τακσινομικο τμήμα
- 3). Μηχανικο ανέβαζμα το γραμάτων
 εφημερίδον στα ανότερα πατόματα.

3

Τα μικρα αφτοκίνιτα μαζέβουν τα γράματα απο τα ταχιδρόμικα κιβότια.

Σταματάνε στο κάθε κιβότιο μπροστα.

Ο ταχιδρόμος με ιδιέτερο σακυλάκι παραλαβένι με μιας όλα τα γράματα, κε το αφτοκίνιτο αμέσος κσεκινάι για να σταματίσι στο παρακατινο κιβότιο. Ιστερα αφυ παραλαβένι όλα τα γράματα τυ δρόμου-τυ επιστρέφι σαν πυλι στο κεντρικο ταχιδρόμιο.

Εκι στην αβλι, ι φορτοτες κσεφορτόνουν τα γράματα κε με μιας ο ιλεχτρικος ανελκιστίρας τα ανεβάζι στο πάνο πάτομα, ενο ι εφημερίδες κε τα περιοδικα μέσα σε μικρα ζεμπίλια ανεβοκατεβένουν μιχανικα.

Τις εφημερίδες κε τα περιοδικα παραλαβένι το τακσινομικο τρίμα. Εκι ι ιπάλιλι αμέσος τα τοποθετυν ανάλογα με τα μέρι το Σινδέζμου-μας όπου θα αποσταλόνε.

Νά, ένα δέμα σχολικον βιβλίον. Πρέπι να πάνε στι Μόσχα. Ο ιπάλιλος τα θάζι πάνο σε ιδιέτερι τενία λαστιχένια· αφτι ονομάζενε μεταφορέας. Πατι το ιλεχτρικο κυμπι αρ. 8. Ι τενία αμέσος τις κυβαλα στο 8-ο κέντρο όπου μαζέβουντε όσα θα πάνε στο κεντρικο μέρος τυ σινδέζμου-μας. Ανίγετε τότε μια πορτύλα κε αφτα αμέσος θρίσκουν μοναγά-τυς το δρόμο τον περιοδικον κε κατεβένουν ακριβος πάνο στο τραπέζι.

Εδο τα παραλαβένουν άλι ιπάλιλι, τα δένουν σε δέματα κε τα τοποθετυν σε άλλο φορέα, πυ τα κυβαλάι κσανα στιν αβλι.

Ετιμα τα αφτοκίνιτα, παραλαβένουν τα δέματα αμέσος κε τα μετακομίζυν στο σιδεροδρομικο σταθμο. Απο τιν ίδια τενία άλα σακια γεμάτα με γράματα ανεβένουν κε πάνε στο σφραγιστικο τρίμα.

Εκι θρίσκουντε έτιμες διο μινανες, πυ τα σφραγίζυν κατα σιρα κε σινάμα κε τα μετράνε.

Ι μιχανες αφτες μπορουν να σφραγίζυν 15 χιλιάδες γράματα στιν όρα.

Δίπλα στις μιχανες άλι ιπάλιλι σφραγίζυν με τα χέρια-τυς, μια πολι αργα. $2\frac{1}{2}$ χιλιάδες τιν όρα.

Γιατί να μι τα σφραγίζυν όλα με τις μιχανες!

Πολι απο μας δεν έμαθαν ακόμα να κολνάνε τα γραματόσιμα στι δεκσιά ακρι τυ γράματος, ενο ι μιχανες σφραγίζυν μονάχα στα δεκσια.

Γιάφτο ι ιπάλιλι ίνε αναναζμένι κσανα να τα σφραγίζυν.
Πρέπι λιπον να κσέρυμε πύ πρέπι να κολίζυμε το γραματοσίμο.

Αμέσος τότε κσανα με τις τενίες κατεθένυν εκι όπυ πρέπι
θένυντε κε αναχορύν στάφτοκίνιτα πυ τα παραλαθένυν κε τα μετα-
κομίζυν στο σιδερόδρομο.

Στα ταχιδρομία, ι γραματοκομιστες διαμιράζυν τα γράματα
στα σπίτια τον κατίκον.

Χιλιάδες γράματα κε εφιμερίδες στέλνυντε.

Κάθε χρόνο αφκσένι ο αριθμος τον γραμάτον. 4⁰/₀ περίσε-
πε ο αριθμος αφτος απο τα πέρσι.

Μα πός κατορθόνυν να προφτένυν 880 ιπάλιλι τυ ταχιδρο-
μίν να στέλυν τόσα πράματα! τόσα δέματα! τόσα περιοδικα!!

500 απο αφτος ίνε υτάρνικι. Με τι μαχιτικι δουλία ο άνθρω-
πος προφτένι σόλα τα μέτοπα.

Μα τιχένι κε ο καλύτερος υτάρνικος να μι μπορι να κάνι τι
δουλία-τυ όπος πρέπι. Γιατί;

Πολες φορες τιχένι κε δεν γράφυν τις διέφθινζες πάνο στα
γράματα όπος πρέπι. Νά λογυ.

Χοριο Πλατινόροβκα
Χαρίλαο Χαλκια
απο τιν αδελφι-τυ Ερίκι

1. Πύ θρίζετε αφτο το χοριο (πρέπι να σιμιοθι το ραιον,
το κράι ίτε ιδιμοκρατία).

2. Σε πιο δρόμο κατικι ο.Χ. Χαλκιας

3. Πυ ίνε ο αριθμος τυ σπιτιυ

Νά παράδιγμα σιστα γραμένις

διέφτιςις

Ελινικο ραιγιον
χοριο Μερτζαν
Κρασνοαρμείσκαγια αρ. 14
Φυςτυρας Αλέκος.

ΙV ΜΕΡΟΣ

„ΟΧΤΟΒΡΙΣ“

Ι ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙ ΤΥ 1905

Ι ΜΑΤΟΜΕΝΙ ΚΙΡΙΑΚΙ

Κριμέροσε το προι τις 9-ις τυ Γενάρι.

Απόλες τις άκρες τι Πετρώπολις κσετιλιχτίκανε στις δρόμους μαχριες γραμες απο εργάτες πυ [κατεφτινότανε [στιν [πλατία] τυ παλατιω.

Πολι βαστύσανε σταβρους κε λάβαρα. Ακυότανε [πσαλμι κάπυ κάπυ φενόντανε στα χέρια τα ποτρέτα τυ αφτοκράτορα. Μιλύσανε σιγα-σιγα, ροβαρα, ράμπος να 'διχεολογόντανε ο ένας μπροστα στον άλλο:

— Δίχος λόγο δε σιχόνετε ο λαος.

— Μίπος „εκίνος“ δε θα το καταλάβι.

Περισότερο απόλα μιλύσανε για „κίνον“ (διλαδι για τον τσάρο) προσπαθύσανε να καταπίσουνε ο ένας τον άλλο, πος „εκίνος“ ίνε καλος κε θα τα καταλάβι όλα: Νά πος περιγράφι κίνο το προι ο σιγραφέας Μακσιμ Γόρκι.

Κάπυ ακυότανε στο πλίθος μια τολμιρι ανθρόπινι φονι: „Σίντροφι, μι γελιέστε“.

Μα ι φονι αφτι πνιγότανε μέσα στο φοβιζμένο κ' ερεθιζμένο μυρμύριζμα τυ ανθρόπινυ πλίθους.

— Εμια θέλουμε ανιχτα να ...

— Σόπενε σι αδερφε.

Ένας ψιλος με μάδρο παλτο κε με κσεθοριαζμένο μπάλομα στον όμο ανέβικε ς' ένα λιθάρι τυ δρόμου. Εβγαλε το καπέλο απ' το φαλακίρο κεφάλι-τυ κι άρχικε να μιλα με δινати φονι.

Τα πρόσωπα κορόσανε, τα μάτια λάμπανε πιο φλογερα, το ήμα γινότανε γριγορότερο. Ολοένα κε περίεθε το πλήθος, ολο ένα κε δυναμόνανε ι φονες.

—Δεν έχυμε ανάνχι απ'τις κόκινες ςιμέες—έλεγε ο φαλακίρος κε κυνόντας το καπέλο πίγενε μπροστα.

—Το κόκινο χρώμα ίνε το χρώμα τυ έματος, με πίζμα ακού-τανε απο πάνω απ'το πλήθος ι ιχιρι φονι τυ φαλακίρου.

—Τι λεφτερια δεν τις ςχορνάνε.

Ολοένα κε πιο μακρια πρυχορούσε το πλήθος.

Εχι, πίσο απ' το ποτάμι βλέπανε το ςκιτινο ςπίτι—εχι τυς περιμένι „εχίνος ο νικοκίρις τυ ςπιτιυ.

Κε κςάφνυ το πλήθος ίδε μπροστα-τυ μια μεγάλι γραμι απο ςτρατιότες, πυ μποδίζανε το δρόμο τις γέφικας. Κ' εκίνοι πύτανε μπροστα απ το πλήθος κοντοςταθίκανε. Ένας ακςιοματικος με κί-τρινη κοκύκλα ςτυς όμυς, έβγαλε απτι θίκι το ςπαθι κε φόνακξε κά-τι ςτο λαο κινόντας ςτον αέρα τα γιαλιςτερο ατςάλι τυ ςπαθιού-τυ.

Ι ςτρατιότες ςταθίκανε ακίνιτι.

—Τί θέλυν να κάνυν; αρότικε μια νέα γινέχα.

Πίςο, ακύςτικε, ι φονι τυ ακςιοματικυ.

—Ιρθαμε ςτο βαςιλιά-μας

—Πίςο. Θα διατάκςο „πιρ“.

Όταν ι φονι τυ ακςιοματικυ έφταςε ος το πλήθος ένας ιπόκο-φος αντιλαλος ακύςτικε για απάντικι.

Ένας αδίνατος ψιλος άνθροπος με χλομο πρόςωπο κε με μάδρα μάτια φόνακξε:

—Πιρ; Κολοκίθια....

Κε κςάφνυ ςτον αγέρα νεθρικα κε κςερα κάτι αντιλάλικε ςχορ-πίζοντας τρόμο κε φρίκι.

Για ένα δεφτερόλεπτο θυδάθικε κάθε φονι.

Ι μάζα κςακολύθικε ίςιγα να προχορι μπροστα.

—Με άςφερα.... πιροβολάνε—ςα νάπε, ςα να ςότικε κάπια αγρομάτικι φονι.

Μα τιν ίδια ςτιγμι ακυςτίκανε ςτεναγμι, ςτα πόδια τυ κόζμου ςοριαςτίκανε κάμποςα κορμια.

„Το πεντάχρονο ςε τέςερα χρόνια“.

Κε πάλι το τρίξιμο τις ομοβροντίας, ακόμα πιο ιχερο, ακόμα πιο άνισο. Εχίνι πυ στεκόντανε στο φράχτι, ακύσανε προς τρομάζανε τα σανίδια —ζάμπος αόρατα δόντιχ μοχθιρα να τα δανκάνανε. Κ' ένα θόλι κατα μάκρος ενος δέντρου στο φράχτι, κζέσπασε μερικα πελεκύδια, τάρικσε στο πρόσοπο τον ανθρώπον. Ι άνθρωπι πέφτανε απο διο, απο τρις, γονατίζοντας στι γι, πιάνοντας τις κιλιές-τυ τρέχανε κάπυ κυτξένονταν, ζερνόντανε στο χιόνι όπου λάμπανε άφτονες χτιπιτες κόκινες λεκέδες.

Ι λεκέδες απλονόντανε, καπνίζανε, ζιντραβύζανε τα μάτια.... Το πλίθος παραμέρικε σταμάτιζε για μια στιγμα, κοχάλιαζε κε κζάφνω κζέσπασε μια άγρια ζινκλονιστικι κραβγι απο εκατοντάδες φωνες. Σκίβοντας τα κεφάλια, ι άνθρωπι ζε ομάδες ριχνόντανε μπροστα για να μαζέψουν τυς νεκρους κε πλιγομένους.

Μα ι πλιγομένοι φονάζανε φοβεριζανε με τις γροθιές-τυς, τα πρόσοπα όλα γενικανε αλιότικα, ζόλα τα μάτια έλαμπε κάτι ζαν τρέλα.

Ι στρατιότες στεκόντανε ακίνιτι με κατεβαζμένα τα τυφέκια στα πόδια-τυς. Ακίνιτι ήταν κε τα πρόσοπά-τυς, το πετσι στα μάγυλα τεντόθικε, τα μίλα στο πρόσοπο αφστια κζεπεταχτίκανε.

Φενόνιανε ζάμπος όλι ι στρατιότες νάχανε άσπρα μάτια τα χίλια ζα να τα κόλιζε ο πάγος.

Στο πλίθος κάπιος φόναζε δινατα κ'έλεγε:

—Λάθος λάθος γένικε αδέρφια..... Μας πέρανε για άλυς..... Μιν πιστέβετε.... Ελάτε αδέρφια.... Πρέπι να κσιγίζουμε..... Διο εργάτες κε μια γινέκα φέρνανε ένα απσιλο, αδίνατο άνθρωπο· ίτανε όλος βυτιμένος στο χιόνι, απτο μανίχι τυ παλτύ-τυ έτρεχε άφτονο έμα-

Το πρόσωπό-του μάδρισε, γένικε πιο μιτερο, τα μαβριζμένα χίλια-
του μόλις κινόντανε, βγάζανε κάπιο πσιθίριζμα.

— Τάλεγα... δε θάφισουν... τον κρίβουν.. τί τος νιάζι αφτυς—ο λαος...

— Πεδια... το ιπικο...

Ο τίχος απο στρατιότες κλονίστικε κι ανίχτικε σε διο, όπος
διο κσίλινες μισόπορτες. Ανάμεσα-τυς περάσανε χορέβοντας κε χρε-
μετίζοντας τάλογα.

Αχύστικε ι φονι τυ ακσιοματικυ. Πσιλα πάνο απ' τα κεφά-
λια τον καβαλάριδον τιναχτίκανε τα σπαθια κσεσχίζοντας τον αγέρα,
όλα κραδενόντανε σε μια κατέφθισι. Το πλίθος στεκότανε, κλονιζό-
ντανε με ταραχι, περιμένοντας, διχος να πιστέβι. Γένικε πιο ίσιχα.

— Μασαρς.— αχύστικε μανιαζμένι φονι.

Σα μια θίελα να χτίπιζε στο πρόσωπο τον ανθρώπον κ' ι γι
σα να στριφογίριζε ολόγερα κάτω απ'τα πόδια-τυς. Ολι ριχτίκανε στο
φεθγιο, σκυντόντας κι αναποδογιρίζοντας ο ένας τον άλλο αφίνοντας
τυς πλιγομένους, πιδόντας πάνο απτα πτόματα. Το βαρι ποδοβύ-
λιτο τον αλόγον κοντέβι, ι στρατιότες σκούζανε τάλογά-τυς πιδύσανε
πάνο απτυς πλιγομένους, τυς πεζμένους, τυς νεκρους. Λάμπανε τα
σπαθια, ακυότανε απο κερο σε κερο το σφίριγμα τυ ατσαλιω κε το
θάρεμά-τυ πάνο στο κόχαλο, Ι φονι κίνον πυ χτιπιόντανε ενόθικε
σε υπόκοφο τραβιγμένο στεναγμο.

— Α-α-α....

Στριμόκσανε το λαο στις δρόμους.. Κ' εφτις μόλις το ποδο-
βολικο χάθικε μακρια ι άνθρωπι σταματίσανε, κιτάκσανε ο ένας τον
άλο με τα κσεπαζμένα μάτια. Απόλες τις μεριες ακυστίκανε επι-
φόνιζες έκπλιχσις, φόβυ, θιμυ...

— Τί ίνε τύτο, αδέρφια, ει;

— Σκοτομος γίνετε,...

— Γιατί;

— Κιθέρνισι μια φορα!

— Πετσακόθουνε ει; Ποδοπατόνε με τάλογα;

Μια νεανικι φονι φόνακσε δινατα:

— Στυς πλιγομένους!.. Πάμε να μαζέψουμε τυς πλιγομένους!

Τυς σκοτομένους τυς κυθαλύσανε ι γνωστι.

Ενα σκοτομένο εργάτι τον πέρανε στα χέρια κε το φέρανε ος

τι Μόικα στα χέρια.

Ι διαβάτες θγάζανε τα καπέλα, φονάζανε:

„Κάτο ι απολιταρχία! Κάτο ο 'Γσάρος!“

Εργασία για επκλήρωσι

1. Μάθετε απτυς αφτόπτες τις επανάστασις τυ 1905 πός πέ-
ρασε στον τόπο-σας ι πρότι ρύσιχι επανάστασι.
- 2, Διαβάστε άρθρα κε διγίματα, τυ περιγράφυνε γεγονότα
τις επανάστασις τυ 1905.
3. Βρέτε στο χάρτι τα μέρι, τυ γένικαν επανάστασεσ.
4. Γράψτε τέτια έκθεσι: „Ι σιμασία τις επανάστασις τυ 1905“

Ο Β.Ι. ΛΕΝΙΝ ΓΙΑ ΤΙ 9 ΤΥ ΓΕΝΑΡΙ

Πολι σπυδέα ιστορικά γεγονότα γίνοντε στι Ρυσία. Το προλε-
ταριάτο σικόθηκε κατα τυ τσαριζμυ...

Ι εργατικι τάξι πήρε το μεγάλο μάθημα τυ εμφίλιυ πολέμου.
Ι επαναστατικι μόρφωσι τυ προλεταριάτυ σε μια μέρα προχόρισε
τόσο, όσο δε θα μπορούσε να προχόρισι σε μίνες κε χρόνια τις
καθιμερινις βαριας ζοις.

Όποσ κε αν τελίωσε ι τορινι εκσέγερσι μέσα σάφτινα τιν Πε-
τρώπολι, πάντα αφτι αναπόφεφχτα θα γίνι ι πρότι βαθμίδα τις
πιο πλατιας, πιο σινιδιτις κε πιο προπαρασκεδαζμένις εκσέγερσι.

Το προλεταριάτο όλυ τυ κόσμυ έχι γιριζμένα τα μάτια-τυ
με πιρετόδιχι ανιπομονισία προς το προλεταριάτο όλις τις Ρυσίας...
Κε καθένασ σινιδιτος εργάτις ασ θιμάτε, πόσο μεγάλα καθίχοντα
τυ πάνλαιχυ αγόνα θαρίνυν τυς όμυς-τυ. Ας μι κσεχάσι ότι αφτος
αντιπροσοπέδι τις ανάνκεσ κε τα σιφέροντα όλις τις αγροτιας, όλις
τις μαζας τον εργαζομένον κε εκμεταλεβομένον...

ΤΟ 1905 ΣΤΟ ΧΟΡΙΟ

(Διίγιμα τυ χορικυ Σιγανίνα)

Χτίπιζε ι καμπάνα τις πρόσκλισις στα όπλα.

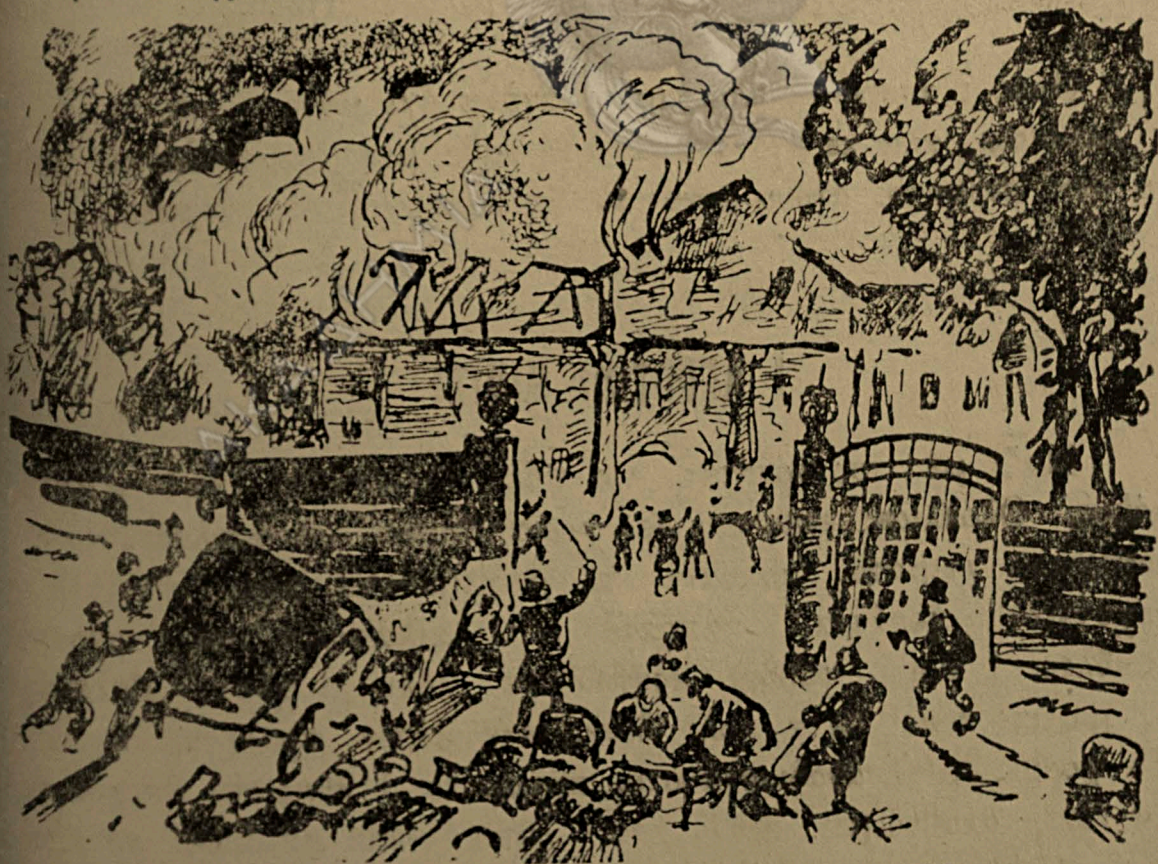
Σαφτίναν ανταπαντίσανε ι καμπάνες τον περίχορον.

Απόλα τα χορια σιχρόνος, σίφονα με τιν ομιλία τυ ίχαν
κάνι νορίτερα, κσεκίνισε μεγάλος όγκος λαυ, πεζι κε καθαλάριδες,
οπλιζμένι με διχράνια, με δρεπάνια, με αλισιίδες κε μερικι με
σινιθιζμένα ρόπαλα. Φανίκανε κόχινες σιμέες.

Όλο αφο το πλίθος τυ λαυ κε το φορτιγον αμακσιον διεφθίνθηκε στο χτίμα τυ γεοχτίμονα κνιάζυ Τζελοκάεβ. Το λαο σταματίσανε κοζάκι, πρότος πιροβόλιζε ο φίλακας κε πλίγοσε ένα χορικο στον όμο.

Ο πιροβολιζμος αφοτος χρισίμεπεσε σιγνάλο. Ο λαοσ σαν ποτάμι όρμιζε εναντίον τον φιλάκον κε τον κοζάκον. Στι στιγμή τυς κατασιντρίψσανε. Πετάκσανε όλα τα αρχοντικα περιφράγματα. Τις πόρτες όλον τον αμπαριον, τον αποθίκον το στάβλον ανίκσανε φαρόδια πλατια κε ι χορικι αρχίσανε να φορτόνυνε στάμάκσια ότι στον καθένα άρεσε, κ'εκίνι πυ ίρθανε πεζι, εδο τόρα ζέβκσανε τάρχοντικα άλογα, τα φορτόσανε απ'όλα τα καλα κε τα μεταφέρανε στο σπίτι.

Ιστερα απο κάμποσεσ έρες απτο μεγάλο όρόμο φάνικε νέο τάγμα κοζάκον. Ι χορικι βρέποντας ότι τόρα δε θα μπορόνε να αντισταθόνε, θάλανε φοτια σιν αρχοντικι άβλι κε διεφθινθίκανε σε άλο χτίμα τυ κνιάζυ, πυ θρίσκετο σε απόστασι διο χιλιομέτρον. Κε αφο το χτίμα επίσης κατακάικε απόλες τις μεριες.

Ι εκσολόθρεπει το γεοχτιμονικον επαβλον.

Αλα δεν θάστακσε πολι ι γιορτι αφτι τις νίκις κατα το γεοχτιμόνον. Αρχισαν ι φιλάκισες, ι μαστίγοσεσ, πέκσανε τα καμτσίκια

στις ράχες τον χορικον. Μερικος οδιγυς φιλακίσανε κε τελεφετα
τυς καταδικάσανε σε κάτεργα. Πολι εκσοριστίκανε.

Ο Β. Ι. ΛΕΝΙΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ ΕΚΣΕΓΕΡΣΕΣ.

Αρχίζυν ι αγροτικες εκσεγερσες. Ι εργατικι κίνισι στιν πόλι
αποχτα νέο σίμαχο, τιν επαναστατικι αγροτια.

Τί θέλι ι αγροτια απ' τιν επανάστασι; Ι αγροτια θέλι γι
κε λεφτερια. Γιαφτο δεν μπορύνε νάνε διο γνόμες. Ολι ι σινιδιτι
εργάτες θέλυν το ίδιο κε προσπαθύνε ι αγροτια να πάρι όλι τι γι
κε τι λεφτερια.

Ι χορικι πρέπι να κσέρυν, ότι ι κόκινι σιμέα πυ ανασικόθικε
στις πόλις, ίνε σεμέα τυ αγόνα, πυ ζιτι τιν εκπλίροσι τον πρότον
κε καθιμερινον απετίσειον εκατομιριον μικρον αγροτικον νικοχιριον.

Ομος ι κόκινι σιμέα σιμένι αγόνα όχι μόνον για τι γι κε
τι λεφτερια, αλα κε αγόνα εναντίον κάθε μιας εκμετάλεπισ ανθό-
πυ απο άνθρωπο, αγόνα εναντίον τις κριαρχίας τυ κεφαλέυ . . .

Ι ΑΓΡΟΤΙΚΙ ΚΙΝΙΣΙ.

Μαζι με τυς εργάτες τις πόλις σικοθίκανε κε ι αγροτικες
μάζες. Ολόκληρες επαρχίες κε χορια θγίκαν να κσολοθρέψυνε τ'
αρχοντικα χτίματα, κόψανε τα γεοχτιμονικα δάσι, οργόσανε τα
αρχοντικα χοράφια, κάψανε κε λειλατίσανε τις αρχοντικες
έπαβλες. Ι κίνισι φαρδια κσαπλόθικε σόλι τι χόρα. Μολατάφτα
ι γροτικι κίνισι κατα πολι διακρίνετε απτιν προλεταριακι κίνισι.
Το χοριο έμινε αναδιοργάνοτο, αμόρφοτο. Ι κίνισι-τυ όπος κε πρό-
τα ίτανε ακαθοδίγιτι. Μόνον κάπυ κάπυ έγιναν απόπιρες, να αποδό-
σουν σαφτίνα μεγάλι σινιδιτότιτα κε οργανοτικότιτα. Αρχισε να σιζι-
τιθι το ζίτιμα τις σίστασις μεγάλις επαναστατικις αγροτικις ένοσις.
Στον άβγυστο κε νοέβρι-μίνα έγιναν μεγάλα σινέδρια τον αντιπρο-
σόπον το χορικον για το σκιματιζμο τέτιας ένοσις.

Τα σοβέτ τον αντιπρόσωπον τον εργατον—ίνε
μαχιτικι οργάνοσι για τιν επιτιχία
οριζμένυ σκοπύ.

ΛΕΝΙΝ.

ΤΟ ΠΡΟΤΟ ΣΟΒΕΤ ΤΟΝ ΕΡΓΑΤΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΝ

Δ. Σβεροτλοβ

Το σοβέτ τον εργατον αντιπρόσωπον τις Πετρώπολις έγινε με τιν προτοβουλία τις οργάνοσις τυ Ρυσικυ Σοσιαλιστικυ Δημοκρατικυ Εργατικυ Κόματος (Ρ. Σ. Δ. Ε. Κ.) τις Πετρώπολις. Ι εργάτες εκλέξανε αντιπρόσωπος στυς, 500 ανθρώπος 1. Ι πρότι "σινεδρίασι τυ σοβέτ ορίστηκε τυ θράδι στις 13 τυ οχτόβρι (στις 26 με τυ νέο ιμερολόγιο) σε μια απτις έθυσες τυ τεχνολογικυ ι ινστιτού.

— Σίντροφι, για πύ; — μας αρότιζε ο επιστάτις φιτιτις.

Τυ δίχσαμε τα μαντάτα-μας. Μας οδίγισε σε όχι μεγαλι έθυσα. Αρχισε ι σινεδρίασι. Εγινε δεχτι ι έκλιση για τιν εκλογι αντιπρόσωπον απόλες τις φάμπρικες κε τα εργοστάσια τις Πετρώπολις. Αποφασίσαμε όλι ι αθρινι μέρα να αφιεροθι σε τέτιες εκλογικες σινεδρίασεσ. Εμικ τότε δεν προβλέψαμε ότι τυ σοβέτ θα φανυν αργότερα προτοφανι, οσ τίπος κιβέρνισης τις εργατοχορικισ Ρυσίας, κε ότι ι σιμέα τυ σοβέτ θα μαζέψι γίρο-τις τυ προλεταριάτο όλυ τυ κόζμυ . . Σινκαλέσαμε τυ πρότο σοβέτ για τον επαναστατικο αγόνα τις έργατικισ τάκσις κατα τις αφοκρατορίας . . .

Το σοβέτ τον εργατον αντιπρόσωπον αμέσοσ πήρε στα χέρια-τυ τιν καθοδίγισι όλυ τυ επάναστατικυ αγόνα. Ι 52 μέρες τις ίπαρκσις-τυ φανίκανε στα χαράγματα τις ρύσικισ επανάστασις σαν ολόκληρι εποχι χαράχτικε για πάντα στι σινέσθιςι όλυ τυ προλεταριάτυ. Το ονομάζανε παντυ „εργατικι κιβέρνιςι“. Ι τσαρικι κιβέρνιςι έχοντασ στρατο, αστινομία, ζαντάρμεσ, εκατοντάδεσ χιλιάδεσ τζινόβνικυσ κε τεράστια χριματικα μέσα — ίταν σδίνατι. Το σοβέτ τον εργατον αντιπρόσωπον χορις να ίχε τίποτε απάφτα—αντιπρόσώπεθε δίναμι.

Η διάταξες τῷ σοβέτ εχτελούντανε δίχως καμία αντίρρισι κε ακρίβος ὄχι μόνου απτῶς εργάτες, ἀλα κε απτιν πολιάριθμῃ μάζα τον κατίκον. Για ὄλες-τῶς τις ανάνκες πιγένανε στο σοβέτ.

Η σιδιροδρομικες γραμες θρισκόνανε στις διαταγες, τῷ σοβέτ κε ἡ ἱπουργι τῷ τσάρῳ δὲν μπορῶσανε να πάνε στον τσάρου να κάκων ἐκθεσι. Ο τιλέγραφος ἐνονε τῷ σοβέτ με ὄλες τις γονίες τις Ρουσίας, ἐνο ο προθιπουργος Βίτε δὲν μπορῶσε να στέλνῃ τιλεγραφήματα. Η στρατιοτικες αρχες, πῶ φιλάγανε τον ἡλεχτρικο σταθμο, σίφονα με τι διαταγι τῷ σοβέτ, ὄσανε ἐνέργια για τιν ἐχτίπος τις „Ιζθέ-τιας“ κε ἡθοπίσανε στο σοβέτ, ὅτι ἡ διαταγι-τῶς ἐχτελέστηκε. Η αστινομικῃ κλιτίρες στι μέρα τις ἐκδουσι τις „Ιζθέστιας“ σταθίκανε στι σιρα στιν πόρτα κε περιμένανε να πάρουν ἐφιμερίδες για τῶς αρχιγῶς-τῶς. Η τσαρικῃ ἱπουργι ἀποστίλανε κατά-λογουσ σινδρομιτῶν κε παρακαλῶσανε να τῶς ἀπαστέλουνε ἐφιμερίδες „Ιζθέστια“.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΟΧΤΟΒΡΙΑΝΗ ΑΠΕΡΓΙΑ.

Η γενικῃ πολιτικῃ ἀπεργία ἀρχισε στις αρχές τῷ οχτόβρι τῷ 1905. Στις πρώτες μέρες ἀπεργίσανε τὰ εργοστάσια τις Πετρόπολις κε μέρος τον εργάτων τῷ σιδιροδρομοῦ. Ἰστερα ἀπο κάμποσες μέρες σταμάτισε ὄλι ἡ βιομηχανία τις Ρουσίας. Σταμάτισε ἡ εργασία στις ἐπιχίρισες σιματίσανε ἡ σιδιροδρομῃ ἐπάπσε να εργάζετε ο τιλέ-γραφος, ἐξέθισε ἡ ἡλεχτρικῃ ἐνέργια, πάπσανε να θγόνε ἡ ἐφιμερίδες. Η ζοι σῶλι τι χόρα ναρκόθηκε. Η πολιτίες στεκόντανε στο σκοτάδι ἀποχοριζμένες ἡ μῃ απτον ἀλι, ἀφῶ δὲ δυλέβανε τὰ τρένα. Η εργάτες, ἡ ταχιδρομικῃ κε τιλεγραφικῃ ἡπάλιλι, ἡ δάσκαλι — ὄλι ἀφί-σανε τι δουλια. Ἀκόμα κε ἡ μαθιτεθόμενῃ — φιτιτες τον πανεπιστι-μῖον κε γυμνάσιον — ἀπεργίσανε.

Κατατρομαγμένῃ ἡ κιβέρνισι κσέδοκε ἀπλιτικῃ διάταγμα — „ἡ λιπιθίτε τὰ θόλια“. Ομοσ μίπος ἡνε δινατο να τυφεκίσουν ἡ ἀπερ-γι; Σιδιροδρομικα δὲν ἡτανε δινατο να μετατεθῶνε στρατέματα, τῷ τιλεγραφῖο δὲν ἐδέχετο τὰ κιβερνιτικα τιλεγραφήματα. Η εργάτες τις Πετρόπολις ἐκλέκσανε ἀντιπρόσοπουσ στο Πρώτο σοβέτ τον εργάτων ἀντιπρόσοπον ἀφῶ ἡτανε τῷ ἐμβριου τις μελόμενῃς σοβετικῃς ἐκσῶσιας. Κατόπιν ὁργανοθηκε σοβέτ στι Μόσχα, κε μετὰ κε στις ἄλες μεγά-λες πόλις τις Ρουσίας.

Στους δρόμους τον προτέβυσον κε τον επαρχιακον πολιτιον διασκίζανε χιλιάδες διαδילות με κόκινες ριμέες. Γινόντανε ειλαλι-τίρια. Ανηχτα θγένανε κε μιλύσανε επαναστατικι ρίτορες. Ι εργάτες πέρνανε στην κατοχί-τους τα τιπογραφία τον μπυρζυαζικον εφιμε-ρίδον, όπου τιπόνανε την «Ιζθέστια τυ Σόβετ τον εργατον αντιπρό-σώπον» κε τις επαναστατικες προκίρικες.

Ι τσαρικι κιβέρνισι τάχαζε. Δεν ίχε πια την εκσυζία. Στο στρατο άρχισε ο αναθραζμυς. Σε μερικα μέρι ι στρατιότες αρνι-θικανε να πιροβολίζυνε στους εργάτες, σε άλα μέρι πίρανε μέρος στις επαναστατικες διαδίλοσες.

Μόνι-τους καταργιθίκανε ι τσαρικι νόμι, πυ απαγορέδανε την ελεφτερία το ρινεδριάσειον την ελεφτερία τυ τίπου, την ελέφτερι μι-λία κ. τ. λ. Ι εφιμερίδες θγένανε δίχος λογοκριζία, ι ρινεδριάσειες γινόντανε δίχος την άδια τις αστινομίας, ι ρίτορες κάνανε επανα-στατικυς λόγυς μπροστα στην αστινομία κε προσκαλύσανε τον κόζμο στον αγόνα κατα τις κιβέρνισις.

Αφτο πια ίτανεπραματικι επανάστασι αν κε στους δρόμους ακόμα δεν γινότανε ρίνκρυσες. Κατατρομαγμένος ο τσάρος ο Νικό-λαος ο ΙΙ αποφάσισε να υποχωρίσι. Στους 17 τυ οχτόβρι (με το παλαιο ιμερολόγιο) κσέδουκε μανιφέστο, στο οπίο „δóriζε“ ρίντχγμα, δ.λ. να κιβερνάτε το κράτυς με τι θυίθια τις κιβερνιτικις βυλις, όπου ι εκλεγόμενι αντιπρόσωπι χρεοστυν να εκδόςυν νόμυς κε να εκσε-λέγγυον την κιβέρνισι. Στο μανιφέστο-τυ επίσης αναγνόριζε την ελεφτερία το ρινεδριάσειον τον απεργιον, τυ τίπου, τυ λόγυ κ. τ. λ.

Τότε το ρόβετ τις Πετρώπολις, διάτακσε να σταματίσι ι απερ-γία. Στις απόφασές-τυ το ρόβετ υποδίκσε τι μέρα κε την όρα τις αναθέσις τον εργασιον, κε ακριβος στην οριζμένη — προθεζμία ι εργάτες γιρίσανε στα τεζγιάκια-τους, κσεκινίσανε τα τρένα, δουλέπσανε τα τραμ, άναπσε ο ιλεχτριζμυς. Τέτια μεγάλι ίτανε ι οργάνωσι τις εργατικις τάκσις, πυ μπίκε στον αγόνα κατα τις αφοτοκρατορίας.

Ι ΔΕΚΕΒΡΙΑΝΙ ΕΝΟΠΛΙ ΕΚΣΕΓΕΡΣΙ

1. Πσιφιζετε ο θάνατος

Πσιχρι μέρα τυ δεκέβρι. Ι Μόσχα έντρομι φιλάγετο. Στους δρόμους πάνε κ'έργγυντε καθαλάριδες περιπολιες εκσοργιζμένον κοζά-

κον, οπλιζμένοι με δόρατα. Στο τετράπατο νκρίζο σπίτι, όπου θρίσχετε το σχολιο τυ Φίντλερ, προσεχτικά, σιγα-σιγα πλσιιάζουν άνθρωπι—απο ένας, απο διο κε βλέποντας γίρο μπένουν στην ίσοδο.

Ι έθουσα τυ σχολιω—παραγέμιτι κε μια απο πνιχτικι μιρυδία τσιγάρων. Εδο γίνετε σίσκεψι τις οργάνοσις τον μπολσεβίχον τις πολιτίας. Ι ρίτορες μιλύνε θιαστικά. Σε κάθε λεφτο ίσοσ να πλαχόσι ι αστινομία. Εκσαφνα σικόνετε ένας εργάτις.

— Σίντροφι!—λέγι.—Εχομε ένα μόνο ζίτιμα—για τιν άμεσι ένοπλι εκσέγερσι. Δεν πρέπι να παρατίνετε το ζίτιμα ακόμα. Πρέπι να αποφασίςουμε.

Επακολούθι θαθια σιοπι. Ακύοντε κε ι αναπνοες τον ανθρώπον. Σικόνετε ο πρόεδροσ. Το πρόσοπό-τυ αφστιρο.

— Αφτο το ζίτιμα ίνε σοβαρο. Το ζίτιμα ίνε αγόνας μέχρη θανάτου,—λέγι στην σιγαλια.—Πρέπι να ζιτίςουμε τι γνόμε το ραγιονιον κε τον εργοσταςιον.

Στιν έθουσα αρχίζι μια κίνισι. Ι σινεδρίασι διαμιράζετε σε γρόπεσ κε μετασκιματίζετε κατα ραιόνια. Ο ένας κατόπιν τυ άλυ σικόνοντε ι αντιπρόσοπι τον εργοσταςιον.

— Ι εργάτες ορμύνε στον αγόνα, κε όπλα δεν ίνε.

— Ι εργάτες θα θγυν μόνι-τυς, αν το κομιτάτο δε θα τυς προσκαλέσι.

— Στο εργοστάσιο βρίσκοντε δεκάδες περίστροφα.

Βγένι ο στρατιοτικος οργανοτις τυ πολέμου. Χλομοσ. Ι φονί-τυ τρέμι.

— Σίντροφι!—λέγι.—Ι στρατιότες τις Μόσχασ δε θα πιροβολίςουμε. Ο στρατοσ ανισιχι. Ινε έτιμοσ να περάσι στο μέρος τυ λαυ, αλα τυ πέραν τα τυφέκια.

Το ζίτιμα τις ένοπλις εκσέγερσις μπένι στην πσιροφορία. Σικόνοντε σα δάσοσ τα χέρια.

Μια σδίνατι γινένα με ματογιάλια, ι σιντρόφισα Ζερμιάτζκα κάνι λόγο για το δρόμο:

— Αντιχι ο νεκρικός ίμνοσ. Με τον πσιφο-σασ αποφασίσατε να πάτε στο θάνατο. Κ' εκίνι, πυ ίνε κατα, θάποθάνουν μαζι-σασ, σίντροφι. Εμπροσ στον αγόνα!

II. I προετιμασίες

Μέρα κε νίχτα κένε ι κλίθανε στα εργοστάσια. Στο αδιάκοπο χτίπιμα σκάνουν τα σφια. Ι εργάτες σφιριλατύνε δόρατα.

Εχσο απτιν πόλι πάνο απ' το άσπρο χιόνι, πάγι μια ομάδα εργατον στο άλσος. Το ασιμένιο άλσος ίνε ίσιχο. Ι πάχνη στα κλα-ρια λάμπη σα μαργαριτάρι. Ο στρατιοτικός οργανοτις χορίζι σιμίδα ένα δέντρο κε προσαρμόζι εκι δίσκο για σκόπεβσι. Ο ένας κατόπιν τυ άλυ ι εργάτες σκοπέδυνε με τα περιστροφα. Στο ίσιχο άλσος κροτύνε ι πιροβολίζμι. Ι εργάτες μαθένυν να πιροβολύνε. Ιστερα απο διο-τρις μέρες θα χτιπιθύνε στα οδαφράγματα. Κε στυσ κεν-τρικότερυς δρόμυς κι πόλις, στα πλύσια σπίτια, γιρίζυνε χλομες έντρομες σκιες.

— Ετιμασθήκατε; — αροτα ι μια σκια τιν άλι.

— Νε ειμις γεμίσαμε νερο το θάνιο κε τα σκέδια όλα.

— Κε τα κερια; Γιατί θα ζδίζυνε το φος.

— Νε πρέπι νάγοράσουμε κερια. Κε φαγιτα ακόμα.

Ινε ι μπουρζουαζία. Κ'έκινι επίσις ετιμάζετε. Προμιθέβετε με φαγι κε νερο, για να καθίσι μέσα στα σπίτια. Μερικη ι πιο οκσι-δερκισ κιτάζυνε τα ιπόγια κάτω απτα σπίτια-τυς κε λένε.

Εδο γίνετε να κριφτόμε.

III. Φτιάνυν οδοφράγματα

Σκοτάδια! Στυς δρόμυς ζοιρα κυθεντιάζι μια γρύπα εργατον. Μικρα πεδια τρέχοντας φονάζυν, επιδι κοντα εκι φτιάνυν οδοφράγματα.

— Κερος κ' ειμις, — λέγι ένας στιχιοθέτις με χλομο κε αδί-νατο πρόζοπο.

— Φέρτο! — φονάζι κάπιος.

Κάμποσι άνθροπι ζέρνυν μακρι περίφραγμα.

Ο μισοφοτιζμένος ίσιχος δρόμος διαμιας αναζοογονίτε. Για ένα πίχι απτο χόμα σικόθηκε το οδόφραγμα.

Πίσο απάφτο φτιάνυνε άλο. Κατεβάζυνε τις πόρτες, τα περιφράγματα, τις επιγραφες τον καταστιμάτον. Μια γρια με βαρ-δακενια γύνα κυβαλι σκάφι — Πάρτε πεδια, χρισιμέβι λέγι.

Απτις άβλες κυβαλύνε κσιλα, κάτι σολίνες, κε σκέδια. Τα πε-δια, ι γινέκες, — όλι ίνε αποσχολιμένοι στα οδοφράγματα. Ανδρίσε

φονες σιχονέδυτνε με τον καντο τον τηλεγραφικον στ.λου πυ πέφτυν. με το σφίριγμα το σιρμάτον πυ κόδυντε. Τραγυδυν, σφίνκοντας με τυς όμους-τυς τα τζιγυνένια κάνκελα πυ προσπαθύνε να σπάσουν.

Ανίκυστι ος τόρα μυσικι εχτελίτε απτο λαο πυ κσεσιςόθικε—
ίνε ι μυσικι τυ αγόνα.

IV. I αρχι τυ αγόνα

Μυνκρίζι το πιροβολικο. Πιροβολύνε κατα μίκος τις Τόξερκαγια. Στα οδοφράγματα θοριδόδικα σισορέδυντε. Κάπιος πιθιρίζι.

— Ντρυζίνα.

Στο απέναντι πεζοδρόμι εςά χίνες κινυντε δεκαπέντε άνθρωπι. Μπροστα μια αδίνατι, λαφρα καμπυριαζμένι μια γινέκα.—I Ζεμλιάτζκα. Οδιγι πολεμικι ντρυζίνα.

— Τα όπλα λίγα. Πρέπι να θρύμε όπλα, —ιπόκορα λέγι κάπιος.

Διο άνθρωπι πυ χοριστίκανε απτι σκοτινι μάζα πίσο άπτα οδοφράγματα πάνε στο δρόμο. Στυς δρόμους ανάβυν φωτιες κε κοντά-τυς ζεστένυντε στρατιότες.

— Στάζυ! Πάνο τα χέρια!

Τα κσίφι προσιλόνοντας στο ετίθος τυ εργάτι. Στο χέρι τυ ακσιοματικυ θαμπερα λάμπι το περίστροφο.

— Να τυς ερεθνίσετε!

Πσάχυνν το λεμο, τις τσέπες. Αν θα θρυν κάτι ίποπτο—το φέρνυνε στον πάγο τυ ποταμου Μόσχα κε τον τυφεκίζυν. Εκι πια ίνε πολα πτόματα.

V. I κόκινι Πρέσνα

I Πρέσνα ίνε φρύριο. Προκαλύζε τι φρίκι με τα οδοφράγματα-τις. Στι φάμπρικα τις μανυφακτόρας τυ Προχορόδσκι,—ίνε το στρατιοτικο επιτελίο. Τέτο επιτελίο ίνε κε στι φάμπρικα τυ Σεμιντ-Ος 500 ντρυζίνικι—ιφαντυρχι, οπλιζμένι με περίστροφα, με μπόμπες κε τυφέκια, πυ πέρανέ απτυς στρατιότες, πυ επιστρέφανε απτον πόλεμο τις Απο-ανατολις, χτιπιόνταν στα οδοφράγματα τις Κόκινις Πρέσνας.

Όλες ι ειδηροδρομικες γραμες, εκτος τις Νικολάεβσκαγιας, σταματίσανε. Απτο δρόμο τι Νικολάεβσκαγιας στις 16 τυ δεκέβρι έφτασε το είνταγμα τις φρυρας τυ Σιμενόβσκι. Ι στρατιότες—μεθιζμένι. Τυς ρίξανε στα οδοφράγματα τις Πρέσνας.

Ι καμπάνες όλον τον εκλισιον τις Μόσχας χτιπυν. Ι παπάδες προσέφχοντε για τιν καταστροφι τις επανάστασις. Ο θροντόδικος πιροβολιζμος τον οβίδον κσεκυφένι τον ίχο τον καμπάνον.

Εδο κ' εκι φετια. Κέοντε σπίτια απτις οβίδες.

Οδοφραγμα πάνο ζάφτο κόκινι σιμέα. Απτι γονία ζέρνετε σταχτερι μάζα. Λάμπυν ι ατσαλένιες λόνχες. Πάνο απτα οδοφράγματα ανασιχόνετε ένας νέος. Τα μαλιά-τυ αναδέβυντε στον αέρα.

Σικόνι πσιλα πάνο απτο κεφάλι-τυ κάτι στρονκιλο κε το πετακάτο. Πάταγος. Πάνο στα χιόνια—ένα κάτι κομάτι μαβρίζι. Αχόντε στεναγμι.

. . . Σε μια όρα μέσα ι εκτρι πέρνυν το οδοφραγμα. Κραπλομένα τα χέρια, κίτε πίσο απάφτο πάνο στο χιόνι ο νέος κε παρατιρι με γιαλένιο βλέμα το ματομένο απτις πιρχαιες υρανο. Ο αγέρας θοπέβι το μέτοπό-τυ.

VI. Τσακίστικε δε νικίθικε όμος

Τέλος. Ι Κόκινι Πρέσνα πάρθικε. Απέναντι εκατο ντροζίνικον αφίσανε χίλις θιριόδικυς μεθιζμένυς, σταρτιότες. Εναντίον τον περιστρόφυν ρίξανε κανόνια. Μεσ' τον καπνο, μεσ' τα ερίπια, ι Πρέσνα σοπένι.

Στυς δρόμυς πάνε κ'έρχοντε περιπολία ιπικυ . Αρέα αχέτε πιροβολογιζμος. Διασκεδάζυν ι ιρινεφτες, πιροβολόντας για να διασκεδάζυν τυς διαβάτες. Ι θριαμβεφτες νικιτες περικιχλόνυν τις κατικίες, γιρέβυν όπλα, κε σιλαμβάνυνε εκίνυς, τυς οπίυς έχυνε σιμομένυς, κε τυς κυθαλύνε στο ποταμο—Μόσχα. Εκι έμα, πτόματα, εκι ανήγματα τυ πάγο με ματομένες τις άχρες.

Ι εργατικι Μόσχα τσακίστικε, αλα δεν νικίθικε. Ετιμάζετε σε νέυς αγόνες.

Ο ΤΥΦΕΡΙΖΜΟΣ ΣΤΟ ΛΕΝΑ

Ολμίνσκι

Στι θάρια εκείνη εποχή που η τσαρική κυβέρνηση πανηγύριζε τις νίκες κατά επανάστασης, είχε γίνει κάτι, που διαμίας διασάλευσε όλο το ροσικό προλεταριάτο και έδωσε δυνατή όθιση στην άνοδο τις επαναστατικές κινήσεις.

Το γεγονός αυτό γένισε σε μια απόκεντρο τσίγα, 2000 χιλιόμετρα μακριά από το σιδηρόδρομο, στα χρισοριχία του Λένα. Νικοκίριδες αυτόν το χρισοριχίον ήτανε ρόσι και κσένοι καπιταλιστές. Μέτοχι στα κέρδη το χρισοριχίον ήταν επίσης και η υπηρεσία του τσάρου.

Η εργάτες του Λένα ζύσανε σε παραπίγματα.

Αντις χρίματα τους δύνανε τα λόνια να πάρουνε τρόφιμα από το μαγαζί τις επιχίρις, ο μιστος ήτανε πάρα πολί λίγος, ώστε δεν έφτανε στο φαγι, τους εργάτες τους γδέρνανε με πρόστιμα, η δίκις το χρισοριχίον ανάνκαζε τις γινέκες και τα κορίτσια τον εργατον να τους δουλέψανε δωρεάν ως ιπιρέτριες.

Στις 20 του Φλεβάρη 1912 η εργάτες το χρισοριχίον απερχίσανε, προβάλοντας τις ακόλυθες οικονομικές απέτις: την οχτάωρο εργατική μέρα, άφκισι μιστου κατά ένα τρίτο, κατάργισι τον προστίμον και τις πληρομίσ με ταλόνια, εβγενική σιμπεριφορα και άλλα.

Η δίκις ιποςχέθηκε να εκσετάσι τις απέτις και να κάνει υποχόρις, και όμως προσκάλεσε στρατο. Απτιν Ιρκύσκι φτάσανε ο ισανκελιάς και ακσιωματικός τις ζαντάρμας ο Γοροσσένκο με στρατιότες. Την ίδια ώρα φιλακιστίσανε η αποσταλμένοι τον εργατον, τους οποίους εκλέκσανε για διαπραμάτεβες σύμφωνα με την πρότασι αφτις τις δίκις το χρισοριχίον.

Στις 4 του Απρίλι το προη η εργάτες πήγαν στον ισανκελέα να μιλήσουν για την απελευθέρωσι το φιλακισμένο. Ο ισανκελέας θρίσκετο στο χρισοριχίον του Ναντεζνίνσκι 2 χιλιόμετρα μακριά από την εργατική σινικία. Επρεπε να περάσουν από την τσίγα, από στενό μονοπάτι, αναμετακσι από διο τίχους χιονιου.

Να γιρίσουνε δεν μπορούσανε πυθενά

Εναντίον τον εργατον θγίκανε ο μηχανικός Τυλτζίνσκι με φίλακα. Η εργάτες σταματίσανε και αρχίσανε ιρινικα να μιλήσουν μαζί-τους. Εκσαφνα αρχίζι πυροβόλιζμος. Η στρατιότες που κριφτίσανε

στην τάιγα, άρχισαν δίχως καμία ετία να τυφεκίζουνε το άνοπλο ιρηνικό πλίθος τον εργατον.

Ι εργάτες ριχτίκανε στα χιόνια, αλα ι στρατιότες περιβολύσανε κε στus κσαπλομένους.

Μίνανε στον τόπο-τυς 150 σκοτομένοι κε 250 πλιγομένοι. Ι αστινομία κε ι στρατιότες περικιχλόσανε το μέρος τυφεκίζμου κε κανένα δεν αφίνανε να πλισιάζι. Τυς σκοτομένους μαζέπσανε σε σορο κε τυς πλιγομένους στιβάκσανε στις εάνες, σε δοκάριο τον ένα πάνο στον άλο. Τυς μεταφέρανε στα νοσοκομία, πυ βρισκόντανε σε 25 χιλιόμετρα μακρια απτο μέρος τυ τυφεκίζμου. Εκι τυς ρίκσανε τον ένα κοντα στον άλο πάνο στο πάτομα, δίχως καμία επίθλεπσι κε περιπίσι.

Ενεκα τέτιας κατάστασις απτις πλιγες απέθαναν ακόμα 120 άνθρωπι

Τυτοτρόπος για τα κέρδι τον καπιταλιστον. στα χρισορχία τυ Λένα χαθίκανε 270 άνθρωπι

Ο τυφεκίζμος τυ Λένα προκάλεσε μεγάλη αγανάχτισι τον εργατον όλις τις Ροσίας. Στο μπολσεβεικο περιοδικο „Ζβεζντα“ το οπίο εκδίδετο νόμιμα απτο 1911, κατακλίσανε διαμαρτιρίες, πυ δίχνανε τιν αγανάχτισε τον εργατον κε σινάμα άρχισαν να γίνουν έραυι για τις απορραυιζμένες ικογένιες τον εργατον πυ σκοτοθίκανε.

Στιν κιθερνιτικι βυλι ίσανε αρχετι βυλεφτες το σοσιαλ διμοκρατικον. Στι σινεδρίασι τις βυλις, αφτι απετίσανε απτον προβιπυργο Μακάροφ να γίνι εκσέτασι το γεγονότον το Λένα κε ι φτέχτες τυ τυφεκίζμου να δοθύνε στο δικαστίριο.

— Ετσι ίταν κε έτσι θα ίνε κε στο μέλο!

— Απάντισε ο ιπυργος κε το χιρόχροτισαν ι βυλεφτες τον μπυρζυάζον.

Αφτι ι απάντισι προκάλεσε θιελόδικες πολιτικες απεργίες εκεδο σ'όλες τις μεγάλες πόλις

Ι απέτισε τον εργατον το χρισορχιον τυ Λένα.

1. Οχτάορι εργατικι μέρα.

2. Αδκσισι μιστυ

3. Να μι βγάλουν απτιν εργασία εργάτες χορις τι σινενόις με τιν επιτροπι τον εργατον.

4. Κατάργισι προστίμων.

5. Να πληροθύνι εργάτες τις μέρες που ίνε άροστι κε τις μέρες πο δεν εργάζοντε εκσιπετιότιτας τις επιχίριζες κε άλα.

Εργασία για εκπλήρωσι

1. Γράψτε κε θυμηθείτε τις απέτιζες τον εργατον για τις σπιές τυφεκιστίκανε εκατοντάδες αθόν ανθρόπον.

2. Βρίτε στο χάρτι τον ποταμο Δένα κε το ραιόνι το χρισοριχίον τυ Δένα.

3. Κάνετε κυθέντα για τις σινθίκες κε τιν πορία τις εργασίας στα χρισοριχία πριν κε για τιν προφίλακσι τυ κόπυ τώρα.

ΤΟ ΠΟΓΡΟΜ

Ν. Σσαπιρο

Κσεκινίσανε ζίνεφα προάνκελι διστιχίας.

Ι πόλι-μας θρίσχετε στις παραμονες τις λειλασίας.

Διαγοθίκανε παράκσενες φίμες. Ι άνθροπι περιερχόντανε στις δρόμυς κιτόντας ο ένας τον άλο λοκσα, φοβιζμένα κε κσαφιζμένα.

Στι ζέστι τυ μεσιμεριυ μαζεφτίκαμε στην κατικία τυ Μίνα κάμποσι ρόσι εργάτες, φιτιτες. κε νεί εβρέι. Ι σινεδρίασι πέρασε γρίγορα,—πάρθηκε σίντομι απόφασι: αμέσος να οργανοθι αφτοάμινα.

Αφτίνα τι μερα κάμποσι γέρι εβρέι πίγανε αποσταλμένι στο δικιτι. Εκίνος τυς ανάνκασε να περιμένυνε στην έθυσα τις υποδοχισ κάμποσες όρες. Επιτέλυς βγίκε με εκθαμβοτικο άσπρο στρατιοτικο επενδίσχο, φρέσκος, ρόδιнос.

Ανιγο-κλίνοντας τα μάτια τυς άκυσε. Αφι ταπινα παρακαλέσανε να εμποδίσι το πογορομ.

Ο δικιτις παρατιρόντας κάπυ πάνο απτα ασπρόμαλα κεφάλια-τυς έτριχσε τα δόντια-τυ.

— Ι νεολέα-σας σιμετέχι στην επανάστασι. Εσις χρεοστίτε να παραδόσετε στην αστινομία ακόμα κε τυς γονιυς τον πεδιον, αν αφτι ίνε εναντίον τυ αφτοκράτορα. Οσότυ έχετε πεδια—επαναστάτες, εγο δεν μπορο να σας κάνο.

Ι γέρι σκίπσανε κε θγίκαν απτο δικιτι με κρεμαζμένα τα κεφάλια, σαν τσακιζμένι.

Προι τα κσιμερόματα κσέςπασε το πογρομ.

Αρχισε στις άκρες τις πόλεις, πυ βρίσκονταν τα φτοχικα σπι-
τάκια τις φτοχολογίας.

Ι λειλατιτες, νεί, γέρι, ένοπλι με κσίλα, ρόπαλα, ακσίνες, με
θόριβο, με άγρια φονι εφόδου ισορμίζανε στην άκρι τις πόλεις.

— Χτίπα!

Το άκρο τις πόλεις μυνκρίζι σαν πλιγομένο θιριο. Τρίζανε τα
γιαλια, ακυόντανε δινατα χτιπίματα, τυφεκίζμι. Απτα παράθιρα
πετόσανε πύπουλα—ι λειλατιτες κσεσχίζανε τα πυπουλένια στρόμα-
τα κε προσκέφαλα. Απτις πόρτες τυ μπαλκονιυ τυ μοναδικυ δί-
πατυ σπιτιυ φάνικε γονία πιανίνυ. Δινατα χέρια το σπρόχσανε έκσο
στο μπαλκόνι. Το πιανίνο κατακριμνίστικε στο λιθόστροτο, ι χορδές-
τυ θοριθόδικα υρλιάσανε.

Εγο μόλις πρόκανα να εσορμίζο, οπόταν ι λειλατιτες, σπάσα-
νε τιν πόρτα κε μπίκαν με τιν θία στην κατιχία. Μπροστά-μυ φα-
νίκανε πολα πρόσοπα.

Ιδα μικρα γεμάτα μίσοσ μάτια, κόκκινα σκλιρα μυστάκια. Σ' ένα απ'
τυσ λειλατόντες κάτω απτι ανικσιάτικο παλτο, πυ έβγαλε απο κσέ-
νι ράχι, φενόντανε παντελόνι ζαντάρμα.

Εγο ίχα περίστροφο. Μυ το δόσανε στην αφτοάμινα. Μα δεν
πρόκανα να το χρισιμοπιίζο, εκίνι τι στιγμι μια γροθια στο κεφά-
λι-μυ με ζάλισε. Κυφάθικα, έχασα τιν έσθισί-μυ.

Οταν ίρθα στον εαφό-μυ, άκυσα δινατι φονι.—Δέστε-τον πε-
δια, εγο τον κσαναθαπτίζο.

Διο δινατα μαχεροχτιπίματα στο μέτοπο με κατακάψανε.
Μισολιπόθιμος άκυσα αγρίκο γέλιο...

Μ' αφτο το ματομένο σιμίο στο μέτοπο, ίστερα απο κάμποσο
κερο, έφίγα απτι λειλατιμένι κατιχία στο δρόμο. Ο δρόμος ανικιχόσε.

Σιμορίες μεθιζμένον ισορμύσανε στα σπίτια, σκοτόνανε κλέβα-
νε, κι αμέσοσ εδο με τα κλεμένα ντινόντανε με τα νέα ρύχα.
Στα παράθιρα το χριστιανικον κατίκον στεκόντανε ικόνες.

Ενας γέροσ εθρέοσ τρέχι στο δρόμο. Κατόπιν-τυ τρέχι πολις
κόζμοσ με θόριβο κε με κραθγες. Μπροστα πάγι—νέοσ με ακσίνι.
Κάνι μεγάλα πιδίματα, καταδιόκι το γέρο κε κράδενε τιν ακσίνι.
Ο γέροσ πέφτι, κε ο'νέοσ με το βαρί-τυ ιπόδιμα πατι το κρανίο-τυ
στο χόμα.

Ο Στάσις θγένι απτιν πόρτα τις αδλις με το περίστροφο στα χέρια. Ίνε ρόσος εργάτις, σοσιαλ-διμοκράτις. Τον ίδα στι σινεδρίασι τις αφτοάμινας. Πιροβολι κατα τυ νέυ. Κ'έκίνος κινόντας τα χέρια, φαρδις πλατις κσαπλόνετε. Ο λαοσ μυνκρίζοντας σα θιριο, αρμα κατα τυ Στάσι. Ίστερα απο κάμποσα λεφτα σε εκίνο το μέρος, όπου στεκόνταν ο Στάσις, σκιματίστικε λοφίςκος απο σάρκες κε κόκαλα,

Εκσαφνα πίσο απτι γονια ακύοντε τυφεκίζμι.

Πέντε άνθρωπι παραταχίκανε στι σιρα στι γονια τυ δρόμου κε πιροβολόνε πάνο-τυ με τα περίστροφα. Κάμποσες εκατοντάδες λειλατιτον φονάζοντας διλα φέβγανε. Ο δρόμος ισιχάζι. Τρέχο στους σιντρόφους στιν αφτοάμινα. Με το ματομένο σιμάδι στο πρόσοπο τρέχο μαζί-τους στους δρόμους.

Ίμαστε πια περισότερι απο δέκα. Καθαρίζουμε τον ένα δρόμο κατόπιν απτον άλλο απτυς λειλατιτες.

Ο διλος κόσμος φέβγι μόλις ίδε μια φύχτα ανθρώπον.

Ακύτε ο θόριβος το ριθμικον πατιμάτον πάνο στο λιθόστροτο. Ερχοντε σε ίσια γραμι νκρίζα φορεμένοι στρατιότες. Ίνε κάπιο απόσπασμα. Κάνανε σιμάδι. Εναντίον πιανυ πιροβολόνε, αφυ ο δρόμος καθαρίστικε απτυς λειλατιτες;

Ο πιροβολίζμος διασχιζι τον αέρα. Τα βόλια χτιπυν πάνο στις πέτρες. Ένας απο μας, νέος φιτιτις, πέφτι απλόνοντας τα χέρια. Εμς κριδόμαστε πίσο απτις πόρτες.

Τρία μερόνιχτα βάστακσε το πογρομ.

— Ο τσάρος μας διάτακσε να κόψουμε τυς εβρέυς τρις μέρες, —καφχιθίκανε ι λειλατιτες.

Στο κέντρο τις πόλις στεκόντανε στρατοσ. Φιλάγανε τα σπιτια κε τις τράπεζες τον πλυσίον εβρέον. Ί λειλασία κόρονε τυς δρόμους τις εβραικις φτοχολογίας. Τιν τέταρτι μέρα ο δικιτις δέχετε κσανα τυς αποσταλμένους τον εβρέον.

— Πίρα μέτρα, — ίπε. Ί ατακίεις θα σταματίσυνε, όμος θιμιθίτε, ότι πρέπει να περιορίζετε τι νεολέα-σας απτιν επανάστασι. Αλιος...

— άρχικε πιο σιγα να πι κε τελίωσε γρίγορα, γρίγορα, κιτόντας τα μάτια λοκσα. — Αλιος δεν ενκίόμε...

Πιοσ οργάνονε τις λειλασίεις; Με πιο σκοπο γίνονταν; Γιατί ι ικοδόμιζι τυ σοσιαλιζμου ίνε ασιμβίδαστι με τιν εθνικι έχτρα; Κιτάκστε ικόνες το φρικαλεοτίτον τον πογρομιον. Διαβάστε διγίματα κε αροτίστε τυς αφτόπτες.

ΠΟΣ Ι ΤΣΑΡΙΚΙ ΚΙΒΕΡΝΙΣΙ ΚΑΤΑΔΙΟΚΕ ΤΙΣ ΕΘΝΙΚΟΤΙΤΕΣ

Ίταν μέρα τυ ιύλι. Ο ήλιος πλισίαζε στι δίσι.

Ι καθιμερινι ζέστι πυ μορι νάνε μόνο στον Κάφκασο, μεταβλί-
θηκε σε λαφρι όροσια.

Το τρένο-μας διαζόντανε να φτάσι προς το σταθμο Κιυρνταμιρ.
Ίτανε παραγεμάτο απο αρμένιυς—πρόσφιγεσ τις Ελισαβετόπολις
(Πανντζι), όπου σε κάμποσεσ μέρεσ σινεχοσ ήτανε εματοπλίμιρα τις
αρμενο—τατάρικις σφαγις. Φέδγανε, προπάντον, γινέκεσ, πεδιά κε γέρι.

Όλο το τρένο γέμιζε απο κλάματχ γινεκον κε πεδιον κε απα-
ριγόριτυσ στεναγμαυσ το γέρον.

Στο θαγόνι-μασ μεταφέρανε γινέκα πυ έχασε τα σιλογικά-τις.
Κοντα στα μάτια-τις κόπσανε τον άντρα-τις κε τρία πεδιά-τις.
Ι διςτιχιζόμενι κρατόντασ στα χέρια ένα μικρο όεμα απο κυρέλια
κε φανταζόμενι, ότι ήτανε πεδι, το νανύριζε.

Σε μια γονία τυ θαγονιυ κάθοντανε απάνο σένα σορο παλιον
πραμάτον μια ιλιχιομένι αρμένισα κε απარიγόριτα έκλεε. Να εκίνος
ο σοροσ τον παλεον πραμάτον, απάνο στον οπίο εκάδιτο, αφτα
ίνε όλα πυ τις μίνανε. Ο άντρασ-τις κε ι μεγάλι γί-τις χαθίκανε.
Τιν θιγατέρα-τις τιν πίγαν στα θύνα κε το σπίτι-τυσ κάπσανε.

Απο παντυ ακυόντανε θλιβέρεσ απαγοίτεπεσεσ.

— Τον άντρα-μυ κόπσανε.

— Τα πεδιά-μυ χαθίκανε.

— Τι θιγατέρα-μυ διαφθίρανε.

— Γιατί εμίναμε μις.

Εκσαφνα το πιράθιρο τυ θαγονιυ έτριξε κε τα θρίματά-τυ
πετάνσανε στο πάτομα. Ίτανε πιροβολιζμοσ στο παράθιρο. Όλι μέ-
σα στο θαγόνι τρομάκσανε. Δεν μορούσαμε να καθισιχάσουμε τις γι-
νέκεσ. Δεν μορούσαμε να τις σικόσουμε απάνο. Μερικι απ' αφτεσ
στεκόντανε στα γόνατα κε παρακαλύσανε να τυσ γλιτόσουνε απτι
σφαγι.

Κίτακσα έχσο απτο παράθιρο. Κάμποσεσ δεκάδεσ τατάρων κα-
τα γρούπεσ απο 5-6 άνθροπι μαθρίζανε μέσα στιν πεδιάδα σιμα στο
σιδερόδρομο. Εδίκσαν προς τι διέρτισι τυ τρένου απιλιτικα τα κσίφι-

τους κε άλα όπλα, το τρένο-μας όμος έσπευθε, σαν αγέρας ανάμεσα απτα ιπσιλα κίτρινα αγριόχορτα, πυ λάμπανε απτον αλίπιτο κα-
φτερο ήλιο.

Αμα φτάσαμε στο σταθμο Κιυρνταμιρ άκυσα, ότι ο ταταρικός πλιθιζμος δε δοκίμασε λιγότερες φρίκες κε ανισιχίες. Ανάμεσα στους τατάρους πόσι χάσανε τους πατέρες-τους, τους γιους, κε τις θιγατέρες. . . Μίνανε πολες χίρες κε ορφανα.

Κ' εγο, τότε μόνο, φαντάστικα ολι τι φρίκι, όταν χάνι κανέ-
νας τον άνθρωπό-τυ ίτε όλι-τυ τιν ικογένια.

Τότε πια κσάστερα, παρόσον άλοτε, κατάλαβα τιν πολιτικη τις αφτοκρατορίας, ι οπία δε λιπύντανε τις εθνικότητες, κε ίπουλον εκσεθύσε τον ένα λαο εναντίον του άλου.

ΠΟΛΕΜΟΣ—ΚΑΤΑ ΤΥ ΠΟΛΕΜΥ

Ι δίλοσι του πολέμου ήβρε τον ήλιτς στο εκσωτερικο, σε από-
κεντρο χορουδάκι τις Γαλιχίας.

Ι Αφστριακι κιθέρνισι το φιλάκισε κε διο θδομάδες τον γρα-
τύσε στι φιλακι. Κατόπιν ο Βλαδίμιρος ήλιτς κατόρθωσε να περάσε
στιν Ελβετία.

Τον κερο πυ ι καπιταλιστες ιποστηρίζανε τον πόλεμο για τα
κέρδι-τους, το κόμα τον μπολσεβικον με το Δένιν αναφονίσανε:
„Πόλεμος—κατα τυ πολέμου“. Ι μπολσεβικι προσκάλεσαν τους εργά-
τες να μι ιποστηρίκουν τιν μπουρζουαζία στον πόλεμο, πυ άρχισε,
αλα να μετατρέπυνε το πόλεμο, πυ ετιμάζουν ι καπιταλιστες σε
πόλεμο εμφίλιο. Ι εργάτες κάθε μιας χώρας πρέπει να στρέψουν
τα όπλα εναντίον τις μπουρζουαζίας κε εναντίον τις κιθέρνισις-τους.

ΙΔΙΣΕΣ ΑΠΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Τρίτος χρόνος του πολέμου. Τρίτι άνισι. Γέρι κε γριες κε μικρα
πεδια μίνανε στο χοριο. Ο Ισαίκιν Φέτκας ήβθε δίχος πόδια κε
ο Μοσκοβ Γρίσσκας δίχος χέρια. Ετρεκσε ο Γρίσσκας απτο δρόμο
κε λαχανιαζμένος λέγι στι μιτέρα-τυ.

— Ολι τρέχουν στον Ερμοχίνον . . . Κάπιος στρατιότης
ήβθε απτο μέτοπο κε μιλι . . .

Φορι ι μιτέρα τιν κόφτρα-τις. Ι Κάτια κλεί.

— Κ' εγο θέλο να δο το στρατιότι.

Γεμάτι ι καλίθι απο κόζμο. Ο ζίντροφος πέραζε απτο νοσοκομίο πυ πλάγιαζε ο Ερμόχιν. Απέθανε ο Σιμεον· έφερε ο ζίντροφος τα ασπρόρουχά-τυ κε μια ζιμίσι τι γινέκα τυ Σιμεον, πυ πρόφτασε κε έγραψε ο Σιμεον διο μέρες πριν νάποθάνι. Εγγραφε στι ζιμίσι: „Αγαπιτι γινέκα-μυ Πελαγία, φένετε δεν ίνε τις τίχης να θλεπόμαστε. Δεν ίνε φοβερος ο θάνατος, πάρα πολι βαζανίστικα, κε μόνο, όταν θιμύμε για σε κε το Φέτκα, τότες δεν κσερο, τί κάνο. Θα μίνετε εσις ορφανι. Απτι γιμναστιόρκα ράπσε το Φέτκα ρύχο. Στον τάρο-μυ μιν έρχεσε. Μόνο θα κακοκσοδεφτις. Το χοματένιο λίπσανο τίποτε δε θα σε πι, εγο όμως να τί θα σε πο: Μας γελάσανε . . . Θιμάσε, οπόταν άρχισε ο πόλεμος, για τιν πίστι, τον τζάρο κε τιν πατρίδα λέγανε. Κε θγένι ότι, για τα κέρδι-τυς ι πλύσι τον πόλεμο προκαλύσανε. Αφτο πια εγο κσερο κε θλέπο. Κε άνθροπι πυ κσερυνε μας ίπανε γιάφτο. Φτίσιμο σε κίνος κατα πρόσοπο, πυ λένε για πίστι κε τζάρο. Κε εγο επίσις, ανοίτος, κάποτε πίστεθα. Αν δεν πίστεθα, θα έμينا ζοντανος, κε τόρα πια δεν ιπάρχι καμια ελπίδα. Χέρε, ακριθί-μυ γινέκα Πελαγία κε ακριθέ-μυ γιόκα Φέτκα. Θιμιθίτε-με. Ζύσαμε αγαπιμένα κε ο ένας τον άλο δε διζαρεστύσαμε“.

Κραβγες στεναγμι στιν καλίθα τον Ερμοχίνον. Βράχνιακσε απτις κραβγες ι νικοχιρα, κλένε ι ζινκενις κε ι κσένι, τον καθένα περιμένι το αναπόφεφχτο. Κάθιτε ο στρατιότις στο κάθιζμα κε κκυπίζι τα δάκριά-τυ. Ι γλόσα τις γινέκας τυ Σιμεον δε γιρίζι, θέλι να αροτίσι το στρατιότι για τον άντρα-τις, κε κιτάζι τι γιμναστιόρκα, το δόρο τυ άντρα-τις κε πλιμιρυν τα μάτια-τις με δάκρια.

Αροτυν ι κσένι το στρατιότι:— Ιδες πεθαμένο το Σιμεον;— Εγο τυ έκλισα τα μάτια. Εγο ίθελα να αναχορίσο μια μέρα πριν τυ θανάτυ-τυ, εκίνος όμως με παρακάλεσε: „Στάσυ φίλε-μυ, ακόμι μια μέρα, άβριο τελίονο“ . . . Κε τιν άλι μέραπραματικά τελίωσε.

— Τί μένι τόρα;— αροτύνε ι γέρι.— Ετσι κε πρέπι. Να ζιοπόμε, να περιμένουμε τι βασιλία τον υρανον.

— Ι πλύσι για τιν υρανία βασιλία ότε κσέρτοντε, για μας κσεφτίκανε κε θρίκανε υράνια βασιλία . . . Παρατιρίστε, ποσ ι εργάτες τόρα διαδιλόνυνε στις πολιτίες. Περιζέδι ι χοροφιλαχι, γιατι φοβύτε τις ένοπλες στάσεις τον πιναζμένον.

— Τίποτε δε θα μπορούνε να κάνυνε,—ίπαν κάμποσι χορικε με μια φονι,—ι χοροφίλακες δεν ίνε περισσότερι απτυς στρατιότες. Ι στρατιότες—ι γιί-μας, δε θα πάνε με τυς πλύσιυς, ιποφέρανε αφτι τρία χρόνια . . .

— Κε τί ζιτυν εκι, πρέπι νάφίσυνε τον πόλεμο,—ίπε ι μιτέρα τυ Τρύσσκιν,—πόσος λαοσ κατεστράφικε . . . Ι καρδια ισιχία δεν κσέρι . . . Μισοσ χρόνοσ κ' εδο απο δικό-μασ καμια ίδισι δεν πέρνομε . . .

Μόλις ίπεν αφτα ι μιτέρα τυ Τρύσσκιν, φονάζυν απο δρόμο:

— Θία Ματρόνα γρόμα έχετε. Ι Ανα τόφερε.

Τρέκσανε στο σπίτι ι Ματρόνα, ο Τρύσσκιν κε ι Κάτια. Ο πατέρας απο αλόνη δε γίρισε. Επρεκσε ο Τρύσσκασ στον πατέρα-τυ. Κιτάζι ι μιτέρα το γράμα, κε να διαβάζι δεν μπορι, μόνο βλέπι: μάβρο πλέσιο απάνο στιν κάρτα, στι μέσι σταβρο . . . γραμένα λίγα . . . όλα τιπομένα γράματα.

— Οι κεφαλάκι-μυ διστιχιζμένο . . . τι μάβρες διστιχιές έμελε να δοκιμάσις . . . — Αχούοντε βίματα,—έρχετε ο πατέρας. Μπίκε στιν καλίβα, μάντεπσε. Ι μιτέρα μιρολογάι:

— Αχ, τί θα κάνυμε τόρα; Διάβασε, πυ ίνε το σόμα-τυ θαμένο, πυλάκι-μυ . . .

Κίτακσε ο πατέρας.

— Εχμάλοτοσ στι Βεσιφάλι . . . απο ζοντανο καμια ίδισι, για τον πεθαμένο γράπσανε.

— Απτιν ικογένια τυ Ερμόχιν επίσις κάπιος πέθανε—διγιτέ στον πατέρα-τις ι Κάτια.

Κάθισε ο πατέρας στο σαμνι, έβαλε τις παλάμες το χεριον-τυ διπλομένες στα γόνατα: ι λίπι το σίντριπσε, μα δάχρια δεν έχι. Κε ι λίπι χορις δάχρια ίνε πιο βαρια. Εχοντασ τέτια λίπι αναπνέι κανις δίσκολα. Ι μιτέρα έπεσε το κεφάλι-τις απάνο στο τραπέζι κε χίθικε σε δάχρια.

Ι ΑΔΕΡΦΟΣΙ ΣΤΟ ΜΕΤΟΠΟ

Ζύσανε στρατιότες στο τυρκικο μέτοπο ίστερα απτις επανκελίεσ τις επανάστασις τυ φλεβάρι για τι λεφτερια κε ένα κιάλο μίνα, κε το τέλος το βασάνον-τυς δεν ερχόντανε.

Απτι στενοχώρια πιγένανε μωσαφίριδες στους τούρκους κε τος φέρανε στα δικά-τους. Τος δίνανε φαγι. Δερι ι τούρκι ολόκληρο εόνα, στο λυτρο δε λυστίκανε. Τος φέρυνε καπνο, τιρι γιδίσιο. Κάθυντε πάνο στα χορτάρια κε με τα χέρια-τους μιλύνε με τος ρόσους.

— Κάρτασς, ¹ θέλις να πας στο σπίτι; αροτα ο ρόσος.

— Τζοκ, νετρεκ τζοκ, — τρίζοντας τα δόντια: διλαδι, πάρα-πολι θέλο.

— Γιατί πια καθίμαστε εδο κε φιλάγυμε ο ένας τον άλλο; Κερος να διασκορπιστόμε. Ο τσάρος ο δικός-μας πιδίσε απτο θρόνο, ρίχστε κε ρις το σουλτάνο-σας.

Απτι κυνύνε τα κεφάλια-τους, ανιγοκλίυντε τα μάτια, κέ ι ρόσι καταλαθέυννε: πως κι ι τούρκι βαρεθίκανε τον πόλεμο.

— Γιαμαν² αφιτσερ;

— Υτζοκ γιαμαν.

— Σοπάκα γιυζπασσι³. Τολμυν να κρίψουν στο πορτιμανε τι λεφτερια απτο στρατιότι.

Τραγουδυν ι τούρκι.

Ομορφο τραγύδι,, — ίπεν ένας στρατιότις. — Στο χορο όμως νομίζο, το ρόσο στρατιότι κανις δεν κσεπερνα.

Βγήκε ο ρόσος στρατιότις, το καπέλο κατέβασε στ'αφτί-τυ.

— Ει, εμπρος εσι!

¹ Κάρτασς — αδελφε

² κακος

³ αρχηγος

Αρχίσανε να πέχουν ι παλαλαίκες διαμιας .

Ποδοχτιπύζε ο στρατιότης, χόρεβε κε ο ίδιος φόναζε.

. Ει, εχ, ι γι στενάξι — κλεί! . . . Εχ, ι καρδια ζιτι τιν πατρικι μακρινι χόρα!

Κε ι τύρκι με ριθμο κυνόνε τα κεφάλια κε χτιπύνε τα χέρια.

Εργασία για εχιτέλεσι.

1. Αρωτίστε τυς ζιμέτοχους τυ πανκόζμιου πολέμου, πως ζύσανε στα προχόματα, εναντίον τίνος πίγανε να πολεμίσουν, κε αν με τι δικί-τυς θέλισι πίγανε στον πόλεμο.

2. Σίφωνα με τα διγίματα τυ ζιμετόχον τυ πολέμου κε τα άρθρα για τον πανκόζμιου πόλεμο περιγράψτε τον πόλεμο τυ 1914.

3. Σχεφθήτε, γιατι ο ζίντροφος Λένιν κε το κόμα τον μπολσεβικον ίσαν εναντίον αφτυ τυ πολέμου.

Ι ΦΛΕΒΑΡΙΚΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙ ΤΥ 1917 ΣΤΙΝ ΠΕΤΡΥΠΟΛΙ

Τιν πέμπτι 23 τυ φλεβάρι στιν Πετρώπολι αρχίσανε ι τα-ραχες. Μαζέφτικε ο λαος στα διάφορα μέρι τις πόλις με φονες: „πζομι“.

Φανίκανε κόκινες ζιμέες με επαναστατικες επιγραφες. Αφίσα-νε τιν εργασία ος 50 επιχίριζες με 90.000 εργάτες. Για τιν τάκσι επιτιρύζε ι αστινομία, προσεκλίθισαν όμος κε στρατιοτικά ζόματα.

Αφτο ζινέδικε τιν παρασκευι, 24 τυ φλεβάρι, οπόταν ζτυς δρόμους περνύσανε διαδιλοτες, κε ζιτύσανε πζομι, λίσακσε πια ι έφιπος πολιτοφιλακι διασχίζοντας τα πεζοδρόμια κε σχορπίζανε το λαο, δεν πιγένανε πια τα τραμ.

Προς το Βίμπορσκι, απτο Σαμπςόνι, πίγε πλίθος εργατριον. Οχρα πρόζοπα, πριζμένα μάτια κε κυραζμένο βίμα. Ο λαοσ πί-

γενε άνοπλος δίχως τραγύδια. Απο μακρια φάνικε να έρχετε ιπι-
χο πολιτοφιλακις. Ι διαδιλότες σταματίσανε.

Μια εργάτρια φόνακσε:

— Εκίνι δε θα μας πιράκσουνε! — Γιατι ζιτόμε πσομι ειμισ.
Ο λόγος αφτος κε τυς κατέπισε. Μίπος γιαφτό, πυ ζιτόνε
πσομι πρέπι να τυς χτιπύνε; Κε ο λαοσ ζιοπιλα προχόρισε.

Ι καθαλάριδες πολιτοφιλακες αφίσανε τα άλογα να τρέκσουν
δινατα, σκίσανε το πλίθος τον άνοπλον πιναζμένον γινέκον κε αρ-
χίσανε να τυς χτιπύνε. Για εκίνυς δε ήταν ύτε πιναζμένι, ύτε
γινέκες.

Αφτο γένικε τιν παρασκευι τις 24-ις τυ φλεθάρι.

Υτε αφτίνα τι μέρα, ύτε καμια άλι απτις επαναστατικες μέ-
ρες θρισκόντανε στρατοσ στο δρόμο.

Ιτανε πολιτοφιλακι, καθαλάριδες ζαντάρμες κε αστινόμι με-
ταμορφομένι σε στρατιοτικα. Χτιπύσανε, πιροβολύσαμε τα πολιθόλα
τα τυφέκια κε τα περίστροφα.

Στιν πλατία Ζνάμενски αρχιαστινόμοσ διάτακσε στυς πολιτο-
φιλακες να γιμνόςυνε τα σπαθια κε να κόπσυνε τυς άνοπλυς δια-
διλότες.

— Κοζάκι ιπαστιρίκστε! — αποτάθικε κάπιος σε τάγμα κο-
ζάκον.

Κε ζινέθικε το απίστεφτο, πυ στις άλεσ μέρες ήταν τις τί-
χικ να διαδοθι σε όλι τιν προτέδυσα.

Ι κοζάκι τρέκσανε στι θοίθια τι λαυ, κατακόπσανε κε κατα-
πατίσανε τον αρχιαστινόμο κε καταδιόκσανε τυς πολιτοφιλακες στι
Γοντζάρνα.

Τον αρχιαστινόμο το μεταφέρανε νεκρο.

— Το τρένο τις Φιλανδιακις σιδιροδρομικις γραμις έκσαφνα
σταμάτισε κοντα στο σεμαφορ.

Ι επιθάτες τρομαγμένι πιδίσανε στι πλατέιτσεσ το θαγονιον
κε στι γραμι. Τί ζινέθικε; Κε ίδανε ότι ζινέθικε κάτι ζινκλονιστικο.

Προσ το τρένο πίγενε μια περιπολία: έκσι στρατιότες κε διο
εργάτες — όλι με τυφέκια. Κε στα κσίφι κόχικνεσ μικρεσ ζιμέεσ. Κε
τα μάτια το στρατιοτον ίσανε νέα, προσεχτικα κε χαρόμενα.

Κε τα λόγια-τυς νέα.

— Πολίτε το τρένο δε θα πάγι.

Ο στρατιώτες μπίκανε σε θαγόνη πρότις θέσις, όπου κάθονταν γέρος στρατιγος κε διο ανθιπολοχαγι.

Ο στρατιγος κόνιζε τα φρίδια-τυ

— Ε-ε! Με κατότερα ακσιόματα απαγο... Κε δεν τέλιωσε το λόγο-τυ.

• — Τί ριμβένι;

— Κίριε στρατιγε, παραδόστε τα όπλα-ζας.

Ετσι ίπε ο στρατιώτις.

Τυ στρατιγυ ανεβοκατέβικε το αριστερό-τυ φρίδι. Ι ακσιωμα-
τικι πρραματικα ζαν ν'άζανε δεμένι μαζί-τυ με κλοστίτζα, αναπι-
θίζανε κ'εκίνι.

Ι στρατιώτες φράκζανε το δρόμο με τα τυφέκια.

— Στάζυ! Τα όπλα!

— Τί; Τολμάτε; Ο όρκος-ζυ. Πόνε ο όρκος;

Α-τι-με! Κόκινι ριμέα, α! Α-αχρ...

Ο στρατιγος πνίγικε.

— Εσις δεν ιποτάζεστε; Ιστε ιποκράτιςι, — ίσιχα ίπε ο
στρατιώτις.

Ο στρατιγος έπιασε με το χέρι όλο-τυ το χλομο πρόσοποι!

— Πιός διάταξε;

Ο στρατιγος χάιδεπεε τιν κορδελίτζα-τυ στο στίθος, κε
χαμογέλασε:

— Ο λαος.

— Α — α. ο λαος, — κοροιδεφτικα χαμογελόντας ίπε
ο στρατιγος, κε γιρόντας προς τυς ακσιωματικυς, κζάνα ίπε — ακύ-
τε, κίριι: ο λα-ος.

Κε διαμιας οπισθοχορόντας, έβγαλε απτιν τζέπι-τυ μάδρο
μπράγουνιγ κε τ' άπλοζε στο στρατιώτι:

— Νά.

. . . Κ' έκζαφνα . . . τι ριμβένι; Απο κάπυ ακύετε ίχος ζαλ-
πινκας. Μυσικι. Νε. Νε, πολεμικι μυσικι κε ριζάμα ακύστικε ο θό-
ριθος τυ σταθερυ ριθμιζμένυ βίματος το στρατιοτον.

Χτες τυς ίδα να παραχτόνε κατεπάνο-μας. Σιμαδέπζανε με
τα τυφέκια πάνο-μας κε δεν πιροβολίζανε. Ο ακσιωματικος φόνακζε

κάτι-τι, όχι σοβαρά, όχι αφστια, κε μάλιστα για επίδικσι, όπως κε αφτι ριμαδέθανε πάνο-μας: κσανα έπεχε ι ράλπιγκα, κε κσανα ι στρατιότες προσπιθίκανε, ραν πορ ετιμαζότανε να πιροβολίσουν.

Το ίδα εγώ κάμποσες φορές κε δεν πίστεψα, ότι θα πιροβολίσουν πάνο-μας. Κε αν θα πιροβολίσουν, μίπος δεν ίνε το ίδιο, — θα αποθάνομε.

Ι μουσικι πλισιάζι. Αχύομε χαρούμενα τος γνωστος πολεμικουρ ίγυρ. Μασαλιότιδα.

„Σίκυ, εργατικε λαε“.

Δεν μπορόμε να το πιστέψομε, νομίζομε πορ μας γελάι ι ακοί-μας. Ένας εργάτιρ με τιν κύρκα-τυ ανίγι τα περιπλεγμένα-τυ δάχτιλα, αναπιδα πάνο στα πόδια κε ορμα πίσο αφτι γονία, κε φονάζε: „Αδέρφια στρατιότερ, αδέρφια!“ — Ι φομί-τυ αμβλι-μένι, βραχνιαζμένι.

— Αδέρφια, φονάζουν όλι με τέτιες βραχνιαζμένεσ αφτιν έν-τασι φονεσ.

Έν — διο. Έν — διο — καθαρότατα ακύοντε τα θίματα το στρατιοτον. Πίσο αφτι γονία προβάι ι κεφαλι μιας κολόνας προα-παντόμενι αφτο λαο. Μπροστα ι κόκινι ριμέα. Αφτο δεν ίνε αλιθι-νο, αφτο ίνε όνιρο, εγώ έχασα τα μιαλά-μου. Οχι δεν ίνε άνιρο, αλα πραμτικότητα. Το δλέπο, κε ακόμα δεν το πιστέθο.

Ι ΠΡΟΣΟΡΙΝΙ ΚΙΒΕΡΝΙΣΙ ΤΥ 1917 ΚΕ Ο ΑΓΟΝΑΣ ΤΟΝ ΚΟΜΥΝΙΣΤΟΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ-ΤΙΣ

Ι εργάτεσ, στρατιότεσ κε χορικι πυ επαναστατίσανε στο φλε-θάρι τυ 1917 πολεμίσανε εναντίον τισ αφτοκρατορίας, αγωνιστί-κανε για τιν ιρίνι, για το πσομι, για τι γι κε για τιν εκσυρία. Αλα τιν εκσέγερσι τυ προλεταριάτυ εποφελίθικε ι μπουρζουαζία. Αφτι, καθορ λέγι κε ι παριμία, „με τα κσένα χέρια έβγαλε τα κάστανα αφτι φοτια“. Ι εργάτεσ ι στρατιότεσ κε ι χορικι με τιν εκσέγερσί-τυσ εκθρονίσανε τον τσάρο, κε ι μπουρζουαζία μαζι με τος γεοχτίμονεσ πίρε τιν αρχι στα χέρια-τισ κε ρχιμάτισε προσο-ρινι κιβέρνισι.

Ι μπολσεβικι ίδαν, ότι ι εργάτεσ κε ι χορικι απατιθίκανε, ότι αφτι ι κιβέρνισι δε θα δόσι ύτε ιρίνι, ύτε πσομι, ύτε γι, ύτε λεφτερια. Λέγανε, ότι ίνε ανάνκι να ρίχσυνε κε αφτίνα τιν κιβέρνισι.

όπως ρίχκανε κε τον τσάρο, κε να τιν αντικαταστήσουνε με εργατο-
χορικι εκσυζία — εκσυζία το ροβετ. Μόνο ι εκσυζία τον εργατο-
χορικον θα εκσασφαλίσι ιρίνι, γι κε λεφτερια.

Ι γεοχτίμονες δε θέλανε να παραδόνε τι γι στους χορικους.
Αφτι λέγανε, ότι αν ι χορικι αμέσος θα πάρυνε τι γι το γεοχτι-
μόνον, αφτο θάνε άνομο. Ο Δένιν στο λόγο-τυ, στο ρινεδριο το
χορικόνε δίλοσε:

„Ι γεοχτιμονικι ιδιοχτιζία ρτι γι ήταν κε μένι ος ι μεγαλίτερι
αδικία. Ι απαλοτρίψει τις γις χορις αποζιμίσι, δεν ίνε ανομία,
αλα ίνε επανόρθοσι δικεομάτον“.

Ι εφτάμινι ίπαρκει τις προσορινις κιβέρνιςις ίταν εφτα μινον
απόπιρα εκμέρυς το γεοχτιμόνον κε τον καπιταλιστον να κρατίσουνε
τιν κηριαρχία κε τιν εκσυζία. Στιν αρχι αφτι δοκιμάσανε να το
κάνουνε με ιπόσχερες. Αλα αργότερα πιστίκανε, ότι „με τραγύδια
δεν τρέφοντε ι χορικι, — αφτι θέλυνε γι κε ι εργάτες τιν κατάρ-
γισι τις εκσυζίας τον καπιταλιστον. Τότε αφτι αρχίσανε να ειτιμά-
ρουν πολεμικες δίναμες, να καταδιόκουνε κε να ρίχουνε ρτις φιλα-
κες ολυς εκίνυς, πυ αγωνιστίκανε για τα ριφέροντα τον εργατον
κε το χορικον. Για το κεφάλι τυ Δένιν ορίστηκε πορσο 200 χιλιά-
δον χρησον ρυθλίον. Εκίνος ράφτες τις μέρες ίτανε αναναζόμενος
να φίγι κε να κριβετε ρε αχιροκάλιβο.

Εργασία για εκπλήρωσι

1. Μάθετε απτυς γονιυς κε τυς γνόριμύς-ρασ τί έγινε ρτο
φλεθάρι ρτο μέρος-ρασ.
2. Εκρετάστε το δρόμο πυ φέρνι απτο Φλεθάρι ρτον Οχτό-
βρι πάνο ρτα άρθρα. „Ι Φλεθάρικι επανάρσασι“. „Ι προσορινι κιβέρνιςις“
3. Σκιματίστε πλάνο κε γράψτε μια έκθεσι.
„Απτο Φλεθάρι ρτον Οχτόβρι“.
4. Αρωτίστε τυς μεγαλίτερύς-ρασ, τί έγινε ρτο μέρος-ρασ τον
Οχτόβρι τυ 1917. Μάθετε, πός κε πότε τα ροβετ καταχτίσανε
τιν εκσυζία ρτον μέρος-ρασ.

Μέρα τις κατάλιπςις τις εκσυζίας απτο προλεταριάτο ρίφωνα
με τιν απόφασι τις Κεντρικις επιτροπις τυ κόματορ τον μπολρρρεβι-
κον ορίστηκε ι 25-ι τυ οχτόβρι — μέρα τις έναρκεις τον εργασιον
τυ ΙΙ ρινεδριύ το ροβετ.

Ι ΙΚΟΣΤΙ ΠΕΜΠΤΙ ΤΥ ΟΧΤΟΒΡΙ

Ι αλισιδες ολοένα κε πλισιάζανε στην πλατία τυ Χιμερινο αναχτόρου (Ζίμνι ντόροετς) κε γίνονταν όλο κε πικνότερες. Στις 6 ι όρα το Χιμερινο ανάχτορο ήταν στην κατοχι το στρατιοτον, που σχηματίζανε αφτεσ τις αλισιδες. Ι στρατιότες κε ι νάφτες ολοένα κε πλισιάζανε ζάφτινα την αλισιδα.

Ι γιόνκερ που υδοφράκxανε με κσίλα την [αβλι τυ αναχτόρου, προσεχτικα παρακολυθύσανε τις κινίξες τον αλισιδον-μας κε κάθε μια μετακίνισί-τυς απαντύσανε με τι φωτια τον τυφεκιον κε τον πολιβόλον.

Παντυ ανιπόμονι περιμένυνε τι μεγάλη στιγμα τις εφόδου . . .

Στις 3 πια ι όρα ι κατάστασηι τις προσορινις κιβέρνιξις θρισκόντανε μπροστα σε αδιέκxοδο . . .

Όλι πια ι σταθμι, ι ζιδερόδρομι, το τιλέφονο, ο τιλέγραφοσ, ο ιλεχτρικος σταθμοσ, το ιδραγογίο, θρισκόντανε στα χέρια-μασ.

Κάμποξες οβίδες κxάζανε στις διαδρόμυς τυ Χιμερινο αναχτόρου. Στυς κλονιζμοσ δόθικε τέλος.

Ι νάφτες, ι κόκινι φρύρα, ι στρατιότες, κάτο απτυ μόνκριζμα τον τιλεβόλον, πετάκxανε απτα υδοφράγματα στο Χιμερινο ανάχτορο, κατασιντρίψανε τυς ιποστιριχτές-τυ κε ιζορμίσανε στις πόρτες τυ Χιμερινο αναχτόρου.

Το ανάχτορο κατελίφτικε . . . Πετόνε στι κxάλα . . . Στις θάξες πιάνοντε με τυς ακσιωματικυς . . . Σαρόνυνε τυς ιπστιριχτες τις κιβέρνιξις . . . Διασχορπίζοντε . . . Προχορύνε στο τρίτο

πάτομα, παντω στο δρόμο αναποδογυρίζοντας τες ακσιωματικες κε καταβάλλοντάς-τους . . . Ι ακσιωμα-ικι αφίνυνε τα όπλα . . . Ι στρατιότες, ι κόκινι φρυρα, ι νάφτες σα ρέδμα διεφθίνοντε παρακάτο. . . Ζιτόνε τος φτέχτες τις διστιχίας. Κατασπάνυνε τις πόρτες τον κλιστον δοματίον . . . Νά αφτι προστρέχυνε στιν πόρτα, πυ στέκονταν φρυρι ακσιωματικι πυ ναρκοθίκανε απτι φρίκι.

— Εδο ίνε ι προσορινι κιβέρνισι . . .

— Πλιζιάζυνε τα κσίφι. — „Κάτο!“ Ι μάζες ισορμόνε στο δομάτιο, μέσα στι μάζα ο σίντροφος Αντόνοβ.

— Ενονόματι τις Πολεμικο — Επαναστατικις επιτροπισ τυ Σοβετ τις Πετρώπολις διλόνο τιν κατάπτοσι τις προσορινις κιβέρνισις, — διατάζι ο Αντόνοβ. — Ολι σειποκράτισι . . . Ι εκθρονιζμένι πσιθιρίζυν ζιτόντας τιν προστασία το μαζον . . . Ι νάφτες τος θγάλυνε απτο δομάτιο. Φονες; „τον Κερένσκι! τον Κερένσκι!“ Αφτος έφιγε στις παραμονες απτιν Πετρώπολι, για να μεταφέρει στρατο απτο μέτοπο.

Στους διάδρομους ακύετε θόριθος, αγανάχτισες . . . „Να τυφεκιστόνε . . . Θάνατος . . . Θάνατος“ . . . Τον Τερεσσένκο, Κονοβάλοβ κε ακόμα διο άλυς κατεβάσανε κάμποσα χτιπίματα . . .

Ι κόκινι φρυρα καταπραίνυνε τος στρατιότες. Φονάζυνε; „μι λερόνετε τιν προλετάρικι πανίγιρι!“

Ι εκσαγριομένι στρατιότες απομακρίνοντε απο τος φιλακιζμένυς. Ι κόκινι φρυρα περικιχλόνη τιν πρόιν κιβέρνισι. „Εμπρος!“ — Κσεκινίσανε απτον παλιάνθρωπο δρόμο στο φρύριο τις Πετροπαβλόβσκαγιας. Τος φέρυνε στα ιτόγια, πυ κάνανε εναντίον τις επανάστασις.

Παραταχθίτε: „Στα μέρι-σας ο καθένας!“ — έτσι τελιόνι ι νικιφόρος 25-ι τυ οκτόβρι.

Ι ΠΡΟΤΙ ΣΟΒΕΤΙΚΙ ΝΟΜΙ

Το πρότο σινέδριο το Σοβετ άρχισε στι Σμόλνα στις 25 τυ οκτόβρι (7 νοέμβρι) στις 11 το θράδι ίστερα πια απτι νίκι. Το έμινε μόνο να επικιρόσι αφτίνα τυ νίκι.

Απτυς 560 ανπροσόπυς, πυ φτάσανε στο σινέδριο, περισότερι απο 400 ίσαν μπολεσεβικι. Ι εργάτες κε ι χορικι κσέρανε

πιόνα να εκλέκxυνε στο ρινέδριο. Αφτι ι εμπιρτορσίνι ρτορ μολρρ-
θικουρ κε αφτι ι ρίρταρ τυ ρινέδριου αποφασίρανε για πάντα τιν
τίχι τισ Ρυρσίαρ.

Τότε ακόμα παρθίκανε ι κηριότερερ απόφαρερ τυ ρινέδριου—
για τιν ιρίνι, για τιν γι, για τιν εργατικι εκρéléνκισι, καθορ κε
ι προκίρικισι το δικεομάτον τον εργαζομένον.

ΤΟ ΠΡΟΤΟ ΖΙΤΙΜΑ—Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Ο λαορ απόκαμε απτο πόλεμο. Ο πόλεμορ κατέρτρειπε ολι
τι χόρα, τιν έκανε να πινάρι κε να διρτιχίρι. Ι προρρινι μπουρρρα-
ζικι κιβέρνισι ρινιδιτα κρρακολυθύρε τον πόλεμο, με τι φροντίδα
να νικίρι. Αλα ι ρτρατιότερ φέβγα νε απτο μέτοπο. ρτιν πόλι κε
ρτο χοριο θρίνι κε ρτεναγμαι.

Ι μπουρρρθεκι απτιν αρχι τυ πολέμου λέγανε, ότι τον πόλεμο
αφτόνα παρακινίρανε ι καπιταλιρτερ για τα ατομικά-τυρ ριφέροντα
κε δεν ίνε καθόλυ δουλια τον εργατον κε τον χορικον. Πρέπι, λέγανε
ι μπουρρρθεκι, τον ιμπεριαλιρτικο πόλεμο, να μετατρέψεινε ρε
εμφίλιο, να γηρίρυν τα όπλα εναντίον τον τιράνον-τυρ—τον καπι-
ταλιρτον κε να πάρυν τιν εκρρρσία ρτα χέρια. Έττι κε έγινε.
Τόρα οπόταν ι εκρρρσία πια πάρθικε απτιν μπουρρραζία, κανέναρ
δεν μπόρερε να εμποδίρι το καταραμένο απάνθρωπο μακελιο. Γιαφτο
ι ροβετικι κιβέρνισι διαμιαρ δίλορε, ότι δε θέλι τον πόλεμο κε ότι
ο πόλεμορ θα αποτελιόρι. Έττι γηρίγορα κε έγινε. Ι ροβετικι κιβέρ-
νισι έκλιρε ιρινικο ριθόλεο με τιν Γερμανία κε ο πόλεμορ τελίορε.
Αφτο μπουρρρσανε να κάνυν μόνο ι μπουρρρθεκι.

ΔΕΦΤΕΡΟ ΖΙΤΙΜΑ—Ι ΓΙ

Ο λαορ δεν μπόρερε περιρτότερο να ιποφέρι τι ρκλαβια το
γχοχτιμόνον πυ εκμεταλέθονταν τυρ χορικουρ. Ι ροβετικι κιβέρνισι
απτιν αρχι αμέρρρρ, δίλορε, ότι όλι ι γι, τα δάρι, ι κίπι κ.τ.λ.
ανίκυνε ρτο κράτορ κε παρέδορε τι γι ρόλυρ εκίνουρ πυ θα τι δουλέ-
θανε. Εκίνο, για το οπίο φλιαρρρσανε δεκάδερ χρόνια κε πυ ιπο-
ρκεθίκανε το λαο ι ρορριαλ-ριδιδαρτικι, όλα αφτα κάνανε ι μπουρρρθεκι
μόλιρ ιρθανε ρτιν αρχι.

ΤΡΙΤΟ ΖΙΤΙΜΑ—Ι ΦΑΜΠΡΙΚΕΣ ΚΕ ΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ

Ι φάμπρικες κε τα εργοστάσια, ο τηλεγράφος κε το τηλέφωνο, ι ριδηρόδρομοι, τα μεταλλία κε τα οριχία, ο κολοσιέος φυσικός πλύτος,—όλα αφτα ανίκανε σε λίγους καπιταλιστες

Για κίνους χίνανε τον ιδρότα-τους ι εργάτες κε ι δουλιά-τους ίτανε θαρια κε ανότερι το δινάμεδν-τους.

Τόρα οπότε ι εγάτες πίρανε τιν εκσυζία στα χέρια-τους, ι φάμπρικες κε τα εργοστάσια, ι ριδηρόδρομοι κε τα μεταλλία πρέπει νάνικυνε ζάφτους.

Ι ροβετικι κιβέρνισι τιν πρότι πια μέρα το σκιματιζμό-τις ανακίρικε τιν εργατικι τάκσι νιχοκίρι όλυ το πλύτου τις χόρας.

ΤΕΤΑΡΤΟ ΖΙΤΙΜΑ—Ι ΑΠΕΛΕΦΤΕΡΟΣΙ ΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟΤΙΤΟΝ

Επιτέλως, έπρεπε να τελιόσι κε ι ανίχυστι ρκλιρι καταδίοκσι κε καταπίεσι δεκάδον μικρον εθνικοτίτον, πυ κατικύνε στι χόρα-μας.

Ι ροβετικι κιβέρνισι διαμιας ανακίρικε, πος όλι ι εργαζόμενι σε οπιαδίποτε εθνικότιτα κι αν ανίχουν, έχυνε το ίδιο δικέομα να ζίςουν ελέφτερα κε εφτιχιζμένα. Ανακίρίχτικε ι ελεφτερια όλον τον εθνικοτίτον ος τιν αφτοδιάθεσι. Τιωτοτρόπος όλι ι εργαζόμενι όλον τον εθνικοτίτον, αγαπιμένα ενοθίκανε σε μια γενικι ιχογένια στιν Ένωσι το Ροβετικον Ροσιαλιστικον Διμοκρατιον.

Π.Κ.Κ. (μπ.)

ΠΚΚ (μπ.)—αφτα τα γράματα ριμένυνε Πανσιδεζμικο Κομμονιστικο Κόμα (τον μπολσεβεδικον).

Ο λόγος „μπολσεβεδικος“ έμινε απτιν πρότι ονομασία του κόματος. Πριν ος τιν επανάστασι αφτο ονομάζετο: Ροσικο ροσιαλ-διμοκρατικο εργατικο κόμα (τον μπολσεβεδικον).

Το Ροσικο ροσιαλ-διμοκρατικο εργατικο κόμα οργανόθηκε στο 1898. Στο 1898 έγινε το πρότο ρινέδριο του κόματος στο Μινσκ, ο ρίντροφος Δένιν τότε ακόμη ίτανε στιν εκσυζία, κε το ρινέδριο έγινε δίχος τι ριμετοχί-τυ.

Στο 1903 στο Λονδίνο έγινε το δέφτερο σινέδριο του κόματος. Στο σινέδριο δεν ήτανε ομοφωνία στα βασικά ζητήματα, προ πάντων στο ζήτημα, πως να σχηματιστεί το κόμμα και πως να λογαριαστεί μέλος του κόματος.

Ο σίντροφος Λένιν και η ομάδα-του υποθέσανε, ότι στο κόμμα πρέπει να νάνε στερεά στρατιοτική επιταγή και ότι στο κόμμα γίνεται να προσλιφτούνε μόνο εκείνοι, που συστηματικά κάνουν επαναστατική εργασία.

Ο Μαρτόβ και η ομάδα-του προτίνανε άλλο: Εκείνος ακόμα που σιμπαδι και δεν εργάζεστε, μπορεί να νάνε μέλος του κόματος. Τις τρόπος θα αποφασίζονταν το ζήτημα, αν θάτανε το κόμμα εργατικό, προλεταριακό, επαναστατικό, ίτε θα αποτελίτε από μάζες που ταλαντέθοντε, από ανθρώπους που δεν κάνουν τίποτε.

Πέρασε η πρόταση του Μάρτοβ. Ο σίντροφος Λένιν πολύ καλά ενούσε, ότι εκείνος και η ομάδα-του έπρεπε να καθοδηγούν το κόμμα, και η καθοδήγηση καλύτερα από όλα να γίνει μέσω τις κομματικές επιμερίδας. Αυτή εκδίδετο στο εξωτερικό κοντά στην Κεντρική επιτροπή του κόματος και μυστικά μεταφέρονταν στην Ρωσία. Γιαυτό κυρίως ανάψανε ζοιρες συζήτισες αναμεταξύ στα δύο μέρη στις εκλογές τις Κεντρικές επιτροπές και τον οδηγόν τις κεντρικές επιμερίδας. Η ομάδα του Β. Ι. Λένιν ήτανε η πλειοψηφία, η ομάδα του Μάρτοβ— η μειοψηφία, αποδο και βγήκε η ονομασία „μπολσεβίκοι και „μενσεβίκοι“.

Αργότερα στον κερνο τις επανάστασης του 1905 η μπολσεβίκοι και η μενσεβίκοι πολύ αποχωριστίκανε στις απόψεις-τους σε πολλά ζητήματα.

Στον κερνο τις επανάστασης του 1917 η μενσεβίκοι κερφαντόσανε ως προδοτικό κόμμα, που υπερέτρε τα συμφέροντα τις μπορζουαζίας. Και όχι μόνο στη Ρωσία, αλλά και σε όλες τις χώρες η σοσιαλ-δημοκρατία πρόδοσε την εργατική τάξη. Το όνομα σοσιαλ-δημοκρατικό κατάντισε προζβλιτικό.

Στο Ογδοο σινέδριο του σοσιαλ-δημοκρατικού κόματος τον μπολσεβίκον, στο 1919, σύμφωνα με την πρόταση του σίντροφου Λένιν το κόμμα μετονομάστηκε **Κομμουνιστικό Κόμμα (τον μπολσεβίκον)**.

Ο ΕΜΦΙΛΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Ι γέρι ιποστιρίκσανε

Στι γενικι είσκεπει αποφασίστικε να σινκαλεστι το προι μεγάλι σινεδρίασι. Ακόμα δεν κσιμέρονε καλά, όταν ι καμπάνα τις πρό-σκλιςις στα όπλα κσετίνακσε τρομαγμένως απτα σπίτια όλο το χοριο σε προτόφαντο σιλαλιτίριο.

Οπόταν θήικε να μιλίσι ο Ποντελκοβ, πίδισε πάνο στάμάκσι, ι πλατία κοντα στιν εκλιςία ίταν γεμάτι απο κόζμο.

Χερετίζοντας τι σινεδρίασι ο πρόεδρος τυ νέυ επαναστατικυ κομιτάτυ ζίτισε λόγο.

— Θίι-μας χορικι, εις σίμερα τι νίχτα, δίχος να γιρέψουμε τιν εφχί-σας, κάναμε τιν επανάστασι.

Κσιπάστικαν ι κοζάκι, αλα κσανα ακόμα πικνότερα περιτρι-γιρίσανε τάμάκσι.

Τυς κσιγίσε όπος έπρεπε ο Ποντελκοβ, γιατι το σινεδριο πίρε τιν αρχι στα χέρια-τυ.

Ι γέρι στεκόντανε σκιθροπι.

Κάπιος φόνακσε.

— Μπολςσεθικος!

Κσέροντας τα ίθι κε έθιμα κε τις άποπσις τις κοζάκιικις μάζας, ο Ποντελκοβ άρχισε διαφορετικα να μιλίσι μαζί-τυς.

— Θίι κε αδερφι—χορικι...

Αρχίσανε νάκυσυν.

— Αδερφι-χορικι—εγο δεν ίμε μποκςσεθικος δεν ίμε σε κανένα κόμα.

Εκίνο πυ ζιτο εγο—ίνε ι δικεοσίιι, αδερφικι ένοσι όλον τον εργαζόμενον. Εναντίον τις καταπίεσις, για να μι ιπάρχυνε ότε μπυρζυάδες, ότε κυλάκι ότε πλύσι... Για να ζίςουμε εβρίχορα κε ελέφτερα. Γιάφτο αγονίζομε εγο... Γιάφτο κε ι μπολςσεθικι αγονίζοντε. Διπον πιος φτέι, αδερφι-χορικι, πυ ι δουλιά-μας ίνε κινι; Πυ ι μπολςσεθικι—κε αφτι εργάτες ίνε επίσις, όπος κ'εμς, ι κοζάκι, κε δουλέθυνε... Μόνο γνωστικότερι ίνε απο μας τυς σκοτι-νυς, καλύτερα απόλυς ενουν, κε δυνατότερα παρόσο εις κρατόντε απτα χέρια...

Καμπόρις απτα χρόνια, βγήκε κε πάνω στάμαξι ο γέρος Ιβαντζένκο.

— Νά εγο ίμε μπολσεβικος, χορικι...

— Α-α, γεροντάκι...—γελάσανε όλι.

Περιμένοντας απροζδόχιτι εφθιμία, ακύσανε.

— Πίγα στον ίδιον το Καλεντιν, χορικι, κε λέγο: λέγε αταμαν, πότε ι γι θα δοθι στους κοζάκους; Ο Μπογαέβσκι, ο βοιθος τυ αταμάνου, με λέγι αμέσος: „Με τα πτόματά-μας—λέγι—θα πάρετε μέρος γις“. Αναχόρισα απτο Νοβοτζερκας, με στρατιότες μπολσεβικους. Αχού προς κ' εκίνι σκέπτοντε, όπος κ'εγο. Μίπος εγο στα γεράματα έγίνα μπολσεβικος μαζί-τους; Θα πάγο στην Τσαρίτσενα στο Μινιν, στην κεφαλι τον μπολσεβικον. Μάφικανε. Αναχόρισα...

— Καλα σεργιάνισε το γεροντάκι;—φονάκσανε απτο πλίθος.

Ο γέρος ζοίρεψε. Μίλιζε πολι.

— Καλα πεδί-μου. Ιρθα σάφτόνα κε λέγο: σις ι μπολσεβικι, ίστε άρπαγες. Ίνε αλίθια αφτο;

— Αλίθια, λέγι, γέρε, μόνο ειμς εκίνα πυ αρπάκσανε, λέγι, πριν ι μπυρζυάδες απτο λαο, εκίνα αρπάζουμε. Κε αρπάζουμε, λέγι, ίνε αφτο, πυ επιστρέφουμε τα κλεμένα στο λαο. Νά-συ τι ίνε ι μπολσεβικι.

Τεντόνοντας το ανάστιμά-μου, ο Ποντελκοβ διέσχισε με τα μάτια-τυ τιν ανθρωπινι θάλασα πυ θύικσε πανιγιρικα κε ίσιχα.

Αφτίνα τι φορα ι γέρι ιποστιρίκσανε.

Ι ΚΑΤΑΛΙΠΣΙ ΤΥ ΡΟΣΤΟΒΙΥ

Στις πρότες μέρες τυ Γενόρι τυ 1920 κοντα στι Σάλσκα γίνοντε λισαζμένοι αγόνες. Το πρότο σώμα τυ ιπικυ φρόντισε να διασπάσι τυς άσπρους, πυ βοιθύνταν απτις τελεφετές δίναμες κε εσθάνονταν πια τι γρίγορι καταστροφί-τους.

Βροντόςαν τα κανόνια κοματιάζοντας τι γι με τις οβίδες. Ήριχναν τα πολιθόλα σχορπίζοντας το θάνατο. Ι Κόκινι αγωνιστες με το θερμό-τους έμα ποτίζανε τι γι, —τιν εργατικι γι, πυ ι άσπρι θέλανε πάλι να πάρυνε πίσο κε να τι δόσουνε στους γεοχτίμονες κε τυς κυλάκους.

Τα κόκκινα στρατεύματα νικίσανε. Ο έχτρος κατατροπόθηκε και έφυγε στο τελεφετέο στίριγμά-τυ—στο άσπρο Ροστοβ.

Κατόπιν-τους επετίθεντο ι κόκκινοι. Απο χοριο σε χοριο αναζέ-
νανε λέφτερα προιπαντόντας το στρατο τυ Μπυντένι.

— Ι δικί-μας ίρθανε.

Στο καφενιο έπεζε ι μουσικι. Μεθιζμένοι ακσιωματικι με θολα
μάτια βλέπανε γίρο. Το κεφάλι-τους βύιζε. Χτιπουν τα πυκάλια.

Κάποιος τραγουδόντας έβγαλε άγριες ασινάρτιτες φωνες.

„Εμεις ι νέγρι...
Εμεις ι εθίοπες“...

Φωνες τσιρίγματα.

Έφυγε ένας ιπακσιωματικος με ματομένο ναγαν στο χέρι:
κάπιονα χτίπιζε.

— Κίρι, κίρι, τόρα πιάσαμε μπολσεβικο, θα τον κρεμάσουμε.
Ελάτε να δίτε.

Στους δρόμους τυ Ροστοβιου—στα δέντρα, στις τηλεγραφικες
στίλους εκσαγριομένοι ι ανιχνεφτες κρεμάνανε τυς εργάτες, στα στίθι-
τους καρφόνενε χαρτι, όπου έγραφε: μπολσεβικος.

Ι εργάτες τυ Ροστοβιου τρίζανε τα δόντια κε ετιμαζόντανε.

Καθαρι κσάστερι ψιχρι νίχτα. Άστρα.

Ι πόλι ζι τι σινιθιζμένοι ακατάστατι ζοι. Παντυ μεθιζμένοι
ακσιωματικι. Κάπυ κε κάπυ ακύοντε τυφεκίζμι.

Στο θαγόνι μπένουν πέντε άνθρωπι με κσεσκιζμένες μανδιες,
με πρόσοπα καταβεβλιμένα. Με τυφέκια στα χέρια.

— Καταβίτε αμέσος,—ανίσιχα λέγι ο ακσιωματικος με φυσκο-
μένοι μίτι.— Πυ έχουν κατότερα ακσιόματα απαγορέβετε ζέκινος
να πάνε με το τραμ. Εκίνι σιοπόντας επίμονα τον κιτάζουν.

— Γιατι αποβλακοθήκατε;.. Φίγετε απόδο, αχρί!—Χτιπα τα
πόδια-τυ ο ακσιωματικος.

— Διπον, εσι, με ανότερο ακσιόμα. Ελα εκσο;

Εκσαφνα ο ακσιωματικος καταλαβένι όλα κε χλομιάζι σε
χαρτι.

— Άδερφι, φίλι, — πέφτι στα γόνατα.

... Το τραμ αδιάφορα χτιπόντας στα ζίδερα τις γραμμις, προχόριζε παρακάτο. Απάνο στο λερο χιόνι φένετε κάτι — νκρίζο με κόκκινο σιμάδι: θαμπερα λάμπι χρικο γαλόκι ακσιωματίκυ.

Στο Ναχιτζεβάνι μόλις τελιόσανε τιν έρεβνα ι ανιχνεφτες κε ι εθελοντες απτυς μεθιζμένυς ακσιωματικυς. Κινιγύσανε κομυ-νιστες.

Πιάσανε καμπόσυς „ίποπτυς“ εργάτες, τυς κυθαλύσανε ακσιο-ματικι στο δρόμο. Εικσαφνα πίσο απτι γονία με τραγύδια: — „Εχ, γιάμπλοτζχο“ ... γρίγορα περάσανε κάμποσα αμάκσια. Βλέποντας ακσιωματικυς γιρίσανε τα άλογα κε τα πολιθόλα αρχίσανε να πιροβολύν

Ι ακσιωματικι φέδγυνε.

Άλα τα θόλια γριγορότερα απ' αφτυς.

Ο δρόμος σκεπάστηκε απο πτόματα.

Υτε ένας μπόρεσε να φίγι.

— Σίντροφι, δικί-μας! Χαρεμένοι φονάζυν ι εργάτες, θλέπο-ντας κόκκινα άστρα στις όμυς-τυς.

Το Ναχιτζεβάνι πάρθηκε.

Ι επίθεσι τον κόκκινον ήταν τόσο γρίγορι κε απροζδόκιτι, πυ ι άσπρι κσιπνίσανε απτο μεθίσι κε πια δεν κσέρανε τί να γίνυν κε πατίς-με πατό-σε, φέδγανε ένας εδο κι άλος εκι.

Τι νίχτα στις 7 τυ γενάρι το άσπρο Ροστοθ έπεσε. Εγινε κόκκινο εργατικο Ροστοθ.

Στυς δρόμυς, όπου προολίγυ γιρνύσανε ακσιωματικι, πιγένανε στι σιρα κολόνες εργατον με χαρούμενα τα προσοπα. Πάνο απτο πλίθος κιματίζανε κόκκινες σιμέες.

Το Ροστοθ ελέφτερι πια πόλι χέρετε.

Παντυ το τραγύδι:

„Ιν' αφτος-μας ο αγόνας κρίσιμος μα στερνός“ ...

Αφτο γένικε 11 χρόνια πριν.

ΜΕ ΕΝΚΛΕΖΙΚΙ ΣΤΟΛΙ

Φέρανε εχμάλοτυς σε μια μικρι περιφεριακι πόλι. Απτο σταθμο τυς φέρανε απτυς σκονιζμένυς δρόμυς στι στρατιοτικι διίκισι. Κα-τόπιν απτυς εχμάλοτυς πίγεγε πλίθος μεγάλι κε μικρι.

— Ενκλέζυς φέρανε . . . ενκλέζυς στρατιότες πιάσανε, εχμά-
λοτυς τυ Περεχοπ.

— Πύνε . . . πύνε ι ενκλέζι;—αρότιζε μια γινέκα με τιν
καρζίνκα στα χέρια.

— Τυλάχιστο να τυς δόμε, σαν τίδυς ίνε . . .

— Μα νά κίτακζε, θιάκα, κίτακζε, να όλι τυς ίνε με στρα-
τιοτικι φρουρα. Εφίθι με εργατικα ρύχα, χαμογελόντας έδιχναν τυς
εχμάλοτυς, πυ αργα τραβύσανε στο όρόμο. Απόλες τις μεριες τυς
περικιχλόσανε πεζι κόκινι στρατιότες με τα τυφέκια κρεμαζμένα
πέρα-πέρα στυς όμυς. Σένα όρόμο κοντα σταματίσανε.

— Μπορίτε να καπνίζετε—ίπε ο ανότερος κόκινος στρατιό-
τις στυς εχμάλοτυς. Κε αμέσος όλι σταματίσανε, ανακατεφθίχανε
κε αρχίσανε να φυμάρυν κε . . . μιλύσανε ρύσικα.

Ι γινέκα με τιν καρζίνκα στα χέρια επίσις ένοσε τις παλάμες:

— Κίριε ελείσον, ενκλέζι κε μιλύνε ρύσικα . . .

Ι κόκινι στρατιότες γελάσανε! Ένας απτυς κόκινυς στρατιότες
απομακρίνθικε κάμποσο απτυς εχμάλοτυς κε εβγενικα ίπε:

— Κε μίπος αφτι ίνε ενκλέζι . . . αφτι ίνε ρόσι ακσιοματικι
άσπρι. Τυς πιάσαμε κοντα στο Περεχοπ.

— Μα γιατί ίνε με ενκλέζικες στολες;—αχύστικε φονι απτο
πλίθος. Ο κόκινος στρατιότης τίλικζε τσιγάρο κε χαμογέλαζε.

— Μίπος δε διαβάζετε εφιμερίδες;—ίπε.

— Μα κέρετε, ότι πίσο απ' αφτυς τυς άσπρυς, στέχοντε
ι κξένι μπουρζυάδες . . . Κε περισσότερο απόλυς ι ενκλέζι. Ι ίδι
ενκλέζι δεν πολεμύνε εδο. Μα γιαφτο δίνυνε χρίματα τυς άσπρυς
ακσιοματικυς κε τυς ντίνυνε ακόμα με τι φόρμα-τυς. Νά λιπον,
πυ ι άσπρι ακσιοματικι με ενκλέζικες ενδιμασίες πολεμύνε εναντίον
το Σοβετ.

— Πολεμύνε δ. λ. δ. για τυς ενκλέζυς καπιταλιστες . . . Τόρα
όμος τελίωσε—κε με τις ενκλέζικες στολες τυς άσπρυς τυς διόκσα-
με: τυς τσακίσαμε κοντα στο Περεχοπ. Άλυς εχματοτίσαμε . . .
Μόνι-ζας θλέπετε, σαν τίδυς ίνε: με ενκλέζικες στολες κε τυς πα-
ράδες ζυφρόσανε.

— Σιχοθίτε!—φόνακζε ο αρχιγος.

Κε ι εχμάλοτι αρχίσανε να μαζεφτύν κε να μπύνε στι σιρα.

Ο κόκινος στρατιώτης, γρήγορα φόμαρε το τσιγάρο-του κε στάθηκε μπροστα στους εχμάλτους. Με τι διαταγι όλι κσεκινίσανε μπροστα, σκόνοντας σκόνι στο δρόμο-τους. Το πλιθος τον περίεργον διαλίθικε κε ι άνθρωπι διασκορπιστίκανε σε διάφορα μέρι. Ο έφιβος με εργα-τικα ρύχα έφθιμα ίπε στους αναχορύντας:

— Τόρα πια τελίωσε κε με τυς άσπρυς κε με τυς ενκλέζυς... Αλι φορα ι ενκλέζι μπυρζυάδες δε θα μας εμποδίζυν στην εργασία... Αλιος, ασ δοκιμάσουν... Εκίνι κσέρυν σεμας δεν περνώνε χορατα.

ΑΝΑΔΙΟΡΘΩΣΑΜΕ ΤΟ ΝΙΚΟΚΙΡΙΟ

Τελίωσε ο εμφίλιος πόλεμος. Ι εργατικι τάξι πυ νίκισε τυς άσπρυς, άρχικε τον αγόνα με άλλο εχτρο—με τιν καταστροφι. Απτο τσαρικο καθεστότο μας μίνανε μονάχα χαλαζμένα δρόμια, φάμπρικες κε εργοστάσια πυ δε δουλέθανε, πίνα διστιχία κε αμορφοσία. Ολα αφτα έπρεπε να διορθοθύνε, κατα πρότο να αναδιορθοθι το χαλαζμένο νικοκιριο κε έπιτα να το φτιάζυμε κατα το νέο με προτόφαντι γριγοράδα.

Περάσανε δόδεκα χρόνια κε ι χόρα-μας μεταμορφόθικε ολότε-λα. Ι Ενωσί-μας σκεπάστικε απο δίχτι φάμπρικον κε εργοστασίον, κολχοζιον κε σοβχοζιον.

Μετασκιματίζυμε τι βιομιχανία-μας, μετασκιματίζυμε τιν αγρο-τικι ικονομία πάνο σε σοσιαλιστικες θάσεις. Ι ΕΣΣΔ απο χόρα καθιστεριμένι, αμόρφοτι, μεταβάλετε γρήγορα σε χόρα βιομιχανικι. Προπολυ ιπερπιδίσαμε το προπολεμικο επίπεδο στην ικονομία, με προτόφαντι γριγοράδα πραγματοποιύμε το σίθιμα:

„Να φτάζυμε κε να τις περάζυμε τις προτοπόρες καπιτα-λιστικες χόρες“.

Κοντα σάφτο όμος πρέπι να ίμαστε πάντα έτιμι να απο-κρύσωμε τιν επίθεσι τον εχτρόν-μας καπιταλιστον. Πρέπι να κσέ-ρωμε να ιπερασπιστύμε τι νίκι τυ οχτόβρι, να δυναμόζυμε τιν άμυνα-τις ΕΣΣΔ.

ΤΟ ΜΕΛΟ ΑΝΙΚΙ ΣΤΙ ΝΕΟΛΕΑ

Λένιν

Η γενεα τις οπίας η αντιπρόσοπι τόρα ίνε περίπου 50 χρονο δεν πρέπει να ελπίσι ότι θα δι τιν κομμουνιστικι κινονία. Ος τόρα αφτι η γενεα θα πεθάνι.

Αφτι όμως η γενεα, πυ ίνε τόρα 15 χρονο, θα δι τιν κομμουνιστικι κινονία κε αφτι θα τιν φτιάσι.

Κε πρέπει να κσέρι, ότι όλος ο σκοπος τις ζοίς-τις ίνε η ανι-κοδόμισι αφτις τις κινονίας.

Στιν παλια κινονία η εργασία γίνονταν κσεχωριστα απο κάθε μια ικογένια, κε κανένας δεν τιν ένονε, εχτος τυς γεοχτίμονες κε τυς καπιταλιστες, πυ καταπιέζανε τις λαικες μάζες. Εμεις πρέπει κάθε δουλια, οπιοδίποτε κε αν ίνε αφτι, όσο λερι, όσο δίσκολι κιαν ίνε, να φτιαστι έτσι, πυ κάθε εργάτις κε χορικος έτσι να κσεφτι: „Εγο ίμε ένα μέρος τις μεγάλις χώρας τις ελέφτερις δουλιας κε μπορο να ζίσο χορις τυς γεοχτίμονες κε τυς καπιταλιστες κε να εδρεόσο τον κομμουνισμό“.

Πρέπει, ο Κομμουνιστικος σίνδεζμος τις νεολέας να διαπεδαγογι όλος απο μικρις ιλικίας στι σινίδιτι κε πιθαρχικι δουλια. Νά, με τέτιο τρόπο μπορούμε να ελπίσουμε, ότι τα προβλίματα, πυ τόρα προβάλυνε μπροστά-μας θα λιθον εβνοιχα. Πρέπει να ελπίζουμε, ότι χριάζοντε—όχι λιγότερα απο 10 χρόνια για τιν ιλεχτροπίσι τις χώρας, για να μπορύνε να εκσιπιρετιώντε με τις τελεφτέες επιτι-χίες τις τεχνικις η φτοχές-μας γέες.

Η γενεα λιπον αφτι, πυ ίνε τόρα 15 χρονο κε η οπία μετα 10-20 χρόνια θα ζίσι στιν κομμουνιστικι κινονία, χρεοστι να επιδιό-κσι τιωτοτρόπος τυς σκοπός-τις, ώστε κάθε μέρα, σόπιο χοριο, σόπια πόλι κι αν θρίσκετε η νεολέα αφτι, να λίσι πραχτικα οπιοδίποτε πρόβλιμα τις κινις εργασίας, ας ίνε κε το πιο μικρο κε το πιο απλο. Κε όσο πιο πολι θα γίνι αφτο σε κάθε χοριο, κε όσο πιο πολι θα ανάπτιχθι η κομμουνιστικι άμιλα, κε όσο πιο πολι η νεολέα θα αποδίκσι, προς αφτι μπορι να ενόσι τιν εργασία-τις,—άλο τόσο η επιτιχίες τις κομμουνιστικις ανικοδόμισις θα εκσασφαλιστων.

Μονάχα τότε, όταν καθένας θα παρατιρίσι τι σινισφέρι κε αφτος στιν επιτιχία αφτις τις ανικοδόμισις, ροτόντας τον εαφτό-τυ, αν

όλα εμεις κάναμε, για να ήμαστε ενομένοι, σινδιτι εργαζόμενι, τότε
Κομμουνιστικι ένοσι τις νεολέας θα κατορθόσι, το μισο εκατομύριο
το μελόν-τις να ενόσι σε ένα στρατο κε να προκαλέσι το γενικο
εθελασμο.

ΠΑΡΑΚΕΛΜΑΤΑ ΤΥ ΛΕΝΙΝ ΣΤΥΣ ΚΟΜΣΟΜΟΛΥΣ

1. Ο κομσομόλος πρέπει νάνε δραστήριος. Ολες-τυ ι φροντίδες
πρέπει να τίνυν ζένα σκοπο: να εκσαφανίσι τον καπιταλισμο κε να
τον αντικαταστήσι με τον κομμουνισμό.

2. Ο κομσομόλος δεν πρέπει να πιστέψει όλα πυ ακόι κε
διαβάξι, αλα να σκεφτι σοβαρα όλα αφτα κε να επεκσεργάζετε
κάθε ζίτιμα κε να περισέπει τις γνώσεσ-τυ.

3. Ο κομσομόλος κάθε θίμα τις σπουδίσ-τυ πρέπει να σινδιάσι
με τον αγόνα τις εργατικισ τάχισ.

4. Ο κομσομόλος πρέπει νάνε πιθαρχιμένος: προπάντον ι διαγο-
γι-τυ. Ολες τις ενέργιες-τυ πρέπει να ιποτάξι στα σιφέροντα τις
τακτικισ πάλις τυ προλεταριάτυ.

5. Ο κομσομόλος — *ίνε παράδειγμα για όλι τι νεο-
λέα στις επιχίρισες, στο σχολιο, στα κλυπ, στα ιπνοτίρια,
στις δρόμυς.*

ΝΑΣΕ ΕΤΙΜΟΣ

Ι κσένη μπυρζουαζία μανιαζμένα επιτίθετε κατα τις ΕΣΣΔ.
κε μεταχίριζετε όλα τα μέσα.

Ι επιτιχιμένοι εχτέλεσι κε ιπερεχτέλεσι τυ πεντάχρονο πλάνο
ακόμι περισσότερο δυναμόνι το τακσικο μίσος τις μπυρζουαζίας εναν-
τίον-μασ.

Ι μπυρζουαζία κσέρι, ότι ι επιτιχιές-μασ ίνε ο τάφος-τις.
Μα δεν ίνε μαχρια εκίνι ι μέρα οπόταν ι εργατικι τάξι κε ι ερ-
γαζόμενι αγροτια τον καπιταλιστικον χορον, βαδίζοντας στο δικό-
μασ δοκιμαζμένο δρόμο, στο δρόμο τυ μεγάλο Οχτόβρι, με τα
όπλα στα χέρια θα καταρίκσυνε τον καπιταλιστικο ζιγο στις χό-
ρες-τυς.

Γιαφτο ι μπυρζουαζία μανιόδικα εκσοπλίζετε εναντίον-μασ.

Κατα πρότο ι μπουρζουαζία εκσοπλίξι τος ιπιρέτες-τις, τος πλισιέστερός-μας γιτόνους: τι Φιλανδία, τι Λατθία, τιν Πολονία, τι Ρουμανία, να στιριχτυν πάνο ράφτυς στο μελύμενο πόλεμο εναντίον τις Ε Σ Σ Δ.

Ετιμαζόμενι όμος σε πόλεμο ι μπουρζουαζία ρινάμα κε φοβάτε απο το ότι ι εργαζόμενι στις χόρες-τυς θα ρικοθυν κατα τον καπιταλιστον κε το γεοχτιμόνον κε θα πάρυν τιν αρχι στα χέρια-τυς, όπος κάνανε ι δικί-μας εργάτες κε ι εργαζόμενι χορικι. Άλιος προπολυ θα αρχίζανε τον πόλεμο εναντίο-μας.

Εμιας όμος πρέπει να ίμαστε πάντα έτιμι στον πόλεμο πυ ετιμάζυν εναντίο-μας ι τακτικί-μας εχτρι — ι καπιταλιστες.

Καθένας εργαζόμενος πρέπει να κσέρι, στην κατάλιλι στιγμα με τα όπλα στα χέρια να ιπερασπιστι τιν εργατο-αγροτικι πατρίδα, να ιπερασπιστι τι μεγάλη νίκι τυ Οχτόβρι.

Γιαφτο, το δινάμομα τις άμινας τις Ε Σ Σ Ε ίνε το κριό-τερό-μας καθίκον.

Άς ίμαστε πάντα έτιμι να χίςυμε τιν τελεφτέα σταλαγματια τυ έματός-μας για τιν ιπεράστισι τις Οχτοβριανις επανάστασις,

„Πάντα έτιμι“.

Εργασία για εκπλιροσι.

1. Οργανόστε ρινδρομες για το φτιάξιμο αερόπλανυ „Σοβετικος μαθιτις“ (στο ρκολίο καθος κε στο κολχοζ - πυ ίστε ριδεδεμένι).

Να προσκαλέσετε σε ροσιαλιστικι άμιλα κε το ρκολιο με το οπίο έχετε άμιλα.

2. Δίξτε στο χάρτι τις Ε Σ Σ Δ τα ρίνορα τις Φιλανδίας, τις Λατθίας, τις Πολονίας κε Ρουμανίας.

3. Σκιματίστε όλι-ρας μεγάλη κολεχτιβικι έκθεσι πάνο στο θέμα: „Γιατι ι μπουρζουαζία ετιμάξι εναντίο-μας πόλεμο“.

4. Κάντε εκδρομι στις στρατόνες τον κόκινον στρατιοτον, διέστε πορ ζύνε ι κόκινι στρατιότες. Παρακαλέστε τον ίδιο ακξιωματικο να ρας διγιθι τον τελεφτέο πόλεμο τις Ε Σ Σ Δ με τυς άσπρυς κινέζυς. (1929).

V ΜΕΡΟΣ

ΚΑΡΒΥΝΟ, ΝΑΦΤΑ, ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ

ΤΙ ΔΙΓΙΤΕ ΕΝΑ ΚΟΜΑΤΙ ΚΑΡΒΥΝΟ

1. Η πρότι γνωριμία

Πρότάπολα,—ελάτε ας γνωριστούμε. Ίμε—ένα μικρο κομάτι πετροκάρβυνο. Βρίσκομε τόρα στην Κόκινι Μόσχα—δίπλα ζένα τεράστιο χτίριο, το οποίο ο άνθρωπι, που συχνά περνύνε απο κοντά-μυ ονομάζυνε εργοστάσιο αερίον τις Μόσχας. Λένε, πως θα με φέρυνε γρίγορα κάπου εκι κε θα με μετατρέψυνε σε κάπιο αέριο, που θα κεί με λαμπρες φλόγες στα φανάρια κε στις αεριύχες πλίτες.

Εγο λίγο δεν το καταλαβένο αφτο-με πiónα τρόπο απο σκληρο κε μάθρο κοματάκι θα μπορέσο να μεταβλιθο σε λαφρο αχροματιστο αέριο; Μερικες φορες σκέφτομε, ότι πόλι πιθανο αφτι ο άνθρωπι έχυνε λάθος, ίτε απλύστατα καφχιόντε. Οταν όμως αρχίζο να θυμούμε όλι τι μακρίχρονι ενδιαφερτικι ζοί-μυ, μυ έρχετε στον, πός γνωρίζτικα με τυς ανθρόπους κε όλα, που κάνανε μπροστα στα μάτια-μυ,—αρχίζο να πιστέψο: αλίθια γιατι να μι μπορύνε να μετατρέψυνε εμένα το σκληρο κομάτι μάθρο κάρβυνο, σε κάπιο αχρομάτιστο αέριο;

2. Γιατί αρχιζα τι διίγισι-μυ

Πιθανο απορίτε, πως εγο, που πάντα ίμυνα τόσο ριοπιλο, ακινόνιτο κε σκιθροπο άκσαφνα άρχιζα να μιλίζο. Κε όχι μόνο να μιλίζο, μα κε να διίγιθο όλι-μυ τι μακρόχρονι κε ενδιαφερτικι ζοι-

Βλέπετε, εγώ προπολύ αφτό ονιροπολύσα κε χτες με πιρά-
κσανε διο άνθρωπι, μ' ανισιχίσανε κε με προζθάλανε.

Ίτανε προς το θράδι, οπόταν το τεράστιο εργοστάσιο μόλις
σταμάτισε τιν εργασία, κε ι εργάτες διασκορπιζόντανε στα σπίτια-
τους. Πίσο απόλους αργα πιγένανε διο ένας ασπρόμαλος γέρος με
μακρια γενιάδα κε ένα μικρο αγόρι 12 χρονο, γιμνοπόδαρο, με
πρασινοπι ενδιμασία κε κόκκινο λεμοδέτι. Ακουσα κάπου, ότι τέτια πε-
δια λέγοντε „πιονέρι“, αλα τί θα πι αφτο, εγώ ος τόρα δεν μπό-
ρεσα καλα να το καταλάβο.

Πιγένανε αργα, κε ο γέρος για κάτι με ζέσι διιγόντανε στο
σινοδιπόρο-το.

— Νε, πολα εγώ δοκίμασα στι ζοί-μου,—τέλιονε, πιθανο, το
διιγμά-το ο γέρος, σταματόντας κοντά-μου.

Δεν ίνε χορατας,—71 χρονο! Κε τι δουλοπαρικία κε τι θα-
ρια εργατικι ζοι κε τι φιλακι κε τιν εκσορία στιν άγρια χιονοσκέ-
παστι Σιβιρία,—όλα πέρασα, όλα δοκίμασα. Κε νά τόρα, οπόταν
έπρεπε μόνο να δουλέψουμε κε να δουλέψουμε,—ι καρδια άρχισε
άταχτα να χτιπα, δε βαστο πια. Κερος πια να αναπαρτο. Αχ, αν
στο μέρος τις άροστις καρδιάς-μου ίταν αφτο το σκληρο, δυνατο κο-
μάτι κάρβουνο, πυ τίποτε δεν εστάνετε, δεν κζέρι κε δε βλέπι,—
πόσο ακόμα εγώ ο γερος θα έκαμα, πόσι ακόμα οφέλια—θα έφερα
στο εργοστάσιο!

Κε δυνατα με σκύντισε αφτος με το άκρο τυ υποδιματός-το.
Κάτι ακόμα ίπανε, εγώ όμως δεν τος άκουσα. Πρότι φορα στι ζοί-
μου θίμοσα. „Τίποτα δεν κζέρι, δε βλέπι“. Ίμε ακρίβος εγώ, πυ
χιλιες φορες περισότερο κε έζισα κε ίδα στι ζοί-μου, παρόσο αφτος
ο γέρος! Εδο λιπον κε αποφάσισα τελιοτικα να διιγιθο, ας ίνε
τουλάχιστο κε πολι σίντομα, τι ζοί-μου, για να καταλάβουε αφτα τα
πεδια με γιμνα γόνατα κε τος κόκκινος λεμοδέτες, ότι κε εγώ, αφτο
το „νεκρο κομάτι τυ πετροκάρβουνο“, πέρασα μια ζοι μακρόχρονη
κε ενδιαφερτικι.

3. *Ι πρώτες ανάμνισες τις πεδικις ιλικίας.*

Θ' αρχίσο απτιν αρχι—απτα πρώτα μου πεδικα χρόνια. Κα-
λα τα θιμόμε. Τότε δεν ίμωνα αφτο το μάβρο σκληρο κομάτι τυ
κάρβουνο, όπος με κζέρετε σις τόρα. Ίμωνα...μικρο κλαρι σε τερά-
στιο σκληρο ιψιλο δέντρο.

Αφτο που σας λέγο ίτανε προπολυ. Χιλιάδες χρόνια πριν. Εχασα το λογαριασμό-μου κε γιαφτο δεν ενκιόμε για τον αριθμο-το χρόνον τις ιλικίας-μου.

Τόρα δεν ίνε τέτια δέντρα που ίσαν στον κερό-μου.

Οπόταν τακσιδεβα με το σιδερόδρομο απτο Ντονπας στι Μό-σχα, έβλεπα εκίνο, που ι άνθρωπι ονομάζυνε τόρα δάσος. Κε μου φάνικε γελίο.

Ίνε γνωστο, ότι τα σιμερνα δέντρα—ίνε κάτι ελεινι θάμνι, τα οπία δε γίνετε μάλιστα να τα σιγκρίνι κανις με τυς τεράστιυς ιψι-λως γίγαντες, ή τυς πικνοφυτρομένυς σ' εκίνο το μακριζμένο τον κερο εκι, όπου σίμερα ι άνθρωπι ανίκσανε στενα βαθια πιγάδια—τα ανθρακο-ριχία.

Για να καταλάβιτε το ίψος τυ δέντρου-μου, φαντασθίτε, τρία απ τα πιο πσιλα δέντρα-σας το ένα απάνο στο άλλο.

Ελέφτερα κε καλα ζύσα τότε, εγο κ' ι σιντρόφι-μου δε φοδύ-μαστε, όπος φοδύντε, πιθανο, τα τορινα δέντρα, ότι ίσος έρχετε άνθρωπος κε θα μας κόψι, τότε δεν ίτανε άνθρωπι, ακσινάρια κε πριόνια. Μόνο μεγάλα κε όμορφα πυλια πετύσανε απο κλαρι σε κλαρι κε κάποτε σπάνοντας τα χαμόκλαδα ισχορύσανε σιχνα τερά-στια ζόα με μακρι παχι λεμο κε μακρυλο κεφάλι.

4. Πός τρεφόμενα στιν πεδικί-μου ιλικία.

Εγο πια σας ίπα πως ζύσα λέφτερα κε καλα. Ίχαμε πόλικα νερο αέρα κε φος, Κσέρο πως πολι άνθρωπι δέν κσέρυνε κε δε φρο-ντίζυνε να μάθυνε, με τί τρέφοντε τα δέντρα, πός ζύνε. Κε τό-ρα εδο σίντομα θα σας διγιθο πως ζύσε το δέντρο-μου.

Με τις μακριες ρίζες-τυ, που βαθια ισχορύσανε στι γι, απο-ροφύσε νερο. Κε τίποτε δεν τυ έλιπε—μα εμις μεγαλόσαμε στα τέλματα. Μαζι με το νερο αποροφύσαμε κε θρεφτικες υσίεσ απτο χόμα.

Τα πράσινα μέρι τυ δέντρου τα φίλα κε τα νέα κλαρια με τι βοίθια τον ιλιαχον αχτίνον αποροφύσανε απτον αέρα „ανθραχικο οκσι“ κε κάπος το „χονέβανε“

Το ανθραχικο αέριο αποτελίτε απο οκσιγόνο κε ανθραχικο οκσι. Το οκσιγόνο το ρίχνυμε έκσο κσανα στον αέρα, ενο το ανθραχικο οκσι το φιλάτομε μέσα-μας κε τιυτοτρόπος το περισότερο μερος-μας αποτελίτε απο ανθραχικο οκσι, που κατορθόνυμε να πάρυμε απτον αέρα με τι βοίθια τον ιλιαχον αχτίνον.

Κε ο ήλιος κε το νερο ήτανε τότε ασίνκριτα περισότερο, παρσο τόρα. Σ' εκίνο τον παλιο κερο το πάνο τις γης ήτανε πιο ζεστο πιο ιγρο.

Ετσι εγο ζόσα εόνες αμέριμνα κε ίσιχα κε κατάπινα το νερο τον αέρα κε τις χιλιάδες αχτίνες, ος τι φοβερι εκίνοι νίχτα, τιν οπία εγο καμια φορα δε θα λίζμονίσο.

5. I φοβερι νίχτα

Βαριέστισα πριν ακόμα να δίσι ο ήλιος άγρια μεγάλη σκoτινα ζίνεφα σκεπάσανε τον υρανο κε δυνατος αέρας, πυ κσέςπασε ενάντιό-μας, αποσπύσε τα φίλα κε τα μικρα λεφτα κλαρια κε πσιλα πολι πσίλα τα στριφογίριζε στον αέρα. Κατάλαβα, ότι σικόνετε θίελα, κε τέτια θίελα φοβερι κε δυνατι, πυ δε θιμόμε νάγινε καμια άλι φορα.

Βράδιασε, αλα αφτι δεν ήτανε ι σινιθιζμένι-μας νίχτα—ίσιχι, ζεστι κε νοτερι. Ιτάν σκληρος αγόνας τις φίσις με τα γιγαντένια δέντρα-μας.

Βροντύσε, σκεδο κάθε λεφτο άστραφτε, ολόκληρι χίμαρι νερο χινόντανε πάνο-μας απτα ζίνεφα κε ο αέρας ολο ένα κε δινάμονε. Εγο πια άκουα, πόσο αδύνατα πέφτανε, κάτω απτιν ορμι τυ αέρα τα νέα γιτονικα δέντρα πός τάζπανε κε κάποτε μάλιστα πός τα κσερίζονε κε με σφιριγμο πετύσανε κάπυ κάτω απο μας ανάμεσα στις αστραπες κε το χίμαρο το νερον.

Μόνο ειμς ακόμα επίμονα βαστύσαμε—ι γρόπα τον παλεον γιγαντένιον δέντρον. Επιτέλυς όμος ήρθε κε ι σιρά-μας. Με φοβερι δίναμι έπεσε πάνο-μας μια ορμι αέρα, κε ο γίτονάς-μου—ένα παλεο δυνατο δέντρο—με κρότο κατακριμνίστικε στι γι.

Μια στιγμι ακόμα—κε εγο ένιοσα, πως έσπασε ο κορμός-μας κάπυ κάπυ απτι ρίζα, κε εις σπάνοντας στο δρόμο τα κλαρια το γιτονικον δέντρον, βαρια κατακριμνιστίκαμε στι γι. Ετσι τελίωσε ι χαρεμένι αμέριμνι ζοί-μου, σάφτίνα τι φοβερι διελόδιχι νίχτα στο παρθένο δάσος ανάμεσα στα νερα, τον ήλιο κε τις πρασινάδες. Αρχισε ιδιέτερι περίοδο τις ατελίσις κε βαριας ζοίς-μου στα βάθι τις γης, ανάμεσα σε σκοτάδι κε τι νεκριχι ίσιχία.

6. Εγώ— στα υπόγεια

Ο αέρας νίκησε ακόμα πάλυς άλυς γιτόνους-μας—πέσανε πάνω στο δικό-μας δέντρο κε με το βάρος-τους με καταπιέζανε σφιχτα στο ιγρο χόμα.

Τώρα τίποτε δε βλέπο, εκτος το ιγρο χόμα, εκατοντάδες κε χιλιάδες σπαζμένα τέτια κλαρια, όπος εγω κε παχι στρόμα νερο, πυ μας σκέπαζε όλυς.

Κε καμια φωνι δεν έφτανε ος εμένα. Μόνο απο κερυ σε κερυ εσανόμωνα, προς πέφτανε πάνω-μας μέσα στο νερο νέα, νικιμένα απταν αέρα κε τα γιρατία δέντρα, κε ακόμα δυνατότερα με πιέζανε. Εκίνος ο αέρας κε το νερο μας σκεπάζανε λίγο λίγο με άμο κε λάσπι κε γρίγορα βρεθίκαμε μέσα σε ιγρο κε βαθι τάφο.

Ατέλιотυς, πλιχτικυς, μονότονυς εόνες πλάγιασα με τυς σιντρόφους μυ ζάφτο το κύφο κε σκοτινο υπόγιο. Σιντομέψαμε τιν ψιχτικι, χιλιόχρονοι διαμονί-μας κάτω απτι γι, κιτόντας περίλιπι ο ένας τον άλο, προς σιγα σιγα άλαζε ι εκσωτερικί-μας μορφι.

Περάσανε πια πάρα πολι εόνες, οπόταν έτιχε να γνωριστο με τυς ανθρόπυς, έμαθα, ότι με τον κερυ στυς ανθρόπυς αλάζει το χρώμα το μαλιόν-τυς: στα γιρατία τα μαλιά-τυς ασπρίζυντε.

Σεμένα κε τυς σιντρόφους-μυς σινέδιχε το αντίθετο—εμυς δεν ασπρίσαμε, αλα μαθρίσαμε.

Κάποτε πάνω στι γι ίχαμε ανοιχτο πράσινο χρώμα

Αλα όταν πέσαμε μέσα ζάφτόνα το σκοτινο τάφο κε πολιν κερυ στεριθίκαμε τον ήλιο κε τον αέρα, το χρώμα-μας άρχισε να μεταβάλετε απτο ανοιχτοπράσινο στιν αρχι πυ ίτανε σε κόκινο, κατόπιν ίστερα σε καστάνο χρώμα, κατόπιν σε μελαχρινο κε τελέφτεα ζάφτο το μάδρο με το οπίο ήμε θαμένο εγω.

Ι άνθροπι με ονομάζυνε «ανθρακίτι». Αν όμος θα με θγάλανε απτι γι τότε, οπόταν ήμυνα κοκινοπο — θα με ονομάζανε „τόρφα“, Δίγο αργότερα οπόταν εγω πέρα μελαχρινο χρώμο, στι γλώσα-τυς θα ονομαζόμυνα „άνθρακα“ κε αν θα έμυνα ακόμα καμποςες χιλιάδες χρόνια στι γι, τότε ι άνθροπι θα με εχτιμύσανε ασίνχριτα πιο πολι, παρόσο με εχτιμύνε τώρα, θα κάνανε απο μένα λεφτο κιλιντρικο ραβδόακι, θα με χόνανε σε κσίλινι θίχι κε θα με ονομάζανε „μολιθδοκόνδικο“. Κξέρετε ότι το κάρβυνο το πιο παλεο, παρόσο εγω, ονομάζετε „γραφίτις“.

Αφτα όλα έμαθα, βέβεια, πια ίστερα, οπόταν πιο πλίσιον γνωρίστικα με τυς άνθρωπος κε έμαθα να τυς καταλάβο.

Αλα όχι μόνο αλάκσαμε το χρόμα-μας. Με τον κερο, μαζί με το χρόμα άλακσε κε ι εσωτερικί-μας ζίστασι. Λίγο λίγο εκσαφανίστικε κε σάπισε όλο-μας το κορμι, εκτος απτο ανθρακικο οκσι, εκίνο πυ πέραμε απτο ανθρακικο αέριο με τι βοίθια τον ιλιακον αχτίνον. Λίγο λίγο μεταβλιθήκαμε εκεδο σε καθαρο ανθρακικο οκσι.

Χιλιάδες χρόνια το φιλάκσαμε στο χόμα για να μας βγάλουνε ι άνθρωπι κε να μας κένε στις θερμάστρες-τυς κε να πάρυνε απο μας εκίνοι τιν ιλιακι θερμότιτα, τιν οπία ειμς φιλάκσαμε στον εαφτό-μας όλο τον κερο τις μακροχρόνιας ζοίς-μας.

7. Ι πρότι-μυ γνωριμία με τον άνθρωπο

Ετσι στενα πιέζοντας ο ένας τον άλο περάσαμε ολόκληρες βαριες χιλιετιρίδες στα βάθι τις γις. Βασίλεβε νεκρι ισιχία, κε μόνο αν κανις προσεχτικα άκουε, μπορούσε κάποτε να διακρίνι, κάπυ απο πάνω-μας να τρέχι υπόγειος ορμιτικος ποταμος.

Κε νά-συ άκσαφνα άλι φορα ακύσαμε κάπιο μακρικο θόριβο. Αφικραστήκαμε κε σε λίγο κερο πια καταλάβαμε, ότι κάπυ, πραγματικα, ακόμη μακρια απο μας, μέσα στι γι γίνετε κάτι το ασινίθιστο.

Ακούοντε κάτι χτιπίματα. Ιστερα αφτα τα χτιπίματα σε λεφτο πάβανε κε επέρχετε πάλι ι πρότι βαρια ισιχία. Κε άκσαφνα ακύετε κύφο βαρι χτίπιμα... Ιστερα κε πάλι μικρα λαφρα χτιπίματα, πάλι ισιχία κε κσανα βαρι κυφοχτίπιμα.

Τί νάτανε; Τίποτε δεν καταλάβαμε. Τόρα όμως κξέρο: ίσαν μεταλορίχι πυ με δυναμίτι ανατινάζανε τα στρόματα τυ πετροκάρβυνο, πυ έκινταν στο πλάγι-μας.

Κε νά, ίρθε ι δικί-μυ σιρα. Νέα έκρικσι, πιο δυνατι απτις προηγόμενες— κε εγο άκσαφνα μιρίστικα καθαρο αέρα κε κάπυ μακρια ίδα φος. Δεν το περίμενα κε απτο φόβο-μυ λιποθίμισα. Οπόταν δε ίρθα στον εαφτό-μυ ίδα, πως ένας κατόπιν απτον άλον μυ πλίσιάζανε μάθρι μισόγιμνι άνθρωπι, προσεχτικα εκίφτοντας τα κιφάλια κε φωτίζοντας το δρόμο-τυς με λάμπες, πυ ίχανε αμιδρο φος.

Κατόπιν-τους άλι διο εργάτες σπρόχνανε αμακσάκι πάνυ σε ραγες, φορτομένο με σπασμένα κομάτια κάρβουνυ κε τα μεταφέρανε όλα αφτα στα δεκσια, σε στενο κε μακρυλο καριτόρι.

Ετσι γνόρισα πρότι φορα τον άνθροπο.

ΠΟΣ ΠΑΡΑΓΕΤΕ ΤΟ ΦΟΤΑΕΡΙΟ

Πιραματα

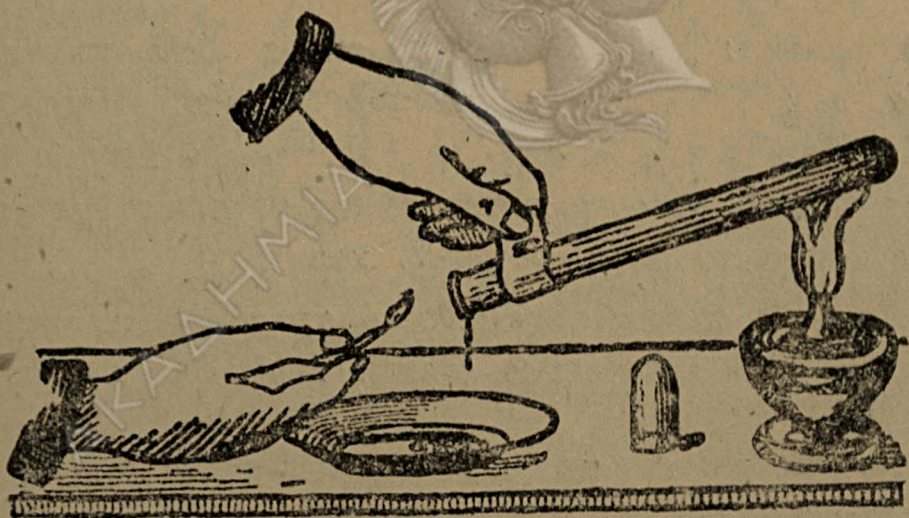
Σε πολα νέα σπίτια ίνε χτιζμένες αεριύχες πλίτες.

Αρχι να γιρίζι κανις τιν κάνυλα κε να ανάψει κοντα σπέρτο, κε αμέσος κέετε το αέριο πυ θγένι απτο σολίνα. Δίνι μεγάλι θερμότητα κε πολι γρίγορα θράζι το νερο, τι σύπα, πσίινι το κρέας κ.τ.λ.

Κσέρετε επίσις κε τα αεριύχα φανάρια, πυ φωτίζυνε τυς δρόμυς στις μεγάλες πόλις.

Πός παράγετε το φωταέριο;

Γιαφτο μπορίτε να μάθετε ι ίδι. Γιαφτο κάνατε τα εκσις πιράματα:

1-ο πιραμα: Πάρτε κσιρα κσιλάκια, πυ νάχυνε μέγεθος ένα σπέρτο, ίτε κάμποσα σπέρτα, αφυ αποκόφτετε τα κεφάλια-τυς, το δέμα απο τέτια κσιλάκια θάλτε-το μέσα σε γιαλένιο σολίνα έτσι, όστε να μι μπόνυε πολι, σφιχτα αλα κε να μι χίνοντε, όταν θα αναποδογισρισι ο γιαλένιος σολίνας. Περιτιλίχστε το επάνο μέρος τυ γιαλένιυ σολίνα με μια λορίδα χαρτι για να μι κέοντε τα δάχτυλα, κε κρατίστε-το το άνιγμα γιρίζμένο προς τα κάτω. Αρχίστε να ζεστέ-

νετε το σολίνα, κε φέρτε το μπροστα κε πίσο πάνο στις φλόγα τις λάμπας, πυ ανάδι με σπέρτο κε έπιτα πρέπει να ζεστένετε δινατα εκίνο το μέρος, όπου βρίσκοντε τα κσιλάκια. Απο κερυ σε κερο ζεστένετε όλο το σολίνα για να μι πσιχρένοντε πολι ι τίχι-τυ.

Παρατιρίστε τί θα γίνουνε τα κσιλάκια. Το σολίνα πρέπει να κρατίτε κλίνοντάς-το προς τα κάτω, αλιος ι σταλαγματιες τυ νερο πυ ρισορέβοντε πέφτυνε σε πιο ζεστο μέρος τυ σολίνας, κε τότε αφτος εκάνι.

Ίστερα απο κάμποσο κερο κάτω απο άνιγμα τυ σολίνα βάλτε πιά-το. Φέρτε πλισίο στο άνιγμα τυ σολίνα αναμένο σπέρτο.

Πέστε τί θα γίνι τότε.

Κσακολουθήτε να ζεστένετε, ος ότυ τα κσιλάκια ζεστένοντε με όλι-τυς τι δίναμι· αφτο θα βαστάκσι κάμποσα λεφτα.

Πέστε τί θα μίνι ίστερα απο πέραμά-σας μέσα στο σολίνα.

Αφτο πυ κάνατε λέγετε κσιρι απόστακσι τυ κσίλυ. Γενικα ι κσιρι απόστακσι λέγετε ι πιράκτοςι χορις τιν¹ ισχόρισι τυ αέρα τέτιον υσιον, απτις οπιές τότε εκσιματίζοντε προιόντα πυ εκσατμί-ζοντε.

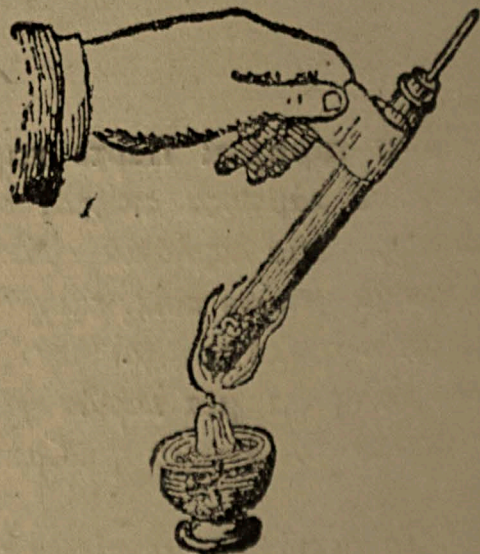
2-ο πέραμα: Διαλέκστε για το σολίνα τάπα, πυ να το εκε-πάζι καλά, αλα κε να μι ινε κε πολι σφιχτο. Πάρτε γιαλένιο μικρο σολίνο με τεντομένο άκρο κε βάλτετο στο άνιγμα τις τάπας πυ κάνατε. Αφτο το άνιγμα τις τάπας τρίψτετο με στρονκιλο σίδιρο, ίτε κάψτε-το με πιρακτομένο καρφι.

Κάντε εκόνι πετροκάρβουνο, όχι όμως ανθρακίτι, κσιρένετέ-το κε γεμίστε μ' αφτο το γιαλένιο σολίνα, περίπυ το ένα τρίτο-τυ.

Σκεπάστε το σολίνα με τιν τάπα, απτιν οπία περνα ο μικρος σολίνας με τεντομένο άκρο, κρατί-στε-το κλίνοντάς-το προς τα κάτω κε ζεστένετέ-το πάνο στι φλόγα λάμπας πυ κεί με σπέρτο.

Ίστερα απο λίγο κερο, φέρτε κοντα στο άκρο τυ μικρου σολίνα αναμένο σπέρτο

Παρατιρίστε τί θα γίνι.

Ι ΕΚΣΕΡΕΤΙ ΠΙΣΑ

Οπόταν ειμς κάναμε πέραμα κσιρις απόστακσις κσίλυ, παρατιρίσαμε, ότι απτο ζολίνα έτρεχε στο πιάτο κάτι ρεβστο μάβρου χρώματος. Μέσα ζάρτο μπορι κανις να δι πικνες σταλαματιες πίζας. Οταν πιραχιόνετε το πετροκάρβουνο γίνετε τέτια ριτινόδικιο υσία, τιν οπία ονομάζυνε πίζα τυ πετροκάρβουνο.

Αφτι ι πίζα ίνε έχταχτι. Τί δεν παράγετε απ' αφτίνα! Στα εργοστάσια, τα οπία λέγοντε χιμικα, απτιν πίζα τυ πετροκάρβουνο πέρνυνε:

- 1) Υσίες πολι εκριχτικες με τις οπίες παραγεμίζυνε τορπίλες, μπόμπες κε άλλα.
- 2) Λάδι απτο οπίο θγένυντε φαρμακερα αέρια.
- 3). Εκσέρετυς πογιάδες όλον το χρώματον τυ υράνιυ τόκσυ.
- 4). Υσίες για φάρμακα κε άλλα.
- 5) Διάφορα μιρυδάτα αποστάγματα, τυ μεταχιρίζυντε στα κυφέτα, στα αναπσιχτικα νερα κε στα μιρυδικα.
- 6) Υσίες για λιπάζματα, χρίσιμες στιν αγροτικι ικονομία.
- 7) Ναφταλίνοι, καρμπόλκα κε πολα άλλα.

Στον πανκόζμιο πόλεμο χριαστίκανε τεράστια ποσα εκριχτικον υσίον κε φαρμακερον αέριον. Αφυ τελίωσε ο πόλεμος, όλο τα καπιταλιστικα κράτι πιρετόδικα αρχίσανε να επεχτίυνε τι χιμικίτυς θιομιχανία. Ετιμαζόμενα στον πόλεμο αφτα τα καπιταλιστικα κράτι ιποστιρίζυνε τιν παραγογι το θαφον. Ι παραγογι το θαφον μπορι σε 12 όρες να μετατραπι σε παραγογι τον πιο φριχτον μέσον για τιν εκσολόθρεπσι τον ανθρώπον.

Εχτος όμος αφτα τα τερατόδικα μέσα για τιν εκσολόθρεπσι τον ανθρώπον, ι χιλικι θιομιχανία απτιν εκσέρετι πίζα τυ πετροκάρβουνο παράγι πολα προιόντα πολίτιμα για τον άνθρωπον. Κε αφτα τα φαρμακερα αέρια μπορόνε να οφελίζυνε τον άνθρωπο.

Στιν Κεντρικι Ασία κε στον Κάφκασο μαστίζυνε τι γεοργία ακρίδες. Τόρα τις εκσαφανίζυνε με τα φαρμακερα αέρια.

ΤΟ ΜΕΤΑΛΟ ΚΕ ΤΟ ΚΑΡΒΥΝΟ

Τα αποταμιέδματα το μεταλίον τον σιδίρου τυ Ρόγα στο Ντονμπας υπολογίζυντε σε 574 εκ. τόνους, κε στο Υράλ τυ ραιονιυ Αλαπάεβ σε 400 — 550 εκ. τόνους, κε τυ θυνυ Μαγνίτινι σε 275 εκ. τόνους.

Εχτος αφτά στο Υραλ βρίσκοντε κε πιο μικρότερα μεταλία. Οπος φένετε, το μεταλίο τυ Υραλ ίνε περισσότερο απτο μεταλίο τυ Ντονπας. Κε όμος το λίοσιμο τυ τσιγουνιυ στο Ντονμπας κα- τα κάμποσεσ φορεσ ιπερβένι το λίοσιμο τυ τσιγουνιυ τυ Υραλ. Στα τέλος τυ πεντάχρονου ι παραγογι τυ τσιγουνιυ στο Ντονμπας ορίστι- κε 10 εκ. τόνυς, ενο στο Υραλ 1¹/₂ εκ. τόν.

Απο πύ προέρχετε τέτια διαφορα;

Για να καταλάβουμε αφτο, ας θυμάσαστε το πέραμά-μασ με τιν πιράχτοσι τυ πετροκάρβουνο. Ιστερα απτιν πιράχτοσι στο σολίνα απομένι το κάρβουνο, πυ λέγετε κοκσ. Ολα τα ίδι τυ πετροκάρβουνο δε δύνυν κοκσ. Το δικό-μασ Ντονμπας έχι ίδι κάρβουνο πυ θγάλυνε κοκσ. Κε κίντε όχι μακρια απτα ανεκμετάλεφτα μέταλα. Να εδο γιατι γίνετε μεγάλι κατασκευι τσιγουνιυ.

Στο Υραλ βρίσκοντε ανεκμετάλεφτα ανθρακοριχία, αλα πετρο- κάρβουνο με κοκσ δεν έχυνε. Κε αφτα τα αποταμιέδματα τον κεί- λον κοντα στα εργοστάσια εκσαντλιθίκανε πάρα πολι, κε ι μετα- φορα κείλον απτα μακρινα μέρι τυ Υραλ ίταν αδίνατι επειδι δεν ίτανε σιδερόδρομοσ.

Στα τελεφτέα χρόνια το λίοσιμο τυ τσιγουνιυ γινόντανε με το κάρβουνο τισ λεκάνισ το Κυζνετς, αλα ι μεταφορα τυ κάρβουνο απτι Σίβηρια σε 2000 χ. μ. δεν επέτρεπε τιν επέχτασι τισ παραγογισ τυ τσιγουνιυ.

Ι ΕΠΙΣΤΙΜΙ ΒΟΙΘΙ ΤΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΙ ΑΝΙΚΟΔΟΜΙΣΙ

Στο Υραλ βρίσκετε αφτο πυ ονομάζετε ραιόνι τυ πετροκάρ- βουνο τυ Κιζελόβσκι. Κρίθετε σε 250 χ. μ. απόστασι απτο Κέντρο τυ Υραλ. Τα αποταμιέδματά-τυ ιπολογίζοντε οσ 2000 εκ. τόνυς. Τέτιο ποσο θέρμανσις θα έφτανε για όλι-μασ τι μεταλυργία 150-170 χρόνια. Αλόμοσ δεν μπορέσανε να πάρυνε απτο κάρβουνο τυ Κιζε- λόβσκι κόκσ. Εδο λιπον κε βοίθιζε ι επιστίμι. Στα τελεφτέα αφτα χρόνια ι σοβετικι επιστίμονεσ επίμανα δουλέψανε για να θγάλυνε κοκσ απτο κάρβουνο τυ Κιζελόβσκι. Στο 1929 κατορθόσανε να θγάλυνε κάμποσα κομάτια κόκσ τυ Κιζελόβσκι. Πόσο χερώντανε ι εργαζόμενι τυ Υράλ!

Ι σιμασία αφτισ τισ εφέβρεσις ίνε πολι μεγάλι για όλι τυ λαικι ικονομία τυ Σοβετικυ Σίνδεζμου.

Αφτο καθιστα δυνατο να περισέψει το λιόσιμο τυ τσιγουνι στο Γραλ στο τέλος τις πεντάχρονου ος 8,5 εκ. τόνους.

Ι επιστίμι κε ο ενθουσιαζμος τον εργαζομένον ανίγυν τον δρόμο τις χώρας-μας για τιν εκμετάλεπσι τόσου ποσου μετάλυ, όσο χριάζετε.

ΤΟ ΝΕΦΤΙ

1. Ιστορικες πληροφοριες για το νέφτι.

Μαζι με το νέφτι σχεδο πάντα βρίσκετε το αέριο τυ νεφτιου, το οπίο κάποτε θγένι απτι γι όλος διόλυ ανεκσάρτιτα. Αν θα ανάπτει κανις τέτιο αέριο, θα κεί με φωτινες φλόγκες πολιν κερο, σχιματίζοντας αφτο, πυ ονομάζετε „Εόνια φωτια“.

Ο αγροτικος λαοσ τις Ανατολις δεν μπόρεσε να εκσκαριθόσι αφτο το απλο φενόμενο κε το αποδόσανε σε θεικι δύναμι.

Για τις εόνιες φωτιες κηρός φημίζοντε ι χερσόνισο τις Απσσερόνας στιν Κασπία θάλασα.

Αέρια θγένυνε κε τόρα στα περιχορα τις πόλις Μπακν. Αφτα το αέρια εκσορμόνε όχι μόνο στιν κσιρα, αλα κε στιν Κασπία θάλασα.

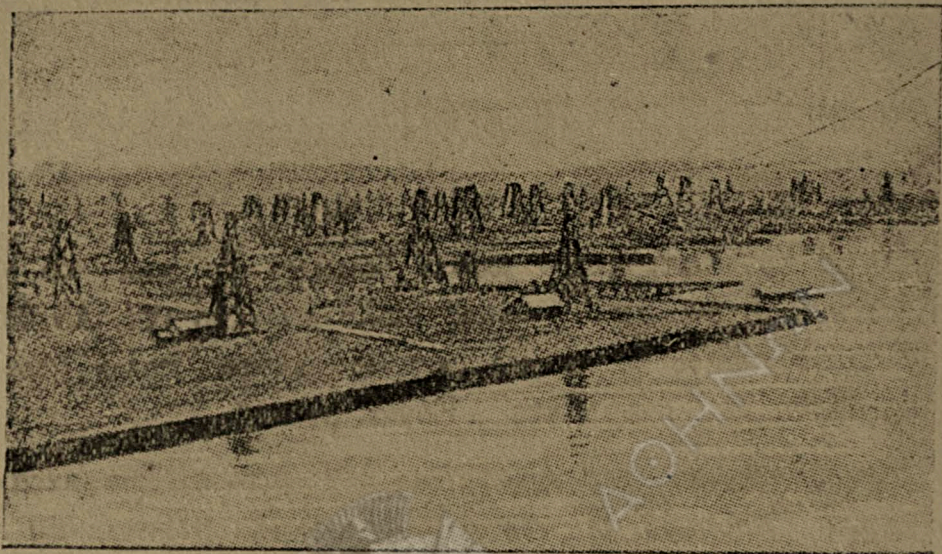
Ακόμα στον παλεο κερο το νέφτι το θεωρούσατε ος πολίτιμο προιόντο, επιδι το χρισιμοπιούντανε κε για θέρμανσι κε ος θεραπεφτικο μέσο για τυς ρεθματιζμουσ κε άλλες ασθένιες.

Το ραιόνη τις Μπακν θεωρίτε το πιο πλύσιο κε το κηριότερο μέρος τον πιγον τυ νεφτιου στιν ΕΣΣΔ. κε γιαφτο ακσίζι, έστο κε σίντομα, να γνορισι κανις με τιν ιστορικί-τυ ανάπτικσι. Τα διβλία αναφέρυνε, ότι στο ραιόνη τις Μπακν εκσάγανε νέφτι 700 χρόνια πριν, αρχι όμως τις ανάπτικσις τις εκσαγογις τυ νεφτιου στον Κάφκασο πρέπι να θεωρηθι το 1813, στιν περίοδο τις τέλιας προσάρτισις τον περσικον ιγεμονιον—Μπακν, Ντερμπένσκι κε άλλον νεφτοφόρον στι Ροσία.

Οσ στο 1872 τιν επεκσεργασία το νεφτοφόρον μερονη κηβέρνις παραχορύσε σε ιδιέτερα άτομα, με οριζμένι χρονιατίκι πληρομη.

Εκίνο τον κερο το νέφτι εκμεταλεθόντανε με τα χέρια απτα πιγάδια (πυ λίγο διαφέρανε απτα πιγάδια τυ νερου) πυ ίσαν λίγα κε το χρισιμοπιούντανε ακατέργαστο για φωτιζμο, αλίφανε μάφτο δέρματα, τροχουσ, κε θεραπεύανε τα ζόα απο ασθένιες τυ δέρματος.

Πρέπει να σημειωθεί, ότι στο 1872 στα σύνορα τις πόλεις Μπαχου βγήκε το όλο 22900 τ. νεφτιού αν και το ποσό ήτανε πολεμικό, εντότις όμως το περισσότερο αποστίλανε στην Περσία.

Νεφτοπιγι ονομ. του Ιλις στην Μπόχτα.

Στο 1872 καταργήσανε το ενικόζωμα το νεφτοφόρον μερον και τι βιομηχανία του νεφτιού κινήσανε ελεύθερη. Απο τότε και αρχίζει η πραγματική επεξεργασία το νεφτοφόρον μερον.

Εκτος που σκάβανε και ανίκανε πηγάδια με τα χέρια, αρχίζανε να ανίκανε και πηγες με μηχανες, γιαυτό αρχίζανε σε κάθε μια πηγή κοντα να χτίζανε κσιλίνα σαράγια με πύργους.

Σάφους τους πύργους βρισκόντανε ζινίθος άνθρωποι και όλα που χριάζοντε για την εργασία μηχανες, τεζιγάκια εργαλία κ.τ.λ.

Ενώσο η παλιες πηγες εξσαντλόντανε και η ζίτιση του νεφτιού μεγάλωνε, αναγκαζόνταν να περισέψανε όχι μόνο τον αριθμο των νέων πηγων στο ίδιο έδαφος, αλα και να γιρέψανε νέους νεφτότοπους.

2. Η πηγες του νεφτιού στην ΕΣΣΔ και τα αποταμιεύματα-τους.

Ος τώρα στην ΕΣΣΔ ίνε γνωστα τα εκεις ραγιόνια νεφτιού:

1. Τις Μπαχου.
2. Τις Γρόζνας.
3. Το Υράλο-εμπανεφτι.
4. Κυμπάνο-τσερνομόριας.
5. Το Κερτς-ταμαν.
6. Το Νταγκεσταν.
7. Το Αντικάφκασου.
8. Τις Μέσις Ασίας.
9. Το Υχτιν.
10. Το Ζαχαλιν.
11. Τις Καμτζάτκας.

Εχτος αφτα το Μαι τυ 1929, στα ζίνορα τυ Υραλ στον παράλια τυ παταμυ Κάμα κε σε απόστασι 10 χ.μ. απτο σταθμο Κομαριχτίνσκαγια τις ζιδιροδρομικισ γράμισ Πέρμσκι, στο χοριο Πολίχνες Τσυσόβσκι ανίχτικε νέα πιγι νεφτιυ.

Το νέφτι στο Υραλ έχι μεγάλη ζιμασία ζτιν ανάπτικισ τις Σοβετικισ βιομιχανίας κε τυ ανατολικυ μέρυ τυ Σινδέζμυ. Γιαφτο ι Σοβετικι κιβέρνισι ανέθεσε στο Α.Σ.Α.Ι. (Β.С.Н.Х.) τις ΕΣΣΔ να φροντίσι με κάθε τρόπο να δυναμόσι τιν επεξεργασία ζτους νεφτό-τοπυς πυ νέα ανιχίκανε.

Μάφτόνα το σκοπο στο 1929/30 στο Υραλ προιπολογίζετε να ανιχτυν 50 πιγες κε να εφοδιαστι ι βιομιχανία τυ νεφτιυ για τιν οπία ι κιβέρνισι έδοσε 15 εκ. ρυβ.

1. Το ραιόνι τις Μπακυ αποτελόνε — όλι ι χερσόνισο τις Απςσερόνας κε τα γιτονικά-τις νισια. Ι χερσόνισο τις Απςσερόνας — ίνε ι μεγαλύτερι πιγι νεφτιυ ζτιν ΕΣΣΔ. Ολα τα πιο πλύσια νεφ-τοφόρα ραιόνια τις Απςσερόνας ίνε ζινκεντρομένα γίρο ζτιν πόλι Μπακυ. Ολο το εμβαδο το νεφτοφόρον μερον τις χερσόνισυ τις Απςσερόνας ζζύτε με 6300 εκτ. απτα οπία 2 χιλ. εκτ. ίνε τα μέρι πυ πια επεξεργάζοντε κε 4300 — ίνε τα ελέφτερα μέρι Ι πιγες τυ νεφτιυ τυ ραιονιυ τις Μπακυ δίνυνε νέφτι, πυ με τιν πιότιτά-τυ χορίζετε σε ελεοδिका, πετρελεοδिका κε νέφτι για θέρμανσι.

Τα γενικα αποταμιέματα τυ νεφτιυ τις Μπακυ αποτελόνε περίπυ 1750 εκ. τόνυς απτισ οπίες εκίνα πυ τελιοτικα εκσακρι-βοθίκανε ιπολογίζοντε περίπυ, 115 εκ. τ.

Τα μέρι τυ ραιονιυ τις Μπακυ επεξεργάζετε το νεφτοτρέστ „Αζνεφτ“.

2. Στο νεφτοφόρο ραιόνι τις Γρόζνας ιπάγοντε:

Το παλεο έδαφος, πυ θρίσχετε 8 χ.μ. προς το θόριο-διτικο μέρος τις πόλις Γρόζνας, κε το Νέο — 5 χ.μ. προς το νοτιοανα-τολικο μέρος αφτισ τις πόλις.

Το πρότο ποσο ισοδυναμι με 1500 εκτ. Ι βιομιχανικι επεξεργ-ασία αφτυ τυ εδάφυς άρχισέ ζτο 1893, τυ νένυ δε ζτο 1913.

Στο ραιόνι τις Γρόζνας το νέφτι βγένι απτισ πιγες κιρίοσ με αναβριτίρια, πυ αποτελόςε ζτο 1928/29 τα 77,4⁰/₀ όλις τις πα-ραγογισ τυ νεφτιυ τυ ραιονιυ. Το νέφτι πυ θγένι ζτο ραιόνι τις Γρόζνας χορίζετε — σε παραφινάτα κε μι.

Το περιεχόμενο τις παραφίνας σε μερικά παραφινάτα νέφτια, απο χρόνο σε χρόνο μεγαλώνει και πια στο 1928/29 πέρανε τα 85⁰/₀ απτιν ολικη ποσότητα του νεφτιου που έβγαλε το ραγιόνι.

Ι πηγες τις Γρόζνας και το γιτονικόν-τις μερον περιέχουνε 850 εκ. τόνους, μέσα σάφτο το ποσο μπένουν και τα 29 εκ. τόνους που πια πέρανε.

Ολες ι πηγες του ραγιονιου τις Γρόζνας βρίσκοντε στην καθοδήγισι του νεφτοτρεστ „Γροζνεφτ“.

3. Το ραιόνι του Υραλ — εμπεν συμπεριλαβένι ένα μέρος τον παλεον περιφερειον — του Υραλ και Ακτιωμπιν τις Κοζάκιικ Σ.Σ.Δ. Σάφτο το ραιόνι υπολογίζετε ος 70 ιδιέτερι νεφτότοπι, που κίντε σε έδαφος κάμποσο δεκάδον χιλιάδον τετραγωνικον χιλιόμετρον. Ος κηριότερες πηγες του ραιονιου αναγνωρίζοντε μόνο του Ντόσορ, (100 χ.μ. απτιν πόλι Γύριεδα) και του Μακατ (30 χ.μ. απτο Ντόσορ).

Τα αποταμιέδματα του νεφτιου του Υραλο-εμπεν κημένοντε μεταξι 100 εκ. τόνου, απτα οπία εκσερεβνίθικαν ος τόρα μόνο 800 χ.λ. τόνους.

Ι επεκσεργασία του ραιονιου παραχορήθικε για εκμετάλεπσι στο τρεστ „Εμπανεφτ“.

4. Το ραιόνι Κυπανο-τσερνομόρσιας περιέχει τις πηγες:

Μαικοπ, Καλύζκαγιας, Ιλσκαγιας, Κυταγίνσκαγιας, Συβοροβσκο-τσερκέςκαγιας και άλλα.

Ι κηριότερες πηγες του ραιονιου λογαριάζοντε του Μαικοπ, που αποτελίτε απτο εμβαδο του Νεφτιανό—σερβάνσκι και Χαντιζένσκι, σε 27 χ.μ. απτι σιδηροδρομικη γραμμη Αρμαδερ—Τυαπσε.

Τα αποταμιέδματα του ραιονιου Κυπανο—τσερναμόρσκι, αποτελόνε 1.100 χιλ. τ. απτο γενικο ποσο 165 εκ. τ.

Ι εκμετάλεπσι του ραιονιου του Μαικοπ γίνετε απτο 1908. Το ραιόνι υπάγετε στο τρεστ „Γροζνεφτ“.

Ι κηριότερες πηγες του νεφτιου τις Κεντριικς Ασίας υπάγοντε σε δύο τρέστα — Τυρχμεννεφτ και Υζπεκνεφτ.

Βρέστε στα χάρτι τα μέρη τις πηγες νεφτιου.

1. Αναβριτίρια νεφτιν

Πίσο απτα Καφρασιανα θυνα, στην παραλία τις Κασπίας θά--
λασας θρίσχετε ι πόλι Μπακν. Κοντα στην Μπακν θρίσκονταν ι νε-
φτοβιομηχανία πυ φμιζετε σε όλο τον κόσμν.

Στις νεφτοπιγες τυ Μπακν.

Το καλοχέρι τυ 1929 θρέθικα στις νεφτοπιγες τις Μπακν.
Πλισιάζοντας ράφτες, ίδα ιπσιλνς τετράγονες πέργνς. Ι πέργι θρί-
σκοντε ο ένας τόσο πολι κοντα στον άλο, πυ αναμεταχσί-τυς δε
μένι ελέφτερο μέρος. Κάτο απο κάθε πέργο θρίσχετε πιγι απτιν
οπία θγένι νέφτι. Πίρα άδια απτο διεφθιντι να κιτάκσο. Διορίζανε
το ς. Σορόκιν για να μν δίξει τις πιγες.

— Ας πάμε να δόμε στην αρχι το αναβριτίρι τυ νεφτιν, —
πρότινε ο ς. Σορόκιν.

— Κε ίνε μακρια;

— Ος μισο χιλιόμετρο θα ίνε.

Καθίσαμε στο τραμ κε μετόλιγο σταματίσαμε όχι μακρια
απο ένα πέργο. Οταν πλισιάσαμε στον πέργο, εστανόμννα, ποσ ι γι
τρίξι κάτω απτα πόδια-μν. Στον αέρα ακύετε εχοφαντικος σφιριγγμς

κε θόριβος. Κοντα στον πύργο φένονταν ολάκερι λίμνη νεφτι. Το μάδρο ιγρο περιστρέφονταν, εκσορμούσε κε φρόντιζε με όλι-τυ τι δίνामी να ρίξει κάτω το τσιγουνένιο σανίδι πυ σκέπαζε το άνιγμα. Γύρο στο αναθριτίρι μαζέδονταν ι εργάτες. Μισόγιμνη, κοντα παντελονάκια κε με φαρδιες μετάλλινες περικεφαλίες, πυ τυς προφιλάτανε απτι θροχι συ νεφτι, διοχετέβανε με μακρια φτιάρια τα ριάκια τυ νεφτι, σκάφανε αβλάκια κε κατεβάζανε το πολίτιμο ιγρο σε λάχους.

— Τα αναθριτίρια κσεσπυν σιχνα όλος διόλυ ανέλπιστα κε χτιπόνε με φοβερι δίνामी—μυ ίπε ο Σορόκιν.—Το δυνατο αναθριτίρι ρίχνι έκσο χιλιάδες τόνους νεφτι στο μερονίχτι. Όλι ι λάκι ολόγιρα γρίγορα γεμίζοντε απο νέφτι κε έπιτα αφο διαρέι κε σκιματίζι κάποτε μεγάλι λίμνη νεφτι. Κάθε απροσεκσία στι χρίσι τις φοτίας επιφέρει διςτιχίματα. Απο ένα σπινθίρα το νέφτι ανάφτι κε σαν πύρινη στίλι ανατινάσσετε στον υρανο. Δεν ίνε δυνατον να ζδιστι το αναθριτίρι.

Μια φορα κοντα στιν Μπακν απο νέα πιγι άνικσε τέτιο αναθριτίρι νεφτι, πυ ος τότε δεν έτιχε καμια φορα. Αφο απιλύσε να πλιμιρίσι με νέφτι όλα τα περίχορα. Έντρομι ι άνθρωπι φροντίσανε να το σταματίσουνε. Το σκεπάσανε με βαρια τσιγουνένια καπάκια, αλα ι πίεσι τυ νεφτι έσκασε το τσιγόνι, σαν χαρτι. Δοκιμάσανε να γεμίσουνε με πέτρες το πιγάδι, αλα ι πέτρες πετάχσανε πίσο σαν ιπόγιες μπόμπες. Μόνο με τα διο μίνες, οπόταν το αναθριτίρι αδινάτισε πολι, το σκεπάσανε με τσιγουνένιες πλάκες, Παντυ απο λόγιρα ίταν πλιμιριζμένο απο νέφτι κε το σκεπάσανε με άμο.

2. I Αμερικανικι τεχνικι

Στίλαμε τυς μηχανικός-μας κε τυς εργάτες-μας να δύνε τι διομηχανία τυ νεφτι τις Αμερικις, για να σπυδάσουνε εκι τιν αμερικάνικι τεχνικι. Κε νά τί μας γράψανε.

„Εδο στι διομηχανία δε θα δίτε σκεδο ανθρόπυς, όλι ι δουλια ανεκσέρετα ίνε μηχανοπιμένι. Αντλόνε το νέφτι με βαθιες αντλίες. Ος ότυ το νέφτι απτιν αντλία φτάνι στιν αποθίχι, στο δρόμο καθαρίτεζε απτον άμο, τι λάσπι, αλα πυθενα δεν έρχετε σε επαφι με αέρα, δεν εκσατμίζετε κε δε χάνι τίποτε απτα πολίτιμά-τυ σιστατικα.

Το αέριο που θγένι απτις πιγες χρσιμοποιίτε για τι θέρμανσι τον καζανιον, για τι θέρμανσι τον κατιχιον κε για τιν εργασία τον κινιτιρίον που κινύντε με αέρια.

Ι πίργι ίτε τα επικοδομίματα πάνω στις πιγες, τα βάλυνε τον κερο που τριπυν κε ανίγυν νέα πιγι, επιτα μεταφέρυντε εκι όπου θα αγίγυνε νέες πιγες. Ι εργασία αφτι τυ ανίγματος τις πιγες τελιόνι σε 2-3 μίνες. Ι αντλία εργάζετε με χερύλι που κινίτε με ιλεχτρομιανι. Κάποτε ένας γενικος κινιτίρας κινι τέσαρες, έκσι κε περισότερες αντλίες.

3. Ο μετασκιματιζμος τις βιομιανίας τυ νεφτιυ τις Μπακυ

Ίστερα αφυ ι δικί-μας μιανικι κε εργάτες σπυδάσανε τιν αμερικανικι τεχνικι, γιρίσανε στην Μπακυ κε αρχίσαμε τιν αναδιασκεδι τις βιομιανίας τυ νεφτιυ. Τιν πρότι χιλιάδα θαθιον αντλίον πέραμε απτιν Αμερικι. Παρανκίλαμε επίσις μια παρτίδα τεζγιακιον τριπά-νον κε άλες μιανες. Για να πάρυμε όμως απτο εκςτερικο όσα μας χριάζυντε κοστίζυνε ακριθα κε απτάλο το μέρος, να εκςαρτιόμαστε απτα καπιταλιστικα κράτι—ίνε κιαφτο επικίνδυνο.

Γιαφτο σινάμα αρχίσαμε κε να χτιζυμε διο εργοστάσια: ένα για τιν κατασκεδι τεζγιακιον, τριπάνον—το άλο για τιν κατασκεδι θαθιον αντλίον.

Τα εργοστάσια φτιαστίκανε σίφονα με το αμερικάνικο πλάνο κε δουλέβανε με τις αμερικανικες μέθοδες.

Για να ιλεχτροπιίζυμε το ραιόνι τις Μπακυ έπρεπε εκνέυ να μετασκεθάσυμε κε αρκετα να κσαπλόσυμε τυς ιλεχτρικυς σταθμυς.

Με τιν ιλεχροπίσι άλακσε όλος ο χαραχτίρας τις βιομιανίας τυ νεφτιυ τις Μπακυ. Εκι απτις 200 κε περισότερες ιδιοτικες επιχίρισες έχυμε τόρα ενιέο γενικο νικοκιριο καθαρυ σοσιαλιστικυ τύπου. Ιποτάζετε σε ένα πλάνο, απο μια πιγι πέρνι ενέργια, έχι μια μεταφορα κ.τ.λ.

Για το τελεφτέο ίνε ανάνκι να πύμε κάμποσα λόγια: Οπόταν ίστερα απο αναζίτισι θρίκαμε ότι μπορύνε νάρχίσυμε τιν εκμετά-λεπσι τυ νεφτιυ στα νέα μέρι, πρόβαλε το ζίτιμα, ποσ θα προμιθέ-ψυμε εκι ικοδομιτικι ίλι, μιανες κε εργάτες. Αποφασίσαμε να φτιάνυμε δρόμο αφτοκινίτον 126 χ.μ. κε ιδρίσαμε πάρκο απο

αφτοκίνιτα με 892 μιχανες. Ο δρόμος αφτοκινίτον μας κυβαλόνε το χρόνο παραπάνο απο $5\frac{1}{4}$ εκ. εργάτες στον τόπο τον εργασιόν-τους, όσον αφορά τι μεταφορα με αμάκσια.

Τα αποτελέζματα τι ριστιματοπίσις-μας ίνε τα εκσις: Ολες ι πιγες δυλέβανε πια με βαθιες αντλιές, ι εκμετάλεπσι τυ νεφτιυ περίζεπε κατα $1\frac{1}{2}$ φορα κε το κόστος τις εκμετάλεπσι ενος τόνου λιγότεπε κατα 50%. Γένικα δε σε τρία χρόνια ίστερα απτιν ριστιματοπίσι ίχαμε ικονομία 230 εκ. ρύβλια. Αλα μις κσοδέπσαμε ακόμα αρχετα ποσα για φτιάξιμο νέον κατικιον για εργάτες. Στιν εποχι τυ πολέμου ι κατικίες τον εργατον χαλάσανε τόσο, όστε ζοι πια δε γινόντε εκι. Απτο 1923 αρχίσαμε να φτιάζουμε νέες κατικίες εργατον με το αμερικανικο ρκέδιο.

Τέτιες ρινικίες ραν τυ Ζαμπρατ, Στεπαν Ράζιν, Συραχαν, Μπιναγαντον κε Μπελογοροντ, ρπάνια μπορι κανις να ανταμόσι. Ίνε φτιαζμένες με πλάνο με τις τελεφετές επέτιςες τις ιγινις..

Ι ΜΠΑΚΥ ΑΛΟΤΕ ΚΕ ΤΟΡΑ

(Σίφονα με τιν περιγραφι τυ Μ. Γόρκι, πυ ίτανε στιν Μπακυ στο 1892 κε 1897 κε κατόπιν επισκέφτικε αφτιν κε στις μέρες-μας).

Κάμποσεσ μέρες νορίτερα, οπόταν έπεσα στιν Μπακυ, στις νεφτοπιγες άναπσε φοτια κε πάνο απτυς πίργυς ρτεκόντανε ακόμα ρίνεφα καπνυ. Οπόταν περπατόσα στον αμόδιχο δρόμο, παχια ποτιζμένο με νέφτι, κε πλισίασα στι μάβρι πόλι, ίδα παρέκι απτο δρόμο βιθίςτικε στο βαθι άμο νοσοχομιακό αμάκσι. Ήσπασε ο άκσονάς-τυ.

Πάνο στο αμάκσι έκινταν άνθρωπος, το ένα πόδι-τυ γιμνο, στο άλλο καταπατιμένο κε ιγρο ιπόδιμα, απάφτο πάνο στον άμο πέφτανε βαριες μάβρες σταλαματιες. Κοκινομάλις αμακσιλάτις με δερμάτινι ποδια εκίτο στο άμο, ενόνοντας τον άκсона με μια λορίδα ρένα λερο ρανίδι. Πάνο σε ζαρομένο θαρέλι κάθιτο ο νοσοκόμος χίνοντας άμο στις ίγρυς λεκέδες πάνο στο χιτόνα.

Αρότιςα:

— Μίπος ίνε ρχοτομένος;

— Τράβα δεν ίνε δικί-ρυ δυλια.

Με φτάσανε κε με περάσανε εργάτες λυζμένοι απο νέφτι ρστράφτοντας στον ίλιο, ραν μιρμίχια.

Ιστερα απο 5 λεφτα θρέθικα στις νεφτοπιγες.

Ολι τι μέρα απο προι ος τι νίχτα γίριζα στις νεφτοπιγες παραζαλιζμένος. Πνιγόμενα, με κατέβαλε δίχας, εστανόμενα τον εαφτό-μυ διλιτιριαζμένο. Ι εργάτες σαν μισομεθιζμένοι, ερεθιζμένοι δίχως: ετία φονάζανε ο ένας τον άλλο. Κάποιος πολι χοντρος, ακάθαρτος: έπεσε απάνο-μυ με θαχνιαζμένα θριχίθικε.

— Τί κάνις αφτυ διαβολε.....

Ιδε όμως ότι εγο δεν ίμε εκίνος τον οπίο νόμιζε κε έτρεχε παρακάτο βλαστιμόντας.

Ι πιγες τυ νεφτιυ μίνανε στι μνίμι-μυ σαν μια ικόνα κόλα-σις. Κσεκάθαρα βλέπο κοντά-μυ τι μεγάλη λάσπι το νεφτοπιγόν, τυς πρασινόμεθρους θάλτυς κε τυς λιμένες τυ νεφτιυ, χιλίυς εργάτες ραντιζμένοι κε διλιτιριαζμένοι απαφτο, λερυς ανθρόπυς στις στέγες: τον καζάρμον, κερτομένυς κάτω απο θάρος το φορτίον τυς πέρες — χαμάλιδες τις παραλίαι τις Μπακυ, ζιτιάνυς στυς δρόμυς τις πόλις: κε μικρα πεδια, πυ με ανιχτα στόματα, σινοδέδυνε με βλέματα θαβ-μαζμυ τα πλύσια αμάκσια, αναρίθμιτα λερα, κσερακιανα πεδια με φλογιζμένα μάτια:

Στα σταβροδρόμια με μεγαλοπρέπια ταλαντέθονταν φιγύρες: αστινομικον με άσπρα γάντια. Ο αέρας με καταπλιχτικι δύναμι έσπροχνε τυς πεζυς στυς τιχυς το σπιτιόν, όνανάλοντάς-τις να τρέχυνε στο μέρος πυ φισύζε ο αέρας.

Διζαζμένος κε αδιάλαχτος αέρας κε έτσι αδιάλαχτα ίσαν όλα ολόγικρα: μεγάλα χτίρια στιν παραλία κε μισοχαλαζμένα σπίτια στυς: στραβυς στενυς δρόμυς τυ τυρκικυ μέρυς τις πόλις, πλίθος κυρε-λιαζμένον ζιτιάνον κε πλύσι ανθροπι, καλα ντιμένοι με ακριβα ιφάζματα.

Κε ποσ αλάκxανε όλα τόρα....

Δίςκολα αναγγορίζι κανις τιν Μπακυ. Δίγα μίνανε εκι φτο-χικα σπίτια τυ „τατάρικυ μέρυς“ τις πόλις, πυ μιάζι σε σορο ερί-πια ίστερα απο ριζμο. Ανίχτικαν νέι φαρδι δρόμι, φιτρόσανε δέ-ντρα κε ι πρασινάδα-τυς ζοντάνεπσε τιν νκρίζα πέτρα το χτιρίον. Εφθιμα μεγαλόσανε τα δέντρα τυ παραθαλασιακυ κίπυ, θοριβόδικα: κιλίοντε τα θαγόνια τυ τραμ, μερικα απ' αφτα κσεκάθαρα με ανα-τολικο γύστο ίνε ζογραφιζμένα με λυλύδια. Δε φένοντε στυς δρό-μυς σκιθροπες φιγύρες γινεχον τσαρτσαφομένες, δεν ίνε ζιτιάνι κε πυθενα δέν βλέπι τιν εσχρι πολιτέλια κε τι λερι φτόχια.

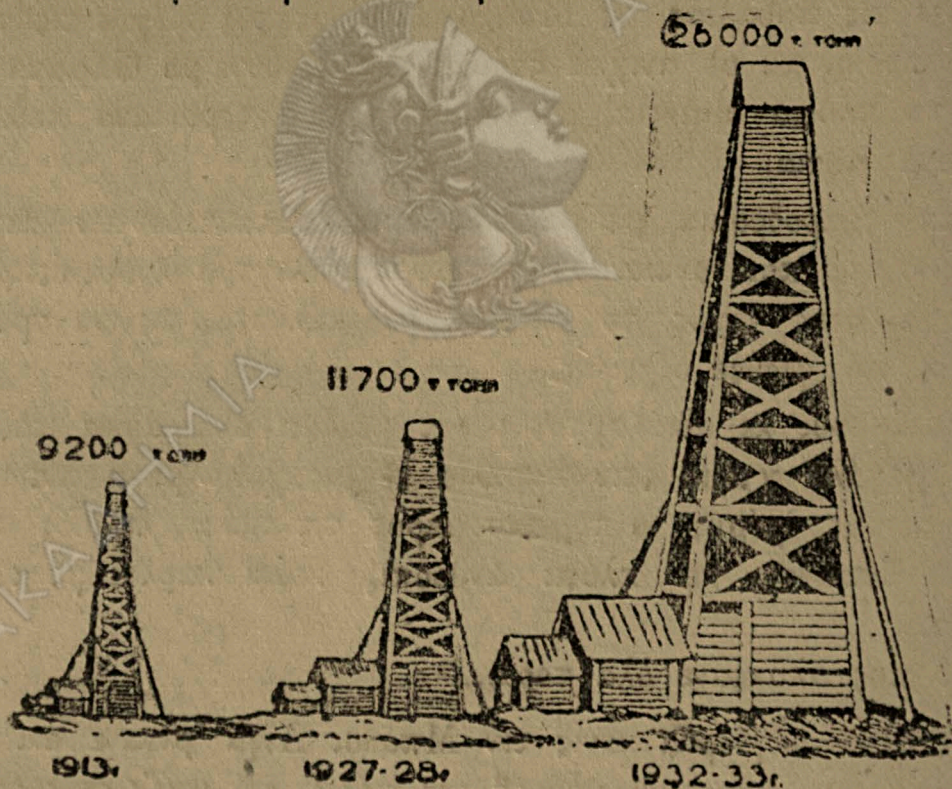
Παντα πολα γερα έφθιμα πεδια κε εγο δεν μπορúσα να διακρίνω, πια απάφτα ίνε τύρκικα κε πια ρúσικα.

Απτιν Μπάκυ μέσον - - - - θάλασας κε τυ ποταμυ Βόλγα κε τον παραποτάμον-τύς το νέφτι πάγι σε τέσαρες βιομηχανικες περιφέρειες: — — — — —

Σάφτες τις περιφέρειες το νέφτι μεταφέρετε κε με το σιδερόδρομο. Δίκστε αφτυς τυς δρόμυς στο χάρτι-σας.

ΤΟ ΝΕΦΤΙ ΣΤΟ ΠΕΝΤΑΧΡΟΝΟ ΠΛΑΝΟ

Στο 1913 βγάλανε νέφτι 9 εκ. τόνυς, στο 1927—28 περίσπεσε ος 11 εκ. τόνυς. Σίφωνα με το πεντάχρονο πλάνοι εκμετάλεπσι τυ νεφτιυ πρέπι να περισέπσι στο 1933 ος 26 εκ. τόν.

Εκμετάλεπσι νεφτιυ (σε χιλιάδες τόνυς).

Το νέφτι κε τα προιόντα-τυ ίνε χρίσιμα στο Σοβετικο Σίνδεζμο, όχι μόνο για τιν εσωτερικι αγορα, αλα κε για τιν εκσαγογι στο εκσωτερικο.

Γιαφτο στι βιομηχανία τυ νεφτιυ σε πέντε χρόνια καταθέτονε τεράστια μέσα.

Στο Τυαπσε θα χτιστύνε 35 κρέικινκ (μικχανιζμι πυ επεκσεργάζοντε μαζυτ για τιν εκσαγογι (θενζίνας). Τα 35 κρέικινκ κοστίζονε παραπάνο απο 74. εκι ρύθλια. Εκι επίσης φτιάνετε εργοστάσιο νεφτο-αποσταχτικο 18 εκ. ρυθλίον. Στι Γρόζνα για τιν ικοδόμισι νέον κε τιν επέχτασι παλεον νεφταγογιον ορίστηκε 35 εκ. ρυθ. Για τιν ικοδόμισι νέυ τεράστιυ νεφταγογιύ Μπακυ-Βατυμ-311 εκ. ρύθλια. Για τιν επεκσεργασία νεφτιυ στο Σαχαλιν-38 εκ ρύθλ. κε στι διμοκρατία τυ Υζπεκ. 18 εκ. ρυθλ.

Γενικα σε όλες τις επιχίρισεσ τυ νεφτιυ ορίστηκε να κατατεθύνε 1¹/₂ δισεκ. ρύθλια.

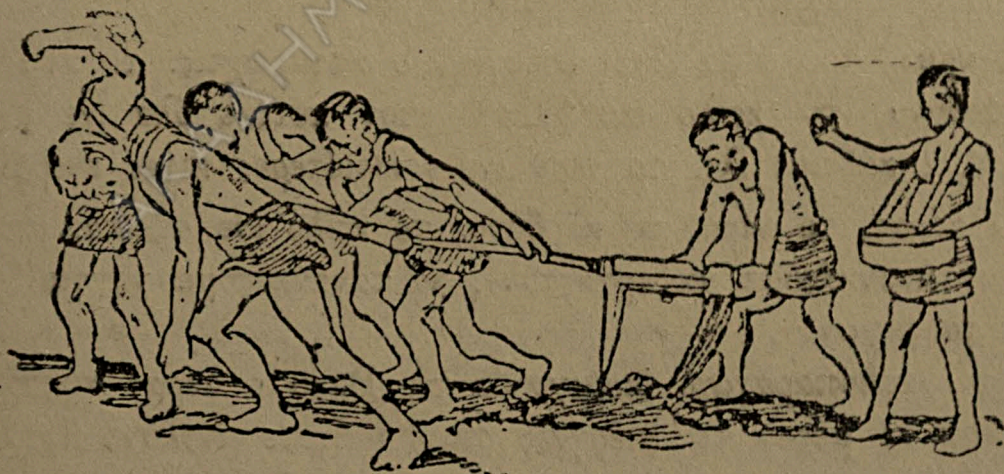
ΚΑΡΒΥΝΟ, ΝΑΦΘΑ, ΙΛΕΧΤΡΙΖΜΟΣ

Πηγες ενέργιασ.

Ο άνθρωπος για τιν εκτέλεσι το διαφόρον εργασιόν-τυ μεταχιρίζετε τις μικχανεσ.

Μόνι-τισ όμως ι μικχανι δεν μπορι να εργαсти. Πρέπι όποσ λέμε, ι μικχανι να πάρι όρόμο.

Στα παλια τα χρόνια, όποσ κε τόρα ακόμι για να θάλυνε σε κίνισι κάπιεσ μικχανεσ, ίνε ανάνκι κάπιουσ να γιρίζι τον τροχο με το χέρι-τυ.

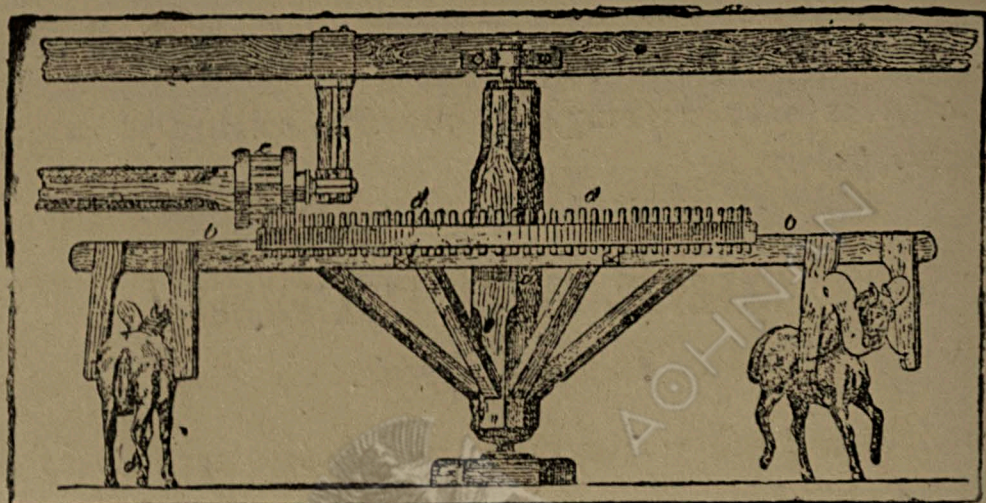

Όποσ τάκονιστίρι, έτσι κε τιν αλονιστικι μικχανι κινιτοπι ο άνθρωπος με το χέρι-τυ. Κάθε σπιτι σχεδον έχι ραφτομικχανι, πυ τιν κινιτοπιυν με το χέρι, ίτε με το πόδι.

Καμια όμως φορα ο άνθρωπος δε θα μπορύσε να φτάσι σε τέτιο ίπσοσ πολιτιζμυ, α για τιν ικανοπίσι τον ανανχόν-τυ, αρ-

κόντανε στο τιποτένιο ποσο τις ενεργίας τυ οργανισμού-τυ, πυ μπο-
ρι να τινε μετασχηματίσι σε εργασία.

Απο πολι παλια χρόνια ο άνθρωπος εποφελίτε τιν ενέρ-
για ζόον.

Πός τ'άλογα κινιτοπιων εργατικο μηχανισμό.

Γράψετε πιες άλλες εργασίες κάνι ο άνθρωπος με τι βοίθια το ζόον
(τυ αλόγου, τυ βοδιου κ.α.)

Ι ενέργια δεν ιπάρχι μόνο στα μίονια τυ ανθρώπου κε το ζόον.

Γίρο-μας έχυμε όσι θέλυμε ενέργια.

Ι ορμι τυ αέρα ίνε ενέργια, ο καταράχτις, το κομάτι τυ
πετροκάρβουνο, το κσίλο πυ θάλετε στον πέτσχο όλα ίνε ενέργια.
Ο αέρας, ι κάβσιμι ίλι, το νερο ίνε ι κριρότερες πιγες ενεργίας.

Ο αέρας, το νερο, το κάρβουνο, το κσίλο ίνε αζοικα, μα μπο-
ρύμε να τάνανκάζυμε να εργαστύνε, να τάνανκάζυμε να γιρίζυν τυς
τροχυσ το μηχανον.

Στι ναφθοπαραγογο βιομηχανία τις Βαχυ ο αέρας κινιτοπι τα
πανόφτερα κε μέσον τι ενεργίας πυ παράγετε αντλόνε κάτω απτι
γισ τι νάφθα.

Στο Βολχόστρόδι το νερο κυνάι τυς τροχυσ τον ιδροκιτίριον—
τυρπίνον κε ι τυρπίνες κινιτοπιων τις μηχανες πυ παράγυνε ιλε-
χτρικο ρέμα.

Σε οπιαδίποτε ατμομηχανι μέσον τυ κάρβουνο θράζι το νερο
κε μετασχηματίζετε σε ατμο, πυ σπρόχνοντας το έμβολο το ατμο-
μηχανον τις κινιτοπιι.

Οστε το πρότο πρόβλημα πυ στέκετε μπροστά-μας ίνε να εκ-
μεταλεφτόμε τιν ενέργια για τις μιχανές-μας.

ΠΟΣ ΕΠΟΦΕΛΥΜΑΣΤΕ ΤΙΝ ΕΝΕΡΓΙΑ ΤΥ ΑΕΡΑ

Απο πολα χρόνια κ'έδο ι άνθρωπι εποφελόντε τιν ενέργια
τυ αέρα για τιν κινιτοπίσι τον πανοκάραβον. Μεγάλες θάλασεσ κε
οκεανυς διασκίζανε τα πανοκάραβα. Ο Κολόμβοσ ανακάλιψε τιν
Αμερικι, ταξιδέδοντασ με πανοκάραβο.

Το πρότο θαπόρι χτίστηκε στις αρχεσ τυ XIX εόνα (θιμιθίτε
το θαπόρι τυ Φύλτον).

Ολι-σασ κζέρετε τυσ σινιθιζμένυσ ρύσιкуσ ανεμόμιλυσ. Ινε πο-
λι διαδομένι στιν ΕΣΣΔ.

Στον ανεμόμιλο βλέπομε τέσερα φτερα θαλμένα
στον κίριο κίλιτρο τυ μίλυ. Με τον αέρα κυνιέντε τα φτερα κε
γυρίζυν τον κίλιτρο. Ο κίλιτροσ μέσον ιδιετέρον εκσαρτιμάτον
κινιτοπιι τις μεγαλόπετρεσ. Έτσι ι δύναμι τυ αέρα αλέθι τα κυκια
το σιτιρον κε τα κάνι αλέδρι.

Επιδι ίνε ανάνκι τα φτερα νάνε θαλμένα κατα τον αέρα, για-
φτο τυσ ανεμόμιλυσ τυσ χτίζυνε έτσι όστε να μπορουν να γυρίζυν
ολάκερι πάνο σε κάθετο κοντάρι, πυ χρισιμέθι οσ άκσονασ.

Ο αέρασ ίνε ασταθι πιγι ενεργίασ. Α θα υπολογίζουμε τιν ερ-
γασία πυ κάνι σ'ένα χρόνο, πρέπει να λογαριάζουμε με τον ακόλυθο
τρόπο. Ο χρόνοσ έχι το όλον $365 \times 24 = 8760$, ενο για τον αέ-
ρα λογαριάζουμε μόνο 1000 το χρόνο.

Μεγάλο μέρος τις ενέργιασ τυ αέρα κσοδέβετε παρα τι θέλι-
σι τυ ανθρώπου.

Ο αέρασ κυθαλι σκόνι, ανακατέθι τυσ άμυσ, κινιτοπιι τα κί-
ματα τον οκεανον κε τον θαλάσον πυ κατατρόγυν τις παραλίεσ.

Ο αέρασ κυθαλι τα σπόρα το φυτον, κάποτε επιφέρει καταστρο-
φεσ—σπάνι δέντρα, κσεσικόνι τις στέγεσ. Τέλοσ ο αέρασ κυθαλι
μεγάλεσ ποσότιτεσ νερυ οσ σίνεφα, βοιθόντασ στο πότιμα τυ εσο-
τερικυ τον ιπίρον. Όλα αφα—τι μεγάλι εργασία κε τιν ενέργια
γιάφτι τιν εργασία τιν πέρνι ο αέρασ απτισ αχτίνεσ τυ ήλιυ, πυ
ζεστένυν τι γις.

„Το πεντάχρονο σε τέσερα χρόνια“.

ΠΟΣ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΠΟΦΕΛΙΤΕ ΤΙ ΔΙΝΑΜΙ ΤΥ ΝΕΡΥ.

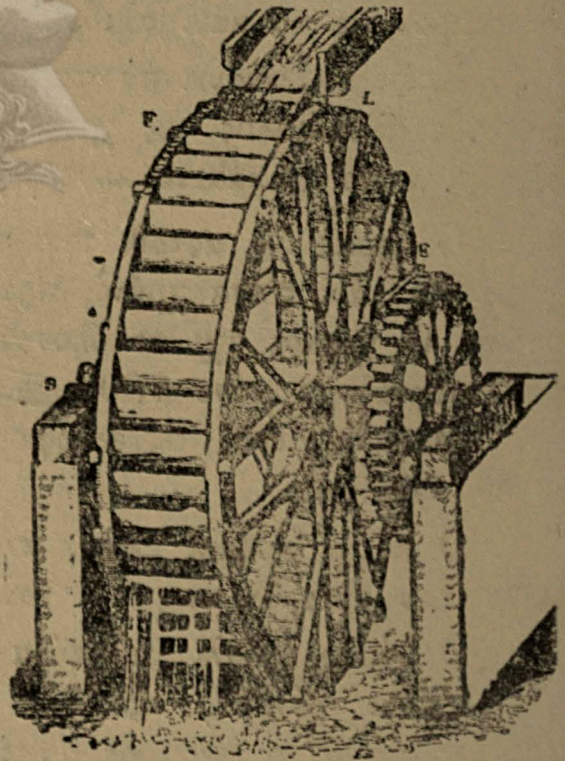
Μεγάλα αποθικέματα ενεργίας περιέχυνε τα νερα. Τα ζίνεφα ανκε αποτελούντε απο πολι μικρες σταλαματιες, χάρις όμως στο μεγάλο-τους ποσο, περιέχυν αφάνταστι ποσότιτα νερυ (πολες φορες εκατοντάδες εκατομίρια κε δισεκατομίρια χιλιόγραμμα). Αφτο το βάρος, πυ ανεβένι σε μεγάλο ίπος κατέχι τεράστια αποθικέματα ενεργίας, όπος κατέχι ενέργια το σφιρι πυ ίνε σιχομένο. Ι ενέργια 'μέσα ζάφτα αναπτίγγετε για το λογαριαζμο εκίνον τον αποθικεμάτον πυ πίρε το νερο απτις αχτίνες τυ ίλιυ, τον κερο πυ εκσατριζότανε απο τιν επίδρασι τον αχτίνον αφτον κε όταν ανέβενε απσιλα απο τιν επίδρασι το ρεμάτον τυ αέρα.

Ι ενέργια αφτι ίστερα μετασκιματίζετε σε ενέργια τον τρεχόμενο νερον κε κσανα μπορι να χρισιμοπιθι μέσον διαφόρον ιδροκινητήρον (τροχι μίλον ντυρπίνες)

Σίμερα παντυ φτιάνυνε μεγάλες κε μικρες ενκατάστατες, όπου με τι δίναμι τυ τρεχόμενου νερυ κινοπώντε ι ντυρπίνες κε τα γενεράτορ δίνοντας ίλεχτικι ενέργια. Ος παράδιγμα τέτιας ενκατάστασις μπορι να χρισιμέπει το Βολχεστρόι, το Δνεπροστροι.

Ο ιδρότροχος αποτελίτε απο πολα κιότια ίτε θαλάμυς, πυ ίνε θαλμένι στιν περιφέρια τυ τροχυ.

Ο τροχος ίνε περαζμένος στον κίλιντρο, κε στριφογιρίζι μαζι με τον τροχο με τι δίναμι τυ τρεχόμενου νερυ. Ι στροφι αφτι μεταδίνετε μέσον οδοντοτις ίτε αλις μετάδοσις στι μιλόπετρα κ'έτσι ι δίναμι τυ νερυ αλέθι τα κυχια το σιτιρον. Ος τόρα ακόμα ίπάρχυν φάμπρικες, πυ εργάζυντε με τεράστιυς ιδρότροχυς.

ΠΕΤΡΟΚΑΡΒΟΝΟ ΚΕ ΚΑΦΤΑ

Ενέργια, πυ παράγετε απτιν κάψι

Τεράστια αποθηκεύματα ενεργίας μπορούμε να πάρουμε απτι θερμότητα πυ παράγετε κατα τιν κάψι τις κάψιμις ίλις.

Ι προσαρμογες μέσον τον οπίο εποφελύμαστε τάποθικέματα τις ενεργίας τις κάψιμις ίλις, σινιθιζμένα ονομάζοντε θερμομιανι .

Το πλεονέχτιμα τις εφαρμογισ το θερμομιανον ένκιτε σε τότο, ότι ι θερμότητα ίνε τέπιος, τίπος ενεργίας πυ έφκολα μπορούμε να τον πάρουμε σε μεγάλα ποσα κε με πολι μικρα έκσοδα.

Μέσα στι γις ιπάρχον πολες έφλεχτες υσιές (πετροκάρβονο, νάφθα, τίρφι κτλ.) πυ εκμεταλέδουντε σε μεγάλες ποσότητες, κοστίζον φτινα κε δύνον μπόλικι θερμότητα.

ΤΟ ΜΑΒΡΟ ΧΡΙΣΑΦΙ

Το πετροκάρβονο ίνε ι βασικι κάψιμι ίλι για όλες τις θερμομιανες.

Ας πάρουμε λ.χ. τους σιδερόδρομους, πυ με πιχτο δίχτι σκεπάζον όλες τις χώρες ιτε τα θαπόρια, πυ διασκίζον τις θάλασες κε τα ποτάμια, κυθαλόντας αμέτριτους ταξιδιότες κε αμέτριτα φορτία—όλα αυτα εργάζοντε με πετροκάρβονο.

Αμ' ι φάμπρικες κε τα εργοστάσια; Τί κινιτοπι τις αμέτριτες μιανές-τους; Το πετροκάρβονο! Ολι ι πανκόζμια βιομιανία, ι πανκόζμια παραγογι θρέδουντε με πετροκάρβονο.

Τα κξένα κράτι, π'ύνε φτοχα σε δάσι κε σε κάπια μέρι τις ΕΣΣΔ. όπος λ.χ. στιν Υκρανία το πετροκάρβονο αντικαστένι τα κσίλα κε χρισιμέβι για τι θέρμασι τον κατιχίον.

Δεν ίνε όμος μόνο αυτο. Το σίδερο, όπος κξέρουμε ίνε απαρέτιτο για τον άνθρωπο. Απτο πιο απλύστατο καρφι κε τι θελόνας τιν πιο πολίπλοκι μιανι, απτο κινιγετικο μαχέρι ος το τερατόδικο κανόνι —όλα κατασκευάζοντε απτο σίδερο— σινιθιζμένο ιτε επεκξεργαζμένο (χιτο σίδερο ιτε ατσάλι.)

Χορις σίδερο δεν μπορι να γίνι καμια παραγογι καμια αγροτικι εργασία. Για να εκμεταλεφτόμε κε για να επεκξεργαστόμε το σίδερο, πολι μας ίνε απαρέτιτο το πετροκάρβονο.

Τα σιδερομεταλέβματα τα λιώνουν μέσα σε ιδιέτερα καμινεφτίρια (ιψικάμινι) χίνοντας μέσα σάφτα σε σιρεσο το σιδερομεταλέβμα κε το πετροκάρβουνο, μια σιρα σιδερομετάλεβμα μια σιρα πετροκάρβουνο σ απάνο.

Μέσα στο καμινεφτίρι το μετάλεβμα λιώνι μαζί με το κάρβουνο κε χίνετε σαν ιγρι πιρομένι μάζα. Απαφτι τι μάζα γίνετε το χιτο σίδερο κε απτο χιτο σίδερο με διάφορους τρόπους κάνυνε το μαλακο σίδερο κε το σκληρο τάτσάλι.

Νά γιατι ονομάζουμε το πετροκάρβουνο μάβρο χρισάφι. Κε αλίθια το πετροκάρβουνο ίνε το πιο χρίσιμο για τον άνθρωπο.

Το πετροκάρβουνο εκσον πυ κινιτοπι τα θαπόρια κε τις ατμομιχανες, εκσον πυ δίνι ζοι στις φάμπρικες κε τα εργοστάσια χρισιμοπιίτε κε σε πολυς κλάδους τυ νικοχιριυ κε τις θιομιχανίας.

Ας πάρουμε λ.χ. το φοταέριο πυ κατασκευάζουν τα αεριοπαραγογα εργοστάσια, για το φωτιζμο τον πόλεον, το ετιμάζυν πάλι απτο πετροκάρβουνο. Εκσον αφτο το πετροκάρβουνο δίνι στον άνθρωπο τεράστια ποσα χρίσιμον υσίον. Νά γιατι ι σοβ. κιβέρνισι κάθε χρόνο περισέβι τιν εκμετάλεψι τυ πετροκάρβουνο.

Ος προς τάποθικέματα τυ πετροκάρβουνο τιν πρότι θέσι κατέχι ι Αμερικι. Ι ΕΣΣΔ κατέχι τιν 4 θέσι. Κατα τιν πιότιτα τυ πετροκάρβουνο κατέχι τιν πρότι θέσι.

ΠΟΣΟ ΠΕΤΡΟΚΑΡΒΥΝΟ ΑΝΑΛΟΓΥΣΕ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΤΟ ΧΡΟΝΟ ΠΡΙΝ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ. (σε χιλιόγραμμα.)

Ρωσία	Γερμανία	Ανκλία	Β. Α. Ε Πολιτίες
243	4160	4586	5373

Εργασία. Δογαριάστε κε θρέστε, κατα πόσο λιγότερο πετροκάρβουνο αναλογύσε σ' εμας στον άνθρωπο, πάρα στυν Ανκλία κε τι Β.Α.Ε. Πολιτίες Βρέστε στο χάρι τα κράτι αφτα.

ΠΙΡΚΑΙΑ ΣΤΟ ΑΝΘΡΑΚΟΡΙΧΙΟ.

Ι νίχτα ίταν περαζμένι. Ολι εκσον απτυς ανθρακορίχυς, πυ ίταν στυ δυλια, κιμόντυσαν πια. Κεσάφνυ κεσκολυθιτιχο κε παραπο-

νιάρικο σφίριγμα το σίρινκα διέκοψε τι γαλίνη κε τιν εριμιά τις απέραντις πεδιάδας. Σκιες ανθρώπων φάνικαν μες το σκοτάδι. Διογμένι απτο φόβο τρέχανε προς το φωτινο στιλάρι.

Αντρες, γινέκες, γέρι κε πεδια τρέχανε προς το μέρος από-
-που φενόντανε ι φωτια. Νά-τους φτάσανε κοντα. Αντικρίζουε πια κόντα
στο φος τις φλόγας το μιχανοστάσιο.

Ι φωτια σαν πιρομένο δαχτυλίδι τριγίρισε απόλες τις μεριες το
-χτίριο.

Ολι κέρανε, πως μέσα σάφτο το χτίριο θρίσκατε ι ισοδο κε
έκσοδο το ανθρακοριχί. Μόνο ι σκέπσι αφτι έφτανε για να
-τους κάνι νάνατριχιάζον. Κρίος ιδροτας έλυσε το σώμα-τους άν κε
στεκόντανε κοντα στι φωτια.

Το πλίθος όλο ένα περίσεθε. Ιρθανε κι' απτα κοντινα μετα-
-λία κε ενόθικαν όλι σε μια σκοτινι πικνι μάζα.

Ι πρίνες γλόσες κσεπετιέντε μες' απτο μιχανοστάσιο. Ι φωτια
αναβένι απσιλα κε σκορπιέτε σα θροχι φωτοσπινθίρον. Ι πλεκάδες
-τις φλόγας, σα χρισαφένια μελίσια σχηματίζον κίκλυς κε πέφτανε
στο χόμα.

Το πλίθος σιοπα. Πιάστηκε ι γλόσα-τους. Τρομερες σκέπσες
-τους ανισιχύνε τα μιαλα.

— „Χάνουντε ι ανθρακοριχι. Με θανατιφόρο φόβο γλιστρύνε
-μέσα στως ιγρως πέτρινως διάδρομω. Νά κε το νερο. Θοριβόδικι κα-
-ταράχτες χίνοντε μέσα στο ανθρακοριχί. Ζβίσανε ι λάμπες δεν
-απάρχι παμια ελπίδα. Πυθενα δε φένετε κανένα φωτινο σιμίο, κα-
-μια ελπίδα γλιτομω.

Ι φλόγα εκσακολουθι να γλίφι το χτίριο. Νά, έπεσε κε ι στέγι.

Ι φωτια ελέφτερι ιπσόθικε προς τα πάνω.

Κσάφνω έλαμπσε μια ελπίδα. Κάπιος φονάζοντας:

— Ι ανθρακοριχι θρίκαν έκσοδο! Τως ανεβάζον! Σάμπωσ ιλεχ-
-τρικο ρέμα άνικεσε το πλίθος. Σα να ζοντάνεπσαν όλι κε άρχισαν
-τα μιλίματα. Κάπιι μάλιστα κλέανε.

Οταν εφάνικαν ι πρότι γλιτομένι το λαο τον επιασε λισα-
-ζμένος θαμβαζμωσ.

Εκσαντλιμένι ι μάβρι άνθρωπι, αργα-αργα πλισιάζον τιν πιρχαια.

Ιταν εκίνι πυ γλίτοσαν. Το πλίθος τως περικίχλωσε με μιας
-κε τως σκέπασε μένα σορο ερότισες.

— Λιπον, πως ίστε εκι κάτω; Φοβιθήκατε, ε;

Ι φοτια έζβινε. Ι σκοτινι νίχτα έζβισε τι φοβερι λαμπάδα κε σκέπασε το θλιβερο μέρος με μάβρο πάπλομα. Αφτο όμος δεν κράτισε πολι τα κσιμερόματα ζίγοναν.

Ρότισες. Γιατί ίνε βαρια ι δυλια τυ ανθρακορίχυ; Πια διστιχίματα μπορυν να γίνυν στα ανθρακοριχία; Πός κε με πια μέτρα μπορόμε να προλάβουμε τα διστιχίματα αφτα;

ΑΓΟΝΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΑΝΘΡΑΚΟΡΙΧΙΟ

Ιστερα απτιν Οχτοβριανι επανάστασι ο νικοκίρις τυ ανθρακοριχίυ Μπογτάνοφ, άρχισε τις προφιτίες-τυ.

Πύ θα μπορέσουν ι μπολσεβεβικι να βάλυνε σε δρόμο το ανθρακοριχίο-μυ. Θα το τινάκσυν στον άέρα, θα το μαγαρίσουν κε θα τάφίσυν!

— Θα σας θάψυν ι μπολσεβεβικι—έλεγε στις ανθρακορίχυς.

— Δε θα μπορέσετε να κάνετε χορις εμένα,—θα με παρακαλέσετε μάλιστα!

Στο 1820 ο Κόκινος στρατος έκανε επίθεσι στο Δονπας. Ο Μπογτάνοφ βύλιαξε το ανθρακοριχίο-τυ. Κατάστρεψε όλα τα εργαλία, τα πέταξε στο ανθρακοριχίο κε χάλασε όλες τις μηχανες τίς άνοδου.

Κρίο κε πίνα. Κσιπόλιτι πιναζμένι, μένα τέταρτο πσομι, ι ανθρακορίχι αδιάζυν το ανθρακοριχίο απτο νερο.

Σάφτο τον κερο ο Μπογτάνοφ έκανε το εμπόριό-τυ στην αγορα κε χαμογελύσε:

„Δεν ίνε δυλιά-τυς νάδιάσυν το ανθρακοριχίο“

Ι ανθρακορίχι όμος το άδιασαν κε χτίσανε νέο καμίνι. Σε λίγο μάλιστα θάρχίσυν ι εργασίες. Εκσαφνα το χινόπορο τυ 1924 πίρκαια. Κάικε κε το καμίνι ος το πάτο-τυ.

Κλέγανε ι γινέκες τον ανθρακορίχον. Ι παλει όμος ανθρακορίχι δεν τάχασαν, δεν τάφισαν έτσι τα πράματα. Ζβίσανε τι φοτια κε κσανάρχισαν τι δουλια.

Εβραζε ι δουλια ος το τέλος τυ Ιόνι τυ 1926. Χτίστικαν πια ι δίοδι τυ ανθρακοριχίου, άνικσαν σιδεράδικο. Χτιζόντανε μια σιδεροδρομικι γραμι απτο σταθμο ος το ανθρακοριχίο. Φορτόσανε πια τιν πρότι παρτίδα τυ καρβουνου—τυ μάβρου χρισαφου. Ολι, όπος κε τα πεδια τον ανθρακορίχον χερετύσαν:

— Κάρβυνο, κάρβυνο πια θγάλανε!

Μόνο ο Μπογτάνοφ έτριζε τα δόντια-τυ σαν το λίκο. Το ανθρακοριχίο άρχισε τι δουλια. Οχι όμος για πολιν κερο. Μια ζεστι μέρα, δέφτερι πιρκαια. Κάικε το ανθρακοριχίο. Ολα κάικαν. Με δυσκολία ι ανθρακορίχι γλίτοσαν τις κατικίες-τους. Οπος κε τιν πρότι φορα δεν μπόρεσαν νά καταλάβουν πια ήταν ι ετία. Ολι όμος σ' ένα στόμα λέγανε, ότι ι πιρκαια ήταν δουλια τυ Μπογτάνοφ.

Ι εργάτες, δίλοσαν οριστικα:

— Οπου θάμαστε ζοντανι κε το ανθρακοριχίο θα ζίσι.

Κσανάρχισε τι δουλια πάνο στα ερίπια.

Αναστίθηκε το ανθρακοριχίο.

Το ανθρακοριχίο μεγαλόνι. Χτίστικαν νέα εκσαρτίματα. Στον κερο τυ Μπογτάνοφ έδινε 12-15 τόνυς το μερονίχτι κε τόρα δίνι ος 500 τόνυς. Χτίσανε τρις μεγάλες καζάρμες 375 ανθρόπυς με όλα τα χριαζόμενα για τυς ανθρακορίχυς.

Οργανόθηκαν διάφορα σχολια κε όμιλι. Τόρα στο ανθρακοριχίο εργάζοντε ος 1000 εργάτες.

Ι νέι ανθρακορίχι, πυ έρχοντε απτα χορια, σιχνα αργυν κε παραμελυν τιν εργασία-τους. Ι παλει ανθρακορίχι τυς μαθένυν:

— Ετσι όπος κάνετε σίντροφι, χίνετε νερο στο μίλο τυ Μπογτάνοφ.

Φονάζετε; „Ινε άσκιμά τόρα“ Δεν κζέρετε όμος πός ήταν ι ζοι στον κερο το Μπογτάνοφ. Να δουλέβατε τότε κε θα βλέπατε. Γιατί δε λιπάστε το ανθρακοριχίο; Τόρα ίνε δικό-μας, όλον τον εργατον.

Ι κάθσιμι ίλι ίνε το πσομι τις θιομιχανίας.
Πιό περισσότερο κάρβουνο κε νάφτα!
Πιο μπόλιχο χιτο-σίδερο κε ατσάλι.
Πιό πολες μιχανες!

ΔΥΛΕΒΥΝ ΚΕ Ι ΠΕΘΑΜΕΝΙ

Το νέο Δουμπας

Πύ έχυμε τα περισσότερα ανθρακοριχία;
Στιν κιλαδα τυ Δονετζ.

Πόσο πετροκάρβουνο δίνανε στιν αρχι τυ 5-χρονου;
27 εκατ. τόνους το χρόνο.

Τώρα ι εκμετάλεψι τυ πετροκάρβουνο ορίστηκε σε 125 εκ. τόνους το χρόνο.

Το 5-χρονο πλάνο για τιν εκμετάλεψι τυ πετροκάρβουνο θα εκπληροθι σε τρία χρόνια.

Τί πάι να πί αφτο; Κάναμε λάθος στις υπολογ.ζιμός-μας; Αν κάναμε λάθος, θα ίνε ανάνκι να σκιματίσουμε νέο 5-χρονο πλάνο. Γιατί, να τί μπορι να γίνι, θα χτίσουμε τα εργοστάσια κε δε θάχουμε κάρβουνο να τα εκσασφαλίσουμε, θα μας γελάσι όλος ο κόσμος.

Οχι, τέτιο πράμα δε θάφίσουμε να γίνι.

Με κάθε μέσο πρέπει να εχτελέσουμε το πλάνο-μας.

Μα πός θα το κάνουμε; Ινε άραγε δυνατο να γίνι;

Ι ινζινέρι λένε, πος γίνετε, λένε, ότι σε πολα ανθρακοριχία-μας ακόμα εργάζοντε με τα χέρια, χωρις μιχανες, λένε, πος κάθε αμερικανος ανθρακορίχος εκμεταλέθετε κάμποσες φορες περισσότερο κάρβουνο, παρα ο δικός-μας. Τί, μίπος ο αμερικανος ανθρακορίχος προσπαθι περισσότερο; Οχι, βέβεια. Νά τί σιθένι: τον αμερικανο ανθρακορίχο το βοιθι ι μιχανι.

Σέμας ακόμα σε μερικα ανθρακοριχία ι εργασία γίνετε κατα το παλιο:

Σε πολα, όμος ανθρακοριχία-μας ι εργασία γίνετε μέσον τον μιχανον. Ι μιχανοπίσι στάνθρακοριχία-μας όσο πάι κε περισέβι

Σίμερα ακόμα να επισκεφτι το Ντουμπας ένας πυ τυ ίκζερε άλοτες, θα πι το Ντουμπας ανανεόθικε! Μπροστά-τυ τόρα στέκετε το ζίτιμα να κατέχι τι νέα τέχνι σόλες τις εργασίες-τυ.

ΘΑΝΑΚΑΣΥΜΕ ΤΥΣ ΠΕΘΑΜΕΝΥΣ ΝΑ ΔΥΛΕΠΣΥΝ

Πόσο κάρβουνο θα μας δόσι στο 1930/31, το ανασινκροτιμένο
νέο Δουμπας;

52 εκατ. τόνους.

Πόσο χριαζόμαστε;

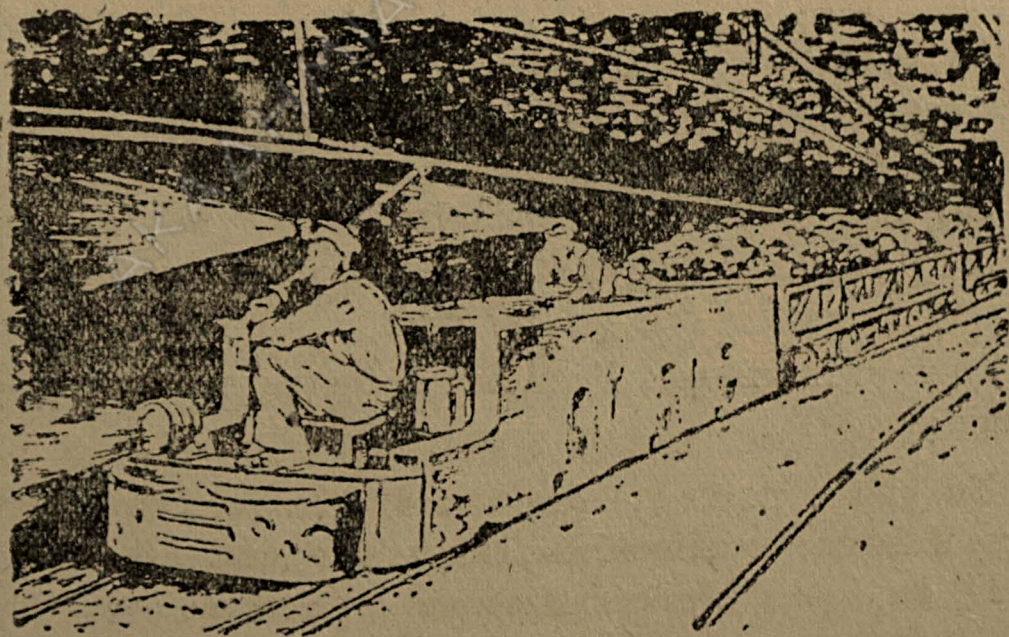
Το λιγότερο 125 εκατομίρια τόνους.

Οπος φένετε, πάλι δε θα μας φτάσι.

Απο πύ θα πάρομε το πετροκάρβουνο, πυ δε μας φτάνι;

Εχουμε μια ακόμα κιλάδα πετροκάρβουνο, πυ σινκριτικα μάφτι
το Δουμπας ίνε νάνος.

Στι Σιβιρία υπάρχουν απσιλα θυνα τ' Αλτάια. Ι κοριφές-τυς
ίνε σκεπαζμένες με εόνια χιόνια. Στις κατοφέρειές-τις υπάρχουν πι-
κνα δάσι κονοφόρον δέντρον. Στυς πρόποδες αφτον το θυνον κάτο
στι γις υπάρχι πετροκάρβουνο. Αλοτε τυς πρόποδες τον Αλταίον
περιέδρεχε θάλασα. Ι γιγαντιένιες φτέριδες φίτρονιαν στις παραλίες.
Μέσα στα δάσι αφτα ζύσαν βραδικίνιτα θέμα, με μακριυς λεμυς,
με μικρα ανόιτα κεφάλια. Κάθε θεριο ίχε μέγεθος σπιτιυ με τέσε-
ρα πατόματα.

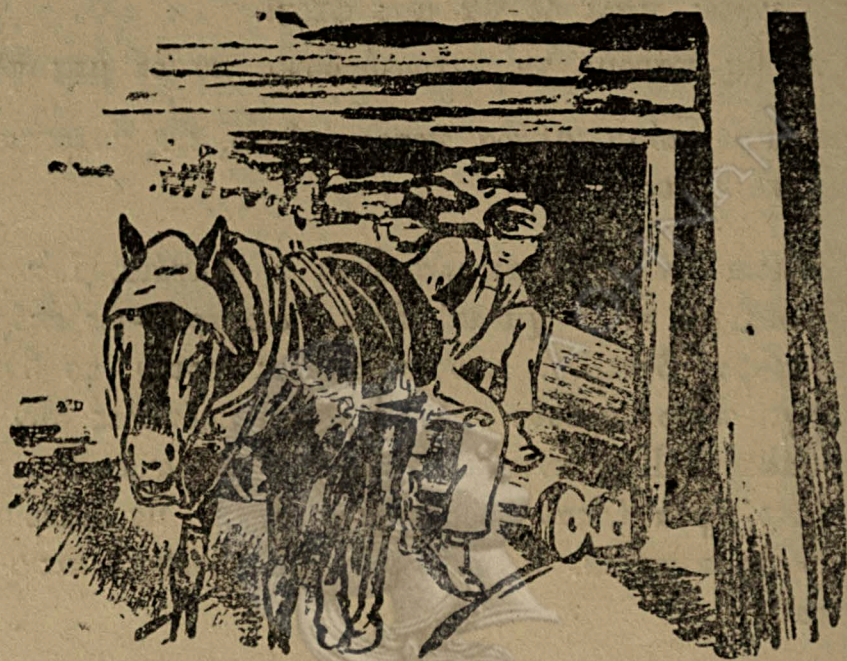

Το κυβάλεμα τῷ κάρβουνο με ιλεχτράμακσα

Πέρασαν χρόνια, εκζέλιπαν τα ζόα αφτα, κσεράθικε ι θάλασα
με στα μέρι αφτα, όπου άλοτε σκιματιζόντανε κόλπος έμινε τερά-
στιο τέλμα.

Ισττερα το τέλμα το σκέπασε άμος κε γλίνα . Τάπομινάρια τον τελματοδεντρον το φτέριδον σαπίζανε κάτο απτα στρόματα τυ άμου κε τις γλίνας, μάβριζαν, μετασκιματιζόντανε σε κάρβουνο. Σαφτο λιπον το νεκροταφίο, σα να λέμε, θέλομε να έρθουμε, να θγάλουμε τυς πεθαμένους απτα μνίματά-τους κε να τυς αναγκάσουμε να δουλέψουν.

Πός ονομάζετε αφτος ο γίγαντας τυ κάρβουνο, μπροστα στον οπίο το Δουμπας ίνε νάνος;

Ονομάζετε Κυζμπας, κιλάδα τυ Κυζνιτς. Στο Δουμπας τα στρόματα τυ κάρβουνο ίνε λεπτα: εδο αν το πάχος τυ στράματος ίνε μισο μέτρο, λογαριάζετε καλο. Στο Κυζμπας τα στρόματα πυ έχυν πάχος 2 μέτρα δε λογαριάζυντε παχια. Εδο έχι στρόματα 16 μέτρον πάχους. Τα στρόματα αφτα κίντε κοντα στην επιφάνια τις γις κε το κάρβυνό-τους ίνε καλίτερο.

Τότε γιατί στέκουμε; Γιατί να μι δόσουμε τιν προσοχί-μας στο Κυζμπας;

Νά λιπον, γιατι στο Δουμπας διπλασιάζουμε τιν εκμετάλεπει ενο στο Κυζμπας τριπλασιάζουμε. Ιπάρχι όμως κένα άλο: το Κυζμπας ίνε νέο, εκι έχουμε λίγα ανθρακοριχία, λίγες σιδεροδρομικες γραμες, μεγάλους ιλεχτρικους σταθμους ακόμα δεν έχουμε. Ολα όμως αφτα εκσαρτιέντε τόνα απτο άλο. Πός λ.χ. θα δουλέψουν ι μιχανες τυ τριπίματος ίτε ι ιλεχτρομιχανες, α δεν έχι ιλεχτρικο ρέμα; Οσο λιπον, λιπιρο κι αν ίνε, δε θα μπορέσουμε σάφτα τα πέντε χρόνια να πάρουμε απτο Κυζμπας όλα, οσα μπορι να μας δίνι.

Θα κάνουμε ομολογία. Στο Κουζμπας θάχουμε τα μεγαλύτερα ανθρακοριχία.

Το ανθρακοριχίο τυ κοκκ αρ. 1 θα δώσει 2,5 εκ. τόνους το χρόνο. Το ανθρακοριχίο αρ. 2 θάνε ακόμα πιο μεγάλο: θα δώσει 5 εκ. τόνους.

Ι ΙΛΕΧΤΡΟΠΙΣΙ ΣΤΟ ΕΣΣΔ

Η βιομηχανία-μας κρέπεσε πολύ στα περασμένα πια χρόνια τις καταστροφές. Ο εμφύλιος πόλεμος διασάλεψε με την αγροτική-μας οικονομία.

Δεν πέρασε όμως άδικα ο κερως. Κατορθώσαμε σε λίγα χρόνια να κσαναποχτίσουμε τα χαμένα. Τώρα ίνε ανάγκη να προχωρίσουμε πιο μπροστα όσον αφορά τη βιομηχανία με την αγροτική οικονομία.

Στιν εκπλήρωση αυτου τυ σκοπού-μας, θα μας βοηθήσει η παντοδύναμη κινιτήρια δύναμη τυ ιλεχρισμου.

Γιαφτο, τόσο πολύ η κιβέρνησι-μας πασκίζει για την ιλεχτροπίσι τις ΕΣΣΔ

Η ιλεχτριχη δύναμη ίνε φτινότερη απο τη δύναμη τυ ατμου.

Ελατόνη τα έξοδα τις βιομηχανίας με τις μεταφορας.

Η ιλεχτριχη κινιτήρες μπορούνε να χρσιμοπιθύνε παντου.

Κινουν τα τεζιάκια με τις μηχανες, αντλυν το νερο με μεταφέρουν θάρι. Στιν αγροτική οικονομία ιλεχτριχη κινιτήρες τραβουν αλετρια θεριστικες μηχανες, αλονίζουν με λιχνίζουν με μεταφέρουνε στάχια με χόρτα.

Στα 1921 η Σοβιετική Κιβέρνησι επεκσεργάστηκε το πλάνο της τέλιας ιλεχτροπίσις τη ΕΣΣΔ. Για το σκοπο αυτον, χριάζουντε 30 μεγάλη περιφεριακή σταθμη πυ πρέπει να φτιάνουντε σε 10 ίτε 15 χρονια. Στι αρχι τυ 1929 ικοδομίστικανε με εργάζουντε πια 13 περιφεριακή ιλεχτροσταθμη.

Στα τελεφτέα πέντε χρονια θα αποτελιόση η ικοδόμησι το 42 νέονε σταθμον πυ άρχισαν πια να φτιάνουντε.

Στα 1927 ικοδομήθηκε με απο τότε εργάζετε ο μεγάλος ιλεχτριχος σταθμος „Λένιν“ στον ποταμο Βόλχοβ. Η δύναμη αυτου τυ σταθμου αντικαταστάνη ένα εκατομύριο διακόσιες χιλιάδες εργατον.

Ικοδομείτε το Ντνεπροστρόι. Ο σταθμος θάνε κατα πολλο δυνατότερος απο σταθμο τυ Βόλχοβ.

Ικοδομούντε κε μικρότερι σταθμι.

Γιατί άραγε ι άνθρωπι αφίνυν αχρισιμοπίτες τέτιυς θισαδρυς; Δεν ίνε τόσο έφκολο να χρισιμοπιθουν τα πλύτι αφτα.

Πολι απλο ίνε να φράξει κανις ένα ποταμάκι κε να ενκαθι-
δρίσι εκι νερόμιλο. Μάφτο ίνε πολι πιο δίςκολο, όταν πρόκιτε για
μεγάλο ποταμο.

Πρότα γιατι πιο δίςκολα θα φτιαστι το πρόχομα. Κε ίστερα
πρέπι να σκεφτι κανις τί θα κάνι τιν τεράστια αφτι δύναμι, πυ
μαζέβετε τιωτοτρόπος. Ι σίχρονι τεχνικι έλιξε το ζίτιμα αφτο. Στι
θέσι το φραγμαον ικοδομυν τυς ιλεχτρικυς σταθμυς. Σάφτυς τυς
σταθμυς τις μιχανες κινυν ι τυρπίνες. Αφτες ίνε μιχανες, πυ
περιστρέφυν τα νερα πυ καταπέφτυν. Κε ι μιχανες αφτες μετα-
δίνυνε με σίρματα το ιλεχτρικο ρέμα σε μεγάλες απόστασες—σόλα
τα μέρι. Ι χόρα εκίνοι όπου ίνε απτιγμένι, πάρα πολι ι βιομιχανία
μπορι καλύτερα να χρισιμοπίσι το άσπρο κάρβυνο (το νερο). Μα
κε ο κάθε ιλεχτρικος σταθμοσ πυ θα φτιαστι θα προκαλέσι κι
αφτοσ τιν ανάπτικι τις βιομιχανίας. Γιάφτο ο Λένιν θεωρούσε τιν
ικοδόμισι τέτιονε σταθμον πανίςχιρο όπλο για τιν ανάπτικι τις ικο-
νομίας-μας.

Εροτίσεις: Πόσ φτιάνυντε ι νερόμιλι; Πόσ φτιάνυντε ι ιλεχ-
τροσταθμι κοντα στυς ποταμυς; Πιά σιμασία για τιν εκσικονόμισι
τις κάφσιμις ίλις έχι ι ικοδόμισι ιλεχτροσταθμον κοντα στυς ποταμυς;

Εργασία για εκπλίροσι. Βρέστε στο χάρτι τις ΕΣΣΔ. τυς
κιριότέρυς-μας ποταμυς: Βόλγας Ντυνεπρ, Ντον κ.α.

ΤΟΡΦΑ

Πάρτε ένα κομάτι τóρφας κε εκσετάστε απο τί αποτελιέτε.

Ι τóρφα ίτε όποσ το λένε „νκρίζο κάρβυνο“ ίνε ντόπια
κάφσιμι ίλι. Δίνι λιγότερι θερμότιτα απο το πετροκάρβυνο κε το
νέφτι. Γιάφτο δε σιφέρει να κυβαλιθι σε μακρινες απόστασες. Σιφέρει
όμοσ στον τόπο όπου θρίσκετε κε εκσιπιρετι τις φάμπρικες κε τα
εργοστάσια.

Στα τελεφετέα χρόνια στυς τóρφότοπυς ικοδομιθίκανε κε ικοδομύντε
νέι ιλεχτρικι σταθμι. Ενας απαφτυς τυς σταθμυς ίνε Σσατύρκα πυ
μεταδίνι τιν ιλεχτρικί-τις ενέργια με σίρματα στι Μόσχοβα.

Ο σταθμος „Κόκινος Οχτόβρις“ εφοδιάζει το Λενινκρατ.

Σε κοντα τελιόνι κε ι ικοδόμισι τυ κεντριку σταθμου τις Ιβανο-Βοζνεσένσκι καθος κε τον περιφεριακόνε σταθμον πυ θα εφοδιάσουν όλι τι θιομηχανικι περιοχι τις Ιβανο-Βοζνεσένσκι.

Στο εβροπαικο μέρος το Σοβετικόνε Διμοκρατιον το εμβαδον τον τορφότοπον ίνε 26 εκ. εχτ.

Εδο ι τórφα φτάνι για 100 χρόνια. Σίγυρα ι επεκσεργασία τις τórφας γίνετε με μηχανες.

ΤΑ ΑΠΟΜΙΝΑΡΙΑ ΤΥ ΠΕΤΡΟΚΑΡΒΥΝΥ

Προς νότο τις περιοχισ τις Μόσκοβας θρίσκυντε στρόματα πετροκάρβου. Το πετροκάρβουνο αφτο πιοτικα ίνε χιρότερο απο το πετροκάρβουνο τυ Ντον· κε δεν αποτελι μια σιμπαγι μάζα, αλα ίνε σκορπιζμένο σε διάφορους τόπους. Μόλατάφτα όμως κι αφτο πάι ος κάψιμι ίλι στιν επιτόπια θιομηχανία. Οταν το εκσορίτυνε γίνετε απομινάρια—πσιλο κάρβουνο κε σκόνι. Κι αφτα όμως τα απομινάρια δε χάνυντε. Μάφτα θερμένον τον ιλεχτρικο σταθμο τυ Κασσιρ, πυ εφοδιάζει με ιλεχτρικι ενέργια τι Μόσκοβα.

Ο τόπος τις εκσόρικσις τυ κάρβουνο ορίστηκε επίσης για ικοδόμισι ιλεχτρικυ σταθμου.

Πός νομίζετε, ιπάρχυν απομινάρια πετροκάρβουνο στο Ντονμπας κε πύ χρισιμοπιόντε;

ΣΣΑΤΥΡΚΑ.

Ακόμι στα 1915 σκεφτίκανε να φτάσουνε τον ιλεχτρικο σταθμο στις Σσατύρκας. Ο πανκόζμιος όμως πόλεμος εμπόδιζε τιν πραγματοποιίσις τυ σκεδιύ αφτυ. Ι Σοβ. κιβερ. έβαλε τα θεμέλιά-τυ κε γλίγορα αποτελεπσε τιν ικοδόμισί-τις. Ι Σσατύρκα ίνε 130 χιλιόμετρα μακρια απτι Μοσκόβα.

Εχι ικοδομιθι πάνο σε τεράστιο τορφόδαλτο.

Κι αφτος ο θάλτος χρισιμέθι ος τροφι για χις μηχανες τις Σσατύρκας.

Ι τεράστιες μάζες τις παχιας τορφικισ λάσπισ αποσπώντε απο τι γι, στρανκίυντε κε κόδυντε...

... Αργότερα κσερένουντε κε πάνε στις αχόρταγυς κλίβανυς τον καζανιον τις Σσατύρκας.

Κάθε όρα ι κλίβανι αφτι κατοπίνυν παραπάνο απο 40 τόνυς τόρφα.

Το μέρος όπου ιντα καζάνια κε το μηχανοστάσιο τυ σταθμυ ίνε φτιαζμένο με τιν τελεφετέα λέκσι τις τέχνις.

Ι Σσατύρκα στέλνι ιλεχτρικο ρέμα στι Μόσκοδα, Κολύμνα, Εγόριεβσκ, Γυς - χρυσταλ κε τιν Ορέχοβο — Ζύεβο.

Παραπάνο απο τρίτο όλες ι φάμπρικες κε τα εργοστάσια τις Μόσκοδας κε το βιομηχανικόν-τις περιφερειον τρέφουντε με το ρέμα τις Σσατύρκας.

Ι ιλεχτρικι ενέργια τις Σσατύρκας ίνε φτινότερι αποτι δίναμι τον άλλο σταθμον.

Δυλέδι με τόρφα κε ι τόρφα ίνε ι πιο φτινι κάφσιμι ίλι. Ι παρακαταθίκες-τις ίνε στιν Ενοσί-μας, περισσότερες απο τις παρακαταθίκες τον άλλον χορον. Ι επεξεργασία τις τόρφας κοστίζει πιο φτινα απο τιν εκσόρικσι τυ νεφτιυ κε τυ κάρβουνο.

Ι τόρφα δεν ίνε ανάνκι να κυβαλιθι.

Τί θγάζυνε απο τυς τόπος όπου ίνε ι σταθμι.

Κι αφτο πολι εφκολίνι κε φτινένι τιν ιλεχτρικι ενέργια.

Εροτίςες: Πιά περιφέρια εκσιπιρετι ο ελεχτρικος σταθμος τις Σσατύρκας; Με πια κάφσιμι ίλι εργάζεστε; Πιός άλλυς ιλεχτρικος σταθμος κσέρετε; Πια αποτελέζματα θα έχι στιν ανάπτικσι τις βιομηχανίας-μας ι ιλεχτροπίσι τις χόρας;

Ι ΔΙΝΑΜΙ ΤΟΝ ΟΡΜΙΤΙΚΟΝΕ ΝΕΡΟΝ.

Σίμερα ολοέναν κε περισσότερο εποφελιόντε, τι δίναμι τον ορμιτικόνε* νερον. Στα ορινα μέρι, όπος τον Κάφκασο, τα νερα κατεθένυνε απο μεγάλα ίπσι. Σε τέτιες περίπτωσες με μεγάλα προχόματα πυ κατασκεβάζυνε φράζυνε το ρέμα τυ ορινου ποταμυ, διοχιτέδυνε τα νερα μεσο τεχνιτις κίτις αποτο πρόχομα στο σταθμο, όπου το νερο κινι τιν τυρμπίνα.

Κατόπι διοχετέθετε στι φυσικί-τις κίτι κε κανάλι.

Ενας τέτιος ιλεχτροσταθμος δίνι φτινι ιλεχτρικι ενέργια.

Έχει υπολογιστεί πως η δύναμη του ορμητικού νερού τις Σοβιετικές ένοσις μπορεί να δώσει δουλιὰ 30 εκ. δύναμη, αλόγον, α θα ικοδομηθόνε μόνο μεγάλη ιλεχτροσταθμὶ.

120 χιλ. μακριὰ ἀπὸ Λενινγκράτ πάνω στον ποταμὸ Βολχοφ ικοδομήθηκε ο σταθμὸς το Βολχοφ που ἔχει δύναμη 80 χιλ. διν. αλόγον.

Στον Αντικάφκασο ὄχι μακριὰ ἀπὸ τὴν Τιφλίδα εργάζεστε ο σταθμὸς τις Ζεμο-Αφτσαλκας. Κε τότε κοντὰ στις θράχους το Ντνέπρ ικοδομιέτε το μεγαλιόδοικο Ντνεπροβστρὰι. Εφοδιάζει ο σταθμὸς αὐτὸς με φτινὶ ἐνέργεια, μια πελόρια περιφέρεια.

Ι ΣΙΜΑΣΙΑ ΤΥ ΒΟΛΧΟΒΣΤΡΟΙ

Αγνὸριστο ἔγινε το εριμικο μέρος.

Μια μικρὶ πολιτία ἔχε ικοδομηθὶ. Νέα μονόπατα κε δίπατα σπίτια εχουν ικοδομηθὶ, δύο θέατρα, σχολιὸ για τα πεδια μαγιριο, λυτρο, νοσοκομίο, μαγαζια.

Αμ' ο ποταμὸς, στον ποταμὸ, τι γένικε; ...

Το Βολχοφ διασχίζει πελόριο πρόχομα ἀπο μπετόνι κε σίδερο. Ο Βολχοφ, καταχτίθικε.

Ἰχε ικοδομηθὶ ἕνας τεράστιος παντοδύναμος ιλεχτροσταθμὸς. Ἰνε ο ιλεχτρικὸς σταθμὸς το Βολχοφ που φέρει το ὄνομα Λένιν.

Ο Βολχοφ ἔχει μεγάλη δύναμη. Περιστρέφει ιδιέτερες μηχανες, τις νεροτυρμπίνες. Κε η τυρμπίνες αρτες περιστρέβουνε δυναμομικανες κε κίνες δύνουν το ιλεχτρικὸ ρέμα. Κε το ρέμα με σίματα διοχετέβετε στο Λενινγκράτ.

Ἐκατομύρια εργατικὸ στρατὸ αντικαταστένει ο Βολχοφ. Σε δύο χρόνια ο σταθμὸς αὐτὸς μας ἔκανε ικονομία 36000 βαγόνια κάρβουνο.

13 διλαδι εκατομύρια ρύπλια.

Ρότιδες: Πια θαμαστι πολιτία περιγράφετε στο ἄρθρο αὐτὸ; Πια δουλιὰ εχτελι ο σταθμὸς το Βολχοφ; Πια σιμασία ἔχει για τὴ βιομικανία το Λενινγκράτ;

Εργασία για εχτέλεσι. Απαντίστε γραφτὰ στις ἐρώτιδες.

Πὸ ικοδομήθηκε ο σταθμὸς το Βολχοφ;

Πια πολιτία εχσιπιρετι;

Πια δύναμι έχει ο σταθμος του Βόλχοφ;
Πιος άλλος μεγάλος ηλεκτροσταθμος φτιάχνετε σε μας;
Νά πός ν' απαντίσετε: Ο σταθμος του Βόλχοφ οικοδομήθηκε
κοντα στον ποταμο Βόλχοφ.

Ο ΜΕΓΑΛΙΤΕΡΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΥ ΚΟΣΜΟΥ

Το Ντνεπροστρόι ίνε ο μεγαλίτερος υδροηλεκτρικος σταθμος του κόσμου.— Τέτιος σταθμος σε καμια χώρα δεν ίνε κε σε μας ακόμα στην Αμερικη! λένε ι αμερικανι που δουλέδυνε στο Ντνεπροστρόι!

Ι καλίτερι σπετσιαλίστες του κόσμου προσκλιθήκανε κε αναλάβανε την οικοδόμηση του μεγάλου προχόματος του Ντνεπρ. Μαζι με τους σοβιετικους μηχανικους εκι εργάζυντε κε μηχανικι απτην Αμερικη κε τη Γερμανία επιδι στις χώρες αφτες προπάντων ι τεχνικι ίνε πολι ανεπτυγμένη κε ι μηχανικί-τους θεωρούντε ι πιο έμπιρι.

Κε το Ντνεπροστρόι θάνε πραγματικα ο πιο μεγάλος ηλεκτροσταθμος του κόσμου.

Το μεγάλο „Πρόχομα του Βέλσον“ τις Αμερικικις έχει μεγαλίτερο μάκρος απο το πρόχομα του Ντνεπρ. Μα ίνε χαμιλότερο κε τόρα πια τελεφτέο. Για την οικοδόμηση του κσακυστου προχόματος του Ασυαν τις Εγίπιος που φράζει τα νερα του Νίλου, χριάστηκε τσιμέντο το μισο εκίνο που θα κσοδεφτι για το πρόχομα του Ντνεπρ.

Για το Ντνεπροστρόι θα χριαστων 1 εκατομ. 300 χιλιάδες κιδικα μέτρα τσιμέντου.

Αφτο το πρόχομα θα φράξει το δρόμο το δυνατο κε φυρτυνιαζμένο Ντνεπρ κε θα τον ανανκάσει ν' αλάξει την κίτι-του. Νέα κίτι-τι του ανίγυνε μέσον του θράχον του γρανίτι. Το ίπσος του νερου μπροστα στο πρόχομα θάνε πολι απσιλότερο απο το ίπσος του θάνε πίσω απο το πρόχομα. Γιαφτο στι νέα κίτι-τι ο ποταμος θα κατεβι σιγα-σιγα με τρία σκαλοπάτια.

Τα περισότερα νερα του ποταμου Ντνεπρ θα κινιθύνε ανάμεσα απο τους τροχους του ηλεκτροσταθμου.

Αφτι ι τροχι ονομάζουντε τυρπίνες. Το Ντνεπροστρόι θάχι δέκα τυρμπίνες. Ι καθεμιά-τους θάχι δύναμι 80 χιλ. αλόγου διλαδι αντιαντικαταστένι στι δουλια 80 χιλιάδες αλογα.

Τέτιος τεράστιες τυρπίνες ακόμα δεν ίδε ο κόσμος.

Ός τόρα ι μεγαλύτερες θεωρούνταν ι τυρπίνες τυ καταράχτι Νιαγάρα τισ Αμερικισ. Αφτες έχυνε δίναμι ι καθεμιά-τυς 70 χιλ. αλ. Ο Νιαγάρας τρις μονάχα τυρμπίνις τέτιες έχι. Ενο το Ντνεπροστρόι θάχι δέκα τυρπίνες πολι πιο μεγάλες.

Ο ιλεχτρικος σταθμος τυ Νιαγάρα δίνι ιλεχτρικο ρέμα σε πολες τεράστιες βιομηχανικες επιχίριζες πολον πόλεον τισ Αμερικισ. Το Ντνεπροστρόι θα κσεπεράσι κε σ' αφτο τον ιλεχτρικο σταθμο τυ Νιαγάρα. Θα δόσι ιλεχτρικο ρέμα 4 φορες περισότερο απο το σταθμο τυ Νιαγάρα.

Το Ντνεπροστρόι θάνε πιγι φτινις κινιτίριας δίναμις για τι Σοβετικι Ενοσι.

Το Ντνεπροστρόι έχι δίναμι 900 χιλ. αλ.

Ι δίναμι τυ δυνατυ ανθρόπυ δεν ιπερβένι το $1/20$ τισ δίναμις τυ αλόγυ.

Όστε το Ντνεπροστρόι ίνε 18 εκατομ. εργάτες-μιχανι κε αφτι ι εργάτες—μιχανι θα δυλέπσυνε για τιποτένια ανταμίδι.

Κσέρετε πόσο θα κοστίσι ι ιλεχτρικι ενέργια στο Ντνεπροστρόι; Ενα καπίκι σε 1 κιλοβατ-όρα!

Κε τί ίνε ι κιλοβατ-όρα; Πάνο κάτω τρις εργατικες μέρες δινατυ ανθρόπυ!

Ενα καπίκι για τρις εργατικες μέρες!

Νά πόσο θα μας κοστίσι ι εργασία καθενυ εργάτι—μιχανι στο Ντνεπροστρόι.

Όστε έχυμε λογαριαζμο κε πολι μάλιστα να ικοδομίσυμε ιδροιλεχτροσταθμυς.

Κε τυς φτιάνυμες.

Στιν ικονομιά καθεμιας χώρας τεράστια ίνε ι σημασία τισ φτινις κινιτίριας δίναμις.

Μόνο στις καπιταλιστικες χώρες ι κάτικι δεν εποφελύντε απτι φτινι ιλεχτρικι δίναμι, αλα ι ιδιότες, ι επιχιριματίες, ι άνθροπι πυ κατορθόσανε να κάνυνε ιδιοχτισία-τυς τυς ποταμυς, πυ μπορύνε να δόσουν τι φτινι κινιτίρια δίναμι, γίνυντε εκατομυριύχι στο εκσοτερικο. Ο πλιθιζμοσ όμοσ καμια οφέλια δε βλέπι. Μεταβάζοντας τι δίναμι

του νερού σε φτηνή ηλεκτρική δύναμη, οι επιχειρηματίες, την πωλούν στις φάμπρικές και στα εργοστάσια με ακριβές τιμές.

Οι φάμπρικές και τα εργοστάσια κωδώνουν για την ηλεκτρική δύναμη τόσο όσο και στο πιο ακριβό κάρβουνο και νέφτι.

Οι κινιτήρια δύναμη φτινέει στην καπιταλιστική βιομηχανία σε όφελος του καπιταλιστή. Γιάφτο και τα εμπορεύματα δε φτινέουν.

Οστε κάθε καταναλωτής του καπιταλιστικού χωρού πλιρόνει να πύμε φόρο στους κατόχους του ποταμού και του λιμνίου, που δύνουνε την κινιτήρια δύναμη.

Το αντίθετο στην ΕΣΣΔ. Όσο φτινότερη ίνε η κινιτήρια δύναμη, άλλο τόσο φτινότερα γίνοντε τα προϊόντα της παραγωγής. Στην ΕΣΣΔ δεν υπάρχουν ιδιότητες κάτοχου τόν ποταμού και τόν λιμνίου. Παι να πι δεν υπάρχουν και ιδιότητες κάτοχου τόν ηλεκτρικό σταθμόν. Εδο όλα ανίκυνε στο κράτος και τα εποφελιόντε όλη η κάτικι.

Γ'αφτο έφκολα μπορεί κανείς να καταλάβει πια τεράστια οφέλια φέρι στη χώρα-του το Ντνεπροστρόι.

Ένας εργάτης τόν εργοστάσιον αγροτικού εργαλιού τις Ζαπορόζιας ίπε:

Τώρα πέρνουμε ηλεκτρική ενέργεια από τον ηλεκτρικό σταθμό-μας, που δουλέει με κάρβουνο. Το ηλεκτρικό μας κοστίζει 20 καπ. για μια κιλοβατ-ώρα.

Όταν όμως θα τελίσει το φτιάσιμο του Ντνεπροστρόι θα πάρουμε ηλεκτρικό από κι και θα πλερώσουμε μισό καπίκι στην κιλοβατ-ώρα. Σαράντα φορές λιγότερα!

Αφτο σιμένι προς το κόστος της παραγωγής κάθε αλετριού, σπαρτικής μηχανής, κομπάνι, που βγάξει το εργοστάσιο αφτο, σιμαντικά θα λιγοστέψει το κόστος όλων τόν μηχανών, όλων τόν προϊόντων τόν φάμπρικών, και τόν εργοστασιών που θα πάρουνε ηλεκτρική ενέργεια από το Ντνεπροστρόι.

Μα αφτες η μηχανές και τα εργαλία διασκορπίζοντε σε όλη τη Σοβιετική Ένωση: τις χρησιμοποιούν λογιστές, λογιστές, επιχειρήσεις. Γιάφτο λένε η φτηνή ηλεκτρική δύναμη του Ντνεπροστρόι θα σιντελέσει να φτινέουνε γενικά όλα τα εμπορεύματα που παράγουντε σε όλη την ΕΣΣΔ.

Νά πιο ίνε το πρώτο και κριότερο όφρο του Ντνεπροστρόι, που σινιςφέρει και αφτος στην οικοδόμηση του σοσιαλισμού. Μάφτο δεν ίνε όλο. Το Ντνεπροστρόι θα σιντελέσει και στην ενίσχυση της άμυνας της χώρας.

Αν ι ιμπεριαλιστικες δ'ναμες θα επιτεθου κατα τιν Ε,Σ.Σ.Δ τί μας χριάζετε σε πρότι σιρα για τιν άμυνα; Οχι μονάχα στρατιότες τυ Κόκινου Στρατου, μα κε πολεμοφόδια, πυ νάνταποκρίνοντε στις ανάνκες τις σίνχρονις στρατιοτικις τεχνικις. Θα χριαστι επίσης καλα ανεπτυγμένι βιομηχανία, πυ να μπορέσι να εκσασφαλίζι τι χώρα μόλα τα χριαζόμενα στο κερο τυ πολέμου.

Για το σκοπο αφτο χριάζετε ν' αναπτιχτι όχι μόνο ι μεταλουργία κε ι χιμικι βιομηχανία, μα κε όλι ι άλι κλάδι τις παραγογις.

Κε ν'αναπτιχτυν, αφτα όλα μπορύνε τότε μόνον, όταν ιπάρχι πρότι ίλι κε φτινι κινιτίρια δ'ναμι. Πρότες ίλες άφτονες έχι ι Σοβετικι Ενωσι. Για τιν ενίσχισι τις δ'ναμίς-τις χριάζετε φτινι κινιτίρια δ'ναμι.

Αφτι τι δ'ναμι θα δόσι ο ιλεχτροσταθμοσ τυ Ντνεπροστρόι θα εφκολίνι κε θα φτινένι το δρόμο μέσον τυ νερου. Οσ τόρα τα πλία απτι Μάβρι θάλασα μπορύσανε να πάνε μέσο τυ Ντνεπροσ τυ Σαπορόζια. Παρακάτο αρχίζου ι ονομαστι θράχι τυ Ντνεπρο, μέσον τον οπίον δεν μπορι να περάσι κανένα θαπόρι.

Όταν όμως θα αποτελιόσι το πρόχομα τυ Ντνεπροστροι τότε το νερο μπροστα στο πρόχομα θάνεβένι οσ 80 μέτρα πσιλότερα παρόσον πίσο απτο πρόχομα κε θα σπάνι τυς θράχυς.

Αντις τυ θιελόδιχου ρέματος θάχομε το ίσιχο κε ίσιο ρέμα τυ Ντνεπρο.

Τα πλία απο τι Μάβρι θάλασα σε διο μερόνιχτα κάνυνε το δρόμο απο τις εκβολεσ τυ ποταμου οσ τι Ζαπαρόζια κε απο κι μέσον το σκαλοπατιον Δνεπροστροι θα κάνυνε άλα τρια μερόνιχτα κε θα μπόνε τιωτοτρόποσ σ' αφτι τιν καρδια τις σιτοφόρασ Υκράινας. Ι εσοδία τον κολχοζιον τις Υκρανίας θα εκσαχτι στο εκσοτεριχο εφκολότερα κε πιο φτινα.

Κι τιωτοτρόποσ το Ντεπροστροι θα δόσι στι χώρα-τυ: φτινα εμπορέματα, φτινι κινιτίρια δ'ναμι για τιν ανάπτιχτι τις βιομηχανίας κε φτινι μεταφορα μέσον τυ νερου.

Τέτια ίνε ι σιμασία τυ Ντνεπροστροι για τιν Ε.Σ. Σ.Δ.

Εργασία για εκτέλεσι:

Βρέστε στο χάρτι τι θέσι τυ Ντνεπροστροι.

ΤΟ ΠΡΟΧΟΜΑ ΤΥ ΝΤΝΕΠΡΟΣΤΡΟΙ

Για να δι κανις όλο το Ντνεπροστροι, πρεπι να κσοδέπει αρκετες μέρες. Ολόκληρι μέρα θα κσοδεφτι για να δι μόνο το πρόχομα.

Βαθια κάτω, ανάμεσα, σε δια τάβρους απο μπετόνι πυ μιάζυ-νε διο γιγαντιένιυς θράχυς, ι εργάτες ανάψανε φωτια. Ι φλόγες-τις φωτίζυνε τι ρεματια κε μας φένετε σε νάμαστε στα θυνα. Πίσο-τυς μακριαπραματικα ιψόνυντε πελόρι βράχι, πάνο στις οπίυς σε μιρμίκια κινόντε ι χτίστες. Ανάμεσα, απτυς θράχυς άνικσαν χαράδρα απτιν οπία πεрна σιδεροδρομικι γράμι, όπου τρέχυν αμακσοστι-χίες κατάφορτες απο πέτρες.

Σάφτι τι χαράδρα θα φτιαστι ο ιλεχτροσταθμος.

Ο σταθμος θα πιάσι μερος 240 μέτρα μάχρος κε 60 μέτρα πλάτος.

Κατα μίκος τυ προχόματος πολι πελόρι ατσαλένι μοχλι. Αφτι ι μοχλι κινόντε με μιχανι κε ακατάπαφστα χτιπυν το απο γρανίτι στίθος τυ Ντνεπρ.

Κσάφνο σφιρίζι ι σιρίνα κε κατόπιν έφτιμα πέζι ι σάλπινκα. Ινε σινιάλο, πυ προιδοπιυν τιν αρχι τον εκρίκσειον. Ι εργάτες απο το πρόχομα σχορπίζυντε σόλες τις διέφτισεις, ζιτόντας καταφίγιο.

Σ' ένα μεγάλο φυρνέλο πυ άνικσανε στο θράχο βάλυνε για εκριχτι ίλι, ρεφστο αγέρα. Ινε σινιθιζμένος αγέρας πυ μεταβλίθικε σε ρεφστο με τιν ψίκσι.

Ινε πολι πιο ακίντινος απο τα δυναμίτι, πυ χρισμοπιόνε για τις εκριχτες στις Αμερικι.

Ι κομάντα πυ θα διαρίκσι αποτελιέτε απο 12 άντρες. Επι-κεφαλις τις κομάντας μια γινέκα στην οπία έχι ανατεθι : εφτινι τις ορθις εχτέλεσις τον εκριχτικον εργασιόν.

Μα νά ι εκριχτες άρχισαν. Σόλα τα σιμιά τυ προχόματος πετυν κομάτια πέτρας στον αγέρα. Ι χαράδρα έγινε πιο βαθια.

Ι ικοδόμισι τυ προχόματος γίνετε σίχρονα κε στις διο όχτυς τυ Ντνεπρ.

Πάνυ στο δυνατο απο γρανίτι στίθος τυ ποταμου ικοδομιόντε πελόριες μεταλίνεσ πίλες, πυ ίνε προοριζμένες να σταματίσυν τα θιελδόδικα νερα τυ ποταμου.

Στα 1932 το πρόγραμμα θα γίνει τόσο πειλο, ώστε θα μπορέσει να αναχαιτίσει το ανικισιάτικο κσεχίλιζμα τυ Ντνεπρ.

Τα παραπάνο νερα θα διοχετεφθυν μέσον ιδιέτερου καναλιου. Η κριότερη όμος μάζα τυ νερου θα περάσει μέσον τις τυρμπίνας. Η δίνामी-τυ θα δόσει τον ιλεχτριζμο.

Βίμα προς βίμα ι οργανομένη εργασία τυ ανθρόπου δαμάζει το μεγάλο ποταμο κε τον ανανάζει να εκσιπιρετίσει το προλετάριο κράτος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΤΡΑΓΥΔΟ ΤΟ ΠΕΝΤΑΧΡΟΙΟ

ΙΩΑΝΝΕΣ ΜΠΕΧΕΡ

Τις πираμίδες τραγουδίσαν πιτες
κε τυς θευς ι πσαλμοδι.

Τον πόλεμον ι αντίλαλι βροντοφονουν στυσ στίχυσ,
κι ο πιο μισιάρις βασιλιας
έχι κι αφτος τον ιμνιτί-τυ.

Χαμογελα ο Ομιρος: κι ακόμα τόρα
με τι καρδια τονίζοντας το στίχο
ι γιμνασιοπόλες απανκύν
σε χορο

τυ ιροικυς τυ Αχιλέα άθλυς
Στυ κόσμυ τις διάλεχτες όλες
τραγουδίδικε ι αγάπι.

Μα, έφτασε πια ι προθεζμία,

τέλεψε για πάντα το βασιλιάδον,
τον παπάδον ο κερως.

Απτυ πανκόζμυ πόλεμυ τυς ατσαλένιυς λέλαπες
νέα αναπίδισε φιλι—

Ι ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙ

Πάνο απτυς θόλυς τυ Κρεμλίну
γίγαντας πρόβαλε

Ο ΔΕΝΙΝ

Κι απο πίσο-τυ να, ο πανκόζμιος
το δουλεφτάδον ριχομος.

Τσαλαχόνοντας τι φιμερίδα ο αστος μурмуρίζι:

„Τρελος“

„Δένιν“—τυ απαντα ο εργάτις κι αχολογα ο λόγος

„Επιτέλυς νά!

Με νέο χροματίζετε άνθιζμα ο κόσμος
Το έγτο μέρος τις γις με κόκινο χρομα

ςκεπάστι.

Πάνυ στις Ανατολεις τον υρανο

με πιρομένο μέταλο
τα τάγματα προβάλουν
Σ. Σ. Σ. Δ.

Ο ΛΕΝΙΝ—

Το κόμα τον μπολσεβίχον—
Ο Κόκινος στρατος—
Ι Κομιντέρνα.

νέυς περιμένυν πιτες
ι λέκxες αφτες.
Πσιλότερα απτ'απάτια το θυνον χιόνια
ι λέκxες αφτες!

Πιο πλατιες απόλες τις έριμες κε τις cτέπες.
Πσιλότερες απόλες τις κορφες τον Ιμαλαίον,
Πιο θριαμβεφτικες απτι γοτθικι όλον
τον καθεδρικον ναον,
Πιο περίλαμπρες απτον ήλιο

πυ πάνυ απτο Ριο-Γιανέιρο ιπζόνετε,
Πιο βαθιες απόλα τυ οκεανυ τα θάθι
στον πιο βαθιό-τυς πιθμένα!
Κε όταν πέθανε ο Λένιν
εκατομίρια τον προβοδίζανε,
τον κιδέπσανε κατομίρια εργάτες
αγρότες εκατομίρια,
εκατομίρια τον διατιρίζανε cτι cάρχα-τυς

στο έμα.

Μαζί-μαc cικάνετε κάθε μέρα ο Λένιν,
Κάθε μέρα μαζί-μαc αφτος cτι δυλια.
Το ρύχο-μυ κίτα! Ζακέτα cταχτια.
Ιν' ι cταχτια ζακέτα τυ Λένιν.

Το λόγο-μυ άκυει! Το λόγο το τρανο!
Τυ Λένιν ίνε ο παντοδύναμοc λόγοc!
Με χαρχτίρα τυ Λένιν προβάλυνε πιcιλα
Cτον υρανο τις Ανατολεις τα γράματα:

ΠΕΝΤΑΧΡΟΝΟ!

„Πεντάχρονο“!—ς'όλα τα πέντε μέρη του κόσμου,
μεταδίνει ο ραδιογραφικός σταθμός τις Μόσχας

σε κίμα 1481,5

„Πέντάχρονο“!—λιтурγόντας στενάζει ο Πάπας
κε σε σταβρορορία προσκαλι.

„Πεντάχρονο“!—το θέμα νά, το ρινεδριάσειον
στα κόματα τον μπολεβίχον του κόσμου όλου.

„Το πεντάχρονο σε τέσερα χρόνια“ κηρίχνη
στο ριμπεραζματικό- του λόγος ο Καλίην
στο δέκατο έχτο ρινέδριο του Π.Κ.Κ. (μπ.)

Με τις διομιχανίας της ταγος
ο ρισερ Ντέτερτινγ ριβυλέβετε κε με της στρατιγος.

ΠΕΝΤΑΧΡΟΝΟ!

„Το ριδερένιο ρέμα“ ο Σεραφιμόβιτς γράφι,
τιν εποπία του εμφίλιου πολέμου.

Σιχόνι ο Μαγιακόφσκι στο πόδι τα 160 κατομίρια
στιν επανάστασι να ορχιστύνε όλι.

Ι ρίθμι κ ι ελέφτερες ρίμες στο Λένιν δίνυν

τιν τιμι.

Μελετόντας

Επίμονα.

Τα προβλήματα της περιόδου του ΝΕΠ

Αγωνιστίκανε για την επανάστασι ι προλετάρη

πιτες.

Με το όπλο του λόγου...

Πλίθος μεγάλα έργα τραγουδίσανε ι πιτες
όλον τον εόνον νορίτερα απο μας,

μα το πιο μεγαλιόδοχο έμινε να το ψάλυμ'

εμης:

Τραγουδο το πεντάχρονο γο!

Σιν αργατια, στιν αγροτια του κόσμου όλου

το στίχο-μου χαρίζο.

Με τα τραγύδια-μου της κσιπνο, φονάζοντάς-τους.

Ετιμι όλι

Να υπερασπιστήτε τιν πατρίδα-σας το
Σίδεζμο το Σοβετ!

Σαν κλέφτις ο πόλεμος έρχετε με τι μάσκα
το χαμογέλιου τις Ιρίνις.

„Ιπερ το Σίδεζμο το Σοβετ ίτε κατα;“ να
το ζίτιμα, πυ τυς ανθρώπος τινάζι σα δυναμίτις.

Το ζίτιμα αφο σαν τσιμέντο,
αδιάσπαστα αφτυς στερεόνι.

Το στίχο-μου χαρίζο σόλυς αφτυς, πυ σκοτοθίκαν,
ς'όλυς εκίνυς, πυ για τιν επανάστασι ριχτίκαν
στα μπουτρώμια.

Το έμα-τυς το όρόμο στερεόνι, το όρόμο,
πυ θαδίζουμε εμης.

Σκεφτίτε νά, τόρα στι στιγμή τύτι
χιλιάδες σιντρόφους-μας σακατέδον

ι δίμι τις αργατίας.

Τόρα τι στιγμή τύτι κάποιος απτυς σιντρόφου-μας
θαδίζει το στερνο όρόμο

Νά, τον ακομπάνε στο τίχο, όπου
τον σκοτομένον δεν κσεράθικε το έμα.

Το στίχο-μου χαρίζο σ'όλυς

τυς σοβετικυς μηχανικυς,

τυς χημικυς όλυς

στυς κολχοζίτες, στυς αγρονόμυς στυ ιλεχτριζμυ

τον τράχτορον τυς πλάστες,

ς'όλυς αφτυς, πυ στι σοσιαλιστικι άμίλα

πέρνυνε μέρος,

Στυς μαχιτάδες όλυς, στυς κόκινυς διεφθιντες

Λογαριάζοντας,

Μετροντας τα τρίματα τις γις,

Με το διαθίτι δουλέθοντας κε το κοντίλι,

Τις μηχανες δοκιμάζοντας,

Ολι-σας εις διμιουργίτε το έργο εκίνο, πυ

ίνε έργο τυ Δένιν!

Σε σένα ο στίχος-μου Κόκινε στρατε!

Χαρόμενα πλέκοντε ι ριθμί-μου γίρο.

στυς έλικες κε στα ντυφέκια γίρο

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ι ΜΕΡΟΣ

Ι ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΦΤΙΑΝΙ ΦΑΜΠΡΙΚΕΣ ΚΕ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ

Εμπρός για τη βιομηχανοποίηση της χώρας και την εκπλήρωση Σελ. του πεντάχρονου σε 4 χρόνια	4
Για να γίνουν αυτά πρέπει να κερρέτε	5
Πώς κι από πού να τα μάθουμε	5
Με πως θα ζινάπτουμε σχέσεις	5
Ι ΣΣΣΔ πρέπει να γίνει χώρα μεταλλουργική	5
Τα βίματα της βιομηχανίας	5
Το πεντάχρονο βηματίζει	7
Ι ΕΣΣΔ πρέπει να γίνει χώρα μεταλλουργική	8
Το πρόβλημα του Υραλο-Κυζνέτσικου Κομπινάτου	9
Τα τέμπα που δεν ίδε η πανκόσμια ιστορία	9
Αποφασίσαμε και εχτελέσαμε	9
Δικά-μας τράχτορα	9
Δικά-μας αφοκίνιτα	12
Δικί-μας κινιτίρες	13
Αποφασίσαμε και εχτελούμε. Ι ΕΣΣΔ θα γίνει μεταλλική	14
Ι ατσάλινη εργάτες	14
Ι επιτιχιές-μας	16
Τι μας δίνει η γη του κράι-μας	17
Εκδρομή στο Σελμας	17
Στην καρδιά του Ντομπας	19
Πού πάει το πετροκάρβουνο	19
Ι νέι μαχιτάδες	20
Ι πρότι αρχι του πρότου κρίου	21
Ο Κόστις και ο πατέρας-του	23
Το κράι-μας πρέπει να γίνει βιομηχανικο-αγροτικό	28
Ι βιομηχανία επεξεργασίας του κράι-μας	29
Ι κριότερη κλάδι της βιομηχανίας επεξεργασίας του κράι-μας	30
„Το κόκινό Λεκάι“	31
Το Σελμας	31
Το εργοστάσιο του κομπάνι	32
Στο ανθρακοριχίο	33
Μέρα του γιοβιλέου	36
Κάντε εκδρομή στο κοντινο εργοστάσιο	42
Απολίτροσι από εχσοτερικο	42

Τί μας δίνει το εργοστάσιο „Ελεχτροσταλ“ τι Μόσκοβας Σελίδα	43
Τί λογισ θάνε το αψτοζαβος	44
Εχι όπου φτιάνουν τα πανα στο ιφαντυργιο	44
Στο ριδεροχιτίριο	48
Φος απτο θάλτο	48
Ι τούφα	50
Τί μας έδωσε το Βολχοφστρί σε διο χρόνια	51
Το μεγαλίτερο ικοδόμιμα το κερύ-μας, το Δνεπροστροι	52
Πός εκέφτικε να εποφελιθι τις μεγάλες αφτες πέτρες	
ο ανθρωπος	53
Τεχνιτο μετάξι	55
Τιν ίνα ιφαζμάτον πυ πέρνουμε απτα ζόα	55
Μετάξι	56
Εκδρομι στο κλοστίριο	57
Εκδρομι ρετι φάμπρικα το ραψίματος	59
Σίνκρισι τις παραγοις το φάμπρικον τις ραφτικις με τιν	
παραγοι το τεχνίτι	60
Πός ίνε χαμομένι ι ραφτομηχανι	61
Ο μηχανίζμοσι τις ραφτομηχανις κε ι εργασία-τις	62
Πός πρέπι να περιπιθίθμε τι ραφτομηχανι	63
Εκστρατία	64
Ο χορικος	66
Εργασίεσι με το μέταλο	70
Τυρπίνα μ'ατμο	72
Το πρόσοπο στο χοριο	73
Ο ρόλοσι το χιμικόνε λιπαζμάτονε ρετιν αγροτικι ικονομία	76
Ι κηριριότερι (βαρια) χιμικι βιομηχανία	76

II ΜΕΡΟΣ

ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΙΝ ΕΡΓΑΤΙΚΙ ΤΑΚΣΙ ΘΑ ΙΔΡΙΣΥΜΕ ΚΟΛΧΟΖΙΑ

Τί θα κάνουμε:	78
Τί θα μάθουμε	78
Κάνε το πλάνο τις εργασιάζερια όλο το χρόνο	79
Βοιθι στο κολχοζ	81
Ι φικιτι όρι το Βοριου-Καφκασιανου κράι	82
Το κλίμα	83
Το έδαφος το Βοριου Καφκασιανου κράι	83
Τα δάξι το Βοριου-Καφκασιανου κραι	84
Ι αγροτικι ικονομία το κραι-μας	84

Ἡ πενταετία το χοραφιον	85
Τα ζιτιρα	86
Τα πλεονεχτήματα το κολχόζω εστιν ανικηιάτικη εμπορα	87
Μ.Τ.Σ.	88
Στεν κερο τις κειρασίας	89
Εκδρομη σε εοβχόζι ιτε σε κολχόζι	91
Ἡ γι	91
Τα ζόα	92
Τα εργαλία	93
Τα χτήρια	93
Ἡ τροφι τον κολχόζνικον	93
„Καράβι το χοραφιον“ — κομπάνι	93
Τί ινε ι κοντραχτάτσια	94
Μαζι με το κολχόζ	96
Ἡ μηχανες στο χοριο	98
Αγρομίνιμου	99
„Γιορτι τις Εξοδιάς“	100
Πο πάγι το ζιτάρι	101
Πριν κε τόρα	102
Ἡ ἴροες-μας	104
Ἡπο τιν οδιγία το κόματο	105

III ΜΕΡΟΣ ΣΙΝΚΙΝΟΝΙΑ

Απο τα μονόπατα ετως εναέριως δρόμους	107
Εργασίες	108
Σινκινονία κε το νικαχιριο	109
Γιατί μας χριάζοντε ι ειδερόδρομη	110
Ἡ ἀμια	111
Ο ατμος κε ι ατμομηχανη	113
Ἡ μηχανη το Νικομεν	113
Ἡ μηχανη το Γιαττ	115
Το πρότο τρένο	118
Ο Γεόργιος Στέφενσον	119
Ο πρότος ειδερόδρομος εστι Ροσία	120
Ἡ νέι ειδεδόδρομη	125
Το άνιγμα το Τυρ-κειπ	126
Ἡ μπριγάτα το Κοζλοβ	127
Ο πεντάχρονος πλάνος τις ανάπτικεις το ειδερόδρομικου διχτιυ	129
Ἡλεχτροκινιτίρες	129

Κινητήριες μηχανές εσωτερικής καψίς	Σελίδα	132
Το αφτοκίνητο ως φορτιγο μέσο μεταφοράς	.. "	136
Η παραγωγή αφτοκινήτων στο ΣΣΣΔ	.. "	137
Η διμέσσι δρόμι	.. "	138
Η ατμοπλοία	.. "	140
Ο Χριστόφορος Κολόμβος	.. "	142
Λιμάνια	.. "	143
Τυαπσε	.. "	144
Νοβοροσιτκ	.. "	145
Ο Φύλτον	.. "	147
Το διαμέτριμα τον πύλον	.. "	148
Διόριγα Βολγα-Δον	.. "	149
Η αεροπλοία	.. "	152
Γιατί πετάχσανε στον πόλο	.. "	153
Η καταστροφή τις „Ιταλίας“	.. "	154
Βοίθια!	.. "	155
Ακούτε μιλάι το Λενινκρατ	.. "	156
Στι Ρατιοστύτια	.. "	157
Πός πάι ι φονι	.. "	158
Ραδιο-θέατρο	.. "	158
Η ραδιο-σίντακσι	.. "	164
Πός να χτίσουμε ραδιοδέχτι	.. "	164
Τί ίνε ιλεχτριζμός	.. "	165
Χτίστε απλύστατο στιγίο—το ιλεχτριχο στιγίο το Βόλτα.		
Τα πιο καλά κε πιο απλύστατα ίνε τα στιγία το		
Δεκλανσσε	.. "	165
Πος μπορούμε μόνι-μας να χτίσουμε στιγίο το		
Δεκλανσσε	.. "	166
Αγογι κε μονοτίρες	.. "	167
Εγκαταστήστε ιλεχτριχο φος στο δωμάτιό- σας	.. "	168
Ιλεχτρομαγνίτι	.. "	169
Τιλέγραφος	.. "	171
Μια νύχτα στον τηλεφωνικο σταθμο	.. "	172
Τα γράματα τρέχον σαν ποτάμι	.. "	172

IV ΜΕΡΟΣ

„ΟΧΤΟΒΡΙΣ“

Η επανάστασι το 1905	.. "	176
Ματομένη Κιριακι	.. "	180
Ο Β. Ι. Δένιγ για την 9 του Γενάρι	.. "	180

Το 1905 στο χωριό	Σελίδα	180
Ο Β. Ι. Λένιν για τις αγροτικές εκσέγγερτες	182
Ι αγροτική κίνηση
Το πρώτο σοβιετ τον εργατον	183
Ι μεγάλη οχτοβριανι απεργία	184
Ι Δεκεβριανι ένοπλι εκσέγγερσι	185
Ο τυφειζμος στο Λένα	190
Το πογρομ	192
Πός ι τσαρικι κιβέρνησι καταδίωκε τις εθνικότητες	195
Πόλεμος κατα τυ πολέμου	196
Ιδιες απ τον πόλεμο
Ι αδέρφοσι στο μέτοπο	198
Ι Φλεβάρικι επανάστασι	200
Ι προσωρινι κιβέρνησι τυ 1917 κε ο αγόνας τον κομμουνιστον εναντίον-τους	203
Ι ικοσιπέμπτι τυ οχτόβρι	205
Ι πρότι σοβιετικι νόμι	206
Το πρώτο ζίτιμα ο πόλεμος	207
Δέφτερο ζίτιμα—ι γι
Τρίτο ζίτιμα—ι φάρμπρικες κε τα εργοστάσια	208
Τέταρτο ζίτιμα—ι απελευθέρωσι τον εθνικότητα
Π.Κ.Κ. (μπ.)
Ο εμφίλιος πόλεμος
Ι κατάλιπσι τυ Ροστοδιω	211
Με ενκλέζικι στολι	213
Αναδιορθώσαμε τυ νικοχιριο	215
Το μέλο ανίχι στι νεολέα	216
Παρανκέλματα τυ Λένιν στις κομμουνιστ	217
Ν'άσε έτιμος

Υ Μ Ε Ρ Ο Σ

ΚΑΡΒΥΝΟ, ΝΑΦΘΑ, ΙΛΕΧΤΡΙΖΜΟΣ.

Τι διγίτε ένα κομάτι κάρβυνο	219
Πός παράγετε το φωτοαέριο	215
Ι εκσέρετι πίζα	227
Το μέταλο κε το κάρβυνο
Ι επιστήμη βοιθη τι σοσιαλιστικι ανικοδόμωσι	228
Το νέφτι	219
Ι Μπακω άλλοτε κε τόρα	236
Το νέφτι στο πεντάχρονο πλάνο	238

Κάρβυνο, νάφθα, ιλεχτριζμος . . .	Σελίδα	239
Πός εποφελόμεστε τιν ενέργια τυ αέρα . . .	”	241
Πός ο άνθρωπος εποφελίτε τι δίναμι τυ νερο . . .	”	242
Πετροκάρβυνο κε νάφτα	”	243
Το μάβρο χριζάφι	”	”
Πιρκαια στο ανθρακοριγίο	”	244
Αγόνιας για το ανθρακοριγίο	”	246
Δυλέβον κε ι αποθαμένοι	”	248
Θαναγκάσμε τυς πεθαμένοις να δυλέψουν . . .	”	249
Ι ιλεχτροπίσις στο ΕΣΣΔ.	”	251
Τόρφα.	”	252
Τα απομινάρια τυ πετροκάρβυνο	”	253
Σσατύρκα	”	253
Ι δίναμι τον ορμιτικόνε νερον	”	254
Ι ριμασία τυ Βολχοβστρόι.	”	255
Ο μεγαλύτερος σταθμος τυ κόζμου.	”	256
Το πρόχομα τυ Ντενεπροστρόι	”	260
Τραγυδο το πεντάχρονο (Μπέχερ—πίμα)	”	262

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ТІМІ. 1 р. 20 Коп.

ЦЕНА. 1 р. 20 Коп.

На ГРЕЧЕСКОМ ЯЗЫКЕ

Учеб. „Пятилетка в четыре года“ для V группы I ступени
1-е полугодие

Греческое Издательство „КОММУНИСТИС“

Ростов-дон, Ворошиловский проспект, № 27